

ACADEMIA ROMÂNĂ
Filiala Iași
Centrul de studii „Bucovina“

NICOLAI GRĂMADĂ

TOPONIMIA
MINORĂ
A
BUCOVINEI

VOL. I

Moldovița. Foto: Zanelli Gheorghiu

NICOLAI GRĂMADĂ
TOPONIMIA MINORĂ A BUCOVINEI

**Referenți științifici:
Acad. Radu Grigorovici
Acad. Vladimir Trebici**

© Centrul de Studii „Bucovina“

ISBN 973-9053-25-4, Editura Anima, 1996

**Punere în pagină și copertă: dr. Suzana Holan
Procesarea indicelui pe calculator: Bogdan Mincic, dr. Suzana Holan**

Imprimat la Tipografia Editurii Anima

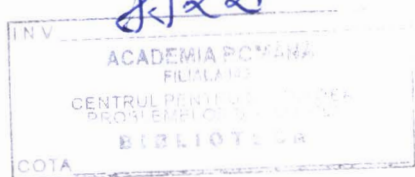
NICOLAI GRĂMADĂ

TOPONIMIA MINORĂ
A
BUCOVINEI

Îngrijirea ediției, studiul introductiv, bibliografia, notele
și indicele: Ion Popescu-Sireteanu

Introducere: D. Vatamaniuc

VOL. I

editura anima

1996

DESTINE ȘI CĂRȚI

Există în viața culturală situații în care destinul tragic al cercetătorilor să fie urmat și de unul asemănător al lucrărilor în drumul spre lumina tiparului. Posteritatea nu-i poate aduce printre noi pe cei trecuți în lumea umbrelor, însă are datoria să scoată din uitare lucrările lor și să propună, măcar postum, un act reparatoriu de dreptate. Facem aceasta, acum, pentru Nicolai Grămadă și cartea sa *Toponimia minoră a Bucovinei*.

Nicolai Grămadă s-a născut la 1 martie 1892 în satul Zaharești, lângă Suceava, care aparține comunei Stroiești. Părinții săi, Ilie Grămadă și Maria, erau oameni cu dare de mână și cu dragoste pentru învățătură. Ilie Grămadă a avut trei frați – Gheorghe, plecat de tânăr în America, Petru și Vasile, și o soră, Profira. Vasile este tatăl lui Ilie Grămadă, profesor de istorie la Universitatea din Iași. Nicolai Grămadă era văr cu Ion Grămadă, istoric și scriitor, cunoscut în Bucovina cu numele *Eroul de la Cireșoaia*.¹

Nicolai Grămadă își începe pregătirea intelectuală la școala din sat, o continuă, din 1902, la Liceul din Suceava, unde are colegi, între alții, pe Aurel Morariu, viitorul germanist la Universitatea din Cernăuți, Claudiu Isopescu, cunoscutul italianist, profesor la Universitatea din Roma, cu contribuții remarcabile privind relațiile româno-italiene.² Nicolai Grămadă termină liceul în 1912 și își continuă studiile la Universitatea

¹ Ion Grămadă (1886-1917) se naște în comuna Zaharești, face liceul la Suceava și Universitatea la Cernăuți. Își trece doctoratul la Universitatea din Viena cu lucrarea *Participarea românilor la asediul Vienei*, susținută în 1913. Publică proze și face traduceri. Lucrarea sa fundamentală rămâne „*România Jună*” din Viena (1871-1911), tipărită la Arad în 1912. Sunt incluse aici documente din arhiva Societății „România Jună” din Viena, arhivă pierdută în primul război mondial. Ion Grămadă moare în luptele de la Cireșoaia în august 1917.

² *Dragoș Luchian, Claudiu Isopescu (1894-1956) în „Analele Bucovinei”, I, nr. 2 [iulie-decembrie] 1994, p. 263-267.*

din Cernăuți și apoi la Universitatea din Viena. Revine în Bucovina în 1916, trece granița în România și intră voluntar, după exemplul lui Ion Grămadă, vărul său, în armata română, ajunge ofițer și ia parte la războiul pentru reîntregirea țării. Își reia pregătirea intelectuală în 1919, când își susține examenul de licență și își trece doctoratul în 1922. Se specializează în istorie la Viena, Leipzig și Paris. Este profesor de liceu între 1924 și 1928, iar din toamna anului 1928 conferențiar la Facultatea de Litere și Filozofie a Universității din Cernăuți. La ocuparea Bucovinei de către armatele sovietice se refugiază la Iași și este încadrat conferențiar la Universitatea „Alexandru Ion Cuza” din capitala Moldovei. Se întoarce la Cernăuți în 1941, unde rămâne până în 1944, la a doua ocupare a Bucovinei de către armatele sovietice, când se refugiază din nou la Iași, de unde pleacă la Râmnicu Vâlcea. Se întoarce la Iași și este numit profesor titular la Catedra de Istoria României, epoca medie, fiind coleg cu D. Tudor, M. Petrescu-Dâmbovița, Nicolae Corivan, Ion Chelcea, F. Horowitz, Radu I. Mircea, D. Ciurea. Este numit în 1948 decan al Facultății de Istorie și Geografie, în care calitate înființează Institutul de istorie. Este pensionat în 1952, la vârsta de 60 de ani, în plină activitate științifică, fiind printre intelectualii incomozi noului regim politic. După pensionare, calvarul vieții acestui savant se continuă în forme și mai dramatice. Chinuit de o boală reumatismală, contractată pe front, în cei trei ani de război, ca voluntar, nedreptățit la acordarea pensiei, este marginalizat și în activitatea științifică. Încetează din viață în 1961.

Drama vieții lui Nicolai Grămadă, marcată de suferințe fizice și morale, este însoțită sub dictatură și de destinul sumbru al lucrării sale fundamentale, *Toponimia minoră a Bucovinei*, elaborată pe parcursul a mulți ani înainte de 1940, când se puteau întreprinde cercetări de acest fel în întreaga Bucovină.

Nicolai Grămadă prezintă monografia sa Editurii Academiei Republicii Populare Române, în speranța că va putea vedea lumina tiparului. Este cercetată de academicienii Iorgu Iordan și Emil Petrovici, care întocmesc și referate asupra ei, pe care le reproducem mai jos.

Conține o bogăție imensă de toponimice, adunate atât din izvoare scrise, vechi și noi, cât și prin corespondenți (în epoca anterioară celui de-al doilea război mondial).

Marea majoritate a materialului din cele peste 600 pagini ale manuscrisului se referă la ceea ce francezii numesc *lieux-dits*, adică accidente de teren în sensul cel mai larg al termenului, lipsite de importanță pentru locuitorii din satele mai mult ori mai puțin îndepărtate, ca și pentru oficialitate, dar extrem de importante pentru locuitorii satului pe teritoriul său în preajma căruia se găsesc le, datorită faptului că servesc foarte adesea ca semne de hotar și totdeauna ca puncte de orientare. Nu cunosc o colecție de asemenea numiri mai bogată decât aceasta și, deci, mai interesantă nu numai pentru cunoașterea trecutului, modest, prin forța lucrurilor, dar real, adică viu, al ținuturilor bucovinene, cu privire la care aflăm din acest material toponimic atâtea lucruri demne de reținut, ci și pentru înțelegerea modului cum iau naștere toponimicele în general.

Dată fiind natura izvoarelor folosite (despre acestea ni se dau informații în partea introductivă a lucrării), autorul grupează toponimicele în discuție după satele în cuprinsul cărora apar ele. Numele satelor sunt înregistrate alfabetic, iar ale accidentelor de teren etc. după izvoare, în ordine cronologică, și după natura locului (țarini, pâraie, dealuri etc.). Acest procedeu se impunea în mod inevitabil, cum rezultă din explicațiile date, prezintă dezavantajul că una și aceeași denumire se repetă, foarte des, de mai multe ori, pentru motivul că, de obicei, în ciuda trecerii unui timp îndelungat, numirea locului respectiv s-a păstrat și s-a transmis până în momentul de față. Un dezavantaj, mai mic, decurge din cel deja relevat: prezentarea toponimicelor minore, cum le spune autorul, nu se face (fiindcă nu se poate face) alfabetic, ci după natura locului. Acest dezavantaj este corigibil, în sensul că, în momentul când lucrarea se va tipări, va avea (va trebui să aibă) un indice alfabetic al tuturor numirilor, cu trimerile de rigoare la paginile unde apar ele.

Privitor la sate se dau mai totdeauna informații de ordin istoric: se arată prima atestare a numelui (foarte des și atestări ulterioare), pe baza documentelor propriu-zise, când e vorba de epoca anterioară secolului al XVIII-lea, și a diverselor lucrări cadastrale sau topografice din vremea stăpânirii austriece

³ Cifrele din acest *Raport* trimit la manuscrisul de la Academia Română, însă localitățile respective pot fi identificate și în ediția de față după *Indicele general*.

asupra Bucovinei. Surprinde, puțin neplăcut, faptul (pentru mine inexplicabil) că între cea mai veche atestare (sec. XV sau XVI) și aceea de pe la mijlocul sau din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, există, de obicei, o lacună, care nu știu dacă s-ar putea umple (în caz afirmativ ar trebui umplută).

„Introducerea“ dezvoltată (peste 100 pagini, numerotate separat), conține pe de o parte referințe bibliografice de ordin general cam sărace, iar pe de altă parte unele afirmații hazardate sau prea categorice. Astfel la pag. 1 citim că „Lucrarea de față fixează câteva jaloane în direcția creării unei noi discipline, pe care, cu un termen german, o putem numi *Flurnamenkunde*, iar în românește, cu un termen convențional, „*toponimia minoră*“. În măsura în care putem (eu cred că nu putem) vorbi de o disciplină *nouă* în cadrul studiului toponimicelor ea există deja, în numeroase țări, unde cercetarea numelor de locuri are o tradiție îndelungată. La pag. 4 se respinge ca „*total greșită*“ părerea lui Ov. Densusianu că „roirea elementului românesc în evul mediu ar fi fost determinată de migrațiile păstorești...“. Exagerată, întrucâtva, mi se pare și afirmația de la pag. 33 în legătură cu slavizarea, prin cancelariile domnești, a toponimicelor, la origine românești. S-a produs, cu siguranță destul de des, și fenomenul opus: oriunde conviețuiesc populații vorbind limbi diferite, bilingvismul, cu toate urmările lui, este inevitabil. De altfel, în altă parte, autorul spune (și are dreptate) că administrația intervine mai ales, dacă nu exclusiv, în cazul numelor de sate și ale accidentelor de teren importante, nu și în acela al așa ziselor *lieux-dits*, ale căror numiri sunt un produs popular autentic. Ce poate să însemneze „*Omul cu personalitate religioasă*“? *Ape împuțite*, *Ape mucegăite* și *Ape sulfuroase* (pag. 78, 79) trebuie puse împreună, fiindcă înseamnă același lucru, iar *Burcutul* (pag. 79) merge cu *Ape minerale* (pag. 78). De asemenea nu trebuie separat *Tinoasa* (pag. 80) de *Glodul* etc. Nu văd cum se poate dovedi (aș zice chiar cum se poate afirma) că în *Groapa Lupului*, *Crucea Ursului*, *Balta Cucului* „avem de a face mai curând cu un nume de persoană decât de animal“ (pag. 105). *Dubrăvița* (pag. 115) nu poate însemna „*fostă pădure de stejar* (este doar diminutiv de la *dumbravă* „pădure de stejari“).

Caietele I-VI conțin Lexiconul toponimic propriu-zis. Pag. 42: pe ce se întemeiază autorul când interpretează *Dealul Bârladului* ca sinonim cu *Dealul Furilor*? Pag. 249: *Iacobeni* nu poate veni de la n[umele] pers[de persoană] *Iacoban* (dimpotrivă, acesta are la bază pe acela). P. 269: de ce *hamei* ar fi „un termen impropriu, neobișnuit în toponimie, pentru numirea unui drum?“ La pag. 328 se afirmă că *Mirăuții* ar fi existat deja în sec. XIII; pe ce se întemeiază autorul? Pag. 331: cum poate fi derivat *Moiseni* de la Misa? Etimologiile de la pag. 406, (nota) *Putna* și 419, nota (*Răstoace*) au fost date, înaintea lui G.Kisch, citat acolo, de alți cercetători. Pag. 443: cum a putut *Zastavna* să fie citit *Samoscov*?

Când lucrarea va fi tipărită, va trebui, așa cum am mai spus, ca să se întocmească un indice alfabetic al tuturor numilor înregistrate de-a lungul ei, spre a putea fi utilizată cu folos de către cei ce o vor consulta.

15 aprilie 1957

Iorgu Iordan

REFERAT

despre lucrarea lui Niculae Grămadă asupra toponimiei Bucovinei

Lucrarea lui Niculae Grămadă conține un număr foarte mare de toponimice și nume topice din Bucovina, extrem de importante pentru istoria limbii române, pentru etnografia poporului român, pentru studiul așezărilor românești în acea parte a țării, precum și pentru studiul relațiilor dintre populația românească și cea ucraineană (huțulă) care a locuit odinioară și mai locuiește încă în Bucovina. Studiul acestor toponimice poate da lămuriri și asupra unor probleme privind istoria poporului român. De aceea sunt de părere că această lucrare să fie publicată de Comisia pentru studiul formării limbii și poporului român.

București, 3 mai 1957

Acad. Emil Petrovici

Deși monografia are avizul științific al celor doi academicieni și se obține și aprobarea de principiu, cum se proceda atunci, a Academiei de Științe a URSS, ea nu se poate tipări pentru motivul că la acea dată numele „Bucovina“ era proscris și se prezentau, pe de altă parte, localități care fuseseră anexate de Uniunea Sovietică, ca ulterior să fie trecute Ucrainei. Nicolai Grămadă face concesii și întocmește un nou *Cuvânt înainte*, prin care „actualizează“ informația științifică. Se consemnează aici împărțirea provinciei, iar în cuprinsul monografiei se marchează, pentru fiecare comună, RPR, pentru cele din sudul provinciei și URSS, pentru cele din nordul Bucovinei. Transcriem și acest *Cuvânt înainte*, spre a avea o imagine cât mai completă asupra destinului acestei lucrări științifice.

E cunoscută și recunoscută importanța, pe care toponimia o prezintă pentru alte discipline. Nomenclatura topică cuprinde reflexe ale vieții poporului din trecut. Unele nume topice dispar odată cu obiectul topografic pe care l-au indicat; alte nume topice mai vechi sunt înlocuite, uneori, cu nume topice nouă; nume topice nouă apar pentru desemnarea unor obiecte topografice nouă. Și domeniul acesta e supus eternei legi a mișcării, a schimbării. După cum săpăturile arheologice aduc la iveală frânturi din civilizațiile trecute, tot astfel cercetarea materialelor documentare vechi ne relevă nume topice, adeseori dispărute care aruncă o lumină vie asupra unor aspecte ale vieții din trecut. Sub raportul acesta am putea vorbi despre o *arheologie toponimică*.

La noi s-au cercetat aproape în mod exclusiv numai numele de locuri, *Toponimia minoră* însă – numele părților de sat, ale țărilor, pâraielor, văilor, dealurilor, pădurilor, fânațelor, poienilor, pășunilor, preluclilor, luncilor, râpelor, bălților, iazurilor, fântânilor din câmp, drumurilor, podurilor – n-au format obiectul unor cercetări sistematice. Pe vremuri, slavistul I. Bogdan subliniașe importanța acestui sector al toponimiei pentru studiile de istorie și limbă. La alte popoare studiile de toponimie minoră s-au bucurat și se bucură de o cultivare intensă, apărând chiar publicații periodice speciale. Lucrarea de față contribuie și ea la fixarea câtorva jaloane în direcțiile creării noiei discipline, pe care cu un termen german o putem numi *Flurnamenkunde*, iar în românește, cu un termen convențional, *toponimie minoră*.

Criterii de toponimie pot sta la baza stabilirii unor regiuni geografice. Astfel, părțile de răsărit ale Rusiei Roșii, apoi Bucovina de Sud, Bucovina de Nord, Moldova de Nord și Basarabia de Nord formează, sub raportul acesta, o zonă geografică anumită, zona numelor de localități formate cu sufixul *-uți*. E necesară cercetarea numelor topice minore din zona aceasta, în care condiții social-economice asemănătoare au putut duce la crearea unei nomenclaturi topice asemănătoare. Lucrarea de față cercetează nomenclatura topică minoră din două sectoare ale regiunii.

O deficiență a lucrării acesteia e sistemul adoptat pentru adunarea datelor toponimice actuale prin fostele primării comunale și prin direcțiunile școlilor primare rurale. Multe din lucrările primite sunt necomplete, făcute la repezeală, fără nici un simț de răspundere. Din unele sate am primit tabele și de la primării și de la direcțiunile școlare. Aproape că niciodată nu există concordanță între cele două tabele trimise din același sat. Institutele de geografie de pe lângă Universitățile noastre ar putea aduna acest material de pe tot cuprinsul R.P.R., pe regiuni, prin echipe de studenți, care să lucreze după criterii unitare.

Coroșpondența lui Nicolai Grămadă cu Pavel Țugui, atunci șef al secției de artă și cultură din Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, pune în lumină suferințele fizice și drama morală a savantului în demersurile întreprinse pentru tipărirea lucrării. Acestea nu sunt încununate de succes și de aici înainte drumul parcurs de monografie de la Editura Academiei Republicii Populare Române până la Biblioteca Academiei Române nu mai poate fi urmărit.

Informații despre existența acestei monografii se puteau obține de la Arhivele Statului din Suceava, unde se păstrează în *Fondul general Nicolai Grămadă* caietele de lucru, în număr de șase⁴ din care reproducem primele pagini în materialul ilustrativ.

Monografia a ajuns la Biblioteca Academiei Române sub forma unui vraf de file –, este înregistrată sub cota *A1681* și cuprinde trei dactilograme. Prezentarea introductivă poartă titlul: *Studii de toponimie minoră* și are 130 de pagini. O altă dactilogramă, cu același titlu, însumează 721 de pagini. Iorgu Iordan și Emil Petrovici se referă la a treia dactilogramă, în chenar, paginată pentru tipar, care poartă titlul *Studii și materiale de toponimie bucovineană*, cu paginație parțială a manuscrisului, imprimată pe fiecare filă, altă paginație imprimată și ea, tot parțială, a Academiei Române și a treia, cu creion, care se suprapune sau completează pe cele două. Nici aici nu este respectată ordinea alfabetică a comunelor. Manuscrisul a fost identificat de noi și am reconstituit sumarul monografiei, nu fără dificultăți. Apreciind importanța lucrării pentru toponimia bucovineană și istoria națională, am deschis în „Analele Bucovinei”, cu începere din 1994, o rubrică specială pentru ea, în care publicăm și alte studii din acest domeniu.⁵ Ne-am

⁴ Caietele sunt în formatul registrelor comerciale, înregistrate sub cotele: Inventar 113-118 și materia este împărțită astfel: I-Câmpulung-Moldovenesc, II-Câmpulung Moldovenesc-Fălcau, III-Fântâna Albă-Mămăiești, IV-Mamornița-Prevorochi, V-Prisaca-Stulpicani, VI-Stulpicani-Voroneț.

⁵ Monografia se publică în „Analele Bucovinei” cu titlul dat de noi *Destine și cărți*, sub supravegherea noastră, ca director al Centrului de Studii „Bucovina” și redactor responsabil al acestei publicații a Academiei Române, a lui Vasile Schipor, secretarul științific și Marian Olaru, Sorin Trelea, Ovidiu Bătă, Rodica Iațencu, Elena Cristuș, Dragoș Cusiac, Ștefan Purici și Georgeta Istrătoaie, care pregătesc textul pentru tipar și

călăuzit în această acțiune și de faptul că realizarea unei asemenea lucrări, cu informația de aici, care acoperă întreaga Bucovină, nu mai este posibilă în situația de azi a divizării spațiului geografic și cultural al Țării de Sus a Moldovei.

→ Centrul de Studii „Bucovina“ de la Rădăuți al Academiei Române scoate la lumină această lucrare fundamentală, peste care s-a așternut tăcerea mai multe decenii și face un act reparatoriu de dreptate, fie și postum, pentru savant și opera sa științifică.

D. VATAMANIUC

răspund de numerele respective. Publicarea monografiei în „Analele Bucovinei“ începe cu nr. 2 [iulie-decembrie] 1994, p. 385-422 și se continuă cu nr. 1 [ianuarie-iunie] 1995, p. 123-139, nr. 2 [iulie-decembrie] 1995, p. 383-389, nr. 1 [ianuarie-iunie] 1996, p. 131-146, nr. 2 [iulie-decembrie] 1996, când întrerupem publicarea, ca urmare a tipăririi ei în volum. În nr. 2 din 1994 publicăm și referatele academicienilor Iorgu Iordan și Emil Petrovici, a doua prefață a lui Nicolai Grămadă, ca o concesie făcută forurilor politice, pentru tipărirea monografiei, documente reproduse mai sus. Publicăm, tot acolo, și scrisorile lui Nicolai Grămadă către Pavel Țugui, din care luăm cunoștință de suferințele fizice și morale ale savantului și de demersurile întreprinse pentru tipărirea monografiei, care nu sunt încununate de succes.

Nicolai Grămadă este mai puțin cunoscut ca profesor universitar, poate și pentru faptul că și-a consacrat activitatea didactică disciplinelor auxiliare ale istoriei naționale. A elaborat însă mai multe studii, azi de referință, în specialitatea sa.⁶ Sunt de amintit *Sătenii și stăpânii în Bucovina între 1775 și 1848*, *Vechile peceți sătești bucovinene*, *Vechile peceți bisericesti bucovinene*, cu reproduceri după peceți, pe comune și parohii, operație care nu mai poate fi întreprinsă în condițiile de astăzi ale împărțirii provinciei, ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov din 1939 și după două războaie pustiitoare care au distrus o mare parte a arhivelor bucovinene.

Nicolai Grămadă concepe monografia *Toponimia minoră a Bucovinei* în două părți. Prima parte este o introducere amplă în care pune în discuție probleme importante privind cercetările în toponimie. Acestea se limitau în țara noastră, susține el, la numele de locuri și toponimia minoră nu formează obiectul unor cercetări sistematice. I. Bogdan semnalează însemnătatea toponimiei minore pentru studiile de istorie și de limbă. Grămadă se ocupă de nașterea numelor topice, transmiterea lor și categoriile în care le împarte pe cele bucovinene. Materialul exemplificativ se constituie într-o catagrafie a toponimiei minore bucovinene în centrul căreia este pus omul cu activitățile sale. Partea a doua cuprinde toponimia bucovineană pe sate, prezentate alfabetic. N. Grămadă nu își propune să ia în discuție nume ca *Bistrița*, *Moldova*, *Nistru*, *Prut*, *Suceava* etc., care țin de așa numita toponimie majoră.

Observațiile critice ale lui Iorgu Iordan din *Raportul* său se referă, cu precădere, la partea I a monografiei, unele din ele, evident, justificate. Se

⁶ Unele informații privind familia lui Nicolai Grămadă și activitatea sa științifică ne-au fost puse la dispoziție de prof. Ilie Grămadă, căruia îi aducem și pe această cale mulțumirile noastre. Informațiile privind familia lui Nicolai Grămadă sunt utilizate și în prezentarea introductivă la acest volum și se completează biografia sa cu noi date.

cuvine reținut, mai întâi, elogiul adus lui N. Grămadă de cei doi referenți pentru importanța științifică a monografiei în contextul cercetărilor din acest domeniu. Iorgu Iordan se pronunță în favoarea metodei urmată în prezentarea materialului toponimic pe sate, în ordine alfabetică și toponimia acestora, pe aspecte ale locurilor, în ordine cronologică. Această metodă conduce însă obligatoriu la întocmirea unui indice alfabetic general. Iorgu Iordan nu înțelege de ce apare o lacună între atestările documentare din primele secole (XV, XVI) și a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Dar lucrurile sunt clare: seria de documente publicate de Academia Română, cu titlul *Documente privind istoria României. A. Moldova* se oprește la anul 1625. Nicolai Grămadă extrage informații din aceste documente, fără a prezenta, decât cu foarte rare excepții (după Teodor Balan, *Documente bucovinene*, I-VI), informații din documente dintre 1625 și a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Este vorba de o perioadă pentru care erau publicate puține documente, situație care nu s-a schimbat prea mult nici până acum. Seria A din *Documenta Romaniae Historica* nu depășește cu mult anul 1625.

Iorgu Iordan are dreptate când spune că toponimia este o disciplină cu o tradiție îndelungată în unele țări, dar N. Grămadă se referă la studiul toponimiei minore când spune în *Partea I* că „Lucrarea de față fixează câteva jaloane în direcția creării unei noi discipline, pe care, cu un termen german, o putem numi *Flurnamenkunde*, iar în românește, cu un termen convențional, *toponimia minoră*“. Aceasta, însă, nu este o disciplină științifică nouă, ci se încadrează în știința lingvistică și istorică a toponimiei.

Suntem de partea lui Nicolai Grămadă când afirmă, în aceeași *Parte I*, că este „total greșită“ părerea lui Ovid Densusianu, după care „roirea elementului românesc în evul mediu ar fi fost determinată de migrațiile păstorești“ și, deci, nu împărtășim rezervele lui Iorgu Iordan.

Iorgu Iordan scrie: „Exagerată, întrucâtva, mi se pare și afirmația de la p. 33 [din partea I, în manuscris, a lucrării lui N. Grămadă] în legătură cu slavizarea, prin cancelariile domnești, a toponimicelor, la origine românești. S-a produs, cu siguranță, destul de des, și fenomenul opus: oriunde conviețuiesc populații vorbind limbi diferite, bilingvismul, cu

toate urmările lui, este inevitabil“. Cu toate acestea, documentele oferă probe sigure de slavizare a numelor românești de locuri și de persoane din actele scrise în cancelaria slavonă a Moldovei. Problema aceasta va trebui studiată cu atenție și nepărtinire, stabilindu-se ce ține de *modă* și de „contribuția“ celor care au impus-o, în totală contradicție cu realitatea românească. Alta este situația în care bilingvismul a acționat în partea de nord a Moldovei și mai ales în Bucovina.

Precizăm că Iorgu Iordan admite ideea lui N. Grămadă că „administrația intervine mai ales, dacă nu exclusiv, în cazul numelor de sate și ale accidentelor de teren importante, nu și în acelea ale așa-ziselor *lieux-dits*, ale căror numiri sunt un produs popular autentic“. Aceasta se vede foarte bine în întreaga toponimie a Bucovinei, începând chiar cu numele *Bucovina*. Propunerile lui Iorgu Iordan, de a se pune împreună mici capitole de toponimice grupate sub *Ape împuțite*, *Ape mucegăite*, *Ape sulfuroase* sau *Burcutul* cu *Ape minerale*, *Tinoasa* cu *Glodul* sunt justificate, dar, chiar dacă au rămas cum le-a grupat autorul, nu incomodează prin nimic.

Iorgu Iordan are de asemenea dreptate când spune: „Nu văd cum se poate dovedi (aș zice chiar cum se poate afirma) că în *Groapa Lupului*, *Crucea Ursului*, *Balta Cucului* «avem de a face mai curând cu un nume de persoană decât de animal»“. În astfel de situații, se cer informații detaliate din teren, spre a se înlătura orice dubiu. Dar acestea nu sunt fapte esențiale și, prin urmare, nu ne vom opri la ele. Precizăm, totuși, că nume precum *Piciorul Lupului* sau *Valea Lupului* de lângă Iași au în componență numele unui proprietar *Lupu*.

Nicolai Grămadă înregistrează *Dumbrăvița* (în partea I) cu explicația „fostă pădure de stejar“, la care Iorgu Iordan observă că numele reprezintă un diminutiv de la *dumbravă* „pădure de stejar“ ceea ce este adevărat. Aici autorul a păstrat informația primită de la corespondent, fără să menționeze aceasta. Este posibil ca pădurea să fi dispărut prin defrișare, dar numele să fi rămas.

Iorgu Iordan se întreabă, cu îndreptățire, „pe ce se întemeiază autorul când interpretează *Dealul Bârladului* ca sinonim cu *Dealul Furilor?*“; „de ce *hamei*, ar fi un termen impropriu, neobișnuit în toponimie, pentru

numirea unui drum?“. Face rezerve și asupra numirii *Mirăuți*, care ar fi existat chiar în secolul al XIII-lea. *Iacovan* nu poate veni, cum arată N. Grămadă, de la *Iacobenii*, ci de la numele de persoană *Iacovan*.

Materialul toponimic din partea a doua este organizat în patru grupe, în funcție de sursele de informație.

A) din documente istorice;

B) din actele Comisiei austriece de delimitare din 1782;

C) din hărțile cadastrale ale satelor, întocmite între anii 1782 și 1787;

D) din secolul al XIX-lea și de la începutul sec. al XX-lea; din 1939; din 1955, obținute din:

- hărți cadastrale de la inspectoratul cadastral regional Cernăuți;
- hărți ale ocoalelor silvice care aparțineau Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina;
- informații comunicate de prefecturile județelor din Bucovina și de inspectoratele școlare, inclusiv de la Secția regională de învățământ Suceava;
- se adagă propriile cunoștințe (mai ales cu privire la satul Zaharești, jud. Suceava) și informațiile primite de la câțiva informatori ocazionali.

Vorbind despre sursele de informație, N. Grămadă spune: „Culegerea, la fața locului, a numelor topice minore, întrebuițate astăzi în satele bucovinene, e o lucrare greu de realizat de către un singur om.“ A apelat, pentru adunarea acestor materiale toponimice la concursul prefecturilor județene bucovinene și la cel al inspectoratului regional al învățământului primar. „Conștiințiozitatea, exactitatea și deplinătatea acestor lucrări ar trebui verificate pentru fiecare sat.“

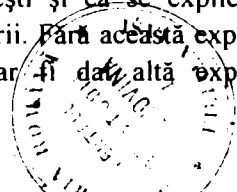
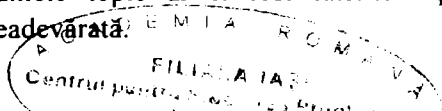
O precizare a lui N. Grămadă din *Cuvânt înainte* ne previne că: „Multe din lucrările primite sânt incomplete, făcute la repezeală, fără nici un simț de răspundere. Din unele sate am primit tabele și de la primării și de la direcțiunile școlare. Aproape că niciodată nu există concordanță între cele două tabele trimise din același sat“. Verificarea informațiilor, în cazul unor cercetări viitoare, este obligatorie. N. Grămadă dă informații și asupra situației surselor de documentare și atrage atenția asupra modalităților de prezentare a numirilor toponi-

mice românești înregistrate în alte limbi și a celor care sunt consemnate în forme corupte.

Satele sunt prezentate în ordine alfabetică, cum remarcă și Iorgu Iordan, iar numele topice în ordine cronologică, în funcție de felul lor: cătune, părți de sat, țarini, drumuri, fântâni, iazuri, păduri, pâraie, poduri, poieni, văi, dealuri, lunci etc., în cadrul fiecărui grup prezentând numele în ordine alfabetică. Sugerează cititorului să compare întreaga informație, spre a vedea care sunt forme autentice și care sunt traduceri sau forme corupte. Nu-și propune să scrie istoricul fiecărui sat, ci doar să prezinte câteva date mai importante, și arată în ce condiții s-a format satul, cine este urzitorul acestuia. Sunt însă și sate pentru care nu dă nici un fel de informații istorice: *Badeuți*, *Bahrinești*, *Baineț* etc. O obligație a viitorilor istorici rămâne realizarea istoriei satelor din Bucovina, cu viața lor atât de dramatică.

N. Grămadă constată, cu îndreptățire, că satele de munte și cele răzeșești au proprietăți mai fărâmițate și, deci, și o toponimie mai bogată față de proprietățile marilor feudali. Dacă pentru unele localități prezintă date mai puține, aceasta se explică prin faptul că cei cărora li s-a adresat nu au răspuns la solicitare.

Iorgu Iordan a menționat, în *Raportul* său, că lucrarea lui N. Grămadă este importantă și „pentru înțelegerea modului cum iau naștere toponimicele în general“. În hotarul mai multor localități apar numele topice *La Loză* sau *Loziile Negre*, o mărturie că, în acele locuri, creșteau odinioară sau cresc și acum *lozii* („specie de salcie sau de răchită din ale cărei ramuri se fac împletituri“). Despre *Dealul Săcării*, care apare într-o hotarnică a Suceviței, N. Grămadă spune că „nu poate fi dealul cultivat cu secară, ci dealul de pe care s-a tăiat pădurea, deci o *secare*, o *secătură*“. Numele topic *Sărături*, pârau, consemnat în 1939 în satul Calafindești, a fost notat greșit. La ancheta noastră toponimică din anii trecuți ni s-a spus că forma corectă este *Sărituri*, că acesta este numele pâraului *Horaiț* în hotarul satului Calafindești și că se explică prin săriturile peste pârau la care se întreceau tinerii. ~~Fără această explicație, numele topic ar fi fost falsificat și i s-ar fi dat altă explicație, neadevărată.~~

N. Grămadă precizează că: „Hotarnicele cuprind elemente topografice de *caracter durabil* – munți, dealuri, râuri – și de *caracter trecător* – păduri ce pot fi tăiate, copaci însemnați care dispar de la un timp, drumuri care pot fi părăsite, fântâni care pot fi astupate, fânațe care pot fi transformate în locuri arătoare, iazuri care pot seca etc.” (sublinierile autorului); „în vechile hotarnice ale satelor moldovenești nomenclatura topică minoră e reprezentată în mare parte prin apelative fără valoare de nume proprii. Unele hotarnice nu cuprind ca puncte indicatoare nici un nume topic propriu”; „Movili, movili săpate, dealuri, păduri, dumbrăvi, poieni, copaci însemnați, drumuri, fântâni, mai ales cele numite fântâni putrede, hârtoape, zăpodii, zănoage, jidovine, rupturi, zarea dealului, muchea dealului – sânt termeni obișnuiți în vechile hotarnice moldovenești pentru indicarea punctelor despărțitoare de hotar între două sate”. De obicei, în aceste hotarnice nu se citează numele satelor învecinate.

Numele topice reprezintă o permanență, dar uneori sunt supuse și ele schimbărilor. N. Grămadă spune că între satele Zaharești și Stroiști, în ținutul Sucevei, în apropiere de pârâul *Pripasna*, era un iaz numit *Iazul cel Mare*. Acesta era, pentru localnici „ein unsterbliches Grenzzeichen“, „o graniță veșnică“, așa cum se spune în *Acta Granicialia*, VIII, 110. Iazul a dispărut de multă vreme, dar numele a rămas. Deducem că în apropiere era și un iaz mic, eventual niște iazuri mai mici. Schimbarea aspectului locurilor este un proces permanent, așa cum spunea un țăran, la 1787, în legătură cu hotarul unui sat: „Drumurile s-au schimbat și locurile s-au arat“.

Numele topice adunate de N. Grămadă depun mărturie pentru faptul că, prin satele pe unde trec, numele cursurilor de ape se schimbă. Amințim și noi că două pâraie din Mănăstioara, orașul Siret, se numesc *Găinușa* și *Cocoșelul*. La ieșirea din hotarul satului, după confluență, acestea primesc numele *Pârâul Drăgușenilor*, iar când pârâul trece prin satul *Perjiliuca* sau *Slobozia Perjului* primește numele de *Perjiliuca*. În sec. al XVII-lea se numea *Pârâul Drăgușenilor*. Exemplele se pot înmulți.

N. Grămadă a reușit să facă identificări de sate, aducând unele importante completări la lucrarea lui Teodor Balan, *Sate dispărute din Bucovina*, publicată în 1937. Astfel este numele *Borăuți* sau *Satul lui*

Boris. Sămoscov este satul *Zastavna*, iar un sat cu numele *Sămoscov* nici nu a existat, numele *Zastavna* fiind citit greșit, în documentul slav, de către traducătorul și copistul austriac. Acesta este și motivul pentru care T. Balan, în *Sate dispărute*, p. 9, nu a putut identifica un sat *Sămoscov*. Satul *Slăvești*, dispărut, a fost probabil pe lângă *Cândești* (la 1490 se menționează biserica din *Slăvești*). Satul *Slobodca* era lângă *Cadobești*; a dispărut sau a fost înglobat în acesta. Pe baza toponimiei minore se poate face mai ușor localizarea unor așezări dispărute, cum este cazul satului *Măcicătești*, care a fost între Rădăuți, Satu Mare și pâraiele Pozen și Saha; cazul satului *Măneuți*, pe hotarul căruia s-a înființat colonia ungurească *Andreasfalva*, și altele.

Autorul spune că în toponimia minoră a Bucovinei se conservă multe informații privitoare la agricultură și mai puține privitoare la păstorit. O concluzie sigură în această privință va putea fi formulată după o cercetare atentă a întregului material. În orice caz, și terminologia păstorească este destul de bine oglindită în toponimia minoră a Bucovinei, în nume precum *Câmpul Lăptăriei*, *Tomnatec*, *Văratec* etc.

N. Grămadă susține, cum fac și alți istorici, că, înainte de organizarea statului moldovenesc la jumătatea secolului al XIV-lea, teritoriul Moldovei cunoaște o organizare prestatală și că avea așezări sătești, nefiind „o țară pustie“. Este sigur că „Fără existența anterioară a unei populații românești numeroase în Moldova, voievozii moldoveni n-ar fi putut extinde, în curs de numai trei decenii, dominațiunea lor până la frontierele naturale ale statului“. Constată că în documentele de donații din sec. al XIV-lea și al XV-lea „apar două categorii de sate: unele, multe din ele cu organizare premoldoveană, cu nume acum fixate, cunoscute, altele fără nume fixate, indicate după ape și după foștii juzi sau stăpâni sau după juzii și stăpânii de la data emiterii documentului. Ultimele sânt sate noi, unele din ele abia în curs de formare“. Domnii au dăruit și locuri „în pustie“, cu precizarea ca donatarii să întemeieze sate noi. Acțiunea de întemeiere de noi sate se constată până târziu. Se stabilesc noi relații între boieri, mănăstiri și țărani.

Războaiele și invaziile de pradă au dus la distrugerea multor sate. Nicolai Grămadă spune că „Săliștile constituie un capitol tragic din

trecutul teritoriului de care ne ocupăm. Aproape că nu există sat mai vechi în Bucovina care să nu-și aibă săliștea lui“. Aceste distrugeri nu numai a satelor, ci și a mâinii de lucru, a dus la înființarea unui număr de slobozii (*slobozie* însemna „loc pentru întemeierea unui sat scutit de biruri“ sau „sat nou făcut de oameni veniți din alte părți și de alte limbi“). În acest fel s-au așezat în Moldova români din Transilvania și Maramureș, dar și ruși galițieni, poloni, cazaci, greci, bulgari, sârbi. La anexarea de către Austria, în Bucovina erau: *Slobozia Șerăușilor*, *Slobozia Perjului*, *Slobozia Mitcăului*, *Slobozia Băniliei*, *Slobozia Gropaneii*, *Slobozia Ilișeștilor*, *Slobozia Iacobeștilor*, *Slobozia Burlinților*, *Slobozia Comareștilor*, *Slobozia Davidenilor*, *Slobozia Raranceii*, *Slobozia Ropceii*.⁷ Cei scutiți de bir erau numiți *scutelnici* și slujeau pe moșii mănăstirești sau boierești. Între scutelnici intră și așa-numiții *liudi* sau *liuzi*. La anexarea nordului Moldovei, erau *scutenicii mănăstirii Moldovița*, *Liude mănăstirii Horecea*, *Liude mănăstirii Putna*, *Liude Homorului* ș.a. Pe moșia boierului Vasile Samson se înființează așezarea *Lude lui Samson* lângă Zeleneu. Cuvântul *lude* însemna „om străin, scutit de contribuție, scutelnic“. În aceste slobozii s-au așezat ruteni din Galiția și din Polonia. Dovezi: numele satelor: *Rus-Mănăstioara*, *Rus-Plăvălari*, *Rus-Poieni*, *Rușii Moldoviței*, *Rușii pe Boul* etc. Unele dintre satele cu ruși sunt anterioare ocupației austriece.⁸ Un sat *Rusciori pe Suceavă*, pe lângă Răusenii, este menționat la 1468.⁹ În sec. al XVIII-lea, satul *Milișăuți* era stăpânit de mănăstirea Solca (partea de sus) și de mănăstirea Sf. Ilie (partea de jos) și părțile s-au numit *Milișăuții de Sus* și *Milișăuții de Jos*. Această din urmă parte se numește de o vreme *Slobozia Pruncului*, fiind pe moșia boierului Pruncu. *Slobozia Perjului* s-a întemeiat în sec. al XVIII-lea pe moșia boierului Perju, în apropierea satului Vășcăuți pe Siret. Astăzi satul se numește *Perjiliuca*, având acum nume ucrainizat.

⁷ Ion Nistor, *Românii și rutenii în Bucovina*, București, 1915, p. 13.

⁸ Idem, p. 13-14.

⁹ *Documenta Romaniae Historica A. Moldova*. Vol. II, București, Editura Academiei, 1976, p. 226.

Exista o tradiție populară a acordării numelor de localități, de la baze românești și cu sufixe românești, cu vremea apărând și una administrativ-oficială, slavizantă. La început cancelaria Moldovei era în limba latină, cum probează documentul de la 1384, de la Petru Mușat.¹⁰ După înlocuirea latinei cu slavona, se cereau scribi pentru această limbă, din care cauză s-au adus polonezi sau ruteni din Lvov. Aceștia au redactat documentele într-o slavonă rutenizată. De aceea și din alte cauze, N. Grămadă vorbește de „maltratarea sălbatică“ a numelor de locuri. El constată: „cancelariile domnești redau uneori numele topice sau traduse în limba slavă sau cu terminațiune slavă“. *Vama Moldoviței* devine *Mâto Moldovițcoe* (la 1409, 1411), *Satu Mare* de lângă Rădăuți a devenit *Velicosilți* (la 1445). *Câmpulungul* devine *Dlăgopole*, *Valea Vlădichii* devine *Vladica Dolina* etc. Se introduce folosirea sufixelor *-inți* și *-ăuți* la nume românești în *-ești*. Astfel, *Iliășinți* în loc de *Ilișești*, *Botoșinți* (cu forma românizată *Botoșănțai*) în loc de *Botoșești*; *Bucurăuți* în loc de *București*, *Ciorsaceuți* în loc de *Ciorsăcești* (de la numele personal *Ciorsac*), apoi: *Zahariuți* în loc de *Zaharești*, *Litanouți* în loc de *Liteni* etc. *Frătăuți* vine de la un *Fratul*, persoană, cu pluralul în *-ești*, deci *Frătești*, nementionat documentar; *Șerbăuți* de la *Șerba*, *Șerbu*, plural *Șerbești* etc. Numele de cancelarie au înlocuit adeseori numele populare, dar au fost și cazuri în care numele popular s-a menținut, ex. *Stroiești*, nu *Stroinți*, *București* (de la un *Bucur*) nu *Bucurăuți* etc. Cu vremea, slavizarea devine modă, folosită și de români, iar documentele ne arată dieci români care slavizează nume românești sau le folosesc în formă slavizată.

Lucrarea lui N. Grămadă ne oferă un bogat material informativ în legătură cu prezența numelor *Bucovina*, *Bucovinca* și *Bucovenca*, *Bucovăț*, *Bucovățul*, *Bucovata*, *Bucovinești* ș.a. în arealul numit *Bucovina* după 1775.¹¹

¹⁰ Idem, în vol. I. București, 1975, p. 1-2.

¹¹ Vezi Ion Popescu-Sireteanu. *Ocuparea treptată a nordului Moldovei și numele Bucovina* în „*Glasul Bucovinei*”, II, nr.4 [octombrie-decembrie] 1995, p. 3-15. Istoric al numelui *Bucovina* și repartizarea teritorială a toponimelor *Bucovină* și *Făget* cu derivatele și variantele lor.

Bucovina, țarină și pădure, în hotarul satului Cuciurul Mare la 1783; *Bucovina*, pădure, în hotarul satului Verbăuți, la 1783; *Bucovina*, în hotarul satului Cosmin, la 1785; *Bucovina*, pârâu la hotarul satului Mareniceni, cătun al Putilei la 1787, fără îndoială un loc în care a fost o pădure de fagi; *Bucovina*, cătun și părți de hotar în Gura Putilei; *Sub Bucovină*, parte de hotar și poiană în satul Voloca pe Ceremuș la 1788; *Bucovina*, pădure în hotarul satului Dihteniț, la 1801, nume existent și în secolul al XIX-lea; *Bucovina*, pădure în hotarul satului Slobozia Comăreștilor, la 1822; *Bucovina*, poiană în hotarul satului Ostra, în sec. al XIX-lea și la 1926, iar la 1939 se menționează o pădure și un deal cu același nume. *Bukovinka* este, la 1783, nume topic în Clocucica de Jos (Cernăuți) și în Horecea; *Bucovenca* este fântână și țarină în hotarul satului Dracineț în sec. al XIX-lea; *Bucovinca*, pădure în Stebne în sec. al XIX-lea; *Bucovenca*, țarină în hotarul satului Sălășeni în sec. al XIX-lea, țarină, *Bucovinca*, și cătun *Bucovenca*, în 1939. Tot în 1939 se cunosc numele *Bucovenca Mare*, pârâu, *Bucovenca*, pădure, *Bucovinca*, munți și dealuri. În satul Dracineț, în sec. al XIX-lea, se cunoștea numele de țarină *Bucovenca*, iar în 1939 nume de pădure, de cătun și de fântână. În Torăceni, în sec. al XIX-lea, era cunoscut numele de pădure *Bucovinca*. Tot *Bucovinca* era nume de pârâu, poiană și de pădure în Șipotele Sucevei. Localitatea Izvoarele Sucevei cunoaște numele de țarină *Bucoveica*, la 1939. În 1785, în satul Șipote pe Siret se înregistrează numele de pârâu „*Bukowiniestie*“ (= *Bucovinești*); în Seletin, la 1939, *Bucovinești* este nume de pârâu și de deal; pârâul „*Bucovinestie*“ (= *Bucovinești*) este menționat și în hotarul satului Berhomet pe Siret la 1785; o poiană *Bucovinești* se menționează în Brodina, la 1922, 1924; tot o poiană *Bucovinești* este în hotarul satului Ciumârna, în sec. al XIX-lea; în Rușii Moldoviței, la 1785 este menționată o pădure *Bucovenista*, la 1939, un fânaț și un munte *Bucovinești*, respectiv *Bucovinestei* (= *Bucovinești*), o poiană *Bucovinești*, la 1939, avem în hotarul satului Vatra Moldoviței.

Nu mai prezentăm numele *Bucovăț* și *Bucovata*, primul cu o mare frecvență, dar facem observația că toponimicele prezentate mai sus coboară de la nord spre sud, rărindu-se treptat și apoi dispărând.

Dacă urmărim toponimice derivate de la *fag*, constatăm că și acestea coboară de la nord la sud, dar răspândirea lor în sud este foarte mare comparativ cu partea de nord a Bucovinei, unde aproape că nu apar, fiind înlocuite. Astfel, *Dealul Fagilor*, țarină în Broscăuții Noi la 1939; *Făgețel*, țarină în Cupca în sec. al XIX-lea; *Făgețele* în Grănicești la 1737; *Dealul Făgețel*, *Pârâul Făgețel* la 1783, apoi *Câmpul Făgețelu* la 1786, țarina *Faghițel* la 1939 în hotarul satului Bădeuți; la 1774, 1768 se menționează toponimicul *Făgețel* în hotarul satului Volovăț; la 1783 *Făgețel* este deal, vale și pârâu în hotarul aceluiași sat; în sec. al XIX-lea și în 1939 *Făgețel* este nume topic în Burla; în 1939 *Făgețel* (*Făghețel*) este deal și țarină în Milișăuți; în 1786 *Făgețel* este nume de loc în Iaslovăț, unde mai apar *Pârâul Făgețel* și *Valea Făgețel*; la 1783 *Dealul Făgețele*, *Pârâul Făgețel* și *Valea Făgețel* sunt menționate în Sucevița; pârâul „*Fagitaș*“ este în sec. al XIX-lea în hotarul satului Voivodeasa; la 1647 *Făget* este nume topic în braniștea Mănăstirii Putna ca în 1782, 1783 să apară numele topic *Bucov* (traducerea lui *Făget*), iar în 1939 un deal se numește *Capul Fagilor*; în hotarul satului Bădeuți, la 1783 apar *Pârâul Făgețel* și *Valea Făgețel*, la 1786 *Câmpul Făgețelu*, în sec. al XIX-lea *Făgețel* este țarină, deci câmp, așa cum apare și în 1939, cu fonetismul *Făghițel*; la 1473, în hotarul satului Berchișești se menționează *Vadul Făgulețului*; în 1737, 1787 în Breaza se menționează *Pârâul Făgețelului*, în sec. al XIX-lea *Pârâul Făgețel*, iar în 1939 o parte de sat se numește *Făgețel*; *Vârful Făgetului* este parte de sat în Pârtești la 1939; la 1725 se menționează *Făgețelul cel din Jos* în hotarul satului Solca, iar la 1955 *Pădurea Fagului*; în 1783 *La Făgețele* este nume topic în hotarul satului Soloneț; *Făgetul Popii* este nume topic în hotarul satului Mănăstirea Humorului, la 1939, și în același hotar este dealul numit *Fagul*, iar *Țarina Fagului* este nume topic în Poiana Micului, comuna Mănăstirea Humorului, la 1939; în hotarul satului Todirești este menționat, la 1783, numele topic *Făgețel*; la 1939 sunt menționate numele topice *Făget*, țarină și poiană, și *Fagia*, pădure în hotarul satului Rușii Moldoviței; în același an, în Rușii pe Boul, se menționează fânațul și dealul *Faghițel*; în Frumosu este *Dealul Făget*, la 1939; *Făgetul* este menționat ca nume topic în Săsciori, la 1788; în Valea Boului, în sec. al

XIX-lea apare menționat *Dealul Fağıtel*, în 1939 *Fağıtel*, la 1534 în hotarul satului Vatra Moldoviței este numele de loc *Făgețel*, iar în 1939 se menționează *Dealul Făgețul*; în Slătioara apare *Preluca Făgețului* în 1784; în Câmpulungul Moldovenesc, la 1778, este menționat numele topic *În Fag*, la 1783 *Prislopul cu Fagi*; *Dealul Făgeț* este consemnat în sec. al XIX-lea în Deia, unde apare la 1912, probabil același nume topic *Făgeț*; la 1939 *Dealul Făgețel* este în Dealul Florenilor (cătun al satului Dorna Candrenilor); *Făgețel* este nume de pârâu în Fundul Moldovei la 1939; *Făgețelul Mic* este poiană în Poiana Stampei, în sec. al XIX-lea, unde se înregistrează și *Făgețel*, *prelucă*, *Vârful Făgețelului*, *prelucă*, *Făgițele*, poiană, parte a satului și deal.

Merită să fie studiat și un alt aspect, care ar putea contribui la explicarea introducerii termenului *bucovină*, în locul celui de *făgeț*, cu derivatele sale predominând în sudul Bucovinei. Stăpânirea austriacă înființează în Bucovina, încă în 1793, ateliere de sticlărie („hutele“) care se deplasează în activitatea lor de la nord spre sud, pe măsură ce epuizează pădurile de fag, cu lemnul cărora topesc amestecurile pentru producerea sticlei. Ultimul stabiliment de această natură, instalat în Voivodeasa, lângă Rădăuți, își sistează activitatea în 1888. Astfel se salvează și pădurile de fag din sudul Bucovinei.¹²

Materialul informativ prezentat în aceste pagini ne arată că, prin colonizarea cu ruteni/ucrainieni veniți sau aduși din Galiția, numele de locuri derivate de la *fag* au fost traduse în ucrainește, mai mult la nord de Cernăuți, ca în sudul provinciei, unde nu s-au așezat străini, să se păstreze vechile nume românești. Se înțelege că toponimia ne prezintă situația mișcărilor demografice de la nord la sud. Întocmirea unei hărți a Bucovinei cu consemnarea acestor nume ar ilustra, în chip științific, această situație.

La 1774-1775, la stabilirea graniței între Moldova și partea anexată, austrieicii au tăiat sate, au despărțit proprietăți și familii, au determinat

¹² Simeon Reli, *Din trecutul ceho-slovacilor așezați pe domeniul Fondului bisericesc [ortodox]-român al Bucovinei*, Cernăuți, Institutul de arte grafice și editură „Glasul Bucovinei“, 1931; Valerian Procopciuc, *Voivodeasa, destinul dramatic al unei colonii germane în Bucovina*, în „Analele Bucovinei“, II, nr. 2, [iulie-decembrie] 1995, p. 375-381.

pustiirea unor sate. Acolo au adus ruteni să stabilească și o graniță etnică lângă cea politică, amestecându-se fugarii ruteni, stabiliți din prudență la noua graniță, cu coloniștii. Astfel, se creează sate precum Negostina (Negrișești), Mărățeica etc. sau se măresc cele existente, inițial românești: *Bălcăuți*, *Gropeni*, *Botoșenița*, *Șerbăuți*, *Călinești* etc., mai cu seamă pe drumul de la Siret la Suceava, pe linia graniței. După 1940, respectiv 1944, procedeul, dar în forme cu mult mai dure, este practicat de către conducătorii sovietici de la Kiev și Cernăuți, românii fiind deportați, iar locurile lor în case și în sate au fost luate de coloniști galițieni. Tragedia românilor s-a împletit cu tragedia toponimiei românești. O împletire a toponimiei românești minore cu cea creată de străini se întâlnește în zonele de contact, cum este mai cu seamă cea din nordul Bucovinei. Stratul este românesc, iar adstratul este ucrainean sau realizat prin traduceri și adaptări la limba noilor veniți. Nu mai amintim de situația de la vechea graniță dintre Polonia (Galiția) și Moldova, unde, ca urmare a populării cu ruteni, numele de locuri s-au schimbat. Astfel, *Gavrilești* devine *Gavrilouți* sau *Havrilouți*...

O precizare importantă pe care o face N. Grămadă este aceea că ofițerii care au lucrat la hărțile cadastrale erau poloni din Galiția. Dacă avem în vedere că multe nume topice românești au fost traduse în ucraineană, nu în polonă, credem că unii dintre ofițerii considerați poloni erau ucrainieni-galițieni.

Sub stăpânirea austriacă, slavizarea a avut o intensitate nemaicunoscută. Chiar și numele unor părți de sate și de hotar au fost traduse în ucraineană sau ucrainizate la data ridicării hărților. Astfel, în Seletin *Dealul Morțun* a devenit *Dealul Morțunovsca*; numele *Șerbănești* a devenit *Șerbaneuț*; *Văcăria* s-a schimbat în *Vacarca*; *Fălcău* a devenit *Fălcăuți*; *Valea* a ajuns să fie *Valeva*. *Miculenca* este forma ucrainizată de la *Micul*; *Pârlova* se explică prin *pârl-* de la substantivul *pârlitură*; *Bahrinova*, vale în Rogojești, este formă ucrainizată a numelui *Bahrin*; *Rogozna*, de la *Rogoz*, devine *Rohozna*; numele de pârâu *Durnea/Dornea* devine *Durnova*; *Bursucova* este nume slavizat pentru *Pârâul Bursucului*; *Chicera lui Crăciun* din *Sălășeni* a devenit *Creciu-nova Chicera*; numele de pădure *Bolohanovca*, din hotarul satului

Sărghieni, se explică prin românescul *Bolohan*; *Pârâul Negru* este tradus: *Cernipotoc*. În harta cadastrală de la 1787 a satului *Sinăuții de Jos* apare numele scris *Czumarla nowa*, care poate fi *Ciumârla Nouă*, nume inexistent în această formă, sau *Iupurla nowa* care nu știm ce reprezintă.

Administrația austriacă a adus în Bucovina și unguri, schimbând numele unor vechi sate românești. Astfel, *Bălcăuți* a devenit *Laudonfalva*, *Dornești* a devenit *Hadikfalva*, *Țibeni* a devenit *Istensegits*, iar *Măneuți* – *Andreasfalva*. Această sfidare a numelor românești și a tradițiilor noastre nu avea alt scop decât deznaționalizarea românilor. După 1918, în cazul celor patru localități, nu a fost nevoie de revenire la numele vechi, pentru că acestea nu au fost părăsite niciodată.

Au fost create colonii germane, cum sunt *Franztal*, pe teritoriul locului numit Pustia, sau *Karlsberg* în Braniștea mănăstirii Putna, azi *Gura Putnei*, și altele.

Numele topice conservă fonetisme regionale și lexic popular, uneori cuvinte care au ieșit din uzul comun, cum este cazul lui *arină* „nisip“, de care ne amintește numele fostului sat *Areni*, azi cartier al Sucevei.

Stabilirea formei inițiale a numelui topic este deosebit de importantă pentru etimologie. Știind că localitatea *Verești* a fost menționată documentar la 1403 ca *Averăuți*, o formă slavizată, iar la 1444 *Averești*, înțelegem că numele actual este cel vechi românesc, dar cu pierderea lui *a* inițial.

Pe baza materialului toponimic din lucrarea lui Nicolai Grămadă, completat cu alte informații, se vor putea realiza importante studii privitoare la originea și straturile toponimiei bucovinene, pornind de la numele *Moldova*, ca într-un viitor nu prea îndepărtat să se realizeze o monografie sau niște monografii privind toponimia Bucovinei.

Prin publicarea monografiei *Toponimia minoră a Bucovinei*, numele lui Nicolai Grămadă se așează de la sine în rândurile marilor cărturari români bucovineni.

ION POPESCU-SIRETEANU

LUCRĂRILE LUI NICOLAI GRĂMADĂ

1. *Vicina. Izvoare cartografice, originea numelui, identificarea oraşului*, în „Codrul Cosminului“, I, 1924, p. 435-439. Şi extras..
2. *Studii paleografice*, în „Codrul Cosminului“, II-III, 1925-1926, p. 35-81.
3. *Ozolina. I. Aşezarea Ozolinei. II. Originea numelui*, în „Codrul Cosminului“, II-III, 1925-1926, p. 83-97.
4. *Anul zidirii bisericii din Zahareşti*, în „Codrul Cosminului“, II-III, 1925-1926, p. 610.
5. *Originea numelui Burcaş*, în „Codrul Cosminului“, II-III, 1925-1926, p. 611.
6. *Album de paleografie românească* de I. Bianu şi N. Cartoian, Bucureşti, 1926, recenzie în „Codrul Cosminului“, II-III, 1925-1926, p. 654-655.
7. *Contribuţii la istoria cărţii şi a scrisului în evul mediu*, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea I, 1927-1928, p. 35-175.
8. *O pretinsă scrisoare latină din timpul împăratului August*, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea I, 1927-1928, p. 365-366.
9. *Câteva note din manuscrise bizantine*, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea I, 1927-1928, p. 566-567.
10. *Documente scrise de destinatari*, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea I, 1927-1928, p. 567-568.
11. *O precizare*, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea I, 1927-1928, p. 568-569.
12. *Vasile Pârvan*, necrolog, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea I, 1927-1928, p. 631-634.
13. *Aramafta*, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea a II-a, 1927-1928, p. 309-310.
14. *O chestiune de filologie românească*, în „Codrul Cosminului“, IV-V, partea a II-a, 1927-1928, p. 310-311.
15. *Din viaţa satelor bucovinene* în vol. *Zece ani de la Unirea Bucovinei*, Cernăuţi, 1928
16. *Din domeniul scriiturii*, în „Codrul Cosminului“, VI, 1929-1930, p. 239-260. Şi extras.

17. *Cum trebuie să se publice documentele?*, în „Codrul Cosminului“, VI, 1929-1930, p. 385-386.
18. *Anuarul Institutului de istorie națională*, IV, 1926-1927, recenzie în „Codrul Cosminului“, VI, 1929-1930, p. 512-514.
19. G.I.Brătianu, *Recherches sur le commerce génois dans la mer noire au XIIIème siècle*, Paris, 1929, recenzie în „Codrul Cosminului“, VI, 1929-1930, p. 515-517.
20. G.I.Brătianu, *Actes de notaires génois de Péra et de Caffa de la fin du treizième siècle*, 1927, recenzie în „Codrul Cosminului“, VI, 1929, 1930, p. 517-518.
21. *La Scizia Minore*, în „Ephemeris Dacoromana“, IV, 1930.
22. *Studii mărunte în domeniul științelor auxiliare ale istoriei*, în „Codrul Cosminului“, VIII, 1933-1934, p. 387-416.
23. *Originea românească a vechiului nume al proprietății țăranilor liberi din Polonia*, în „Codrul Cosminului“, VIII, 1933-1934, p. 457.
24. *Sătenii și stăpânii în Bucovina, între 1775 și 1848*, Cernăuți; [1934]. Reprodus în „Anuarul Muzeului Bucovinei“, I-III, 1943-1944, p. 7-111.
25. *Cancelaria domnească în Moldova până la domnia lui Constantin Mavrocordat*, în „Codrul Cosminului“, IX, 1935, p. 129-231.
26. *Al treilea congres de arheologie și numismatică de la Cernăuți*, în „Codrul Cosminului“, IX, 1935, p. 332-335.
27. *Moldavica*, în Omagiu lui Ion Nistor, Cernăuți, 1937.
28. *Vechile peceți sătești bucovinene*, în „Codrul Cosminului“, X, 1936-1939, p. 217-268. Și extras.
29. *Vechile peceți bisericești bucovinene*, Cernăuți, 1939, 89 p. Și extras.
30. *Din trecutul satului Zaharești*, Cernăuți, 1944.
31. *Cuvânt înainte* (nesemnat) la „Anuarul Muzeului Bucovinei“, Cernăuți, I-II, 1943-1944, p. 3-6.
32. *A existat în România instituția heraldică?*, în „Studii și cercetări de istorie veche“, XII, 1946, p. 26-32.
33. „Anuarul Muzeului Bucovinei“, seria a II-a, I-II, 1943-1944, Cernăuți, 1944, 302 pagini, publicat de Nicolai Grămadă, directorul Muzeului.
34. *Aspecte de viață din trecutul Sucevei*, în „Mitropolia Moldovei și Sucevei“, 1957, nr. 10-12

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Nicolai Grămadă își intitulează lucrarea *Studii și materiale de toponimie bucovineană*, cum era în practica vremii. Noi o tipărim cu titlul *Toponimia minoră a Bucovinei*, mai potrivit pentru o cercetare monografică, unică în acest domeniu, consacrată Țării de Sus a Moldovei. N. Grămadă nu cunoaște recensămintele întocmite în Moldova de armata rusă în 1772-1774, care s-au publicat după încetarea sa din viață. Nu am putut verifica citatele extrase din documente și publicații care nu se mai află în țara noastră. Am omis mențiunile RPR și URSS, care însoțesc numele comunelor și satelor, concesie făcută de autor pentru tipărirea lucrării, însă am înlocuit cu un asterisc mențiunea URSS, să putem urmări, totuși, situația de astăzi a localităților bucovinene din teritoriul ocupat. Textul pregătit de autor pentru tipar prezintă listele de toponime pe coloane, organizare care i-a permis să facă unele completări marginale fără să modifice ordinea stabilită. Noi culegem aceste liste pe rânduri, în pagini compacte, în care includem și completările marginale. Obținem astfel o restrângere considerabilă a spațiului tipografic. Completăm bibliografia lucrării cu câteva titluri noi și întocmim bibliografia lucrărilor lui Nicolae Grămadă, publicate, majoritatea, în „Codrul Cosminului”, revista cernăuțeană, câteva din ele reproduse și în extrase. Am menținut forma verbală *sînt* (scrisă *sânt*) folosită de autor și nu am intervenit în ordinea stabilită de el. Astfel, nume înregistrate cu *â*, precum *Cândești*, preced *Capul Codrului* etc. Abrevierile din manuscris ale unor nume proprii le transcriem în forma întreagă, *Balan, Bogdan, Costăchescu, Ghibănescu*. Erorile din dactilogramă le corectăm tacit și eliminăm repetarea mecanică a unor nume, precum *Crăcana-Crăcana, Pârăul-Adânc-Pârăul-Adânc, Slatina-Slatina*. Grămadă înlocuiește fonetismul *părăul* cu *pârăul* și am respectat voința sa, deși în Bucovina se pronunță peste tot *parău* și *pareie*. Am scris cu majuscule numele

compuse: *La Trei Drumuri Surpate*, în loc de *La Trei drumuri surpate*. Cuvinte precum *odae*, *pârae*, *tăetură*, *tihărae* etc. le transcriem *odaie*, *pâraie*, *tăietură*, *tihăraie* etc. Marcăm cu (*n.e.*) notele editorului și punem în paranteze drepte completările noastre.

În cazul majusculelor cu S și T, uneori trebuie să citim Ș și Ț.

Am corectat numele de persoană scris *Iorsac* sau *Liorsac* prin *Ciorsac*, cum apare în DRH.A, I, nr. 76, p. 111.

Cuvintele din Anexă (p. 130-135) le-am scris în forma lor de nominativ nearticulat, *cețățuie*, *chiceră* etc., în loc de *cețățuia*, *chicera* etc.

Tipărim monografia în două volume: I—considerații generale și listele de toponime A-N, II—listele de toponime O-Z, indicele general, bibliografia și materialul ilustrativ. Textul din „Analele Bucovinei“ îl confruntăm cu manuscrisul de la Academia Română și cu cele șase caiete de lucru de la Arhivele Statului din Suceava și înlăturăm unele inadvertențe, inerente publicării unei asemenea lucrări complexe și cu o mare bogăție de informații.

Numerotarea paginilor în vol. II se face în continuarea numerotării din vol. I.

Pentru localitățile din sudul Bucovinei, se poate utiliza, cu mult folos, *Tezaurul toponimic al României. Moldova*, I, București, Ed. Academiei, Partea 1, 1991, partea a 2-a, 1992. Coordonator: dr. Dragoș Moldovanu.

Adresăm mulțumiri domnului cercetător științific Nistor Ciocan, de la Institutul de Istorie „A. D. Xenopol“ din Iași, care ne-a ajutat să clarificăm câteva aspecte ale textului și să definitivăm *Bibliografia*.

ION POPESCU-SIRETEANU

NICOLAI GRĂMADĂ

TOPONIMIA MINORĂ
A
BUCOVINEI

A-N

CUVÂNT ÎNAINTE

Câțiva ani înainte de 1940 concepusem ideea redactării unei istorii a Bucovinei sub dominațiunea austriacă, în mai multe volume. În scopul acesta obținusem colaborarea mai multor specialiști. Împrejurările care au urmat au împiedicat realizarea acestei opere atât de necesare. Lucrarea de față urma să constituie primul volum din serie.

Cercetarea toponimiei bucovinene mă preocupă de mai bine de douăzeci de ani. Abia acum însă am putut prelucra materialul toponimic adunat pe îndelete în cursul anilor. E cunoscută și recunoscută de toți importanța pe care toponimia o prezintă pentru alte discipline științifice. La noi s-au cercetat mai mult numele de locuri. Toponimia minoră însă – numele părților de sat, ale țărinilor, pâraielor, văilor, dealurilor, pădurilor, fântânilor din câmp, drumurilor, podurilor – n-a format obiectul unei cercetări sistematice. Pe vremuri, slavistul I. Bogdan subliniase importanța acestui sector al toponimiei pentru studiile de istorie și limbă. Lucrarea de față fixează câteva jaloane în direcția creării unei noi discipline, pe care, cu un termen german, o putem numi *Flurnamenskunde*, iar în românește, cu un termen convențional, *toponimia minoră*. O deficiență a prezentei lucrări e sistemul adoptat pentru adunarea datelor toponimice actuale prin primăriile comunale și direcțiunile școlilor primare rurale. Multe din lucrările primite sânt necomplete, făcute la repezeală, fără nici un simț de răspundere. Din unele sate am primit tabele și de la primării și de la direcțiunile școlare. Aproape că niciodată nu există concordanță între cele două tabele trimise din același sat. Institutele de geografie de pe lângă universitățile noastre ar putea aduna acest material, pe regiuni, prin echipe de studenți, care să lucreze după criterii unitare.

EXPLICAREA ABREVIĂȚIUNILOR*

[Acad., *Doc. sec. XIV-XVII, Mold.* = Academia. *Documente privind istoria României. A. Moldova*]

Acta gran. = Arhivele Statului, Cernăuți, *Acta granicialia*.

Balan, *Doc. buc.*, = Teodor Balan, *Documente bucovinene*, I-VI.

Balan, *Sate disp.* = Teodor Balan, *Sate dispărute din Bucovina*, extras din volumul omagial închinat lui Ion I. Nistor, Cernăuți, 1937.

Bogdan, *Doc. Șt.* = Ioan Bogdan, *Documentele lui Ștefan cel Mare*. I-II. București, 1913.

Costăchescu, *Doc. I, II* = Mihai Costăchescu, *Documentele moldovenești înainte de Ștefan cel Mare*, I, Iași, 1931; II, Iași, 1932.

Costăchescu, *Doc. Șt.* = Mihai Costăchescu, *Documente moldovenești de la Ștefăniță Voievod*, Iași, 1943.

[Costăchescu, *Doc. Bogd.* = Mihai Costăchescu, *Documente moldovenești de la Bogdan Voievod*, Iași, 1940].

d. = deal

dr. = drum

f. = fântână

fân. = fânețe

Ghibănescu, *Sur.* = Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, I-XXV.

Ghibănescu, *Ispis.* = Gh. Ghibănescu, *Ispisoace și zapise*, I-VI, partea 1 și 2.

Harta cad. = Arhivele Statului, Cernăuți, Hărțile cadastrale întocmite între 1782 și 1787.

Insp. cad. = Hărțile cadastrale de la Inspectoratul cadastral regional Cernăuți

Insp. școl. = Inspectoratul școlar regional, Cernăuți.

Kisch. = Gustav Kisch, *Siebenbürgen im Lichte der Sprache*, [Hermannstadt], 1929.

[n. = notă]

pâr. = pârâu

poi. = poiană

Por. = T. Porucic, *Lexiconul termenilor entopici din limba română din Basarabia*, Arhivele Basarabiei, I, II, III, IV, Chișinău, 1929, 1930, 1931, 1932.

[prg. = paragraf]

[sc. = sârbo-croat]

Ștefanelli, *Doc. câmp.* = T.V. Ștefanelli, *Documente din vechiul ocol al Cămpulungului Moldovenesc*, București, 1914.

[vd. = voievod]

[vzi. = voievozi]

Werenka, *Top.* = Dr. Daniil Werenka, *Topographie der Bukowina zur Zeit ihrer Erwerbung durch Österreich, 1774-1785*, Cernăuți, 1895.

* Lista lui N. Grămadă a fost completată cu două titluri frecvent folosite (Acad., *Doc.*... și Costăchescu, *Doc. Bogd.*), cu indicații privind anii de apariție la unele volume și cu abrevieri lexicale folosite în lucrare. Pentru alte informații, vezi *Bibliografie și abrevieri bibliografice* la sfârșitul vol. al II-lea (n.e.).

STUDII DE TOPONIMIE MINORĂ

CAP. 1. URZIREA ȘI NUMIREA SATELOR ÎN MOLDOVA

*„Wo Menschen sich gemeinschaftlich ansiedeln, sitzen, hausen, wohnen, bauen und sich bergen, entstehen Siedlungen, Sitze, Häuser, Wohnungen, Gebäude, Burgen, Gemeinden, Dörfer und Städte.“**

*Gustav Kisch, Siebenbürgen
im Lichte der Sprache, p. 247.*

Istoria, etnologia, lingvistica, geografia, geologia, zoologia și botanica valorifică în cercetările lor materialul toponimic. Pentru istoria medievală a Moldovei, toponimia prezintă o importanță deosebită în domeniul cercetării urzirii satelor, domeniu numit de germani *Siedlungsgeschichte*. La jumătatea sec. XIV, când s-a întocmit principatul Moldovei, teritoriul acesteia nu era o țară pustie. Pământul viitorului principat era împânzit cu sate rare, locuite de români, cu mult înainte de data întemeierii statului. Pe cale pașnică, românii s-au extins în regiunile din răsăritul Carpaților, ca plugari și păstori, în secolele anterioare sec. XIV.

În sec. XIII, elementul românesc iese la iveală în toate părțile: în Transilvania, în Sârbia, în dreapta și în stânga Oltului. Formațiunile politice amintite în diploma pentru Ioaniți de la 1247, dovedesc prin forma lor românească, iar nu ungurească, o mare vechime¹.

În acel secol se produce la românii transilvăneni un fenomen important pentru acțiunea de expansiune pașnică a românilor: roirea elementului

* „Acolo unde oamenii se așează, viețuiesc, locuiesc, clădesc și se înțeleg unii cu alții, se nasc colonii, așezări, case, locuințe, clădiri, cetăți, comune, sate și orașe.“

¹ N. Iorga, *Istoria Românilor*, III. *Ctitorii*, București, Tip. Datina Românească, 1937, p. 135-139.

românesc înspre est, nord și nord-vest. Această roire e determinată de cauze social-economice: intensificarea asupririi iobagilor români de către *domini terrae* – stăpânii pământului –, de cauze religioase: încercările de convertire a românilor la catolicism, dar și de cauze politice: introducerea în Transilvania de către dinastia arpadiană, în sec. XIII, a noii ordini feudale, cu constituirea statelor privilegiate, a așa-numitelor „Universitates“, adică a comunităților privilegiate ale unguirilor, sașilor și secuilor, comunitate refuzată românilor din motive confesionale². E total greșită concepția lui Ov. Densusianu³, care, desconsiderând cu totul cauzele social-economice, religioase și politice, afirmă că roirea elementului românesc în evul mediu ar fi fost determinată de migrațiunile păstorești, de dorința păstorilor români din Transilvania de a afla în alte țări noi și mănoase pășuni pentru turmele lor. O consecință imediată și directă a introducerii noii ordini feudale a fost abrogarea vechilor drepturi ale poporului român, cârmuit până atunci după vechi tradiții. Voievozii și cnejii români din Transilvania au fost deposedați de vechile drepturi politice.

Elementul românesc mai vechi din răsăritul Carpaților a primit prin noile elemente venite din Transilvania o puternică întărire și o forță sporită în expansiunea lui înspre frontiera etnică naturală și chiar mai departe. Situația politică din estul Carpaților în secolele din urmă ale primului mileniu și în primele trei secole ale mileniului al doilea al e.n. nu împiedica acest proces de expansiune românească. Pecenegii și cumanii, mai întâi, tătarii după 1241, ca popoare care trăiau din expediții de pradă în țările învecinate, aveau nevoie de o populație agricolă stabilă, care să le dea cereale și vite.

Formațiuni politice românești au existat înainte de jumătatea sec. XIV în teritoriul viitoarei Moldove. Mărturiile istorice ne amintesc *Țara Sipeișului*. Termenul *țară* indică o formațiune politică de caracter pur românesc. E de presupus că s-au pierdut unele documente externe, în care se făcea mențiune de existența altor formațiuni politice românești, sau

² Discuția problemei la Gh. Brătianu, *Tradiția istorică a descălecatului Țării Românești în lumina nouălor cercetări*, în An. Acad. Rom., seria a III-a, s. ist., XXV, 1942, p. 1–2 și 24. Cf. și *Istoria R.P.R.*, București, 1952, p. 105–106.

³ Ov. Densusianu, *Păstoritul la popoarele romanice*, București, 1913, p. 15.

că acestea n-au prezentat un interes deosebit pentru a fi amintite în mărturiile istorice ale timpului. Pentru Țara Românească e o întâmplare fericită păstrarea diplomei pentru Ioaniși de la 1247. Dacă diploma aceasta s-ar fi pierdut, astăzi noi nu am ști nimic despre existența celor patru formațiuni politice românești din dreapta și din stânga Oltului.

Documentele domnești de donațiuni de sate în Moldova, din secolele XIV și XV, ne dau indicații referitoare la organizarea comunităților sătești premoldovene. Acestea erau conduse de juzi, cneji sau vatamani. Organizarea feudală era abia în curs de formare. Elementul românesc maramureșean, coborât în Moldova, în număr mic, la jumătate sec. XIV, a fost elementul organizator de stat, la fel cum, cu câteva secole mai înainte, în Rusia elementul vareg îndeplinise, după tradiție, același rol. Fără existența anterioară a unei populații românești numeroase în Moldova, voievozii moldoveni n-ar fi putut extinde, în curs de numai trei decenii, dominațiunea lor până la frontierele naturale ale statului. În documentele domnești de donațiuni de sate din secolele XIV și XV apar două categorii de sate: unele, multe din ele de origine premoldoveană, cu nume acum fixate, cunoscute, altele fără nume fixate, indicate după ape și foștii juzi sau stăpâni sau după juzii sau stăpânii de la data emiterii documentului. Ultimele sânt sate noi, unele din ele abia în curs de formare. Într-un mic studiu, apărut în „Zeitschrift für Ortsnamenforschung“, IV, p. 26 – 39, intitulat: *Ortsnamen als Zeugnisse grundherrlicher Siedlung*, Joseph Sturm distinge în Germania două tipuri de nume de localități: *toponimice personale* – *topice antroponimice* – și *toponimice geografice*. După autorul acesta, localitățile cu nume pur geografic constituie o dovadă de așezări mai ales țărănești, cu oameni de aceeași condiție socială, fără ca unul din ei să fi avut o situație de preponderență, de superioritate asupra celorlalți consăteni. Criteriul acesta de împărțire îl putem aplica și la numele de localități din Moldova, făcând însă abstracție de deosebirile sociale dintre cele două categorii. Pentru teritoriul Bucovinei indicăm unele toponimice de caracter geografic: Breaza, Câmpulung, Chicera, Costișa, Deleni, Frasin, Fundul Moldovei, Fundul Sadovei, Gura Humorului, Păltinoasa, Poieni, Pojorâta, Răstoaca, Trestiana, Valea Putnei, Vadul Nistrului, Vatra Dornei. Admițând această distincție, trebuie să

ținem seama și de eventualitatea schimbării, în cursul timpului, a unui nume geografic într-un topic antroponimic. Toponimia moldovenească cunoaște dese cazuri de schimbări de nume ale satelor. E de presupus că numele satelor premoldovene au fost mai ales toponimice geografice.

Îndată după constituirea principatului Moldovei, domnii au început să dăruiască credincioșilor lor sate și terenuri pentru întemeierea de sate. Dar documente autentice de donație nu ni s-au păstrat decât din ultima decadă a sec. XIV. În cel dintâi document de acest fel, ce ni s-a păstrat, documentul dat de Roman Vd. la 1392, se menționează satele Ciorsăcăuți, Vladimirăuți și Bucurăuți⁴, deci trei sate cu nume personale. La 1399, Ștefan Vd. întărește două sate pe Tazlăul-Sărat, anume Doliceștii și Liontenieștii, cum și jumătate din Măzănăiești⁵, deci iarăși trei sate cu nume din aceeași categorie toponimică. E interesant să remarcăm că documentele din sec. XV, și chiar de mai târziu, la numele fixate și cunoscute ale unor sate se adaugă uneori un determinativ: satul Neag, unde este Neagăși jude⁶, la 1409; satul Cuciurul, unde a fost vătăman Gherman⁷, la 1492; un sat Balomireștii „unde a fost giude Balomir:“⁸, la 1493; trei sate pe Dobrovăț, unul anume Rușii, unde a fost casa lui Stan Popovici, al doilea sat Călugărenii, unde a fost Jurj Călugărul, al treilea sat Dumeștii, unde a fost Dadul⁹, la 1499; un sat pe Bârlad, anume satul Marcovicenii, unde au fost casele lui Nistrea și Dragoș¹⁰, la 1502. Se pot cita multe exemple de felul acesta, care arată grija cancelariei domnești pentru o determinare topografică cât mai exactă a satelor.

Procesul împânzirii țării cu așezări omenești ni-l lămurește felul numirii satelor noi sau în curs de formare. Organizarea feudală și acțiunea de colonizare se arată în toponimie. În jumătatea a doua a sec. XIV și în

⁴ Mihai Costăchescu, *Doc*, I, p. 8.

⁵ *Ibidem*, p. 20.

⁶ *Ibidem*, p. 66.

⁷ *Ibidem*, p. 152.

⁸ I. Bogdan, *Doc. Șt.*, II, p. 25.

⁹ *Ibidem*, p. 162.

¹⁰ *Ibidem*, p. 202.

sec. XV satele erau rare. Existau întinse terenuri nelocuite, „locuri în pustie“, potrivite pentru întemeierea de noi sate. După cum în timpurile moderne, în țările cu industrie ca mijloc principal de producție, capitalistul, alături de anumite condiții economice date, e un factor important în crearea marilor centre industriale, tot așa în evul mediu și mai târziu, în Moldova ca și în alte state cu agricultura ca mijloc principal de producției, feudalul a fost un factor principal în acțiunea de urzire de noi sate. Topicele patronimice sânt expresia formei feudale de întemeiere a satelor. Foarte numeroase sânt documentele de dăruire de terenuri „în pustie“, cu specificarea ca donatarul „să așeze acolo un sat“. Satele se întemeiau mai ales pe cursul apelor. În acele timpuri, când fântânile¹¹ erau așa de rare, apele prezentau o importanță deosebită în viața locuitorilor satelor. La început satele, de obicei, nu erau mari. Cuprindeau 20 până la 30 de case¹². Uneori documentele de donație indicau, în termeni vagi, și întinderea teritoriului satului, ce urma să se întemeieze: „Iar hotarul acestor trei sate, care-s sub Dumbrava înaltă, cât vor pute să trăiască trei sate din îndestul“¹³. „Iar hotarul acestor trei locuri de pustie, cât vor putea să trăiască trei sate îndestul“¹⁴. „Iar hotarul acelu pustiu cât va fi deajuns pentru un sat“¹⁵. „Așăjdere și la Prut..., de la Movila cea Mari

¹¹ Raritatea și importanța fântânilor în secolele trecute rezultă și din deasa lor menționare în hotarnice ca puncte de reper. În satul Zaharești de lângă orașul Suceava erau acum aproape o sută de ani, numai câteva fântâni, deși izvoarele de apă sânt aproape de suprafața pământului. Astăzi aproape la fiecare casă există o fântână.

¹² La 1502, Ștefan cel Mare dăruiește lui Dobrotă și Lupul un loc în pustie, la „Săliștea Tătărească“, numit Fântâna Popișoara, din ținutul Tigheciului, ca să întemeieze un sat. „Iar hotarul acelu loc pustiu ca să fii, cât va putea fi de agiuns un sat de doăzăci de case“ (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, I, 5). În același an Ștefan cel Mare dăruiește lui Duma Hurduiescu și fraților săi „un loc de pustii la Spiroasa“, pe Cogâlnic, „ca să așeze acolo un sat, care să fii cât vor putea cuprinde pentru lăcuințe aceluiaș sat până la 20 casă“ (*ibidem*, 15). La 1604, Constantin Movilă Vd. dăruiește mănăstirii Secul o bucată de loc din teritoriul târgului Șchei, ca să-și așeze sat, cât se vor putea hrăni treizeci de case în-deajuns (Acad., *Doc. sec. XVII, Mold.*, t. II, 147).

¹³ Document de donație de la Alexandru cel Bun din 1428 (M. Costăchescu, *op. cit.*, I, 234).

¹⁴ Document de la Alexandru cel Bun, din 1429 (*ibidem*, 281).

¹⁵ Document dat de Ilie și Ștefan Vzi, la 1438, pentru dăruirea pustiei Hluboca (același, *op. cit.*, II, 24).

până la Gura Văii Corăzălului, pe amândouă părțile, cât s-ar putea să să așazi un sat cu cotunuri și să-i fie și de cosât fânață¹⁶. Adeseori determinările topografice ale locurilor dăruite „din pustie“ se exprimau în termeni destul de vagi. La 1429 Alexandru cel Bun întărește lui Dan Uncleata stăpânirea peste șase sate și peste „trei locuri din pustie, unde-i a lui Iurie, un loc la fântâna sub prisaca lui și două locuri la drumul celor două fântâni“¹⁷. La 1436, Ilie și Ștefan Vzi dăruiesc lui Mihail Stângaci sate și locuri „în pustie“, „... locurile din pustie, mai jos de Prun, la fântâna Peducelului și mai în jos Fântâna cea Mare, și la Jeravăț, seliștea Fundeștilor, între popa Mircea și Petru Lungul, și la Bârlad un loc între Leurinți și Băcsanești, și mai în sus la Cobâla, unde se întâmpină trei văi, loc din pustie“¹⁸. Unele sate nou întemeiate primeau nume îndată după urzirea lor, nume care, de obicei, erau derivate patronimice de la numele întemeietorului și stăpânului satului. Pentru alte sate procesul stabilirii numelui definitiv dura timp de decenii. Părteștii au fost numiți timp de mai mulți ani „satul la obârșia Solonțului, unde au fost Tatomir și Pârtea“¹⁹. Numele multor sate întemeiate au trecut printr-o perioadă de formare, printr-o perioadă de devenire. În perioada aceasta satele erau desemnate prin formule dezvoltate, care cuprindeau unul sau două elemente. După elementele cuprinse în formulele acestea distingem următoarele grupe de nume: indicarea satului după: 1) numele apei pe care era așezat²⁰; 2) numele simplu al proprietarului²¹ sau al unui personaj din

¹⁶ Acad., *Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, I, 155–156.

¹⁷ M. Costăchescu, *op. cit.*, I, 281.

¹⁸ *Ibidem*, 445.

¹⁹ Documentele de la Alexandru cel Bun din anii 1415 și 1429 (*ibidem*, 117 și 270).

²⁰ 1399, document de donație a două sate, de la Iuga Vd.: „Un sat în Gârlovăți și altul pe Bârlad în gura Crasnii (*ibidem*, 41). 1429-30: „un sat pe Bârlad, unde cade Hulalna în Bârlad, satul tatălui lor“ (*Acad., Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, I, 78). 1508: O jumătate de săliște de pe Hulubă, din gios de Soholeț, la fântâna cu budăiul mai din sus de gura Mușatei (Costăchescu, *Doc. Bogd.*, 242).

²¹ 1490, document dat de Ștefan cel Mare pentru constituirea teritoriului episcopiei de Rădăuți: biserica, unde este Cudrea Opișe; biserica la Brânză; biserica la Grama; biserica la Roman; biserica la Iuga cel Prost (I. Bogdan, *op. cit.*, I, 410).

sat, calitatea căruia nu se arată – probabil fost proprietar sau jude²²; 3) numele apei și precizarea că în acel sat este casa donatarului – documentele de donație – sau a proprietarului – în documentele de confirmare a proprietății²³; 4) numele fostului proprietar sau jude al satului²⁴; 5) numele apei și cel al fostului proprietar sau jude al satului²⁵; 6) numele apei și cel al judeului din timpul emiterii documentului²⁶.

Uneori la diecii cancelariei constatăm o nesiguranță la indicarea numelor stabilite ale unor sate. La 1425, două sate de pe pârăul Miletin sânt

²² 1409: „Satele... și mai în jos unde este Coman” (M. Costăchescu *Doc.*, I, 66). 1426: „Trei sate la Cărligătură, anume unde este Șerba Paușescul, și Lazăr, altul unde este Neagul Bărbosul și Dragomir Hasnaș”. Se mai dau la Nimova patru sate: „Unde a fost Lațcov, altul unde este Mihul și Panici, al treilea unde este Stăncuț, al patrulea unde este Stanciul” (*ibidem*, p.183); 1434: „Satele... și mai jos sub pădure, unde este Pavel Bulgariu... și unde este Mic Ruptură” (*ibidem*, 375). 1437: Satele: „unde este Mihail Roșca... și unde este Balan și unde este Dragotă și unde este Șendrea și unde este Petrea Bumbota” (*ibidem*, 533).

²³ La 1406, Alexandru cel Bun dăruiește lui Vlad Dolhici un sat pe Crasna, unde este casa lui (*ibidem*, 51). La 1414, același voievod dăruiește lui Crăciun Belcescul un sat „pe Valea Albă, unde este casa lui din veac” (*ibidem*, 11). La 1427, Alexandru cel Bun întărește lui Herman și fratelui său Iațcu „satul lor, unde este casa lor, la Voitinu, unde acesta iese din pădure și din poiană și unde este mănăstirea lor și vechiul lor loc de cosit” (*ibidem*, 188). La 1436, Ilie și Ștefan Vzi dăruiesc lui Stanciul, pârălab de Hotin, „satul de la Crasna, unde îi sânt și casele” (*ibidem*, 430). La 1439, aceiași voievozi întăresc lui Ioan Stângaciu „un sat a lui, anume unde-i iaste casa lui, pre Racova, care singur el din pustiu și din pădure ș-au făcut lui” (același, *op. cit.*, II, 50).

²⁴ 1408: Satul „peste Moldova, unde a fost Bratul” (același, I, 62). 1428: Trei sate „sub Dumbrava Înaltă, anume unde a fost vătămă Minco, ... al treilea sat unde a fost cneaz Stan” (*ibidem*, 234).

²⁵ 1414: „Iar alt sat la Gura Ierovățului, unde cade în Bârlad, anume unde au fost cnezi Lie și Țigăneștii” (*ibidem*, 104). 1415: „Un sat la Gura Solonțului, unde au fost Tatomir și Pârtea” (*ibidem*, 117). 1428: Satul „pe Frumușel, unde a fost Dragoș” (*ibidem*, 215). 1442: Satul „la Cracău, unde a fost Sas Dan și Dan Vleac, amândouă judeciile” (același, *op. cit.*, II, 94). 1510: „Un sat, anume la gura Strâmbei, pe Tutova, unde era jude Teodor” (același, *Doc. Bogd.*, 290).

²⁶ 1425: Satul pe Mileatin, „unde este jude Pașco” (același, *Doc.*, I, 169). 1428: Satul „pe Tutova, unde este cneaz Ciorsac” (*ibidem*, 215). 1434: Satul „la obârșia Strașnicei, unde este jude Mihai” (*ibidem*, 387). 1446: Satul „unde este jude Mihai” (*ibidem*, 387). 1446: Satul „unde este Samoil Vătămă, pe Bistrița” (același, *op. cit.*, II, 251). 1455: „Satul la Gura Pobratei, unde este jude Cârstea și Danciul, amândouă judeciile” (*ibidem*, 541).

arătate cu numele lor: Berchișeștii și Ierimieștii²⁷. La 1443, aceleași sate sânt indicate prin expresia: „unde a fost Bearchiș” și „unde a fost Ieremia”²⁸. Același fel de a le numi se întâlnește și într-un document din 1445²⁹.

Urmărirea acțiunii de întemeiere de sate în Moldova pe terenuri dăruite de domni, ca și practica dăruirii de sate [de] către voievozii moldoveni credincioșilor lor, ridică o interesantă problemă de drept public și anume problema existenței în Moldova a *dominiului emitent*. În primele timpuri de existență a noului stat, principiul dominiului emitent a fost în vigoare în Moldova. Începând, probabil cu perioada de lupte pentru tron între urmașii lui Alexandru cel Bun, perioadă de tulburări care a contribuit la întărirea puterii boierilor în viața politică a țării, acest principiu și-a pierdut valabilitatea. Formula *am dat* din documentele domnești de confirmare a proprietăților și a vânzărilor de sate și moșii, o realitate la început, e lipsită mai târziu de un cuprins de drept. De la jumătatea secolului XV înainte domnii dăruiesc doar sate și locuri care erau „drept domnești” sau confiscate³⁰.

Modificarea relațiilor de proprietate în unele sate prin vânzarea unei jumătăți sau a unei părți de sat sau în urma unor dispoziții sau învoieli de împărțire a moștenirii a avut drept urmare împărțirea aceluiași sat în două părți deosebite care, apoi, s-au dezvoltat ca sate deosebite. Limitând cercetarea acestei chestiuni la teritoriul Bucovinei, constatăm că pentru numirea noii localități s-a adaptat unul din aceste două procedee: noua așezare sau a primit un nume nou sau și-a păstrat numele așezării mai vechi, adăugându-se în cazul din urmă, la numele ambelor sate, sau, uneori, numai la cel al noii așezări, determinative deosebite pentru a le diferenția unul de altul. Dăm câteva exemple pentru prima procedură. La

²⁷ M. Costăchescu, *op. cit.*, I, 169.

²⁸ *Ibidem*, *op. cit.*, II, 145.

²⁹ *Ibidem*, 1213.

³⁰ La 1446, Ștefan Vd. dăruiește lui Mihail log., „un sat din satele *noastre*, anume Vânătorii *noștri*, la Bistrița” (*ibidem*, 239). La 1448, Petru Vd. dăruiește aceluiași logofăt „locul morilor *noastre* din târgul *nostru* din Baea, unde au fost vechile mori domnești ale părinților *noștri* și ale fraților *noștri*” (*ibidem*, 314).

1742, mănăstirea Humorului cumpără jumătate din satul Comănești. La 1782, această fostă jumătate de sat, acuma sat deosebit, e numită în limbajul oficial austriac Ludie-Humora. E satul Liuzii Humorului de astăzi³¹. La 1781, satul Ilișești era: 3/4 al mănăstirii Ilișești, iar 1/4 al familiei Calmuțchi. Acest sfert devenit sat deosebit, s-a numit apoi Brașca³². La 1755, satul Mihalcea se împarte în două între Alexandru Murguleț și familia Moțoc³³. O jumătate a satului s-a numit apoi Camena³⁴. În sec. XVIII, partea de sus a satului Milișăuți era a mănăstirii Solca, iar partea de jos aparținea mănăstirii St. Ilie. Astfel s-au creat două sate: Milișăuții de Sus și Milișăuții de Jos. Ultimul se numește astăzi Slobozia Pruncului. La 1710, Ileana băneasa, fata lui Vasile Ceaurul, dăruiește Marelui Schit din Polonia jumătate din satul Mitcău, din ținutul Cernăuților³⁵. Această jumătate s-a dezvoltat ca sat deosebit și a avut în cursul timpului diferite nume: Brod, Brodoc, Mitcăul de Jos, Slobozia Mitcăului, Vadul Nistrului. La 1665, existau Onutul de Sus și Onutul de Jos. După 1775, Onutul de Sus s-a numit Onut, fără determinativ, iar Onutul de Jos a primit numele de Pârăul Negru³⁶.

În cazul împărțirii unui sat, provocate de modificarea relațiilor de proprietate, nu se împărțea numai, spațial, satul și teritoriul satului, ci și locuitorii aceluși sat³⁷. Clăcașii, locuitorii ai satelor, constituiau valoarea principală a unui sat. Actele de vânzare sau de schimb de sate îi înșiră pe vecini, înainte și după 1749, alături de câmp, fânețe, mori și păduri³⁸. Moșiile fără oameni aveau o valoare redusă. Când între cele două părți

³¹ Teodor Balan, *Sate disp.*, p. 26.

³² Teodor Balan, *Doc. buc.*, VI, p. 110.

³³ *Ibidem*, IV, p. 111.

³⁴ 1776: „Jumătate de sat din Mihalcea, care se cheamă și Camina, ținutul Cernăuților” (*ibidem*, 259).

³⁵ Același, III, 156.

³⁶ Același, II, 144.

³⁷ Nicolai Grămadă, *Sătenii și stăpânii în Bucovina între 1775 și 1848*, Cernăuți, 1936, p. 8.

³⁸ *Ibidem*.

ale satului era un hotar natural, de pildă un pârâu³⁹, ambele sate rămânând în continuitate spațială, dezvoltându-se unul într-o direcție, celălalt în altă direcție, dar cu împărțirea proporțională și a locuitorilor. Unii locuitori trebuiau să se mute dintr-o parte în cealaltă. De multe ori însă noua așezare se urzea, cu o parte din locuitorii satului vechi, pe un loc potrivit al jumătății de teritoriu căzute în partea proprietarului acestei jumătăți a satului.

În Bucovina omonimia topică o întâlnim la două grupe de sate: 1) sate formate din împărțirea unui singur sat în două jumătăți, care s-au dezvoltat apoi ca sate deosebite și care, deci, sânt situate în imediata vecinătate; 2) sate care, deși au același nume, n-au o legătură spațială, ci sânt situate la distanțe mari unul de altul. Pentru diferențierea satelor din prima categorie, omonimele primesc următoarele determinative: vechi – nou, sau de sus – de jos, sau din vale – din deal, sau indicarea numelui foștilor proprietari de pe timpuri ai satelor. Uneori numai un omonim topic e însoțit de determinativul corespunzător⁴⁰, și anume acela care indica așezarea mai nouă. Dăm câteva exemple: Frătăuții Vechi – Frătăuții Noi; Jadova – Jadova Nouă; Jucica Veche – Jucica Nouă; Laschiuca Veche – Laschiuca Nouă; Mămăieștii Vechi – Mămăieștii Noi. St. Ilie – Sântilia Nouă; Soloneț – Solonețul Nou; Volcineț – Volcinețul Nou; Brodina – Brodina de Jos; Fundul Moldovei de Sus – Fundul Moldovei de Jos. Horodnicul de Sus – Horodnicul de Jos; Lucavățul de Sus – Lucavățul de Jos; Lucavița de Sus – Lucavița de Jos; Onutul de Sus – Onutul de Jos; Pârteștii de Sus – Pârteștii de Jos; Pătrăuții de Sus pe Siret – Pătrăuții de Jos pe Siret; Șerăuții de Sus – Șerăuții de Jos; Sinăuții de Sus – Sinăuții de Jos; Stăneștii de Sus pe Ceremuș – Stăneștii de Jos pe Ceremuș; Stăneștii de Sus pe Siret – Stănești de Jos pe Siret, numiți la 1776 Stăneștii din Deal – Stăneștii din

³⁹ La începutul sec. XVIII Broscăuții erau un singur sat. Înainte de 1766. Nastasia Robcenița a vândut jumătate de sat, stabilindu-se drept hotar despărțitor între cele două jumătăți pârâu Hlinița. La 1766, o jumătate de sat era a lui Constantin Volcinschi, iar cealaltă jumătate a răzeșilor. Cele două jumătăți au format apoi satele: Broscăuții Vechi și Broscăuții Noi (T. Balan, *Doc. buc.*, IV, 125).

⁴⁰ Același fenomen e relevat și de Iorgu Iordan, *op. cit.*, p. 114 și 158.

Vale; Vicovul de Sus – Vicovul de Jos; Călineștii lui Cuparencu – Călineștii lui Ienache; Lehăceni – Lehăcenii Tăutului.

Diferențierea satelor din categoria a doua se realizează prin adăugarea la omonimele topice a unor determinative reprezentate prin: a) indicarea apelor pe care sânt situate satele; b) atributele adjectivale mare – mic; c) atributul adjectival care arată naționalitatea locuitorilor satului sau târgului; toponimice propriu-zise, care sânt mai cunoscute decât toponimicile ce trebuie determinate⁴¹. Dăm lista acestor omonime topice: a) Banila pe Siret; Banila pe Ceremuș, numite și *Banila Moldovenească – Banila Rusească*; Berhometul pe Prut – Berhometul pe Siret; Calineștii pe Ceremuș în opoziție cu Calineștii lui Cuparencu și Calineștii lui Ienachi; Carapciul pe Ceremuș – Carapciul pe Siret; Pătrăuții pe Suceava – Pătrăuții pe Siret; Poieni pe Molnița – Poieni pe Suceava, Revna – Revna pe Prut; Șipotele pe Siret – Șipotele pe Suceava; Solonețul pe Ceremuș – Solonețul pe Suceava; Stăneștii pe Ceremuș – Stăneștii pe Siret; Vășcăuții pe Ceremuș – Vășcăuții pe Siret; Voloca pe Ceremuș – Voloca pe Derelui; b) Cuciurul Mare – Cuciurul Mic; c) Câmpulungul Moldovenesc – Câmpulungul Rusec; *Banila Moldovenească – Banila Rusească*⁴²; d) Poieni lângă Solca – Poieni lângă Banila Moldovenească; Revna lângă Vijnița, spre deosebire de Revna și de Revna pe Prut.

Iorgu Iordan stabilește, pentru unele omonime topice de pe teritoriul statului român un raport de sinonimie între determinativele: sus – jos și deal – vale, pe de o parte și între punctele cardinale: nord – sud, pe de altă parte⁴³. Sus și deal indică nordul, jos și vale arată sudul. În limba română sus și jos au și semnificația: nord și sud⁴⁴. Teoretic am putea admite acest raport de sinonime și pentru partea cea mai mare – deci nu pentru toate – a toponimicelor bucovinene însoțite de determinativele *sus* și *jos*. De fapt însă la baza determinării omonimelor topice cu atributele

⁴¹ Iorgu Iordan, *op. cit.*, p. 114 – 115.

⁴² Tereblecea Românească – Tereblecea Nemțească constituiau, până în 1919, două unități deosebite numai din punct de vedere administrativ, dar sub raport spațial ele formau un singur sat. La fel și Bădeuții Românești și Bădeuții Nemțești.

⁴³ Iorgu Iordan, *op. cit.*, p. 108.

⁴⁴ *Ibidem*.

acestea stă cu totul altă idee: poziția localităților omonime pe cursul aceleiași ape sau poziția lor în raport cu altitudinea solului⁴⁵. Situația de fapt justifică interpretarea aceasta. Stroiștii de Sus sânt situați pe Prut, mai sus de Stroiștii de Jos. Onutul de Sus avea acest determinativ pentru că indica așezarea lui pe cursul Nistrului mai sus de Onutul de Jos. Pârteștii de Sus sânt așezați sus, pe deal, iar Pârteștii de Jos, în vale. Fundul Moldovei de Sus e așezat mai sus, pe munte, iar Fundul Moldovei de Jos mai la vale, înspre apa Moldovei.

La 1775 numele localităților bucovinene își aveau fizionomia lor bine stabilită. Administrația austriacă a adus însă unele schimbări în formele românești ale acestor nume. Sufixul patronimic *-ești* a fost schimbat în *-eștie*. Sunetul *ă* a fost redat prin literele: *e*, *a* sau *o*, iar *î* prin litera *i*, creându-se forme ca acestea: *Zahareștie*, *Galaneștie*, *Petroutz*, *Kimpolung*. Unele terminațiuni au suferit modificări radicale: *Kollwtze* pentru *Culăuți*, *Laskowka* pentru *Lașchiuca*, *Mitkow* pentru *Mitcău*, *Malatynca* pentru *Malatineț*. Formațiuni toponimice corecte sub raport morfologic au fost denaturate, creându-se forme hibride ca: Dorna Vatra, Krasna Putna, Gura Humor, Dorna Kandreni, Slobodzia Banilla, Slobodzia Rarenca, Watra Moldovitză. Coloniile de unguri, slovaci și nemți, așezate, unele, pe teritoriile unor vechi sate românești, au primit nume noi: *Iosephfalva* în loc de *Vorniceni*, *Istensegits* pentru *Țibeni*, *Fogodisten* pentru *Iacobești*, *Landonfalva* pentru *Bălcăuți*, *Schwartzthal* pentru *Negrileasa*, *Buchenhein* pentru *Poiana Miculi*. În jumătatea a doua a sec. XIX, administrația austriacă a înlăturat unele din noile creațiuni toponimice oficiale sau a început să întrebuițeze și numele vechi românesc alături de noul nume de creație oficială. Vechea pecete sătească, de pe la 1800, a satului Bălcăuți avea inscripția: *Landonfalva oder Balkontz*; pecetea sătească mai nouă are inscripția: *Balkontz*⁴⁶. În pecetea de la sfârșitul sec. XVIII a satului Iacobești aflăm inscripția: *Fogodisten*, iar în

⁴⁵ Aceeași explicație o dă și logofătul Costachi Conschi termenilor *sus* și *jos* din documentele domnilor Moldovei: „În *sus* și în *gios* de multe ori să găsește prin ispisoaace după *cursul apelor* și după starea dealurilor“ (Th. Codrescu, *Uricariul*, I, ed. 2, p. 392).

⁴⁶ Nicolai Grămadă, *Vechile peceți sătești bucovinene*, în „Codrul Cosminului“, X, p. 39, Cernăuți 1940.

cea din jumătatea a doua a sec. XIX avem inscripția: *gemd. Iakobestie vel Fogodisten*⁴⁷. La fel pecetea mai veche a localității Poiana Miculi are inscripția: *Gemeinde Buchenheim*, iar cea mai nouă *Poiana Mikuli (Buchenhain)*⁴⁸. Uneori oficialitatea austriacă a tradus chiar în limba germană vechile nume ale unor sate locuite numai de români. Astfel toponimicul: *Mănăstirea Humorului* apare în vechea pecete sătească⁴⁹ și în hărțile austriece ca *Klosterhumora*. În cazul acesta s-a produs cunoscutul fenomen al bilingvismului toponimic. Populația autohtonă, în opoziție cu oficialitatea austriacă, a continuat să numească localitățile cu vechile nume.

Acțiunea modificatoare a administrației austriece în domeniul nomenclaturii topice s-a manifestat și în direcția slavizării unor nume topice. Într-un tablou din 1785, din arhivele ministerului de război din Viena, cu indicarea tuturor localităților din Bucovina, „wie selbe durch die Aufnahm des General-Staab benamset und durch die im Lande zur Erörterung des Eigenthum-Rechts und Berichtigung deren Grenzen herumgehende Commission aber nach ihrer ächten Benennung befunden worden“, aflăm observația importantă că satul *Pârăul Negru* apare în harta marelui stat major cu numele tradus în limba slavă: *Cernipotok*, iar după numirea adevărată se cheamă „*Pareu Niagru*“⁵⁰. În aceeași hartă *Câmpulung Moldovenesc* apare cu numele slavizat: *Dolhopoly – Volosky*, iar satul *Dărmănești* e numit *Hatna*, după numele pârăului, care curge prin localitate. Satele *Gura Putilei* și *Câmpulungul Rusc* au fost numite *Uscia Putilla* și *Dolhopole*⁵¹.

⁴⁷ *Ibidem*, p. 251.

⁴⁸ *Ibidem*, p. 258.

⁴⁹ *Ibidem*, p. 254.

⁵⁰ Daniel Werenka, *Top.*, p. 202 – 203.

⁵¹ *Ibidem*, p. 215 și 207.

Cap. 2. TOPONIMIA MINORĂ

I. CONSIDERAȚIUNI GENERALE. IMPORTANȚA CERCETĂRII NUMELOR TOPICE MINORE

Numele topice nu se dau la întâmplare, fără nici o legătură cu oamenii locului, cu ocupațiile, credințele religioase și superstițiile lor, cu anumite evenimente din trecutul mai îndepărtat sau mai apropiat, cu detalii de planimetrie și nivelment, cu fauna și flora regiunii. În numele de locuri găsim multe fapte importante pentru cunoașterea trecutului; în ele e îngropat un întreg trecut, de pe care o cercetare atentă și prudentă a toponimiei face să [se] ridice perdeaua grea a uitării, aducând la cunoștința celor de astăzi atâtea nume de oameni, adeseori uitați, necunoscuți de urmași, dar odinioară cu însemnate rosturi active în partea locului, atâtea fapte istorice și întâmplări mai mărunte, de multe ori necunoscute sau nelămurite până acuma, atâtea accidente de teren și detalii de planimetrie, în parte schimbate în cursul timpului, apoi nume de arbori și animale dispărute astăzi din regiune. Iorgu Iordan formulează un adevăr ce nu se poate contesta, când afirmă că „toponimia poate fi socotită drept istoria nescrisă a unui popor, o adevărată arhivă orală, unde se păstrează amintirea atâtor evenimente, întâmplări și fapte mai mult ori mai puțin vechi sau importante, care s-au petrecut de-a lungul timpurilor și au impresionat într-un chip oarecare sufletul popular”⁵².

În scurgerea vremurilor s-au revărsat asupra țărilor române atâtea neamuri, unele cu opriri trecătoare, altele cu așezări de lungă durată. Unele dintre popoarele acestea și-au lăsat și în toponimie urmele trecerii lor pe la noi. Un studiu temeinic, ferit de concluzii pripite, asupra toponimiei de pe tot cuprinsul pământului românesc, dar mai ales un studiu de *etimologie geografică*, ne-ar da puțința de a „lămuri în chip științific

⁵² Iorgu Iordan, *Toponimia românească*. în „Bulet. Inst. de Fil. Rom. „Alexandru Philippide”, X, p. 37, Iași, 1943.

stratificarea populației⁵³. În știința românească studiile de toponimie au fost cultivate destul de puțin. Dar și acestea, cu foarte puține excepții, s-au oprit mai mult asupra numelor de localități⁵⁴, de râuri și de munți. Lucrul e explicabil. Aceste nume topice se impun, prin natura lor, atenției și cercetării specialiștilor. În același timp, diferite dicționare geografice pun la îndemâna învățaților materialul de cercetare necesar. În afară de aceste nume de locuri mai există o categorie cu mult mai bogată de nume topice, pe care le putem numi *nume topice minore*⁵⁵, create și întrebuințate pentru indicarea *părților de sat, a țarinilor, pâraielor, văilor, dealurilor, pădurilor, fânațelor, poienilor, pășunilor, prelucilor, luncilor, râpilor, bălților, iazurilor, fântânilor din câmp, drumurilor, podurilor*. Nevoia oamenilor de orientare în natură și de identificare chiar a celui mai neînsemnat accident de teren și detalii de planimetrie a făcut să se nască aceste nume topice. Și relațiile de proprietate, cu necesitatea fixării hotarelor între pământurile aparținătoare diferiților proprietari, a[u] contribuit în mare parte la nașterea acestor nume toponimice. Ele joacă un rol însemnat în hotarnice. La cercetarea numelor topice minore trebuie să fim călăuziți de aceleași criterii ca și la studierea numelor de localități, munți și râuri. Un principiu fundamental în materia aceasta e stabilirea formei celei mai vechi a numelor topice și urmărirea formelor lor de la data primei lor apariții până astăzi. Numele topice sânt supuse, la fel ca și cuvintele comune, acelorași legi de dezvoltare a limbii⁵⁶. În domeniul

⁵³ S. Mehedinți. *Prefață la scrierea preotului C. Mătasă. Câmpul lui Dragoș. Toponimie veche și actuală din județul Neamț*, București, 1943, p. 3.

⁵⁴ Bibliografia la Iorgu Iordan. *op. cit.*, p. 50 – 53, apoi același. *Nume de locuri românești în Republica Populară Română*, București, 1952, p. XIII – XV.

⁵⁵ Termen impropriu, poate, dar termen convențional, deci necesar. Francezii le numesc: *lieux dits* sau *terroirs*.

⁵⁶ Într-un curs asupra izvoarelor istoriei culturii europene în evul mediu, ținut în anul de studii 1921 – 1922 la Institut für österreichische Geschichtsforschung, prof. O. Redlich de la Universitatea din Viena a arătat, printr-un exemplu concludent, ce mare importanță prezintă în domeniul studiilor de toponimie stabilirea formei primordiale a unui nume topic și ce concluzii greșite se pot trage uneori din nerespectarea acestui postulat științific: în Austria există o localitate, numită *Schweinsdorf*. O cercetare superficială ar putea vedea în toponimicul acesta un indiciu referitor la o anumită ocupație a locuitorilor satului – crescători de porci –. În vechile documente însă forma numelui localității e *Svanihildo-*

toponimiei românești, stabilirea formei primordiale a unor nume topice, mai ales a celor minore, din cuprinsul fostelor principate Moldova și Țara Românească, prezintă mari dificultăți, deoarece cancelariile domnești redau uneori numele topice sau traduse în limba slavă sau cu terminațiune slavă. Din permanența întrebuirii timp de secole a aceluiași nume topice într-o regiune, în special a numelor topice minore, rezultă continuitatea existenței aceleiași populații în acea regiune.

Adunarea numelor topice minore de pe teritoriul statului român e o necesitate adânc simțită în știința românească. Lucrarea de față e o încercare de a aduna aceste nume din cuprinsul Bucovinei. O astfel de încercare e ușor de realizat, atunci când e vorba de adunarea numelor topice minore întrebuițate astăzi. Prin cercetări proprii, prin echipe de studenți, cu ajutorul diferitelor autorități comunale se poate realiza o lucrare completă. Situația însă se schimbă atunci când lucrarea vrea să cuprindă în sfera ei de cercetare și numele topice minore din trecut. Pentru trecut o astfel de lucrare e cu neputință de realizat din cauza lipsei unei informații continui și suficiente în izvoarele istorice. Timp de câteva secole, până la 1781, toată informația în materie de nomenclatură topică minoră ne-o oferă doar documentele moldovenești, care cuprind și hotarnice. Informația aceasta însă e foarte săracă și necompletă: hotarnicele ne indică numai detalii de nivelment și de planimetrie de la periferia teritoriului unui sat, fără să cuprindă și indicații asupra numelor topice minore din interiorul hotarelor satelor. Pentru multe sate vechile documente păstrate nici nu cuprind hotarnice, iar adeseori când e vorba de hotare, se întrebuițează formula stereotipă: iar hotarul să fie, pe unde din veac a umblat. Unele documente care cuprindeau hotarnicele unor sate s-au pierdut. Când la hotărniciri mai târzii se repetă toponimice minore din hotarnicele mai vechi, nu putem avea totdeauna siguranța că, într-adevăr, în acel timp mai erau în uz toate vechile numiri topice. Multe documente vechi moldovenești ni s-au păstrat numai în copii sau în copii de pe copii sau numai în traduceri germane ale lui Wickenhauser, în care, în mod fatal, s-au strecurat adeseori coruptele. Schimbarea numai a unei singure litere

dorf – satul lui *Svanihildo* –, din care fonetica limbii germane și etimologia populară au dezvoltat forma actuală.

într-un cuvânt îi schimbă fundamental cuprinsul noțional, de exemplu: Valea Corbului în loc de Valea Cerbului, dar chiar și în documentele originale uneori unele nume topice minore au fost citite greșit. Într-un paragraf special vom trata soarta vitregă pe care aceste nume au avut-o, în cursul timpului, în diferite monumente grafice.

Multe din vechile documente moldovenești, astăzi pierdute, referitoare la teritoriul Bucovinei s-au păstrat numai în traduceri germane în scrierile lui Franz Ad. Wickenhauser și în așa-numitele *Acta granicialia*, aflătoare în Arhivele Statului din Cernăuți. Pentru precizarea formelor numelor topice, opera lui Wickenhauser e în multe cazuri inutilizabilă, deoarece de multe ori numele topice sânt redată în traducere germană. După 1781, Comisia austriacă de delimitare a satelor, de sub conducerea colonelului Metzger, și-a început lucrările, cercetând la fața locului hotarele tuturor satelor și moșiilor. Cu ocazia aceasta, stăpânii satelor, și moșiilor au prezentat comisiunii vechile documente de proprietate, care au fost traduse în limba germană și trecute în registrele speciale, numite *Acta granicialia*. Tot în registrele acestea au fost trecute și copiile noilor hotarnice întocmite de comisiune. Hotarnicele întocmite de comisiune cuprind un material informativ de prim ordin pentru cunoașterea nomenclaturii topice minore a satelor bucovinene în decada a noua a sec. XVIII. Deși numele topice sânt redată în ortografie germană și cu unele deformări, totuși se poate cunoaște cu ușurință forma adevărată a numelor. În *Gropatsche adunke* din hotarnica satului Baințe recunoaștem fără greutate toponimicul: *Groapa cea Adâncă*. *Lunka Kimului* din hotarnica satului Bărbești e *Lunca Câinelui*. *Krako die Schios* din hotarnica moșiei Berești e pârăul *Cracul de Jos*.

Paralel cu acțiunea de hotărnicire a satelor pe teren, independentă de comisiunea de delimitare, echipa de *ofițeri cartografi austrieci*, mai ales *ofițeri poloni originari din Galiția*, au executat pentru fiecare sat și fiecare moșie *hărți cadastrale*. Aceste hărți constituie un izvor principal pentru cercetarea toponimiceii bucovinene din interiorul teritoriilor satelor, la sfârșitul sec. XVIII. Ele cuprind un bogat material toponimic. Ni se dau numele de țărini, de munți, de dealuri, de pâraie, de fântâni, de poieni, de fânațe, de poduri etc. Fiind executate de ofițeri, mai ales de

galițieni, care nu cunoșteau limba română, aceste *hărți cadastrale prezintă unele scăderi în ceea ce privește redarea numelor topice*. De multe ori, acestea apar *deformate*, iar uneori sânt *traduse din limba românească în limba slavă. Ortografia e germană, uneori polonă*. Numele unei țărini de pe teritoriul satului Arbore are forma *Imbrelössche*, în loc de *În Pârloage*, iar altă țarină din același sat e numită *Undi Lupului. Fânațul la Fântâna lui Toader*, și *Fânațul la Pod* de pe teritoriul satului Crăinicești apar în forma *Funaz la Fontina a la Doder* și *Funaz la Bod. Dialu Ceboan* din harta cadastrală a satului Zaharești e *Dealul Cimbreaana*. Pe teritoriul satului Zadobriuca avem *Kampu Antunova Girniza* în loc de *Câmpu la Fântâna lui Anton*.

Mai multe poate decât numele topice propriu-zise, prezintă o importanță deosebită pentru istorie, etnologie, filologie, geografie, geologie, zoologie și botanică toponimicile minore.

Nu numai istoria locală, ci și istoria națională valorifică pentru lămurirea unor probleme rezultatele obținute de cercetările de toponimie minoră. În regiunile în care s-a stabilit o dominațiune politică străină, dar populația autohtonă a rămas pe loc, numele de localități pot fi schimbate – fenomen întâlnit pretutindeni în astfel de cazuri –, dar *nomenclatura topică minoră se păstrează mai departe*. În regiuni, unde numele topice minore sânt de o origine, iar numele de localități de altă origine, situație pe care o întâlnim în Elveția, dar și în Transilvania înainte de 1919, toponimicele din urmă sânt din limba populației năvălitoare, iar cele dintâi sânt din limba populației mai vechi, a populației autohtone⁵⁷. Bucovina e regiunea runcurilor, obcinelor, muncelilor, măgurilor, arșițelor, plaiurilor, dumbrăvilor, bâtcilor, chicerelor, săliștilor, sihlelor, smidelor, tarnițelor, lazurilor, prelucilor. Aspectele variate ale solului au dat naștere unei bogate nomenclaturi topice minore. Pe aici au trecut drumuri comerciale însemnate. De atâtea ori regiunea a fost vad de trecere și câmp de bătaie pentru armate dușmane. Nomenclatura topică minoră păstrează amintirea acestor întâmplări din trecut. În legătură cu condițiile istorice din trecut

⁵⁷ E. Petrovici. *Toponimia ungurească în Transilvania medievală*. în rev. „Transilvania”, vol. 74, p. 113 – 114, idee dezvoltată de W. Meyer-Lübke în: *Einführung in das Studium der rom. Sprachwissenschaft*, Heidelberg, 1920, p. 282.

stau și numeroasele toponimice minore, care indică locuri întărite de odinioară. Nu vom releva în amănunte importanța pe care o prezintă toponimia minoră pentru științele amintite mai sus. Dăm numai câteva exemple concludente. *Foarte multe nume topice minore sânt, la origine, apelative.* Ideile exprimate prin cuvintele acestea, devenite nume proprii, redau o realitate din timpul formării toponimicului. În cursul timpului s-au produs atâtea schimbări în înfățișarea fizică a solului. Unele detalii de planimetrie au dispărut. *Păduri întregi au fost distruse*, pentru a se obține pășuni sau locuri arătoare. *Atâtea fânațe s-au transformat în locuri arătoare. Belți au fost prefăcute, prin secare, în pășuni.* Multe iazuri și drumuri au dispărut⁵⁸. Unele pâraie și-au schimbat cursul. Aceste schimbări se reoglinesc în numele topice minore. Numiri, ca *Arșiță, Arsură, Jariște, Pârjolita, Pârlita, Pârlitură* ne arată existența, în trecut, în acele locuri a unor păduri distruse prin ardere, la fel cum și numirile *Curătură, Laz, Runc* ne indică existența pe vremuri a unor păduri distruse însă prin curățire, prin tăiere⁵⁹. *Pârlitura, Laz, Frăsiniș* sânt astăzi numele unor părți – cuturi – ale satului Igești. *La Fânațul Iadului* se numește o țarină de pe teritoriul satului Zaharești de lângă Suceava. Astăzi în acea parte nu se mai găsesc fânațe, ci numai locuri arătoare. Toponimicul Săliște, atât de obișnuit în multe părți ale pământului românesc, e o

⁵⁸ La 1783 exista la hotarul între satele Zaharești și Stroiști din ținutul Sucevii, lângă pârăul Pripasna, un iaz numit *lazul cel Mare*. Comisia austriacă de delimitare n-a pus la 1782, în locul acela, un semn special de hotar. „pentru că lazul cel Mare e pentru oameni „ein unsterbliches Grenzzeichen“ (Arh. St., Cernăuți. *Acta gran.*, VIII, 110). Acest iaz a dispărut demult, dar existența lui mai stăruie încă în amintirea celor două sate. La 1787, un bătrân din satul Piscani dă această mărturie în legătură cu hotarul satului: „El au zis: 'Cum poate să mărturisească, că di atunci au trecut câtăva vreme și drumurile s-au schimbat și locurile s-au arat'„ (Gh. Ghibănescu, *Ispis.*, V, 1, p. 224).

⁵⁹ Cf. documentul de confirmare de la Radul Vd. din 1617: „Curături ce el le-au curățit din codru întreg“ (același. *Sur.*, XXII, p. 136). Zapis de vânzare din 1622: „Curătură făcută ... în cornet“ (același: *Surete*, XXI, p. 240). Pentru înțelesul și etimologia cuvântului runc, v. G. Popovici, *Runc, glosă la o colecțiune inedită de documente moldo-câmpulungene*, „Conv. lit.“, XXV, 1891, p. 705 – 716. Termenul *runc* se întâlnește și în regiunea romanică alpină, astăzi germanizată, din apropiere de muntele Glockner: Runkhendin, runcatina, defrișare (pe la 1300: rukartin, la 1533 Runkhendin), (Karl Finsterwalden, *Ueber Tauernnamen*, în „Zeitschrift für Ortsnamenforschung“, V, München, 1929, p. 238).

mărturie pentru existența, pe timpuri, în acele locuri, a unor sate dispărute mai târziu. Nu mai există astăzi nici unele ocupații ale oamenilor, în unele locuri – varnițe, dohotării, mine, cărbunării, prisăci –. De asemenea, în unele părți au dispărut și unele culturi – podgorii – și unele specii de arbori – tisa –, existente pe vremuri. Pentru existența lor, odinioară, avem drept mărturii aproape numai toponimicele minore de astăzi.

Toponimia oferă și filologilor un prețios material de cercetare⁶⁰. Foarte multe nume topice minore au fost *la origine simple apelative*. Unele cuvinte, odinioară cunoscute, obișnuite în graiul zilnic, au dispărut cu timpul din limbă, dar ni s-au păstrat ca niște fosile, în toponimie, fără ca înțelesul lor să mai fie cunoscut celor de astăzi. Astfel de cuvinte comune, devenite nume topice, cuvinte dispărute din întrebuințarea zilnică, dar păstrate până astăzi în unele părți în toponimie, sânt: *podirei, zăpodie, secătură* (în accepțiunea veche), *smidă, obrejă, jidovină, bobeică, bâtcă, runc, prihodiște, zănoagă, odaie, barc, rât, curătură* (devenită în unele părți *cărătură*). Dar și în toponimie, unele din cuvintele acestea, necunoscându-li-se astăzi sensul și forma veche, și-au pierdut aspectul fonetic adevărat: *Rede, în loc de Rediu*, parte de sat și țarină în Horodnicul de Sus; *La Rede* – țarină – și *Dealul Redelui*, în satul Grănicești, în loc de *În Rediu, Dealul Rediului*; *Cărătură* și chiar *Calatură*, în unele sate, în loc de *curătură*. Și studiul graiurilor românești din Bucovina găsește fenomene interesante în toponimia minoră. Hărțile cadastrale austriece de la 1782 și din sec. XIX redau unele forme așa cum erau rostite de populația satelor respective: „*Gialu Poghisch*“ (de fapt: *Gialu Pogisch*), 1785, Areni; „*Dziale Waratika*“, sec. XIX, Bucșoaia; *Corojia* (= *Corovia*), 1783, *pârăul „Karoschi*“ (= *Corojiei, Coroviei*), 1768, Mihalcea; *Schiu*, 1820, Mahala; „*Runcu Dzial*“, sec. XIX, Mănăstirea Humorului; „*Dzial la Ostra*“, sec. XIX, Ostra; „*Dzialo Weck*“, sec. XIX, Scheia; *Dealul la trei „Mozil*“, 1783, Stejăreni; *Poiana „Scherbului*“ (= *Cerbului*), 1785, Straja; *Unjiu Morii*, 1785, Uidești; *Ungiului Grieblici*, 1785, Vama.

Un toponimic minor, de la 1782, din satul Zvineace, așezat pe malul

⁶⁰ Ov. Densusianu, *Urme vechi de limbă în toponimia românească*, București, 1898.

Nistrului, în fața târgului galițian Zeleșcicul, ne-a conservat chiar amintirea unui punct vamal în locul acela: *Movila Vămii* (*Acta gran.* VIII, 331).

Materialul toponimic prezentat în prg. 4 arată ce mari foloase pot trage disciplinele științifice amintite mai sus din utilizarea acestui material în cadrul cercețărilor lor. Examinarea materialului toponimic minor ne ajută să formulăm unele considerații de ordin general în legătură cu unele aspecte ale vieții din trecut a poporului din regiunea aceasta: în toponimia minoră din Bucovina aflăm mai ales reflexe ale unei vieții de popor muncitor în agricultură și foarte puține ecouri ale vieții păstorești. Toponimia de aici nu ne-a păstrat nici o urmă despre migrațiuni ale păstorilor noștri, atât de cunoscute în alte părți ale pământului românesc, ceea ce constituie o dovadă că fenomenul acesta n-a existat în părțile acestea. Toponimicul minor *Drumul Oii/Drumul Oilor*, atât de frecvent în Muntenia și Oltenia⁶¹, nu-l întâlnim în Bucovina.

2. TRANSMITEREA NUMELOR TOPICE – MOLDOVENEȘTI ȘI BUCOVINENE

Habent sua fata libelli. Dictonul îl putem aplica și la situația și soarta numelor topice moldovene: *Habent sua fata nomina locorum Moldaviae.* Numele acestea, în special toponimicele minore, au avut o soartă tragică. Ele au fost supuse în cursul timpului unei maltratări sălbatice. O mare parte din ele sânt astăzi rezultatul unor *lecturi greșite*. Colecțiile de documente abundă în astfel de toponimice deformate, denaturate. Multe constituie nonsensuri directe, căc: nu cuprind nici o idee care să fi stat la baza nașterii lor. E faimos toponimicul: *Zoița Pisteroaița*, în loc de: *Sovița peste Rudca*, din hotarnica satului Mămăiești din 1760, la D. Dan, *Mănăstirea Sucevița*, București, 1923, p, 212. Mai cităm unele exemple de lecturi greșite: „... și la obârșia Salantului, unde au fost Tălomășit Pârteașii...“, în loc de: „Și la obârșia Solonțului, unde au fost Tatomir și Pârtea“, document de la Alexandru cel Bun din 1429 (*Acad., Doc. sec.*

⁶¹ Ov. Densusianu, *Viața păstorească în poezia noastră populară*, București, 1922, p.212 – 216.

XIV, XV, Mold., I, 83); *pârăul Lomniței* în loc de *Pârăul Buninților*, în hotarnica satului Scheia din 1754 (Balan, *Doc. buc.*, V, 15); *Bursa* în loc de *Bursucărie* în hotarnica Cuciurului Mare din 1575 (Balan, *Doc. buc.*, I, 73); *Bursucova* în loc de *Pârăul Bursucului*, într-un document de întărire a stăpânirii asupra moșiei Cuciurul Mic din 1602 (aceiași, II, 57). Unii editori de vechi documente moldovenești nu cunoșteau anumite particularități ale vechii scriituri chirilice. În domeniul acestei scriituri, atunci când în două silabe consecutive ale unui cuvânt se găsește aceeași vocală, ambele despărțite printr-o singură consonantă, această vocală se scrie o singură dată pe linie, trebuind însă să se citească în ambele silabe, iar consonanta despărțitoare se scrie deasupra liniei⁶², de exemplu: **С(С)Ъ В Д ДЪ, Ш(Е) А Е** pentru să să vadă, șede. Necunoașterea acestui fenomen grafic a făcut pe mulți să citească, de pildă, *Pleşnița* în loc de *Pleşenița* (Balan, *Doc. buc.*, V, 90; Ghibănescu, *Sur.* V, 8; Dan., *M-rea Sucevița*, 139 – 140) sau *Hroșăuți* în loc de *Horoșăuți* (Balan, *Doc. buc.*, III, 9; IV, 95; V, 210 – 211; N. Iorga, *St. și doc.*, V, 297; Ghibănescu, *Zapise*, IV, 1, 41). Aceste lecturi greșite au devenit fatale pentru toponimicele respective, care s-au perpetuat, uneori, în forma aceasta în diferite publicații chiar până în zilele noastre. Uneori lecturi greșite dau naștere la creări de nume topice inexistente: „Satele Vișnița... și satul *Chilie*, care-i pe Cirimuș“ (Ghibănescu, *Sur.*, V, 173), în loc de satul *Milie*, într-un document dat de Ștefan Tomșa, la 1623; *Drăgușani* în loc de *Dracinița*, la 1608 și 1648 (Balan, *Doc. buc.*, I, 141 și II, 132).

Foarte întinsă a fost denaturarea numelor topice minore prin acțiunea slavizantă a cancelariei domnești până la 1775 și a oficialității austriace, după data aceasta. Spre deosebire de cancelaria regală a Ungariei, care a maghiarizat numele topice românești din Transilvania⁶³, cancelaria domnească a Moldovei a slavizat în documente o parte din toponimicele românești. Acțiunea slavizantă s-a întins chiar și asupra numelor de locuri care, uneori, au fost traduse în limba slavă. În documentele de la 1409 și

⁶² N. Grămadă, *Studii mărunte din domeniul științelor auxiliare ale istoriei*, extras din „Codrul Cosminului“, VIII, Cernăuți, 1934, p. 29.

⁶³ E. Petrovici, *op.cit.*, p.121-122.

1411, satul Vama Moldoviței care apare în forma **МЫТО МОЛДОВИЦКОЕ** (Costăchescu, *Doc.*, I, 73 și 81), iar Câmpulungul ca: **ДОЛГОПОЛЕ** (*ibidem*, 81). Într-un document de la 1445, localitatea Satu Mare de lângă Rădăuți e numită: **ВЕЛИКО СИЛЦИ** (același, II, 222). O formă de slavizare a fost și aceea de înlocuire a terminațiilor românești ale numelor topice cu terminațiuni slave în vechile documente scrise în limba slavă. Într-un document de la Alexandru cel Bun, din 1429, numele satelor *Zaharești* și *Stroiești* apare ca: *Zahariuții* și *Stroiții*, iar cel al satului *Liteni* ca: *Litanouții* (același, I, 270). Vechile documente moldovenești ne dau destule exemple de slavizare a terminațiilor numelor topice. În general, formele acestea n-au fost adoptate de populație, care a continuat să se servească de vechile numiri românești. Totuși, uneori forma cu terminațiunea slavă s-a impus și în întrebuițarea zilnică a populației și s-a păstrat până în zilele noastre. Acesta e cazul numelui satului *Buniți* de lângă orașul Suceava. Terminațiunea slavă a contribuit, în cazul acesta, la diferențierea numelui aceluși sat, întemeiat de străbunul Bunea, de numele altui sat din apropiere, întemeiat de asemenea de un Bunea: satul Bunești⁶⁴. Și numele satului întemeiat de Budu a suferit înlocuirea terminațiunii românești cu una slavă, apărând în vechile documente în forma *Budiniți*, formă adoptată și de locuitori. Din forma aceasta s-au dezvoltat apoi formele de mai târziu: *Budinița*, *Budenit*, *Budeniți*. În numele satului *Toporăuți* avem, probabil, tot o înlocuire a vechii terminațiuni românești cu cea slavă⁶⁵. Sistemul acesta de înlocuire a sufixului patronimic *-ești* cu sufixul *-uți* a fost aplicat și de administrația austriacă în cazul numelui satului *Lențești*, devenit *Lencăuți*.

Dese sânt, în vechile documente moldovenești, cazurile de traducere a numelor topice minore în limba slavă. Practica aceasta o întâlnim în activitatea scrierii de documente a cancelariei moldovenești în secolele XIV, XV și XVI. Pentru a limita exemplificarea la teritoriul Bucovinei,

⁶⁴ N. Grămadă, *Moldavica*, extras din volumul omagial închinat lui I. Nistor, Cernăuți, 1937, p. 10.

⁶⁵ Cf. satul *Toporești* din ținutul Lăpușneni, într-un document de la Ștefan cel Mare din 1493 (I. Bogdan, *Doc. lui Ștefan cel Mare*, II, 4).

vom cita doar câteva cazuri. În hotarnica satului Borghinești din 1586, pârăul *Frumoasa* e numit Pârăul *Crasnii*, iar *Valea Vlădichii* e numită *Vladica Dolina* (Balan, *Doc. buc.*, I, 65). În hotarnica satului Vama de la 1411, unele apelative întrebuițate ca toponimice sânt traduse în limba slavă: *Vadul Moldovei*, *Fântâna Sărată*, *Dealul Frasinilor*, *Dealul Mare* (Costăchescu, *Doc. în Șt.*, I, 81), la fel și în hotarnica satului Berchișești din 1473: *Vadul Rău*, *Pârăul Roșia* (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 183 – 184), apoi în cea a Suceviței de la 1583: *Dealul Crucii*, *Stâna Ursului*, *Poiana Mărului*, *Piatra Femeilor*, *Dealul Vulturilor*⁶⁶. Traducerile românești ale vechilor documente moldovenești, mai ales cele făcute de pe traduceri germane ale comisiei de delimitare de la 1783, greșesc când, în loc de termenii topici adevărați, redau termenii slavici⁶⁷, perpetuând astfel o

⁶⁶ T. Balan, *Doc. buc.*, I, 86. Indicăm câteva cazuri și din alte părți ale Moldovei: un sat pe Plotuniță, unde a fost Neagoe Gănescul, anul 1433 (Costăchescu, I, 351). Astăzi pârăul se numește Ciorbolea, adică Cervolea, Cerboaică. *Plotun* înseamnă în limba slavă *cerb* (aceiași, *Doc. Șt.*, p. 180, n. 2). 1482: Pârăul Gurșava (Grușavei) în loc de Pârăul Părului (aceiași, *Doc. Ștefan*, 117). 1493: **ВЕЛОМ ПОТОЦИ** pentru Valea Albă (*ibidem*, 175). 1495: satul Năneștii pe Studenești, în loc de: satul Năneștii pe Recea (I. Bogdan, *Doc. Șt.*, c.M., II, 54). Pârăul e numit astăzi Pârăul Năneștilor, dar numele mai vechi Recea s-a păstrat pentru cursul de jos al pârăului, lângă care e situat cătunul Recea (*ibidem*). 1497: satul Maxineștii „**МАЗИНЕЩИ**” în loc de: Maxineștii pe Pârăul Negru (Costăchescu, *Doc. Ștefan*, 117). 1502: Iezerul Cerlenul pentru Iezerul Roșu (*ibidem*, 249). 1508: un sat „**Е(Δ)НО СЕЛО**”, în loc de *Fântâna Iepurelui* (aceiași, *Doc. Bogd.*, 274). 1513: un sat „**ЕДНО СЕЛО**”, în loc de: un sat pe Șomuzul Rece (*ibidem*, 315).

⁶⁷ De exemplu la T. Balan, *Doc. buc.*, I, 95, hotarnica satului Borghinești, tradusă în limba română după o veche traducere germană a documentului original: *Vladica Dolina* în loc de *Valea Vlădichii*. Uneori unele nume topice ale aceluiași document sânt redată în forme diferite de diferiții editori în traducerea românească a textului hotarniceii. Un exemplu concludent ne oferă documentul din 1411, aprilie 14, prin care Alexandru cel Bun dăruiește mănăstirii Moldovița satul Vama cu toate hotarele, document publicat de M. Costăchescu (*Doc.*, I, 82) după o copie slavonă de la Academia Română (sau după Iațimirski) și de T. Balan (*Noi documente câmpulungene*, p. 10), în traducere românească după o copie germană. Reproducem textul hotarniceii din cele două publicațiuni. Costăchescu: „Iar hotarul acestui sat să fie începând din Vadul Moldovii, ce este mai jos de satul Câmpulung, cu poiana, drept la gura Pârăului Geredzea, apoi la deal pe pârău, până la obârșie și de acolo la Măgura Moșului și de acolo la Rascole și la Măgura Plo-pului și de acolo la Fântâna Sărată și de acolo pe dealul Frasinului drept în râul Soartei, la deal pe Suha, unde cade în Moldova, și de acolo peste Moldova pe pârăul Cetăților, la deal, pe pârăul Cetăților, până în vârful Dealului Mare și de acolo tot pe obcina dealurilor mari, cu toate izvoarele, care cad în Moldova și în Moldovița, până la obârșia Frumosului, unde cade în Moldovița și de acolo la obârșia Deii, muntele și de acolo pe dealul Paltinu-

nomenclatură inexistentă. Întrebarea care se pune e de a ști câte din traducerile slave cancelerești ale numelor topice minore au înlăturat din uzul zilnic vechile nume românești. O cercetare temeinică, pe bază istorică, a întregii nomenclaturi topice a Moldovei ne-ar da puțința de a stabili unele cazuri de astfel de înlocuiri. Putem admite în unele locuri, că toponimicele slave de astăzi *Soloneț* și *Suha* sânt termeni trecuți din cancelaria domnească în întrebuintărea zilnică a populației – prin mijlocirea clasei stăpânitoare – înlăturând vechile numiri *Sărata* și *Seaca*. Ape numite *Sărata* se întâlnesc destule și astăzi în Moldova și se amintesc și în trecut în documente⁶⁸. Se pare că și numele dealului *Turia*, dintre Prut și Jijia, amintit într-un document de la Ștefan cel Mare⁶⁹ din 1502, e tot o traducere slavă a românescului *Dealul Boului*⁷⁰. Pe tot cuprinsul Moldovei întâlnim o alternanță a termenilor *Sărata* și *Soloneț*, apoi *Seaca* și *Suha*. În unele locuri, de exemplu, în satul Frasin de lângă Gura Humorului, întâlnim ambii termeni, și *Seaca* și *Suha*, pentru numirea a două pâraie deosebite.

Mult mai întinsă și cu urmări care au rămas a fost asctiunea de slavizare a numelor topice minore bucovinene în timpul dominațiunii austriece. La 1775 aproape întreaga nomenclatură topică minoră era românească⁷¹.

lui, unde cade în Moldova, în vad, în jos de satul Câmpulung unde mai înainte am început". Balan: „Și hotarul acestui sat să fie începând de la Brod-ul (vadul) pe Moldova, care este mai jos de satul Dolhopolia (Câmpulung) cu poienile drept la Obârșia Seresi și de acolo pe Măgura Moșolova și de acolo la Rascoli și Măgura Plopul și de acolo la Slomoiu Kernecu (Fântâna Sărată) și de aici în sus pe dealul Iasnâle drept la Șiana în pârau, în jos pe Șuhoia, unde se varsă în Moldova, și de acolo peste Moldova în pâraul Cotițel de acolo în sus pe pâraul Cotițel până la vârful munților și de acolo prin pădurea mare cu toate izvoarele mici, care se varsă în Moldova, până la gura Frumosului, unde se varsă în Moldovița, și de acolo peste Moldovița până la obârșia Diei și de acolo pe vârful muntelui Dia și de acolo peste muntele Paltinul, unde aceasta se pogoară la Brod-ul peste Moldova, mai jos de satul Dolhopolie, unde s-a început hotarul”.

⁶⁸ I. Bogdan, *op. cit.*, II, 229.

⁶⁹ *Ibidem*, p. 195.

⁷⁰ Valca Boului din raionul Câmpulung.

⁷¹ Observăm că atât în hotarnicele comisunii austriece de delimitare cât și în hărțile cadastrale întocmite de ofițerii austrieci apar traduse în limba slavă multe nume topice minore nu numai din satele din nordul Bucovinei, ci și din cele din sud. Aceasta nu con-

Odată cu așezarea primilor coloniști galițieni în satele din nordul Bucovinei începe și procesul de slavizare a toponimiei minore. Alături de noile elemente galițiene contribuie la acțiunea de slavizare și autoritățile civile și militare austriece. Cu timpul nomenclatura topică minoră se slavizează în părțile nordice ale Bucovinei. În mod obișnuit vechile nume topice minore se traduc în limba ucraineană⁷². La început întâlnim pe alocuri câțva timp, fenomenul bilingvismului toponimic. În hotarnica de la 1782, a satului Vitilnca se amintește: „Fontina Adunka oder russisch Hluboka genannt“ (*Acta gran.*, X, 88), în cea a satului Bărbești, de la 1783 întâlnim: „Moldauisch Lunka Kinului, russisch Pess în Lu oder Hundssumpf“ (*Acta gran.*, I, 249). Hotarnicele multor sate ne oferă astfel de exemple. În harta cadastrală de la 1782 a satului Ocna, o țarină e numită: „La Per oder Hruska“. Într-o copie din 1789 a hărții acesteia nu mai apare vechea numire românească, ci numai cea nouă, slavă: Hruschka, care-i o traducere a vechei numiri românești. Pentru lămurirea originii numelor topice minore de astăzi din satele Bucovinei de nord e necesar un studiu comparativ al nomenclaturii topice minore din părțile acestea ale Bucovinei, din Galiția orientală și din Bucovina de sud, cu utilizarea materialului informativ cuprins în vechile documente moldovenești, în hotarnicele Comisiei de delimitare și în hărțile cadastrale de la sfârșitul sec. XVIII. Acest studiu ne-ar da, în parte, posibilitatea de a deosebi vechea moștenire moldovenească, transmisă în haina slavă, de creațiunile toponimice de mai târziu ale populației imigrate din Galiția. Moștenirea toponimică moldovenească e evidentă în multe sate cu populație ucraineană în termeni topici ca: *Palena, Paleno, Paliana,*

stituie o dovadă că numele slave erau întrebuințate de fapt la acea dată de populația autohtonă.

⁷² Termeni toponimici ca: *Popiwa Mohila* din satul Davidești, *Radova Mohila* din satul Borăuți, *Ursulakowa Kirniza* și *Bursukowa Dolina* din satul Suhoverca, termeni ce-i întâlnim în hărțile cadastrale din 1782, pot fi socotiți drept traduceri ale toponimicelor românești: *Movila Popii*, *Movilele lui Radu*, *Fântâna lui Ursuleac*, *Valea Bursucului*, făcute de cei dintâi coloniști galițieni așezați în satele amintite, după cum pot fi socotiți și drept traduceri făcute de ofițerii topografi austrieci.

echivalente slave ale cuvântului: Arșița⁷³, *Senioca* sau *Sina*, termeni corespunzători românescului: (Dealul) *Vânăț*, *Vesnarca* pentru *Primăvăratec*, după analogia toponimicului *Tomnatec*, *Țarinca*, o deformare a românescului *Țarină*. În Putila e un pârâu numit pârâul *Porculeni*, iar alt pârâu pârâul *Svenenca*. Ambii termeni cuprind aceeași idee. Un fenomen interesant întâlnim în nomenclatura topică slavă mai ales în regiunile huțanești: adaptarea termenilor românești la limba slavă: *Betca* < *Bâtca*, *Afenec* < *Afiniș* (în gura Putilei); *Rijena* < *Rugină*, *Rungu* < *Runcu*, *Merlova*, *Ursulova*, *Turculova* (în Brodina), *Repa* < *Râpa* (în Torăceni); *Tarnecica* < *Tărnicioară* (în Gura Putilei). Fenomenul acesta îl întâlnim acum la 1783 în hotarnica satului Vilaucea, în care se amintește „ein Fichtenwald, russisch *Bredit* genannt“ (*Acta gran.*, X, 119). Termenul *Bredit* nu-i decât românescul *Brădet*.

La 1782 comisia austriacă de delimitare și-a început pe teren lucrările de hotărnicire a satelor și moșiilor. Proprietarii acestora au prezentat comisiunii documentele, care constituiau titlul lor de proprietate. Documentele acestea au fost traduse în limba germană și trecute în registrele care cuprindeau actele de hotărnicire. Aceste traduceri care, de multe ori, sânt singurele transmițătoare ale unor vechi documente pierdute după 1782, constituie alt izvor de denaturare a nomenclaturii topice bucovinene⁷⁴. În traducerea acestora de multe ori numele topice minore apar deformate sau redată în forma slavă, ce se află în textul slav al vechilor documente. Astfel în traducerea germană a ispisocului de la Grigore Ghica din 1764 localitatea *Borghinești pe Șomuz* apare în forma *Burdumescht bey Schenuz* (*Acta gran.*, III, 207), fără îndoială o lectură greșită a copistului. În hotarnica din 1586 a aceleiași localități întâlnim formele: „*Vladika Dolina*“ pentru *Valea Vlădichii* și „*Bach Krasni*“ pentru *Pârâul Frumoasa* (*ibidem*, 219 – 220). Avem și cazuri când, în traducerea

⁷³ În Șipotete, pe Suceava, avem în sec. XIX toponimicul *Arșiță*, în locul căruia la 1935 apare echivalentul slav *Palena*.

⁷⁴ R. Gassauer, *Contribuțiuni la istoria Sucevii și a împrejurimei*, în „Anuarul liceului ort.[odox] or.[iental]. «Ștefan cel Mare» în Suceava“, 1925 – 26. Suceava 1927, p. VI. Autorul dă câteva exemple de deformări, de către copiiști, ale traducerii germane originale: *Prelipcian* în loc de *Privilegien*; *wohoroholen*, în loc de: *von denen Polen*; *des heiligen Gagen Meteyas* pentru: *des heiligen Gross-Mütyrers*.

germană, numele topice minore sânt redate cu terminațiunea slavă, astfel *Măgura Moșolova*, în loc de: *Măgura Moșului* (Balan, *Noi doc. câmp.*, 10). Greșeli de limbă ne fac să admitem că, uneori, trecerea în registre a textului tradus a fost făcută de copişti care nici nu cunoșteau bine limba germană. Deformările numelor topice minore din traduceri germane ale documentelor moldovenești nu sânt atât opera traducătorilor cât mai ales a copiştilor⁷⁵, care au trecut în registre textul german al traducerilor. Condițiile acestea de efectuare a lucrărilor explică atât deformări ale numelor topice, cât și unele inadvertențe în legătură cu așezarea satelor, de exemplu indicația că satul Părhăuți „se află pe Șomuz în ținutul Sucevii“ în loc de Soloneț (*Acta gran.*, II, 72), inadvertență repetată și de Balan, *Doc., buc.*, VI, 234.

În materie de tratare a numelor topice minore distingem două atitudini, două concepții deosebite la cele două organe, instituite de guvernul austriac la 1782 pentru reglementarea pe teren a relațiilor de proprietate. Comisia de delimitare de sub conducerea colonelului Metzger redă, de obicei, în *acta granicialia* nomenclatura topică reală, adică cea în uz la acea dată la populația satelor, deși și această comisie manifestă uneori tendințe slavizante. Uneori alături de toponimicul românesc, comisia de delimitare [dă] și echivalentul slav: „Fontina Adunka oder russisch Hulboka genannt“ (hotarnica satului Vintilincea, *Acta gran.*, X, 88); „moldauisch Lunka Kinului, russisch Pess in Lu oder Hundssumpf“ (hotarnica satului Bărbești, *ibidem*, I, 250); pârăul „russisch Pessin – lu, moldauisch Lunka Kinului“ (hotarnica satului Călinești pe Ceremuș, *ibidem*, IV, 422). În schimb ofițerii cartografi, cei mai mulți poloni originari din Galiția, însărcinați cu întocmirea hărților cadastrale ale satelor și moșiilor, redau numele topice minore de obicei în traducere slavă. Cităm exemple din nomenclatura topică minoră a satului Oșahlib: *Fontina Alba* în hotarnica comisiei de delimitare, *Biala Kirniza* în harta cadastrală; *Fântâna Putredă* în hotarnică, *Hnila Kirniza* în harta cadastrală; *Drumul Bârladului* în hotarnică, *od Sniatinsky Kostinez* în harta cadastrală. În harta cadastrală a satului Rarancea întâlnim: *Pereu Turkuly*, iar în foaia

⁷⁵ Vezi nota 74.

explicativă însoțitoare apare *Potok Turkuly*. În unele hărți cadastrale întâlnim o slavizare parțială; *Chrinova Kempu* (= Câmpul Hreanului) în harta cadastrală a satului Dubronăuți; *Popiwa Mohila* (= Movila Popii) în cea a satului Davidești; *Ursulakova Kirmiza* (= Fântâna lui Ursuleac) și *Bursukowa Dolina* (= Valea Bursucului) în cea a satului Suhoverca; *wid Mohila Onewa* (= La Movila Onului) în harta cadastrală a satului Cadobești. Unele hărți cadastrale ne oferă un mixtum compositum; *od Czahora, Intrei Perei, La Krucze, Stynka, Vid Kresta* în harta cadastrală a satului Corovia; *Seliște, Vid Paduri, Kemp despre predii od Ostrica, Despre Predii, Despre Iablonez* în cea a satului Ceahor. Unele numiri apar cu totul deformat: *Zeliska* pentru Seliște în harta cadastrală a satului Gavrilești.

Direct fatală pentru nomenclatura topică minoră bucovineană e opera lui *Franz Adolf Wickenhauser*, a acestui îndrăgostit de trecutul Bucovinei. Multe din vechile documente moldovenești, astăzi pierdute, referitoare la satele bucovinene, s-au păstrat numai în scrierile acestui autor în traduceri germane. Pentru stabilirea formei numelor topice minore, opera lui Wickenhauser e, în multe cazuri, inutilizabilă, deoarece de multe ori el dă numele topice minore în traducere germană. Astfel în scrierile acestui autor întâlnim termeni ca: *Pfaffenwiese* în loc de Poiana Popii (hotarnica Siretului din 1756, în *Gesch. der Klöster Homor, Sct. Onufri...*, 192). *Schärferberg* în loc de Muntele Ascuțita (*Moldoviza*, 146), *Verbrannte Felsen* în loc de Pietrele Arse (*ibidem*), *Schwarzwald* pentru Negrileasa (*ibidem*, 147), *Wolfsbach* în loc de Pârăul Lupoaii (*ibidem*, 153), *Salzbründel* pentru Fântâna Sărată (*ibidem*, 148), *Abfolterbach* pentru Pârăul Iablonăuți, într-un document de la Petru Șchiopul, din 1575, cu hotarnica satului Cuciurul Mare (*Woronetz-Putna*, I, 2, 195)⁷⁶, *Moldabrunn* pentru Fundul Moldovei (*ibidem*, 143). Pentru a vedea haosul ce îl poate produce în nomenclatura topică procedura lui Wickenhauser, reproducem hotarnica braniștei mănăstirii Voronețului de la 1630, publicată în traducere germană în *Geschichte der Klöster*

⁷⁶ Cf. felul de redare a numelor topice minore din același document (dat de Ștefan cel Mare la 1491) la Wickenhauser, *Gesch. der Klöster Homor...*, 86 și la I. Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 489.

Woronetz und Putna, p. 112 – 113: „Das Gemärke⁷⁷ dieser Waldstätte⁷⁸ ist anfangend von der kalten Toplitza⁷⁹, von da gerade zum Scharfenberg⁸⁰, von da zur salzigen Magura⁸¹, von dieser zur Ziegenmagura⁸², weiter zum Diacel, von da zum gebrannten Felsen⁸³ von diesem zur Marksäule des Todoresk⁸⁴, von hier zu Kirils Bründel⁸⁵ sodann hinab zur Bistritz, auf der Bistritz abwärts bis zur Mündung der argen Sowora⁸⁶, an dieser hinauf zum Ursprunge⁸⁷, von da immer auf dem Berggrat⁸⁸, bis auf die Höhe Scharu⁸⁹, weiter den Berggrat zur Jabloniza, dann auf dem Berggrat fort zum Berg der Fichte⁹⁰, von diesem hinab zur Niagra, sodann abwärts an die Bistritz, dann der Bistritz abwärts nach zur Mündung Kasalusch⁹¹, darnach auf den Katragasch aufwärts zum Gebürge Kolbu, von diesem zum bösen Grat⁹², dann zur Ostiscoare, zum Berg Metschisch⁹³, dann diesem Berg nach zum Berg Schwarzwalden⁹⁴, von der Furt an der Schwarzwalde⁹⁵ zur Furt an der Marna⁹⁶, und der Marna Opcina⁹⁷ nach zur Klädita

⁷⁷ Hotarul.

⁷⁸ Braniște.

⁷⁹ Toplița Rece.

⁸⁰ Muntele Ascuțița.

⁸¹ Măgura Sărată.

⁸² Măgura Caprei.

⁸³ Pietrele Arse.

⁸⁴ Prislopul Toderescului.

⁸⁵ Izvorul Chirilului.

⁸⁶ Gura Izvorului Râu,

⁸⁷ Obârșia.

⁸⁸ Opcina.

⁸⁹ Vârful Șarului.

⁹⁰ Dealul Pinului, traducere greșită căci *pin* se cheamă în limba germană Kiefer.

⁹¹ Gura Cățălușei.

⁹² Opcina Rea.

⁹³ Dealul Măcieșului.

⁹⁴ Dealul Negrileşei.

⁹⁵ Vadul Negrileşei.

⁹⁶ Vadul Ciumârnei.

(Kladka, Steg), sodann auf dem Berggrat zum grossen Schilficht⁹⁸ und von hier zu einem Berg zum Ursprung Balkoa⁹⁹. Uneori Wickenhauser înțelege greșit și tot greșit traduce unii termeni topici. Traducerea hotarniceii de la 1491 a mănăstirii Humorului¹⁰⁰ cuprinde multe greșeli de felul acestora: **ВЪ СЪКЪТЪРА ЛЪИ БЪКЪР(Ъ)**: zur Abtrocknis des Buchenwaldes; **И ПАК(Ъ) ДО ЛОЗЕИ, ДО МІЕСЪНІА НА ТРІ БРАЗИ** sonach zum Gesträuch, wo der Weg ist Sunja (Sennerei) dann auf dem grossen Weg unter den Tannen (Brazi); **ДО ВРЪХ(Ъ) НА СЪКЪРИШОАР(А)** zur Anhöhe unseres Erlösers.

În condițiile acestea atât de nefavorabile de transmitere a nomenclaturii topice minore e explicabil că astăzi, de multe ori, nu putem ști ce a fost în trecut realitate vie, ce forme toponimice au fost întrebuințate de popor. Și pe noi ne interesează tocmai formele acestea autentice.

După cum vedem din expunerea referitoare la transmiterea numelor topice, multe toponimice minore apar în unele izvoare în formă coruptă. *Cercetarea comparativă* a nomenclaturii topice, din diferite epoci, a aceluiași sat ne ajută adeseori să îndreptăm coruptele strecurate în forma unor nume topice. În harta cadastrală a satului Straja, din 1785, întâlnim numele unui pârâu redat astfel: *Gura Ismenielo, Gura Sminielo*. O apreciere superficială a numelui ne-ar invoca o legătură cu o anumită piesă vestimentară. Numele de azi al pârăului însă e: *Jiminel*. Ismenielo și Sminielo sânt forme corupte ale formei adevărate: *Jiminel*. În harta cadastrală, de la 1783, a Stăneștilor pe Siret se găsește o țarină: „*La redalu*“ și un „*Pereu a lui Radiola*“. S-ar părea că avem de-a face cu numirea: pârăul Rediului sau pârăul Radului. Numele actual al pârăului și țarinii e: *Radeoale*. Într-un document de la 1752 al satului Liteni, editorul a citit greșit: *Dealul Țiganute* (Balan, *Doc. buc.*, VI, 303). În *Acta gran.*, de la 1783, apare numele corect: *Dealul Țiganașului*. În hotarnica muntelui Măgura, din 1603, întâlnim iarăși o lectură greșită: *Prislopul*

⁹⁷ Opcina Ciumârnei.

⁹⁸ Suvărâta cea Mare.

⁹⁹ Gura Bălcoasci.

¹⁰⁰ Fr. Ad. Wickenhauser, *Homor. Sft. Onufri*, p. 86 – 87. Cf. observațiilor critice ale lui I. Bogdan, în *Doc. lui Șt.c.M.*, I, 489.

Iecului (același, I, 59). Într-un document de la 1594 (Acad. Doc., sec. XVI, Mold., IV, 112) și în hotarnica din Acta granicialia, din 1783, se găsește forma corectă: Prislopol Săcuilor. În harta cadastrală de la 1785 a Voronețului întâlnim: „Pereu Rula“ – grafie germană – și „Pereu Maidornitza“. Numele actual al celor două pâraie e: Râla și Maghernița.

3. NAȘTEREA ȘI ORIGINEA NUMELOR TOPICE MINORE

Am văzut mai înainte care au fost cauzele care au determinat nașterea numelor topice minore: necesitatea oamenilor de orientare pe teren și, în consecință, de identificare chiar și a celor mai neînsemnate detalii de nivelment și de planimetrie, apoi, odată cu ivirea proprietății funciare private, și necesitatea de delimitare a pământurilor proprietate individuală. Examinând chestiunea și sub raportul considerentului din urmă, constatăm că, în trecut, în satele cu multe loturi individuale, cum au fost satele din ocolul Câmpulungului Moldovenesc unde aproape fiecare locuitor își avea „bucățeaua de moșie“, și satele răzeșești, nomenclatura topică minoră era mult mai bogată decât în satele stăpânite de feudali. În satele din ocolul Câmpulungului și în cele răzeșești era mai mare, mai stringentă necesitatea determinărilor topografice pentru hotărnicirea loturilor individuale de pământ și a jirebiilor răzeșești decât în satele feudalilor, unde această necesitate se impunea doar la hotărnicirile față de satele și moșiile vecine.

Procesul nașterii numelor topice minore prezintă importanță și din punct de vedere psihologic. Sub raportul acesta se impune cercetarea chestiunii, ce elemente, ce obiecte au impresionat la început mai puternic sufletul oamenilor, pentru a le valorifica în scopul desemnării detaliilor de nivelment și de planimetrie și care a fost procesul devenirii nomenclaturii topice minore. La început, diferitele detalii de nivelment și de planimetrie au fost indicate, de obicei, prin apelativele corespunzătoare. Părăului i s-a zis părău, dealul a fost indicat cu numele acesta, iazul a fost

numit, simplu, iaz etc.¹⁰¹. Comisia austriacă de delimitare a aflat la 1782, unele accidente de teren fără nici un nume. În satul Jadova actele de hotărnicie din 1783 amintesc un „pârâu fără nume“ (*Acta gran.*, VIII, 199). În hotarnica satului *Cajvana* din 1782, e vorba de un pârâu, „care până acuma era fără nume, dar care de acuma se va numi „Pârăul Iepurelui din cauza unui iepure care a zbughit din el“ (*Acta gran.*, VII, 221– 222). Hotarnica din 1785 a muntelui Botuș din Fundul Moldovei amintește o movilă fără nume, numită însă atunci „Movila Flămânzilor“ pentru că toți cei de față erau flămânzi“ (*ibidem*, V, 161).

Odată cu înmulțirea populației într-un sat și cu intensificarea relațiilor între oameni s-a simțit nevoia *individualizării*, adică a indicării cu nume deosebite a diferitelor accidente de teren și a detaliilor de planimetrie. La locul acesta relevăm un fapt deosebit de important în materie de naștere a nomenclurii topice: *pe când nomenclatura localităților e, în mare parte, opera clasei conducătoare, nomenclatura topică minoră e, exclusiv, creația țărănimii muncitoare*. E de presupus că pâraiele, cu rolul lor atât de însemnat în viața satelor, au fost cele dintâi care au fost botezate cu nume proprii. Adeseori țărini și păduri au fost numite după numele pâraielor. Numele pentru desemnarea detaliilor de nivelment și de planimetrie au fost luate din diferite sfere noționale. Apelativele au dat cel mai numeros contingent pentru crearea nomenclurii topice minore. Adeseori un singur obiect, care-i impresionează pe oameni, e suficient pentru numirea unei țărini, a unui deal, a unei poieni, de exemplu existența într-un loc a unui măr¹⁰², a unui păr¹⁰³, a unui cireș¹⁰⁴. Și existența unui grup mic de copaci într-un loc dă naștere unui toponimic minor:

¹⁰¹ Și astăzi în satul Zaharești de lângă orașul Suceava pârăul care trece prin sat e numit simplu, pârâu. În părțile ucrainiene din nordul Bucovinei întâlnim același fenomen: unele cursuri mici de apă sânt numite Hlibicioc. Cf. documentul dat de Vasile Lupu la 1638 pentru confirmarea stăpânirii asupra satului Onutul de Sus: „.... cu loc de moară în pârăul satului“ (M. și C. Karadja, *Documentele moșilor cantacuzinești din Bucovina*, p. 35, Cf. „Dealul“, parte hotar, fără nici un determinativ, în satul Pârăul Negru, la 1787).

¹⁰² La Mărul Roșu, loc pe teritoriul satului Horodnic, la 1783.

¹⁰³ La Păr, nume de țarină pe teritoriul satului Ocna, la 1782.

¹⁰⁴ Cireșenea „o mică poiană pe care se află un cireș uscat“ pe teritoriul Lucavățului, la 1783 (*Acta gran.*, VII, 18).

Dealul cu patru stejari, la 1766, în satul Grănicești, *Mucea cu trei stejari*, la 1783, în același sat. Un nume topic minor dat după un anumit obiect într-un anumit timp rămâne, chiar dacă după un timp oarecare acel obiect dispăre. La 1660 un loc de pe teritoriul satului Onut era numit: *Loziile Negre*. La 1781 acel loc era numit la fel, deși poate că la acea dată *Loziile Negre* nu mai existau. Pentru a servi la crearea unui nume topic minor, obiectul trebuie să aibă un caracter de relativă durabilitate. Cerealele nu au acest caracter. *Dealul Săcării* din hotarnica Suceviței, din 1783, nu poate fi dealul cultivat cu secară, ci dealul de pe care s-a tăiat pădurea, deci o *Secare*, o *Secătură*. Numai ovăzul, care într-adevăr se poate cultiva ani de-a rândul pe același loc, a putut da naștere câtorva toponimice minore.

Toponimia minoră ne dă indicații, poate cam vagi, și pentru cunoașterea densității populației în diferite regiuni, în primele timpuri de existență a Moldovei. În locuri cu populație mai deasă, toponimia minoră era reprezentată prin multe nume proprii¹⁰⁵, spre deosebire de regiuni cu populație rară, unde toponimia minoră, abia în curs de creare, era reprezentată aproape în întregime prin substantive comune. În regiunile cu populația rară aveau la început nume proprii doar cursurile de apă, de exemplu Derehluul, Cotovățul și Solonețul în părțile de miazănoapte ale țării. Toponimia minoră ne arată legătura strânsă a țăranului muncitor cu natura și cu pământul. Mulți termeni topici minori sânt luați din terminologia agrară¹⁰⁶. Comparând termenii topici minori din diferite părți ale Bucovinei, constatăm că nomenclatura topică minoră e mai bogată și mai variată la munte decât la șes, e mai bogată în sud decât în nord. La munte solul prezintă o bogăție și o diversitate mai mare de detalii de nivelment și de planimetrie decât la șes. Probabil că omul de la munte are și o sensibilitate mai mare și un spirit de observație mai dezvoltat decât omul de pe câmpie.

¹⁰⁵ De exemplu, hotarnica satului Vama din 1411 (Costăchescu, *Doc.*, I, 82).

¹⁰⁶ V. acești termeni la Al. Bocănețu, *Terminologia agrară în limba română*, în „Codrul Cosminului”, II-III, p. 214 și următ., Cernăuți. 1927.

După cum am observat mai sus, în vechile hotarnice ale satelor moldovenești nomenclatura topică minoră e reprezentată în mare parte prin apelative fără valoare de nume proprii. Unele hotarnice nu cuprind ca puncte indicatoare nici un nume topic propriu¹⁰⁷.

Movili, movili săpate, iazuri, dealuri, păduri, dumbrăvi, poieni, copaci însemnați¹⁰⁸, drumuri, fântâni, mai ales cele numite fântâni putrede, hârtoape, zăpodii, zănoage, jidovine, rupturi, zarea dealului, muchea dealului – sânt termeni obișnuiți în vechile hotarnice moldovenești pentru indicarea punctelor despărțitoare de hotar între două sate. Semnele despărțitoare de hotar pot fi *naturale* și *artificiale*. Hotarnicele cuprind elemente topografice de *caracter durabil* – munți, dealuri, râuri – și de *caracter trecător* – păduri care pot fi tăiate, copaci însemnați care dispar de la un timp, drumuri care pot fi părăsite, fântâni care pot fi astupate,

¹⁰⁷ V. hotarnica, a doua ca vechime din cele păstrate, din documentul de donație de la Roman Vd., din anul 1393, pentru „un sat în țara noastră a Moldovii, pe Suceava: „Iar hotarul acestui sat dintr-o parte a Sucevii, din obârșia Sucevei drept la movilă, la satele lui Radomir, de acoloa drept peste câmp la altă movilă, de acoloa drept la satele lui Radomir, la cornul de jos, de acoloa la stejar la marginea dumbrăvii și de la stejar drept peste câmp la o movilă, de aici prin mestecăniș la altă movilă, de acoloa drept la plop, de acoloa drept în Suceava” (Costăchescu, *op. cit.*, I, 14). Mai cităm unele hotarnice vechi: document de la voievozii Ilie și Ștefan de întărire a stăpânirii lui Dragomir asupra satelor Călienești și Ciritieani: „Iar hotarul Ciritienilor... începând din capul iazului heleșteului, preste câmpu la stâlpu, iar de la stâlpu preste câmpu la stejarul cel mare, iar de la stejar dealul prin dumbravă la codru, iar de la codru la vârful hlabnicului, apoi iarăși destul păr la același hăleșteu” (același, *op. cit.*, II, 73); document de întărire dat de Bogdan Vd., la 1508, mănăstirii Neamțului pentru satele Telebecințe și Tristianeț: „Și iarăși hotarul Tristianețului să fie pe unde a hotărât credinciosul nostru boliarin pan Tăutul logofăt, din vârf de la Mihuceani între ele începând de la marginea dumbrăvii de la un stejar mare uscat însemnat, de aici drept cătră sat la un păr însemnat, care este în sat în Mihuceani și de aici movila lângă acel păr. de aici peste păruveț Cotoveț la fântână, la movila săpată și drept peste câmp la altă movilă săpată, de aici la colțul țarinii la movila săpată și drept pe vârful dealului la stejarul însemnat, de aici drept în bucovină la păraul Derehului” (Balan, *Doc. buc.*, I, 4).

¹⁰⁸ Copacii care serveau ca semne despărțitoare de hotar erau însemnați de obicei cu chipul capului de bour. Hotarnica satului Șerăuți de la 1782 ne arată procedura urmată la însemnarea unui astfel de copac: „În copac s-a desemnat un Bour, ai cărui doi ochi au fost sfredeliți, două bucăți de cremene s-au împins înlăuntru și s-au bătut două bucăți de lemn” (*Acta gran.*, VIII, 75 – 76). Hotarnica Rădăuților, din 1782, amintește „un tei ciuntit, pe care încă s-a putut vedea ca semn de hotar o veche prăjină cu o buleandă aninată de dânsa din timpul ultimei delimitări” (D. Dan, *Cronica episcopiei de Rădăuți*, Viena, 1912, p. 260).

fânațe care pot fi transformate în locuri arătoare, iazuri care pot seca. Cu timpul nevoile de identificare, de determinare exactă a diferitelor puncte de pe teren, au făcut ca apelativele să primească un determinativ sau ca unele detalii de nivelment și de planimetrie să fie botezate cu nume proprii. Un deal a fost numit, după un semn deosebitor, Dealul la Cruce; un pârâu a fost botezat Pârâu Socilor; o țarină a primit numirea La Mărul Roșu; o poiană, un fânaț, o fântână au fost numite după proprietarii lor sau după diferite elemente care constituiau o notă caracteristică a lor. Diferite întâmplări locale au contribuit încă, în parte, la nașterea numelor topice minore. Astfel încetul cu încetul, în cursul timpului, s-a creat întregul edificiu al nomenclurii topice minore. Uneori unele nume topice minore au fost înlocuite cu altele. Această nomenclatură prezintă uneori și unele curiozități. Astfel întâlnim *cursuri de apă* care, deși aceleași, poartă totuși nume diferite prin trecerea lor prin diferite sate. Un afluent al pârâului *Pozinul* din Rădăuți, numit *Saha* până la șoseaua județeană spre Dornești, iar de aici înainte numele de *Temnic*. Pârâu *Ceartoria* e numit pârâu *Voloca* în cursul lui pe teritoriul satului Voloca pe Ceremuș¹⁰⁹. Pârâu *Moscu*, în trecerea lui de-a lungul hotarului între Șerăuți și Jucica, își schimbă numele și se numește pârâu *Budilce* (*Acta gran.*, VIII, 76 și 80). Pârâu Ilișasca „la fiecare sat pe lângă care trece primește numele satului“ (*ibidem*, VIII, 104): *Ilișasca*, în cursul superior, apoi Bălăceana după împreunarea cu pârâu *Bălăceana*, iar lângă Costâna e numit pârâu *Costâniei*. Râușorul *Moldovița* e numit *Argel* de la izvor până în satul Argel. Se întâmplă însă și cazuri când un curs de apă are nume diferite chiar pe teritoriul aceluiași sat. Astfel, pe hotarul satului Zaharești, un pârâu e numit la obârșie pârâu din Fundoiu, apoi, mai la vale, pârâu Potrășanii, pârâu *Humăriei* și, înainte de vărsarea lui în Șomuz, pârâu din Șesuri.

¹⁰⁹ *Acta gran.*, X, 333, hotarnica satului Ceartoria din 1783: La împreunarea acestor pâraie, unde pârâu Ceartoria își schimbă numele și, deoarece curge prin teritoriul Volociei, e numit pârâu Voloca, părăsește Voloca hotarul Ceartoriei“. *Acta gran.*, IX, 537, hotarnica satului Văscăuții pe Ceremuș din 1783: Pârâu Voloca, de la vărsarea pârâului Volcinețului în el, se numește pârâu Ceartoria. „Pârâu Voloca, care aici își schimbă numele și mai departe e numit pârâu Ceartoria“.

Apelativele și, în special, termenii entopici, care indică „particularitățile solului, legate de fenomenele de ordin geografic”¹¹⁰, constituie fondul principal al numelor din întinsul domeniu al nomenclaturii topice minore. T. Porucic a alcătuit pentru Basarabia o bogată listă de termeni entopici de întrebuințare obișnuită însă nu numai în provincia de peste Prut, ci în tot cuprinsul pământului românesc. Reproducem o parte din termenii aceștia, dintre care unii se întâmpină și în hotarnicele din vechile documente moldovenești: arșiță, bâtcă¹¹¹, beucă, bobeică, braniște, bucovină, căslă, celberiş, chiceră, ciungu, ciunget, cohalm, colnic, corhană, cozlă, curătură, curmătură, dâlm, duratură, gâlm, găvan, gheb, gorodiște, greabăn, grohotiș, grui, harman, hâtop (vârtop), hăscărea, holm, irugă, jariște, jidovină, măncătură, muncel, mutare, năboitură, nedeie, obcină, obrejă, odaie, padină, pârângă, pârjolita, pârlița, pârlițură, plai, plaur, podină, podirei, ponor, popas, posadă, prelucă, prihod, prislop, rădiu, răstoacă, ruptură, sâlhă, scursură, schelb, selbe, smidă, sorb, staniște, tăietură, târșetură, târșie, teșitură, tihăraie, toancă, topliță, troian, vărsătură, viroagă, zănoagă, zăpodie, zăpov.

Încercând să stabilim sferile noționale din care toponimia minoră își ia termenii, trebuie să facem următoarele observații referitoare la semnificația numelor topice minore. O parte a acestora sânt rezultatul unor lecturi greșite, sânt deci lipsite de orîșice semnificație. Întîlnim apoi o grupă de numiri cu valoare pur locală, în legătură cu anumite persoane sau întâmplări locale. Cea mai numeroasă categorie e constituită de toponimicele cu numiri de valoare generală, care pot fi aplicate orișunde în condiții identice. Vom încerca să grupăm în categorii toponimicele din urmă după noțiunile care stau la baza creării lor. Înainte de aceasta însă indicăm și criteriile după care unii învățați au grupat toponimicele în raport cu modul cum acestea au luat naștere. Iorgu Iordan¹¹² distinge

¹¹⁰ T. Porucic, *Lexiconul termenilor entopici din limba română din Basarabia*, în „*Arhivele Basarabiei*”, II, Chișinău, 1930, p. 1. La pagina 3 o observație judicioasă: „Numirile date de popor sânt în strînsă legătură cu fenomenele naturale cauzale, care au condiționat de altfel și crearea noțiunilor entopice populare.”

¹¹¹ *Op. cit.*, „*Arhivele Basarabiei*”, II, III și IV, Chișinău, 1930, 1931, 1932.

¹¹² *Nume de locuri românești în Republica Populară Română*, București, 1952.

următoarele patru categorii, cu diferite subîmpărțiri: 1) Topografice; 2) Sociale; 3) Istorice; 4) Psihologice. G. Kisch¹¹³ stabilește pentru Transilvania următoarele domenii, din care toponimic și-au luat numele: ape, solul, minerale, flora, fauna, omul: omul ca popor, omul ca individ; grupa din urmă cu subîmpărțirile: a) nume de persoane; b) nume de popoare; c) produse ale meseriilor, industriei și agriculturii, apoi din domeniul animalelor, plantelor și mineralelor; d) însușiri, împrejurări, numere pentru noțiunile ce vin în vedere pentru toponimie; e) așezări; f) omul ca personalitate religioasă. Wilhelm Brandenstein, în micul studiu¹¹⁴, *Berg- und Flurnamen in der Granatspitzgruppe*, arată în capitolul IV: „după ce se numesc localitățile“: 1) animale; 2) plante; 3) părți ale corpului; 4) mistica populară; 5) obiecte din cercul de cultură al celor ce dau numele; 6) forma înfățișării; 7) culoare; 8) caracteristici ale împrejurimii imediate; 9) determinări ale poziției locului; 10) noțiuni astronomice; 11) nume de persoane sau popoare. Elemér Moór, în studiul *Die slawischen Ortsnamen der Theisesebene*¹¹⁵, distinge următoarele grupe: I. Nume de locuri din apelative. A) Natura: a) solul, apa și însușirile lor (țârm, deal, tufiș, piatră, iute, alb, liniștit etc.); b) învâlișul solului (Bodenbedeckung), pădure, copaci, plante (sălbatic); c) animale (sălbatic); B) Numele de locuri în legătură cu viața omului și cu viața economică: a) creșterea animalelor (gâscă, cocoș, oaie, iapă, porc, vite, porumbei, cal, berbec, bivol); b) agricultură, defrișare, plante de cultură; c) vânătoare; d) nume de ocupații, meserii; e) așezare, loc întărit, casă, mobilă. II. Nume de locuri de la nume de persoane.

Stabilirea acestor categorii prea rigide, poate prea schematice, are o valoare relativă. Din punct de vedere metodic însă nu ne putem dispensa de astfel de categorisiri. Spre deosebire de localități, pentru numirea țărinilor, a pâraielor, dealurilor, pădurilor etc. se utilizează un număr mai mare și mai variat de termeni, luați din diferite sfere noționale. Termeni entopici, termeni agrari, fauna și flora cu toate diviziunile și

¹¹³ *Siebenbürgen im Lichte der Sprache*, Lipsca, 1929.

¹¹⁴ Publicat în „*Zeitschrift für Ortsnamenforschung*“, IV, 161 – 165.

¹¹⁵ Publicat în aceeași revistă, VI, 1930, p. 1 și urmât. și 103 și urmât.

subdiviziunile lor, ocupațiile oamenilor etc. contribuie la nașterea toponimicelor minore. După natura și originea lor vom orândui numele topice minore în următoarele grupe cu diferite subîmpărțiri: A) Omul sub diverse aspecte ale activității lui; B) Istorice; C) Solul; D) Fauna; E) Flora; F) Diverse. Înainte de a trece la prezentarea acestor grupe, vom releva un fenomen interesant în domeniul toponimiciei bucovinene – și nu numai al acesteia –: existența, în localități depărtate unele de altele, a aceluiași nume pentru desemnarea unor detalii de nivelment sau planimetrie identice, de obicei pâraie și păduri.

Nu e vorba de apelative obișnuite ca: fâget, frâsiniș, răchitiș, arșiță, curătură, bâtcă, smidă, ponoare, rupturi, prislop, valea bouului, dealul cucului etc., existența cărora în diferite locuri e naturală și explicabilă, ci de nume de un caracter cu totul special. Indicăm toponimicele în discuție.

a) *Bucovul, Bucova*

Bucov, deal și poiană, 1783, Banila Mold. *Bucova*, pădure, 1939, același sat. *Bucovul*, poiană, 1783, Lucavăț. *Bucov*, munte și poiană, 1785, iar în sec. XIX și la 1939 deal, Straja. *Bucov*, pădure sec. XIX, deal 1939, Vicovul de Sus. *Bucova*, deal, 1939, Șipotetele pe Siret.

b) *Bucovăț*

Bucovăț: 1776, Capucodrului; munte, 1939, Dihteniț; pârâu, 1783 și 1939, pădure și poiană, sec. XIX, Gura Humorului, țarină, 1939, Gura Putilei; opcină, 1783, pârâu, 1913, Ilișești; pârâu, 1491 și 1783, Mănăstirea Humorului; pârâu, 1939, Paltinoasa; pârâu, 1785, Pârtești; munte și țarină, sec. XIX, Putila; pârâu, 1783, Stupca; pădure, sec. XIX, Torăceni; cătun, 1939, Pârtești de Jos.

c) *Racova*

Racova: 1783, Botoșana; pădure, 1783, Calineștii lui Ienachi; pârâu, 1663, 1783, Chilișeni; pârâu, sec. XIX, parte de sat, pârâu și pădure 1939, Chiseliteni; cătun și munte, 1939, Dihteniț; pârâu, 1659, sec. XIX, Iacobești; pârâu, 1600, 1783, Mănăstirea Humorului; pârâu, 1783, Milișăuți; pârâu, 1788, Pârtești, pârâu, 1785, Poieni lângă Solca; pârâu, 1760, Poieni pe Suceava; țarină, sec. XIX, Putila; pârâu, 1740, 1783,

Romanești; cătun, 1939, Torăceni; pâraiele: Racova Veche și Racova Nouă, 1767, Uidești; pârâu, 1785, sec. XIX, același sat; parte de sat, 1939, Pârteștii de Sus.

Racovăț

Racovăț: izlaz, 1939, Ciudei; 1784, Boian; pădure, 1787, Carapciu pe Ceremuș; deal și pădure, sec. XIX, Corovia; țarină și fânaț, 1785, Danila; pârâu, sec. XIX, Dărmănești; pârâu, 1782, Grecii pe Siret; pârâu, 1939, Davideni; 1785, sec. XIX, Iacobești; pârâu, 1783, Mărăței; pârâu, 1785, Mihova; pârâu, 1762, Pătrăuții lângă Suceava, pădure, sec. XIX, același sat; pârâu, 1782, 1939, Rogojești; pârâu, 1783, sec. XIX, Romanești; pârâu, 1783, Ropcea; pârâu, 1765, 1783, Sinăuți; pârâu, 1783, Storojineț; pârâu, 1939, Văscăuți pe Siret; pârâu, 1783, Zamostea.

Cirlivăț – grafii și aspecte fonetice diverse

Sterlivăț, sec. XIX, Arbore; *Stirlivăț*, 1939, același sat; *Cirlivăț*, 1783, Bahrinești; *Sirlivăț*, 1939, același sat; *Cirlivățul*, 1783, Bainti; *Sirlivăț*, 1939, același sat; *Cirlivățul*, 1788, Balaceana; *Stirlivăț*, sec. XIX, Costâna; *Sirlivăț*, sec. XIX, Frătăuții Noi; *Stirlivățul*, 1783, Liteni; *Cerlovăț*, 1673, Mănăstioara; *Cirlivăț*, 1783, același sat; *Stârlivăț*, țarină, 1939, același sat; *Serlevățul*, sec. XVII, Siret; *Carlivățul*, 1673, *Cirlivățul*, 1783, aceeași localitate; *Cirlivățul*, 1783, Soloneț; *Sirlivăț*, 1939, Vicșani.

Criva

La origine nume de pârâu, de la radicalul slav Kriv = oblic, curb; sârb. Krivina = curbătură (Iordan, *Nume de locuri*, 102 – 103). *Criva*: pârâu, 1741, Milie; 1575, Cuciurul Mare, pârâu, 1911, Frătăuții Vechi și Noi; 1783, Banila Rus.; 1783, sec. XIX, Bilca; poiană, 1783, 1939, Broscăuți; pârâu, 1939, Clocucica; cătun, 1939, Berhomet pe Prut; poiană, 1819, Mihalcea; țarină, 1782, Piedecăuți, pârâu, 1939; pârâu și pădure, 1935, Șipotele pe Suceava; poiană, 1783; pârâu, sec. XIX, Storojineț.

Crivăț

La origine nume de pârâu

Crivăț: pârâu, 1712, Banila Mold.; pădure, 1911, Bilca; pârâu, 1780, Cajvana; pârâu, 1939, Comarești; pârâu, 1939, *Davidesti*: Davideni; deal, 1939. Horodnicul de Jos; 1786, Iaslovăț; pârâu, 1723, Igești; pârâu, 1783, Lucavăț; pârâu, 1762, Pătrăuți pe Siret; pârâu, 1783, Braniștea Putnei – spre Pătrăuți pe Siret –; țarină, 1939, Iordănești; pârâu, 1783, Panca; pârâu, 1939, Slobozia Comareștilor; pârâu, 1939, Vicovul de Jos și Vicovul de Sus; pârâu, 1785, Voitinel.

4. CATEGORII DE NUME TOPICE MINORE BUCOVINENE

A) Omul, sub diverse aspecte ale activității lui

1) *Termeni referitori la acțiunea de defrișare*¹¹⁶

a) *Curături*¹¹⁷

Curătură: țarină, 1939, Arbore; fânaț și țarină, sec. XIX, Burla; țarină, sec. XIX, Capucordului; țarină, 1939, Climăuți; imaș, 1783, Gura Humorului; Curătura Grosarului, 1747, 1783, Siret și Negostina; imaș, 1787, Rarancea; sec. XIX, Soloneț; poiană, 1955, Mitocul Dragomirnei.

Curături: 1597, Horodnic; țarină, 1939, Păltinoasa.

Cărătură: țarină, sec. XIX, Cotul Bainschi; țarină, 1955, Clit; țarină sec. XIX, Jucica Nouă; țarină, 1939, Lipovenii Dragomirnei; țarină, sec. XIX, Pătrăuții lângă Suceava; sec. XIX, Șerăuți; „Karatura“, pădure, sec. XIX, 1912, Toporăuți; „Kalatura“, țarină, sec. XIX, Rarancea; *Calature*, țarină, 1939, Zamostea.

b) *Arșița, Arșicioara, Arsura, Arsuri*

Arșița: pădure 1939, Argeștru; 1785, Berhomet pe Siret; sec. XIX,

¹¹⁶ Cf. studiul lui Iorgu Iordan, *Bezeichnungen für „Redeland“ in der rumänischen Toponomastik*, extras din „Zeitschrift für Ortsnamenforschung“, IV, München und Berlin, 1928, iar partea a doua în același volum, p. 171 – 183.

¹¹⁷ Document de la Alexandru Lăpușneanu, din 1560, de confirmare a vânzării unor curături: „însă în pădure, în afară de câmp..., care sânt curăturile lor, ce le-au curățit ei în ocina lor și le-au ars“ (Acad., *Doc.*, sec. XVI, Mold. II, 153).

Botoșana; sec. XIX, Boureni; 1762, 1790, Câmpulungul Mold.; poiană sec. XIX, Capucâmpului; deal, 1939, Ciocănești; *Arșița Calu*, 1939, Ciurmârna; deal, 1955, Solonețul Nou; Paliana (= *Arșița*), țarină, 1939, Climăuți; țarină, 1939, Crasna de Sus și de Jos; sec. XIX, Dorna Candrenilor; 1785, Doroteia; poiană, sec. XIX, același sat; poiană, pădure, deal 1924, Falcău; pădure, 1939, Frasin; țarină, 1939, Frătăuții Noi; pădure, 1912, Frumosul; 1748, Fundul Moldovei; 1785, sec. XIX, 1939, Geminea; imaș, sec. XIX, Gura Humorului; *Arșița Oilor*, *Arșița Boilor*, 1931, aceeași localitate; deal, 1939, Gura Negri; poiană, sec. XIX, Horodnicul de Jos; deal, 1751, Iacobeni; *Arșița Herului*, 1794, *Arșița Rea*, sec. XIX, același sat; sec. XIX, Ilișești; cătun, 1939, Izvoarele Sucevii; *Arșița Largii*, pădure, sec. XIX, Mănăstirea Humorului, *Arșița Bună*, *Arșița Mare*, sec. XIX, Marginea; țarină, 1939, același sat; *Arșița Caprei*, munte, 1955, Molid; *Arșița Ganghii*, 1787, Negrileasa; *Arșița Gânghii*, cătun, 1939, *Arșița*, țarină, 1939, același sat; 1820, Oprișeni; *Arșița Ostri*, 1787, Ostra; *Arșița Băiașescul*, sec. XIX, Ostra; deal, 1939, Păltinoasa; poiană, sec. XIX, pădure, 1939, parte de sat, 1939, Pârteștii de Jos; parte de sat, 1939, Pârteștii de Sus; 1752, Pojorâta, pârâu, 1939, același sat; Paleno (= *Arșița*), 1939, Putila; poiană, sec. XIX, Putna; *Arșița Șandru*, 1922, dealul *Arșița*, 1939, același sat; deal, 1939, Rusca; 1785, Rușii Moldoviței; Palena (= *Arșița*), 1939, același sat; 1778, 1788, 1833, Sadova; *Arșița goală*, 1785, Șipotele pe Siret; toloacă, 1785, același sat, sec. XIX, Șipotele pe Suceava; Palena (= *Arșița*), pădure, pârâu 1935, același sat; *Arșița Caprei*, poiană, 1784, munte, 1939, Slătioara; pădure, 1939, Stănești de Sus pe Siret, poiană, 1785, țarină, sec. XIX, Straja; *Arșița Fagul*, 1912, *Arșița Calbăști*, *Arșița Sărăturii*, dealuri, 1939, același sat; *Arșița Caprei*, 1785, Stulpicani; *Arșița Rusca*, pădure, sec. XIX, *Arșița Mare*, pădure, sec. XIX, *Arșița Mare*, pădure, deal, 1921, Sucevița; 1850, Tereblecea; *Arșița Molniței*, pădure, 1909; *Arșița*, deal, 1909, același sat; deal, 1785, Valea Sacă; Piciorul *Arșiței*, 1785, același sat; 1699, Vama; *Arșița lui Pușcă* (în sec. XIX poiană), *Arșița Floarei*, *Arșița Fundoi*, 1785, același sat; *Arșița Cailor*, deal, 1939, *Arșița Caprei*, pădure, 1939, același sat; *Arșița Irinarilor*, sec. XIX, poiana *Arșița*, sec. XIX, dealul *Arșița*, 1911, Dorna; pădure, 1939, Gura Negri;

Arșița Lupei, 1785, Arșița lui Saghin, 1785, Arșița Tanului, sec. XIX, Vatra Moldoviței; Arșița Aluniș, 1931, Vicovul de Jos; pădure, pârâu, deal, 1939, Voroneț.

Arșițele: Arșițele Frumosului, 1787, Frumosul; Arșițele Iepeii, 1913, Vama.

Arșicioara: 1787, Frumosul; poiană, 1787, același sat; 1806, Fundul Moldovei; 1795, Sadova; deal, 1939, Straja; Palanița (= Arșicioara), poiană, 1913, Vatra Moldoviței; poiană, sec. XIX, Vicovul de Sus.

Arsura: pârâu, 1912, Ciudei; pădure, 1939, Comarești, pădure, țarină, 1939, Crasna de Sus; pădure, pârâu, munte, sec. XIX, Frumosul, parte de sat, 1939, Jalova; pădure, 1955, Mitocul Dragomirnei; deal, 1939, Mănăstirea Humorului; 1647, Putna Deal, 1955, Solonețul Nou; Arsura Petrușcă, poiană, 1912, Straja; dealul Arsurii, 1939, Sucevița.

Arsuri: La Arsuri, 1492, Putna; poiană, sec. XIX, Vama; Arsurile, 1755, Dorna; țarina Arsurile, 1939, Vicovul de Jos; deal, 1939, Voitinel.

c) Pârlitura

Pârlitura: pădure, 1939, Argestru; deal; 1955, Cacia; Spârlitura Dealului, 1766, Câmpulung Mold.; pădure, 1912, Frumosul; parte de sat și pârâu, 1939, Igești; pădure, 1939, Poiana Negri; deal, 1939, Valea Sacă; Pârlova, țarină, 1939, Rogojești; pârâul Pârliturii, 1911, Dorna.

d) Șperla

Șperla: 1699, Vama

e) Ciungi, Ciungușori, Ciungătura, Ciungitura¹¹⁸

Ciungi: 1788, Bălăceana; pădure, 1912, Bilca; poiană, sec. XIX, Capucodrului; 1787, Comanești; pădure, sec. XIX, același sat; deal, 1939, Coșna; Ciungu, pârâu, 1939, Crasna de Sus; pădure, 1783,

¹¹⁸ T.V. Ștefanelli. *Doc. câmp.*, p. 245, nr. 1: „A ciungi, însemnă a tăia copacul din pădure până aproape de rădăcină, astfel că rădăcina cu o parte mică din trunchiul copacului rămâne locului. Această parte a copacului se numește *ciung*. Un loc astfel ciungit se numește *ciungitură* și se întrebuințează ca pascătoare. Dacă cu vremea se scoate și rădăcina, atunci locul este *lăzuit* și *lazul* se poate întrebuința pentru cosire”.

Ciuciurul Mic; Ciungii Tiperenilor, sec. XIX, Dorna Candrenilor; pădure sec. XIX, Fundul Moldovei; poiană, sec. XIX, Geminea; Ciungi, Ciungii Slatinei, Ciungii Runcului, Ciungii Pietrișor, păduri, 1931, Horodnicul de Sus; parte de hotar, 1788, 1955, Liuzii Humorului; Ciungii Bodnarului, parte de sat, 1939, Mănăstirea Humorului; Ciungii lui Ciornei, poiana Ciungi, 1788, Pârtești, poiană, 1939, Poiana Negri; deal, 1939, Putna; pârăul Ciungilor, 1939, Șarul Dornei; poiana Ciungului, 1785, Stulpicani; Ciungii Lupului, deal, sec. XIX, 1939, pârăul Ciungilor, pădure, 1921, pădurea Ciungilor, 1939, Lucavița; Plaiul Ciungilor, 1939, Valea Putnei; poiană, sec. XIX, deal, 1939, Dorna; poiană, sec. XIX, Giumalău; pădure, pârău, 1939, Vicovul de Sus; poiană, sec. XIX, Voievodeasa.

Ciungișori: pădure, 1939, Gura Negri.

Ciungătura: pădure, 1926, Dorotea.

Ciungitura: poiană, 1926, Dorotea; poiană, 1912, Straja; dealul Ciungiturii, 1939, Lucavăț; poiana Ciungiturii, sec. XIX, Giumalău.

f) Laz, Lazuri, Lăzuitura

Laz: Lazu lui Cujbă, 1761, Ciocănești; țarină, 1939, Coniatin; deal, 1939, Gura Negri; Lazul Mangului, 1659, Iacobești; Lazul lui Ciolan, 1754, Jadova; Lazul lui Demian, 1583, Sucevița; Lazul Burcenilor, Lazul Țugui, 1785, Vicovul de Jos.

Lazuri: Pârăul Lazurilor, 1783, Cabești; Lazurile lui Ivanovici, 1819, Mihalcea.

Lăzuitura: țarină, 1939, Ropcea.

g) Secătura, Secara, Secări

Secătura, Săcătura: 1783, Botoșana; 1914, Cacica; țarină, 1773, Câmpulung Mold., țarină; 1794, Iacobeni; Săcătura lui Bucur, 1491, 1600, 1783, Mănăstirea Humorului; deal, 1939, același sat; fânaț, 1787, pădure și cătun, 1939, Negrileasa; Secătura lui Bucure, 1415, Pârtești; țarină, 1939, Pătrăuții de Jos pe Siret; Runcul Secătura, sec. XIX, Pojorâta; poiană și pârău, sec. XIX, Putna; rariștea Secătura, 1922, același sat; deal, 1939, același sat; În Secări, țarină, 1955, Răuseni; 1788, Sadova; pădure,

sec. XIX, Solca; țarină, sec. XIX, 1921, 1939, Sucevița; țarină , 1785, Uidești; pârăul Secăturii, sec. XIX, același sat; poiană, 1785, deal, sec. XIX, țarină, 1939, Vama; Secătura lui Bardan, 1785, același sat; pârăul Secăturii, 1913, același sat; Secătura lui Plantos, 1785, Vicovul de Jos; Secătura Negreanu, poiană, 1785, același sat; țarină, sec. XIX, Vicovul de Sus; Secătura lui Rusu, Secătura lui Coroamă, poieni, 1785, Voitineli; țarină, 1939, același sat; loc, 1926, pădure, 1939, Voroneț.

Secare, Săcare: Dealul Săcării, 1782, sec. XIX, 1922, Putna; Poiana Secării Mari, Poiana Secării Mici, sec. XIX, același sat; Dealul la Secară¹¹⁹ (!), Dealul Secării, 1939, același sat; dealul Secara¹¹⁹ Mare, dealul Secara¹¹⁹ Mică, 1939, același sat; dealul Săcării, 1583, Sucevița; izvorul Secării, 1939, același sat.

Secări: cătun, 1939, Fundul Moldovei; țarină, 1939, Pojorâta.

h) Tăietură, Tăieturi

Tăietura: Tăietura Nemților, 1783, Iacobești; Tăietura lui Fisick, deal, 1939, Putna.

Tăieturi: pârău, munte, 1939, Neagra Șarului; pârău, deal 1939, Șarul Dornei; Tăieturile, poiană, sec. XIX, Vicovul de Jos.

i) Tunzăria

Tunzăria: deal, 1939, Șarul Dornei; Pietra Tunzării, 1755, Dorna; Tunzării, munte, 1939, aceeași localitate.

j) Curățitura

Curățitura: 1794, Iacobeni, 1783, Stănești pe Ceremuș; Curățita, 1783, Voloca pe Ceremuș.

l) Rariște

Rarișea Rece, 1935, Ciocănești; Rarișea Afiniș, 1913, Frasin; Rariștea Muncel; sec. XIX, Pojorâta; Rariștea Secătura, Rariștea Stejoaica,

¹¹⁹ Probabil formă coruptă din: În Secări (confuzie între *Secare* și *secară* (cereala)).

Rariștea Țiganca, Rariștea la Cruce, Rariștea la Mănăstire, Rariștea Piscul, 1922, Putna.

2) *Activități tehnice sătești și instalații industriale*

a) *Mori*

Moara din sus a Cocoranilor, 1652, Banila Rus.; Moara Ghergheloaiei, 1782, Berindești; Moara lui Vasile Bantaș, 1783, Costești; Moara Dobronăuțului, 1783, Dobronăuți; Deasupra morilor, 1466, Mihăilăuți; Moara și velnița lui Constantin Stroiescu, 1782, Rohozna; Moara lui Hagi, 1790, Slobozia Rarancei; Moara Baloșeștilor, 1834, Stănești pe Ceremuș; Moara lui Popovici, 1808, Suceava; Moara Cincăului, 1756, Cincău; Moara cu trei pietre, 1782, Clivești.

b) *Piue*

Steaza lui Vlașin, 1473, Berchișești; La Piue, 1582, Satul Mare; pâraul Piuelor, 1785, Voitinel.

c) *Varnițe*¹²⁰, *Vărării*

Varnița: țarină, 1939, Bădeuți; țarină, sec. XIX, Botoșana; șes, 1939, Milișăuți; poiana Varnița, 1939, Calinești pe Hatna; Opcina Varniței, 1783, Corcești; Varnița, deal, țarină, 1939, Fântâna Albă; pâraul Varnița, 1926, Gura Humorului; Vărăria, țarină, 1939, Iacobeni; Vărăria sub Măgura, 1913, Ilișești; Vărăria, 1785, Moiseni; Varnița, țarină, sec. XIX, 1939, Pârteștii de Sus; Varnița, țarină, 1817, Varnița Mică, țarină, sec. XIX, Varnița, țarină, 1955, Pătrăuții pe Suceava; pâraul Vărăriei, 1939, Poiana Stampii; Varnița, deal, 1939, Putna; râpa Vărăriei, 1939, Rusca; Varnița, țarină, sec. XIX, 1939, Satul Mare; cărarea Vărăriei, 1939, Straja; podul Vărărie, 1939, Stupca; Vărăria, vale, 1939, Valea Sacă; Varnița, moșie cu cuptor de var, sec. XVIII, lângă Bahrinești; pâraul Varniței, 1939, Voroneț.

¹²⁰ Semnificația termenului *varniță*, în sec. XVIII, la I. Bogdan, *Doc. lui Șt.c.M.*, II, 129.

d) Dohotării

Dohotăria: țarină, sec. XIX, 1939, Berchișești; țarină, 1783, 1939, Boțșana; dealul Dohotăriei, 1939, Capucodrului; 1783, Corcești; 1783, Mănăstirea Humorului; 1762, 1783, Pătrăuții pe Siret; pârăul Dohotăriei, 1939, Valea Putnei.

e) Cărbunării

Cărbunăria: pădure, 1911, Bilca; pârău, 1939; Vicovul de Sus; dealul Cărbunăriei, pădurea Cărbunăriei, 1939, același sat; La Cărbunărie, pădure, 1955, Solca.

f) Cărămidării

Cărămidăria: țarină, 1939, Horodnicul de Sus; deal, 1939, Sucevița.

g) Sladnițe

Sladnița, 1643, Grecii de lângă Siret.

h) Velnițe

Velnița: pârău, 1939, Bainti; 1784, Boian; dealul Velniții, sec. XIX, Comanești; țarină, sec. XIX, Gura Humorului; țarină, sec. XIX, 1939, Lucăcești; pârăul Velniței, 1939, Măzănăiești; Velnița lui Dunca, 1919, Mihalcea; Velnița lui Moises, 1783, Negostina; Dealul Velniței, 1939, Poieni pe Siret; Moara și Velnița lui Constantin Stroiescu, 1782, Rohozna; Velnița lui Moisă, 1783; Siret; dealul Velniței, 1939, Stănești de Jos pe Siret; țarină, 1939, Tereblecea; pârău, 1939, Valea Sacă; Velnița Valevii, 1782, Valeva; izlaz, 1939, Vatra Moldoviței; 1939, pârău, Vicșani; țarină, 1785, sec. XIX, Vorniceni; Fântâna Velniței, 1955, Stroiști.

3) Prisăci

Locul Prisăcii, țarină, 1939, Bahrinești; Prisaca lui Gafenco, 1783, Banila Rus.; La Prisacă, loc, 1784, Buninți; Prisaca, deal, 1939, Burla; Prisaca, țarină, 1783, Căbești; Prisaca Ursului, poiană, 1609, Călinești pe Ceremuș; Prisaca, 1766, Câmpulung Mold.; Supt Stupină, 1781, aceeași localitate; Prisaca, 1633, Clit; Prisaca lui Pliucico, 1488, Cosmin; Prisaca

lui Cantemir, 1787, Coțmani; La Prisacă, Prisaca lui Ardanov, 1575, Cuciurul Mare; dealul Prisăcii, țarină, 1939, Gălănești și Gavrilești; Prisaca lui Abăza, 1709, Grănicești; pârăul Prisăcăriei, 1939, aceeași localitate; dealul Prisăcii, 1786, Iaslovăț; Prisaca episcopului Calistru, 1775, Igești; Prisăcăria, pârău, 1913, Ilișești; Prisaca lui Gavril Hatman, 1716, Ipotești; Prisaca, țarină, sec. XIX, același sat; Prisaca lui Șeptelici, 1785, Ițcani; Sub Prisacă, țarină, sec. XIX, 1939, Lipoveni; Prisaca, pădure, 1939, același sat; În Prisacă, izlaz, 1955, Lisaura; Stupi, țarină, sec. XIX, Lucavița; Prisaca, țarină, 1939, Lujeni; Prisaca lui Abăza, 1709, Milișăuți; Prisaca, pădure și poiană, sec. XIX, Mitocul Dragomirnei; Prisaca, țarină, sec. XIX, Orășeni; Valea Prisăcii, 1783, Părhăuți; Prisaca, pădure, 1913, Pătrăuții pe Suceava; pârăul Prisăcii, 1783, Putna; La Prisacă, 1783, Șcheia; Prisaca, pârău și pădure, sec. XIX, Șerbăuți, Prisaca Mazurului Pavel, 1782, Sîpeniț; Prisaca, 1939, Samușeni; poiana Prisăcii, 1822, Slobozia Comareștilor; rediul Prisăcii, pădure, sec. XIX, Soloneț; Prisaca lui Andreica, Prisaca lui Armatuchi(?), 1660, Stăuceni; Prisaca Armenească, 1768, Stroiiești; Prisaca, țarină, sec. XIX, aceeași localitate; Prisaca lui Conteș, 1724, Tisăuți; Prisaca, țarină, sec. XIX, aceeași localitate; Prisaca, cătun, Tereblecea; La Prisacă, țarină, 1955, Tisăuți; Valea Prisăcii, 1783, pădurea Prisăcii, sec. XIX, Prisăci, livadă, sec. XIX, Toderești; șesul Prisăcii, 1785, Prisaca, țarină, sec. XIX, zăvoiul Prisăcii, 1939, Vama; Prisaca, țarină, 1939, Verbăuți; Prisaca lui Gafenco, 1783, Vilancea; Prisaca din Sus, Prisaca din Jos, fânațe, 1785, Voitinel; pârăul Prisăcuții, Coasta Prisăcii, 1551, Voroneț.

4) Crâșme

Crâșma lui Mogâlde, 1784, Buniți; Crâșma Corlății, 1784, Corlata; Crâșma lui Dobrenchi, 1761, Mărăței; Crâșma Mihovenilor, 1783, Mihoveni; Crâșma Veche, țarină, sec. XIX, Soloneț; Crăciuma vornicului Balș, 1783, Suceava; Dealul Crâșmii, 1939, Sucevița.

5) Felul culturii pământului

Venohrad (= Podgorie), deal, 1939, Bărbești; La Harbuzărie, țarină, 1784, sec. XIX, Boian; dealul Podgoriilor, sec. XIX, Cernăuți; În Vie,

izlaz, 1955, Chilișeni; Dealul Viei, 1955, Iacbești; dealul Cepăria, 1786, Iaslovăț; dealul Viei – țarină și deal – 1939, Lucăcești; Harbuzărie, țarină, 1820, sec. XIX, Mahala; Porumbiștea, 1764, După Vie, țarină, 1955, Plăvălar, Mosoreni; Via deal, 1955, Pătrăuții de Suceava; Via, țarină, sec. XIX și 1955, Răuseni; Râpa între Vii, 1955, Securiceni; în Cânepi, 1939; Samușeni; Vinohrad, cătun, 1939, Stănești de Jos pe Ceremuș; Mălăiște, 1939, Stănești de Sus pe Siret; Mălăini, țarină, 1955, Stroești; Podgorie, 1596, Ulița Podgoriei, 1783, Suceava; Cânepiște, țarină, 1939, Tereblecea; Cânepa, țarină, sec. XIX, Vaslăuți; Cânepiști, țarină, 1939, Zaharești; La Vie, țarină, 1955, Tisăuți.

6) Omul ca personalitate religioasă – nume de sfinți, de personaje biblice și din mistica populară

12 Apostoli; munte, 1939, Poiana Negri; Sf. Ion Botezătorul, fântână, 1939, Broscăuții Noi; Eva, munți, 1939, Pojorâta; pârăul Sf. Treimi, 1939, Dihteniț; Norocul satului, țarină, 1939, Baiți; pârăul Draci, 1788, țarina Draci, sec. XIX, Bălăceana; pârăul Moara Dracului, 1937, Câmpulung Mold.; poiana la Moara Dracului, sec. XIX, dealul la Moara Dracului, 1939, Dorna Candrenilor; dealul Dracului, 1939, Dracineț; dealul Dracului, 1895, Hlinița; Valea Dracului, 1939, Jadova; Valea Bună, pădure, 1914, Pârteștii de Sus; Strigoaia, pădure, 1955, Ilișești; Strigoaia, poiană, 1788, Pârtești; Strigoaia, cătun, pârău, 1939, Pârteștii de Jos; dealul Strigoii, 1939, același sat; Strigoaia, munte, poiană, 1955, Prisaca Dornei; pârăul Strgoi (= Strigoii?), 1783, Putna; dealul Strigoaia, sec. XIX, pârăul Strigoaia, 1939, Strigoaia, pârău, pădure, 1922, Strigoiiul Mare, Strigoiiul Mic, pâraie, 1939, dealul Strigoaia, 1939, poiana Strigoiiului, Putna; pârăul Dracului, 1785, Șipotele pe Siret; podul Dracului, 1939, Siret; pârăul Draci, 1783, Soloneț; pârăul Dracului, 1937, Valea Putnei; Strigoaia, poiană, 1785, pădure, sec. XIX, țarină, deal, 1939, Vama; poiana Sufletului, 1785, același sat; Moara Dragului, țarină, sec. XIX, Dorna; Spaima, munte, 1939, aceeași localitate; Strigoaia, poiană, sec. XIX, Vatra Moldoviței; Pietrele Smeului, munte, 1785, Voroneț; Dealul Smeului, 1955, Pătrăuții pe Suceava.

7) *Ocupații puțin onorabile: furturile*

Toponimia reflectă și anume stări de nesiguranță din trecut. În toate părțile Moldovei vechile documente amintesc mai ales drumuri ale furilor, care au intrat și în toponimia minoră.

Pădurea hoșilor, sec. XIX, pădurea Furilor, 1939, Banila Rus.; *Dealul Bârladului* (=Furilor), 1939, Berhomet pe Prut; Valea Furilor, 1782, Clivești; Fântâna Tâlharilor, 1782, Cosminul; Unghiul Furului, 1575, Cuciurul Mare; *Drumul Bârladului*¹²¹, 1661, 1782, Dubăuți; Drumul Tâlharului, 1782, țarina Furilor, 1782, Zlodiica (= țarina Furilor), țarină, 1939, Gavrilești; Zlodiica, 1782, Ivancăuți; Vâlceaua Furilor (Zlodica), 1747, Valea Furilor, 1782, Malatineț; Drumul Furilor, 1795; Nepolocăuți; Fântâna Tâlharilor, 1782, Nihoreni; *Drumul Bârladului* sau „Trumm Talharuly“, 1781, Orășeni; *Drumul Bârladului*, 1782, dealul *Bârladului*, 1939, Oșehlib; *Fântâna Tâlharului*, 1955, Pătrăuții de Suceava; *Fântâna Tâlharilor*, 1782, Pustia (Valea Cosminului), *Drumul Bârladului*, 1782, Sipeși; Fântâna Tâlharilor 1939, Stănești de Sus pe Siret; Zlodica, 1600, *pârăul Furilor*, 1747, Stănceni; *La Drumul Furilor*, 1786, Stroești; *Drumul Furilor*, 1783, Stupca; *Preluca Tâlharului*, 1755, Dorna; *Drumul Furilor*, 1760, 1782, *țarina Furilor*, *drumul Furilor*, sec. XIX, 1939, Zaharești; *Poiana Talharașului*. 1939, Pârteștii de Sus.

B) Istorie

1) *Nume de voievozi în toponimia minoră*

Toponimia minoră bucovineană ne-a păstrat puține nume de voievozi moldoveni. Unele toponimice cuprind titlul generic de domn sau doamnă: *Iazul domnesc*, 1783, Negostina; *Dealul lui Vodă*, sec. XIX, 1955, Solca; *Fântâna Doamnei*, 1726, 1782, Boian; *Pietrele Doamnei*, 1794,

¹²¹ Drumul Bârladului trecea pe vremuri la hotarul de nord al satelor Dubăuți, Berhomet pe Prut, Nepolocăuți și Orășeni și la hotarul de sud al satelor Oșehlib, Gavrilești și Ivancăuți. În hotarnica satului Orășeni din 1782 se dau relații precise în legătură cu drumul acesta: el începe la „vechiul hotar“, adică la pârăul Colacinului și se termină la Sipeși (T. Balan, *Berladnicii*, p. 9 – 10). Drumul Bârladului însemna „drumul tâlharului, drumul furilor“ (*ibidem*, 13).

1934, Câmpulungul Mold.; *Fântâna Doamnei*, pădure, sec. XIX, Mitocul Dragomirnei; *Fântâna Doamnei*, țarină, sec. XIX și 1913, Pătrăuții de Suceava; *Fântâna Cărescului*, ce-i zic și *Fântâna Doamnei*, 1740, Romanesti; *Fântâna Doamnei*, 1785, Slobozia Rarancei; *Fântâna Domnească*, 1761, Suceava; *Fântâna Doamnei*, 1685, 1782, Suceava – așa se numea Șipotul Mare –; *Stâlpul lui Vodă*, 1785, 1939, Vama.

E curios, că dintre domnii Moldovei cel al cărui nume apare mai des în toponimia minoră, e cel al voievodului Iancu Sasul. În special toponimicul *Drumul Iancului Vodă* a ajuns, în trecut, popular în regiunea dintre Grănicești și Cerepcăuți, a străbătut secolele și s-a păstrat până astăzi în unele toponimice minore. Nu cunoaștem împrejurările care au contribuit la intrarea în toponimie a numelui unui domn, care a stat așa de puțin timp pe tronul Moldovei. Numele lui Ștefan cel Mare, domnul care a intrat în legendă și căruia poporul îi atribuie întemeierea tuturor vechilor monumente arhitectonice, abia dacă se întâlnește în trecut de trei ori în toponimia minoră. În actele de delimitare de la 1783, *drumul Iancului Vodă* e menționat în hotarnicele localităților: Grănicești, Țibeni, Dornești, Bălcăuți, Negostina, Siret, Văscăuții pe Siret, Mănăstioara, Vicșani, Bahrinești și Cerepcăuți. Numele acestui voievod îl mai întâlnim în următoarele toponimice minore: *Drumul Iancului*, țarină, 1939, Bălcăuți; *Dealul Iancului* și *Drumul Iancului*, 1939, Grănicești; *Drumul Iancului*, țarină, 1939, Mănăstioara; *Movila Iancului Vodă*, 1783, la triplex confinium Mihoveni – Costâna – Stroești; *Drumul Iancului*, 1739, Mușenița; *Movila Iancului Vodă*, 1769, Stroești; *Dealul Iancului*, sec. XIX, Țibeni; *Cărarea Iancului*, 1939, Țibeni, drum care duce de la halta C.F.R. Țibeni spre răsărit, peste izlazul comunal și *Dealul Iancului* până în comuna Grănicești. Indicăm și celelalte nume de voievozi intrate în toponimia minoră.

Dragușca, pădure, 1912, pârâu, 1939, Deia; *Runcurile Dragoșei*, *Câmpul Dragoșei* 1787, Frumosul; *Arșița Dragoșei*, 1787, *pârâul Dragoș*, 1787, sec. XIX, 1939, *țarina Dragoș*, sec. XIX, *zăvoiul Dragoșei*, poiană, sec. XIX, *Dragoș*, pădure, 1912, *Dragoș*, cătun, 1939, *șesul Dragoșei*, țarină, 1939, dealul Dragoșei, 1939 – toate în Frumosul; *Dragoșinul*, pârâu, deal, sec. XIX, pădure, 1921, pârâu, 1939, Sucevița; *izvorul*

Dragoș-Vodă, 1939, *Piciorul Dragoșinului*, deal, 1939; *Dragoșinul*, *Dragoșina*, pădure, 1939, toate în Sucevița; *pârăul Dragoș*, 1534, Vatra Moldoviței; *Dragoș*, parte de hotar, 1785, deal, 1785, sec. XIX; *Dragoș*, pârău, pădure, 1785, *Gura Dragoșei*, cătun, țarină, 1939, *Dragoș*, *munte*, 1939, – toate în Vatra Moldoviței. *Sasca*, suburbie a târgului Siretului și parte de sat din Frătăuții noi, probabil după numele voievodului Sas; *Crucea și Stâlpul lui Ștefan Vodă*, 1583, Sucevița; *Izvorul lui Ștefan cel Mare*, 1939, Putna; *Fântâna lui Ștefan Vodă*, 1737, Grănicești; *Movila lui Răzvan Vodă*, lângă mănăstirea Hagigador de lângă orașul Suceava, 1808; *Dealul lui Duca Vodă*, 1783, Pătrăuții pe Suceava și Mitocul Dragomirnei; *Iezerul Barnovschi*, 1782, Rarancea. Toponimicele acestea sânt creații ale poporului, spre deosebire de formațiile toponimice moderne, care cuprind nume de suverani și personajii istorice și care sânt creațiuni pur oficiale. Ar trebui lămurite împrejurările istorice care au dat naștere acestor toponimice.

2) Nume de popoare în toponimia minoră

E explicabil să întâlnim nume de popoare în toponimia Bucovinei, care, în trecut, a fost vad de trecere pentru atâtea neamuri și care, în timpul dominațiunii austriece, a fost un mozaic etnic. De cele mai multe ori în toponimia minoră nu e vorba de grupuri etnice mai mari, ci numai de indivizi izolați, aparținători unor neamuri străine. În multe cazuri e îndoielnic dacă avem de-a face cu toponimice etnice sau personale, de exemplu: *Pădurea Turcului*, *Poiana Cazacului*, *Câmpul Grecului*. Tătarii, în ultima lor incursiune în Transilvania, în 1717, au lăsat amintirea trecerii lor în toponimia de la munte. Armenii apar ca proprietari de pământ, evreii ca proprietari de instalații industriale, în special de velnițe.

a) Turci

Pădurea Turcului (popor sau persoană?), 1939, Argel, *Drumul Turcilor*, *Dealul turcesc*, 1939, Banila Rus.; *Fântâna Turcului*, 1939, Budeniț; *Șliahul Turcilor*, 1756, Ciucău; *Fântâna turcească*, 1939, Comarești; *Pârăul Turcului*, 1937, Dorna Candrenilor; *Cărarea Turcului*, 1939, Grănicești; *Odaia Turcului*, 1782, Grecii lângă Siret.

b) Tătari

Prislopul Tătarului, 1785, Berhomet pe Siret; *Zăpodia tătărească*, 1586, Borghinești; *pârăul Tătarilor*, 1939, Broscăuții Noi; *drumul Tatarilor*, 1939, Ciocănești; *Plaiul Tatarilor*, sec. XIX, Fundul Moldovei; *Pădurea Tatarului*, 1939, Gura Coșnei; *Pârăul Tatarilor*, 1787, Plotonița; *Poiana Tatarului*, sec. XIX, Poiana Negri; *Tatar*, munte, 1939, Poiana Stampi; *Plaiul Tatarului*, cărare, 1939, același sat; *Plaiul Tatarilor*, sec. XIX, 1939, Pojorâta; *Ulița tătărească*, 1563, Suceava; *Cetatea Tatarilor*, pădure, 1939, Tereblecea; *Plaiul Tatarilor*, 1939, Valea Putnei; *Drumul Tatarilor*, 1939, Voloca pe Derelui.

c) Poloni

Runcul Leahului, sec. XIX, Bilca; *Piciorul Leahului*, 1586, *Iazul Leahul*, 1774, Borghinești; *Iazul Leahul*, 1782, Frumoasa, *Dealul Leahului*, sec. XIX, 1939, Vicovul de Jos; *Poiana Leahului*, 1785, Vijnița; *Dealul Leahului*, *Pârăul Leahului*, 1939, Voitineli; *Fântâna lui Sobiețchi*, 1939, Voloca pe Derelui, *Șanțul lui Sobieschi*, 1939, Tereblecea.

d) Ruși

Dealul Moscalului, 1939, Botoșana; *Poiana Cazacului* (nume de popor sau nume personal?), 1761, Cupca; *Pârăul Muscalilor*, 1939, Iablonița; *Vadul Moscalului*, 1785, Lucavăț; *Podul Moscalului*, 1939, Voloca pe Derelui.

e) Armeni

Lacul Armanului 1786, Bălcăuți; *Dumbrava Armanului*, 1782, Berindești; *Capeștea Armenească*, 1729, Bosanci; *Poiana Armanului*, sec. XIX, Botoșana; *Curcea Armanului*, deal 1771, Bunești; *Pădurea Armanului*, 1955, Buniniți; *Bâtca Armanului*, 1931, Ciocănești; *Pârăul Armanului*, 1939, Geminea; *Valea lui Nastur Armanul*, 1765, Gropile Sucevii; *Pârăul Armanului*, pădure, 1913, Ilișești; *Poiana Armanului*, țarină, 1955, Mitocul Dragomirnei; *Dumbrava Armanului*, 1783, Părhăuți; *Poiana Armanului*, 1788, Pârtești; *Pârăul Armanului*, sec. XIX, 1912, Stulpicani; *Ulița armenească*, sec. xvii, 1939, Suceava; *Dumbrava*

Armanului, 1783, Todorești; *Poiana Armanului*, 1939, Valea Putnei; *Fântâna Armanului*, sec. XIX, Dorna pe Giumalău.

f) *Nemți*

Lanul Neamțului, țarină, 1787, Coțmani; *Tăietura Nemților*, 1783, Iacobești.

g) *Slovaci*

Slovaci, pădure, 1939, Bilca.

h) *Greci*

Câmpul Grecului, 1786, țarină, Bunești.

i) *Unguri*

Drumul Ungurului, 1939, Corcești; *Calul Ungurului*, pădure, 1911, Frătăuți.

j) *Italieni*

Pârăul Italianilor, 1912, Iacobeni.

l) *Săcui*

Prislopul Săcuilor, 1594, 1783, în muntele Măgura Humorului.

m) *Țigani*

La Mobilele cu Țigani, 1783, Barhinești; *Pârăul Țiganului*, 1782, Boian; *Pârăul Țiganului*, sec. XIX, Burla; *Pârăul Țiganilor*, 1939, Cernauca; *Țiganca*, țarină, sec. XIX, Cotmani; *Țiganca*, pârău, 1783, Cuciurul Mare; *Poiana Țiganului*, *Dealul Țiganilor*, 1939, Davideni; *Bruturoasa Țiganilor*; deal, 1785, Doroteia; *Pârăul Țiganilor*, 1939, Iacobeni; *Dealul Țiganului*, 1752, Liteni; *Pârăul Țigăncii*, 1939, Mihova; *Pârăul Țiganilor*, 1913, 1955, Pătrăuți pe Suceava; *Pârăul Țiganului*, sec. XIX, Poiana Stampii; *Dealul Țiganului*, 1922, Putna; *Pârăul Țiganilor*, 1939, Vicovul de Jos; *La Țigani*, cătun, 1939, Pârteștii de Sus; *Pârăul Dediului*, 1955, Pătrăuții pe Suceava; *Pârăul Țiganilor*, *Râpa Țiganilor*, 1955, Poieni-Solca.

n) *Evrei*

Velnița lui Moses, 1783, Negostina; *Velnița lui Moisa*, 1783, Siret.

3) *Săliști*

În Bucovina, termenul are sensul de „loc unde, pe vremuri, a fost un sat”. Hotarnica de la 1768 a satului Cajvana, la acea dată săliște, cuprinde următoarele observații ale dregătorilor însărcinați cu efectuarea delimitării: Săliștea Cajvanei „lângă pâraul Cajvana, unde am aflat și urme de grădini, precum cioate de vișini și perji, iar pe vârful unui dâmb, cimitirul bisericii”¹²².

Săliștile constituie un capitol tragic din trecutul teritoriului de care ne ocupăm. Aproape că nu există sat mai vechi în Bucovina care să nu-și aibă săliștea lui. Și vechile documente menționează adeseori săliști donate în scopul reîntemeierii satelor. Unele sate nu s-au mai refăcut ci au dispărut cu totul. Cauzele care au putut provoca spargerea unui sat au fost de natură diferită: calamități naturale, războaie etc. Uneori, în scopul concentrării într-un singur sat a unui număr mai mare de brațe de muncă, boierii sileau clăcașii din alte sate, stăpânite tot de ei, să-și părăsească vechile așezări și să se mute în satul hotărât de proprietar. *O parte a vechilor săliști însă e rezultatul unei cunoscute forme a luptei de clasă a clăcașilor în contra clasei stăpânitoare, și anume: fuga în masă.* Problema merită să fie cercetată și din punctul acesta de vedere. Indicăm satele în care se amintesc săliști:

Banila Moldovenească, 1755, *Săliștea și Săliștea Veche*; Berchișești, 1783, sec. XIX, 1939; Berhomet de Prut, sec. XIX, Bobești, 1939; Bodeni, 1783; Bosaci, 1856; Botoșana, 1783; Botoșănița din ținutul Cernăuților, sec. XVI; Botoșănița lângă Siret, 1742, 1939; Broscăuți, 1766, Broscăuții Noi, 1939; Budenița, sec. XVIII; Buniți, 1783; Căbești, 1762, 1939; Căcăceni, 1783; Cajvana, 1768, sec. XIX; Călineștii de Hatna, 1939; Camena, sec. XIX; Carapciu de Ceremuș, 1939; Ceahor, 1783; Cerepcăuți, 1742; Ceaplinții din ținutul Sucevii, 1625, 1780; Climăuți, 1742; Clivești, 1782; Comănești, sec. XIX, 1955; Corcești,

¹²² Costea. *Solca*, p. 286.

1783; Cosminul, 1782; Costești, 1762; Crasna, 1761; Cuciurul Mare, 1912; Culeuți, 1588; Davideni, 1939; Deniseuca, Lențești, Cozușna, Berhomete lângă Jucica: 1741; *Seliștea lui Dieniș*, 1415; *Seliștea lui Dobre*, 1428; Dorna Gandrenilor, 1807; Dumbrava Roșie, sec. XIX; Gavrilești, 1445, 1782, 1939; Grănicești: săliște la 1730, apoi reînființat, la 1785 iarăși săliște, apoi din nou refăcut; Grecii, 1643; Poiana la Gura Humorului, 1490; Hatciți, 1452; Hliboca, 1783; Hrincești, 1782; Iacobești, 1742; Iaslovățul, 1625; Ilișești, 1788, sec. XIX, 1955; Iordănești, 1756; Ipotești, 1716, 1786, 1955; Ițcani, sec. XIX; Ivancăuți, 1452; Invancicăuți, Ciaplinti, Pârlișeni: 1783; Jadova, sec. XIX, 1939; Lențeștii de Jos, 1939; Lețcani, 1775; Lipoveni, sec. XIX, 1939; Liuzii Humorului, 1955; Lucăcești, 1742, 1781, sec. XIX, 1939; Lucavăț, sec. XIX; Lujeni, sec. XIX, 1939; Macicătești, 1742, Mahala, 1685; Malatineț, 1520; Maneuți, 1742; Mărăței, sec. XIX, 1955; Măzănăiești, 1742; Mihalcea, 1768; Mihoveni, 1783, 1955; Mitocul Dragomirnei, sec. XIX, 1955; Moiseni, 1782; Mosoreni, 1642, 1764; Nemerniceni, 1728, 1777; Nepolocăuți, 1795, 1939; Ocna, 1722; Oprișeni, 1742; Panca, 1939; Părhăuți, 1787; Părtești, 1788; Pătrăuții de Jos pe Siret, 1939; Pătrăuții pe Suceava, sec. XIX; Petricenii, 1783; Piedecăuți, sec. XIX; Plăvălar, țarină, 1955; Pleșenița din ținutul Cernăuților, sec. XIX; Pleșenița din ținutul Sucevei, 1742, 1782; Pohorlăuți, 1452, 1628; Prevorochi, 1742; Prisăcăreni, 1939; Răuseni, sec. XIX și 1955; Revna de Prut, 1666, 1760; Rohozna, 1760; Romanești, 1740, sec. XIX, 1955; Ropcea, 1761; Rușciori, 1776; Rușii Mănăstioarei, sec. XIX; Sânt Ilie, sec. XIX, 1939; Săsciori, 1742; Satul Mare, 1742, sec. XIX, Siret 1756, 1939; Soloneț, 1675, 1767; Stăneștii de Jos pe Siret, 1939; Stănilești (Cornu Luncii), 1742, 1782; Stejăreni, 1783; Stroești, 1786, sec. XIX; Suceveni, 1742; Șcheia, sec. XIX; Șerbăuți, 1786, sec. XIX, 1955; Sipiș, 1939; Șișcăuți, 1739; Ștefăniuca, 1781; Tărășeni, 1786; Târnauca 1780; Tătărași, 1716; Tișăuți, 1786; Toderești, 1772; Tolva, 1774; Trestiana, 1714, 1939; Uidești, Săliștioara, Zoboleni: circa 1750; Ungurași, 1587; Valea Seacă, sec. XIX; Vășcăuții pe Siret, 1939; Vasilău, 1759; Verbăuți, 1783; Vicovul de Jos, sec. XIX, 1939; Vicșani, 1742, 1782; Vilaueca, sec. XIX; Voitinel, 1742; Volcinețul Nou, 1939;

Voloca pe Ceremuș, 1760, 1798 (*Săliștea Veche*); Volovăț, 1939; Vorniceni, 1742, Zaharești, sec. XIX: *Săliștea Nouă*, *Săliștea Veche*, 1939; *Săliște*; Zamostea, 1776, 1785; *Săliștea Nouă*, *Săliștea Veche*; Zelenău, 1782.

4) *Locuri întărite*

Diferiți termeni topici atestă existența, pe timpuri, a numeroase locuri întărite în Bucovina. Și problema asta merită să fie cercetată pentru a se lămurii împrejurările istorice care au determinat construirea lor. Relevăm un aspect interesant al terminologiei locurilor întărite din multe sate: existența, în epoci diferite sau chiar în același timp a unor termeni sinonimi pentru numirea locurilor unde, pe vremuri, existaseră întărituri: fenomenul îl întâlnim în următoarele sate:

Pârtești: *Zamca*, poiană, 1788; *Troian*, deal, 1788; *Cetățica*, deal, 1939; *Zamca*, țarină, 1939.

Călineștii lângă Hatna: *Zamca*, 1782; *Troian*, 1783.

Mosoreni: *Troian*, 1642; *La Șanțuri*, 1784.

Pătrăuții pe Siret: *La Cetatea Veche*, 1762; *Zamca*, 1773.

Satul Mare: *Troian*, 1582; *Șanțul*, țarină, 1939.

Șerăuți: *Troian*, 1782; *Horodiștea*, pădure, sec. XIX.

Stăneștii de Sus pe Ceremuș: *Vârful Zamcișca*, 1788; *Horodiște*, țarină și pădure, 1939.

Cacica: *Troian* și *Zamca*, țarini, sec. XIX.

a) *Cetate*

Pârăul Cetățel, 1768, Balaceana; *Cetate (Czitacze)*, pârău și fânaț, sec. XIX, Breaza; *Cetățuia*, pârău și deal, 1939, Bucșoia; *Cetățuia*, pădure, pârău, 1913, Frasin; *Cetate*, pădure, sec. XIX, Frătăuții Noi; *Citacel*, pârău, 1783; *Runcul Cetății*, 1787, *Cetatea*, deal, 1939, Gura Humorului; *Cetate*, pădure, vale, 1939, Horodnicul de Sus; *Poiana Cetățuii*, 1768, Ilișești; *La cetățuie deasupra Vârvății*, 1788, *La Cetățuie*, parte de hotar, 1788, *Coasta Cetățelei*, pădure, 1955, Liuzii Humorului; *Cetățelul*,

pârâu, 1783, Mănăstirea Humorului; *Cetățica*, deal, 1939, Părteștii de Jos; *La Cetatea Veche*, 1762, Pătrăuții pe Siret; *Cetățuia* „o veche redută (Blockhaus), pe care au crescut tufișuri“, 1762, sec. XIX, Pătrăuții de Suceava; *Dealul Cetățuii*, 1783, Plăvălari; *Cetatea Tătarilor*, pădure, 1939, Tereblecea; *Dealul Cetății*, 1767, *Dealul Cetățuia*, 1784, Uidești; *Pârăul Cetăților*, 1411, *Pârăul Cetățile*, sec. XIX, Vama; *Cetățuia*, deal, 1744, Vorniceni.

b) Troian

Troian: 1783, Bădeuți; 1782, Berindești; *Troiana*, sec. XIX, deal, țarină, 1939, Cacica; 1783, Calafindești; 1783, Călineștii pe Hatna; 1783, Horodnic; *Câmpul Troianului*, 1912, Lențești; *Troianul, munte*, 1699, poiană, 1783, Lucavăț; 1782, Mămăiești; 1642, Mosoreni; 1664, 1765, Valea Cosminului; 1642, Ocna; 1783; Părhăuți; deal, 1788, deal, 1939, Părtești (Părteștii de Sus); *Poiana Troiana*, 1783, Putila; 1768, 1782, Rădăuți; *Câmpul Troian*, 1782, aceeași localitate; 1783, Romanești; *Troianul „ce merge drept în Nistru“*, 1671, Samușeni, 1582, 1783, Satul Mare; 1782, Șerăuți; 1766, Șerbăuți; 1783, Volovăț. Poate și *Trăgian*, cătun, pârâu, pădure, 1939, Crasna de Sus.

c) Horodiștea, Gorodiștea

Horodiștea, Gorodiștea: 1781, 1939, deal, țarină, Babin; pârâu, 1939, Carapciu pe Ceremuș; Horodiște „oder alte Schanze“, 1776, sec. XIX (pădure), Cernauca; *Horodiștea lui Doman*, 1575, Cuciurul Mare; cătun, 1892, țarină, 1939, Dăroșăuți; 1939, țarină, Dumbrava Roșie; 1785, Mămăieștii Noi; deal, 1733, 1783, Mihalcea; 1784, 1939, țarină, pădure, Mihuceni; deal, pădure, 1912, Revna pe Prut; pădure, sec. XIX, Șerăuți, pădure 1939, Stăneștii de Sus pe Ceremuș; țarină, luncă, 1939, Șișcăuți, deal, 1939, Vasilău; *Gorodiște*, 1466, Voloca pe Derelui; *Horodiște*, cătun, deal cu nume de cetate, 1939, aceeași localitate.

d) Zamca

Zamca: pădure, țarină, 1939, Cacica; 1782, sec. XIX, deal, Călineștii Ienache, *Zamciste*, pădure, 1939, Hliboca (Adâncata); *Zamca*, pădure, 1788, 1939, Hlionița; *Zamca* „oder alte Schanze“, 1783, Igești; deal, parte

de sat, 1939, aceeași localitate; țarină 1939, Lujeni; 1783, Pătrăuții pe Siret; poiană, 1788, Pârtești; țarină, 1939, Pârteștii de Sus; *Vârful Zamcișce*, 1788, Stăneștii de Sus pe Ceremuș; *Zamca* din sec. XVII până astăzi, cetate, Suceava.

e) *Tăbărăște*

Tăbărăștea, parte de sat, 1939, Broscăuții Vechi; *Tăbărăștea*, pădure, sec. XIX, Cernauca; *Taboriște*, deal, sec. XIX, Cuciurul Mare; *Tăbărăștea de Sus*, *Tăbărăștea de Jos*, păduri, 1913, același sat; *Tabără*, 1785, Straja; *Tăbărăște*, cătun, sec. XIX, Zamostea.

f) *Ocop*¹²³

La Ocopu, parte de hotar, 1785, Cosminul; *Ocop*, luncă, 1785; Lucavăț; *Ocop*, deal, sec. XIX, Romanești; *La Ocop*, 1939, Suhoverca; *Dealul Ocopului*, țarină, sec. XIX, Tureni.

g) *Șanțuri*¹²⁴

La Șanțuri, 1764, Mosoreni; *Șanțul*, țarină, 1934, Satul Mare; *Șanțul lui Sobieschi*, 1939, Tereblecea.

5. *Titluri de dregători*

Dintre dregători, în toponimia minoră apar de cele mai multe ori „popa“, cu care sătenii au avut mai multe legături. Dregătorii au, de obicei, calitatea de proprietari de terenuri.

a) *Popa*

Dumbrava Popii, 1737, Areni; *Poienile Popii*, 1768, Balaceana; *Poiana Popii*, 1785, Berhomet pe Siret; *Dealul Popii*, 1939, Capu Codrului; *Pădurea Popii*, 1783, Ceartoria; *Pomătul și Fântâna Popii Vacumencu*, 1768, Cernăuți; *Iazul Popii*, 1782, Clivodin; *Strunga Popii*, deal, 1939,

¹²³ În legătură cu lupta de la Lențești, în care părcălabul Boldur i-a învins pe poloni la 1496, unele manuscrise ale cronicii lui Ureche cuprind și adausul: „Pre hotarul satului (Lențești) sânt ocopuri făcute de leși“. *Ocopuri* înseamnă „întăritură de pământ“. Vezi și N. Ceredarec, *O precizare topografică: Ocop – Lențești*, în „Irisovul“, IV, 1944, p. 121 – 123.

¹²⁴ Cu sensul de „întărituri“.

Coșna; *Valea Popii*, sec. XIX, Coțmani; *Ogorul Popii*, 1575, Cuciuorul Mare; *Movila Popii*, 1783, Davidești; *Valea Popii*, țarină, *Dealul Popii*, sec. XIX, același sat, *Pârăul Popii*, 1939, Dorna; *Pârăul Popii*, sec. XIX, Dorna Candrenilor, *Țarina Popii*, 1939, Dracineț; *Dealul Popii*, 1939, Frătăuții Noi; *Prislopul Popii*, 1787, Frumosul; *Țarina Popii*, 1939, Gălănești; *Poiana Popii*, 1931, Geminea; *Șesul Popii*, 1939, Glod; *Heleşteul Popii*, 1737, Grănicești; *Locul Popii Ion*, 1768, Horecea; *Pârăul Popii*, 1786, Iaslovăț; *Poiana Popii*, 1775, 1783, Igești; *Valea Popii*, *Dealul Popii*, 1783, Liteni; *Poiana Popii*, 1788, Liuzii Humorului; *Valea Popii*, 1785, Lucavăț; *Pârăul Popii*, 1783, Mănăstioara; *Poiana Popii*, 1491, 1600, Mănăstirea Humorului; *Făgetul Popii*, pădure, 1939, același sat; *Lunca Popii*, 1786, Milișăuți; *Pârăul Popii*, 1939, Negostina; *Pârăul Popii*, sec. XIX, Negrileasa; *Pârăul Popii*, 1787, Părhăuți; *Valea Popii*, sec. XIX, țarină, același sat; *Poiana Popii*, 1783, Pătrăuții pe Siret; *Poiana Popii*, 1415, Pârtești; *Târla Popii*, 1804, Pojorâta; *Poiana Popii*, 1939, Putna; *Preluca Popii*, *Poiana Popii*, 1785, Rușii Moldoviței; *Dumbrava Popii*, 1737, Sânt Ilie; *Fânațul Popii*, 1756, Siret; *Prislopul Popii*, 1583, Sucevița; *Movila Popii*, sec. XIX, Șișcăuți; *Poiana Popii*, 1784, Uidești; *Pârăul Popii*, 1931, Vicovul de Jos; *În Balta Popii*, țarină, 1939, Zaharești.

b) Vlădica

Vadul Vlădichii, 1939, Badeuți; *Valea Vlădichii*, *Groapa Vlădichii*, 1586, Borghinești; *Zăpodia Vlădichii*, 1748, Bosanci; *Groapa Vlădichii*, țarină, 1939, același sat; *Poiana Vlădichii*, sec. XIX, Mitocul Dragomirnei; *Valea Vlădichii*, 1586, Nemerniceni; *Poiana Vlădichii*, 1913, Pătrăuții pe Suceava; *Vadul Vlădichii* 1939, Rădăuți; *Zăpodia Vlădichii*, 1746, Suceava; *Vadul Vlădichii*, 1939, Voitinel.

c) Diaconul

Iazul Diaconului, 1808, Areni; *Dealul Diaconului*, sec. XIX, Breaza.

d) Starostele

Poiana și Valea Starostelui, 1782, Cernăuți; *Poiana Starostelui*, 1733, 1785, Mihalcea.

e) *Vornicul*

Poiana Vornicului, 1784, Boian; *Valea Vornicului*, țarină, sec. XIX, Coțmani.

f) *Mandatarul*

Crucea Mandatarului, 1787, Toporăuți; *Fântânița Mandatarului*, sec. XIX, 1939, St. Ilie.

g) *Căpitanul*

Stânca Căpitanului, țarină, sec. XIX, Boian.

h) *Pașa*

Movila Pașei, 1758, Verbăuți

6. *Haiduci*

Toponimia minoră ne-a păstrat numele unui singur haiduc, Darie, și numai într-o singură localitate, Solca: *Pârăul Dariei* și *Fântâna Dariei*, sec. XIX. O țarină a „Haiducului“ întâlnim în sec. XIX, pe teritoriul satului Berhomet pe Siret, iar la 1939, o țarină numită *Darie*. Nu credem că acest nume se referă la haiducul Darie, executat la 1815 pe imașul dintre Marginea și Solca. Probabil că determinativul țarinii din Berhomet păstrează o amintire vagă a haiducului Cobiliță care, pe la 1850, și-a desfășurat activitatea în regiunea aceea.

C) Solul

1) *Ape*

a) *Ape calde*

Toplița: țarină, 1939, Bădeuți; pârău, 1499, Băișești; 1741, Banila Ru-sească; 1473, Berchișești; pârău, 1783, Bilca; 1515, Capucodrului; pârău, 1643, Cincău; luncă, 1939, Gemenea; pârău, 1787, Gura Humorului; pădure, 1931, țarină, 1939, Horodnicul de Jos; pârău, 1939, Horodnicul de Sus; „Toplitzta, oder warmes Wasser“, 1775, Igești; *Toplița*, pârău, sec. XIX, 1939, același sat; pârău, 1783, Ispas; pârău, 1754, Jadova; pârău,

1785, Lucavăț; 1623, 1741, Milie; Toplița, sec. XIX, același sat; Toplița, sec. XIX, Pătrăuții de Sus pe Siret; 1782, 1939, Rădăuți; fântână, 1939, Sadova; pârâu, 1759, 1785, 1913, Vama; *Toplița Rece*, 1785, același sat; pârâu, 1623, 1787, 1937, Vășcăuții de Ceremuș; pădure, 1939, Voitinel.

Toplicioara: pârâu, 1939, Păltiniș; pârâu, 1775, Dorna.

b) Ape sărate

I. Soloneț

Soloneț: pârâu, 1939, Bahna; țarină, 1939, Bălcăuți; pârâu, sec. XIX, 1939, Banila Moldovenească; pârâu, 1785, Berhomet pe Siret; pârâu, 1782, Berindești; pârâu, 1783, Botoșana; pârâu, 1783, Braniștea Putnei spre Crasna Ilschi; pârâu, 1939, Carapciu pe Ceremuș; pârâu, 1939, Cernauca; cătun, 1939, Cernătești; pârâu, 1601, Comănești; pârâu, 1488, Cosminul; țarină, sec. XIX, Costești; pârâu, 1939, Coșuliuca lângă Banila pe Siret; pârâu, 1939, Crasna de Sus; pădure, 1913, Cuciurul Mare; țarină, sec. XIX, Ipotești; pârâu, 1939, Laurenca; pârâu, 1600, Mănăstirea Humorului; pârâu, 1785, Mejebrodi; pârâu, 1466, Mihailăuți; pârâu, 1939, Mihova; pârâu, 1415, 1788, Pârtești, alături de *Pârăul Slatina*, tot la 1788; țarină, sec. XIX, Rohozna; pârâu, 1490, Soloneț; *Pârăul Solonețul Mic*, 1939, Staica, lângă Banila Moldovenească; pârâu, 1731, 1785, Vijnița.

II. Solca

Pârăul Solca, 1914, Solca.

III. Sărătura, Sărata

Sărătura, pârâu, 1939, Burla; *Sărături*, pârâu, 1939, Calafindești; *Sărătura*, 1700, Câmpulung Moldovenesc; *Între Sărături*, pârâu, 1926, Gura Humorului; *Sărături*, țarină, sec. XIX, Lehăceni; *Din Sărătura*, pârâu, 1785, Mejebrodi; *Sărătura*, țarină, sec. XIX, Mitocul Dragomirnei; *Dealul Sărăturii*, 1955, Răusenii; *Râpa Sărăturii*, 1955, Securiceni; *Sărătura*, râpă, 1939, Straja; *Sărătura*, țarină, 1955, Solca; *Dealul Sărăturii*, *Balta Sărătura*, 1782, Stroești pe Prut; *Sărături*, țarină, sec. XIX,

Stroiești; *Sărătura*, pădure, 1939, Stupca; *La Sărătura*, țarină, 1817, Tișăuți; *Sărătura*, circa 1760, Zaharești.

Sărată: *Fântâna Sărată*, 1783, Braniștea Putnei spre Crasna IIschi, tot acolo și la aceeași dată, Pârăul Soloneț; *Pârăul Sărat*, 1797, Sadova; *Sărata*, pârău, sec. XIX, 1935; *Sărata de Sus*, munte, sec. XIX, *Valea Sărată*, sec. XIX, Șipotele Sucevei; *Fântâna Sărată*, 1411, *Măgura Sărată*, munte, 1759, Vama; *Fântâna Sărată*, 1785, Vijnița; *Fântâna Sărată*, 1785, Voitinel.

IV. Slatina, Slătioara

Slatina: *Fântâna Slatinii*, 1784, Câmpulung Moldovenesc, tot aici, *Sărătura*, la 1790; poiană, 1761, țarină, 1939, Crasna (Crasna de Sus), 1755, Dorna; pârău, 1926, Doroteia; deal, 1787, Frasin; *Pârăul Slatinii*, 1785, 1931, Geminea; pădure, 1939, Horodnicul de Sus; pârău, 1913, Ilișești; parte de hotar, 1785, Lucavăț; *Slatina Rea*, pârău, sec. XIX, Marginea; loc, 1912, același sat; *Izvorul cu Slatină*, fântână, 1939, același sat; țarină, 1785, Mihova; pârău, 1925, Ostra; pârău, 1939, Păltinoasa, țarină, pârău, 1788, Pârtești, tot aici, la aceeași dată, Pârăul Soloneț; pârău, 1939, Plai; poiană 1647 Putna; *Slatina Voitinelui*, 1647, aceeași localitate, poiană, sec. XIX, Sadova; fântână, 1939, Sălășeni; *Slatina Mare*, pădure, sec. XIX, *Slatina Mare*, *Slătinoșu*, păduri, 1955, Solca; *Măgura Slatinii*, țarină, 1785; *La Slatină*, țarină, 1939, Stulpicani; *Drumul Slatinii*, 1583, Sucevița; *Podul Slatinii*, poiană, 1785, *Slatina*, pârău, 1785, sec. XIX, 1939, Vicovul de Jos; pădure, 1939, Voitinel; *Slatina Mică*, pădure, 1921, Voievodeasa.

Slătioara: pădure, 1926, Gura Humorului; pârău, 1784, Slătioara; pârău, 1785, poiană, sec. XIX, Stulpicani; poiană, 1785, sec. XIX, Vicovul de Jos; pârău, 1785, Voroneț.

c) Ape minerale

I. Ape putrede

Fântâna Putredă: 1741, 1783, Banila Rusească; 1782, Berchișești; 1673, Botoșanița lângă Siret; 1784, Buniți, 1783, Călineștii pe Ceremuș; 1753,

Cândești; 1783, Costești; 1782, Coțmani; 1783, Cuciurul Mic; 1782, Dobronăuți; 1661, 1782, Dubăuți; 1762, Hliboca (Adâncata); 1774, 1782, Horoșăuți; 1659, 1783, Iacobești; 1741, Mamornița; 1466, Mihăilăuți; 1687, 1741, Milie; 1634, 1783, Milișăuți; 1783, Negostina; 1782, Nihoreni; 1660, 1781, Onut; 1755, Oprișeni; 1782, Oșehlib; 1783, Petriceni; 1781, Pohorlăuți; 1782, Prisăcăreni, 1764, Rohozna; 1756, 1783, Romanești; 1754, 1783, Șcheia; sec. XVII, Siret; 1783, Soloneț; 1783, Stăneștii pe Ceremuș; 1782, Stăneștii pe Siret; 1768 Stroiiești; 1783, Șerbăuți; 1782, Sîpeniț; Subraneț; 1754, Suceveni; 1782, Sucevița; 1785, Tereblecea; 1939, Trestiana; 1782, Valeva; 1758, Verbăuți; 1744, Volovăț; 1939, Vrânceni; 1760, Zaharești.

Putreda: *Balta Putredă*, 1782, Berchișești; *Putrida*, fânațe, sec. XIX, cătun, 1939, Bosanci; *Putrida*, țarină, sec. XIX, Cotul Ostriței; *Balta Putredă*, 1782, Dubăuți; *Putrida*, pârâu, 1781, Orășeni; *Putrida*, pârâu, 1783, Stăneștii pe Ceremuș; *Putrida*, fânațe, 1787, Toporăuți; *Putreda*, țarină, sec. XIX, Șcheia; *Putreda*, parte de sat, țarină, 1939, Trestiana.

Putredul: *Putredul*, loc, 1789, Dorna Candrenilor; *Voitinelul Putred*, 1785, Voitinel; *Putredul*, pârâu, 1939, același sat; *Putredul* pârâu, 1939, Vicovul de Jos.

Hmilețul, pârâu, 1785, Berhomet pe Siret; *Chmilea*, pârâu, 1785, Mejebrodi.

II. Ape împuțite

Împuțita, 1737, Areni; *Fântâna Împuțită*, 1745, Cerepcăuți; *Teșna Împuțită*, pârâu, 1818, Dorna Candrenilor; *Fântâna Împuțită*, 1781, Orășeni; *Fântâna Împuțită*, 1783, Părhăuți; *Teșna Împuțită*, pădure, 1937, Poiana Stampi; *Fântâna Împuțită*, 1772, 1782, Toderești.

III. Ape ruginoase

Rugina: țarină, 1939, Berchișești; pârâu, sec. XIX, Plăvălar; pârâu, 1783, Răuseni; *Pârăul Ruginii*, 1784, Slătioara; pârâu, 1782, Zaharești.

Ruginoasa: pârâu, 1752, Liteni; pârâu, țarină, 1787, Rarancea; țarină, 1939, Sinăuții de Sus.

IV. Ape sulfuroase

Pucioasa: Apa Pucioasei, pârâu, 1939, Cârlibaba; *Pucioasa*, 1792, Ciocănești.

Puciosul: Puciosul, pârâu, 1939, Horodnicul de Sus și de Jos; *Puciosul*, pârâu, 1794, sec. XIX, 1939, Iacobeni; *Puciosul*, munte, 1785, lângă Iacobeni; *Puciosul*, pădure, 1912, Valea Boului

V. Ape minerale alcaline

Pârăul Burcutului, sec. XIX, Dorna Candrenilor; *Preluca la Burcut*, sec. XIX, același sat; *Burcut*, pârâu, 1939, Hliboca (Adâncata); *Pârăul Borcutului*, 1939, Șarul Dornei, Dorna și Gura Negri; *La Borcut*, pădure, 1955, Solca.

1) Ape mucegăite

Fântâna Mucidă, 1765, Dorna Candrenilor.

a) Ape petrolifere

Pârăul Păcura, 1920, Doroteia.

2) Metale

a) Fierul

Pârăul Fierului, 1939, Argestru; *Pârăul Fierului*, 1939, Dorna; *Fundul Herul*, țarină, 1751, *Pârăul Herului*, sec. XIX, *Dealul Fierului*, 1939, Iacobeni, *Pârăul Fierului*, *Poiana Fierului*, 1937, Valea Putnei; *Fierul*, deal, pădure, 1939, același sat.

b) Arama

Arama, pârâu, sec. XIX, Câmpulung Moldovenesc, *Valea Aramă*, cu mine de aramă, 1776, Dorna; *Piciorul Aramei*, *Pârăul Aramei*, 1784, Slătioara.

3) Termeni care arată calitatea solului

a) Tinoasa

Tinoasa: baltă, 1808, Areni și Bulai; loc inundabil lângă Prut, 1768,

Cernăuți; pârâu, 1939, Ciudei; vale, sec. XIX, Crasna de Sus, Crăsnișoara Nouă; țarină, 1955, Liuzii Humorului; țarină, sec. XIX, Mitocul Dragomirnei; pârâu, 1788, Pârtești, alături de *Glodoasa*, la aceeași dată; țarină, sec. XIX, Pârteștii de Jos; pădure, 1937, Poiana Stampii; baltă, 1817, țarină, sec. XIX, 1939, Sânt Ilie.

Tinosul: *Tinosul Mare*, pădure, 1939, Șarul Dornei și Neagra Șarului; *Tinosul*, pârâu și pădure, 1939, Nisipitul; *Tinosul*, pădure, 1924, Seletin.

b) Glod

La Glod, 1794, Iacobeni.

Glodișor, pârâu, sec. XIX, Balaceana; *Glodișor*, țarină, pădure, sec. XIX, Ilișești;

Glodoasa: pârâu, 1788, Balaceana; *Glodoasa*, pârâu, 1939, Bilca; *Glodoasa*, pârâu, 1788, Ilișești; *Glodoasa*, pârâu, 1788, Pârtești.

c) Bahna

Bahna, 1783, Banila Rusească; 1741, Milie; 1955, țarină, Slobozia Pruncului; 1822, Slobozia Rarancei.

d) Băltoasa

Băltoasa, țarină, 1784, Capucodrului; *Băltoasa*, țarină, 1785, Straja.

e) Mlaștina

Mlaștina: 1762, Pătrăuții pe Suceava; 1939, țarină, Maneuți; 1822, Slobozia Rarancei.

f) Barcul

Barc, țarină, sec. XIX, 1939, Arbore; *Barc*, țarină, 1939, Bahrinești și Capucodrului; *Barc*, țarină, sec. XIX, Comănești; *Barc*, parte de sat, 1939, Frătăuții Vechi și Galanești; *Capul Barcului*, 1737, Grănicești; *Barc* parte de sat, țarină, 1939, Horodnicul de Sus; *Barcu*, țarină, sec. XIX, Iaslovăț; *Barc*, țarină, 1939, Iordănești; *Barc*, sec. XIX, Orășeni; *Barc*, pădurice, 1782; Bazac(!) țarină, sec. XIX, Vaslăuți; *În Barc*, țarină, 1939, Volovăț.

Bărcuț, țarină, 1939, Carapciu pe Siret; *Bărcuț*, țarină, 1939, Gălănești, *Barcuț*, țarină, 1939, Hurjueni; *La Barcuța*, țarină, 1939, Pătrăuții de Sus pe Siret; *Bărcuțul*, pârau, 1939, Prisăcăreni.

g) *Lutul și huma*

Hlinoasa, țarină, sec. XIX, Vicovul de Sus; *Hlinoasa*, țarină, sec. XIX, 1939, Vicovul de Sus;

Humărie, deal, 1939, Costișa; *La Humărie*, țarină, *Dealul Humăriei*, 1939, Zaharești.

Lutărie, țarină 1939, Clivești; *Dealul Lutăriei*, 1939, Capucodrului.

h) *Alți termeni referitori la calitatea solului*

Iezer, țarină, 1939, Crasna de Sus; *Sterpătura*, țarină, 1783, Câmpulungul Rusec;

Mălituri, țarină, 1939, Crasna de Sus; *Mălituri*, țarină, sec. XIX, 1939, Frătăuții Vechi.

4) *Detalii de nivelment și de planimetrie*

a) *Opcina*¹²⁵

Bainți, 1783; Banila Moldovenească, 1652, 1783; Berchișești, 1786; Berhomet pe Siret, sec. XIX; Bobești, 1783; Boianceni, 1782; Botoșana, 1783; Breaza, 1737; Broscăuți, 1783; Bucșoia, sec. XIX; Budenița, 1768; Căbești, 1783; Călinești pe Ceremuș, 1783; Câmpulungul Moldovenesc, 1611, 1784; Căndești, 1753; Capucâmpului, sec. XIX; Capucodrului, 1776, 1939; Cârlibaba, 1935; Cernăuți, spre Mihalcea, 1782; Cireș, 1939; Comarești, 1783; Corcești, 1783, 1939; Corlata, 1783; Cosminul, 1782; Costești, 1783; Coșna, 1939; Crasna, 1761, 1939; Cuciurul Mare, 1912; Cupca, 1761; Danila, 1783; Dorna, 1755, sec. XIX, 1939; Dorna Candrenilor, sec. XIX; Dorna pe Giurnalău, sec. XIX; Doroteia, 1926; Drăgoiești, 1783; Fundul Moldovei, 1785, sec. XIX;

¹²⁵ Apelativul *opcina* se întâlnește în nomenclatura topică minoră bucovineană mai ales înainte de secolul al XIX-lea. În secolele al XIX-lea și al XX-lea, apare destul de rar ca toponimic.

Gemenea, sec. XIX, 1939; Gura Humorului, sec. XIX, 1939; Hliboca (Adâncata), 1762, 1783; Horodnicul de Jos, 1778; Iacobeni, 1751, 1912; Iacobești, 1783; Iaslovăț, 1783; Igești, 1783, 1939; Ilișești, 1783; Iordănești, 1783; Ispas, 1783; Jadova, 1783; Liuzii Humorului, 1783; Lucavăț, 1783, sec. XIX; Lucavița, 1782; Mănăstirea Humorului, 1491, 1600, 1783; Mărăței, 1783, Mihalcea, 1819; Mihuceni, 1783; Milie, 1687, 1741, *Opcina Mare*; Mitocul Dragomirnei, 1783; Neagra Șarului, 1939; Negruleasa, 1787, sec. XIX; Ortoaia, 1939; Ostra, 1787, sec. XIX; Păltinoasa, 1939; Panca, 1783; Părhăuți, 1783; Pătrăuții pe Siret, 1762, 1783, 1939; Pârtești, 1415; Poiana Negri, 1939; Poieni lângă Solca, sec. XIX; Pojorâta, 1684, 1707, 1792; *Opcioara*, sec. XIX, 1937; Muntele Porcescu, 1785; Prevorochi, 1782, sec. XIX; *Opcina Stăneștilor*, Prisăcăreni, 1762; Pustia (Valea Cosminului), 1782; Putila, 1783, 1939; Putna, 1490, 1647, 1782; Răstoace, 1783; Revna pe Prut, 1760; Ropcea, 1761, 1783; Rusca, 1939; Rușii pe Boul, 1785; Sadova, 1797, 1939; Sârghieni, sec. XIX; Seletin, 1939; Slobozia Comareștilor, 1822; Stăneștii pe Ceremuș, 1783; Stăneștii pe Siret, 1782; Stârcea, 1782; Stulpicani, 1785; Stupca, 1783; Sucevița, 1583, 1783, sec. XIX; Șarul Dornei, 1939; Șerăuți, 1782; Șipotele Sucevei, sec. XIX, 1939; Tereblecea, 1761; Torăceni, sec. XIX, 1939; Tureatca, 1783; Valea Boului, sec. XIX; Valea Putnei, 1937, 1939; Valea Sacă, 1783; Vama, 1411, 1785; Văslăuți, 1782, 1939, Vatra Moldoviței, 1534; Vijnița, 1644, 1783, Vilaueca, 1783; Voitinel, 1783; Voloca pe Ceremuș, 1783; Voroneț, 1785; Zamostea, 1736, 1783, sec. XIX.

b) Chicera

Banila Moldovenească, deal, 1939; Berhomet pe Siret, 1785, 1939; Breaza, sec. XIX; Câmpulungul Rusesc, 1783; Coniatin, 1783; Coșuliuca, 1939; Dorna Candrenilor, sec. XIX; Fundul Moldovei, cătun, deal, sec. XIX; Geminea, poiană, 1939; Gura Putilei, deal, 1939; Lucavăț, 1783; Măgura lângă Seletin, 1939; Mareniceni, 1787; Mihova, deal, 1783, sec. XIX; Mihuceni, 1784; Moldova-Sulița, munte, 1939; Ostra, pădure, 1926 (Chicera); Plosca, sec. XIX; Răstoace, munte, 1787; Rușii Moldoviței, poiană, 1785, deal, 1939; Sălășeni, deal, 1939; Sârghieni, munte, 1939;

Seletin, deal, 1939; Solca pădure, sec. XIX; Staica, deal, 1939; șipotele Sucevii, pădure, 1939; Torăceni, țarină sec. XIX; Vijnîța, 1644, *Chicera Slatinii*, 1783, deal; Zahariceni, țarină, sec. XIX.

c) *Bâtca*

Bâtca: poiană, 1933, Argel; *Bâtca Argestrului*, deal, 1939, Argestru; 1783, 1939, țarină Botoșana; *Pârăul Bâtcei*, 1785, Breaza; 1924; Brodina; deal, 1939, Bucșoaia, *Bâtcuța*, deal, *Bâtca Telegei*, pădure, 1455, Cacica; *Bâtca cea Mare*, 1763, *Bâtca*, 1772, 1790, *Bâtcuța*, 1780, *Bâtca Mică*, 1794, *Bâtca Neagră*, sec. XIX, *Bâtca lui Mândrilă*, 1937, toate în Câmpulung Moldovenesc; *Bâtca Tatarcei*, 1939, Cârlibaba; deal, țarină, pădure, pârâu, 1939. Cârlibaba Nouă; 1761, 1939, deal, *Bâtca Armanului*, *Bâtca Caprei*, *Bâtca Târșului*, *Bâtca Titenarului*, dealuri, 1939, Ciocănești; 1793, *Bâtca Livezii*, *Bâtca lui Mitrofan*, sec. XIX, *Bâtca Mare*, *Bâtca Cozii*, *Bâtca lui Alexandru*, *Bâtca Roșie*, *Bâtca Scoruj*, 1939, toate în Dorna Candrenilor; *Bâtca Doroteii*, 1787, *Bâtca Mare*, deal, sec. XIX, *Bâtca Imașului*, pădure, 1926, *Bâtca Brusturosului*, *Bâtca Mare*, 1939, toate în Doroteia; *Bâtca Varatic*, 1784, Frasin; 1761, *Bâtca Rea*, munte, 1939, Fundul Moldovei; 1782; Gavrileşti; *Arșița Bâtcei*, sec. XIX, *Bâtca Neagră*, 1926, deal, 1939, Gura Humorului; *Bâtca Ionaș*, 1787, *Bâtca Malaiului*, *Bâtca Iepeii*, sec. XIX, 1939, *Bâtca Floarei*, Negruleasa; *Bâtca Brusturoasa*, *Bâtca Medei*, *Bâtca Chiasu*, 1787, *Bâtca Aluniștului*, *Bâtca Iepeii*, *Bâtca Morarului*, *Bâtca „Oblinka”*, *Bâtca Clifilor*, *Bâtca Rea*, *Bâtca Baiașescul*, *Bâtca Tarnița*, sec. XIX, *Bâtca Ascunsă*, *Bâtca Malai*, *Bâtca Nadeu*, 1926, toate în Ostra; *Bâtca Mulului*, 1787, *Bâtca Brusturosul*, 1787, Plotonița; *Bâtca Negreștilor*, *Bâtca Roșie*, 1939, Poiana Negri; *Bâtca Casoilor*, *Bâtca de la deal de Coman*, sec. XIX, Poiana Stampi; *Bâtca Neagră*, 1684, 1937, *Bâtcuța*, 1714, *Bâtca*, 1714, Pojorâta; *Bâtca Mare*, *Bâtca Mică*, 1785, *Bâtca Corhana*, *Bâtca*, pădure, 1939, Rușii Moldoviței; 1788, 1804, Sadova, *Bâtca Roșă*, sec. XIX, același sat; *Bâtca Ungureanu*, 1784, *Bâtca Neagră*, pădure, Slătioara; sec. XIX, 1912, Straja; *Bâtca Fântânele*, 1785, Stulpicani; *Bâtca Plaiului*, sec. XIX, Sucevița; *Bâtca*, țarină, deal, 1939, Valea Boului; *Bâtca Maghernița*,

1785, Valea Sacă; *Bâtca Badale*, *Poiana Bâtca*, sec. XIX, *Pădurea Bâtca*, 1913, Vama; *Pârăul Bâtcei*, *Bâtca*, deal, 1939, Dorna; *Bâtca Radvan*, sec. XIX, *Bâtca*, poiană, 1913, Valea Moldoviței; pădure, 1931, Vicovul de Jos; 1939, poiană, Vicovul de Sus; *Bâtca Mare*, deal, 1939, Voievodeasa; *Bâtca Neagră*, deal, 1939, Voroneț; *Bâtca*, deal, 1939, *Bâtca Pușcașului*, 1939, Zaharești.

d) *Prislopul*

Prislopul Tatarului, 1785, Berhomet pe Siret; *Prislop*, 1783, Botoșana; *Prislopul Secului*, 1737, *Prisloapa*, munte, 1808, Breaza; *Prislopul*, 1785, în muntele Găina (Breaza); *Prislopul vale*, 1939, Breaza; *Prisloape*, 1763, 1783, deal, *Prisloapa*, 1780, 1783, *Groapa Prislopului*, 1784, *Plaiul Prisloapelor*, 1790, *Prislop*, sec. XIX, Câmpulung Moldovenesc; *Prislop*, parte de sat, 1939, Carapciu pe Ceremuș; *Prislop*, țarină, sec. XIX, Cârlibaba; *Prislop*, poiană, sec. XIX, Ciurmârna; *Plaiul Prislopului*, 1939, Cozânești; *Prislop*, țarină, 1939, Crasna de Sus; *Prislop*, poiană, 1912, Crănsișoara Veche; *Prislop*, pârău, 1937, Dorna Candrenilor; *Prislopi*, poiană, sec. XIX, *Prislopul*, țarină, 1939, Doroteia; *Prislopul Popii*, 1787, *Prislop*, pârău, poiană, sec. XIX, pădure, 1912, munte, 1939, Frumosul; *Prislop*, pădure, 1939, Geminea; *Prislopul*, munte, 1699, 1783, *Prislopul Zobalei*, 1753, *Prisloapele*, 1753, Lucavăț; *Prislopul Săcuilor*, 1594, 1663, în muntele Măgura Humorului; *Prislop*, țarină, sec. XIX, Mareniceni și Mihova; *Prislopul Mic*, 1785, Mejebrodi; *Prislopul*, munte, 1955, Molid; *Prislopul*, sec. XIX, 1939, munte, Negruleasa; *Prislop*, 1785, Nisipitul; *Prislop*, țarină, 1939, Pătrăuții de Sus pe Siret; *Prislop*, 1783, braniștea Putnei, spre Lucavăț; *Prislop*, poiană, pădure, sec. XIX, 1922, deal, 1922, 1939, *Prislopul Mare*, *Prislopul Mic*, pâraie, Putna; *Prislopul Hluboichi*, 1785, Rușii Moldoviței; *Prisloape*, 1833, *Prislopul Iezerului*, 1785, *Pădurea Prislopului*, *Poiana Prislopului*, sec. XIX, Sadova; *Prislop*, deal, sec. XIX, Sârghieni; pădure, sec. XIX, Slătioara, poiană, sec. XIX, Straja; *Prisloapa*, poiană, 1912, țarină, 1939, *Dealul Prislopului*, 1939, Straja; *Prislopul Veștelui*, 1583, Sucevița; *Prislop*, sec. XIX, pârău, 1929, munte, pădure, poiană, 1939, Sucevița; *Prislopul Ciorneiaș*, 1785, *Prislopul Hluboichi*, sec. XIX, *Prislopul*,

poiană, 1912, Șipotele Siretului; *Prislopul*, pârâu, sec. XIX, Șipotele Sucevei; *Poiana Prislopului*, 1939, Vatra Dornei-Sunători; *Prislop*, pădure, sec. XIX, Torăceni; 1912, Valea Boului; *Prislop*, deal, țarină, 1939, Vama; *Prislopul*, munte, 1939, Dorna; *Prislopul Negru*, poiană, sec. XIX, Vatra Moldoviței; *Prislopul Pahar*, munte, 1785, Vijnița; *Prislopul*, Poiană, 1939, Voivodeasa; *Prislopul Toderescului*, 1756, Voroneț.

e) *Hrebenul*

Hreben, cătun, munte, 1939, Argel; *Hrebenețul*, 1785, pădure, sec. XIX, *Hrebini*, pădure, 1939, Breaza; *Hrebin*, munte, 1939, Geminea; *Hrebenește*, munte, sec. XIX, Iablonița; *Hrebeni*, munte, 1939, Moldova-Sulița; *Hrebin*, poiană, 1939, *Hreben*, *Hrebeni*, pădure, 1926, 1939, Ostra; *Hrebeniște*, țarină, 1939, Plai; *Hreben*, munte, sec. XIX; *Hrebeniște*, deal, sec. XIX, *Hreben*, țarină, munte, 1939, Plosca; *Marele Hrebeniș*, 1647, braniștea Putnei, *Hreben*, țarină, sec. XIX, Sârghieni; *Hrebeneț*, *Hrebenul Moldovei*, *Hreben Izvor*, munți, sec. XIX, Șipotele Sucevei; *Hreben*, pădure, sec. XIX, Torăceni.

f) *Obreja*

Obreja, deal, țarină, sec. XIX, Băișești; *Sub Obrejă*, 1778, 1788, *Obreja*, 1790, *Mucea Obrejii*, 1791, Câmpulung Moldovenesc; *Pe Obrejie*, 1488, Cosminul; *Mucea Obrejii*, 1821, Dorna; *Sub Obrejie Săliștii*, 1807, Dorna Candrenilor; *Obreja*, parte de sat, 1939, Frasin; *Pe sub Obreje*, 1787, Fundul Moldovei; *Sub Obreje*, 1834, Pojorâta; *Obreja*, țarină, sec. XIX, 1939, Valea Sacă.

g) *Jidovina*

1741, Banila Rusească; *Dealul Jigodinei*, 1955, Bunești; *Jidovini*, cca. 1599, *Poiana Jadovinei*, 1786, *Pârăul Jadovinei*, 1786, Tărășeni.

h) *Podirei*

Podirei, 1924, Brodina; *Podirei*, 1748, Câmpulung Moldovenesc; *Capul Podireului*, 1766, aceeași localitate; *Poderei*, țarină, 1939, Capucâmpului, *Podirei*, drum, 1939, Ciocănești; *Podireu*, parte de sat, deal, țarină, 1939, Corcești; *Podirea*, deal, *Podirei*, luncă, 1939, Deia;

Dealul Podireiului, 1939, Dorna; *Podirei*, 1752, Dorna Candrenilor; *Podireiul din Gura Coșnii*, 1755, aceeași localitate; *În Podireu*, 1787, *Podireul*, 1932, Fundul Moldovei; *Podireiul Lungii*, 1785, Mănăstirea Humorului; *Imașul Podireu*, 1787, *Podirei*, cătun, *Drumul Podireilor*, 1939, Negrileasa; *Pe Podireu*, 1834, *Podirei*, parte de sat, țarină, 1939, Pojorâta; *Podireii*, deal, 1939, Putna; *Podireu Untoaii*, 1785, *Sub Podireiul Copiilor*, 1785, Vama.

i) Corhana

Corhana, poiană, 1933, Argel; deal, 1939, Bucșoia; *Corhana*, *Dosul Corhanei*, dealuri, 1939, Dorna; parte de hotar, sec. XIX, Dorna pe Giupalău, deal, 1939, Ortoaia; deal, 1775, Petriceni; *Corhana Piatra*, râpă, 1955; *Prisaca Dornei*; deal, 1939, Rusca; deal, pădure, 1939, Rușii Moldoviței; *Corhana*, luncă, 1956, Tișăuți; *Bâtcă Corhana*, 1939, aceeași localitate; *Corhana Strigoaia*, *Corhana Miclăușa*, păduri, 1913, Vama; poiană, 1913, Vatra Moldoviței; *Părăul Corhanei*, 1939, Vicovul de Jos.

j) Zăpodie

Gura Zăpodiei, 1760, 1783, Bădeuți; *Zăpodia Tătărească*, 1686, Borghinești; *Zăpodie*, țarină, *Drumul Zăpodiei*, 1939, Budeniț; *Zăpodie*, 1790, Câmpulung Moldovenesc; *În Zăpodii*, 1488, Cosminul; *În Zăpodie*, 1768, Crișteatec; *Zăpada*, 1779, Dorna; *Zăpodia*; 1792, Fundul Moldovei; *Zapodia*, *Gura Zăpodii*, 1737, Grănicești; *Zăpodia*, 1490, 1926, pădure, Gura Humorului; *Zăpodie*, țarină, sec. XIX, Horodnicul de Jos; *Gura Zăpodiei*; 1783, Iaslovăț; *În Zăpodie*, 1737, Rarancea; *Zăpodia Vlădichii*, 1746, Suceava; *Gura Zăpodiei*, 1783, Sucevița; *Zăpodii*, fânaț, 1785, *Zăpodie*, țarină, luncă, 1939, Voitinel; *Gura Zăpodiei*, 1768, Volovăț; *Între Zăpodii*, 1490, Voroneț.

k) Tihăraia

1937, pădure, Câmpulung Moldovenesc.

l) Hârtopul, Vârtopul

Hârtopul Mare, *Hârtopul Mic*, 1782, Boianceni; *Hârtop*, țarină, deal,

1939, Bosanci; *Dealul Hârtopului*, 1955, Bunești; *Hârtopul*, 1758, Cincău; *Hârtopul*, țarină, 1939, Costișa; *Hârtopul Chetros*, 1771, *Hârtopul Secuiesc*, 1782, Culeuți; *Hârtoape*, 1782, Dorosăuți; *Hârtop*, moșie, 1783, Răuseni; *Hârtop*, 1782, Iurcăuți; *Hârtoape*, 1782, Lunca; *Hârtop*, 1766, Ivancicăuți; *Hârtop*, 1782, 1784, Melatineț; *Hârtop*, 1783, Mitocul Dragomirnei; *Hârtop*, 1781, Onut; *Hârtopul*, 1783, Pătrăuți pe Suceava; *Hârtop*, țarină, 1783, sec. XIX, deal, 1785, Plăvălar; *Hârtoape*, 1782, *Hârtop*, 1781, Pohorlăuți; *La Hârtoape*, 1776, Prelipcea; *Hârtop*, țarină, sec. XIX, 1955; *Pârăul Hârtopului*, sec. XIX, Securiceni; *Hârtop*, 1782, Sișcăuți; *Hârtop*, 1782, Vasilău; *Hârtopul Înspăimântător*, 1782, Zastavna; *Hârtop*, *Hârtopul Înspăimântător*, 1658, *Hârtopul*, 1782, Zvineace.

Vârtop: *Vârtopul*, 1655, 1666, 1749, Groapa *Vârtopul*, 1747, *Vârtop*, 1939, țarină, Melatineț; *Vârtop*, 1660, Onut; *Vârtopul*, 1747, Stăuceni.

m) Zănoaga

Poiana Zănoagelor, 1783, Banila Moldovenească; *Zănogi*, pădure, 1939, Comarești; *Zănogi*, deal, pârău, pădure, 1939, Crasna de Sus; *La Zănoagă*, 1716, Ipotești; *Zănoaga*, 1766, Ivancicăuți; *Zănoaga*, poiană, sec. XIX, Straja; *Zănoaga cu izvoare*, 1755, Vaslăuți; *Zănoaga*, pădure, 1939, Vatra-Dornei-Roșu; *Zănoaga*, poiană, 1939, Vicovul de Sus.

n) Iruga, Jghiabul, Nărușul, Răspitura, Ruptura, Scorbura, Spărtura, Surpătura

Orugă, (*Irugă*), *Muchea Orugii*, 1808, Pojorâta; *Jghiabul Mare*, 1793, Iacoveni;

Nărușul Mare, deal, 1783, Hrincești; *Năruș*, pisc, 1783, Iacobesti;

Răspitura, râpă, 1939, Igești;

Ruptura: *La Ruptură*, 1768, Balaceana; *Ruptura*, 1783, Banila Rusească; *Valea Rupturii*, țarină, 1939, Bobești și Broscăuții Noi; *Ruptura*, parte de sat, Broscăuții Vechi; *Ruptura*, sec. XIX, Costești; *Ruptura*, țarină, sec. XIX, Cuciurul Mic; *Ruptura*, țarină, 1785, Dornești; *Ruptura Sucevii*, 1709, Grănicești și Milișăuți; *Ruptura*, 1939, Grănicești; *Ruptura*, „sau

șanț vechiu produs de revărsarea râului Siretului“. (*Acta gran.*, 1783, p. 202), 1783, Jadova; *Ruptura*, râpă, 1939, același sat; *Ruptura*, 1783, Lucavăț; *Ruptura*, 1687, Milie; *Fundul Rupturilor*, țarină, *La Rupturi*, fânațe, sec. XIX, Soloneț; *Ruptura*, 1765, Stăneștii pe Ceremuș; *Ruptura*, țarină, sec. XIX, Tibenii;

Scorbură, deal, 1939, Gura Putnei;

Spărturi, parte de hotar, 1785, Rușii pe Boul; *Spărturi*, țarină sec. XIX, cătun, 1939, Valea Boului; *La Spărturi*, 1911, Vama; *Spărtura*, târlă, 1939, Pojorta;;

La Surpătură, Dealul Surpat, 1661, Dubăuți;

o) Ponoare

La Ponoare, țarină, 1856, *Ponoare*, țarină, 1939, Bosanci; *Ponori*, țarină, deal 1939, Petriceni; *Ponorul*, pârâu, poiană, 1785, Rușii Moldoviței.

p) Smida

Smida, *Smidovata*, țarini, sec. XIX, Berhomet pe Siret; *Vârful Smizilor*, 1813, Dorna; *Pârăul Smizi*, 1752, *În Smizi*, 1755, *În Smidă*, 1789, *Smizi*, poiană, *Smizile lui Flore*, *Smida Coșnei*, sec. XIX, *Smizi*, pârâu, 1937, cătun, 1939, Dorna Candrenilor; *Pârăul Smizilor*, *Poiana Smizii*, sec. XIX, Frumosul; *Smidovatic*, pădure, 1939, același sat; *Smizi*, pârâu, 1793, 1832, *Smida Ungurenilor*, 1840, fânațe; sec. XIX, deal, 1939, *Smida*, *Arseniasa*, parte de hotar, 1788, cătun, sec. XIX, deal, 1939, *Pârăul Smizilor*, sec. XIX, toate în Fundul Moldovei; *Smida*, poiană, 1931, *Smida Stânca*, 1931, Geminea; *Smidești*, pârâu, 1939, Moldova-Sulița; *Smida de la Bâțca Malaiului*, *Smida Mare*, poiană, sec. XIX, Negruleasa; *Smizi*, parte de sat, 1939, Poiana Negri; *Smida*, 1630, Sadova; *Smidovatei*, munte, 1939, 1939, Sârghieni; *Smidestei*, deal, 1939, Seletin; *Smidești*, munte, sec. XIX, *Smidestei*, pârâu, 1935, Șipotele Sucevei; *Smida*, pădure, sec. XIX, Soloneț; *Smidovatica*, pădure, 1913, Vatra Moldoviței.

q) Sihla, Schelbe

Sihla, 1785, Berhomet pe Siret; *Sâhla*, deal, 1939, Breaza; *Sihloaia*,

1924, Brodina; *Săhla*, parte de sat, țarină, 1939, Câmpulung Moldovenesc; *Sihla*, țarină, 1939, Ciudei; *Săhla*, pădure, 1939, Crasna de Sus; *Sihla*, pădure, 1912, Deia; *Dealul Săhlei*, 1939, Dorna; *Săhla Suhărzălului*, 1765, *Săhla*, pădure, 1939, Dorna Candrenilor; *Săhla Suhărzălului*, 1751, Iacobeni; *Sihla*, țarină, 1939, Jadova; *Sihla*, 1785, Lucavăț; *Săhla*, cătun, 1939, Șarul Dornei; *Sihla*, poiană, 1939, Vatra Moldoviței.

Schelbe: *Schelba*, pădure, 1913, Frasin; *Sehelba*, pădure, 1939, Frumosul.

r) Locuri de păscătoare și adăpost pentru animale, în cursul verii

I. Văcăria

Văcăria, deal, țarină, 1939, Capucâmpului; *Runcul Văcărie*, 1788, *Văcărie*, pârâu, *La Văcărie*, pădure, 1939, *Văcărie*, pisc, 1935, Ciocănești; *Preluca Văcărie*, sec. XIX, Dorna; *Văcărie*, 1739, sec. XIX, munte, Dorna Candrenilor; *La Văcării*, 1793, *Văcăria*, munte, sec. XIX, pârâu, 1912, Iacobeni; *Pârăul Văcăriei*, țarină, 1939, Păltiniș; *Văcăria*, poiană, 1937, Poiana Stampii; *Piciorul Văcăriei*, sec. XIX, *Văcăria*, deal, pădure, 1939, Pojorâta; *Pârăul Văcăriei*, 1939, Rusca; *Văcăria*, pădure, 1935, Șipotetele Sucevei; *Pârăul Văcăriei*, *Plaiul Văcăriei*, 1939, Valea Putnei.

II. Bouăria

Bouăria, pădure, 1939, Frumosu; *Bouărie*, pădure, 1937, Pojorâta; *Pârăul Bouăriei*, 1939, Valea Putnei.

III. Vișălăria

Livada din Vișălărie, 1784, Iacobeni.

IV. Bivolăria

Bivolăria, țarină, 1939, Putna; *Șesul Bivolăriei*, sec. XIX, 1939, *Lunca Bivolăriei*, 1939, Vicovul de Sus.

V. Căprăria

Căprăria, munte, 1939, Argestru; *Dealul Căprării*, 1939, Bucșoaia;

Căprărie, pădure, 1939, Ciocănești; *Căprării*, deal, 1939, Coșna; *Căprăria*, țarină, deal, sec. XIX, 1939, Dorna; *Căprărie*, poiană, sec. XIX, Dorna pe Giumalău; *Căprăria*, pădure, 1926, Gura Humorului; *Căprărie*, pădure, 1955, Mitocul Dragomirnei; *Căprărie*, poiană, sec. XIX, 1939, Vicovul de Sus; *Imașul Căprăriei*, 1785, Voroneț.

VI. Bărbăcărie

Bărbăcărie, deal, sec. XIX, 1939, pădure, 1922, Putna

VII. Porcăria

Porcărie, poiană, sec. XIX, Bilca; *Porcărie*, poiană, 1911, Frătăuții Noi; *Dealul Porcăriei*, 1939, Igești; *Dealul Porcăriei*, pădure, sec. XIX, Marginea.

s) Drumuri mai importante

I. Drumuri diferite

Drumul mare al Horodencei, 1742, Babin; 1588, Cadobești; *Drumul Horodencei*, numit și *Drumul Hotinului*, 1782, Iurcăuți, Pohorlăuți; *Drumul vechi al Horodencei*, 1773, Prelipcea; *Drumul Horodencei*, 1600, Stăuceni.

Drumul Sniatinului, 1782, Dubăuți, 1782, Ivancăuți; *Drumul cel mare al Sniatinului*, 1667, 1782, Piedecăuți.

Drumul Zaleșcicului, 1782, Stăuceni.

Drumul mare al Câmpulungului, 1783, Areni, 1765, St. Ilie;

Drumul mare al Sucevei, 1724, Tișăuți; *Șleahul Sucevii*, 1783, Stejăreni.

Drumul Hotinului, 1782, Boianceni.

Drumul Horodnicenilor, sub Mihai Racoviță Voievod, Sânt Ilie.

Drumul Coșmanului, 1600, Stăuceni.

Drumul cel mare de vine de la Zadubriuca, 1756, Vaslăuți.

Drumul Slatinii, 1583, Sucevița.

II. Drumul Iancului

După actele de delimitare de la 1783, *Drumul Iancului vodă* trece prin localitățile – adeseori numai pe teritoriul acestora: Grănicești, Tibeni, Dornești, Bălcăuți, Negostina, Siret, Vășcăuți pe Siret, Mănăstioara, Vicșani, Bahrinești și Cerepcăuți. În hotarnica satului Negostina, drumul e numit: „*Drumul mare*, care duce de la Suceava la Cernăuți, numit *Drumul Iancului vodă*“ (*Acta gran.*, X, 63). Reproducem din *Acta granicialia* unele relații în legătură cu drumul acesta: „1782, hotărnicirea satului Cerepcăuți s-a început la drumul Iancului vodă (în drum Iankuli), în marginea dumbrăvii unde se afla o peatră de hotar, unde se împreună cele trei hotare: ale Bahrineștilor, Vășcăuților și Cerepcăuților“ (*Acta gran.*, III, 178). Într-un punct al Drumului Iancului se întâlneau hotarele satelor Sânt Onufrei (Mănăstioara), Bancești și Drăgușeni (*Acta gran.*, VIII, 509). În alt punct al drumului se întâlneau hotarele Bahrineștilor, Mușeniței și Vășcăuților pe Siret (*Acta gran.*, VI, 580), și în alt punct hotarele Negostinei, Bălcăuților, Pleșeniței și Vicșanilor (*Acta gran.*, X, 63 – 64), și mai în jos, în alt punct, hotarele Ivancicăuților, Pârlișenilor, Pleșeniței, Dorneștilor și Bălcăuților (*Acta gran.*, V, 150). Și astăzi în Bălcăuți și Mușenița drumul e numit *Drumul Iancului*.

Drumul Iancului se numea o parte a drumului mare, care ducea de la Suceava la Cernăuți, și anume porțiunea de la Dărmănești până la Cerepcăuți. După 1775, austriecii au construit, în regiunea aceasta, mai spre apus, continuarea șoselei Cernăuți-Suceava-Câmpulung-Transilvania. Pe traseul vechiului drum al Iancului duce și astăzi o șosea care, la Dărmănești, se rupe din șoseaua principală ce duce de la Suceava spre nord, trece prin satele Calinești, Șerbăuți, Calafindești, Botoșănița, Bălcăuți și, înainte de Siret, intră iarăși în șoseaua principală.

III. Drumul Sobarilor

Se numea și *drumul sării*, pentru că pe drumul (sau drumurile) acesta se transporta sarea din Galiția în părțile din nordul Bucovinei¹²⁶. După

¹²⁶ Cf. B.D. Grecov, *Țăranii*, 302, n. 2. La 1751, Const. Cehan Racoviță Voievod acordă locuitorilor din târgul Cernăuților scutiri de plata solăritului (T. Balan, *Doc. buc.*,

indicațiile cuprinse în vechile documente și în *Acta granicialia*, *Drumul Sobarilor* trecea prin Stroeieștii pe Prut, Subraneț, Valeva, Vaslăuți, Cuciurul Mic, Verbăuți, Zastavna, Vrânceni, Culeuți, Răpujineț, Șișcăuți, Stăuceni, Vășcăuți pe Ceremuș, Banila Rusească, Milie. Probabil că existau mai multe drumuri pe care se aducea sarea, căci același drum nu putea trece prin toate localitățile amintite.

IV. Drumul Bârladului

Drumul Bârladului, sau *Drumul Tălharului* începea la pârăul Colacinului, „la vechiul hotar“ înspre Polonia, trece la hotarul de nord al satelor Dubăuți, Berhomet pe Prut, Nepolocăuți și Orășeni și la hotarul de sud al satelor Oșehlib, Gavrilești și Ivancăuți și se va termina la satul Șipeniț. Hotarnicia satului Orășeni, din 1781 (*Acta granicialia*, VI, 860 – 861) ne dă unele precizări: hotarul între satele Orășeni și Nepolocăuți se întindea pe coama dealului Vișelnița, ceva spre stânga, până la „vechiul hotar“ sau la vechea și marea movilă de hotar, care se află „neben dem Berlader Talharuluher Weg“. „Berlader Weg oder sogenannter Trunam Talharuly“ se încrucișează cu drumul ce duce la Ivancăuți.

D) Flora

1) Copaci

a) Fagul

Făgețele, 1760, Făgețel, pârău, 1783, vale, deal, câmp, sec. XIX, Bădeuți; *Vadul Făgulețului*, 1783, Berchișești; *Dealul Fagilor*, țarină, 1939, Bobești; *Pârăul Făgețelului*, 1787, sec. XIX, Breaza; *Făgățel*, țarină, sec. XIX, 1939, Burla; *În Fag*, 1778, *La Făgeț*, sec. XIX, Câmpulung Moldovenesc; *Piciorul Faganului*, pădure, 1939, Capucâmpului; *Făgețel*, 1488, Cosminul; *Făgețel*, țarină, 1939, Cupca; *Făgețel*, deal,

V, p. 69). Locuitorii ținutului Cernăuților plăteau solăritul pentru sarea adusă din Polonia (*ibidem*). La 1782, delegații târgului Cernăuți declară în fața Comisiei austriece, că târgul și ținutul Cernăuților au plătit solăritul, pentru că consumau sare adusă din Polonia (*ibidem*, VI, 231). Un drum al sobarilor e amintit la 1787 în satul Liublenița din ținutul Soroca (Arhivele Satului Iași, pachetul 311, mss. 28), apoi în satul Homița de lângă Pașcani, în sec. XVIII (*ibidem*, pachetul 553, mss. 10) – comunicat de Constantin Turcu.

1939, Dealul Florenilor; *Făgețel*, deal sec. XIX, pădure, 1939, Deia; *Pădurea Făgițelului*, 1765, sec. XIX, Dorna Candrenilor; *Cărarea Făgetului*, 1939, Dorotea; *La Fagul cel Mare*, deal 1783, Negostina; *Făgănișul*, pădure, 1939, Pârteștii de Sus; *Țarina Fagului*, *Fagul*, deal, *Făgețel*, poiană, 1939, Poiana Miculi; *Făget*, 1647., 1785, Putna; *Făgetul*, 1708, Săsciori; *La Fagul cel Mare*, deal, 1873, Siret; *Pădurea Fagului*, 1955, Solca; *Făgetu*, 1785, Vama; *Făget*, pădure, sec. XIX, *Făgetul*, deal, 1939, Vatra Moldoviței; *Făgețel*, 1744, 1783, deal, pârâu, vale, Volovăț; *Făget*, 1768, aceeași localitate. Cf. și toponimicele Bucov și Bucovăț, date mai sus.

b) Stejarul

Stejăroaia, pârâu, 1783, 1939, Băișești; *La Trei Stejari*, 1751, Boian; *La Muchea cu trei stejari*, 1783, Calafindești; *Stejăroaia*, fâneațe, 1747, Capu-codrului; *La Stejar*, țarină, 1783, Ceahor; *Drumul Stejarului*, 1782, Cuciurul Mare; *Dealul cu patru stejari*, 1766, *La Muchea cu trei stejari*, 1783, Grănicești; *La Stăjărie*, țarină, 1939, Marginea; *Stejăriș*, țarină, 1939, Pătrăuții de Sus pe Siret; *Stejăriș*, 1760, Zaharești.

c) Bradul

Bradul, cătun, munte, 1939, Argel; *Brădet*, pădure, 1783, Banila Rusească; *Brădetul*, 1768, Budeniț; *Ciungii Brădățelului*, 1787, *Brădățel*, pârâu, 1787, Comănești; *Bradul*, pădure, 1939, Crasna de Sus; *Pârăul Bradului*, *Bradul*, munte, *Pădurea Bradului*, 1939, Dârmoxa; *Dealul Bradului*, 1939, Dorna-Rusca; *Brădet*, țarină, 1939, Galanești; *Brădișul*, pădure, 1939, Oprișeni, *Pârăul Bradului*, 1762, Pătrăuții pe Suceava; *Brădet*, deal, 1939, Ropcea; *Bradul*, 1785, Rușii Moldoviței; *Vadul Brazilor*, 1785, Vama; *Bradul*, țarină, 1785, poiană, sec. XIX, Vatra Moldoviței; *Brădișoara*, poiană, sec. XIX, Vicovul de Sus; *Brădet*, 1783, Vilaucea; *Brădet*, loc, 1427, deal, țarină, 1939, Voitinel.

d) Teiul

Tei, pădure, 1939, Bahrinești; *Valea Teișorului*, 1782, Boian; *La Tei*, 1575, Cuciurul Mare; *În Tei*, 1787, Deia; *Teișorul*, deal, 1939, Mihoveni; *Fântâna Teiului*, sec. XVIII, Rarancea; *La Tei*, țarină, 1955, Romanești;

La Tei, imaș, 1939, Stupca; *Pârăul Teilor*, 1939, Valea Putnei; *Teișori*, loc, 1766, Zadubriuca.

Lipnic, pârău, 1939, Deleni lângă Nepolocăuți.

Lipovăț, țarină, sec. XIX, Dihteniț.

e) *Mesteacănul*

Mesteacăn: deal, 1939, Banila Moldovenească; târlă, 1939, Galanești; cătun, 1939, Geminea; *Balta Mesteacănului*, 1473, 1783, Berehișești; 1783, Brăiești; *Mesteceni*, țarină, 1939, Galanești; *Mesteacăn*, deal, 1955, Solca.

Mestecăniș, pădure, 1955, Cacica; sec. XIX, Cernauca; munte, 1793, Ciocănești, pădure, sec. XIX, Cumârna, deal, 1939, Comănești; pădure, sec. XIX, Corlata; *Mestecăniș*, pădure, 1939, Gura Humorului; deal 1785, Rușii Moldoviței; deal, 1939, Valea Putnei, 1785, Vatra Moldoviței.

Berezina, tufiș, 1783, Cucurul Mare; *Bereze*, țarină, 1939, *Bereznic*, pădure, 1939, Dracineț.

f) *Paltinul*

Paltinul, munte, 1755, Banila Moldovenească; *Dealul Paltinului*, 1783, Botoșana; *Pârăul Păltinișului*, 1787, Breaza; *Paltin*, cătun, 1939, Brodina; *Dealul Paltinului*, 1783, Câmpulungul Moldovenesc; *Păltiniș*, pădure, 1939, Cărlibaba; *Păltiniș*, poiană, sec. XIX, loc, 1935, Ciocănești; *Păltinei*, țarină, 1939, *Păltinel*, pădure, 1939, Crasna de Sus; *Păltiniș*, pârău, 1939, Dârmoxa; *Păltinișul Mare*, munte, 1755, Dorna; *Paltin*, poiană, 1939, Poiana Miculi; pădure, 1939, Valea Putnei; *Dealul Paltinului*, 1411, Vama; *Poiana Paltinului*, sec. XIX, Vatra Moldoviței; *Paltin*, pădure, 1921, Voivodeasa.

g) *Ulmul*

Dealul Ulmului, 1783, Botoșana; *Ulmul*, deal, 1939, Coșna; *Ulmul*, deal, 1939, Dorna Candrenilor; *Ulmoaia*, pădure, 1955, Ilișești; *Ulmoaia*, pădure, 1939, Pârteștii de Jos; *Ulmărie*, pădure, poiană, 1955, Solca.

h) Carpănul

Cărpiniș, 1783, poiană, sec. XIX, pădure, 1939, Bilca; *La Cărpiniș*, 1783, Calafindești; *Cărpiniș*, deal, 1955, Chilișeni, Racova; *La Carpăn*, țarină, 1785; *Carpănul*, țarină, sec. XIX, Cosminul; *Carpeni*, țarină, 1939, Crasna de Sus; *Cărpinișul*, țarină, 1955, Plăvălar; *Cărpiniș*, deal, 1939, Straja; *Cărpeniș*, pădure, 1939, Volovăț.

i) Frasinul

Dealul Frasinului, 1939, Argestru; *Frăsiniș*, țarină, sec. XIX, 1939, Capucâmpului; *Poiana Frăsinașilor*, 1891, Câmpulungul Moldovenesc; *Frasin*, pădure, 1939, Ciudei; țarină, 1939, Crasna de Sus; pârâu, 1912, Crănișoara Nouă; *Frasămul*, poiană, 1752, Dorna Candrenilor; *Frasin*, deal, sec. XIX, Dorotea; cătun, 1939, Falcău; *Frăsiniș*, pădure, 1931, Horodnicul de Jos; *Frasinul*, pârâu, 1783, *Frăsiniș*, pârâu, sec. XIX, Igești; fânațe, 1790, Slobozia Rarancei; *Dealul Frasinilor*, 1411, Vama.

j) Pinul

Dealul Pinului, 1630, Braniștea Voronețului; *Pinet*, loc, 1787, *Pârăul Pinetului*, 1787, sec. XIX, Breaza; *Piatra cu Pini*, sec. XIX, Câmpulungul Moldovenesc.

l) Tisa

Pârăul Tisei, *Pădurea Tisei*, 1939, Argestru; *Pârăul Tisei*, sec. XIX, Câmpulungul Moldovenesc; 1913, Cuciurul Mare; *Tisa*, pădure, pârâu, 1912, Iacobeni; *Fierul Tisei*, pârâu, 1939, aceeași localitate; *Pârăul Tisei*, 1939, Rusa; *Tisa*, pârâu, 1911, Dorna.

m) Arinul

Ariniș, țarină, pârâu, 1786, deal, 1931, Arbore; *Arinul*, pârâu, 1939, Bădeuți; *Pârăul cu Arini*, 1783, Bărnova; 1783, sec. XIX, Buniți; 1766, 1783, Grănicești; 1783, Mihoveni; 1783, Romanеști; *Arinul Alb*, poiană, sec. XIX, *Ariniș*, pădure, 1911, Bilca; *Ariniș*, 1766, Câmpulungul Moldovenesc; 1939, pârâu, Cozănești; *La Arini*, izlaz, 1955, Chilișeni; *Dealul Arinul*, 1939, Cozănești; Arini, țarină, 1939, Cupca; *Ariniș*, pădure, 1939, Gura Humorului; *Balta cu Arini*, pădure, 1955, Mitocul

Dragomirnei; *Ariniș*, munte, 1955, Molid; *Ariniș*, pădure, 1912, Straja; pădure, 1939, Stulpicani; țarină, 1955, Solca; țarină, sec. XIX, Suceava; țarină, 1939, Vama; poiană, sec. XIX, Vicovul de Jos; *Dealul Arinilor*, 1760, Zaharești.

n) *Scorușul*

Poiana Scorușului, 1804, *Piciorul Scoruj*, 1788, *Pârăul Scoruj*, *Poiana Scoruj*, sec. XIX, *Dealul Scoruj*, 1935, *Scoruj*, pârău, țarină, 1939, toate în Ciocănești; *Scoruș*, pădure, 1939, Cozănești; *Scorușet*, deal, 1939, Frumosul; *Scorușetul*, munte, 1939, Poiana Miculi; *Scoruș*, pădure, Seletin.

o) *Plopul*

Pârăul cu Plopi, 1741, Banila Rusească; *Plopi*, pădure, 1911, Bilca; luncă, 1939, Capucâmpului; *Pârăul cu plopi*, 1783, Drăgușenii lângă Siret; *Poiana Plopilor*, 1783, Igești; *Plopiș*, pârău, 1913, Ilișești; *Plopina*, pădure, sec. XIX, Marginea; *La Plop*, țarină, 1939, Maneuți; *Pârăul cu Plopi*, 1741, Milie; 1783, Vășcăuții pe Siret; *Pârăul Plopilor*, 1939, Păltinoasa; *La Plop*, țarină, Poieni pe Suceava; *Plopii*, deal, 1939, Putna; *Plop*; țarină, sec. XIX, Rădăuți; *La Plop*, țarină, sec. XIX, Satul Mare; *La Plopii Albi*, sec. XVII, Siret; *Plopiș*, țarină, 1939, Stăneștii de Jos pe Siret; *La Plopii Negri*, 1660, Stăuceni; *Plopiș*, deal, 1939, Sucevița; pădure, 1909, Tereblecea; *Măgura Plopului*, 1411, Vama; *Plopu*, poiană, 1785, *Plopi*, deal, 1939, Vicovul de Jos; *Plop*, pădure, 1921, Voivodeasa.

p) *Răchita*

Valea cu Răchiți, 1672, Botușănița lângă Siret; *Răchitiș*, pârău, deal, cătun, 1939, Breaza; 1790, 1816, 1840, Câmpulungul Moldovenesc; deal, 1939, Moldova-Suliță; *Răchitișul Mare*, *Răchitișul Mic*, dealuri, 1939, Breaza și Fundul Moldovei; *Plaiul Răchitișului*, 1772, *Groapa după Răchiți*, 1782, Câmpulungul Moldovenesc; *Răchițele cele Vechi*, 1768, Cernăuți; *La Răchiți*, țarină, 1939, Coțmani; *La Răchitiș*, sec. XIX, Dorna; *Răchita*, tufiș, 1782, Ivancăuți; *Vadul Răchitișului*, 1792, Fundul Moldovei; 1785, în muntele Porcescu; *Dealul Răchitișul*, țarină, *Vârful*

Răchitiș, 1788, Fundul Moldovei; *La Răchită*, loc, 1783, Tișăuți; *Piatra Răchitișului*, 1630, Sadova.

q) *Loziile*

Loza, pădure, 1911, Bilca; 1790, Câmpulungul Moldovenesc; poiană, sec. XIX, Vicovul de Jos; *La Loză*, țarină, sec. XIX, Brașca; fântână, 1955, Clit; 1768, Volovăț; țarină, 1939, Zaharești; *La Lozii*, 1672, Botușănița lângă Siret; 1488, Cosminul; 1491, Mănăstirea Humorului; 1783, Toderești; *Loziile Negre*, pădure, 1912, Buda; 1783, Călineștii pe Ceremuș; fânațe, 1785, sec. XIX, 1939, Dornești; pârâu, 1723, Igești; 1660, 1781, Onut; 1644, Vijnița, 1763, Vrănceni; *La Lozele Negre*, 1783, *Pârăul cu Lozii Negre*, 1783, Corcești; *La Loziile Negre*, 1715, Culeuți; *Lozii*, țarină, 1782, 1939, Șipeniț, *Mlaștina cu Lozii*, 1759, Vasilău; *Pârăul Lozelor*, 1939, Vicovul de Sus; *În Lozuțe*, 1630, Sadova.

r) *Salcea*

Salce, pădure, sec. XIX, *Salcea*, țarină, pădure, 1955, Ilișești; *La Salce*, 1466, Mihailăuți; *Pârăul cu Sălcii*, 1739, Văscăuții pe Siret; *Sălcii*, țarină, sec. XIX, Voloca pe Ceremuș.

s) *Arțarul*

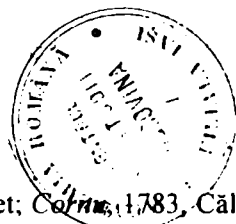
Arțăria, țarină, 1939, Crasna de Sus.

t) *Cornul*

Valea Cornilor, 1672, 1766, Botoșănița pe Siret; *Cornul*, 1783, Călineștii pe Cremuș; *Cornișor*¹²⁷, deal, 1939, Arbore; deal, 1939, Ciudei; *Cornul*, 1488, Cosminul; pădure, 1939, Falcău; deal, sec. XIX, Seletin; pădure, 1912, Straja; deal 1939, Stupca; *Cornet*, țarină, 1785, Securiceni.

u) *Socul*

Groapa cu Soci, 1737, Areni; *Pârăul cu Soci*, 1939, Argeștru; *Socărie*, *Soci*, dealuri, *Soci*, pădure, 1455, Cacica; *Izvorul cu tufe de Soci*, 1724, *Pârăul Socilor*, 1783, Cajvana; *La Soc*, 1778, Câmpulungul

¹²⁷ Probabil că toponimicul acesta are o origine metaforică, dealul prezentând forma unui corn.

Moldovenesc; *Pârăul cu Soci*, 1939, Dorna; *Soci*, deal, țarină, sec. XIX, Deia; pârău, 1939, Putna; pădure, 1913, Vatra Moldoviței; *Dealul Sociilor*, 1787, Frumosul; *Izvorul Socilor*, 1725, sec. XIX, Solca; *Dealul Socăriei*, 1939, Pârteștii de Sus; *Runcul Socii*, 1922, *La Soci*, țarină, 1939, Putna; *La Soci*, fânațe, 1726, Suceava.

v) *Alumul*

Aluniș, țarină, sec. XIX, Boian; munte, 1755, Dorna; munte, 1939, Fundul Moldovei; deal, 1939, Moldova-Sulița; țarină, 1939, Pătrăuții de Sus pe Siret; 1782, Putna; pârău, 1939, Șipotetele Sucevii; deal, 1939, Vicovul de Jos; *Podul Alunului*, parte de sat, 1939, Candreni.

2) *Pomi*

a) *Mărul, Pădurețul*

La Măr, 1672, Botoșanița, pe Siret, 1488, Cosminul; *Poiana Mărului*, 1788, *Rădăcina Mărului*, 1727, Câmpulungul Moldovenesc; *Poiana Mărului*, 1939, Poiana Miculi; 1955, Solca; 1583, 1783, Sucevița; *Pârăul Merilor*, sec. XIX, Corlata; *Mărul*, deal, 1939, Poiana Miculi; *Trei Meri*, pădure, 1955, Mitocul Dragomirnei; *La Mărul Roș*, 1782, Rădăuți.

Piciorul Pădurețului, 1939, Sucevița.

b) *Părul*

La Peri, pârău, 1499, Băișești; deal, sec. XIX, Cosminul; *La Păr*, țarină, 1782, Ocna.

c) *Cireșul*

Cireșenca, 1785, Berhomet pe Siret; *Poiana Cireșei*, sec. XIX, pădure rară, 1939, Bilca; 1785, Vicovul de Sus; *Cireșul*, cătun, 1939, Broscăuții Vechi; *Coasta Cireșului*, pădure, 1939, Deia; *Cireș*, *Cireșul*, țarină, sec. XIX, Dornești; pădure, 1926, Mănăstirea Humorului; poiană, sec. XIX, Vicovul de Sus; *Piciorul Cireșului*, deal, 1939, Negrileasa; *Fântâna la Cireș*, 1783, Răuseni; *Pârăul cu Cireși*, 1783, Romanești; *Poiana Cireșilor*, 1780, Stupca; *La Trei Cireși*, 1787, Zamostea; *Doi Cireși*, poiană, 1955, Mitocul Dragomirnei.

d) Vișinul

Pârăul Vișinilor, 1808, Bulai; 1783, Suceava; *La Vișini*, loc, 1783, Buniniți; țarină, 1939, Sânt Ilie; *Dealul Vișinilor*, 1783, Drăgoiești; *Movila cu Vișini*, 1657, Răpujineț; *Pomețelul cu Vișini*, 1759, Vasilău.

e) Prunul

Dealul Prunului, izlaz, 1955, Buniniți.

3) Cereale

a) Ovăsul

Ovăsul, pădure, sec. XIX, Ciumârna; deal, 1939, Sucevița; *Poiana Ovăsului*, 1939, Ciumârna; *Poiana Ovăsul*, 1785, Vatra Moldoviței.

b) Secara

Secăriște, țarină, 1939, Botoșana

4) Arbuști; erbacee etc.

a) Trestia

Trestianețul, pârâu, 1783, Banila Moldovenească; pârâu, 1783, Bărbești; pârâu 1783, Budeniț; țarină, 1939, Cireș; pârâu, 1783, sec. XIX, Costești; 1575, Cuciurul Mare; *Trestie*, pârâu, sec. XIX, 1939, Dorna Candrenilor; deal, 1939, Ciudei; pârâu, 1788, Liuzii Humorului; tufiș, 1783, Cuciurul Mare; pârâu, 1914, Solca; deal, 1939, Pârteștii de Jos; pârâu, 1939, Poiana Negri; pârâu, 1785, Rușii Moldoviței; țarină, 1939, Valea Sacă; pârâu, 1785, Vama; deal, sec. XIX, pârâu, 1939, Vatra Moldoviței; *Trestiiș*, 1776, Rădăuți; *Pădurea Trestiiilor*, 1955, Solca; *Dealul Trestiei*, 1955, Liuzii Humorului.

b) Afînul

Afînîș, pădure, 1939, Capucâmpului; poiană, sec. XIX, deal, 1939, Deia; poiană, 1785, Mănăstirea Humorului; pârâu, 1922, Putna; 1785, Vama; *Afînet*, țarină, deal, 1939, Cârlibaba; *Afîni*, țarină, sec. XIX, Stăneștii de Sus pe Ceremuș; *Finiș* (= *Afînîș*?), pădure, 1939, Bucșoia; *Afinitul cel Mare*, 1806, Fundul Moldovei.

c) *Smeura*

Smeura, cătun, 1939, Cireș; *Smeuriș*, pădure, sec. XIX, Toderești.

d) *Mura*

Pârăul Murelor, 1939, Ciocănești; *Piscul Murilor*, 1783, Horodnic.

e) *Călinele*

Călinele, pârău, 1782, țarină, 1939, Cerepcăuți; țarină, 1782, Gavrilești.

f) *Merișorul*

Merișorul, țarină, 1939, Crasna de Sus, Crăsnioara Nouă.

g) *Coacăza*

Coacăz, pădure, 1939, Cozănești; *Pârăul Coacăzelor*, 1939, Ciocănești; *Dealul Coacăzei*, 1939, Dorna; *Pădurea Coacăzei*, 1939, Gura Negri.

h) *Brusturul*

Brusturi, pădure, 1911, Bilca; țarină, 1939, Voitinel; *Brusturiș*, pădure, 1912, Cuciurul Mare; *Brusturoasa Țiganilor*, deal, 1787, Doroteia; *Brusturoasa*, pădure, poiană, pârău, 1939, Doroteia; pădure, poiană, sec. XIX, Voroneț; *Bâtca Brusturosului*, 1939, Doroteia; *Pârăul Brustur*, 1723, *Pârăul Brusturilor*, 1775, Igești; *Brusturosul*, țarină, 1939, Voroneț.

i) *Rogozul*

Rogoazele, țarină, 1939, Budeniț; *Răgoază*, *Răgoazele*, pârău, țarină, 1783, 1939, Bosanci; *Rogoz*, pârău, 1939, Breaza; *La Rogoaze*, loc, 1762, Dracineț; *Rogoaze*, pârău, 1724, Tișăuți; *La Răgoază*, țarină, 1955, același sat.

j) *Urzica*

Urzica, loc, 1783, Berchișești; pădure, sec. XIX, cătun, 1939, Geminea; *Urzicăria*, pârău, 1913, Dârmoxa; pârău, 1939, Putna.

l) *Spinul*

Spinăria, cătun, 1939, Capucodrului; *La Spini*, pădure, 1939, Ciocănești;

Valea Spinului, pădure, 1939, Fundul Moldovei; *La Spini*, pădure, 1939, Ciocănești; *Spini*, țarină, 1820, Mahala; *Valea Spinilor*, râpă, 1939, Vaslăuți.

m) *Trifoiul*

Trifoi, deal, sec. XIX, Cotul Bainschi.

n) *Mătrăguna*

Mătrăguna, pădure, 1955, Solca.

o) *Macrișul*

Macriș, pădure, 1912, Frumosul.

p) *Clocotici*

Tușișurile de Clocotici, 1778, Gropana.

q) *Hameiul*

Hamei, țarină, 1939, Gura Humorului.

r) *Hreanul*

Câmpul Hreanului, 1783, Crinova; țarină, sec. XIX, Dobronăuți.

s) *Hribi*

Poiana Hribilor, 1783, Cuciurul Mare.

t) *Buruieni*

La Buruieni, loc, 1782, Coțmani.

u) *Harbuzul*

Pârăul Harbuzului, 1785, Mihova.

E) Fauna

La unele din toponimicele ce urmează este îndoielnic dacă e vorba de un animal sau de un nume de persoană, de exemplu: *Groapa Lupului*, *Crucea Ursului*, *Fânașul Ursului*, *Balta Cucului*. Credem că în astfel de

cazuri avem de-a face mai curând cu un nume de persoană decât cu un nume de animal.

1) Animale domestice

a) Calul

Plaiul Cailor, 1939, Argestru; *Vadul Cailor*, 1765, Câmpulungul Moldovenesc; *Măgura Cailor*, pădure, 1939, aceeași localitate; *Arșița Calu*, sec. XIX, Ciumârna; *Calu*, deal, țarină, sec. XIX, 1939, același sat; poiană, 1787, sec. XIX, pădure, 1939, Frumosul; *Pârăul Calului*, 1939, Ciumârna; 1939, Gura Humorului; *Măgura Calului*, 1818, munte, sec. XIX, Dorna Candrenilor; 1755, Dorna; *Pădurea Calului*, 1939, Dorna; *Dealul Cailor*, 1788, sec. XIX, 1939, Fundul Moldovei; *Pârăul Cailor*, 1788, sec. XIX, 1939, același sat; *Pârăul Cailor*, 1939, Pojorâta; *Dealul Calului*, 1785, Vatra Moldoviței.

Pârăul Iepeii, Bâtca Iepeii, 1926, Negrileasa.

b) Boul

Boul, pârâu, 1783, Câmpulungul Moldovenesc; *Măgura Boului*, 1755, Dorna; *Valea Boului*, 1939, Horodnicul de Sus; pădure, 1912, Straja; *Drumul Boului*, 1785, Lucavăț; *Pârăul Boului*, 1785, Rușii pe Boul; *Dealul Boului*, sec. XIX, Straja.

c) Vaca

Măgura Vacii, 1924, Brodina; sec. XIX, Putna; 1912, Straja; *Runcul Vacilor*: 1792, Fundul Moldovei; 1785, Muntele Porcescu; *Plaiul Vacilor*, 1939, Negrileasa; *Gura Vacii*, 1783, Podeni.

d) Oaia

Valea Oii, 1783, Bilca; *Fântâna Oii*, 1753, Câmpulungul Moldovenesc; *Oița*, poiană, 1697, țarină, 1776, pârâu, pădure, deal, sec. XIX, 1939, Ciocănești; *Piatra Oiții*, 1761, *Bâtca Oiții*, 1793, același sat; *Piciorul Oii*, preluță, sec. XIX, Poiana Stampi.

e) *Capra*

Dealul Caprii, 1939, Bobești; sec. XIX, Jucica Veche; *Arșița Caprei*, cătun, munte, pădure, sec. XIX, 1937, Câmpulungul Moldovenesc; *Capra*, luncă, 1939, Capucâmpului; poiană, 1787, Capucodrului; pârâu, 1935, 1939, Ciocănești; deal, 1939, Rusca; *Țarina Caprei*, sec. XIX, Cincău; *Vârful Caprei*, 1935, Ciocănești; *Bâtca Caprei*, 1939, același sat; *Baia Caprei*, 1488, Cosminul; *Piciorul Caprei*, munte, 1939, Fundul Moldovei; *Valea Caprei*, sec. XIX, Jucica Nouă; *Arșița Caprei*, munte, 1955, Molid; *Pârăul Caprei*, 1785, Voroneț.

f) *Țapul. Iedul*

Țapul, munte, 1647, Câmpulungul Rusesc; țarină, sec. XIX, munte, pârâu, 1935, Cârlibaba; deal, 1783, Drăgoiești; deal, 1783, Lucăcești; munte, 1758, Putila.

Iedul, țarină, sec. XIX, munte, pârâu, 1939, Cârlibaba.

g) *Porcul*

Piciorul Porcului, poiană, sec. XIX, pădure, 1911, Bilca; poiană, 1911, Frătăuții Noi, pădure, 1922, Putna; deal, 1939, Sucevița; *Runcul Porcului*, 1939, deal, 1955, Molid; *Pârăul Porcului*, 1922, Putna; *Dealul Porcului*, 1785, Vama.

Purcica, pârâu, 1912, Stulpicani.

h) *Cânele*

Lunca Cănelui, sec. XIX, Bărbești; 1733, Călineștii pe Ceremuș.

Lunca Cățelei, 1783, Braniștea Putnei.

2) *Animale sălbatice*

a) *Zimbrul*

Zimbru, pădure, 1939, Poiana Stampii.

b) *Ursul*

Fântâna Ursului (nume de persoană?), 1939, Bainti; *Fânașul Ursului* (nume de persoană?), 1784, Boian; *La Prisaca Ursului*, poiană, 1609,

Călinești pe Ceremuș; *Ursul*, pârâu, 1935, pădure, 1930, Ciocănești; pădure, sec. XIX, deal, 1939, Ciumârna; pârâu, 1955, Cârlibaba; *Poiana Ursului*, 1783, Cuciurul Mare; *Ursărie*, munte, 1939, Dorna; *Vadul Ursului*, 1783, Drăgoiești; *Opcina Ursului*, 1788, 1939, Fundul Moldovei; *Vadul Ursului*, 1783, Măzănăiești; *Preluca Ursului* (nume de persoană?), sec. XIX, Poiana Stampii; *Pârăul Urșilor*, 1939, Rusca; *Poiana Ursului*, 1785, Rușii Moldoviței; *Groapa Urșilor*, 1760, Stăneștii pe Ceremuș; *Opcina Ursului*, 1785, Stulpicani; *Poiana Ursului*, sec. XIX, Vatra Moldoviței; *Pârăul Ursului*, 1939, Voitinel.

Ursoaica, țarină, 1939, Bilca; pârâu, 1775, sec. XIX, Igești; pârâu, pădure, fânațe, sec. XIX, 1939, Ilișești; *Ursoaica*, parte de sat, 1939, Carapciu pe Ceremuș.

Medveja, pârâu, pădure, munte, 1939, Sălășeni.

c) *Lupul*

În Dealul Lupului, țarină, 1786; *Unghiu Lupului*, sec. XIX, *Dealul Lupu*, țarină, 1914, 1939, Arbore; *Groapa Lupului*, țarină, 1939, Bahrinești; *Pârăul Lupului*, 1939, Bucșoaia; 1912, Dorna Candrenilor; 1939, Doroteia; 1786, Moiseni; *Târlele Lupului*, deal, 1939, Bucșoaia; *Poiana Lupului*, 1787, Capucodrului; *Valea Lupului*, țarină, 1939, Dorna Candrenilor; *Țarina Lupilor*, *Pârăul Lupilor*, *Valea Lupilor*, 1939, Costești; *Pădurea Lupului*, 1939, Doroteia; *Poiana Lupului*, țarină, sec. XIX, 1933, Frasin; pârâu, 1939, Gura Humorului, *La Lupărie*, pădure, 1939, Stupca.

Lupoaica, pârâu, 1787, Capucodrului.

d) *Bursucul*

Bursuc, *Bursucul*, pârâu, sec. XIX, Areni; pârâu, 1808, Bulai; pârâu, 1931, Vicovul de Jos; *Pârăul Bursucilor*, sec. XIX, Areni; 1808, Bulai; *Bursuci*, pârâu, țarină, 1783, sec. XIX, fânațe, sec. XIX, cătun, țarină, deal, vale, 1939, Bosanci; râpi, 1939, Burla; pădure, 1912, Cuciurul Mare; pădure, sec. XIX, Mărăței; *Bursucărie*, țarină, 1939, Coțmani; *La Bursuci*, sau *Bursucărie*, 1575, *Pârăul și Fânațele Bursucului*, 1783, Cuciurul Mare; *Cărarea Bursucilor*, 1939, Doroteia; *Pârăul Bursucilor*,

1783, 1939, *Poiana Bursucului*, 1783, Hliboca; *Valea Bursucului*, 1939, Jadova; *Gropile Bursucilor*, 1782, Mămăiești; *Dealul Bursucilor*, 1955, Mărăței; *Valea Bursucului*, 1785, Suhverca; *Poiana Bursucului*, sec. XIX, Vatra Moldoviței.

e) *Vulpea*

La Hulpărie, deal, 1955, Bunești; *Vulpărie*, râpi, 1939, Calafindești; *Hulpăria*, deal, pădure, sec. XIX, 1939, Frătăuții Noi; *Dealul Vulpilor*, 1783, Ivancăuți; *Hulpării*, pădure, 1939, Ortoaia; *La Vulpi*, pădure, 1939, Stârcea; *Gropile Vulpilor*, 1782, Zadubriuca.

f) *Cerbul*

Râpa Cerbului, 1955, Clit; *Cerbi*, țarină, vale, sec. XIX, Horodnicul de Sus; *Cerbul*, pădure, 1912, Straja; *Poiana Cerbului*, sec. XIX, Stulpicani; 1785, Straja; *Dealul Cerbului*, *Poiana Cerbului*, 1955, Solca.

g) *Ciuța*

Capul Ciuților, 1792, Iacobeni; *Pârăul Ciuțariei*, 1768, Ilișești.

h) *Iepurele*

Poiana Iepurelui, pădure, 1939, Bilca; *Pârăul Iepurelui*, 1783, Cajvana; 1783, Soloneț; *Runcul Iepurelui*, poiană, 1911, Frătăuții Noi; *Movila Iepurelui*, 1783, Gura Humorului.

3) *Paseri*

a) *Cocoșul, Găina*

Cocoșul, fânațe, sec. XIX, pârău, 1785, Breaza; deal, 1782, Gavrilești; *Pârăul Cocoșului*, 1825, Câmpulungul Moldovenesc; *Pădurea Cucoșului*, 1939, Coțmani.

Găina, munte, 1938, *Ouăle Găinii*, două stânci pe munte, 1785, Breaza; *Găina, țarină, munte*, 1939, Cârlibaba; munte, sec. XIX, Șipotele Sucevei.

b) *Gâsca, Rața*

Lacul Rațelor, 1771, Bunești.

Valea Gâștii, țarină, 1939, Stăneștii de Sus pe Siret.

c) *Cucul*

Cuc, munte, țarină, 1939, Bainti; *Valea Cucilor*, pârau, 1783, Banila Moldovenească; *Balta Cucului*, pârau, 1939, Bilca; *Valea Cucului*, țarină, *Dealul Cucului*, sec. XIX, Davidești; *Dealul Cucului*, 1939, Horodnicul de Sus; *Fântâna Cucului*, 1939, Hurjuieni; *Pârăul Cucului*, 1788, Pârtești.

d) *Vulturul*

Piciorul Vulturului, deal, 1783, Iacobești; 1788, Pârtești; *Hulturul*, deal, 1939, Gura Negri; *Dealul Vulturului*, 1939, Dorna; 1939, Marginea; 1583, Sucevița; *Hultur*, pârau, 1914, 1955, Solca.

e) *Uliul*

Uliu, pârau, 1931, Horodnicul de Sus.

f) *Șoimul*

Socoleț, țarină, sec. XIX, cătun, 1939, Câmpulungul Moldovenesc; *Socole*, țarină, sec. XIX, Dihteniț.

g) *Cucoarele*

Cucoarăle, munte, fânațe, 1783, 1832, *Zghebul Cucorii*, 1789, Câmpulungul Moldovenesc.

h) *Corbul*

Valea Corbului, 1912, Ciudei; 1939, Crasna de Jos; *Pârăul Corbului*, 1912, Ciudei; 1761, Crasna; 1939, Crasna de Sus; 1939, Putna; *Poiana Corbului*, 1921, Sucevița.

i) *Mierla*

Pârăul Mierloaicii, 1939, Grănicești

j) *Prepeșița*

Movila Prepeșiței, 1783, Lucăcești, Drăgoiești

l) Pițigoiiul

Pârăul Pițigoilor, 1939, Iablonița.

4) Diverse vietăți

Racul: v. *Racova*, *Racovățul*.

Peștii: *Pârăul cu Pești*, 1939, Neagra Șarului.

Șoarecele: *Pârăul Șoarecului*: 1939, Câmpulungul Rusc, Dihteniț; 1939, Voivodeasa; *Șoarec*, pârău și pădure, sec. XIX, Marginea; pârău și pădure, 1912, Straja.

Broasca: *Pârăul Broaștei*, 1939, Grănicești; *Broasca*, pădure, 1939, Pojorâta.

Șarpele: *Șerpăria*, pădure, 1939, Sucevița.

Păianjenul, pârău, 1939, Iablonița.

Râma: *Pârăul Râmelor*, 1785, Mănăstirea Humorului.

F) Diverse

1) Toponimice care evocă zgomotul unei ape

La Duruitoare, 1784, Boian; *Duruitoarea*, țarină, 1939, Tereblecea.

Dealul Răsunătoare, 1782, Boianciuc; *Răsunătoarea*, râpă, 1939, Frasin; *Dealul Răsunătoare*, 1782, Pohorlăuți.

Sunător, deal, pârău, 1939, Dorna; *Sunătorul*, munte, pârău, 1807; *Sunători*, pârău, sec. XIX, *Sunători*, munte, 1939, Fundul Moldovei; *Sunători*, cătun, pârău, 1939, Rusca; *Pârăul Sunătorilor*, 1939, Rusca; *Sunători*, pârău, deal, 1912, Valea Boului.

Hremetul, pârău, 1939, Brodina.

Sușurac, pârău, 1939, Grănicești.

2) Toponimice având la bază termeni cu care poporul se adresează celor intimi

Izvorul Lelii, 1783, *Lele*, pârău, pădure, 1783, Câmpulungul Moldovei.

*Mamuca*¹²⁸, pârâu, 1783, Capucâmpului; pârâu, pădure, 1926, Gura Humorului.

Poiana Moșnegilor, 1663, Chilișeni; *Moșneguțul*, pădure, 1939, Mănăstirea Humorului; *Moșneag*, țarină, 1939, Poiana Miculi; *Izvorul Moșului*, 1782, Nepolocăuți; *Pădurea Moșului*, 1955, Solca; *Măgura Moșului*, 1411, 1783, Vama.

Pârăul Babei, 1939, Burla; 1939, Slătioara; *Pădurea Babei*, 1931, Horodnicul de Jos; *Fântâna Babei*, 1939, Oșehlib; *Pârăul Babii*, 1939, Pojorâta; *Lunca Babei*, sec. XIX, Slobozia Pruncului; *Valea Babii*, 1939, Stăuceni; *Pârăul Babei*, 1785, *Dealul Babei*, 1939, Vicovul de Jos; *Baba*, movilă, 1758, Verbăuți.

Pietrele Muierii, 1783, Botoșana; *Bradul Muierii*, 1491, *Brazii Muierii*, 1600, *Pietrile Muierilor*, numite *Brazii Muierii*, 1783, Mănăstirea Humorului; *Piatra Muierilor*, pădure, sec. XIX, *Pietrile Muierilor*, deal, 1939, Marginea; *Pietrile Muierilor*, 1783, Sucevița; *Pietrile Muierilor*, deal, 1955, Solca.

Pietrile Femeii, 1583, Sucevița.

Mireasa, pârâu, 1785, *Gura Miresei*, țarină, sec. XIX, Poieni pe Suceava; *Gura Miresii*, țarină, pădure, sec. XIX, Uidești.

Dealul Fetelor, 1783, Răusenii; *Dealul Fetei*, 1785, Vatra Moldoviței.

Sub Podireul Copiilor, 1785, Vama.

3) *Termeni obsceni*¹²⁹

Căcaci, pârâu, 1783, Banila Moldovenească; *Căcăciorul*, pârâu, 1787, *Căcăcioaia*, țarină, sec. XIX, Comănești; *Păraiele Căcaciei*, 1761, Crasna; *Căcacea*, țarină, 1939, Crasna de Sus; *Căcaci*, pârâu, pădure, poiană, 1939, același sat; *Cacaina*, pârâu, 1673, Mănăstioara; pârâu,

¹²⁸ Iordan, *Nume de locuri*, p. 37, menționează că G. Weigand scoate numele de pârâu *Mamul* și diminutivul *Mămuleț* din bulg. *mamulja* „a murmura”. Să aibă și *Mămuca* aceeași temă?

¹²⁹ Fenomenul e impropriu, pentru că limba nu face discriminări între cuvinte din punctul de vedere estetic sau din considerații impuse de codul bunelor maniere. Este deci un termen convențional.

1673, 1783, Siret; pârâu, sec. XIX, 1939, Suceava; țarină, 1787, Vășcăuții pe Ceremuș; *Căcăcioasa*, pârâu, sec. XVIII, Soloneț; țarină, 1955, Comănești; *Cacea* (= *Căcacea*?), pârâu, sec. XIX, Vicovul de Jos.

Cracii la Fata Mare, pârâu, 1785, Vicovul de Jos.

Fătăciune, pârâu, 1785, Straja; *Poiana Fătăciunii*, sec. XIX, 1939, Vicovul de Sus; 1955, Prisaca Dornei.

Curul Muntelui, deal, 1939, Vatra Moldoviței.

4) Alte categorii

Pârăul Hăului, sec. XIX, Pojorâta; *Hăul*, pârâu, sec. XIX, Valea Boului.

Poalele Codrului, 1755, Oprișeni; *Poalele Pădurii*, 1939, Stupca.

La Zăvoară, 1752, Pojorâta; 1753, Câmpulungul Moldovenesc; *Zăvoarele Toderescului*, 1784, Slătioara.

Explicarea unor apelative întrebuițate ca toponimice – mai ales după definițiile date în *Acta gran.* și Porucic, *Lex.*

Arșița: „Locul unde s-a desființat pădurea prin ardere“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 328).

Barc: „Luncă plină de bălți, mlaștini și ape curgătoare“; „luncă băltoasă“ (Porucic, *Lex.*, I, p. 36 și 37).

Bâtcă: „Munte mic, în formă de con trunchiat, rotunjit și cu coaste repezi“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 468).

Movilă Borțoasă: „Movilă mare, triunghiulară“, (1783, *Acta gran.*, IV, p. 215).

Cetățuie: „Veche redută (Blockhaus), peste care au crescut tufișuri“ (1783, *Acta gran.*, IX, p. 30).

Chiceră: „Deal mic, stâncos, culme mică, stâncoasă, cu pante repezi“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 22). „Munte acoperit cu pădure“ (Kisch. *Sieb.*, p. 29).

Ciung, ciungitură, laz: „A ciungi înseamnă a tăia copacul din pădure până aproape de rădăcină, astfel că rădăcina cu o parte mică din trunchiul copacului rămâne locului. Această parte a copacului se numește ciung. Un loc astfel ciungit se numește *ciungitură* și se întrebuițează ca păscătoare. Dacă cu vremea se scoate și rădăcina, atunci locul este *lăzuit* și *lazul* se poate întrebuița pentru cosire“ (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, n. 1, p. 245).

Corhană: „Coastă pripurie și sterilă, pe care cu anevoie o urci, sau o cobori și nici nu se poate face cărare pe ea“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 470). „Coastă sau deal steril, acoperit cu piatră“, (Bocănețu, *Term. agrară*, p. 217). „Râpă sau povârniș tare“ (Mătasă, *Câmpul lui Dragoș*, p. 53). „Ruptură a muntelui“ – Bergeseinriss – (1783, *Acta gran.*, III, p. 119).

Crivină: „Desiș de măracini sau arbori printre ei, pe coturile sau malurile râurilor“ (Bocănețu, *Term. agrară*, p. 224). „Loc nisipos, cu vegetație spinoasă, pădurice deasă pe nisip“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 470).

Curățitură, curățită: „Un loc curățit de tufișuri, numit în limba moldovenească *curățitură*, iar în rusește *terebiș*“ (1783, *Acta gran.*, VIII, p. 145; X, p. 239: *Curățita*).

Curătură, curături: „Un loc unde pădurea s-a tăiat (curățit) – ausgcrottet – destul de mult“ (1782, *Acta gran.*, I, p. 90). „Teren în pădure pregătit pentru folosire“ – Nutzniessung – (1597, *Acta gran.*, III, p. 144; V, p. 103). „Loc curățit de pădure“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 329). „Defrișare, acțiunea defrișării. Loc unde se defrișează sau s-a defrișat“ (Tiktin, *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, s.v.). „Mulți din lăcuiitori obicinuesc de fac *curături* pentru arat și pentru cosit fân, tăind de-a rândul copacii din pădure meree, de o fac câmp“. (Anafora a boierilor țării din 1792, „Uricariul“, I, p. 348). „Curături ce el le-au curățit din codru întreg“, (document din 1617, Ghibănescu, *Sur.*, XXII, p. 136).

Dumbravă: „Pădure rară de stejar“ (1783, *Acta gran.*, I, p. 248).

Dumbrăviță: „Fostă pădure de stejar, adică loc unde a fost pădure de stejar“ (1783, *Acta gran.*, VIII, p. 1929).

Făgețele (pl.): „Fagi mici“ (1783, *Acta gran.*, VIII, p. 218).

Movilă găunoasă: „Movilă goală, scobită“ – hohler Hügel – (1783, *Acta gran.*, II, p. 11).

Gorodiște, horodiște: „deal mic, lungăreț. Pochină cu urme de întărituri și șanțuri străvechi și de așezăminte omenești foarte vechi“ (Porucic, *Lex*, II, p. 25).

Greabăn, hreben: „Spinare îngustă, cu coaste late, dar repezi“. „Spinare îngustă de deal lung, cu coaste repezi“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 23 și p. 25).

Hârtop, vârtop: „Loc înfundat, cu gropi, care împiedică scurgerea apelor“ (Porucic, *Lex*, II, p. 30). „Adâncitură“ – Grube – (1782, *Acta gran.*, X, p. 160). „Scufundarea pământului“ – Erdversinkung –

(1782, *Acta gran.*, VI, p. 610). „Un loc unde pământul s-a scufundat și face o mare adâncitură“ – ein Ort wo die Erde eingesunken und eine tiefe Grube macht – (1782, *Acta gran.*, VII, p. 482).

Hmileț: „Un șanț al unei ape puturoase“ (1783, *Acta gran.*, X, p. 128).

Hlina: Izvorul Hlina, „ce se înțelege pe limba noastră: *Glodoasa*“, (document din 1737, Balan, *Doc. buc.*, IV, p. 140).

Iezer: „Un mic smârc“ (1782, *Acta gran.*, III, p. 160).

Irugă, iurugă: „Iuruga, adică scursura“ (zapis de vânzare, Câmpulung, 1796, Ștefanelli, *Doc. câmp.*, p. 270). „Irugă, sau mai bine zis irugă, se numesc acele adâncituri verticale în corpul muntelui, care sânt rupte de ploii și pe care ploile se scurg la vale, rupând tot mai mult din corpul muntelui“ (*ibidem*, p. 46, n. 2). „Ieruga sau pârâiaș adânc“ (1775, *Acta gran.*, V, p. 57).

Jidovină: „Movilă foarte mare, făcută de oameni foarte de demult“ (Porucic, *Lex.*, II, p. 26). „Tăietură foarte mare în pământ, presupusă a fi făcută de oameni din vremuri străvechi“, „tăietură mare în pământ, ce pare a nu fi naturală“ (*ibidem*, p. 30 și p. 32).

Lazuri (pl.): „Lazuri sau fânațe făcute din pădure distrusă“ (1783, *Acta gran.*, IX, 101). „Bucată de pământ deștelenită prin defrișare; pământ de curând deștelenit“ (Tiktin, *op. cit.*, s.v.).

Luncă: „Un loc mlăștinos, acoperit cu tufișuri“ (1783, *Acta gran.*, II, 124 și IX, 66).

Miezuină, mejdină, mejină, mezină: „Hotarul între două ogoare“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 607). „Hotar cu șanț ori cu gard (ori râpă etc.). „Semn de hotar între două moșii sau regiuni“ (Porucic, *Lex.*, II, 318).

În muchea dealului: „Pe spinarea dealului, în mijlocul dealului“ (1783, *Acta gran.*, I, 272 și III, 41).

Obcină, opcină: Opcine „sânt vârfurile care despart obârșiile apelor curgătoare“ (*Uricariul*, I, 391). „Culmea care leagă două vârfuli de munte, cumpăna apelor“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 600). „Un deal care se lasă în jos între două văi“ - eine zwischen zwei Thälern herabkommende Anhöhe – (1783, *Acta gran.*, III, 195). „Deal în

formă de întăritură“ (1783, *Acta gran.*, IV, 110). „Opcina sau spinarea pădurii de mesteceni“ (1783, *Acta gran.*, III, 118).

Obrejie, obrejă: „Muche de deal“, „o muche de deal unde se întâlnește un podiș cu o coastă sau costișă“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 337, n. 4). Cf. un document de la Ștefăniță vodă din 1518: „Iar hotarul acestei prisăci..., începând din pisc și din obreja poienii, apoi pe obrejie împrejurul poienii...“ (Costăchescu, *Doc. Șt.*, 78).

Odaie: „Adăpost pentru vite“ (1783, *Acta gran.*, IV, 346). „Odaia sau târlă de vite“ (zapis de vânzare, 1807, la Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 335). „Stâni cu oi și odăi cu vaci“ (carte domnească de la Gr. Ghica, din 1730, Ghibănescu, *Isp.*, IV, 2, 108). „Loc de câmp sau de pădure, unde se adăpostesc vitele sau oile și unde îngrijitorii lor au toate cele trebuincioase pentru menajul lor“ (I.A.Candrea și Gh. Adamescu, *Dicționar enciclopedic ilustrat*, s.v.).

Pârljolită, pârlită, pârlitură: „Loc de sub pădure distrusă prin ardere“ (Porucic, *Lex.*, II, 330).

Plai: „Potecă“ – Fussteig – (1783, *Acta gran.*, IX, 168).

Pe podul dealului: „Pe spinarea dealului“ – auf dem Rücken des Berges – (1749, *Acta gran.*, VI, 634).

Podirei: „Șes, pe un dâmb de munte“ (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 14).

Prelucă: „Poiană“ (Porucic, *Lex.*, II, 331). „Loc de pășune sau fân, situat între păduri“. (Bocănețu, *Term. agrară*, 260). „Mic fânaț în pădure“ (Kisch, *Sieb.*).

Prihod: „Locurile unde pasc vitele în drum spre adăpost sau sat. Drumul vitelor spre adăpost sau spre mas (stână). Picior alungit de deal sau de munte, cu pantă lină, pe care coboară vitele și oile la adăpost sau coboară de la munte toamna“ (Porucic, *Lex.*, II, 476).

Prihodiște: „Cărare, potecă, drum prin pădure la deal“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 489, n. 1).

Prislop: „Joncțiuni ale munților“ – Zusammenfügungen der Berge – (1783, *Acta gran.*, V, 144). „Umăr mare de deal sau de munte care este ceva mai jos ca dealul sau muntele însuși“ (Porucic, *Lex.*, II,

- 476). Wickenhauser, *Mold. und Russ Kimp.*, 63, traduce termenul prin *Rainpfahl* „stâlp de hotar“.
- Fântână putredă*: „Teren fără fund, în care se scufundă oameni și vite“ (1782, *Acta gran.*, VIII, 373).
- Puț*: „O fântână căptușită sau zidită cu pietre“ (1782, *Acta gran.*, I, 185).
- Dealul răsunătoare*: „Dealul Ecoului“ (1782, *Acta gran.*, I, 100 și II, 56).
- Săcătura*: „Tăietură, pădure tăiată, ciungită, ca să se usuce și locul să poată fi transformat în fânaț“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 609).
- Săliște*: „Locul unui sat distrus și părăsit“ (*Acta gran.*, II, 25 și 29). „Loc unde a fost altă dată un sat“ (Iordan, *Nume de locuri*, 216).
- Scursură*: „Șanț de scurgere a apei, șanț mlăștinios de scurgere a apei“ (1782, *Acta gran.*, IX, 103 și I, 52).
- Săhlă, sihlă*: „Pădure deasă și întinsă pe munți sau dealuri“ (Porucic, *Lex.*, II, 331). „Pădure de coniferi, tânără și deasă; desiș de pădure“ Tiktin, *op.cit.*, s.v.).
- Sehelb*: „Pădure de lăstăriș, crescută în locul unei păduri tăiate în crâng“ (Porucic, *Lex.*, II, 125).
- Smidă*: „Un loc unde se găsește multă căzătură de pădure și copaci putregăiți. În astfel de smizi crește la munte mai ales smeura“ (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 4, n. 1). „Pădure deasă și tânără, crescută în locul unei păduri arse. Luminiș. Pădure de tufișuri. Hățiș tânăr. Pădurice într-o depresiune. Pădure cu mulți copaci căzuți încât nu poți pătrunde prin ea“ (Porucic, *Lex.*, III, 125). „Pădure de coniferi arsă, care dă iarăși în muguri“ (Kisch, *Sieb.*, 99).
- Staniște*: „Locul unde dorm vitele noaptea. Popas de vite la ameazi“ (Porucic, *Lex.*, II, 322).
- Suhă, sacă*: „Pârăul sec, pârău sec care însă are apă“ (1783, *Acta gran.*, V, 74 și I, 185).
- Ștează*: „Piuă mai mică“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 609).
- Tihăraie*: „Loc sălbatic, unde trăiesc tot felul de dihănii“ (Bocănețu, *Term. agrară*, 246). „Râpă“ (Porucic, *Lex.*, II, 33). „Loc ascuns,

primejdios, rău“. (Sabin Opreanu, *Contribuții la toponimia din ținutul Săcelelor*, 35). „Văgăună, defileu“ (Kisch, *Sieb.*, 40).

Topliță: „Apă caldă“ (1775 *Acta gran.*, V, 257). „Valuri de pământ făcute de oameni din vremuri preistorice“ (Porucic, *Lex.*, II, 27).

Vârtop, vezi *hârtop*.

În zarea dealului: „La marginea dealului, care devine tot mai neted“ (1783, *Acta gran.*, III, 41). „Culmea dealului, orizont“ (Porucic, *Lex.*, III, 129). „Zare sau vârful, văzute de la distanță. Linia orizontului. Regiune îndepărtată, văzută de pe vârful unui deal sau munte“ (Porucic, *Lex.*, II, 22).

Zamcă: „Întăritură veche“ (1783, *Acta gran.*, IV, 214).

Zănoagă: „Hârtop mare într-o regiune cu relief muntos, vale rotundă“ (Porucic, *Lex.*, IV, 315).

Zăpodie: „O față întinsă pe deal mare sau mic“ (*Uricariul*, I, 391). „Un loc plan, situat pe un deal sau un munte“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 607). „Coastă de deal care vine după un loc plan, platou format tot în coasta dealului“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 172, n. 3). Termenul din documentul dat de Ștefan cel Mare la 1488 pentru mănăstirea Putna e tradus de Wickenhauser prin ein kleiner Absturz „o mică prăpastie“, (Wickenhauser, *Wor. – Putna*, 167), iar în *Acta gran.* prin „Precipiz“. „O depresiune mai mică“ (Petrovici, *Toponimie ungurească*, 114). „Vale scurtă cu coaste line, așezate mai sus de talvegul văii principale, cu sau fără obârșie“ (Porucic, *Lex.*, II, 31). *Zăpodii*: „șesuri mici și mănoase, puțin scufundate față de vecinătate; o față întinsă de deal mare sau mic“ (Bocănețu, *Term. agrară*, 218 și 268).

**MATERIALE DE TOPONIMIE MINORĂ
ȘI
IDENTIFICĂRI DE LOCALITĂȚI**

Numele topice minore, prezentate în partea aceasta a lucrării, le-am orânduit în patru grupe, după cele patru surse de informație, din care am scos materialul toponimic. **A)** nume topice vechi, aflate în documente; **B)** nume topice scoase din actele comisiunii austriace de delimitare a satelor și moșiilor din 1782; **C)** nume topice cuprinse în hărțile cadastrale ale satelor bucovinene, întocmite de austriaci între 1782 și 1787; **D)** nume topice din secolul al XIX-lea, de la începutul secolului al XX-lea și din anul 1939, scoase, primele, din hărțile cadastrale de la inspectoratul cadastral regional din Cernăuți, cele de la începutul secolului al XX-lea scoase din hărțile ocoalelor silvice ale Fondului bisericesc ort.[odox] rom.[ân] al Bucovinei, iar cele din 1939 comunicate de prefecturile și inspectoratele școlare județene din Bucovina.

Culegerea, la fața locului, a numelor topice minore, întrebuițate astăzi în satele bucovinene, e o mare lucrare greu de realizat de către un singur om. De aceea, pentru adunarea acestor materiale toponimice am apelat în anul 1939 la concursul prefecturilor județelor bucovinene și la cel al inspectoratului regional al învățământului primar. Adunarea acestor materiale e opera învățătorilor și a organelor administrative comunale. Conștiinciozitatea, exactitatea și deplinătatea acestor lucrări ar trebui verificate pentru fiecare sat. Nomenclatura topică a pădurilor Fondului bisericesc bucovinean am scos-o din hărțile ocoalelor silvice ale acestui fond.

Vechile documente cuprind uneori nume topice minore neprecise, fără nici o indicație, dacă acele numiri desemnează o țarină, un pârau, un deal sau alte detalii de planimetrie sau nivelment. De asemenea, în vechile documente traduse de Wickenhauser și de Comisia austriacă de

delimitare, în *Acta granicialia*, apoi în hărțile cadastrale de la 1782, întâlnim de multe ori forme corupte ale numelor topice. În cazurile acestea, alături de forma corectă sau probabil corectă, am dat, în paranteză, forma în grafia și pronunția germano-polonă sau traducerea germană a numelui topic. La lecturile nesigure am pus semnul întrebării.

Pentru lămurirea situației economice (existența de mori, piue, velnițe, prisăci, iazuri de pește etc.) și a poziției geografice a unor sate în trecut, am scos din vechile documente și am indicat și unele relații economice și elemente de topografie și de geografie fizică.

*ADÂNCATA (vezi *HLIBOCA*)

ARBORE [pronunțat: *ÁR-BO-RJ*]^{*}

C) 1786 (*Harta cad.*) Insp. școl.:

1. *Țarini*: Arinișul, Cipornița („Czibornica“), Clitu, Cornișor („Kornischer“), Dealul Cepenii („Dialu Czepenici“), Duda, În Dealul Lupului („Undi Lupului“), În Pârloage („Imbrossche“), Muncelul („Muntschell“), Țarina între Poduri („Czarina intra Botu“).
2. *Pâraie*: Argelușa („Ardscheluscha“), Arinișul, Clitu, Comanu („Kuomanu“), Cornișor Dumbrăvița, Iaslovăț („Iasslovatz“), Saca, Solca.
3. Păduri: Alenxata(?), Dealul lui Dan („Dialu lui Tan“), Dealul Lupului.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*¹: Bahna-Crivăț, Barc („Bercu“)², Bodnăreni („Botnarenii“), Cepenii, Cipornicioară, Cipornița, Coman, Cornișor, Dealul Lupului, Dumbrava, „Dzina-Hora“, Grădini Cutu din Sus, „Grădini Eriemijetsie“, „Grădini Pușcarev“, Hrințești, „Ieremejestic“, Între Poduri, Lunca Clitului, Muncel, Pârloage („Pliiloga“), Plilicuț, Ruginoasa, Saca, Scuar,

^{*} Autorul scrie, în paranteză, *Arbori*. Noi precizăm pronunția: *Ár-bo-ri*. (n.e. = nota editorului).

¹ Cinci nume topice sânt indicate cu termeni germani: Ausşlag (sic!), Eişubel, Heuschlag, Hopfengarten, Pfaffeizen (nota autorului. În continuare: n.a.).

² Numele literar este *Berc* și *Bărc*, apelativ: *bărc*, *berc*. Varianta *barc* necunoscută autorilor *Dicționarului Academiei* (În continuare: DA) (n.e.).

Secul, Solcuța, Staniște, Țarina, Țigăneasca, „Unghiu Lupului“, Urieș, Veniamin.

2. *Pâraie*: Clit, Crivăț, Iaslovăț, „Mihel“, Pârău, Pârăul „Babi“, Pârăul „Baladi“ (= Paladi?), Sterlivăț.

3. *Poieni*: Buliga, Codrul Hrințești, Peștie.

4. *Dealuri*: Dealul Bighi, Staniște.

b. 1914 (*Harta Ocol. silv. Solca*):

Dealuri: Dealul Lupu, Ierenești.

c. 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune*: Bodnăreni.

2. *Părțile satului*: Arbore pe Clit, Cipornița, Cotul de Jos, Peste Vale.

3. *Țarini*: Argel, Ariniș, Barc³, Cipornița, Coman, Cornișor, Crivăț, Curătura, Duda, Dumbravă, Dumbrăvița, Ginahora, Hrințești, În Bahnă, Lângă Drum, Prisăcuța, Ruginoasa, Țigăneasca, Unghiul Lupului.

4. *Drumuri*: Drumul Crivățului, Duda.

5. *Fântâni*: Fântâna Cajvanei, La Mierlă, Pe Coman.

6. *Pâraie*: Clit, Comanul, Crivățul, Dumbrăvița, Saca, Solca, Solcuța, Știrlivățul.

7. *Iazuri*: La Holbură.

8. *Poduri*: Podul Coman, Podul Sturzenilor.

9. *Văi*: În Iaz, Pe Saca.

10. *Păduri*: Adâncata, Pe Dealul Lupului, Saca, Secul, Tocănari.

11. *Poieni*: Poiana Lungă.

12. *Dealuri*: Arinișul, Bobeica (Dealul Bighii), Cornișorul, Hrințești.

13. *Lunci*: Dumbrăvița, Prisăcuța, Saca.

*ARDANEȘTI

Numele vechi al satului *Iordănești*. Apare în documente, în forma aceasta, până după jumătatea secolului al XVIII-lea.

³ Vezi semnificația termenului la Iordan, *Nume de locuri*, 34: „loc mlaștinos“ (n.a.). Vezi și id., *Toponimia românească*, 1963, p. 53, unde prezintă pentru *barc* sensul „luncă plină de bălți, mlaștini și ape curgătoare“ (După Porucic, *Lexiconul*) (n.e.).

ARENII⁴

Sat dispărut. Era situat în imediata apropiere a târgului Sucevii, la apus de acesta. În hotarnicia satului Borghinești din 1586 apare între martorii hotarnici și Gavril, vătăman din Areni (Acad., *Doc. sec. XVI. Mold.*, III, 331). La 1716 satul trece, prin cumpărare, în stăpânirea Mitropoliei Sucevii⁵. La 1782 Arenii aveau 15 case (*Acta. gran.*, X, 360). Pe la 1785 satul dispăre, iar numele rămâne numai pentru moșia Arenii⁶. În tabelul satelor bucovinene din 1785 se observă că Arenii „ist ein der Metropolei zubehöriges und hart an der Stadt Suczawa liegendes Praedium“⁷. Și după harta cadastrală din 1785, Arenii nu mai erau la acea dată sat, ci numai o moșie. După „*Planul gheometric al moșiilor Arenii, Cutul și Tatarășii*“, alcătuit de geometrul Iosif Braun în 1808 și păstrat astăzi în Arhivele Statului din Iași, moșia Arenii cuprindea la începutul secolului al XIX-lea două părți: „Arenii în stăpânirea târgului Suceava“, mărginiți la răsărit cu moșia Tatarășii, la nord cu drumul cel mare al Câmpulungului (șoseaua Suceava-Liteni-Gura Humorului-Câmpulung), la sud cu teritoriul satului Ipotești, la apus cu satul Bulai de astăzi, și „moșia Arenii a Mitropoliei“, în întindere de 1480 fălci, 55 prăjini, mărginită cu Arenii târgului, la răsărit, cu drumul cel mare al Câmpulungului, la nord, cu teritoriul satului Bosanci, la sud, și cu teritoriul satului Liteni, la apus. Pe teritoriul Arenilor mitropoliei se află astăzi satele Bulai și Moara Nica.

A) a. 1737 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 130-131):

Drumul Horodnicenilor, Dumbrava Popii, Groapa cu soci, Iazul Luciul, Împuțita, La Bordeiu, Țarina Mare.

⁴ La 1813 locuitorii orașului Suceava, prezentând dovezi pentru susținerea unor pretenții ale lor față de mitropolia Moldovei în legătură cu o parte din teritoriul Arenilor, încearcă să explice etimologic numele fostului sat: „După auzire moșilor și a strămoșilor noștri, am spus, că pentru ace să cheamă Arenii, fiindcă domnia au avut arii domnești, fiindcă acel pământ au fost domnesc și după acel numire aria i-au rămas pân în zioa de astăzi de să numeștie Areni cu numile“ (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 446). (n.a.)

⁵ Despre stăpânii satului, vezi Balan, *Doc. buc.*, III, 181, apoi Gassauer, *Contribuțiuni* 21, 22, 42, 45 (n.a.).

⁶ Balan, *Sate disp.*, 10 (n.a.).

⁷ Werenka, *Top.*, 197 (n.a.).

b. 1747 (*Acta gran.*, X, 149, 150):

Drumul cel mare al Câmpulungului, Fântâna Arenilor, Frumoasa, Podul de Piatră.

B) 1783 (*Acta gran.*, X, 375-378):

Dealul Sânt Iliei, Drumul Mare al Câmpulungului, Fântâna Areni, Pârăul Areni.

C) 1785 (*Harta cad.*):

Dealul Podiș („Gialu Poghisch“), Fânașul Căldărușa, Fântâna lui Pădure („Funtina Paduri“), Iazul Gligoraș (în Podișul Strâmbului), Podișul de Mijloc („Pogisch de Mischlok“), Podișul Strâmbului („Potgischu Strâmbului“), Valea Căldărușa („Vale Kalderusch“).

D) 1808 (*Planul geometric* al lui Braun):

Bahna Iazul Diaconului, Bahna Iazul lui Nica, Bahna Strâmbului, Balta Tinoasa, Fântâna de Piatră, Iazul Luciului, Iazul lui Bulai, Iazurile Slobozite, Moșia Mitocul, „Pământurile a Zoteștilor“, Pârăul Bursuc, Pârăul Bursucilor, Pârăul Vișinilor (spre apus de biserica Hagigadar), Schitul Mitocul, Valea Căldărușii, Valea Frumoasă.

ARGEL⁸

Cătun al satului Rușii Moldoviței.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Pâraie*: Dubul.

2. *Poieni*: Benschii, Cozarca, Iavorești, Izvor, „Jamkhi“, Șusița („Szuszitca“), Vesnarca.

3. *Dealuri*: Bradul, „Perejwata“, „Roszoszny“.

4. *Munți*: Caminsca, Dubul, Oglinda, Plaisca, Pohar, Poloninca, Serdieva, Sihloaia, Zegreva.

b. 1933 (*Harta Ocol. silv. Argel*):

1. *Pâraie*: Argel, Dubovsca, Dubul, Loba, Lunguleț, Moldovița, Pârăul Turcului, Porcescu, Rașca, Redvan, Roșoșa, Timotei, Turculeț.

⁸ Pentru toponimia acestui sat, vezi Ioan Lobiuc, *Interacțiuni româno-rușine în toponimia văii riului Moldovița (județul Suceava) în Lucrările simpozionului de toponimie*, București, 1975, p. 161-176.

2. *Păduri*: Argel, Dubul, Loba, Lunguleț, Rașca, Roșoșa, Timotei, Zigreva.

3. *Poieni*: Bâțca, Chicera Neagră, Corhana, Cruhla, Hozarca, Iamca, Iaselnic, Ilemsca, Oglinda, Paltin, Piscul, Poiana Rașcovei, Poloninca, Sihloaia, Șerochigrun, Vesmarca, Zigreva.

c. 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune*: Bradul, Dubul, Hreben, Plaisca, Pohar, Polonenca, Sena, Zegreva.

2. *Ape*: Pârăul Argelul, Râul Moldovița.

3. *Păduri*: Curmătura, Paltin, Porșescul, Radvan, Roșoșa, Sereďna, Turculeț, Turcului.

4. *Munți*: Bradul, Hreben, Plaisca, Pohar, Polonenca, Zegreva.

ARGESTRU

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părți de sat*: Argestru, Drancani, Haju, Nichitușeni, Pietroasa, Ștefeni, Țăcșeni.

2. *Drumuri*: Drumul Argestrului, Drumul Holburei, Drumul Pântenilor, Plaiul Arșiței, Plaiul Cailor, Plaiul Runcului.

3. *Păraie*: Argestrul, Argestruțul, Pietroasa, Pârăul Andreșenilor, Pârăul Bertenilor, Pârăul Boghenilor, Pârăul Buleilor, Pârăul cu Soci, Pârăul Drancanilor, Pârăul Fierului, Pârăul Forfotenilor, Pârăul lui Mihai Pântea, Pârăul lui Nichituș, Pârăul Nichitușenilor, Pârăul Pântii, Pârăul Popii, Pârăul Sandului, Pârăul Ștefenilor, Pârăul Tănăsenilor, Pârăul Tisei, Pârăul Țicșenilor, Pârăul Ursacenilor.

4. *Râuri*: Bistrița Aurie.

5. *Poduri*: Podul Holburei.

6. *Păduri*: Argestru, Argestruța, Arșița, Pădurea Bâțcei, Pădurea Drancanilor, Pădurea Tisei, Pădurea Țăcșanilor, Pietroasa, Părlitura, Seleşvar.

7. *Dealuri*: Arșița, Bâțca Argestrului, Căprăria, Dealul Drancanilor, Dealul Forfotenilor, Dealul Holburei, Dealul Paulenilor, Dealul Popenilor, Dealul Tănăsenilor, Tealul Țăcșenilor, Pietroasa, Runcul.

8. *Râpi*: Râpa Cercenilor, Râpa Nacului, Râpa Pietroasei.

AVEREȘTI⁹

În 1403, Alexandru cel Bun dăruiește satul „Avereștii care-i la Suceava“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 48). Costăchescu crede că „Satul Averești era în Bucovina, pe Suceava“ (*ibidem*, 49). Acest sat e satul Verești de lângă Burdujeni. Cf. zăpăsul de schimb de sate între mănăstirea Putna și Mitropolia Sucevii, din 1759: Putna primește satele din ținutul Sucevii, „anume Vlădenii... și Româneștii, ce se chiamă acum Dumbrăveni, și Avireștii, ce să încep din apa Sucevii, ținându-să una de alta“ (*ibidem*, p. 188).

*BABIN

La 1680 era în stăpânirea lui Constantin Cocoranul (Ghibănescu, *Ispis.*, IV, 1, 42), iar la 1781 în stăpânirea a opt răzeși: Vasile Marco, Ivan Calmuțchi, Vasile Semaca, Constantin Drăghinici, Grigore Drăghinici, Dumitru Drăghinici, An. Groholschi și Andrei Gafenco (*Harta cad.* 1781; cf. și Balan, *Doc. buc.* VI, 189). La 1793 se aflau în Babin 3 mori cu câte o piatră, o pereche de pive de sumane și 3 găvane de păsat (Balan, *Doc. buc.*, VI, 190).

⁹ În DRH.A, I, doc. nr. 17 (din 7 ian. 1403), p. 24, se vorbește de satul Averăuții, „care sânt pe Suceava“. Dar forma grafică slavizată din documentul slavon nu a circulat la noi, de aceea editorii aveau obligația să prezinte, în traducere, forma românească *Averești*, cum procedează Mihai Costăchescu, în *Doc.* I, p. 48. Următoarea atestare a localității este din 1444, acum numele fiind, în documentul tradus în germană, *Averești*, deci în forma autentic românească. Este sigur că în documentul slavon, tradus în germană, numele localității era *Averești*. Din documentul de la 1759, citat de N. Grămadă („anume Vlădenii... și Româneștii, ce se chiamă acum Dumbrăveni, și Avireștii, ce să încep din Apa Sucevii, ținându-să una de alta“), se vede că la această dată localitatea se numea încă (probabil oficial) *Avirești*, cu *e* din silaba a doua închis la *i*. Forma actuală, la început populară, s-a impus, probabil, în secolul al XVIII-lea, anume în a doua jumătate. Numele se explică prin pierderea vocalei *A* din *Averești* (n.e.).

- A) **1742** (Balan, *Doc. buc.*, IV, 210, hotarnică):
Apa Serafinețului, Dealul Horodencei, Drumul Mare al Horodencei, Drumul Sobarilor¹⁰
- 1774** (Balan, *Doc. buc.*, VI, 125, hotarnica satului Prelipce):
Pârăul Vimosul (între Babin și Prelipce).
- B) **1782** (*Acta gran.*, II, 28) Babin și săliștea Stepeneuca:
Drumul Horodencei, Hârtop („Hertop, Erdversinkung“), Movila.
- C) **1781** (*Harta cad.*):
Țarini: Codobești, Dealul Toutrilor („Totriwrch“), Haideica, Horodiște („Horodeszczie“), Ștefaniuca, Toloaca („Heneleschkama“).
- D) **a. Sec. XIX** (Insp. cad.):
Țarini: Cadub, Ciuncaci, Lișuvca, Rudca.
- b. 1939** (Insp. școl.):
1. *Țarini*: Hadeica, Horodești, Leisiuca.
 2. *Drumuri*: Rutca, Ștefănuca.
 3. *Dealuri*: Horodești, Surcaci.

*BACUMA

Fost sat în apropiere de Ciudei. Balan (*Sate disp.*, 29) afirmă că „satul Budenița s-a chemat și Bacuma“. Într-un zapis de vânzare de la 1801 apare Budenița sau Bacuma (Balan, *Doc. buc.*, VI, 222). Într-un testament de la 1813 figurează Bacuma, sau Opaieț (*ibidem*, p. 73). Într-un alt testament (1827) apare Bacuma sau Opaieț (*ibidem*, p. 353). În „Tabella nachbenannter in dem Kays. – königl. Bukowiner District

¹⁰ În hotarnica satului Verenceanca (1782) se menționează Drumul Sobarilor, între Verenceanca și Stăuceni (*Acta gran.*, X, 183); 1793, în hotarnica satului Cepelăuți din ținutul Hotinului (1793) figurează Drumul Sobarilor (Ghibănescu, *Sur.*, XI, 35). În *Acta gran.*, X, 183, Drumul Sobarilor e tradus în limba germană prin „Salzweg“. În nordul Bucovinei sarea se aducea din Colomeia, bogată în saline; cf. Grecov, *Țăranii*, 302, n.2, și documentul din 1751, dat de Constantin Cehan Racovița pentru scutirea locuitorilor din târgul Cernăuți de plata solăritului (Balan, *Doc. buc.*, V, 69). Locuitorii ținutului Cernăuți plăteau solăritul pentru sarea adusă din Polonia (*ibidem*). Cf. Balan, *Doc. buc.*, VI, 231, declarația reprezentanților târgului Cernăuți în fața Comisiei austriace: târgul și ținutul Cernăuți au plătit solăritul, pentru că consumă sare adusă din Polonia (n.a.).

befindlichen Ortschaften...“ din 1776 se dă precizarea: „Vakome alias Opaieț“ (Werenka, *Top.* 132). După izvodul din 1784 referitor la „împărțirea tuturor preoților mirenești în protopopiaturi...“ satele „Budinețu, Bacuma i Opaiețul“, constituiau o singură parohie (*ibidem*). Probabil că Bacuma a fost absorbită de satul Opaieț.

BĂDEUȚI

Fost centru al unui ocol. La 1490 e amintit între cele 50 de sate care constituie teritoriul episcopiei de Rădăuți (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 410, 416). În 1615 satul e dăruit de Ștefan Tomșa mănăstirii Solca (Acad. *Doc. sec. XVII, Mold.*, II, 196). La 1742 era săliște (Bogdan, *Sămile*, 259). La 1776, satul avea cătunul „Fasiczel Slobosie“ (Werenka, *Top.*, 133).

A) 1709 (Balan, *Doc. buc.*, III, 151, hotarnica satului Milișăuți):

Valea Nelepcei

1760 (*Arh.St. Cernăuți, Acta fundat.*, V, 236-240, hotarnica):

Făgețele („Feschezele“), Gura Zăpodiei („Sapodi“), sau Dolina, Pârloage („Prilosche“)¹¹, Podiș, Snamul.

B) 1783 (*Acta gran.*, V, 148 – 149 și Costea, *Solca*, 320):

Casa lui Ștefan Cibotaru („Tschibotaru“), Cârșma Volovățului, Dealul Făgețel („Feschetzel“), Deasupra Fântâniei („Asupra Fontini“), Gura Zăpodiei (la Wickenhauser, *Solka*, 184: „Talsale“), Lunca Sucevii, Pârăul Bădeuți, Pârăul Făgețel, Pârăul Sucevița, Pârăul Uscat Suțha sau Seaca, Râul Suceava, Troian („Trajan“), Valea Făgețel.

C) 1786 (*Harta cad.*):

Ceartoria, Câmpul Făgețelu („Camp Fassecelu“), Pâr. Sucevița.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Ciortărie, Făgețel („Focizel“), Toplița, Varnița.
2. *Pâraie*: Gârla Morii, Sucevița.

¹¹ La Costea, *Solca*, 290: Priloșva Veche (n.a.).

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Țarini*: Ciortăria, Câmpul de Sus, Câmpul Mare, Dealul Varnița, Faghițel, Lunca Ciortăria, Lunca lui Mihalcea, Toplița, Varnița.
2. *Fântâni*: Fântâna lui Chirescu, Fântâna lui Cioată, Fântâna lui Ozarchevici, Fântâna lui Poleac, Fântâna lui Șerban, Izvoarele.
3. *Pâraie*: Arinul, Moțac, Solcuța, Sucevița.
4. *Poduri*: Vadul Vlădichii.
6. *Lunci*¹²: Ciortăria, Huciul Câmpul Mare, Lunca Varniței, Mihalcea.
7. *Dealuri*: Cioata, Dealul Varniței.

***BAHNA**

În 1939, Bahna, Cireșel și Catrineni formau o comună.

D) 1939 (Pref. jud.):

1. *Cătune*: Camena, Ghioc, Hledu, Soloneț, Sudilov.
2. *Țarini*: Aceleași denumiri ca ale cătunelor.
3. *Pâraie*: Camena, Mihodra, Soloneț.
4. *Dealuri*: Curechi, Dragina, Iavurău, Michiteni.

***BAHRINEȘTI**

Atestat la 1778, într-o scrisoare a egumenului mănăstirii Putna către generalul Enzenberg (Dan, *Putna*, 100).

La 1783 satul era stăpânit jumătate de mănăstirea Cetățuia, jumătate de Antioh Stroici. Bahrineștii se hotăreau cu Bainții, târgul Siretului, Banceștii, Mușenița, Vășcăuții pe Siret, Cerepcăuții, Volcinețul și cu moșia Moiseni (*Acta gran.*, II, 8 și urm.).

Leoștenii (o bucată din hotarul satului).

B) 1783 (*Acta gran.* II, 8 și urm.):

„Bordiaka“, Dealul Cerepcăuților, Drumul Iancului, La Movila îngrădită, La Movilele cu Țigani (trei movile în pădure, unde stau lingurari), Livada lui Ungureanu și Murguleț, Movila Găunoasă („Movila Gaunusa, hohler Hügel“), Pârăul Cirlivățul („Tschirlivetzer Bach“), Pârăul cu

¹² Numerotat greșit în mss. (n.e.).

coșcove („Pereu Ku Koschkove“), Pârăul Mușeniței, Poiana lui Velișco, Valea Drehuz, Valea la Ciritei.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Cirlivățul („Sierliwetz“), Horaița, „Korolii“.
2. *Pâraie*: Cirlivățul („Trilivetz“).

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Cetățuia.
2. *Părțile satului*: Corneni, Dăscăleni, Fundătura, Hurjuia, Lăzăreni, Șirlivăț, Tofaneni, Ungureni, Văleni.
3. *Țarini*: Barc, Bordeianca, Braniște, Cornet, Dumbrava, Fundătura, Gavan, Gârla Barabuloaiei, Groapa Lupului, Hluja, Horaiț, Hurjuia, Locul Prisăcii, Moiseni, Pădurice, Șirlivăț.
4. *Mlaștini*: La Bahna.
5. *Păduri*: Fundătura, Tei.
6. *Râpi*: Fundătura, Gârla Barabuloaiei, Gârлуța.

BAINȚII (*Baințe, Baineț, Baenița*¹³)

La 1783 se hotăreau cu Climăuții, Frătăuții, târgul Siretului, Bahrineștii și cu moșia Moiseni (*Acta gran.*).

B) 1783 (*Acta gran.*):

„Dumbrava la Barku Tejat“, Fântâna de Peatră, Groapa cea Adâncă („Gropa tsche adunke“), La Balta Sacă, Obcina, Pârăul Bainților, Pârăul Cirlivățul, Pârăul Climăuților, Pârăul Rudei, Podul Rudei, Valea cu Coșcove („Vallje ku Koschkove“), Valea la Ciritei.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Țarini*: Berezina, Braniște, Ciobotăreni, Crucea, Crucea Ursului, Dealul Mare, Drăncioara, Fânaț, Fântâna Șchiopului, Gavan, Genuni (?), Hlinața, Horaiț, Moiseni, Muntele Cuc, Norocul Satului, Sadagurschi, Șirliveț.

¹³ Despre relațiile de proprietate în sec. al XVIII-lea, vezi Balan, *Doc. buc.*, VI, 258 – 259 (n.a.). De la *Bainți, Bainețe*, numele s-a schimbat în *Bainiț, Baineț*, bisilabic, cu accent pe prima silabă. Vezi și Ion Popescu-Sireteanu, *Siretul – vatră de istorie și cultură românească*, Iași, 1994, p. 208 (n.e.).

2. *Izlazuri*: Hlinața.
3. *Drumuri*: Drumul câmpului, Drumul Lutului, Drumul Velniței.
4. *Fântâni*: Fântâna Ungurean, Fântâna Ursului.
5. *Pâraie*: Gârla lui Ungurean, Velnița.
6. *Dealuri*: Dealul Mare.

BĂIȘEȘTI

Sub Alexandru cel Bun era în stăpânirea lui Balco Băișescul (*Acad. Doc. sec. XVI, Mold.*, II, 210), urmaș al mai vechiului stăpân Pană Băișescul, care se trăgea dintr-un băiaș, exploatator de mine din Baia, înainte de Alexandru cel Bun (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 137). La 1553 e atestat cu denumirea Baișești pe Moldova (Balan, *Doc. buc.*, I, 52).

- A) a. 1499** (Hotarnica unei a treia părți de sat; *Acad., Doc. sec. XV, Mold.*, II, 288 și Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 135 și 137):
Drumul Băii, Grădina lui Procop, Grădina lui Tulici (Tulescul), La Peri, Pârăul Toplița, Pârăul Toplița Mică, Vadul Todereștilor.
- b. 1704** (Hotarnică între cele două jumătăți de sat; Balan, *Doc. buc.*, III, 125):
Grind, La Trei Drumuri Săpate, Pârăul Șomuz, Podișul.
- c. 1704** (Hotarnică pentru o jumătate de sat a mănăstirii Humorului; Wickenhauser, *Homor.*, 121):
Grind, La Trei Drumuri Săpate, Movila Rea, Pârăul Toplița, Șomuzul.
- B) 1783** (*Acta gran.*, I, 3):
Casa lui Toader Dascălu, Drumul Băii, Gârla Morilor, La Balta Sacă sau a Stejarului („Stescherului“), Pârăul Șomuzel (Șomuzul Mic), Pârăul Stejăroaia, Șanțul lui Schertz¹⁴.
- D) a. Sec. XIX** (*Cad. Trib. Suceava*):
Dealul Obreja, Gârla Morii, Lunca, Pârăul Stejăroaia, Șesul Șomuzului („Șesul Șomuzului“), Țarina Dealul Obreja („Dial de Obrescza“), „Entra

¹⁴ În hotarnica Mestecănișului din 1785 e amintit căpitanul Schertz, care în 1777 a construit o fântână la șoseaua de lângă Mestecăniș (Wickenhauser, *Wor. – Putna*, I, 2, p. 141) (n.a.).

drum Czermerze“ (țarină), Țarina Gura Stejăroaiei, Țarina Obreja Cornul Luncii, Țarina Șesul sub Deal („Schess sub Dialu“), Țarina Șesul sub Deal lângă șanț („Schesul pi Dial lengu Szanz“), Țarina sub Deal („Caryna sub Dial“).

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Deleni, Joseni, Mijloceni, Suseni.
2. *Țarini*: Calmuțchi, Ciriței, Joseni, Peste Bahnă, Șomuzele, Tabla.
3. *Drumuri*: Drumul boieresc, Drumul Dumbravei, Drumul Lucăceștilor, Drumul lui Pantazi.
4. *Fântâni*: Fântâna lui Pantazi.
5. *Pâraie*: Stejăroaia.
6. *Dealuri*: dealul Bahnei, Șomuzele („Sumujele“).

BĂLĂCEANA

Numită în trecut, până prin secolul al XVIII-lea, Bălăceani, Bălăceni (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, IV, 225; Balan, *Doc. buc.*, IV, 132). La 1788 se hotărea cu Liuzii, Comăneștii, Solonețul, Berindeștii, Stroeștii și Ilișeștii (*Harta cad.*).

A) a. 1768 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 108 – 109, hotarnică):

Dealul Bahrin, Fundoaia (spre satul Comănești), La Glodeț, La Ruptură, Movila Gănuoasă¹⁵, Pe Podiș, Pârăul Cetățel, Poiana Mănăstirii, Poienile Popii, Perilupca, Țarina Mare.

b. 1768 (Hotarnica satului Stroești; Balan, *Doc. buc.*, III, 25):

Pârăul Bălăceana

C) 1788 (*Harta cad.*):

Codrul la Fântâna Rece („Kodru la Funtina Recza“; țarină), Dealul Cirlivăuțul (țarină), Dealul Corjan („Dial Korschan“; țarină), Dealul Dumbrava (țarină), Dealul Săsciori („Sestiori“; țarină), Deasupra Ciungilor („Supra Sunčsului“), Imașul La Ciungi („la Csunsch“), „La Dial Regi“ (fânaț), Movila la Ciungi („Tschunsch“), Pădurea „Berbenose“, „Perascina“ (țarină), Pârăul „Babura“, Pârăul Balaceana,

¹⁵ Movila Gănuoasă (n.e.).

Pârăul Pașcanu („Baschskaniu“), Pârăul Cirlivățul („Czerlowec“), Pârăul Corjan, Pârăul Draci („Draschi“)^{16a}, Pârăul „Frasilor“, Pârăul Glodoasa („Glodoasza“), Pârăul Ilișasca, Pârăul Mănăstioara, Pârăul „Podolu“, Pârăul Prelucii, Pârăul „Tabora“, Pârăul Țigăncii („Czigancy“), Pârăul „Uczory“ (= Săsciori?), Poiana Bahrin, Poiana în Sus, Poiana Popii, Poiana Preluca, Săsciori (țarină), Toloaca Cirlivățul („Tloka Czerlowec“; țarină), Țarina „Kimpolun sanurujuluij“ (lângă pârăul Ilișasca), Vârful Regi“.

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Suceava):

Dealul Draci, Gârla Morii, Pădurea Bahrina, Pârăul Brazilor („Tannenbach“), Pârăul Glodișor, Pârăul Ilișasca, Pârăul Nistor, Țarina Bahrina, Țarina Draci, Țarina Dumbrava, Țarina Săsciori („Scheszior“), Țarina Scrlivăț, Țarina Staniște.

1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Cătune*: Gropi.
2. *Izlazuri*: Bahrina, Paragina.
3. *Fântâni*: Fântâna Baborenilor, Fântâna cu Cumpănă.
4. *Păduri*: Bahrina, Bendic.
5. *Dealuri*: Baron, Dealul Brăștii, Muncel, Preluca.

BALASINEȘTI (Balosinești, Balasinouți) .

Sat dispărut. La 1439 voievozii Ilie și Ștefan întăresc mănăstiri de la Horodnic „un sat la Suceava, anume Balosinouții și cu moara“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 47). În 1444 Ștefan Vodă acordă diferite scutiri satului Balasinouți al mănăstirii de la Horodnic (*ibidem*, II, 208). În 1475 Ștefan cel Mare întărește mănăstirii de la Horodnic satul „unde a fost curtea lui Petru Vrană“ și satul „ce se ține de această mănăstire“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 199). Cel de-al doilea sat e Balasinești. La 1490 Ștefan cel Mare confirmă închinarea de către stareță a mănăstirii de la Horodnic și a satului acesteia, Balasineștii pe Suceava, mănăstirii Putna (*ibidem*, I, 426). În hotarnica Rădăușilor din 1782 Balasineștii se

^{16a} Pârăul Dracei, Pârăul lui Dracea (n.e.).

identifică cu Măcicăteștii: Mascatoțe (Macicatovțe), moșie „care se cheama și Balahineștii (Dan, *Cronica Episc. Răd.*, 260, n. 1, și 262).

Întemeiat pe *Catastih de toate scrisorile sfintei mănăstiri Putnii* de Vartolomeu Măzăreanu, Dan (*Putna*, 172) susține identitatea Balasineștilor cu „Macicatovțe“. Dar în cele două documente date de Ștefan cel Mare la 1490 și 1503 pentru întărirea satelor mănăstirii Putna, Balasineștii și Macicateștii sânt sate deosebite, fiecare cu biserica lui proprie.

În „*Tabelul de toate localitățile ce se află în districtu Bucovinei*“ din 1786, „Ballasinesstie“ este trecut ca sat aparținând mănăstirii Putna (Werenka, *Top.*, 201). Costăchescu, *Doc.*, II, 49, crede că Balasineștii s-au contopit cu Macicăteștii de pe Suceava, sat fost al lui Giurgiu din Frătăuți și vândut de urmași lui Ștefan cel Mare care l-a dăruit mănăstirii Putna. Balan (*Doc. buc.*, III, 13, și *Sate disp.*, 18) localizează satul pe malul drept al râului Suceava, între Frătăuți și Maneuți^{16b}.

BĂLCĂUȚII

La 1471 Ștefan cel Mare dăruiește mănăstirii Putna satul Bălcăuți „din jos de târgul Siretului“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 160). La 1741, „Balcăuțai“ era simplă săliște a mănăstirii Putna (Bogdan, *Sămile*, 222). În hotarnica satului Rudești din 1783, Bălcăuții sânt menționați cu denumirea „Slobosie Balkauzi“ (*Acta gran.*, VII, 323). Din „*Tabelul localităților districtului Bucovinei*“ din 1785 rezultă că Bălcăuții erau „o moșie (praedium) aparținătoare mănăstirii Putna, moșie pe care se întemeiază un sat cu același nume“ (Werenka, *Top.*, 203)^{16c}.

La 1786 satul era întemeiat, dar se chema „Laudonfalva“ (*ibidem*, 248).

La 1786 se hotărea cu satele: Hadicfalva, Grănicești, Calafindești, Botoșanița, Negoștina și Rudești (*Harta cad.*).

) 1761 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 32):

Pârăul Igrişte.

^{16b} Vezi Dragoș Luchian. *Un sat pe Valea Sucevei. Frătăuții Vechi*, București, Ed. Litera, 1986, p. 12 – 14.

^{16c} Vezi Ion Popescu-Sireteanu, *op. cit.*, p. 208 – 209 (n.e.).

C) 1786 (Harta cad.):

Părți de hotar: Bahnița („Bahnoze“), „Plaga“ Armanului („Hermanului“), „Plaga Dealului“, „Plaga“ Gavanului („Kavanului“), „Plaga“ Iazului, „Plaga“ Lungă, „Plaga“ Rotundă, Rivna, „Schubaniza“.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Țarini:* Coropca, Drumul Iancului, Gavanul Mare, Gavanul Mic, Horaiț, Hotar, La Movilă, Mociula, Prăjinca, Ratuș, Sinoja, Soloneț.

2. *Pâraie:* Mănăstirea Horaițului, Mociula.

3. *Dealuri:* Coropca, Dealul Mare, Horaițul, Movila.

BANCEȘTI

Numit și Bărăuți (*Șem. Mitrop. Buc.*, 1892). Forme corupte (în scriptele oficiale): Bancouți, Bătăcăuți, Bancăuți (Balan, *Doc. buc.*, III, 138 și V, 197). La 1708 e amintit Satul Bancești mai sus de târgul Siretului, ținutul Sucevii, cu grădină și prisacă (*ibidem*, III, 137).

C) 1783 (Harta cad.):

„Barkutz („Parkutz“; țarină)

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Țarini:* Horaeți, Hurjană¹⁷, Trei Movile.

2. *Dealuri:* Drăgușanca

***BANILA MOLDOVENEASCĂ (Banila pe Siret)**

În documente este numită Bănila Moldovenească, Bănila la apa Siretului, Bănila Moldovenească în ținutul Sucevii pe Siretu Alb, Banila Moldovenească pe Siretul Mic (Balan, *Doc. buc.*, III, 108, IV, 60, VI, 414, și idem, *Fam. Onciul*, 121). La 1783 se hotărea cu satele: Lucavăț, Jadova, Comarești, Panca, Budenița, Ciudeiul, Crasna Putnei, Crasna Ilschi, Braniștea Putnei (*Acta gran.*, I, 117 și urm.).

¹⁷ Numele se pronunță *Húr-jă-na*. În sec. XIX – XX, *Hurjâna* denumea și o moară, la marginea dinspre Băncești și Drăgușeni a satului Mușenița, pe drumul de la Siret la Vicșani/Ruda (n.e.).

- A) a. 1712** (Balan, *Doc. buc.*, III, 170):
Lazurile Petreștilor, Pârăul Crivăț.
- b. 1756** (*Acta gran.*, I, 123 și urm.):
Coșciuia („Koschesuja“; regiunea poienilor din spre munte), Poiana Stroheului (= Struhăului), Săliștea.
Munți: Bucov, Conceacul (?), Dumitrița, Crucile, Paltinul, „Holevski“, Mărcușelul („Merkuschelul“), „Schovka“, Varatic, Vejul („Vische“).
- c. 1755** (*Acta gran.*, I, 157 și urm., hotarnică):
Coșciuia („unele poieni lângă Siret, în spre munte, care se chiamă Coșciuia“), Pârăul Comarnicul, Pârăul Donavățul, Poiana, Săliște, Săliștea Veche.
- d. 1785** (Balan, *Doc. buc.*, VI, 274):
Părțile de Banila zise Cireșul și Coșciuia.
- e. 1795** (Balan, *Doc. buc.*, VI, 275):
Muntele Roșușnii, Poiana Coșciue.
- f. 1796** (*ibidem*):
Coșciue, Muntele Hulețchi, Răvna.
- g. 1797** (*ibidem*, VI, 414):
Vejul Ciudeiului (munte), Vejul cel Mare (munte).
- h. 1798** (Balan, *Fam. Onciul*, 178):
Muntele Mărcușescu (mărginit în sus cu Săgouca), Pârăul Struhovașu.
- i. 1827** (Balan, *Doc. buc.*, VI, 353):
„Părțile de Bacuma sau Opaîț sau Coșciue în hotarul Banilei“; părțile de Bacuma sau Opaîț și de Hoiniceni, „în hotarul Banilei“.
- j. 1837** (*ibidem*, 277):
Opaîț (o parte de Banila Moldovenească).
- k. 1858** (*ibidem*):
Partea din Banila Moldovenească, în Cireș cu Opaîț.
- B) 1783** (*Acta gran.*, I, 117 și urm.):
Dealul Bucovul, Dealul „Monasterische“, Lunca („ein sumpfigter, mit Gesträuchen überwachsener Ort“), Movila, Opcina, Opcina Berda,

Obcina Dunăvățului, Pârăul Dunăvățul, Pârăul „Kekatsche“, Pârăul „Kilbaska“; Pârăul Pantinurile, Pârăul Perelipca, Pârăul Perelipcuța, Pârăul „Schadouka“, Pârăul Trestianețul, Pârăul Valea Cucilor („Valie Kithilor“), Pârăul Volcinețul, Plai („Fussteig“), Poiana „Bacumba“ (= Bacuma), Poiana Berda, Poiana Bucovul, Poiana Paltinului (Baltinului), Poiana „Senoschilor“ (= Zănoagelor?), Șesul Siretului („Schesu Siretului“).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Pâraie și văi*: Comarnești, Dimitrița, Dunavăț, Hovineț, Pantin, Soloneț, Struhovăț.
2. *Dealuri*: Hilce, Slatina.

b. Harta Ocol. silv. Ciudei:

Piscul Veju, Pârăul Dunavățul.

c. 1939 (Pref. jud. Storojineț și Insp. școl.):

1. *Sate*: Mesteceni.
2. *Cătune*: Coșciuia, Coșuliuca (Coșeliuca), Dunavăț, Ehicera, Fundoaia, Helgea, Hoiniceni, Hotar, Jornei, Laureanca („Laurenca“), Mesteceni, Pantin, Plai, Poieni, Proseanca, Rivnea („Rivnia“), Satul Nou, Seniu, Socolița, Soloneț, Staica, Struhău, Zarea Dealului.
3. *Pâraie*: Biniansca, Berlauca, Capsuliuca, Cosovăț, Dunavăț, Fundoaia, Helgea, Hliboca, Hohoneț, Jornei (Iarni), Laurenca, Marcoșin, Pantin, Seniu, Sirețel, Solonețul Mare, Solonețul Mic, Struhău.
4. *Văi*: Valea Struhăului.
5. *Lunci*: Lunga Helgii.
6. *Păduri*: Bucova, Dumitrița, Mocearca, Vejul.
7. *Dealuri*: Bendas, Chicera, Cosovățul, Dealul lui Chicu, Dealul lui Iordache, Dealul Marenicichii, Dealul lui Vladimir, Hliboca, Holețchi, Leorda, Marcoșinul Mare, Marcoșinul Mic, Mesteceni, Rija, Slatina, Soloneț, Struhău.
8. *Poieni*: Chicera, Gruni, Holețchi, Marcoșinul Mare, Marcoșinul Mic, Popivan, Rija, Struhău, Tarnița, Țiganca.
9. *Munți*: Slatina.

***BANILA RUSEASCĂ** (*Banila pe Ceremuș*)

Numită în documente Banila Rusească, Banila pe Ceremuș, Banila la apa Ceremușului (Balan, *Doc. buc.*, IV, 99; V, 36; VI, 380). La 1775 Banila pe Ceremuș era împărțită în două sate deosebite: Banila de Jos, cu Slobozia, și Banila de Sus (Werenka, *Top.*, 131). La 1784 Banila de Jos se numea și „Cserbaniuka“ (*ibidem*, 187). Mai târziu, Banila de Jos s-a numit Slobozia Banilei. La 1783 se hotărea cu Vășcăuții pe Ceremuș, Zamostea, Vilaueca, Lucavățul și Milie (*Acta gran.*, I, 182 și urm.).

În harta cadastrală a satului Vilaueca (1783) sânt indicate două pâraie, care izvorăsc în hotarul Vilaueci și curg spre Bănila pe Ceremuș: Berejnița și Cocoșinețul.

A) a. 1652 (*Liberactorum granicialium*, I, 199 și urm.; Balan, *Doc. buc.*, I, 259):

Ceremușul, Corcin (fânațul despre Corcin), Drumul Drahasinorul¹⁸, Drumul Tucepilor, („Tuczepilor Weg“), Drumul Popilnicilor („Popilnicilor Weg“), Lunca, Moara din sus a Cocorenilor, Pârăul Berejnița („Peressize“), Pârăul Coritnița, Toloaca, Zaberej (deal).

b. 1741 (*Acta gran.*, I, 219 și urm., hotarnică, între Banila pe Ceremuș și Milie; Balan, *Doc. buc.*, IV, 188):

Apa Ceremușului, Bahna („oder sumpfigter Boden“), Fântâna Putredă, Hlina, „Ialinski Vivos“ (deal), Opcina Mare, Pârăul Berejnița, Pârăul Calinici („Kalinics Bach“), Pârăul Chebacul¹⁹, Pârăul Coritnița, Pârăul Criva („Obirschien des Baches Krivi“: Obârșiile pârăului Crivei“), Pârăul cu Plopi, Pârăul Hatna, Pârăul Mare, Pârăul Polinciuc, Pârăul Toplița, Pârăul Tulcinul, Poiana Dapișchi, Poiana La Groni, Vadul Sobarilor („Sobarilor Durchfahrt“).

c. 1741 (*Acta gran.*, I, 204), hotarnică în spre Vilaueca:

Bahna, „Czekane“, Mănăstirea lui Isac, Hlinețul („Hlinez“), Opcina,

•

¹⁸ Popilniki, Tuczapy și Drahasymov sânt localități în Galiția, în apropiere de Banila pe Ceremuș (Balan, *Doc. buc.*, VI, 26 – 27) (n.a.)

¹⁹ La 1783 vornicul satului Bobești, Atanasie Chiebacu, este împuternicitul boierului George Beldiman în fața Comisiei austriece de delimitare (*Acta gran.*, I, 270) (n.a.)

Pârăul Cozia, Pârăul Bereșnița, „Sokoschinezului“ (= Kokoschinetzului), Subrin („în sus, sub Subrin“).

B) 1783 (*Acta gran.*, I, 182 și urm.):

Brădet (pădure), Ceremușul, Cireșenca (poiană mică, în care se află un cireș uscat), Dealul Subrin, Dealul Zaberej („Fin alter Damm, rüssisch Stavische genannt), Fântâna Putridă, Iazul Drăguțescului („Damm des Dragutscheskului“), La „Illinski Vivos“ („ein gegrabener Weg“ = Drum Săpat)²⁰, Movila, Opcina, Piscul („Pisqu oder Bergspitze“), Pârăul Bereșnița, Pârăul Bereșnoca, Pârăul Calinici („Kalinich“), Pârăul Chebac, Pârăul Chisa, Pârăul Cocoșinețului, Pârăul Coritnița, Pârăul Coșerița (?), Pârăul Criva („Kribâj“), Pârăul Hatnei, Pârăul Hlibicioc, Pârăul Hnileț („ein Graben eines faulen Wassers“), Pârăul Polinciuc, Pârăul Saca („der sogenannte trockene Bach, welcher aber Wasser hat“), Pârăul „Tschekanului“. Pârăul Toplița („Toeplitza“), Poiana Dabescu, Poiana „La Prim“, Poiana lui Simion Calinciuc, Prisaca lui Gafenco, Râpa („ein Rand“), Ruptura, Șesul Ceremușui („In Schesu Tscheremoschului“), Vadul Sobarilor („Sobar oder Durchfahrt der Toeplitza“).

C) 1783 (*Harta cad.*):

Pâraie: Berejnița („Pereschnitza“), Cocoșinețul („Kikoschinetz“).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Coritnița.

2. *Pâraie*: Berejnița, Cecan, Coritnița, Hlibocica, Pârăul Morii.

3. *Păduri*: Cocoșineț, Dealul Des, Obșcina (= Obcina), Pădurea Hoților, Pădurea Mare.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune*: Berejnița, Caluherca, Malaster, Pohiri, Ursuleanca.

2. *Țarini*: Caluherca, Chatnei, Corciu, Dealul Malai, Luh, Monastăr, Ploșcea, Pomiroc, Radulenca, Slobidca.

3. *Drumuri*: Drumul Turcilor.

4. *Pâraie*: Berejanca (Berejnița), Coritnița, Criva, Hatna.

5. *Râuri*: Ceremușul.

²⁰ Cf. „Vivos oder Sapatura di Kar“, hotarnica satului Broscăuți din 1783 (n.a.).

6. *Păduri*: Pădurea Furilor, Pădurea Mare, Prepir.

7. *Dealuri*: Cecan, Dealul Turcesc, Maidan.

*BĂRBEȘTI

În documente apare, de obicei, sub denumirea de Bărbești pe apa Brusniței (Balan, *Doc. buc.*, III, 149). Pe hotarul satului Bărbești se afla și schitul Ostra. La 1783 se hotărea cu satele Pleșenița, Dracineț, Costești, Calinești pe Ceremuș și Ceartoria (*Acta gran.*, I, 246 și urm.).

A) a. 1581 (Balan, *Doc. buc.*, I, 79):

Pârăul Brusnița.

b. 1740 (*ibidem*, IV, 166):

Malinești (o parte de Bărbești).

c. 1776 (*ibidem*, V, 73):

Dealul Maleniște.

d. 1776 (Costea, *Schiturile*, 177):

Dealul Mălinești.

B) 1783 (*Acta gran.*, I, 246 și urm.):

Dealul deasupra Stâncii, Dealul Ostra, Dealul Trimudri Horb, Dumbrava („Schütterer Eichwaldung“), „In Kulme Dealului“, „In mutie Dialului“ („În muchea Dealului“), „In Sare Dealului“ (Am Rande der Anhöhe“: În zarea dealului), Lunca Cânelui („moldauisch Lunka Kinului, russisch: Pess in Lu oder Hundssumpf“), Pârăul Berina, Pârăul Brusnița, Pârăul Salomonie, Pârăul Trestianeuț, Șesul Prutului („Pe Schesu Prutului“).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Berina, Bezar, Cadeleșce, Dumbrava, Maneleșce, Mănăstirea Ostra, Ostra, Pletna, Răzășeni, Samsoneni.

2. *Pâraie*: Brusnița, Salamonia.

3. *Lunci*: Lunca Cânelui.

b. 1939 (Pref. jud. și Insp. școl.):

1. *Sate*: Călinești, Pleșenița.

2. *Cătune*: Lașensca, Ostra.

3. *Părțile satului*: Calaura, După Deal („Zahorbom“), Gropana, Samsoneni.
4. *Țarini*: Dubena, Dumbrava, Luh, Maneleșce, Na Lanu, Rutke, Staveșce.
5. *Pâraie*: Brusnița, Solomononia.
6. *Dealuri*: Stânca, Venohrad.

BÂRNOVA

Sat dispărut. La 1654 Gheorghe Ștefan Voievod întărește mănăstirii Dragomirna satele ei, între care și „Bârnova, în ținutul Sucevei, cu vad de moară și de heleșteu“ (Ghibănescu, *Sur.*, IV, 126). La 1776 există ca sat deosebit cu 6 familii (Werenka, *Top.*, 134). La 1779 avea 14 familii (*ibidem*, 177). Sporul de familii se explică prin așezarea în sat a unor bejenari ardeleni (Nistor, *Bejenarii ardeleni în Bucovina, în Codrul Cosminului*, II–III, 512). La 1785 Bârnova forma o parohie împreună cu Șcheia (Werenka, *Top.*, 191). Era așezată între Buninți și Șcheia (*ibidem*, 228-229). La 1783, Comisia austriacă de delimitare hotărnicăște împreună satele Buninții și Bârnova față de satele vecine, „deoarece cele două sate..., ce aparțin mănăstirii Dragomirnei se află alături“, dar nu le hotărnicăște și unul față de celălalt (*Acta gran.*, III, 51-52). Reproducem din protocolul de delimitare partea referitoare la Bârnova. După ce Dumbrava și un deal au constituit hotarul între Buninți și Șcheia, până la o piatră de hotar, unde se întâlnesc hotarele Buninților, Șcheii și Bârnovei, hotarul merge între Bârnova și Șcheia: „De aici Bârnova merge alături de Șcheia de-a lungul Dumbrăvii, care rămâne în stânga, înainte, puțin în jos, printr-o vale mică prin care curge apa dintr-un izvor, ce se află pe hotarul Bârnovei, apoi iar în sus spre două pietre de hotar aflate îngropate alături, care au stat drept în fața mănăstirii Sf. Ilie, ce se vede în dreapta, în pădure, peste care s-a ridicat o movilă de hotar, despărțitoare a pământurilor Bârnovei de cele ale Șcheii. De aici linia de hotar se îndreaptă puțin spre stânga, către deal, prin tufiș în sus până la marginea acestui tufiș, unde, deoarece pământul era prea pietros și nu s-a putut ridica o movilă de hotar, s-a îngropat o piatră de hotar și s-au turnat sub dânsa semnele obișnuite, ca cioburi, cărbuni. De la această piatră de

hotar, ce se află pe deal, se trage linia de hotar prin tufiș drept în jos și peste câteva câmpuri, care se află în șes, până la o movilă de hotar, ce s-a ridicat acolo, despărțitoare a câmpurilor Bârnovei de cele ale Șcheii. De aici linie de hotar se întinde drept spre râul Suceava, care formează hotarul natural al ambelor sate Bârnova și Buniți până acolo sus, unde s-a început hotărnicirea lor“. Astăzi toponimicul *Bârnova* desemnează un cătun și o țarină în satul Șcheia.

B) 1783 (*Acta gran.*, Balan, *Doc. buc.*, II, 141):

Pe teritoriul Buniților și Bârnovei: Dumbrava, Gura Strungii, Pârăul Buniților, Pârăul cu Arini.

BĂTĂCOUȚI

La 1437 voievozii Ilie și Ștefan dăruiesc lui Șteful Jumătate satele: Vășcăuți pe Siret, Mușenița, Dragoșani, Maneuți și Bătăcouți (Costăchescu, *Doc.*, I, 507). Costăchescu crede că e o greșeală de citire a lui Wickenhauser: Bătăcouți în loc de Balcouți sau Bălcăuți (*ibidem*, 510). Balan, *Doc. buc.*, IV, 228, identifică Bătăcouții cu Bănțeștii, Bătăcouți = Bancouți, Bănțești. Identificarea lui Balan pare justă, având în vedere faptul că toate cele 5 localități formează un grup mare și unitar de sate.

BĂZACII

Moșie. La 1812 se face o învoială de împărțire a proprietăților rămase în Bucovina de la răposatul stolnic Vasile Balș: Rus-Plăvălari, Băzaccii, Mănăstioara și Poienile (Balan, *Doc. buc.*, IV, 42). Astăzi e o țarină pe teritoriul satului Rușii Mănăstioarei (Balan, *Sate disp.*, 26).

***BAZLEȘCOIU**

La 1466 Ștefan cel Mare întărește Marușcăi, fata lui Mihai Misici, satele Mihailăuți, Mihuceni pe Trestiana și „Horodiște cu toate poienile de sub codru, ce se numește Bazleșcoiu“ (*Acad., Doc. sec. XIV și XV, Mold.*, I, 348). La Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 108 apare Bozleșcoiu. Bogdan afirmă greșit că satele acestea s-au aflat în ținutul Orheiului, aproape de

Nistru. Ele erau situate în Bucovina, aproape de Adâncata (Hliboca). Satul Mihuceni există și astăzi.

BERCHIȘEȘTI

La 1473 Ștefan cel Mare întărește lui Corlat satul „Berchișeștii“ pe Moldova și o topliță cu moară pe ea și poiana Muncelul cu mănăstirea (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 185). La 1533 Petru Rareș cumpără și dăruiește mănăstirii Moldovița satul „Berchișeștii pe Moldova și cu mănăstirea și o topliță și o moară pe topliță“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 36). La 1518 Ștefăniță Vodă întărește vânzarea de către Toader Corlat a unui „loc de moară pe o topliță unde a fost pîua lui Vlașin“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 12). Numele îi vine de la „Bearchiș“²¹.

- A) 1473 (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 185; Acad., *Doc. sec. XIV și XV, Mold.*, I, 197, hotarnică):

Balta Mesteacănului, Drumul de Cară, Pârăul Bălcoia, Pârăul Bârcacelui, Pârăul Goga, Pârăul Lupoaii, Pârăul Muncelului, Pârăul Roșia, Pârăul Runcului, Podul lui Hasniș²², Poiana lui Boldea (Poiana Boldii), Poiana Muncelul, Poienița Todereștilor, Șteaza²³ lui Vlașin, Vadul Făgulețului, Vadul Rău, Vadul Vechiu al Topliței.

Hotarnicele de mai târziu ale satului Berchișești se bazează pe hotarnica din 1473, conținând aceiași termeni topici (1609, Wickenhauser, *Mold.*, 100; 1738, Măzăreanu, *Voroneț*, 12; 1756, Balan, *Doc. buc.*, V, 141 – 142 și Wickenhauser, *Mold.*, 153; 1774, Balan, *Doc. buc.*, V, 143; 1775, Măzăreanu, *Voroneț*, 32; 1776, Wickenhauser, *Mold.*, 205 – 206 și *Acta*

²¹ Cf. documentul de danie de la Ștefan Voievod, din 1443 în care e menționat „satul unde a fost Bearchiș“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 144). E vorba însă de un sat din alt ținut. (n.a.) .

²² Despre familia boierească Hasniș, vezi Ghibănescu, *Sur.*, XXI, 103-104. (n.a.)

²³ Știaza e o pîuă mai mică (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 609). Din 1640 s-a păstrat un zapis de zălogire pentru o parte din Dolhești: „A patra parte ce iaste pe apa Crăcăului, în ținutul Neamțului, cu loc de moară în Cracău și de pio și de șteazu“ (Ghibănescu, *Ispis.*, II, I, p. 224). Wickenhauser traduce termenul *ștează* din hotarnica aceasta și din hotarnicele de mai târziu prin „Steig“, adică „plaiu“, „potecă“ (Wickenhauser, *Mold.*, 68, 100, 153, 206). În traducerea germană a documentului de la 1473 din *Acta gran.*, V, 34-35, termenul *ștează* este explicat ca „Kleiner Fussweg“, „potecă mică“. (n.a.)

gran., V, 37 – 39). Se hotărea cu: Capucodrulului, Corlata, Corlățele și Valea Sacă (*Acta gran.*, V, 1– 5). Hotarnica din 1774 mai conține următorii termeni topici noi (Balan, *Doc. buc.*, V, 143): Drumul Câmpulungului, La Scursură, Gârlișoara veche, casa lui Iftimi Mateș. Și hotarnica din 1776, trecută în *Acta gran.*, ne dă un toponimic nou: Opcina.

B) 1783 (*Acta gran.*, V, 1 – 5):

Balta Mesteacănului, Drumul Carelor, numit și Drumul Săpat, Grădina lui Gavril Costui, Pârăul Bălcoaia, Pârăul Bârcacelui („Bach Borkatului“), Pârăul Goga („Goya“), Pârăul Lupoiaia, Pârăul Roșia („Tscherlenij“), Pârăul Runcu, Poiana lui Sandu Jitar, Urzica (un loc), Vadul Rău.

C) 1783 (*Harta Cad.*):

1. *Țarini*: Dumbrava, Între Gârle, Muncelul, Săliște, Țarina „Petroschillor“.
2. *Alte numiri*: Câmpul „Muischellui (= Muncelului?), Dumbrava – imaș, Fânațul „Petroschellor“, „Între mossie“.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Țarina Nouă („Carena Nova“), Țarina Pădurii.
2. *Pâraie*: Balcoaia, Lupoiaia.

1. *Țarini*: Capu câmpului, Dohotăria, Imașul Dumbrava, Livada, Peste gărlă, Pârăul Lupoaiei, Săliște.
2. *Pâraie*: Berchișești.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Țarini*: Dohotărie, Goga, Între Hotare, La Cruce, Lupoiaia, Peste Gărlă, Pe Șes, Podirei, Rugina, Săliște, Țarina Nouă.
2. *Râuri*: Moldova.
3. *Lunci*: Stejăreni.
4. *Dealuri*: Măgura.

***BEREȘTI**

Sat dispărut. La 1660 Ștefan vodă Lupul orânduiește un hotarnic, pentru ca să-i „aleagă“ lui Vasile Stârcia, „hotarul Bereștilor, ce iaste pre

Siretiu în ținutul Sucevii“. Hotarul săliștii Bereștilor era „până în termurile Siretiului celui bătrân și locul bisericii în siliștea cea bătrână, în termurile Siretiului celui bătrân“ (Ghibănescu, *Sur.*, IV, 130 – 131). La 1744, Bereștii erau sat, în stăpânirea mănăstirii Slatina. La 1782 erau o simplă seliște (Werenka, *Top.*, 164, 201). Se hotăreau cu satele Cerepcăuți, la sud, Camenca, la nord-vest, Hliboca, la vest, Oprișeni, la nord-nord est, Burlenița sau Stârcea la est (*Harta cad.*, din 1787)²⁴.

Pe o parte a fostului teritoriu al Bereștilor se găsește astăzi satul Petriceanca (Balan, *Sate disp.*, 11). La 1787 moșia avea o întindere de 1184 jugăre, 207 stânjani.

- A) 1774 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 136):
Drumul Mare, La trei Movile, Pârăul Bahneț, Pârăul din Jos, Șesul Siretului.
- B) 1782 (*Acta gran.*, III, 167 – 177):
Bahna, Bahnița (Bahneț), Drumul Cernăuților, Fântâna Verba, Movilița, Pârăul Cracul de Jos („Krako di Schios“), Scursura („oder sumpfigter Wassergraben“).
- C) 1787 (*Harta cad.* - în aceeași hartă cadastrală cu satul Cerepcăuți):
Țarini: Bahna, Dumbrava, Toloaca la Siret.

*BERHOMET (*Lângă Jucica*)

Săliște. La 1741 Grigore Ghica dăruiește mănăstirii Barnovschi satul Jucica, cu toate săliștile de pe lângă el, anume: Deniseuca, Lențești, Cozușna și Berhomete (Balan, *Doc. buc.*, IV, 183). Astăzi Berhomete se cheamă partea de est a satului Jucica Nouă (*ibidem*, 185).

*BERHOMET PE PRUT

- B) 1782 (*Acta gran.*, I, 33):
La 1782 se hotărea cu satele Dubăuți, Oșelib și Revacăuți (*Acta gran.*, I, 33). De Berhomet țineau satele Lăpușna și Mejebrodi.

²⁴ Și în hotarele satelor Piedecăuți și Lujeni o parte de hotar se numea, la 1782, Berești („Beresty“, „Perestie“) (*Harta cad.* a satelor Piedecăuți și Lujeni). La 1785, pe hotarul satului Căbești era „Pădurea Berești“. (n.a.).

Balta „Ilschko“ (numită și Balta Putridă), Fântâna Putridă, Iazul Dubăuților, Moara Dubăuților, Pârăul Sovița.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Săliște

b. 1939 (Insp. școl.):

Dealuri: Dealul Bârladului („Berladțca hora“)

***BERHOMET PE SIRET**

Constatarea Comisiei austriece de delimitare, la 1783, spune: „În acest hotar al Lucavățului e așezat acuma satul Berhometele, care s-a întemeiat nu demult (seit kurzer Zeit), dar n-are hotar propriu, ci ține de Lucavăț“ (*Acta gran.*, VII, 8). Satul însă exista și în secolul XVII (Balan, *Doc. buc.*, III, 96, zăpis de vânzare pentru câteva părți din Lucavăț, Berhomete și Pancești).

A) a. 1776 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 97):

Ciomărna (munte), Travanul (munte).

b. 1788 (*Ibidem*, 326):

Poiana Roșișnăi.

C) 1785 (*Harta cad.*):

1. Berhomet:

Chicera „Solska“ (loc), Cireșenca, „Cipesna“ (loc), Cozușna, Dealul „Kamienka“ Chicera, Dealul „Perechreste mare“, Dealul „Stosok mare“, Dealul „Stosok mik“, „Pereu Wasilkeu“, Pârăul Hnilețul, Pârăul „Kamieni mare“, Pârăul „Kamieni mik“, Pârăul Perechil, Pârăul „Perekipski“, Pârăul Soloneț („Soloniecz“), Pârăul „Stebnik“, Pârăul Suche, Poiana „Perechrestie“, Poiana Stosoc, Posna, Prislopul Smidovati sau Tatarului, Volohova (loc.).

Altă hartă, tot din 1785:

1. *Părți de hotar:* Corost, Divoc, „Schosna“, Sihla, Slaveț, Stosoc, „Vatra Paliestilor“.

2. *Alte numiri topice:* „Berepeletie“, Cireșenca, Câmpurile „La Derien“, Fânațul Ievoreu, Fânațul „La Lekits“, Fânațul „Stepnik“, Fânațul „Sub

Stosok“, „Pabi Gorgan“, „Pereu lui Chrab“, „Pereu lui Isak“, Pârăul Arșița, Pârăul „Czernuvka“, Pârăul „Diloczek“, Pârăul Hnilietul, Pârăul Ievoreu, Pârăul „Lekitsch“, Pârăul Lucavăț, Pârăul Mihoderca, Pârăul Mihodra, Pârăul Perechil, Pârăul „Perechil mare“, Pârăul „Perechil mik“, Pârăul „Pihuza mare“ (= Tinuța?), Pârăul „Pihuza mik“, Pârăul Slaveț, Pârăul „Stepnik“, Pârăul „Subrinecz mik“, Pârăul „Suchi“, Pârăul „Wesnanki mare“, Pârăul „Wesnanki mik“, Poiana „La Slatina“, Poiana Popii, Poiana „Stosok Mare“, Toloaca „Suche“.

2. Lăpușna

„Čemerestie“, Dealul (?) „Kamien“, Dealul (?) „Knesikova“, Dealul „Mika“, Fânațele Lăpușna, Pârăul Argel („Arziel“), Pârăul „Bucoviniestie“, Pârăul „Cerveni Oblad“, Pârăul „Knesikova“, Pârăul „Knesikovata“, Pârăul Lăpușna, Pârăul „Lischiatin“, Pârăul „Markusi“, Pârăul „Perechenka mare“, Pârăul „Perechenka mik“, Pârăul „Rosuhatj“, Pârăul „Spakeu“, Pârăul „Trebetnicovata“ („Trepetnicovati“), Pârăul „Zwarazek“, Poiana „Markusi“, Poiana „Perechrestie mare“, Poiana Travien, Poiana „Travienzik“, Poiana „Travienzik Puttili“, Poiana „Trebetnicovati“, Poiana „Wopschinka“ (= Opcioara?), „Senicza Plesa“ (loc), „Topelskj“, „Topolesti“.

3. Mejebrodi

Dealul „Diloczok“, Dealul „Perechenka“, Fânațele Măgura, „Kamien“ (loc), „Kinaska“, „Kitschira Solska“, „La Piatra“, „La Prislop male“ (= Prislopul Mic), „La Slatina“, „Mik pereu de sub Piatra“, Pădurea „Sub Piatra“, „Pereu mare“, „Pereu sub Piatra“, Pârăul Argel („Ardziel“, Pârăul Cernuvca, Pârăul „Chniela“, Pârăul din Sărătură, Pârăul „Doschiatin“, Pârăul „Iesinekovati mare“, Pârăul „Iesinekovati mik“, Pârăul „Oschenesti“, Pârăul „Perechenka mika“, Pârăul Piatra, Pârăul „Piatra mik“ Pârăul Soloneț, Pârăul „Subriniecz“, Pârăul Tovarnița, Poiana Motrin, Poiana Sagmisa, Poiana Slatina, Toloaca Piatra.

D) a. Sec. XIX (*Harta cad.*, Insp.):

Berhommet pe Siret

1. *Țarini*: Alexanderdorf, „Bozna veke“, Haiducova, Hnele mala, Hnele

veleca, Jeremie Pole, Katerinendorf, Lăpușna, Liscovata, Maidan, Măgura, Mejebrode, Mihodra, Mocearca, Motrina, Ogoarele Lipovenilor, Opcina („Wipchina“), Opcioara („Wibcenca“), Perechrestie, Perekhid, Pid Craiom, Pusti Stavec, Roșișni, Sisna, Smidovata, „Smyd“, Soloneț, Stavec, Stebnie, Stojoc, Travien.

2. *Pâraie*: Mihodra, Mocearca, Stavec, Stebnic, Suhi.

b. 1939 (Pref. jud. Storojineț):

1. *Părți de sat*: Bahna, Chicera, Cutul de Jos, Cutul de Sus, Darie, Margina, Peste Șiret, Slaveț, Soloneț, Stebnic, Suchei, Vadul lui Tăutu, Vipcena.

2. *Țarini*: Bihuța (= Tihuța?), Darie, Măgura, Roșișnei, Stogușorul, Vipcena (= Opcina), Volotin.

3. *Drumuri*: Bodnarașec, Drumul Lăpușnei, Drumul Mihovei, Havaleșca.

4. *Pâraie*: Cernauca, Lichecea, Mihodra, Motrina, Slaveț, Solonețul, Suchei.

5. *Râuri*: Siretul.

6. *Iazuri*: Cucinschi, Mândrișor, Prepelița, Vasilco.

7. *Păduri*: Chicera, Divoc, Lichecea, Slaveț, Stebnic, Stojocul Mare, Stojocul Mic, Suchei, Vadul lui Tăutu.

8. *Dealuri*: Bobeica, Divoc, Roșișnei Mic, Sărata, Slaveț.

9. *Munți*: Chicera, Lichecea, Măgura, Roșișnei Mare, Stogușorul Mare, Stogușorul Mic.

BERINDEȘTI

Sat dispărut. La 1507 Bogdan Voievod întărește lui Gavril Totrușan cumpărarea unui „sat la Gura Costinii, anume Berindești, și cu moara ce este pe Costina“ (Costăchescu, *Bogd.*, 139 și *Acad. Doc. sec. XVI, Mold.*, I, 63). Satul avea uric de la voievozii Ilie și Ștefan, era deci un sat vechi. Exista încă la 1808 ca sat deosebit (Balan, *Doc. buc.*, VI, 235). La sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea Berindeștii și Costâna formau o singură comună, cu o singură pecete sătească: „Berindestie i Kostine“ (Grămadă, *Peceți*, 23 – 24). La 1782 se hotăreau cu satele: Costâna, de care erau despărțiți prin pârăul Costâna,

Săsciori, Solonețul, Todereștii, Pârteștii și, pe o mică porțiune lângă râul Suceava, cu Dărmăneștii. Astăzi toponimicul Berindești desemnează, pe hotarul satului Costâna, un câmp lângă râul Suceava și o țarină lângă sat.

A) 1507 (Costăchescu, *Bogd.*, 139):

Pârăul Costâna.

B) 1782 (*Acta gran.*, I, 98 și urm.):

Capu Săsciorilor, Dumbrava, Lunca Sucevii, Mlaștina, Mlaștina Teișor („Teischorij“; hotar natural între Berindești și Săsciori), Moara Ghergheloaiei, „Pereu din Dumbrava Armanului“ (hotar între Berindești și Părhăuți), Pârăul Costâna (hotar între Berindești și Costâna, apoi între Berindești și Săsciori), Pârăul Solonețului (hotar între Berindești și Soloneț), Pârăul Teișor (lângă Săsciori), Puț („Putz heisst einer mit Steinen ausgefütterter oder gemauerter Bronn“), Troiana.

C) 1782 (*Harta cad.*):

Pârăul Costâna, Pârăul Teișor, Pârăul Țarinii Stăpânești („Bereu Czary stepenesk“), Țarina „Brilaczilor“, Țarina Darmănești, Țarina Stuhului („Stuchy“).

***BERLINȚI** (*Berlințe, Bârlinți, Bârlințe, Burlințe, Burlenița*)

La 1410 biserica satului Bârlinți e supusă episcopiei de Rădăuți (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 410). În ultimul sfert al secolului XVIII satul a început să se numească Stârcea, după numele stăpânului său. La 1782, Comisia de delimitare (*Acta gran.*, II, 48), menționează „Satul Burlenița, care astăzi se numește Stârcea după numele proprietarilor“. Astăzi satul se cheamă Stârcea²⁵.

***BILA** (*Sătișor lângă Cernăuți*)

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

Dealul Volcineț, Pârăul Storojineț.

²⁵ Nomenclatura topică la satul *Stârcea* (n.a.). Corect: 1490, în loc de 1410. Vezi și Ion Popescu-Sireteanu, *op. cit.*, p. 209 (n.e.).

BILCA

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: „Pentre Bilke“.
2. *Alte numiri*: Cireșei (loc împădurit și pădure rară), Cârdeiești, Crivișoara, Goliște, Imașul „Petrischka“, „Kapu Wosu“, Pădurea Piuarului, Pârăul Bilca Mică, Pârăul „Bilka Petrouț“, Pârăul Criva, Pârăul Crivișoara, Pârăul Holteana, Pârăul Teplița, Poiana buni Ilom și „buni Uom“, Poiana Poiana Cârpeniș, Poiana Irimeștilor („Iri Mieștilor“), Poiana La Ocoale („Okale“), Poiana Leahului, Poiana Lungă, Poiana Lupuleac, Poiana Priluca, Poiana Șoima, Poiana „Undiu Mare“, Preluca „Ludiok“, Valea Oii („Wale Oy“), Vuliva.

D) a. Sec. XIX (*Insp. cad.*):

Căsoaie, Pădurea Runca lui „Kanoniak“, Pădurea Vuliva, Pârăul Bilca Mare, Pârăul Bilca Mică, Pârăul Criva, Pârăul Holtiana, Pârăul Petrimineasa, Pârăul Valea Neagră, Pârăul Arinul alb, Poiana Bodălenilor („Bodnalenelor“), Poiana Cărpiniș, Poiana Cireșei, Poiana Cotu Șoimii, Poiana „Grigoruka“, Poiana Ileana, Poiana „Kruszina“ (= Crușina), Poiana la Criva, Poiana Lungă, Poiana Marginea Șoimii, Poiana Piciorul Porcului, Poiana „Piorului“, Poiana Porcărie, Poiana Puhenilor, Poiana „Rogotoja“, Poiana Runcu „Jiepuri“ (= Iepuri), Poiana Runcu Puhenilor, Poiana Stregarie, Poiana Șoima, Poiana Țugui, Runcul Liahului, Țarina Bahna Crivei, Țarina Bahna Vulivei, Țarina Criva, Țarina Goliște, Țarina Movila, Țarina Șoima, Țarina Vozd.

b. 1911 (*Harta Ocol. silv. Vicovul de Sus*):

1. *Pâraie*: Bejenca, Bilca Mare, Bilca Mică, Cărbunărie, Ciolota, Ciungi, Crivăț, Crivecior, Hrițasca, Pârăul Lat.
2. *Păduri*: Ariniș, Bilca, Bilcuța, Brusturi, Cărbunăria, Ciungi, Crivăț, Crușina, Grica, Gura Plaiului, Hrab, Hrițasca, Loza, Mocerita, Olăreasca, Pârăul Lat, Plopi, Șvârha, Tatarca, Zahareni.
3. *Poieni*: Danila, Hrițasca de Jos, Plopi, Poiana Tufii.
4. *Alte numiri*: Fânațele Sverha.

C) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Țigănaș.

2. *Părțile satului*: Bilcuța, Centru, Cioteni, Cârdeiești, În Jos, În Sus, La Deal, La Vale.
3. *Țarini*: Bahna, Bahna Vulevei, Crivăț, Goliște, Movila, Șoaima, Ursoaia, Vozd, Vuleva.
4. *Pâraie*: Balta Cucului, Bilca Mare, Bilca Mică, Criva, Crivăț, Glodoasa, Holteana, Valea Neagră.
5. *Râuri*: Suceava
6. *Iazuri*: Iazul Ciobot, Iazul lui Grigore, Iazul lui Ion a lui Hârdău, Iazul lui Șuft.
7. *Lunci*: Prundul Bilcei, Prundul Sucevei.
8. *Păduri*: Cărpiniș, Cireșei, Lunga, Piciorul Porcului, Poiana Bodăleni, Poiana Galan, Poiana Iepurelui, Poiana Ilienilor, Rugutoaia, Runcul Leahului, Runcul Șuța, Slovaci, Tigănaș, Ursoaia.
9. *Dealuri*: dealul Doroftioaiei, Dealul Dumitroaiei, Dealul Vulerei, Dâmbul Cimitirului, Dâmbul Hangan, Dâmbul Hurjui.
10. *Târle*: La Druc, Vuleva.^{26a}

*BLUDNA

Sat dispărut. La 1503 Ștefan cel Mare întărește episcopiei de Rădăuți satul Coțmanul Mare cu toate cătunele lui: Havrilăuții, Hlivișcea, Davidăuții, Sadcăul, Clovodinul, Bludna, Suhoverhul, Ciaplinții, Valeva (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 223). La 1782 Bludna nu mai e amintită între satele stăpânite de episcopia de Rădăuți^{26b}, ceea ce ar indica dispariția satului înainte de această dată. Satul fusese situat, probabil, între Clivodin și Suhoverca (Balan, *Sate disp.*, 5 – 6).

*BOBEȘTI

La 1783 se hotăreau cu satele: Dracineț, Mihalcea, Broscăuți, Comarești și Căbești (*Acta gran.*).

^{26a} Pentru Bilca, vezi George Muntean și Vasile Cârdei, *Bilca – o așezare din Valea Sucevei*, Suceava, 1971 (n.e.).

^{26b} Satele episcopiei erau, la 1782: Rădăuți, Coțman, Laștiuca (= Sadcov), Clivodin, Davidești, Hlivești și Havrilești (Balan, *Doc. buc.*, VI, 55). Lipsesc, fiind dispărute, satele Bludna și Ciaplinții (n.a.).

A) **1648** (Balan, *Doc. buc.*, II, 131 – 132):

Iablinie (o bucată de pământ), Pădurea Comăreștilor, Pârăul Hlinița cea Mare, Poiana Altar, Poiana Spâținul, Valea lui Lazor.

B) **1783** (*Acta gran.*, I, 270 și urm.):

Cireșenca, Cotul Dragului (un vârf rotund de deal), Dealul Dragului, Dealul „Kruschka“, Dealul sau Opcina Altarului, „În mutie Dealului“ („auf dem Rücken der Anhöhe“), Opcina, Piscul Altarilor, Pârăul Hlinița Mare, Pârăul Hlinița Mică, Pârăul Lazurilor („Bach Lazurilor“), Poiana Altarilor, Poiana Spiținul, Scursura.

D) **1939** (Pref. jud. și Insp. școl.):

1. *Părți ale satului*: Cozăceni, Cotul vechiu, Hrehoreni, Vilțar.

2. *Țarini*: Cotul Robului, Crușche, Dealul Fagilor, Dealul Gol, Ieslea, Ghil, Iasini, Parelisoc, Rivna, Râpa Mare, Săliște, Valea Rupturii, Viltar, Zarve.

3. *Fântâni*: Fântâna Păscarului.

4. *Pâraie*: Cozaceni, Hlinița, Lazar, Romanca, Viltar.

5. *Văi, lunci*: Valea Frasinului, Valea Hliniței, Valea Hrehoreni, Valea Râpei, Valea Viltar.

6. *Lunci*: Dumbrava Viltar, Lunca Hliniței, Lunca Săliștei, Lunca Viltar.

7. *Dealuri*: Dealul Caprii, Dealul Frasinului, Dealul Gol, Dealul Lung, Răstoace, Romanca.

*BODENI

Săliște. La 1783 se hotărea cu Borghineștii, Buneștii și Nemercentii. Partea cea mai mare a rămas, la 1775, în Moldova (Balan, *Doc. buc.*, IV, 138). Bodenii sânt identici cu săliștea Podeni, din apropierea satelor Bunești și Nemercenti (Balan, *Sate disp.*, 13).

*BOIAN

La 1528 Petru Rareș întărește lui Ion Stârcea, pârcălab de Hotin, „satul pe Prut, anume Boianul Mare, cu toate pricuriturile“ (*Acad., Doc. sec. XVI, Mold.*, I, 293). La 1547 Iliăș Vodă dăruiește lui Matiaș Stârcea a treia parte din Boianul Mare, partea de jos, anume Strâmbii (*ibidem*, I,

548). La 1782 se hotărea cu satele Ostrița, numit Mahala, Cotul Ostriței, Revacăuții, din care partea cea mai mare a rămas în ținutul Hotinului, Lehăceni, Rrancea, Slobozia Rrancei și Țureni (*Acta gran.*, II, 160 și urm.).

A) a. 1547 (*Acad. Doc. sec. XVI, Mold.*, I, 548):

Strâmbii (partea de jos a satului).

b. 1726 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 61 – 62, hotarnică):

Apa Răchitnei, Balta Mare, Balta Pisc, Doljecul, Dubul lui Ioan²⁷, Heleșteul lui Popencu, Heleșteul lui Sischi, Izvorul cel Mare, Izvorul Doamnei²⁸, Pârăul Hucău, Pârăul Molatețul, Pârăul Ruda, Pârăul Șehaliuca, Rături²⁹.

c. 1737 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 140 – 141, hotarnică între Boian și Ostrița):

Balta numită Siuneala Bolota, Izvorul Hlinei („ce se înțelege pe limba noastră Glodoasa“ numit și Izvorul Caminena, „adică Pietroasa“), Pădurea Lișcic, Pârăul Hucăul, Șesul Prutului, Valea lavore.

d. 1751 (*Acta gran.*, II, 201 și urm., hotarnică):

Dealul Scheremet (?), La Trei Stejari, Pârăul lavora.

B) 1782 (*Acta gran.*, II, 160 și urm.):

Fântâna Doamnei, Iazul „Sitki“, Movila, Movilița, Pârăul Hucău, Pârăul Molatețul („Molotzul“), Pârăul Țigan, Piscul, Valea „Rudkij“, Valea Talmaciului, Valea Teișorului.

C) 1784 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Budău, Capul Hliniței, „Chrobistie“, Costișa Hucăului („Kostisch Hukelui“), La Budău, La Doșoc, La Dup (Dub?), La Duruitoare, La Hotar, La Movila Chirilii („Gârili“), Lunca de Jos, Lunca de Sus, „Paduri din Schess“, „Parte Sinne“, Poiana Stârcenilor („Strenceilor“), Racovăț, Șesul de la Mahala („Chasu de la Mahala“),

²⁷ În traducerea germană a hotarnicei din *Acta gran.*, II, 192: „Dumbrava lui Ioan“ (n.a.).

²⁸ În traducerea germană din *Acta gran.*: „Fântâna Doamnei“ (n.a.).

²⁹ Probabil termenul *rât*, pl. *rături* „pășune“ (vezi Iordan, *Nume de locuri*, 15) (n.a.).

Toloaca Racovăț, Țarina Racovățului, Țarina „Rudali“, Țarina, Țarina Mihălțeni, Valea lui Belevan („Valie a lui Belevan“).

2. *Alte numiri*: Fânațele Bobelnic, Fânațele Budău, Fânațele Cotul Brăiescu, Fânațele Hucăului, Fânațele La Mihălțeni, Fânațele „La Ulma“, Fânațele Poiana Vornicului, Fânațele „Rudali“, Fânațele Valea Doșoc, Fânațul „a lui Strianko“, Fânațul de la Podul lui Ilarion, Fânațul „Luckj“, Fânațul lui Alexa Morar, Fânațul Malul Hucăului, Fânațul Ursului, Huciul Ciretei, Imașul La Hurbuzărie, Imașul Lamoteț („Lumotiecz“), Imașul Racovăț, Ogorul lui Harasin („Ogor a lui Harasin“), Pădurea Ciritei, Pădurea Hliniței, Pădurea Lamoteț („Lumotiecz“), Pârăul Hlinița, Pârăul Hucău, Pârăul Ruda, Pomătul lui Mihalache Mihălțeanu, Șanțurile Rudei, Valea Doșoc, Valea Mutu, Valea Țopi („Zoppi“), Velnița, „Walie a lui Soli“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Aluniș, Blaja, Budău, Dup, Fânațul Hucăului, Harbuzărie, Hârca, Hucău, Lamoteț, Movila lui Chiril, Palovăț, Pelivan, Podul lui Ilarion, Racovăț, Stânca Căpitanului, Teișor, Ulma, Valea Mutu, Vidnița.

b. 1922 (An. arhid. ort. Buc.):

Cătune: Hlinița, Hucău, Laura, Lehăceni, Vatra.

***BOIANCENI (Boianciuc)**

La 1782 se hotăreau cu satele: Iurcăuți, Verbăuți, Cuciurul Mic, Horoșăuți și Pohorlăuți (*Acta gran.*).

B) 1782 (Acta gran., I, 78 și urm.):

Dealul Răsunătoare („Resuonatore oder Echoberg“), Drumul Hotinului („Drumu Chotijnului“), „Fontina lui Mihai“, Hârtopul Mare, Hârtopul Mic, Iazul Turlon Mare, Iazul Turlon Mic, Movila, Opcina („oder Strasse“), Pârăul Bahna, Poiana lui Goian („Goyaniuka“), Valea lui Doroftei, Valea „Oserește“.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părți de sat*: Comănești, Goianești.
2. *Țarini*: Bahna-Știrbei, Ozeriște, Prihnoi.
3. *Păduri*: Maximeni, Pitpor, Stângăcioaia.

4. Dealuri: Berda, Jariște.

*BORĂUȚI³⁰

La 1448 Roman Voievod întărește lui Didrich Buceățchi satele: Vasilău, satul lui Boris, Cuciurul (Mic), satul lui Leanțovici, Iurcăuți și Verbăuți (Costăchescu, *Doc.*, II, 307). Credem că satul lui Boris e identic cu Borăuții. Se hotăreau cu satele: Șișcăuți, Chisălău, Babin și cu Galiția.

C) (*Harta cad.*) (copie de pe la 1800):

Iazul Ceriului („Himmelteich“), Movila, Movilele Radului, Pe Dealul Lung.

*BORDEI (*Burdei*)

Situat în apropiere de Mămăiești, cu care la 1785 constituia o singură localitate (Werenka, *Top.*, 200 – 201).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Dealul Berezova, Lunca Prutului, Pădurea Berezova, Pădurea Mihalețchi.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Revna*):

1. *Păduri*: Berezova, Coristovati, Dealul Cosmin, Mihalețchi.

2. *Poieni*: Berezova Mare, Berezova Mică.

BORGHINEȘTI

Sat dispărut. Exista și în sec. al XV-lea³¹. Începând din secolul al XVI-lea a fost proprietate a mănăstirii Slatina. La 1742 era simplă săliște: „Bărghineștii pe Șomuzu, la Suceava, fără de oameni“ (Bogdan, *Sămile*, 237). Tot săliște era și la 1782. Într-o carte de judecată a mitropolitului, din 1774, se amintește ispisocul dat la 1456 de Petru Voievod, în care se arată hotarele „satului la gura Brădățalului, care acuma se numește Borghinești și e al mănăstirii Slatina“ (*Acta gran.*, III, 224). La 1775 o parte a rămas în Moldova. De la jumătatea secolului al XIX-lea încoace

³⁰ Vezi Satul lui Boris, p. 141 (n.e.)

³¹ La 1458 e amintit satul Mihăeștii pe Brădățal, „din sus de Borhinești“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 89) (n.a.).

partea din Bucovina a săliștii Borghinești s-a numit Roșia (Balan, *Doc. buc.*, IV, 138). La 1783 se hotăreau cu Litenii, Frumoasa, Nemercentii, Podenii, Buneștii și Moldova.

În harta cadastrală a satului Bunești, apoi „a moșiilor (praedia) Bodeni și Borginestie“, din 1786, moșia Borghinești se întinde, pe o fâșie îngustă, de la hotarul Litenilor și Frumoasei, de-a lungul pâraului Șomuz, până în jos de Bunești, la împreunarea celor două Șomuzuri.

- A) a. 1586 (Balan, *Doc. buc.*, I, 95, și *Acta gran.*, III, 220, hotarnica satului „Burhinești“, cu unele numiri deformate):
Drumul mare al Sucevii, Piciorul Levov (?) = Piciorul Leahului?, Pârăul Frumoasa („Pârăul Crasnii“), Sapoti Tatarschi ? Zăpodia Tătărească?
1774 (*Acta gran.*, III, 221 – 222):
Iazul „Lyahul“, Pârăul Frumoasa, Pârăul Șomuz.
- B) 1783 (*Acta gran.*, III, 200 – 201):
Groapa, Iazul lui Gherghel, Pârăul Călugăra (în valea Căldărușii), Pârăul Șomuz, Valea Căldărușa.
- C) 1786 (*Harta cad.*):
1. *Părți de hotar*: Fundul moșiei, Groapa Vlădichii, În sus de Iaz.
2. *Alte numiri*: Iazul Luciu, Iazul lui Gherghel, Pârăul Frumoasa („Formosa“), Pârăul Șomuz.

*SATUL LUI BORIS³²

La 1448, Roman Voievod întărește lui Didrich Buceațchi satele Vasilău pe Nistru, satul lui Boris, Cuciurul, satul lui Lențovici, Iurcăuții și Verbăuții (Costăchescu, *Doc.*, II, 307). Credem că satul lui Boris e identic cu Borăuții, care se află în raza satelor confirmate.

BOSANCI

La 1432, Ilie Vodă dăruiește lui Isaia satul Bosancea (Costăchescu, *Doc.*, I, 344). La 1783 se hotăreau cu Litenii, Borghineștii, Buneștii,

³² Vezi *Borăuți*, p. 140 (n.e.).

Moldova, Hreățca, Răusenii Mici, Plăvălari, Securicenii, Rușii-Mănăstioarei, iarăși Moldova, Tișăuții, Ipoteștii, iarăși Moldova, Suceava, Sf. Ilie (*Harta cad.*).

A) a. 1724 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 46):

Hotarnica satului Tișăuți („până la Hlineștii Bosancilor“).

b. 1729 (Gassauer, *Contribuțiuni*, 20):

Strâmbul, (heleşteu pe valea Capeștei armenești).

c. 1748 (*ibidem*, 52):

Zăpodia Vlădichii (pe moșia Frumoasa).

d. 1782 (*ibidem*, 43):

Luciu, Frumoasa, Strâmbul (moșii pe hotarul Bosancilor).

B) 1783 (*Acta gran.*, X, 387 – 402):

Fântâna Cireșului, Iazul Dinului, „Moos- oder Schielfwiese, moldauisch genannt“, Pădurea Livezilor, Pârăul Bosancilor, Pârăul Răgoază („Resoasa“), Pârăul Rugina, Pârăul Șomuz, Pârăul Tișăuților, Podul de Piatră, Scursura, Țarina, Țarina Tișăuților, Valea „Bartschik“, Valea lui Antan.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar (țarini)*: Bursuci, Căldărușa, Câmpul Arătura, Câmpurile Rogoazăle („Rogoschele“), Coasta Luciu, Imaș, Nemerceni, Pietre, Strâmbu sau Costișa Strâmbului, „Tischoia“, Țarina Nouă („Zarina Noui“), Ungurași sau Țarina „ce in Mischlok“ (= cea din mijloc), Valea lui Dan, Vadul la „Hirtschak“ sau Dealul morii, „Waligu Berou (Valea cu pârău?).

2. *Pâraie*: Bursuci („Pursutsch“), Căldărușa (alături de drumul Borghinești-Suceava), Frumoasa, Pârăul satului, Răgoază („Rogosa“), Strâmbu, Șomuz, Valea lui Dan, Vârâți („Waritz“).

3. *Alte numiri*: Podul de Piatră, la triplex confinium Bosanci-Ipotești-Tătărași.

D) a. Sec. XIX (*Harta cad.* a Bosancilor împreună cu moșiile Groapa Vlădichii, Roșia și Podenii, 1856, *Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Bedrule, Bursuci, Căldărușa, Cumpărătura, Dealul Ciurei

(„Zuri“), Dealul Costei, Frumoasa peste Moara lui Carp, Grădini (lângă sat), Între Belți, La Ponoare (astăzi Toloaca), Luciul, Podișor („Padiszor“), Podișul Cumpărăturii, Podișul Frumoasa, Putrida, Săliște, Strâmbu, Tătărescul. Țarina de Vale, Țarina Nouă, Valea Antan, Valea Iughi, Valea lui Ramadan, Vârâți („Wiritz“).

2. *Moșii*: Groapa Vlădichii, Nemericieni, Parțic, Podeni, Roșia, Rugina (Rozina).

3. *Fânațe*: Căldărușa, Frumoasa.

4. *Pâraie*: Pârăul Buneștilor, Pârăul Morii, Rugina („Rozina“), Săliște, Șomuz.

5. *Iazuri*: Bulai, Carp, Nemiriceni, Nica, Roșia, Strâmbul.

6. *Dealuri*: Căldărușa, Frumoasa.

(Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bedrule, Căldărușa, Cumpărătura, Luciul, Parțic, Podișor, Roșia, Rugina, Strâmbu, Vârâți.

2. *Fânațe*: Bursuci, Frumoasa peste Moara lui Carp, Între Belți, Putrida, Țarina de Vale, Țarina Nouă.

3. *Pâraie*: Bulaia, Bunești, Pârăul Morii, Roșia, Rugina, Săliște, Șomuz.

4. *Iazuri*: Bulai, Nica, Nimericeni.

5. *Văi*: Groapa Vlădichii, Valea lui Antan, Valea Iughi, Valea lui Ramadan.

6. *Dealuri*: Dealul Ciuri, Dealul Costi, Podișul Frumoasa.

b. 1939 (Pref. jud. Suceava) și **1955** (Secția reg. înv. Suceava) cu satele: Moara Nica. Moara Carp și Podeni.

1. *Cătune*: Bulai, Bursuci (Moara Carp), Căldărușa, Cumpărătura, Frumoasa, Hreața, Luciu, Nemericieni, Podeni, Podișoara, Putrida, Roșia, Strâmbu.

2. *Țarini*: Bursuci, Căldărușa, Chetri, Coastă, Cumpărătură, Dealul Ciurii, Dealul Costii, După Grădini, După Vârâți, Frumoasa, Groapa Vlădichii, Hagi, Hârtoș, Hreața, Ipotești, Între Belți, La Mal, Luciu, Lunca, Moara Carp, Moara Nica, Nimericeni, Parțic, Podeni, Podiș, Podișoara, Ponoare, Pruncu, Punți, Răgoază, Săliște, Strâmbu, Șes, Tatarăși, Toloacă, Țarna Nouă, Vale, Valea Antan.

3. *Părțile imașului*: Coasta, Fânațe, La Cimitir, Nimericeni, Piciorul Parțicului, Pietrărie, Staniște, Văduț, Văratec.
4. *Pâraie*: Bursuci, Fodor, Moara Carp, Nimericeni, Parțic, Pârăul din Șes, Pârăul Hagiului, Pârăul Văduțului, Răgoază, Rugina, Săliște, Valea Iuga.
5. *Iazuri*: Nimericeni, Roșia.
6. *Văi*: Căldărușa, Hurizan, Rugina, Țarina Nouă, Valea Antan, Valea Bursucului, Valea Hagiului, Valea Ipoteștilor, Valea Iuga, Valea Morii, Valea Nimericenilor, Valea Parțicului, Valea Strâmbului, Valea Văduțului.
7. *Târle*: Putrida.
8. *Dealuri*: Bursuci, Căldărușa, Dealul Buneștilor, Dealul Ciurii, Dealul Costii, Dealul Ipoteștilor, Dealul Morii, Dealul Nimericenilor, Dealul Parțicului, Dealul Strâmbului, Dealul Viei, Hârtopul, La Nucă (?), Podeni, Podișoara, Varaticul.

BOTOȘANA

În trecut se numea Botoșani. La 1615 Ștefan Tomșa cumpără și dăruiește mănăstirii Solca „un sat, anume Botoșani, ținutul Sucevii, pe apa pârăului Solonețul Mic și cu un loc de moară pe pârăul amintit, cu toate fânațele și poienile, ce se cheamă Șerba, și cu toate hotarele în Bucovina³³ și cu câmp și cu holme și peste holme și cu plaiuri și peste plaiuri“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 164). La 1767 e amintit toponimicul Botoșenii (*ibidem*, VI, 194). La 1585 (*Acad. Doc. sec. XVI, Mold.*, III, 281) apare sub forma Botășanii.

A) a. 1615 (Balan, *Doc. buc.*, I, 164):

Pârăul Solonețul Mic, Șerba (fânațe și poieni).

b. 1767 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 194, și Costea, *Solca*, 276; la hotarul spre Comănești):

Pârăul Mutoaia (La Bălan: Lautoai), Pârăul Solonețul Mic, Poiana Băraictarului (la Costea, *Solca*, 276: Berectarului).

³³ Bucovina = codru (n.a.) Cuvântul trebuie scris *bucovină*, fiind substantiv comun (n.e.).

- B) 1783** (*Acta gran.*, V, 142 – 146 și Costea, *Solca*, 318 – 320): Dealul Germanului, Dealul lui Ignat, Dealul Paltinului, Dealul Ulmului, Dohotărie, Heleșteul Gorci (= lui Gorcea), Opcina, Opcina Germanului („Optschina Dschermanului“), Opcina lui Bucur („Bukuri“), Pietrele Muierii, Pârăul lui Ignat („Ignati“), Pârăul Mutoaia, Pârăul Racova, Pârăul Soloneț, Poiana lui Ignat, Prislop („Zusammenfügungen der Berge, moldauisch Prislop genannt“), Secătura Bucuri = Secătura lui Bucur (la Wickenhauser, *Solka*, 183: Abtrocknis der Buchen“, greșit), Șesul Germanului.
- C) 1783** (*Harta cad.*) (Cătunul La Poienile, în partea de apus a hotarului Botoșanei. E satul de astăzi, Poieni pe Solca): Arșița Huhului, Arșița „Lukranului“ (= Lucanului?), Bâtca Runcului („Puetka Runkului“), Codrul Huhului, Dealul Balhui, Dealul Dohotăria, Dealul German, Fânațul Coasta Săliștii, Fânațul La Dohotărie, Fânațul „La Funtina Bukoy“, Fânațul La Slevoacă („Slavaka“), Fânațul Săliște, Fânațul Săliștea Veche, Imașul Bâtca („Budka“), La Capul Săliștii (câmp), La Fânaț, Pădurea Codrul Căjvanei, Pădurea „Oppina“ (Opcina?), Pârăul Androneștilor, Pârăul Botoșana, Pârăul Crengenilor („Krenschenilor“), Pârăul Huhului, Pârăul „Isoni“(?), Pârăul Mutoaia, Pârăul Panteliasa, Pârăul Pietroasa, Pârăul Racova, Pârăul Roman, Pârăul Runcului, Pârăul Săliștea, Pârăul Tufelor, Poiana „Bariektarului“, Poiana cea Mare („Pojana Siel mare“), Poiana lui Slevoacă, Țarina Dealul Roșu, Țarina Dealul Runcului, Țarina În Fundul Dumbrăvii, Țarina La Cruce, Țarina „La Pojenile“.
- D) a. Sec. XIX** (*Cad. Trib. Suceava*):
1. *Țarini*: Fundoaia-Arșița, „Poffosu“, Varnița.
 2. *Pâraie*: Bahlui (Bolhui), Botoșana, Pietrosu.
 3. *Poieni*: Poiana Armanului, Poiana Onuțului.
 4. *Dealuri*: German, „Huhtu“, Pietrosu, Rahova.
- b. 1939** (Insp. școl.):
1. *Părțile satului*: Boceni, Robeni, Solcani.
 2. *Țarini*: Arșița, Bâtca, Dealul Cajvanei, Dealul Ghermanului,

Dohotărie, Fundoia, Poiana Armanului, Poiana Onuțului, Secăriște, Staniște.

3. *Pâraie*: Botoșana, Pietrosul, Racova, Roman.

4. *Poduri*: Pietroșani, Podul Botoșăniei, Podul Racovei, Văduț.

5. *Văi*: Valea Racovei, Varnița.

6. *Poieni*: Poiana Armanului, Poiana Onuțului.

7. *Dealuri*: Dealul Albenilor, Dealul Arșiței, Dealul Cajvanei, Dealul Ghermanului, Dealul Moscalului.

8. *Râpi*: Râpa lui Clemente, Râpa Moscalului.

***BOTOȘĂNIȚA PE BRUSNIȚA**

Sat dispărut. La 1581 Iancul Sasul Voievod confirmă lui Dragoș Vitezul cumpărarea unor părți din Bărbești, Pleșenița, pe ambele maluri ale Brusniței și Botușenița, de asemenea de ambele maluri ale Brusniței (Ghibănescu, *Sur.* V, 8). La acea dată Botoșănița era săliște. În diferite zapise de vânzare-cumpărare această săliște se întâlnește până la jumătatea secolului al XVIII-lea. În tabelul localităților bucovinene din 1776 (Werenka, *Top.*, p.127) Botoșănița nu mai apare. Era situată, probabil, între satele Bărbești și Pleșenița sau Zeleneu (Balan, *Sate disp.*, 6).

BOTOȘĂNIȚA PE SIRET (*Botoșănița pe Horaiț*)

La 1489 Ștefan cel Mare obține prin schimb satele Frătăuți pe Suceava și, ceva mai sus, Botășani și Climăuți și le dăruiește mănăstirii Putna (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 380 – 382 și Acad., *Doc.*, sec. XV, *Mold*, II, 114–5). Balan (*Sate disp.*, 18), pe baza indicației din document: „ceva mai sus de Frătăuți“, afirmă existența unui sat Botoșănița la Nord de Frătăuți, deosebit de Botoșănița pe Siret și-l identifică cu satul lipovenesc Fântâna Albă. De fapt, în ținutul Sucevii n-a existat decât o singură localitate Botoșănița, cea de pe Horaiț, fostă proprietate a mănăstirii Putna. În documentul de danie din 1489 e o imprecizie topografică din partea diacului. Niciodată după această dată între satele și moșiile mănăstirii

Putna nu se menționează existența unei săliști Botoșănița la Nord de Frătăuți, deosebită de Botoșănița de pe Horaiț.

Botoșănița pe Horaiț e un sat vechi, din secolul al XV-lea; 1492: Botoșăniții pe Sirete (Balan, *Doc. buc.*, I, 98). La 1587 e amintit „un sat anume Botoșință pe Horaiț“ (*ibidem*, I, 97); la 1672, „Botoșenții în ținut Sucevii, ot Horaițu“ (*ibidem*, III, 58). La 1742 era săliște (Bogdan, *Sămile*, 222). La 1776 devenise sat: Bodoschinze (Werenka, *Top.*, 133). La 1783 se hotărea cu: Rudeștii, Bălcăuții, Calafindeștii, Șerbăuții și cu Moldova (*Acta gran.*)³⁴.

A) a. 1492 (Balan, *Doc. buc.*, I, 98, hotarnică pentru o jumătate de sat, partea din sus, „parte Crănești“)³⁵:

La Bahnă, Lunca, Mărgireni.

b. 1672 (Balan, *Doc. buc.*, III, 58 – 9, hotarnică):

Apa Volovățului, Balta Costii, Dealul Horaiț, Fântâna Putridă în Pârliș (Fântâna lui Pârliș), La Cruce, La Lozii, La Măr, Livada lui Toader Boțan, Pădurea Rudeștilor, Podul Chirăi, Pomătul lui Toader, Pomătul lui Toros, Valea Cornilor. Valea cu Răchiți.

c. 1766 (*ibidem*, VI, 33, hotarnica satului „Botoșăniții di pi Horaeț despre Bălcăuți“):

Apa Volovățului, Balta Costii, Cornul Pădurii (dinspre Rudești, spre târgul Siretului, unde pe vremuri se făceau nedee și olate), Dealul Horaeț, Fântâna lui Pârliș, Pârăul Vericăi, Podul Cherii, Valea Cornilor.

d. 1766 (*Hotarnică*, trecută la 1783 în traducere germană, în *Acta gran.*, II, 100 și urm.):

Heleşteul lui Ciogolea, „Igreștij“ (loc), Poiana, Săliște..

³⁴ Pentru existența a două sate: *Botășani/Botișani* și *Botoșănțai/Botoșești*; vezi Ion Popescu-Sireteanu, *op. cit.*, p. 209, nota 5; vezi DRH.A, III, p. 568, *Botășani*; vezi și Dragoș Luchian, *op. cit.*, p. 14 – 15. (n.e.)

³⁵ În spre Crănești? (n.a.). Documentul menționează „parte Crănești“, de două ori și „parte Crănești“ o dată. T. Balan precizează corect în nota din *Doc. buc.*, I, 98, că este vorba de satul *Grămești*. Vezi și DRH.A, III, nr. 113, p. 221 – 222, unde editorii prezintă „parte Crămeștii“ și „parte Crăneștii“, precizând că forma corectă este *Grămești*. Vezi și indicele la DRH.A, vol. III, p. 590. Este limpede că întrebarea „În spre Crănești?“ nu mai are nici o justificare (n.e.).

B) 1783 (*Acta gran.*, II, 81 și urm.):

Dealul Egrîș, Dealul Horaițul, Fântâna Putridă, „Pereu Gropenilor tschel Mare“, Pârăul Gropenilor, Pârăul Horaițul, Pârăul Igrîș (în alt loc: Egrîș), Pârăul Verichii („Verikii“), Poiana dasupra „Verikij“.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Țarini*: Gavan, Horaițul Mare, Horaițul Mic, Râpile, Săliște, Toloaca, Uluci.

2. *Pâraie*: Diaconescu, Pârăul Maliniștenilor.

BOURENI (*Bori*)

Un sat mic, la nord de târgul Gura Humorului, fostă colonie germană. Fostă proprietate a mănăstirii Voronețului. La 1742: e amintită „Gura Humorului cu Buorii, alături de Frasăni“ (Bogdan, *Sămile*, 233).

D) Sec. XIX (Of. cad. jud. Gura Humorului):

Fânațele Boureni, Pădurea Arșița „Lerschi“, Țarina Boureni.

BRĂIEȘTI

S-au numit, până către sfârșitul secolului al XVIII-lea, Corlătești. La 1487 e amintit satul Corlăteanii (Bogdan, *Doc.Șt.*, I, 294), identificați de Bogdan cu Corlăteștii din ținutul Sucevii. Din 1610, s-a păstrat un zapis de vânzare pentru o parte din satul Corlătești, „pe apa Moldovei, cu moară, piuă, vaduri de moară pe apa Moldovei și cu lazuri“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 145). La 1747 e amintită „Moșia Corlătești a lui Brăescu“ (*ibidem*, V, 45). La 1750 se menționează o jumătate de sat Corlătești pe râul Moldova (*Acta gran.*, III 231). La 1775 e menționată Moșia Corlătești a lui Brăescu (*Acta gran.*, I, 21). La 1783 autoritățile austriece au făcut confuzie între două toponimice asemănătoare: Corlătești care e satul Brăiești, și Corlățelele, numele satului Corlata: Satul Corlătești, „heute aber durchgehends Korletzäle genannt“ (*Acta gran.*, IV, 467; Corlătești, „gemeiniglich Korletzäle genannt“, *ibidem*, IX, 272). La 1783 se hotăreau cu satele Berchișești, Băișești, Stejăreni și Corlata (*Acta gran.*, IV, 467 – 471).

- A) a. 1754** (Balan, *Doc. buc.*, V, 62):
Pârăul Corlății, Pârăul Gogăi.
- B) 1783** (*Acta gran.*, IV, 467 – 471):
Balta Mesteacănului, Balta Sacă sau Balta Stejarului, Casa lui Toader Dascălu, Gârla Morilor, Gârla Sacă, Pârăul Corlata, Pârăul Goga, Pârăul Roșia („die sogenante Tscherleni“), Pârăul Stejăroaia, Râul Moldova.
- D) a. Sec. XIX** (*Cad. Trib. Suceava*):
Lunca, Pârăul Corlata, „Praedium Korlarestie“, Țarina Pe Dealu spre Corlata, Țarina pe Dealul spre Stejăreni.
- b. 1955** (Comunicat de preotul Gh. Ilisei și de secția reg.înv. Suceava):
1. *Părțile satului*: Corlățele, Pe Șes, Ulița Târnovenilor.
 2. *Țarini*: Bahna, Corlățele, Groapa lui Mihalaș, La Hotar, Pe Corlata, Pe Deal, Pe Șes, Pârăul Rău, Stejăroaia.
 3. *Fântâni*: Fântâna lui Mihălaș.
 4. *Pâraie*: Corlata, Goga, Pârăul Rău, Pârăul Roșu, Stejăroaia.
 5. *Lunci*: Lunca Moldovei.
 6. *Dealuri*: Dealul Corlățelelor, Dealul Corlății, Dealul Satului, Dealul Stejăroaiei, În Deal, În Zece Fălci, La Barăci.
 7. *Râpi*: Râpa Tănăsenilor.

BRÂNZEȘTI

Sat dispărut. La 1490 Ștefan cel Mare întărește episcopiei de Rădăuți 50 de biserici cu popii lor, între care și „biserica la Brânză“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 410). Vor fi fost situați pe lângă Tereblecea³⁶. Iată ordinea enumerării satelor: Cerepcăuți, Volcineț, Oprișeni, Bainți, Tereblecea, La Brânză, Sinăuți, Dârșca, Biserica satului Romanești e numită: biserica la Roman, iar cea din Grămești: biserica la Grama.

³⁶ În timpul acela trăia în Siret un negustor Brânză, mort la 1507 (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 414) (n.a.).

BRAȘCA

Sat mai nou. La 1781 trei sferturi din satul Ilișești erau ale mănăstirii Ilișești, iar un sfert al familiei Calmuțchi. Acest sfert s-a numit apoi Brașca, constituind un sat deosebit (Balan, *Doc. buc.*, VI, 110). Din 1803 s-au păstrat zapise de vânzare pentru partea de Ilișești zisă și Brașca (*ibidem*).

C) 1788 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: „Dupe Dial Regi“, Pașcan („Baschkanin“).
2. *Pâraie*: Brașca, Ilișasca, Pașcani (Baschkaniu).

D) Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Costișa, La Loză, Pârăul Pașcan.
2. *Pâraie*: Gârla Morii, Ilișasca.

BREAZA

A) a. 1737 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 36):

Dealul Negru, Muntele Feredeșu, Muntele Măgura Humorului, Opcina Mare, Piciorul lui Păliean, Pârăul Breaza, Pârăul Neagra, Prislopu Secului.

b. 1768 (Popovici, *Runc*, 712):

Runcul Brezei.

c. 1787 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 170):

Moșia Pinet, Pârăul Făgețelului, Pârăul Păltinișului, Pârăul Pinetului.

1808 (*ibidem*, 339):

Benea (pârău și parte de sat), Fundul Beniei, Muntele Hrebenetuș, Muntele Prisloape, Muntele Veja Mare.

C) a. 1758 (*Harta cad.*; o parte din harta cadastrală a satului Fundul Moldovei):

1. *Părți din hotar*: Breaza, Cocoș, Glodul, Obcioara „Manuili“, Porcescul, Poraica, Runcul, Tâmpa.
2. *Alte numiri*: Dealul „La Stine Ursine“, Dealul Peatra Dermota, Dealul Poraica, Hrebenetușul, Leuștean din Fundul Moldovei, Muntele lui Iacob, Muntele lui Ștefan Mândrilă, popă din Câmpulung, Muntele Porcescul,

Peatra Detunată (Piatra di Tonnata), Pârăul Benia, Bâtcei (Petczy), Pârăul Chirilii („Kirie Bach“), Pârăul Cârlibaba, Pârăul Cocoșul, Pârăul Porcescul, Pârăul Tatarca, Pârăul Tătărçuța, Vejul Mare, Vejul Mic.

b. 1785 (Arh. St. Cernăuți, Acta fundat., V, 166 – 171, *Hotarnica muntelui Găina*):

Muntele Trumota, Opcina „a Mameli“, Ouăle Găinii (două stânci pe munte), „Piatra Kazkeului“, Pârăul Tatarca, Pârăul Trumota, Prislopul.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

Cătunul Benia, Cătunul „Bentesz“, Cătunul Groapa, Cătunul Poraicu, Cătunul Porcescul, Dealul Diaconului, Fânașul Blahur, Fânașul Cocoșul, Fânașul „Cziticze“ (= Cetate), Fânașul Măgura, Fânașul Măgura Humorului, Fânașul Pietriș, Fânașul „Rowa“, Fânașul Sub Ferede, Muntele Găina, Opcina Ferede, Pădurea Chicera, Pădurea Dosul, Pădurea Ferede, Pădurea Hrebeneșu, Pădurea La Piatra Detunată, Pădurea Pașcan, Pădurea Porcescul, Pădurea Vejul Mare, Pădurea Vejul Mic, Pârăul Benia, Pârăul Breaza, Pârăul „Cziticze“, Pârăul Făgețel („Faschitzel“), Pârăul Măgura, Pârăul Neagra, Pârăul Pinetului, Pârăul Poraica, Pârăul Porcescul, Pârăul Tatarca, Pârăul „Terra Moxa“³⁷, Poiana, Poiana Runcul, Vârful Hreben.

b. 1938 (*Harta Ocol. silv. Breaza*):

1. *Pâraie*: Breaza, Dosul, Ferede, Groapa, Izvorul Negru, Lucava, Neagra, Porcescul, Serdivca.

2. *Râuri*: Moldava.

3. *Păduri*: Dosul, Ferede, Lucava, Măgura, Porcescul.

4. *Alte numiri*: Chicerca, Muntele Breaza, Muntele Ferede, Muntele Găina, Muntele Măgura, Muntele Porcescul, Poiana Blihuri, Poiana Dosul, Poiana Groapa, Poiana Hoșdăuca, Poiana Hurghișa.

c. 1939 (*Pref. jud. Câmpulung*):

1. *Cătune*: Benia, Cocoșul, Dealul Glodului, Făgețelul, Măgura, Neagra, Pârăul Brezei, Porcescu, Răchitiș, Runcul.

2. *Părțile satului*: Bentegi, Făgețel, Măgura, Neagra, Runcu, Tâmpa.

³⁷ = Termoxa, Dârmoxa (n.a.).

3. *Pâraie*: Arșița, Botoșel, Gropi, Măgura, Neagra, Pârăul Brezei, Plaiul Moștici, Porcescu, Răchitișul Mare, Răchitișul Mic.

4. *Munți și dealuri*: Bentegi, Botoșel, Cajvana, Dadu, Dosul, Feredeul, Glodul, Hurghișca, Manoila, Măgura, Pașcanu, Pietriș, Plai Moștici, Răchitișul Mare, Răchitișul Mic, Runcu, Sâhla, Tatarca, Tâmpa.

5. *Păduri*: Hrebini³⁸, Petriș.

6. *Văi*: Feredeul, Gropchi, Neagra, Poiana, Porcescu, Prislop, Tatarca Mică, Valea Moldovei.

7. *Râpi*: Dosul, Pașcanul, Piatra Tunetului.

BRODINA (*Bródina*)

D) a. 1924 (*Harta Ocol. silv. Falcău*):

1. *Pâraie*: Ascuncel, Ascunsul Mare, Brodina, Brodinioara, Cisti, Cununa, Erești, Măgura, Pârăul Bâli, Țugarca.

2. *Râuri*: Suceava.

3. *Păduri*: Brodina, Brodinioara, Cununa, Dealul Cotos, Erești, Pârăul Ascuncel, Pârăul Ascuns, Plaiul Dubovschi.

4. *Alte numiri*: Bâta, Burdei, Buza, Căzături, Cocosariu, Măgura Vacii, Piscul, Poderei, Poiana Bucovinești, Poiana Rău, Poiana Stavoina, Sihloaia, Strigoaia, Vesnarca.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Sate și cătune*: Brodina, Cornu, Cununschi, Dubivschi, Ehrești, Falcău, Hepa, Nisipitul, Paltin, Ploști (Plosca ?), Roșișnei, Sadău.

2. *Țarini*: Cozarca, Frasin, Paltin, Putnișoara, Rijena, Solovan.

3. *Pâraie*: Ascunsu, Brodina, Brodinioara, Ciumârna, Cununa, Hremetne, Nisipitul, Pârăul Negru, Rogoz, Sadău.

4. *Văi*: Paltin, Tabora, Valea Brodinei, Valea Mierlii.

5. *Păduri*: Comeneste, Hepa, Rungu (= Runcu), Solovan.

6. *Dealuri*: Cornu, Dealul Putnei, Hepa, Lungu, Rijena, Săcălești, Solovan.

³⁸ Celelalte păduri poartă denumirile munților (n.a.).

***BROSCĂUȚI**

La 1616 Ionașcu Stroici dăruiește mănăstirii Dragomirna mai multe sate, între care și satul „Boriscăuți“ din ținutul Cernăuților (Balan, *Doc. buc.*, I, 167).

Pe vremuri întregul sat fusese al lui Aga Robceanul. Nastasia Robcenița a vândut o jumătate de sat, cele două fiind despărțite prin pâraul Hlinița. La 1776 o jumătate de sat era a lui Constantin Volcinschi, iar cealaltă a răzeșilor (Balan, *Doc. buc.*, IV, 125). Cele două jumătăți de sat au constituit apoi sate deosebite: Broscăuții Noi și Broscăuții Vechi. La 1783 satul Broscăuți din care o jumătate se numea Munteni, se hotărârea cu satele Bobești, Panca, Storojineț și Mihalcea (*Acta gran.*, IX, 99 – 108).

A) 1766 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 125 și *Acta gran.*, IX, 124, hotarnică): Pădurea Cruhleac, Pârăul Hlinița, Poiana Sasăsa (?)³⁹, Săliște.

B) 1783 (*Acta gran.*, IX, 99 – 108):

Cireșenca, loc, Dealul Dragului, Fântânița („Fontiniza“), Opcina, Piscul, Pârăul Hlinița Mare, Pârăul Hlinița Mică, Pârăul Liscovăț, Poiana Criva, Poiana Spișinul, Scursura („oder Wassergraben“), Scursuri, „Vivosu oder Saptura di Kar“.

1) Broscăuții Noi

D) 1939 (Insp.școl. și Pref. jud.):

1. *Cătune și părți de sat*: Costișa, Dumbrăvița, Grădini, Iezătura, Macoviște, Păduricea, Râpe, Săliște, Sihăstria, Toloaca, Zarija.

2. *Țarini*: Cotul Robului, Dealul Fagilor, Eslea, Ghil, Râpa Mare, Săliștea, Valea Rupturii.

3. *Pâraie*: Macoviște, Păduricea, Pârăul Iazului, Pârăul Sihăstriei.

4. *Dealuri*: Dealul Dumbrăviței, Dealul Lung, Plaiu, Răstoace, Voivoz.

5. *Râpi*: Cârpeniș, Râpa Mare, Râpșoara.

³⁹ În traducerea germană a documentului din *Acta gran.*, IX, 124, găsim forma: „Sarise Poayana“, iar la pagina 125: „Poyana Saschischa“, deci lecturi greșite și la Balan și în *Acta gran.* (n.a.).

6. *Drumuri*: Drumul Plaiului, Drumul Păduriceii, Drumul Zarijei.
7. *Cărări*: Cărarea Iezăturii, Cărarea Sihăstriei, Macoviște.
8. *Fântâni în țarină*: Sfântul Ioan Botezătorul, Fântâna Păscarului.

2) Broscăuții Vechi

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune și părți de sat*: Cireșel, Criva, Dumbrăvița, Grădini, Iezătura, Macoviște, Păduricea, Prelunca, Ruptura, Satul Nou, Sihăstria, Stâlpul Mare, Tăbărăștea, Vatra Satului, Zarija.
2. *Drumuri*: Drumul Cireșelului, Drumul Dolincenilor, Drumul Onciulenilor, Drumul Popesculenilor, Drumul Rupturii, Tăbărăștea.
3. *Pâraie*: Hlinicioara, Hlinița Mare, Pârăul Adânc, Pârăul Tatarilor.
4. *Păduri*: Criva.
5. *Dealuri*: Dealul Chircoaiiei, Dealul Lung, Plai, Stâlpul Mare, Strâmtura, Tesca, Vivoz, Vladovei.
6. *Râpi*: Râpa Mare, Râpșoara, Varnița.

BUCȘOAIA

La 1785 avea doar câteva case împrăștiate (Werenka, *Top*, 201).

C) 1787 (*Harta cad.*):

Codrul deasupra Bucșoaiiei, Dealul Ochian („Otijam“), Fântâna Frumușica („Formisika“), Imașul la Pârăul Suhei (parte de hotar), Pădurea Bâtca Bucșoia, Pârăul Bucșoia, Pârăul Suha, Pârăul Topolnița, Râul Moldova.

D) a. Sec. XIX (Of. cad. jud. Gura Humorului):

Fânațul Suha, Pădurea Bărgăuanului („Bergovanului“), Pădurea Dealul Văratecul („Dziale Waratika“), Pădurea Opcina Doroteii, Pădurea Staniștei, Pârăul Bucșoia, Pârăul Bucșoița, Pârăul Morii, Pârăul Suha, Poiana Bărgăuanului („Bergovanului“), Poiana Bucșoița, Poiana Ciocane („Eisenhammer“), Țarina Poiana Bucșoița.

b. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Poiana Bucșoița, Suha.
2. *Țarini*: Lunca, Suha.

3. *Pâraie*: Bârgăuan, Bucșoia, Bucșoița, Cetățuia, Cotul, Dealul Mare, Finiș, Glodul, Pârăul Bârloagelor, Pârăul Lupului, Pârăul Plopilor, Pârăul Staniștei.

4. *Râuri*: Moldova, Suha.

5. *Păduri*: Bucșoia, Bucșoița, Cetățuia, Cotul, Glodul.

6. *Poieni*: Poiana Bârgăuanului, Poștov.

7. *Dealuri*: Bâta, Bârloage, Bucșoița, Cetățuia, Corhana, Cotul, Dealul Bucșoiaiei, Dealul Caprării, Dealul Malinei, Dealul Mare, Dealul Ochian, Mălării, Runcul, Stâna, Tapșeanul, Târlele Lupului.

BUCUREȘTI

Numele vechi al satului Capucodrului.

*BUDA

La 1785 Cutul Ostrița, Mahala și Buda formau o parohie (Werenka, *Top.*, 185). Nu apare în tabelul localităților bucovinene din 1776. Buda dintr-o hotarnică din 1776 e un sat cu totul deosebit de Buda de lângă Mahala⁴⁰.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Climove, Cozușna, Lipnic, Mășuri.

2. *Dealuri*: Stanihora.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Jucica*):

Păduri: Burdei, Cut, Loziile Negre, Picioraga.

*BUDENIȚ (*Budenița, Budinița, Budinți, Budinețu, Budiniți*)

La 1435 Ilie Vodă dăruiește boierului Stan Babici satele Sobraneți, în ținutul Țeținei, și Văscăuții „și Budinții lui Mihail Coșcivici” (Costăchescu, *Doc.*, I, 421). La 1783, Budinețu, Bacuma și Opaiețul formau o parohie (Werenka, *Top.*, 190). La 1783 se hotărea cu satele:

⁴⁰ Vezi Balan, *Doc. buc.*, III, 14, unde apare toponimicul Stroinții, care acum se cheamă Buda (n.a.).

Pătrăuți pe Siret, Igești, Ciudei, Banila Mold., Panca și Storojineț (*Acta gran.*, II, 120 și urm.).

A) a. 1768 (*Acta gran.*, II, 136 – 137):

Bacuma, Bahna, Brădetul, Casa lui Andronic Scripca, Lunca Bănilii, Opcina, Pârăul „Gelbaska“, „Vonscheniory“.

b. Sec. XVIII⁴¹, (*Acta gran.*, II, 138 și urm.; satul Budinița lângă Siretul Alb⁴²):

Bahna, numită și Coșciue, „Csulbaska“ (pârău?), Obârșia pâr. Budăiul, Opcina, Pârăul Budăiul (Budijul), Pârăul „Gerbasu“, Pârăul Perelisca, Pârăul Trestianețul, Poiana Bacuma, Poiana Strunga, Săliștea Budeniței.

B) 1783 (*Acta gran.*, II, 120 și urm.; Budinița):

Cornul lui Cardoș, Lunca („ein sumpfigter, mit Gesträuchen überwachsener Ort“), Movila, Opcina, Opcina Mare, Opcina Perelipca, Pârăul Ghervasul, Pârăul „Kilbaska“, Pârăul Perelipcuța, Pârăul „Perelipka“, Pârăul Toplița, Pârăul Trestianețul, Poiana Bacuma („Bakumba“), Râul Siret, Râul Siretul Mic, Țarina În Șesul Siretului.

C) 1783 (*Hart. cad.*)⁴³:

1. *Țarini*: Budăiu, Dealul lui Bârsan („Dialu Luibersan“), „Giebasu“, Perelisca de Sus („Berelisko din Sous“).

2. *Pâraie*: Budăiul („Budej“), Perelisca.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Sate*: Cireș.

2. *Cătune*: Bejanești, Coșcova, Dealul, Harageni, Opaițeni, Perelisca, Valea.

3. *Țarini*: Bahna, Cocina, Coșcova, Dealul, Harageni, Ilschi, La Bălți, Rogoazele, Valea Siretului Mic, Zăpodie.

4. *Drumuri*: Drumul Toloacei, Drumul Zăpodiei, Ilschi.

5. *Fântâni*: Fântâna Bisericii, Fântâna Turcului.

⁴¹ Anul nu s-a putut ceti de către traducător (n.a.)

⁴² Într-o carte de judecată din 1769 se menționează Budinița lângă Siretul Mic (*Acta gran.*, II, 150) (n.a.)

⁴³ Sânt arătați proprietarii satului: Dumitraș Cracalia, Ștefan Malinescu, Ion Beletiu, frații Morțun, Vasile Bejan, Andrei Scripa, T. Opaiț (n.a.)

6. *Pâraie*: Budăiul, Perelisca.
7. *Iazuri*: Lutul Roșu, Volcinschi.
8. *Văi*: Lutul Roșu.
9. *Păduri*: Pădurea Budenițului.
10. *Dealuri*: Dealul Bejaneștilor, Dealul Budenițului, Dealul Capelei, Dealul Ciudeiului.

BUDEȘTI

În secolul al XIX-lea Gropana (Gropenii) de lângă Siret s-a numit și Budești (*Șem. Mitrop. Buc.*, 1883, p. 48).

*BUDILCE⁴⁴

Numele vechi al satului Zadubriuca. Exista și în secolul al XV-lea. Într-un document de la Alexandrel Vodă, din 1453 (Costăchescu, *Doc.*, II, 474) apare mențiunea „... și alt sat alături de Sneatin, anume Gavrilouții, și mai sus de Budilci, anume jumătate de Șirouți”⁴⁵. La 1652 e menționată Budulcea (Karadja, *Doc.moș.Cantac.*, 5, n. 4). La 1660 e menționată împărțirea satului Rohozna: „... și din pârăul ce vine de la Șerăuți, Budilce și Jucica i s-a dat fiecăruia partea sa” (Balan, *Doc. buc.*, II, 168). Din 1743 s-a păstrat hotarnica satului Jucica, unde e menționată și Budilca: „De asemenea pentru hotarul Jucicai, care se mărginește cu Rohosna, se află trei vaduri de moară pe pârăul acela, care vine din hotarul Șerăuților, Budilcei și Jucicai” (Wickenhauser, *Bochotin*, I, 113). La 1628, Miron Barnovschi întărește lui Gavrilaş, mare vornic de Țara de Sus, cumpărăturile „Budilcia, care se cheamă Zadobrouca” (Balan, *Doc. buc.*, II, 92).

La 1782 – și mai târziu – Budilce era numele unui pârău, care făcea hotarul între Rohozna și Șerăuți, apoi între Șerăuți și Jucica (*Acta gran.*, VIII, 76 și 80).

⁴⁴ Nomenclatura topică la satul Zadubriuca (n.a.)

⁴⁵ Costăchescu, *Doc.*, II, 474, crede, în mod greșit, că și Budilce și Șerăuți erau sate în ținutul Hotinului (n.a.).

BULAI

Sat de dată recentă, întemeiat în secolul al XIX-lea pe moșia „Arenii Mitropoliei“, de lângă târgul Sucevii. Numele îi vine de la familia Bulai⁴⁶.

A) a. 1597 (Gassauer, *Contribuțiuni*, 21):

Gropile (câmp)

b. 1808 (Iosif Braun, *Planul gheometric al moșiilor Arenii, Cutul și Tătărașii*):

Bahna Iazul Diaconului, Bahna Iazul lui Nica, Bahna Strâmbului, Balta Tinoasa (lângă drumul spre Zaharești), Căldărușa (vale și pârâu), Fântâna de Piatră (pe drumul Câmpulungului, lângă valea Frumoasei), Frumoasa (vale și pârâu), Iazul Luciul (situat la întâlnirea hotarelor Bulaiului, Bosancilor și Borghineștilor), Iazul lui Bulai, Iazurile Slobozite, Moșia Mitocul, Pământurile Zoteștilor, Pârăul Bursuc, Pârăul Bursucilor, Pârăul Vișinilor, Schitul Mitocul (= Mitocul Armenesc).

D) 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

Dealuri: Hagigadarul, Tinoasa, Trei Movili.

BUNEȘTI

La 1775 satul a fost tăiat în două prin noua linie de hotar. La 1786, partea rămasă în Bucovina se hotărea cu Moldova, moșia Podeni, Moșia Borghinești și Bosancii (*Harta cad.*).

A) 1771 (Balan, *Doc. buc.*, V, 93, hotarnica întregului sat):

Curmătura, Dealul La Vizunii, Dealul numit Crucea Armanului, Drumul Borghineștilor, Drumul Mare al Sucevii, Drumul Podișoarelor, Iazul Buneștilor, Lacul Rațelor, Pârăul Buneștilor, Scursura numită Rovină.

B) 1783 (*Acta gran.*):

„Gura Waltscheii (= Gura Vacii), Movila, Pârăul Șomuz.

⁴⁶ Cfr. zapisul de vânzare din 1669: „Ionașcu Bulai din Suceava, ce a fost vornic“ (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 439) (n.a.).

C) 1786 (Harta cad.):

1. *Părți de hotar*: Câmpul Grecului („Câmpu Krecului“), Coasta despre miazănoapte („Kosta de pre Medza Noptje“).
2. *Alte numiri*: Movila, Pârăul Ciudin, Pârăul Șomuz.

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Suceava):

Dealul Buneștilor, Dealul lui Simion, „Dialu Lungu“, Pârăul Buneștilor, Țarina Dealul Crucii, Țarina „La Todor dupa wale“.

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Țarini*: Dealul Crucii, Lanul Mare, Moșia Veche, Valea lui Toader.
2. *Fântâni în câmp*: Fântâna Bosănceanului, Fântâna lui Pintilie.
3. *Pâraie*: Fundul Văii, Granița.
4. *Lunci*: Lunca cea Mare.
5. *Dealuri*: Dealul Hârtopului, Dealul Jidoginei, Fundoia, La Hulpărie.
6. *Râpi*: La Mesteceni, La Ruptură.

BUNINȚI

Fostă proprietate a mănăstirii Dragomirna.

B) a. 1783 (Acta gran., III, 46 – 51):

Crâșma Mihovenilor, Dumbrava, Gura Strungii (loc, unde a fost odată pădure, care însă nu mai exista atunci), La Vișini, Mlaștina „Ilaşa“, Movila, Pârăul Buninților, numit și Pârăul Săliștii. Pârăul cu arini.

b. 1784 (Acta gran., III, 59 – 60, învoială pentru stabilirea hotarelor între Șcheia, Bârnova și Buninți):

Crâșma lui Mogâldea, Fântâna „Hesik“ (?), Fântâna Putridă, La Prisacă, Movila Mare, Pârăiașul Buninți, Poiana lui Malai.

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Suceava):

1. *Țarini*: Dealul lui Budac, Groapa, Ilaşa, Pârăul cu Arini („Perunkarini“), Pârăul Ilenii, Toloaca, Țarina Veche.
2. *Alte numiri*: Pârăul Gârla Morii.

b. 1955 (Secția reg. înv., Suceava):

1. *Părțile satului*: Pârăul Buninți, Valea Buninți.
2. *Izlazuri*: Flămându.

3. *Părțile izlazului*: Băhnuri, Brodoc, Dealul Poienii, Dealul Prunului, După Grădini, Holm, Valea Buniți.
4. *Pâraie*: Pârăul Corinei, Pârăul Ilenei.
5. *Fântâni*: La Brodoc, Șipotul Dascălului.
6. *Păduri*: Pădurea Armanului.

BURLA

La 1785 consta numai din câteva case împrăștiate (Werenka, *Top.*, 201).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Adăușag, Bahna, Buhuș („Bohusz“), Curătura, Dealul Gropilor, Făgețel. Făgețel Mic, Gârla Morii, Pârăul Țiganului, Șes.
2. *Alte numiri*: Fân. Curătura, Fân. Prisaca („Pasznică“), Pădurea Buhuș, Pădurea Movila, Pădurea Segă, Pârăul Iaslovățului.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Sate*: Lupășteni.
2. *Cătune*: Bodnăreni.
3. *Părți de sat*: Cărlășeni, Ciuperceni, Juravleni, Mostineni.
4. *Țarini*: Adăușag, Buhuși, Curătură, Dumbrava, Făgețel, Gârla Morii, Hârca, Șes.
5. *Pâraie*: Iaslovățul, Pârăul Babei, Sărătura.
6. *Văi*: Comanda, Gârla Morii.
7. *Păduri*: Buhuși (Bursuci?), Pădurea Burlei.
8. *Dealuri*: Cioata, Dealul Burlei, Dealul Gropilor, Prisaca.
9. *Râpi*: Bursuci, Chițman, Ciuperceni, Făgețel.

* CĂBEȘTI

La 1783 se hotăreau cu satele Costești, Comarești, Bobești și Dracineți (*Harta cad.*).

- A) a. 1762 (*Acta gran.*, IV, 382, act de împărțire):
Pădurea „Beresnik“, Pârăul „Krabinului“, Săliștea.

b. 1775 (*Acta gran.*, IV, 370, 371):

Poiana Hotca

c. 1780 (Costea, *Schiturile*, 159):

Pârăul Cabin, Pârăul Hlinița.

d. 1789 (Vitencu, *Doc. mold.*, 35):

Pârăul Dimiciului, Pârăul Lucova, Pârăul Mare, Scursura, Scursura Fântâniei, Sub Codru.

B) 1783 (*Acta gran.*, IV, 337 – 341 și VI, 28 – 32):

Opcina, Pârăul Cabina, Pârăul Costești, Pârăul Hlinița Mare, Pârăul Lazurilor, Scursura („oder Wassergraben“).

C) 1783 (*Harta cad.*):

„Djalul Demitsch“, Drumul Bobeștilor, Pădurea Berești, Pârăul Cabina, Pârăul Hlinița Mare, Pârăul Lazurilor, Poiana Beresnic, Poiana Hoidcu, Poiana Lungă, Țarina Derenovățul, Țarina Prisaca („Pasiczna“), Țarina „Romanka“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: „Chodca“, Derenovățul (Derenouțul), Losna, Lucova, Posicna.

2. *Pâraie*: Cabine, Hlinița, Lazar (= Lazurilor).

3. *Păduri*: Romanca.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune*: Cotul Vechiu, Săliște.

2. *Pâraie*: Căbești, Hlinița.

3. *Păduri*: Pădurea Răzeșilor.

CĂCĂCENII

La 1462 Ștefan cel Mare întărește stăpânirea peste satele: Drăgoeștii, Lucăceștii, Boteștii și Căcăcianii, foste sub Alexandru cel Bun ale marelui boier Drăgoi (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 68). Bogdan afirmă că satul Căcăcenii se afla pe Cracău, în ținutul Neamțului⁴⁷. La 1742, în sămile

⁴⁷ Satul Căcăcenii de pe Cracău, ținutul Neamțului, a fost dăruit, la 1623, de hatmanul și pârăcalabul Sucevii, Miron Barnovschii, mănăstirii Solca (Vartolomeu Măzăreanu, *Cronica mănăstirii Solca*, publicată de Simeon Fl. Marian, Suceava, 1902, p. 64) (n.a.).

mănăstirilor, se precizează că proprietatea mănăstirii Voronețului, Căcăcenii la Suceava, este o săliște fără oameni (Bogdan, *Sămile*, I, 223); deci Căcăcenii de la 1462 nu pot fi localitatea cu același nume de pe Cracău. La 1781, egumenul Macarie al mănăstirii Voronețului declară în fața comisiei austriece bunurile mănăstirii, aflătoare în Bucovina și dincolo de cordon. În Bucovina, mănăstirea stăpânea: Stulbicanii cu munții din jur, Bucureștii, numiți Capucodrulei, Drăgoieștii, săliștea Lucăcești, din care jumătate se afla în Moldova. Egumenul mai declară că lângă Lucăcești se mai află săliștele Botești și Căcăceni, pe care s-au ridicat câteva case. Aceste săliști au fost dăruite mănăstirii de către marele vornic al Țării de Sus, Gligorce, dar mai târziu ambele Săliști au fost luate mănăstirii de către boieri mai puternici (Wickenhauser, *Woronetz-Putna*, 118). După tradiția locală satul Tolva s-a numit mai înainte Căcăceni.

Dacă considerăm poziția geografică a satelor Drăgoiești, Lucăcești și Botești, vedem că ele formează un grup unitar și că și Căcăcenii trebuiau să fie în apropiere și să intre în acest grup. Dacă, apoi, ținem seama de indicația precisă a sânilor mănăstirilor din 1742, de declarația de la 1781 a egumenului mănăstirii Voronețului și de tradiția populară locală, atunci nu vom greși dacă vom identifica satul Căcăcenii din documentul de la 1462 cu satul Tolva, Vornicenii de astăzi.

CACICA

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Călugărița, Dulcea, Neagota, Soloneț, Troian, Zamca.
2. *Pâraie*: Blândeț

b. 1914 (*Harta Ocol. silv. Solca*):

1. *Pâraie*: Blândeț, Piatra Rotită, Pârăul Dulce, Soloneț, Șoima.
2. *Păduri*: Crucea pe Pleșa, Desmireasa, Piatra Rotită, Pârăul Dulce, Pârăul Șoima, Secătura.

c. 1939 (Comunicat de G. Baranai):

1. *Părțile satului*: Blândeț, Dealul Cacichii, Fundul Cacichii, La Poiană, Pe Deal.
2. *Țarini*: Blândeț, Desmireasa, La Poiană, Troian, Zamca.
3. *Dealuri*: Conțoaia, Dealul Cacichii, Dealul Solonețului, Troian.

d. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Părțile satului*: Dulcea, Muncelul, Poiana, Troian, Zamca.
2. *Țarini*: Cărătura, Dealul Cacicăi, Dulcea, Muncelul, Poiana, Runcu, Troian, Zamca.
3. *Pâraie*: Blândețul, Cacica, Desmireasa, Dulcea, Negocica, Solonețul.
4. *Păduri*: Bâta, Bâta Telegei, La Stână, Mestecăniș, Neagota, Piatra, Pârăul Pânzarului, Poarta Lânei, Soci, Zamca.
5. *Dealuri*: Bâta, Bâtuța, Conțoaia, Izvorul Botnarului, Obcina, Piatra, Pârlitura, Podul Bahnei, Socăria, Soci.

* CADOBESȚI

A) a. 1588 (Bălan, *Berladnicii*, 12):

Drumul Mare al Horodencei

b. 1589 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 433; Balan, *Doc. buc.*, I, 107; *Acta gran.*, X, hotarnică):

Dumbrava Rară, Iazul lui Raico, La Peșteri sau Picerchi (la Ștefanelli: Piștirili sau Piciurchi), Movila de la Zastavna, Movila Onii (= Oanei), Movila Parascăi, Peștera cea Înfricoșată sau Groapa Adâncă (în traducerea germană a documentului din *Acta gran.*, X „Grausmachende Pestere oder erstaunende Tiefengrube“), Sohodol, Timirul, Gravna sau Erboasa, „Verbinca sau câmpurile mici“ (la Balan), Virbăca sau Răchiciură (la Ștefanelli).

B) 1782 (*Harta cad.*):

Ceahor sau Țarina Nouă, „Falschi“ sau La Drumul Chisălăului, Fân. „Falschi“, Hucău (câmp), *La Movila Oanei, Șerbanuvca*.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Jidivschi, Paușivca, Sloboda, Turețchi.
2. *Văi*: Valea Cocoșului, Valea Vlădichii.

CAJVANA

Numită, în trecut, Căjvenii. La 1575 Petru Șchiopul Voievod întărește urmașilor lui Luca Arbure câteva sate, între care și Căjvenii (*Acad.*, *Doc.*

sec. XVI, Mold., III, 56). La 1615 Ștefan Tomșa Voievod cumpără de la Vasile Șeptelici și dăruiește mănăstirii Solca satul „Chezviniu“, în ținutul Sucevii, „aproape de mănăstirea noastră Solca“, așezat pe pârăul Chezviniu, „unde se varsă în râul Soloneț“ (*ibidem*, III, 222). La 1786 se hotărea cu satele: Botoșana, Comănești, Soloneț, Toderești, Arbore și Iaslovăț (*Harta cad.*).

A) a. 1615 (Balan, *Doc. buc.*, I, 157):

Pârăul Căjvanei, Pârăul Soloneț.

b. 1724 (Costea, *Solca*, 231, hotarnică):

Aria lui Oance, Bordeiuul lui Milici, Casa lui Grămadă, Izvorul cu tufe de soc, Pârăul Cajvana, Pârăul din tufiș, Pârăul Voina, Răzoare, Ultoane.

c. 1768 (Costea, *Solca*, 286, hotarnică între Cajvana și Soloneț):

La două movile, Pârăul Căjvanei, Pârăul Rostoșe (?), Pârăul Voinii, Podișul, Poiana Mică, Săliștea Căjvanei („lângă pârăul Cajvana, unde am aflat și urme de grădini, precum: cioate de vișini și perji, iar pe vârful unui dâmb cimitirul bisericii“).

B) 1783 (*Acta gran.*, V, 138 – 141):

Dealul Ultoaia, Făgețel („Feschetzel“), Izvorul Mlăștinuș, Limba Pădurii, Pârăul Cajvana, Pârăul Hotarna, Pârăul Iepurelui, Pârăul Rostoș⁴⁸ (?) (=Pârăul Tufelor), Pârăul Socilor („Pereu Sotschilor“), Pârăul Voina.

C) 1786 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Câmpul „Rostosze“ (= Răstoace?), Codrul Căjvanei (imaș, cu copaci rari), Dumbrava, Hrințești (pădure), Juninca („Schininka“; fânațe), Muncel (fânațe).

2. *Alte numiri*: Fânațul Juninca Mare („Schininka Ciel Mare“), Fânațul Juninca Mică („Schininka Mik“), Fânațul Muncel, „Pereu Schinczilor“, „Pireu Blindi“, Pârăul Căjvana, Pârăul Crivăț, Pârăul Iepurelui, Pârăul Pietroase, Pârăul „Rostosche“, Pârăul Socilor („Soschilor“, „Sotschilor“), Pârăul Voina.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Juninca, Pietroasa, „Rostossi“, Săliște, Voina.

⁴⁸ În traducere germană „Gesträuchbach“ (Wickenhauser, *Solka*, 182) (n.a.).

2. *Pâraie*: Blinduri.

3. *Dealuri*: Dealul Crucii.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Țarini*: Dealul Crucii, Dumbrava, Hrințeștii, Juninca, Muncelul, Săliște, Toloaca.

2. *Pâraie*: Dumbrava, Juninca, Nica, Pietrosu.

3. *Poduri*: Crivăț, Pietrosu.

4. *Dealuri*: Dealul Comăneștilor, Muncelul, Nica.

CALAFINDEȘTI

La 1490 Ștefan cel Mare întărește episcopiei de Rădăuți biserica din „Calafendești”⁴⁹ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 410). La 1783 se hotărea cu satele: Bălcăuți, Ivancicăuți, Pârlișeni, Crăinicești (Grănicești), Romanești, Călinești, frontiera Moldovei, Botoșănița (*Harta cad.*).

A) a. 1662 (Balan, *Doc. buc.*, III, 6 – 7):

Dumbrăvița, Heleșteul Ciogolei, Heleșteul Jorghiciul.

b. 1766 (*Acta gran.*, IV, 362 – 363, hotarnică în spre satul Șerbăuți):

Iazul Strâmb, Pârăul Horaițul, Poiana.

B) 1783 (*Acta gran.*, IV, 344 – 349):

Cracul Heleșteului (vale), La Muchia cu trei stejeri („La mutje ku trii stescheri“; deal), „Mutie“ Grănicești (deal), Odaia („oder Viehbehältniss“), Pârăul Horațiul, Troianu („Trajanu“, „Schanze“), Valea Găneasa („Ganjase“).

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Gavan („Gawany“), Horaița, La Cărpiniș („La Karpienisz“, imaș), La Dumbrava Hatnuța, La Iaz.

2. *Alte numiri*: Dealul Horaița, Poiana „Potycz“.

⁴⁹ Pentru etimologie, cf. documentul din 1495: Pătru Scolofindic (Scolofendic), din care s-a format toponimicul Scalafindești, Scalafendești (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 52, 69) (n.a.). Vezi și Ion Popescu-Sireteanu, *op. cit.*, p. 209 (n.e.)

D) 1939 (Pref. jud. Suceava):

1. *Țarini*: Bolovani, Costișa, Gavan, Hătnuța, Horaiț, Pârăul Ungurean, Podețe, Rede (= Rediu?), Sărituri (= Sărături?), Șes.
2. *Fântâni*: Căsoaia, Știubei, Zoaie.
3. *Pâraie*: Cojoc, Hătnuța, Podețe, Sărituri.
4. *Dealuri*: Căsoaia, Coastă, Holb, Istrateni, Tuchiluș, Țarinca.
5. *Râpi*: Humărie, Vulpărie

CĂLDĂRUȘA

Moșie. S-a numit și Gropile de la Zaharești. La 1789 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 305) sânt menționate Gropile de la Zaharești, astăzi numite Căldărușa. Era situată la SE de hotarul satului Zaharești și la NE de Liteni. Hotarnica satului Sf. Ilie din 1783 (*Acta gran.*, III, 70) ne dă următoarele lămuriri referitoare la moșia Căldărușa: „Această Căldărușa nu-i un hotar ci numai un fânaș, care înainte a aparținut orașului Suceava, apoi mănăstirii Sf. Ilie, ca parte din așa numitele Gropile, iar astăzi e întrebuințată de d-lui Ianache Cantacuzino, de aceea a fost înglobată în hotarul satului Sf. Ilie“. Această hotarnică face, în parte, confuzie cu Gropile de la Suceava, care nu s-au numit niciodată Căldărușa și care erau în stăpânirea mănăstirii Sf. Ilie. La 1783 moșia Căldărușa era proprietatea lui Ianache Cantacuzino.

Astăzi Căldărușa e numele unui cătun al satului Bosanci și nume de țarină pe hotarele satelor Zaharești și Sf. Ilie.

*** CĂLINEȘTI PE CEREMUȘ**

La 1554 Alexandru Lăpușneanu întărește vânzarea satului „Călineștii pe Brusnița, în ținutul Cernăuților și cu mori pe Brusnița“ (*Acad., Doc. sec. XVI, Mold.*, II, 58). La 1601 e menționat Satul Călineștii pe Prut (*Acad., Doc. sec. XVII, Mold.*, V, 4). La 1783 se hotărea cu satele: Stăneștii de Sus și de Jos pe Ceremuș, Costești, Voloca, Ceartoria, Bărbești (*Harta cad.*).

A) a. 1554:

Pârăul Brusnița.

b. 1598 (Balan, *Doc. buc.*, I, 127):

„Satul Călinești, începând de la Fântâna Albă până la Cornava, către Hotarul Volochei“.

c. 1609 (*Acta gran.*, IV, 428):

Berestia (= Berești), Dealul Alb, Poiana La Prisaca Ursului, Țărincuța (parte de hotar).

B) 1783 (*Acta gran.*, IV, 414 – 423):

Capul „Markovani“, Cornu, „Dealul deasupra Stintschi“, Dealul Ostra, Dumbrava, Fântâna Albă, Fântâna Putridă, Loziile Negre, Opcina, Pădurea Corșova, Pârăul Brusnița, Pârăul Cabur, Pârăul Ceartoria, Pârăul „Hirschke“, Pârăul Putrida („Pereu Putrida“), Pârăul „russisch Perssin-lu, moldauesch Lunka Kinelui“ (= Lunca Cănelui), Pârăul Salamonia, Pârăul Volcineț, Scursura.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Dealul Alb, Obârșia pârăului, Ostra, Pârul (stăpânul acestei părți era mazilul Pârul – „Perul“), Roșia.

2. *Alte numiri*: Dealul Blisnița, „Lischinzka“, „Parele Isfok“, Pârăul „Billahus“, Pârăul Brusnița, Pârăul „Mosteski“, Pârăul Putrida („Pareu Putrida“), Pârăul „Skursura Blisnizti“, „Worodeszcze“ (Horodiște?).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Cerlena, Dealul Alb, Ostra.

2. *Pâraie*: Brusnița.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune*: Lașiusca.

2. *Pâraie*: Brusnița.

3. *Văi*: Mostesci.

4. *Dealuri*: Bilahora, Cerlena, Smotreci.

* CĂLINEȘTII PE MOLNIȚA

La 1775 satul Călinești pe Sirete a fost tăiat în două de noua frontieră. Partea cea mai mare a rămas în Moldova. Partea de sud, care „se rumpe din satul Călinești prin apa Molniței în această parte în Bucovina“ (1798,

Balan, *Doc. buc.*, VI, 202) s-a numit: Călineștii pe Molnița, Gura Molniței sau Talpa (Balan, *Sate disp.*, 18). Mica localitate era situată la vărsarea Molniței în Sirete și se hotărea din sus cu Căndeștii, iar din jos cu Gura Molniței. În harta cadastrală a satului Căndești, din 1783, „Kalindestie“ este menționat ca praedium, adică „moșie“. La 1783 se hotărea cu: Găurenii la Vest, Șerbăuții la Nord, frontiera Moldovei la Est și Greața („Graetzka“) la Sud (*Harta cad.*).

CĂLINEȘTII PE HATNA

În 1594 e menționat satul Călinești, cu loc de moară pe Horaeța, în ținutul Sucevii (*Acad., Doc. sec. XVI, Mold.*, IV, 161). În 1764 apare cu denumirea Călinești pe Hatna (Balan, *Doc. buc.*, VI, 98).

Până pe la 1750, Călineștii au constituit un singur sat. În jumătatea a doua a secolului al XVIII-lea satul s-a împărțit în două jumătăți, una stăpânită de Andrei Cuparencu, cealaltă de Ienachi căpitan. Cele două jumătăți s-au dezvoltat apoi ca sate deosebite: Călineștii lui Cuparencu și Călineștii lui Ienachi.

- A) 1799 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 202: testamentul lui Mihalachi Cuparencu pentru un sfert din Călinești, „cu pomăt, heleșteu la pâraul Hatna, o moară și o velniță la pâraul Huluba și o crâșmă“).
- C) 1783 (*Harta cad.*):
Părți de hotar: Holubna, Scursuri, Troian (și multe pâraie fără nume).

CĂLINEȘTII LUI CUPARENCEU

- D) (*Cad. Trib. Suceava*):
1. *Cătune*: Cotul Călineștilor lui Vasilachi.
 2. *Țarini*: Hatnuța, Horduganca, Huta, Livezi, Saina, Sofranești, Staniște.
 3. *Alte numiri*: Pâraul Hatnuța, Pâraul Horduganca.

CĂLINEȘTII LUI IENACHI

La 1892 satul apare cu denumirea Călineștii lui Ienache vel Greața⁵⁰ (*Șem. Mitrop. Buc.*). La 1783 se hotărea cu satele: Dănila, Găureni, Călinești, Mărăței, Dărmănești, Dragomirna (*Harta cad.*).

C) 1783 (*Harta cad.*, Greața):

1. *Părți de hotar*: Bahna („Bagna“), Buda, La Racova (pădure), Săhăstria (pădure), Zamca („Samzisy“).
2. *Pâraie*: Hatna.
3. *Alte numiri*: Zamca (punct la triplex confinium Greața, Dărmănești și Dragomirna).

D) Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Bahna, Buda, Grădini, Grui, Hatnuța, Riza.
2. *Alte numiri*: Dealul Zamca, Dealul Zamcan, Pădurea Buda, Pădurea peste Râpi, Pârăul Zamca, Pârăul Hatnuța.

CĂLINEȘTII LUI CUPARENCU ȘI CĂLINEȘTII LUI IENACHI

D) 1939 (Pref. jud. Suceava):

1. *Cătune*: Vasilache.
2. *Țarini*: Bulgăria, Burduhanenca, Hatnuța, Perelisoc, Poiană, Saina, Săliște, Țarenca, Țigănia.
3. *Drumuri*: Drumul Stejarului, Drumul Țigăniei, Drumul Vișinilor.
4. *Pâraie*: Caușii, Hatnuța, Holubna, Ocered.
5. *Păduri*: Cuparencu, Malinescu, Marin, Pârăul Varnița, Rodca, Ursulean, Volcinschi.
6. *Dealuri*: Dealul Mic, Saina, Zamca.

⁵⁰ Grigorovitz, *Dicț. geogr. Buc.*, 103: „Greața, numire dată de popor satului Călineștii lui Ienache“ (n.a.). Vezi și Victor Nicolae Cossaris, *Dărmănești*, Suceava, 1993, p. 11 – 13 (n.e.)

CĂLUGĂRIȚA

Cătun al Horodnicului de Jos, și la 1776 (Werenka, *Top.*, 133), și astăzi⁵¹.

*CAMENA

A făcut parte pe vremuri din satul Mihalcea. La 1776 e amintită „jumătate de sat de Mihalcea, care se chiamă și Camina“, ținutul Cernăuți (Balan, *Doc. buc.*, VI, 259). La 1811 se menționează „jumătate de sat Camena“, adică un sfert din moșia lui Mihalce (*ibidem*, 261). La 1814 e menționată Camena, „care după scrisori se cheamă Mihalce... și se află acum în stăpânire cu totul deosebită de satul Mihalce, precum în curgerea vremei și nume deosebit de sat Mihalce au câștigat“ (*Arh. Șt., Liber instrumentorum*, I, 469 și Balan, *Sate disp.*, 29).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Hlibicioc (pârâu și șes), La Hlibicioc (vale și șes), Ocru (deal), Săliște, Târla Dumaninschi.

b. 1912 (Voronca, *Mihalcea*, 15):

Fântâna lui Sabadach, Pietrosul (pârâu), Țiglăul (deal).

* CAMENCA (*Cámenca*)

La 1503 Ștefan cel Mare întărește mănăstirii Putna satele: „... pe Siret satul Camenca“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 218). La 1760 sub Ioan Calimah, e amintită întărirea satelor mănăstirii Putna, Petrecenii și Camânca (Balan, *Doc. buc.*, V, 221). Petricenii și Camenca erau două sate deosebite cu hotar comun. La 1765 apare mențiunea: „Petriceni la apa Siretului, ținutul Sucevei, care se hotărește cu satele Fărceni și Caminca“ (*ibidem*, 150).

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Bahnețul („Bachonetz“), „Haraisch“, Hoitraga, Pe Siret.

⁵¹ La 1773 „Vasile ot Călugărița de la Horodnic s-au herotonit diacon i popă“ (Tit. Simeadrea, *Catastiyul de hirotonii al episcopiei Rădăușului pe anii 1777-1782*, Cernăuți, 1943, 19) (n.a.).

2. *Alte denumiri*: Jalovăț (pârâu și pădure), Pădurea Jalovăț, Pârâu Camincel, Pârâu Libicioc, Poiana Bihola, Poiana „Cosojub“, Poiana „lu Halip“, Poiana Tegeta.

D) 1911 (*Harta Ocol. silv. Frătăuți*):

Dealul Mihucica

CÂMPULUNGUL MOLDOVENESC

A fost centrul unui ocol care cuprindea satele Câmpulung, Sadova, Pojorâta, Dorna, cu toate cătunele până la hotarul Transilvaniei, Fundul Moldovei, Ciocănești. Într-un document de danie, dat de Grigore Ioan Calimah Voievod în 1761, se amintesc opt munți: Cocoșul, Găina, Porcescul, Pietrișul, Mestecănișul, Botășul, Fața Câmpulungului și Muncelul Străjii (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 63). Cocoșul, Găina și Porcescul se află pe hotarul satului Breaza, Petrișul pe teritoriul satului Sadova, Botășul pe teritoriul satului Fundul Moldovei, Muncelul Străjii⁵² și Fața Câmpulungului, numele vechi al muntelui Deia, pe teritoriul Câmpulungului. Mestecănișul e situat între satele Valea Putnei și Iacobenii și desparte Valea Bistriței de cea a Moldovei⁵³.

La 1783 domeniul Câmpulung, care cuprindea mai multe sate, se hotărea cu: „muntele Rarău, satele Stulpicani și Vama, Braniștea Moldoviței, Măgura Humorului, Braniștea Putnei, Transilvania și Frontiera Moldovei. Indicațiile toponimice din hotarnică se referă nu numai la Câmpulung, ci și la satele care făceau parte din ocolul Câmpulungului (*Acta gran.*).

A) 1785 (*Acta gran.*, IX, 23 – 25; hotarnica muntelui Fața Câmpulungului): Fața Dei, Izvorul Morii, Muntele Gicovanului, Pârâu Iscăușilor („Pereu Isakuzilor“⁵⁴).

⁵² La Balan, *Doc. buc.*, V, 162 apare cu denumirea: Muncelul la Strajă. La Wickenhauser, *Woronetz-Putna*, I, 2, 143, are denumirea Muncel din Straja (n.a.).

⁵³ Despre Carpații Bucovinei, vezi Grigorovitz, *Dict. geogr. Buc.*, 44 – 53 (n.a.).

⁵⁴ La Wickenhauser, *Woronetz-Putna*, I, 2, p. 130: Pârâu lui Isac, Muntele „Čikowului“ (n.a.).

1785 (Wickenhauser, *Woronetz-Putna*, I, 2, 143 – 144; Hotarnica muntelui Muncelul Străjii):

Gaura Stâncilor, Pârăul Caselor, Pârăul Holoboșca, Pragul Stâncilor („Felsenschwelle“), Scursura.

1611 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, I):

Opcina, Pecește (partea de munte).

1652 (*ibidem*, 4):

Valea Sacă (cătun).

1684 (*ibidem*, 9):

Pietrile Roșii, Scăldătoare (o parte de loc pe Rarău).

1684 (*ibidem*, 9 – 10):

Izvorul Gemălăului, Opcina lui Gheronde („unde se chiamă Bâtca Neagră“), Pârăul Colbului, Pârăul Rădăcini, Pârăul Rece (Răce), Săhăstria Dodului, Scăldători.

1696 (*ibidem*, 14):

Izvorul Alb (cătun), Piatra lui Flam (stâncă uriașă la sud de Câmpulung).

1723 (*ibidem*, 28):

Muncei.

1727 (*ibidem*, 29):

Rădăcina Mărului, Ulița Piticarului.

1729 (*ibidem*, 33):

Muncelele (loc).

1746 (*ibidem*, 42):

Hâga (munte), Izvorul Alb, Pârăul Mare, Pârăul Mic.

1748 (*ibidem*, 47):

Iuruga, Podireiul⁵⁵.

1750 (*ibidem*, 49):

Jghiaburile Vechi.

⁵⁵ Podireiu înseamnă „șes pe un dâmb de munte“ (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 14) (n.a.).

1753 (*ibidem*, 54):

Fața Deii (moșie), Fântâna Oii, Fundoaie, Izvorul Chiric, Izvorul Genunelor, Izvorul Morii, La Zăvoare, Muntele Deia, Piciorul Vântului (pe vârful Deii), Plaiul Bătrân.

1762 (*ibidem*, 66):

Arșița, Dealul Culmei, Izvorul Ezerului, Izvorul Roatelor.

1763 (*ibidem*, 68):

Bâtca cea Mare, „Dialu Botcenilor“, Măgura, Opcioară, Piciorul cel Mare, Pârăul cel Mare, Prisloape.

1765 (*ibidem*, 76):

Surduc, Vadul Cailor, Vadul Poienii.

1766 (*ibidem*, 85):

Apa Sărătrucului, Ariniș, Capul Podireului, Pârăul Casii, Pârăul Nechitii, Prisaca, Spârlitura Dealului.

1766 (*ibidem*, 68):

Izvorul Colacului, Piciorul cel Mare, Vadul la Săhăstrie, Valea Sacă, Zăvoare.

1772 (*ibidem*, 106 – 107):

Ascunsul, Pârăul Adânc, Pârăul Ascunsul, Pârăul Donisanului, Pârăul Glodului, Plaiul Răchitișului, Răchitiș (parte de hotar), Runcul.

1772 (*ibidem*, 108):

Bahna, Bâtca, În Curmătură.

1772 (*ibidem*, 110):

Preluca Ologului.

1773 (*ibidem*, 84):

Săcătură (parte de hotar).

1774 (*ibidem*, 114):

Dealul lui Cocoș, Preluca Ascunsul.

1777 (*ibidem*, 121 – 122):

Apa Putnei, Apa Putniței, Opcina Arsănesei, Piatra Stârpariului.

1778 (*ibidem*, 125):

În Fag, La Soc, Muncelul, Peciște, Sub Obrejă.

1780 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 45):

Bâtcuța, Capul Delniții, Capul Piciorului, Delnița, Piciorul Târșului, Piatra Mare, Pârăul Delniții, Prisloapa, Runcul Delniții, „Sforac pi Zghiab“.

1781 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 129):

Supt Stupină (loc).

1782 (*ibidem*, 134):

Groapa după Răchiți (țarină).

1784 (*ibidem*, 118):

Peatra Rotundă.

1784 (*ibidem*, 149 – 150):

Groapa Prislopului, Piatra Roșie, Pârăul Izvorul Runcului, Vârful Măgurii.

1786 (*ibidem*, 161):

Vatra Câmpulungului

1788 (*ibidem*, 179):

Obreje („și de acolo Obreje în gios“), Pietrile Arse (stânci uriașe), Poiana Mărului, Prihodiște (munte), Valea Caselor (cătun).

1789 (*ibidem*, 180):

Capul Satului, Izvorul lui Hurghiș.

1790 (*ibidem*, 187):

Zghiabul Cucorii.

1790 (*ibidem*, 190):

Bâtca, Muntele Deia, Plaiul Prisloapelor.

1790 (*ibidem*, 193 – 194):

Dealul Radu, Pârăul Crăciuneștilor, Pârăul Ioneilor, Pârăul Valea Sacă, Vadul Cailor (pe râul Moldova).

1790 (*ibidem*, 195 – 197):

Arșița Lupului Forminte, Capul Piciorului, Hâgă (munte și parte de

hotar), Limpidele (pârâu și parte de loc), Loză, Obreja, Opcioara, Pe sub Holb, Plaiul Rarăului, Răchitișul, Sărătură.

1790 (*ibidem*, 204):

Radul (munte), Zăpodie (loc în dosul muntelui Radul).

1791 (*ibidem*, 212 – 213):

În Curmătură, Muchea Obrejii, Poiana Frăsinașilor, Preluca la Ascunsuri, Runcu lui Perteș.

1791 (*ibidem*, 215 – 217):

La Zăvoară, Muncelul (munte), Pârăul Săhăstriei, Pârăul Schiopăscului, Plaiul Săhăstriei, Poiana Săhăstriei, Valea Sacă (loc).

1792 (*ibidem*, 220 – 223):

Deluțul (loc), În Strâmtură la Vad, Pietrișul, Vadul Lozilor.

1793 (*ibidem*, 231):

Crețele (munte).

1794 (*ibidem*, 240, 243, 248):

Creță, Fânațul Slatinii, Fundul Negrișoarii, Izvorul Malului –cătun, Pietrile Doamnei, Pârăul Neagra, Runcul.

1794 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 64):

Bâtca, Bâtca Mică, Dealul Vergilor, Fundul Văii Caselor (țarină), Opcina Cășiții, Pietrile Cheilor, Pârăul Cășiții, Pârăul Cheilor.

1795 (Ștefanelii, *Doc. câmp.*, 250, 251, 255, 258):

Curmătură, Gemălău, Munceii Dodului – „un munțișor“ –, Piciorul Stâniei, Pârăul Izvorul Alb, Săhăstrie, Supt Surduc, Vadul Morii, Vadul Poienii, Valea Caselor (cătun și pârâu).

1797 (*ibidem*, 272, munții câmpulungenilor pentru păscătoare):

Botășul, Crețele, Opcioara, Orățile, Piciorul Alecsăi.

1799 (*ibidem*, 278):

Gura Plaiului.

1800 (*ibidem*, 288):

Muntele Diaconului, Opcioara Mănăilii (munte), Piatra Trațcăului, Piciorul Alecsăi, Pietrarul, Pârăul Tătarca, Tătarca (munte).

1801 (*ibidem*, 293):

Pârăul lui Brânzilă.

1802 (*ibidem*, 293, 302):

Izvorul lui Șandru, Runcul Creților.

1803 (*ibidem*, 312):

La Prilucă.

1806 (*ibidem*, 328):

Izvorul Alb, Leurdiș, Plaiul Rarăului (Gura Plaiului Rarău).

1807 (*ibidem*, 335):

Măgura Rarăului.

1811 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 82):

Capul Piciorului, Fundul Pârăului, Picior, Prihoriște (Prihodiște?), Valea Caselor.

1816 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 364, 365):

Grebi (țarină), Gura Plaiului, Răchitiș.

1819 (*ibidem*, 371):

Dialu Pietrișului, Priporul, Valea Tilieasa.

1821 (*ibidem*, 377):

Gura Prihodiștii.

1825 (*ibidem*, 285 – 387):

Pârăul Cucoșului, Runcul Lacătăș, Tătarca cea Mare (munte), Valea Sacă, Zăvoarele Vechi.

1832 (*ibidem*, 396, 400):

Cucoarăle (munte la sud de orașul Câmpulung, între muntele Bodea și Dealul Vergilor), Fundul Runcului, Izvorul Alb.

1834 (*ibidem*, 403):

La Răchitiș, „Undi să numești la Moisăeni“.

1840 (*ibidem*, 415):

Diiaca, La Bordeoiu (loc „în țarina Câmpulungului“), Răchitiș (munte).

1858 (*ibidem*, 116):

Munceii Dodului sau ai Flocei.

B) 1783 (*Acta gran.*, la Șefanelli, *Doc. câmp.*, 140 – 144):

Crețe, Dea (munte), Dealul Măgura Moșului, Feredeu (munte), Fântâna Feredeu, Gâina (munte), Hrobina (loc), Izvorul Alb, Izvorul Fântâna Rece, Măgura Humorului (în mijlocul ocolului Câmpulungului mold.), Opcina, Opcina cea Mare, Opcina Coșița (?), Opcina Runcu, Opcina Uscată, Pădurea Neagră, Pietrele Doamnei, Pârăul Benea, Pârăul Boul, Pârăul Breaza, Pârăul Brodina, Pârăul Cireș?, Pârăul Cârlibaba, Pârăul Coșna Mare, Pârăul Coșna Mică, Pârăul Hurghiș, Pârăul Neagra, Pârăul Sulița, Poiana La Bour, Poiana Slătioara, Prislopul cu Fagi, Tătarca (munte), Vârful Diacel, Vârful Jirebi.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Bodea (Boda), Coccoare (Kukora), Dea, Dealul Prisloape „vel Sepisch“, Măgura, Măgura Moșului (Woschuluy), Sub Bodea (Sub Bodiu), Țarina Gicovanului, Țarina Hurghiș, Valea Prihodiște, Vârful Coccoșului.

2. *Alte numiri*: Arșița lui Sabie („Arsina lui Sabij“), Dealul Paltinului („Dzialo Paltino“), Dealul Prihodiște, Dealul Vergilor („Wirdzylor“), Fundul Deii („Fundo Dzei“), Izvorul Lelii, „Izvorul lui Bodko“, „Pereu Czolarilo“, Piciorul Genunilor („Pischioro Sanunilor“), „Piczoru lui Diako“, Pârăul Crăciunescului („Kriczineskulı“), Pârăul Filiasa, Pârăul Izvorul Alb, Pârăul Izvorul Malului, Pârăul Limpede („Pereu limpidi“), Pârăul Lodi (?), Pârăul lui Moisë, Pârăul Izvorul lui Șandru, Poiana lui Iacob Cepoi, Poiana lui Leuștian, Preluca lui Pașcan, Prisloapa, Valea Caselor, Vârful Cucoara.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

Arșița Caprei (cătun), Arșița Caprei (munte), Bâta Neagră, Capu Picioru Rădăcinii, Crețe („Krotzu“; munte), Fânațul Bota, Fânațul Bouri, Fânațul Coccoara, Fânațul Picioru Colbu, Fânațul Piciorul Stâniei, Fânațul Rusu, Fânațul Săhăstrie, Gicovan (cătun), Izvorul Alb (pârău și cătun), Măgura (cătun), „Măgura Vârful“, „Munczei vel Rareu la Faschet“, Pădurea Bâta Neagră, Pădurea „După Bodiu“, Pădurea Hâga („Hygi“), Pădurea Hurghiș, Pădurea Lele, Pădurea La Pietrele Arse, Pădurea Măgura, Pădurea Măgura Cailor, Pădurea Munca, Pădurea Muncelul Rarăului, Piatra cu Pini,

Piatra Roșie, Pietrele Doamnei, Pârăul Arama, Pârăul Căldărușa, Pârăul Cocoș, Pârăul Corlățan, Pârăul Fântâna Calbaz (?), Pârăul Hatului, Pârăul Izvorul Cașilor, Pârăul Izvorul Hurghiș, Pârăul Izvorul lui Șandru, Pârăul Izvorul Malului, Pârăul Izvorul Mare, Pârăul Lele, Pârăul Limpede, Pârăul Muncel, Poiana Gura Plaiului, Poiana Hurghiș, Poiana La Bereznicu, Poiana La Opcina lui Gherontie, Poiana La Pârăul Tisei („La pareu Tyci“), Poiana Limpede, Poiana Lucan, Poiana lui Grămadă, Poiana lui Țurcan, Poiana Mândrilă, Poiana Sub Piatra Albă, Prihodiște (țarină), Prislop, Rarăul (munte), Runcu (cătun și deal), Salatruc (pădure și pârău), Staniște (cătun), Sub Muntele Rarău, Toderescul (munte și râpă), Tomnatec (munte), Valea Cașilor (țarină), Valea Sacă (pârău și cătun).

b. 1938 (*Harta Ocol. silv. Pojorâta*):

1. *Pâraie*: Colbu, Izvorul Alb, Izvorul Malului, Moara Dracului, Pietrele Arse, Pârăul Caselor, Pârăul Limpede, Pârăul Tudorenilor, Sălătruc, Șandru.

2. *Păduri* : Arșița Caprei, Bâta lui Mândrilă, Colbu, La Țiță, Limpede, Măgura Cailor, Piatra Albă, Piatra Tăiată, Sihăstrie, Sub Părete, Sub Piatra Doamnei, Șandru, Tiharaia, Valea Caselor.

3. *Alte numiri*: Pietrele Doamnei, Piscul Stâncii, Poiana Hagimiș, Poiana Teodorescu, Rarău.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung, incompletă):

1. *Părțile târgului*: Capul Satului, Cocoșul, Izvorul Alb, Pârăul Corlățeni, Pârăul Lelei, Pârăul Morii, Sâhla, Sub Muncele, Valea Sacă, Vicovanu.

2. *Țarini*: Hurghiș, Sâhla.

3. *Pâraie*: Căldărușa, Hurghiș, Pârăul Morii.

4. *Târle*: Hurghiș, Valea Caselor.

5. *Munți*: Boatcă (?), Crista, Gicovan, Măgura, Pârăul Morii, Săhăstria, Șandru, Valea Caselor.

*** CÂMPULUNGUL RUSESC**

La 1623 Ștefan Tomșa întărește lui Mihail Tăutul, părcălab de Hotin, satele: Vișnița, Milie pe Ceremuș „și giământate de sat din Câmpulung, la munții ce să numește Opolocanie“ (Ghibănescu, *Sur.*, V, 173). La 1634 e

menționat toponimicul Câmpulung pe Ceremușul Alb (Balan, *Doc. buc.*, III, 90). La 1783 se hotărea cu: Galiția, Braniștea Putnei și Putila (*Acta gran.*, VI, 131 – 135).

- A)**
- a. 1623** (Balan, *Doc. buc.*, I, 186):
„Munții ce să numește Opolocanie“.
- b.** La **1647**, Vasile Lupu stabilește dijma locuitorilor din Câmpulungul Rusesc, Putila și Răstoace pentru munții:
Bistrița, Iarovița, Lucina, Molda, Pod Izvoarele, Pogăniș, Seletin, Tomnatic, Țapul „și alți munți din ocolul Câmpulungului, cari sânt în stăpânirea mănăstirii Putna“ (Balan, *Doc. buc.*, II, 124-125, unde se face și identificarea acestor munți).
- c.** La **1762** egumenul Putnei arendează unor oameni „ruși de la Putila“ opt munți situați la hotarul Ceremușului:
Bobeica, Cobistlitul, Iarovița, Lucina, Moldova, Pogoniștele (*ibidem*, VI, 56), Tomnatecul, Țapul.
- d. 1618** (*ibidem*, III, 90):
Ceremușul Alb, Ceremușul Negru, Hostoveț, Muntele Negru, Nemciciul (munte), Pârăul Putilei.
- B)** **1783** (*Acta gran.*, VI, 131 – 135):
Ceremușul Alb, Opcina, Pârăul Ialovicioara („Jalowitzschiora“), Plaiul, Râul Suceava (izvorul râului), Stivioara (loc).
- C)** **1783** (*Harta cad.*):
1. *Părți de hotar*: Chicera de Jos, Demnicovata, Grebelina, Sterpătura.
- D)**
- a. Sec. XIX** (Insp. cad.):
Costeneț (parte de hotar), Fânațul Demnicovata, Socoleț (parte de hotar), Țarina și Poiana Stânca (Stienka).
- b. 1939** (Pref. jud. Storojineț și Insp. școl.; Câmpulungul Rusesc împreună cu satul Sălășeni):
1. *Cătune*: Bobeica, Chicirca, Costineț, Demnecovata, Greblena, Jerebie, Marcova, Socoleț, Sterpătura („Flesova“), Stânca.
2. *Pâraie*: Costineț, Hânțar, Pârăul lui Filip, Pârăul Șoarecelui, Pârăul Uliului („Socoleț“), Stânca.

3. *Dealuri și munți*: Bobeica, Dealul Coșarului, Demnecovata, Greblena, Sterpătura, Stâncă.

CÂNDEȘTI

La 1437 e amintit satul Chindinți (Costăchescu, *Doc.*, I, 542). La 1480 Ștefan cel Mare întărește lui Duma satul Cândeștii pe Siret, cu moară pe Siret între Rusănești⁵⁶ și Călinești (Acad. *Doc. Sec. XV, Mold.*, II, 21).

A) 1753 (Balan, *Doc. buc.*, V, 84):

Colțul Rudoaiei, Fântâna de Piatră a lui Roman, Fântâna Putredă, La Răstoace, Opcina, Pârăul Hliboca, Ruda, Vadul Rugășeștilor (pe râul Siret).

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Țarini*: Andreica, Boica, Coșerii, Gura Molniții, Sub Bălinești, Sub Zamostea, Toloaca.

2. *Pâraie*: Molnița.

CAPUCÂMPULUI

La 1774, în tabelul parohiilor, satul Capucodrului e numit: „Capucodrului încoace de apa Moldovei“, iar Capucâmpului e numit: „Capucodrului dencolo de apă“ (Werenka, *Top.*, 191).

C) 1783 (*Harta cad.*):

„La Pietrili Jwatin“ (?), Pădurea „Lirskij“, Pârăul Bârnelor (Buernilor), Pârăul Capu, Pârăul Isaca, Pârăul Ivalania, Pârăul „Lierschii“, Pârăul Mamuca.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Fânațul Horceag, Fânațul Isachia, Larga (țarină, fânaț și pădure), Măgura (pădure și poiană), Pădurea Bălcoia, Pădurea Isachia, Pădurea Mamuca, Pădurea Opcina, Pădurea Opcina Valea Sacă, Pădurea Pleșa, Pârăul Bălcoia, Pârăul „Isaki“, Pârăul Larga, Pârăul Mamuca, Pârăul Petrișor,

⁵⁶ Lectură greșită în loc de Rugășești (n.a.) Vezi și Ion Popescu-Sirteanu, *op. cit.*, p. 209 – 210 (n.e.)

Poiana Arșița, Poiana Pleșa cea Mare, Poiana Pleșuica, Poiana „Walany“, Țarina Frăsiniș, Țarina Rudia.

b. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Părțile satului*: Isachia, Larga, Partea de Jos, Vatra Satului.
2. *Țarini*: Frăsiniș, Horceag, Larga, Lunca, Poderei, Rudia, Văcărie.
3. *Fântâni în țarină*: Fântâna lui Bârsan, Fântâna lui Ilie Baboi, Fântâna lui Sofron, Fântâna lui Visovan (= Vicovan?).
4. *Pâraie*: Bălcoia, Cărbunari, Isachia, Ivalania, Mamuca, Pârăul Cosmei, Pârăul Cotețelor, Pârăul Runcului, Pârăul Saftii, Pârăul Sănduțului, Pârăul Stâniei, Turcuți.
5. *Lunci*: Capra, Lunca Iazului, Plopi.
6. *Păduri*: Afișiș, Arșițele Isachiei, Coliba Nebunei, Dealu Negru, Halăie, Piatra, Piciorul Arșiței, Piciorul Bălcoi, Piciorul Fagenului, Piciorul Nichiti, Piciorul Scurt, Pleșa, Pleșuica, Tocili, Văcărie.
7. *Dealuri*: Coliba, Dealul Ciubutarului, Dealul Cosmei, Dealul de Mijloc, Dealul Nebunei, Dealul Negru, Isachia, Ivalania, Mamuca, Piscul Bălcoaiiei, Runcul, Făcărie.

CAPUCODRULUI

Numit, în trecut, București. La 1515 Bogdan Vodă cumpără și dăruiește mănăstirii Voronețului satul „București pe apa Moldovei, mai sus de Berchisești“ (Costăchescu, *Doc. Bogd.*, 392). La 1783 se numea Capucodrului: Bucurestie, „heute Kapukodrului genannt“ (*Acta gran.*, III, 185 și V, 1). La 1784, în tabelul parohiilor, satul e numit „Capucodrului încoace de apa Moldovei“, iar Capucâmpului e numit „Capucodrului dencolo de apă“ (Werenka, *Top.*, 191). Într-un document din 1741 se menționează „Piule din București, cu moară cu o piatră“ (Bogdan, *Sămile*, 233).

Hotarnicele de mai târziu se bazează pe hotarnica din 1515 și redau numirile din ea. Hotarnica din 1738 aduce noi elemente toponimice: Mocirla (Măzăreanu, *Voroneț*, 12); de asemenea și cea din 1776: Pârăul Stoineasa și Scursura (Wickenhauser, *Mold.*, 208), apoi Opcina, Pârăul

„Besganului“, Poiana Muncelului, Pârăul Lupoaiiei și Pârăul Bucovățului (*Acta gran.*, V, 40 – 44).

La 1775 avea un cătun: Muncelul (Polek, *Ortschaftsverzeichnis, Jahrb. des Buk., Landesmuseums*, I, 37).

- A) **1515** (Costăchescu, *Doc. Bogd.*, 392, și Acad., *Doc. Sec. XVI, Mold.*, I, 101):

La Vad, Moara lui Isac, Pârăul Bălcoaiiei, Pârăul Muncelului⁵⁷, Pârăul Runcul, Pârăul Toplița, Pârăul Voroneciorul, Poiana, Țarina lui Micle, Țarina Muncelului.

- C) **1787** (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Băltoasa („Baldossa“), Fânațul Stejăroaia, Fânațul Unguroaia, „Kroizel“ (și „Kroatzel“), Lunga (Lunca?), Matca Văii („Matka Woy“), Pădurea Larga („Podireii Larga?; Podireo Larga“), Poiana Isachie („Issatie“), Poiana Larga, „Rudilie sau Gura Balkoi“.

2. *Alte denumiri*: Gârla Morii, Pârăul Bârnii (?) (Buernii), Pârăul Isachie (Isatie), Pârăul Lupoaiica, Pârăul Mamuca, Pârăul Stoineasa, Poiana Capra, Poiana Joveni (Schikoweni), Poiana Lupului, Poiana Onului, Poiana „Potriso largi“ (= Pietrișu Largii?), Râul Moldova.

- D) **a. Sec. XIX** (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bucovăț (și pârău), „Buda palamar“ (și pădure), Codru, Curătură (Curături), Lunca, Opcina, Șesul Dumbrava, „Tabla Pereu Preleszyca“ (= Prelejița).

2. *Alte numiri*: Anania (fânaț, deal și poiană), Dealul Țâncului (Cinculuj), Fânațul Desdimineața, Imașul Stoieneasa, Pădurea Dealul Mare, Pădurea Opcina, Pădurea Piciorul Hâga, Pădurea Neagra, Pârăul Stoineasa, Pârăul Prelejița (Preleszyca), Pârăul Teplița, Pârăul Ciungi.

b. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Părți de sat*: Catargeni, Lunca-n Jos, Lunca-n Sus, Olărești, Onești, Părăuani, Spinăria, Vatra Satului.

2. *Țarini*: Ariniș, Bahna, Barc, Dealul Dohotăriei, Lunca, Poiana, Tabla, Tabla Dumbrăvii.

⁵⁷ La Wickenhauser, *Mold.*, 152: „Berglenbach“ (n.a.).

3. *Pâraie*: Chilia, Perjelița, Pârăul Hambarului, Pârăul Tironeștilor, Stoineasa, Strujinița.
4. *Poduri*: Bucovăț, Podul Stoienesei.
5. *Dealuri*: Chilia, Dealul Lutăriei, Dealul Popii, Dumbrava Mare, Dumbrava Mică, Hâga.
6. *Râpi*: Hâga, Râpa Hambarului.

*** CARAPCIU PE CEREMUȘ**

A) 1663 (Balan, *Doc. buc.*, III, 11):

Mocirla, Pârăul Hlebecioc, Pârăul Racoviță (= Racovățul), Pogoriloț.

C) 1787 (*Harta cad.*):

Mocareț (țarină), Poiana lui Nichita (drum), Valea Sacă (țarină), Verbăuți (Verboveț; țarină).

1. *Pâraie*: Babin, Brusnița, Ciorloi, Hliboca, Honcearca („Honscharka“), Iasinovăț, Libicioc, Plosca, Racovățul, Rivna, Șalaboc, Șiniatca, Topoleva.

2. *Poieni*: Berești, Dorna, Gordicea, Ion Cornina, Lopeniș, Pădurea lui Ienachi, Screpena, Topoleva, Vasile „Penitsch“.

3. Alte numiri: Drumul lui Boldur („de la Carapciu spre Stănești“).

D) 1939 (Pref. jud. Storjineț și Insp. școl.):

1. *Cătune și părți de sat*: Babin, Chmelestie, Ciopaș, Corinești, Hlibicioc, Hrabova, Ialenca, Maidan, Moceara, Odaia, Pahar, Plosca, Pohorilăuți, Prislop, Racovăț, Reptena, Satul Nou, Săliște, Topoleva, Ursoaica, Văleni, Verbăuți.

2. *Țarini*: Babin, Covaciuca, Valea Sacă.

3. *Pâraie*: Babineț, Hlibicioc, Horodeșce, Iasinovăț, Plosca, Prislop, Soloneț.

4. *Dealuri*: Hubariu, Lisahora, Maidan, Pohorilăuți („Pohorileț“).

*** CARAPCIU PE SIRET** (*Carapciu*)

D) 1939 (Pref. jud. Storjineț și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Hatnii, Opăițeni, Ulița (Hulița, Holița).

2. *Țarini*: Bahna, Barc, Bărcuț, Jiredii, Poieni, Topile, Ulița (Hulița).
3. *Pâraie*: Pârăul Saliciului.
4. *Poduri*: Podul Hatniului, Podul Topilei.
5. *Păduri*: Lopatna.
6. *Dealuri*: Dealul Saginenilor, Dealul Zegrei, Holița, Strâmtura.

CÂRLIBABA

În tabelul localităților bucovinene, din 1785, se află următoarea observație referitoare la „Kerlebau“: „E un pârău care se varsă în râul Ceremușului⁵⁸, pârău lângă care se vor fi aflând poate unele case“ (Werenka, *Top.*, 214 – 215).

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

1. *Țarini*: Dadul, Fluturica („Fotorika“), Gavriluvca, Iedul, Măgure, Prislop, Solodvina, Țapul.
2. *Pâraie*: „Breczolek“, Cârlibaba, „Prenys“, „Rosochaty“, Tatarca, Țipău (Cipow).

b. 1935 (*Harta Ocol. silv. Cârlibaba*):

1. *Pâraie*: Cârlibaba, Gavriluvca, Ghiroșoia, Prislince, Punți, Tatarca, Țibău, Rusul.
2. *Păduri*: Alexieș, Baranova, Dadul, Ghiroșoia, Herchirvschi, Opcina Veche, Punți Rosohatei, Țibănaș, Tonchei.
3. Alte numiri: Măgura, Piscul Fluturica (Flurica), Țapul (loc).

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Cârlibaba Nouă, Fluturica, Iedul, Juravlea, Măgura, Pleta, Prislop, Tatarca, Țapul, Țibău, Valea Stânci.
2. *Țarini*: Afinet, Apa Pucioasă, Buhăiescu, Dadul, Fluturica, Frunzi, Găina, Iedul, Manaila, Măgura Mare, Măgura Mică, Piatra Roșie, Tonchei, Țapu, Țapu Mare.
3. *Pâraie*: Apa Pucioasei, Civiliiul Mare, Civiliiul Mic, Cârlibaba, Coșuicica, Fluturica, Gavriluvca, Găina, Iedu, Juravlea, Lițu, Măgura, Pârăul Tonchei, Pleta, Priciorul (Piciorul?), Tatarca, Țapul, Țibău, Vijneț.

⁵⁸ Greșit, în loc de Râul Bistriței (n.a.)

4. *Păduri*: Mănăilă, Pădurea Rozohatei, Păltiniș (celelalte păduri poartă numele pâraielor și ale dealurilor).

CÂRLIBABA-NOUĂ

D) 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Țarini*: Bâtca, Măgura.
2. *Pâraie*: Bâtca, Gândacu, Măgura, Stanișoara.
3. *Păduri*: Bâtca, Diaca, Măgura, Stanișoara.
4. *Dealuri*: Bâtca, Măgura.
5. *Munți*: Stanișoara.

* CATRINENI

Ținea, împreună cu satul Cireșel, de comuna Bahna.

1939 (Pref. jud. Storojineț):

Cătune: Alexandreni, Mihodra.

* CEAHOR (*Ceahór*)

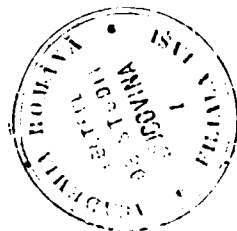
La 1782 egumenul Putnei declară în fața Comisiei austriace de delimitare, că satele Ceahor și Mologhia se află pe hotarul satului Cosminul, toate trei alcătuind un singur sat (Balan, *Doc. buc.*, VI, 88). La 1783 se hotărea cu: Corovia, Molodia, Ostrița și Horecea (*Harta cad.*).

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Câmpul dinspre moșia Ostrița („Kempo despre predii od Ostrica“), „Despre Iablonez“, „Despre Predii“, La Stejar („La stischer“), Săliște, Sub Pădure.
2. *Fântâni*: Fântâna lui Ionașco.
3. *Pâraie*: „Bataleu“, Corovia („Corogia“), Derelui („Dorolui“), Pietroasa (Chitrosa), Pârăul „Kasi“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

„Beteloy“, „Kizia“, „Kuty (= Cutie?), Pârăul Derelui, Rudca, Săliște, Vatra Satului, „Wadovery“ (= Văduvari).

* CEARTORIA

Nume vechi al satului este Ciortoria. La 1464 Ștefan cel Mare întărește boierului Andreico Ciortorâischi satele Ciortorâia, Dubovățul și Oșihlibul (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 85). La 1623 Ștefan Tomșa întărește lui Mihai Tăutul „a treia parte de hotar den satul Ciortorie..., care să alătorează cu hotarul Vășcăuților“ (Ghibănescu, *Sur.*, V, 173). Costăchescu (*Doc.*, I, 532) presupune că Ciortoria de lângă Vășcăuți s-a numit mai întâi Nemirceni, ambele nume derivând de la același boier, Nemircea Ciortorâischi, căruia împreună cu fratele său Ivașcu, Ilie și Ștefan voievozi îi întăresc, la 1437, satul Nemirceanii pe Prut (Costăchescu, *Doc.*, I, 529). Numele vechi a fost apoi înlocuit cu acel de Ciortoria.

A) 1783 (*Acta gran.*, IV, 416; hotarnica satului Călinești pe Ceremuș):
Pârăul Ceartoria, Pârăul Volocina.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Crivula, Dealul Alb, „Kamenestie“, Poiana „Husnyki“.
2. *Alte numiri*: Pădurea Popii, Pârăul Ciortoria, Pârăul Morii, Râul Ceremuș.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Dealul Alb, Pârăul Hlibcioc, Pârăul Volocina, Râul Ceremuș.

b. 1939 (Insp.școl.; satul ținea de com. Vășcăuți pe Ceremuș):

1. *Țarini*: Colopniște, Cruhleac, Iaschivca, Maniliște, Pajiștea, Țarinca.
2. *Pâraie*: Volocina.
3. *Râuri*: Ceremușul.
4. *Poieni*: Poiana.
5. *Dealuri*: Dealul Alb.

* CEREPĂUȚI

La 1740 e menționată așezarea Ciripcăul^{59a}, lângă Volcineț (Balan, *Doc. buc.*, IV, 171). La 1742 era săliște, fără oameni, proprietate a

^{59a} Probabil lectură greșită în loc de Cirepăuți. La 1490 se numea Cerepăuți (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 410) (n.a.). Vezi Ion Popescu-Sireteanu, *op. cit.*, p. 210 (n.e.).

mănăstirii Slatina (Bogdan, *Sămile*, 237). La 1782 se hotăreau cu Vășcăuții pe Siret, Volcinețul, Bahrineștii și Bereștii.

- A) **1745** (*Acta gran.*, III, 215 – 217; hotarnică): Dealul Horaețul, Drumul Iancului, numit și Horaețul, Fântâna Împutită, Kelineli“ (Das Ende Kelineli), Movila Găunoasă.
- B) **1782** (*Acta gran.*): Drumul cel Mare – spre Siret –, Drumul Iancului, Dumbrava, Fântâna „Kabi“, Movila găunoasă („Movila geunossă, eingesunkene Movilla“), Pârâiașul „Kallinele“.
- C) **1787** (*Harta cad.*): Părți de hotar: Hliuja, Toloaca La Cruce.
- D) **1939** (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):
1. *Părți de sat*: Peste Apă.
 2. *Țarini*: Bahna, Calinele, Dumbrava, Hliuja, La Cruce, Pomirchi, Valea.
 3. *Pâraie*: Fașa, Pochic.
 4. *Dealuri*: Hliuja.

* CERNĂCĂUL (*CIORNĂCĂUL*)

Numele vechi al satului Cincău.

* CERNAUCA

În trecut, până prin secolul al XVII-lea, au existat două sate Cernauca: Cernauca de Sus și Cernauca de Jos (Karadja, *Doc. moș. Cantac.*, 5). La 1412 e menționat Satul Cernauca de Sus, în fața Toporăuților (Costăchescu, *Doc.*, I, 99 și *Acad. Doc. Sec. XIV și XV, Mold.*, I, 31). La 1636 e amintită „jumătate de sat de Cernauca cu vaduri de mori și de piue pe valea satului“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 210).

- A) **a. 1776** (Mieg, *Beschreibung der Bukovina*, in *Jahrb. des Buk. Landes-Museums*, 1897, 25): „Fontina Sauchi“, Horodiște – „oder alte Schanz“ –, „Moskino-Graben“ (Moscău? - între Cernauca și Sadagura), Poiana Cuciuba (Kutsuba), Poiana „Harluza“.

b. 1782 (*Acta gran.*, VIII, 76):

Pârăul Moscău („Muskou“), numit în cursul de jos Budilce.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bauchi, Bour, Costiș, Hucău, Moscău, Râmnic (Rebneç).

2. *Pâraie*: Berezivca, Moșcău, Rebneç, Tăbărăște.

3. *Iazuri*: Hucăuți.

4. *Păduri*: Cociuba, Cozușna, Horodiște (Horodestie), Mestecăniș, Tăbărăște (Taboresce).

b. 1939 (Comunicare privată):

1. *Pâraie*: Hucău, Pârăul Țiganilor, Soloneț, Valea Suchii (Suhei?).

2. *Păduri*: Berdo, Cobilina, Coțiuba, Horodiștea, Hucău, Soloneț.

* CERNĂUȚI^{59b}

Cu suburbiile: Caliceanca, Clocucica, Horecea, Mănăsteriște, Roșa, Stâncă și Țețina. Roșa, numită în trecut Roșoș și Roșoșa, are cătunul Poiana Roșă. Caliceanca, Clocucica, Horecea și Roșa au fost sate deosebite până la 1847, când au fost înglobate în orașul Cernăuți, devenind suburbii (Balan, *Doc. buc.*, VI, 231).

Pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea Cernăuții erau un târg mic, cu aproape 200 de case și trei biserici (Balan, *Doc. buc.*, VI, 231). La 1782 se hotăreau – împreună cu toate suburbiile de mai târziu – cu Jucica, Lențești, Mămăiești, Mihalcea, Cuciurul Mare, Cosminul și Clișcăuții. Delegații Roșei declară în fața Comisiei austriece de delimitare că satul Roșa nu constituie un teritoriu deosebit, ci se ține de oraș, cu care se află situată pe același teritoriu. Nici nu există un hotar deosebit în spre Cernăuți.

1) Cernăuții

A) a. 1519 (Costăchescu, *Doc. Șt.*, 481 și Balan, *Doc. buc.*, II, 3): Prisacea lui Grumază sau Grumas, staroste în hotarul târgului Cernăuți, cu indicații topografice puțin precise în hotarnica respectivă.

^{59b} Vezi și Al. Bocănețu, *Istoria orașului Cernăuți pe timpul Moldovei*, Cernăuți, 1929 (n.e.).

b. 1743 (Wickenhauser, *Bochotin*, 112, hotarnică între Cernăuți și satele Șubranet și Lențești):

Bucovata (poiană?), Piatra Găunoasă, Stânca.

c. 1764 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 90):

Drumul cel Mare, Drumul Horecii, Fântâna Rece, În Rediu, Lunca Prutului.

d. 1786 (Dan, *Cron. Episc. Răd.*, 240):

Pomătul și fânațul preotului Vacumencu, Răchițele cele Vechi.

e* (Wickenhauser, *Horecza*, 4 și 27):

Tinoasa (loc inundabil lângă Prut), Țarina („Tinese-uka”⁶⁰ – das ist am Sumpfe liegend).

2) Horecea

a. 1719 (Costea, *Schiturile*, 145):

Fânațul Horecea, Fânațul lui Costa Reșcan (?), Hârtop.

b. 1737 (*ibidem*, 146):

Fânațul Țaromnivca (Țărinoaia; la Balan, *Doc. buc.*, IV, 128: Țaroumisca).

c. 1745 (*ibidem*, 147):

Iazul Hreble (Hrebla; heleșteul mai jos de pod), Pârăul Ruda⁶¹ („care curge dinspre Horecea în spre partea Cernăuților”).

d. 1748 (*ibidem*, 148):

Fânațul Horecei (numit Terebișa).

e. 1768 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 94):

Locul lui Ion Muscal, umblător, Locul popii Ion.

f. 1765 (Costea, *Schiturile*, 154):

Țelina – bucată de pădure.

* Lipsește anul în mss. (n.e.).

⁶⁰ Probabil Deniseuca de lângă Jucica (n.a.).

⁶¹ La Balan, *Doc. buc.*, IV, 238, Rutca (n.a.).

g. 1782 (*ibidem*, 161; bucăți de pământ în jurul mănăstirii Horecea): Horecea, Terebișa (poiană), Țărinoaia (la Balan, Doc. buc., VI, 94: „Serinoga“).

h. 1782 (*Acta gran.*, II, 231):

Bucovata, Dealul Storojinețului, Dealul Țețina, Drumul Hlibocei, Movila, Movila Săpată, Opcina („eine alte Schanze“), Pârăul „Fitarški“, Pârăul „Gile“, Poiana, Poiana Spasca, Poiana Starostelui (Starostului), Valea Starostelui (Valea lui Starosta)⁶².

C) 1783 (*Harta cad.*)⁶³:

1) Clocucica de Jos:

„Bokowinka“, Clocucica, Clocucica în Sus („Klokuczka un Sus“), Fundul Țeținei, „... între Cecina“⁶⁴, Între Pâraie („Intra Pereii“), „Sub Mogila“, „Sub Strugarie“.

2) Roșa și Clocucica de Sus:

Părți de hotar: „Baluczka“, Despre Hliboca, După Stâncă („Dopa Stinka“), Iablonița, „Între Kraku Glogucka“, La Hliboca, La Stâncă, Mănăsteriște, Straja, Toloaca „Roschu“, „Tolloka de spre Czernautz“, „Topalla“.

3) Mănăsteriște:

Câmpul Mănăsteriște („Monasterice Kimpu“), Clin, După Strajă, Fântânile („Fontenile“), „La Fontenilla a lui Nikolai“, Staniște („Stanestie“), „Toloca Târgului“.

4) Horecea:

Părți de hotar: „Kovaczia“, „Pereu a lui Sera...“^{65a}, „Pojana a lui Schos“, Rutca, Studena, Șanț, Toloaca lui Luca, Topolena, Zeleneu.

⁶² Continuarea hotarniceii lipsește în *Acta gran.* (n.a.)

⁶³ „Grundriss der Dörfer und Gründe als: Ober- und Unter Klokuczka, Roszosch, Monaszterisko, Ober- und Unter Kaliczanka, Horecse und Monasterecz“ (n.a.)

⁶⁴ Începutul toponimicului e ilizibil (n.a.)

^{65a} În continuare e scris indescifrabil (n.a.)

D) Sec. XIX (Insp. cad. și Voronca, Mihalcea):

1) Caliceanca:

Dealul „Skutella“.

2) Clocucica:

Bucovata (șes), Clocucica (pârâu), Measteceni (deal).

3) Mănăsteriște:

La Căpățână, Rohatca Târgului (deal), Valea lui Puch.

4) Roșa:

1. *Țarini*: Mănăstire, Roșa – pârâu –, Stânca, Țețina.

2. *Poieni*: Lapte Acru

3. *Dealuri*: Mănăstire, Țețina.

CHILIȘENI

Numit, la 1775 Chilișenii Știrbățoai (*Jahrb. des Bukow. Landes-Museum*, I, 36). La 1775 noua frontieră a tăiat satul în două. Pe teritoriul satului Chilișeni s-a aflat și săliștea Lețcani, de asemenea tăiată în două de frontiera de la 1775 (Balan, *Doc. buc.*, V, 210). La 1783 se hotărea cu: Poieni, Uidești, râul Suceava (*Hart. cad.*).

A) a. 1663 (*Acta gran.*, VII, 251 – 252):

Piscul Uideștilor, Pârăul Lutului, Pârăul Racova, Poiana lui Mălai, Poiana Moșnegilor („Moschenschilor“).

b. 1760 (*Acta gran.*, VII, 243, hotarnică în spre Răuseni, după o hotarnică din 1663):

Lunca, Piscul Uideștilor, Pârăul Racova Nouă, Pârăul Racova Veche, Poiana lui Mălai.

C) 1783 (*Harta cad.*):

În cotul Sucevii („In Kotu Sutschewa“; parte de hotar), Pârăul Racova.

D) 1955 (Secția reg. înv., Suceava):

1. *Sate*: Racova, Știrbăț.

2. *Cătune*: Căprița, La Supcheni (?), Marțolea, Podul Vătavului, Racova din Deal.

3. *Izlazuri*: În Lozii, În Vie, La Arini, La Preluci, Pe Baltă, Pe Lan.
4. *Fântâni*: Fântâna lui Marcu, Fântâna Olarului, Fântâna Rece.
5. *Pâraie*: Pârăul Corbului.
6. *Văi*: Valea Lepădatului, Valea Șogorei.
7. *Păduri*: Coasta Știrbăț, Coasta Țiglei, Gura Miresei, În Coastă, În Poiană, La Loghin, La Spânzurata, Mălăiștea, Obștea Merești, Șogorei.
8. *Dealuri*: Cărpiniș, Dealul Mereștilor, În Coastă, La Cazarmă, La Crucea lui Călin, Pârloaga, Râschivanu.

* CHISĂLĂU

La 1782 se hotărea cu satele: Șișcăuți, Iujineț, Stăuceni, Borouți, Babin, Prelipcea, Verenceanca, Cadobești (*Harta cad.*).

- A) **1762** (Balan, *Doc. buc.*, IV, 169, hotarnică):
Bahna, Capătul Timiriului, Movila Oanei, Movila Paraschii.
- C) **1782** (*Harta cad.*):
1. *Părți de hotar*: Ciobotaniuca, Cutul lângă Biserică, Fântânița, Haideica, La două Mobile, Spre Cadobești, Toloaca Ceahor, Valea Stăucenilor.
- a. **Sec. XIX** (Insp. cad.):
1. *Țarini*: Ceahor, Haideica.
- b. **1939** (Insp. școl.):
1. *Țarini*: Ceahor, La Cruce, La Iaz, Jolib (= Haleie), Pe Deal, Sub Deal, Toloacă.
 2. *Păduri*: Hadeica.

* CHISELIȚENI

- D) a. **Sec. XIX** (Insp. cad.):
1. *Țarini*: Biscău, În Clin, Marchi, Plosca, Racova, Senna.
 2. *Pâraie*: Biscău („Bischiu“).
 3. *Păduri*: Bischiu, Racova.

b. 1939 (Pref.jud. Storojineț și Insp. școl.):

1. *Cătune și părți de sat*: Băcăuțul, Ceciulisca, Hrobeșca, Liscoaci, Marche, Mistecioc, Plosca, Racova, Socole.
2. *Pâraie*: Chitliriuca, Dihtineț, Liscovaci, Putile, Racova.
3. *Păduri*: Liscovaci, Racova.
4. *Dealuri*: Dealul Socoli, Mocerca, Pripor, Senivca.
5. *Munți*: Racova.

* CIAPLINȚII

Sat dispărut. La 1503 Ștefan cel Mare întărește episcopiei de Rădăuți Coțmanul Mare cu toate cătunele (adică satele sale, anume Havrilăuți, Hlivișcea, Davidăuți, Sadcov, Clivodin, Bludna, Suhoverh, Ciaplinții și Valeva (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 225). La 1782 satul nu mai exista (Balan, *Sate disp.*, 6). Fusese situat lângă Cliveți. Pe hotarul acestui sat astăzi o țarină se mai cheamă Ceaplenuca.

CIAPLINȚII (din ținutul Sucevii)

Sat dispărut. La 1575 Pentru Șchiopul Voievod întărește urmașilor lui Luca Arbure împărțeala satului Ceplinții, cu loc de moară (Acad. *Doc. sec. XVI, Mold.*, III, 55). La 1625 era săliște. Sânt menționate două seliști, Iaslovățul și Ciaplinții care se aflau pe pâraul Solca în ținutul Sucevii (Costea, *Solca*, 211). Tot săliște – „praedium“, „moșie“ – proprietate a mănăstirii Solca, era și în 1780 („Scheplinze, ein Praedium“; *Acta gran.*, V, 130). Pe hotarele săliștilor Ciaplinți, Ivancicăuți și Pârlișeni austriacii au întemeiat, între 1780 și 1782, satul Istenegits – astăzi Țibeni – cu coloniști ceangăi.

* CINCĂU

Până la începutul secolului al XVIII-lea, s-a numit Cernăcău. La 1546 e menționat satul Cernăcău „pe Nistru, mai sus de Vasileu“ (Acad. *Doc. sec. XVI, Mold.*, I, 460). La 1670, satul Cîrnăcău (Balan, *Doc. buc.*, III, 47). La 1742, satul Cincău, „ci iaste pe Nistru“ (*ibidem*, IV, 202).

- A) a. 1643** (Balan, *Doc. buc.*, II, 121):
Pârăul Toplița (cu loc de heleșteu și de moară în Toplița).
- b. 1756** (*ibidem*, V, 137):
Șliahul Turcilor.
- c. 1756** (*ibidem*, 146, hotarnică):
Borodca (piatră de hotar), Moara Cincăului, Podișul, Stânca „ci să chiamă Horhoviiana“, Vrânceanul (piatră de hotar).
- d. 1758** (*ibidem*, 147, hotarnică spre Cadobești):
Drumul cel Mare, Hârtopul, La Fântână, Movila de Sus, Movila din Mijloc.
- D) Sec. XIX** (Insp. cad.):
1. *Cătune*: Horodiștea
 2. *Țarini*: Bauce, Cadub Ciutei, Țarina Capri.

CIOCĂNEȘTI

- A) a. 1697** (Popovici, *Runc.*, 712):
Capul „Strănturtirii“, Poiana Oița (o moșie la Bistrița), Străntura Orati.
- b. 1761** (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 82):
Bâtca, Lazu lui Cujbă, Orata, Piatra Oiții.
- c. 1775** (*ibidem*, 117):
Botășul Mic (moșie)
- d. 1776** (*ibidem*, 119):
Oița (parte de moșie).
- e. 1792** (Balan, *Noi doc. câmp.*, 49):
Bahna, Pucioasa.
- f. 1793** (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 286; hotarnica imașului):
Bâtca Oiții, În Picior, Mestecănișul (munte), Pârăul Brezei (Breaza), Pârăul cel din mijloc a Furciturilor, Pârăul Colacului, Plaiul Colacului.
- g. 1804** (Balan, *Noi doc. câmp.*, 69, 70):
Pârăul Răcile, Poiana Humorului, Poiana Scorușului, Suhardul (munte).

C) 1788 (Harta cad.):

1. *Părți de hotar*: Botușel, Botușul Mare, Oița, Orata Mare, Runcul Botuș, Runcul Văcărie, Suhărzellul („Suchartzell“).
2. *Alte numiri*: Muntele Ciotina, „Pereu Fontina Reczi“, Piciorul Scoruj, Piciorul Târșu („Târșchu“), Pârăul Botuș, Pârăul Breaza, Pârăul Ciotina, Pârăul Colacul, Pârăul Humorul, Pârăul Orata Mare, Pârăul Orata Mică, Pârăul Scoruj, Pârăul Valea Stâniei, Runcul Berzei, Runcul Colacul, Runcul lui Andronic, Runcul Timului.

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Câmpulung):

1. *Pâraie*: Andronic, Botoș, Botoșel, Brezuța, Colacul, Diaca, Oița, Orățica, Peju, Pârăul Humorului, Rece, Scoruj, Suhărzellul Mic.
2. *Poieni*: La Suvaru („Suchwar“), Păltiniș, Poiana Humorului, Scăldători. Scoruj.
3. *Munți*: Botășel, Botoș, Breaza, Colacu, Diaca, Fundoi, Oița, Orata, Orata Mare, Orățica, Rece, Suhard, Suhărzell, Vulvu („Vulfa“).

b. 1935 (Harta Ocol. silv. Iacobeni):

1. *Păduri*: Botoș, Diaca, Humor, Lehaci, Oița, Orata Mare, Pârăul Nichita, Pârăul Puiu, Pârăul Stiol, Pârăul Țițian, Rece, Suhărzellul Mare, Suhărzellul Mic.
2. *Pâraie*: Botoșel, Brezuța, Colacul, Deaca, Lenaci, Oița, Orata, Pârăul Caprei, Pârăul Humorului, Plaiul lui Ivan, Puiul, Rece, Scoruj, Suhărzellul Mare, Suhărzellul Mic, Știol, Ursul, Vulvu.
3. *Alte numiri*: Gura Plaiului (loc), Orata Mare (munte), Păltiniș (loc), Piscu Văcăria, Pârăul Humorului, Rariștea Rece, Scoruj (deal), Scorujel (deal), Suhard (munte), Suhardul Mare (munte), Suhărzell (munte), Vârful Caprei.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Botoș, Brezuța, Colacu, Oița, Orata, Recele.
2. *Țarini (părți de hotar)*: Botoș, Botușel, Brezeuța, Colacul, Oița, Runcul, Scorujul, Târșul.
3. *Drumuri*: Botușel, Brezuța, Drumul colacului, Drumul Fundoiului, Drumul Humorului, Drumul Sterpariului, Drumul Tatarilor, Drumul

Vechiu, Oița, Orata, Plaiul Humorului, Plaiul lui Ion, Plaiul Scorujuu, Plaiul Suhardului, Plaiul Târșului, Podirei, Recele, Strâmtura.

4. *Fântâni*: Fântâna Rece, Fântânile, La Isvor.

5. *Pâraie*: Andronic, Botușel, Brezuța, Capra, Colacu, Deaca, Delnița, Fundoi, Humorul, Lehaciul, Oița, Orata, Păltiniș, Pârăul Coacăzelor, Pârăul Doftorului, Pârăul Draniței, Pârăul lui Gavril, Pârăul lui Mușuleac, Pârăul lui Nichita, Pârăul lui Pavel, Pârăul lui Sidor, Pârăul lui Tamler, Pârăul Murelor, Pârăul Poienii, Pârăul Strungilor, Pârăul Șutei, Pârăul Vetrelor, Puiu Mare, Puiu Mic, Scăldători, Scoruju, Suhărzelul Mare, Suhărzelul Mic, Suvaru, Șfețerie, Știol, Văcărie.

6. *Păduri*: Andronic Bradăuci (?), Botușel, Brezuța, Căprărie, Deaca, Fântâna Rece, Humorul, La Fântânéle, La Scăldători, La Spini, La Văcărie, Lehaciul, Negru, Oița, Orata, Puiu Mare, Puiu Mic, Recele, Scoruju, Strungi, Suhărzelul Mic, Știol, Târșu, Ursu, Vetre.

7. *Dealuri*: Arșița, Bâtca, Bâtca Armanului, Bâtca Caprei, Bâtca Titenușului, Bâtca Târșului, Botușelu, Colacu, Funoiu, Lehaciul, Oița, Orata, Runcu, Tolovan.

8. *Munți*: Botășel, Botușul, Breaza, Colacu, Diaca, Fundoi, Humorul, Oița, Orata, Orata Mare, Orățica, Rece, Suhard, Suhărzel, Vulvu („Vulfa“).

9. *Alte numiri*: Gura Plaiului (loc), Orata Mare (munte), Păltiniș (loc), Piscul Văcăria, Pârăul Humorului, Rariștea Rece, Scoruj (deal), Scorujel (deal), Suhard (munte), Suhardul Mare (munte), Suhărzel (munte), Vârful Caprei.

* CIORNOHUZII (*Cernătești*)

La 1785 nu era sat, ci numai loc („eine Gegend“), numit astfel după proprietarii lui (Werenka, *Top.*, 202–203).

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune*: Bahna, Caminei, Soloneț pe Ceremuș.
2. *Părți de sat*: Centru, Luncă, Pridhora.

* CIREȘ

La 1785 nu era sat, ci numai „o regiune“, numită Cireș, care făcea parte din hotarul satului Banila (Werenka, *Top*, 202–203). Probabil că la 1785 satul era în curs de formare, căci la 1788, Cireșul era deja sat (Balan, *Doc. buc.*, VI, 111).

D) 1939 (Insp.școl. și Prefectura jud. Storojineț):

1. *Cătune*: Capșuliuca, Lojog, Mândra, Muncel, Opăițeni, Smeura, Zdrub.
2. *Țarini*: Mândra, Trestineț, Țarina, Zarojeni.
3. *Pâraie*: Iarnovățul, Lojog, Muncelul, Perelisce, Trestinețul, Vejul.
4. *Râuri*: Siretul Mic.
5. *Păduri*: Mândra, Opcina Mare.
6. *Dealuri*: Dealul Ciudeiului, Muncelul, Opcina Mare.

* CIREȘEL

Bahna, Cireșel și Catrineni formau comuna Bahna.

D) 1939 (Pref. jud. Storojineț):

Cătune: Soloneț, Zdrub.

* CIUDEI

La 1707 „Satul Ciudiul, ținutul Sucevii, cu șapte vecini“ e dăruit mănăstirii Putna (Balan, *Doc. buc.*, III, 134). La 1742 e amintit „Ciudiul pe Siret, din sus de Cupca, la ținutul Sucevii, cu oameni“ (Bogdan, *Sămile*, 223).

D) a. 1912 (*Harta Ocol. silv. Ciudeiu*):

1. *Pâraie*: Arsura, Ciudiel, Părăul Corbului, Părăul Lupului, Zubravița.
2. *Alte numiri*: Sirețel (râu), Valea Corbului, Zubravița.

b. 1939 (Insp. școl. *Valea Cuței*):

1. *Cătune*: Crăsnișoara Nouă.
2. *Părți de sat*: Burleni, Ciocăneni, Cornișor, Grozăveni, Pojogeni, Puzdrieni, Racovăț, Suseni, Vatra satului.
3. *Țarini*: Bahna, Butuci, Cărligata, Dealul Igeștilor, Sihla, Țarina Pojigenilor, Valea Lupului.

4. *Izlazuri*: Burleni, Cornișor, Crăsnișoara, Racovăț, Trocuța, Valea Câmpului.
5. *Fântâni*: Cornișor, Fântâna Obștei, Hundrișeni, La Costan, Mălăiești.
6. *Iazuri*: Trocuța
7. *Pâraie*: Berda, Borșa, Ciudeielul, Cârligata, Crăsnișoara Veche, Creața, Sihla, Tinoasa, Valea Câmpului, Valecuța, Zubravița.
8. *Râuri*: Sirețel.
9. *Păduri*: Baloșana, Frasin, Poiana Stela, Vej.
10. *Dealuri*: Cârligata, Cornișor, Dealul Trestiei, Grozăveni, Igeștilor.
11. *Munți*: Vej.

CIUMÂRNA

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

1. *Țarini*: Calu, Chicerca, Cremienița, Tomnatic.
2. *Păduri*: Arșița Calu, Demnicovata, Mestecăniș, Ovăsul, Ursul.
3. *Poieni*: Bucovinești, Demnicovata, Gruiful Negru, Gruiful sub Fus, Oratic (= Vărătic?), „Podynka“, „Prylup“, „U runga Fussa“ (= La Runcul Fusei?).
4. *Dealuri*: Calu, „Rizia“.
5. *Munți*: Chicerca, Fusa, Tomnatic.

b. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Calu, Dumbravnic, Mestecăniș, Tomnatic.
2. *Țarini*: Calu, Runcul Frumosul, Sub Tomnatec.
3. *Pâraie*: Chicerche, Ciumârna, Cremenița, Pârăul Calului, Pârăul Piciorului Lung, Rija (= Rugina), Subgrumaz.
4. *Dealuri*: Dealul Orășii, Dumbravnic, Ursu.
5. *Alte numiri*: Fusa, Piscul Lupoia, Poiana Ovăsului, Poiana Tihoniuc.

CLIMĂUȚI

Sat vechi. La 1489 Ștefan cel Mare îl dăruiește mănăstirii Putna (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 381). La 1472 era săliște (Bogdan, *Sămile*, 222). La 1780, mănăstirea Putna încheie cu un grup de lipoveni o învoială pentru

colonizarea acestora pe moșia Târnauca, numită și Moiseni, la pârăul Climăuți, și pe săliștele Moiseni și Climăuți^{65b}.

- A) **1780** (Balan, *Doc. buc.*, VI, 287 – 288, hotarnica pământului dat lipovenilor):
Balta Uscată, Drumul Vicovelor, Dumbrava, Fundoaia, Pârăul Șorodoc, Podul Climăuților.
- D) **1939** (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):
1. *Țarini*: Câmpul Mare, Curătura, Dumbrava, Hapila, Horaița, Marșalca, Moisenii de Jos, Moisenii de Sus, Paliana (= Arșița), Strehan (Insp. școl.: Strehana).
 2. *Pâraie*: Climăuți.
 3. *Fântâni*: Crucea Albă.
 4. *Dealuri*: Dealul lui Ilisei, Fundătura, Moiseni.

* **CLIȘCĂUȚII** (*Clicicăuții*)

Numele vechi al satului Ostrița, pe Prut. La 1782 satul se numea Ostrița. Toponimicul Ostrița din documentele vechi indica satele: Mahala și Cotul Ostriței (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 424, și Balan, *Sate disp.*, 21 – 22). Satul exista și în secolul al XIV-lea (Costăchescu *Doc. Șt.*, 255).

CLIT (*Glit*)

La 1633 e menționată o prisacă la Clit, lângă satul Solca (Costea, *Solca*, 221)

- D) a. **1914** (*Harta Ocol. silv. Solca*):
1. *Pâraie*: Adâncata, Blideriț, Corlata, Cracu, Cracul Mare, Cracul Mic, Pârăul Rugului, Saca, Secul Mare, Secul Mic.
 2. *Păduri*: Ceardac, Cracul mare, Cracul Mic, Pârăul Blideriț, Pârăul Rugului.
 3. *Dealuri*: Dan, Dealul Ederii.
- b. **1955** (Secția reg. în. Suceava):
1. *Părțile satului*: Bliderița, Dealul Dan, Dealul Ederii.

^{65b} Vezi și Ion Popescu-Sireteanu, *op. cit.*, p. 210. (n.e.).

2. *Țarini*: Cărătura, Cornișor, Dealul Coman, Sacă, Țarina.
3. *Pâraie*: Adâncata, Clit, Pârăul Iaslovățului, Sacă.
4. *Păduri*: Clit, Havriș, Sacă.
5. *Dealuri*: Cacineș.

* CLIVEȘTI

Mențiuni: 1433: satul Coțmanul Mare cu cătunele Suhoverhul, Hlivișcea, Davidăuți (Costăchescu, *Doc.*, I, 101); 1733: Hliviște (Balan, *Doc. buc.*, IV, 112).

B) 1782 (*Acta gran.*):

Coadă Heleșteului, Drumul Cliveștilor, Fântâna Pohribisti, Fântâna Terepușna, Moara cu trei pietre, Pârăul Sovița, Valea Furilor.

C) 1782 (*Harta cad.*):

Părți de hotar: Dealul „Czeravina“, Dealul Plosca, La Rutca, Movila de Jos, Rivna, Săliște, „Strinki“, Tribușna, Țarina.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Plosca, Valea lui Timcu.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Părți de sat*: Cadovb, La Cruce, Sub Pădure, Țarina.

2. *Țarini*: Ceahor, Ceaplenuca, Hostenet, Lutărie, Plosca, Rivne, Sub Pădure, Trebușna, Țarina, Valea lui Ioanițiu.

3. *Păduri*: Pădurea Cucoșului.

4. *Dealuri*: Movila, Sopheora.

* CLIVODIN

La 1503 e arătat drept cătun al Coțmanului Mare (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 225). La 1782 se hotărea cu satele Davidești, Suhoverca și Verenceanca (*Harta cad.*).

B) 1782 (*Acta gran.*, X, 169):

Iazul Popii.

C) 1782 (*Harta cad.*):

Părți de hotar: Fântâna lui Popovici, La Câmpul Drept.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului:* Ceahor, Dealul, Solona, Toloaca.
2. *Țarini:* Cadib, Ceahor, Dealul, La Fântână, La Movili, La Pârâu.
3. *Pâraie:* Sovița.

*** CLOCUCICA**

Sat care ține de Berhomet pe Prut.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Țarini:* Camena, Criva, Gherla, Țarinca.
2. *Pâraie:* Camena, Criva.

COCOȘUL, MUNTELE~

La 1785 aparținea mănăstirii Solca.

B) 1785 (*Acta gran.*, V, 163 – 166, hotarnică):

Dealul „Trunoxa“, „Treinoxă“ (La Costea, *Solca*, 167: Trunoxa), Opcina, Pârâul Cocoșel, Pârâul Luca, Pârâul Tatarca.

COMĂNEȘTI

La 1601, Ieremie Movilă întărește lui Vâscan Dobrenchi o parte din satul Comănești, „care este pe Soloneț în ținutul Sucevei, cu loț de iaz și de moară la pârâul Solonețul Mic și la (pârâul) Botășana și cu pometuri și cu lazuri“ (*Acad. Doc. sec. XVII, Mold.*, V, 12)⁶⁶. La 1787 Comăneștii se hotăreau cu Liuzii Humorului, Botoșana, Solca, Cajvana, Soloneț și Balaceana (*Acta gran.*).

A) a. 1601 (*Acad., Doc. sec. XVI, Mold.*, V, 12):

Pârâul Botășana, Pârâul Soloneț, Pârâul Solonețul Mic.

⁶⁶ La 1742, mănăstirea Humor a cumpărat jumătate din satul Comănești. Această jumătate de sat s-a dezvoltat apoi ca sat deosebit, numit la 1782 (și astăzi) Ludie Humora, adică oamenii mănăstirii Humor (*Balan, Sate disp.*, 26) (n.a.).

b. 1767 (*Acta fundat.*, V, 219 – 222):

„Bachel der Thomain“ (= Pârăușul lui Toma?), Pârăul Solonețul Mic, Poiana Berectarului, Valea Scursuri.

B) 1787 (*Acta gran.*):

1. *Părți de hotar*: Câmpul „pisti Hotara“, Dealul la Ciungii Brădățelului („Dial la Tschunsch Bredeczel“), Fânațele la obârșia Căcăciorului („Funaci la Oberszia Kakacior“), Fânațele peste Botoșana, La Obârșia Brădățelului, Țarina la Hotar („Carina Hotery“).

2. *Alte numiri*: Fânațele Deasupra Morii, Fânațele „Ryd“, Imașul „In Fundi Hotery“, Pârăul Botoșana, Pârăul Brădățel, Pârăul Dindu, Pârăul „Nemetz“, Pârăul „Muntoja“, Pârăul Soloneț, Poiana Dindului, Poiana La obârșia Brădățelului, Poiana „Nemetzului“, Toloaca, „Ultoina“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad. și *Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Barc, Brădățel, Căcăcioaia, Ciungi („Czuncz“), Dealul Velniții („Dzialu Velnitzi“), Fundoaia, „Hatara“, Inimeț, Livezi, Poiana, Săliște, Tințiu.

2. *Fânațe*: Brădățel, Lunca.

3. *Pâraie*: Botușana, Gârla Morii.

4. *Păduri*: Ciungi, Poiana.

5. *Dealuri*: Ciungi, Dealul Velniței, Tinoasa.

b. 1955 (Secția reg. înv., Suceava):

1. *Părțile satului*: Bradicel, Poiana, Runc, Vatra satului.

2. *Țarini*: Cacacioaia, Curătură, Fundoaia, Inimeț, Lutu Roș, Runc, Săliște.

3. *Drumuri*: Barc.

4. *Pâraie*: Botoșana, Hotare, Soloneț.

5. *Poduri*: La Bursuc, La Armeanca.

6. *Păduri*: Bradicel, Tinoasa.

7. *Poieni*: Poiana Chelarului.

8. *Dealuri*: Dealul Bălăcenii, Dealul Cajvanei.

* COMĂREȘTI

La 1762 exista o „moșie, anume Comăreștii, în ținutul Sucevii, pi apa Siretului“ (Vitencu, *Doc. mold.*, 40). La 1783, Comăreștii se hotăreau cu Panca, Banila pe Siret, Jadova, Stănești, Costești, Căbești și Bobești (*Acta gran.*, VI, 36 – 42).

A) a. 1687 (*Acta gran.*, VI, 51):

Poiana La gura heleșteului, Poiana „unter dem oberen Oblas“, Poiana „unter die Mocsir (?), welch bei Locsike genant wurde“ (la Balan, *Doc. buc.*, III, 81: Poiana la Lociacă).

b. 1785 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 324):

Poiana Andreichii.

B) 1783 (*Acta gran.*, VI, 36 – 42):

Dumbrava, Opcina, Opcina (deosebită de cea dintâi), Opcina Stăneștilor, Pârăul Brețcău („Beskeu“), Pârăul Bâlca, Pârăul Crivăț, Poiana „lui Andreiki“.

D) 1939 (Pref. jud. Storojineț, Insp. școl., Comărești și Slobozia Comăreștilor):

1. *Cătune*: Bețcău (Biscău), Tisăuți, Zrub.

2. *Părți de sat*: Bahna, Canada, Centru, Crivăț („Creveț“), Dealul de Sus, Dealul lui Mintici, Heleșteu, Imaș, Odaia, Ostalii.

3. *Țarini*: Bahna, Imaș, Lozovăț, Mohnata, Odaia, Ostalii (Ostolii?).

4. *Lunci*: Bruseanca, Gaberna.

5. *Pâraie*: Brețcăul, Bâlca, Crivăț („Creveț“), Fundoaia, Heleșteu, Tisăuți.

6. *Fântâni*: Fântâna Turcească.

7. *Păduri*: Arsura, Cruci, Iezer, Lozovăț, Mohnata, Movila de brad, Mestecăniș, Pădurea răzășească, Tancul, Tarnița, Surduc, Zănogi.

8. *Dealuri*: Canada, Cotrovereț, Dealul de Sus, Dealul lui Mintici, Dealul Mestecănișului, Dealul Roman, Gabârna, Picicorea.

*CONIATIN

C) 1783 (*Harta cad.*):

Țarini: Chicera, Chicera de Jos, Grablina, Valea Coniatinului.

D) 1939 (Pref. jud. Storojineț și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Hliboca, Pleta, Semacova.

2. *Părți de sat*: Chicerca, Hliboca, Lipovăț, Roșișnei, Seneța.

3. *Țarini*: Berdo, Hliboca, Laz, Manciului, Pleta, Rija.

4. *Pâraie*: Buiculinschi, Dihteniț, Hliboca, Iureneț, Lipovăț, Manciule, Pârăul Hâncului, Semacova.

5. *Râuri*: Ceremușul.

6. *Dealuri*: Bulenca, Hliboca, Lipovățul, Pohar, Volșineț.

7. *Munți*: Chicerele Roșișnei, Maximeț, Pleta (Peatra), Semacova.

* CORCEȘTI

La 1462 Ștefan cel Mare confirmă lui Sima Corcea stăpânirea peste satul său de baștină, Corceștii pe Cozancea (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 58). La 1783, Corceștii se hotăreau cu satele Pătrăuți pe Siret, Frătăuți, Târnauca și Cupca (*Acta gran.*, III, 53 și urm.). La 1785 era o moșie („praedium“) a mănăstirii Dragomirna, cu câteva case împrăștiate (Werenka, *Top.*, 217).

A) a. 1462 (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 58):

Pârăul Cozancea.

b. 1783 (Balan, *Doc. buc.*, V, 118, hotarnica săliștei Corcești):

Dohotăria, Fânațul Bera, La Lozele Negre, Opcina Beri, Opcina Varniței, Pârăul Corceasca, Pârăul Corceasca Mică, Pârăul Târnauca, Pârăul Tomescu, Sub Codru.

B) 1783 (*Acta gran.*, III, 53 și urm.):

Dohotăria (groapă pentru făcut dohot), Movila, Opcina, Opcina Beri, Opcina Varniții, Pârăul Corceasca, Pârăul Corceasca Mică, Pârăul cu Lozii Negre, Pârăul Pătrăuțului, Pârăul Târnauca, Pârăul Tomescu, Poiana Beri („Wiese des Bera“), Sub Codru.

D) 1939 (Pref. jud. Storojineț și Insp. școl.):

1. *Părți de sat*: Baroc (=Barc?), Berena, Dumbrava, Fundoaia, Hului, Podireu, Polincovata.
2. *Țarini*: Dealul Crucii, Podireu, Polincovata, Săliște, Unghiul Mare.
3. *Drumuri*: Drumul Ungurului.
4. *Pâraie*: Corceasca, Fundoaia, Hului.
5. *Păduri*: Fundoaia, Hului.
6. *Dealuri*: Dealul Crucii, Podireu.

CORLATA

Numită în trecut Corlățele. La 1737 i se spunea Corlata și Corlățelele (Iorga, *St. și doc.*, VII, 203). Cele două numiri ale satului apar și într-un document din 1783: „Korlata, das vorhin Korlatzelele genannt worden“ (*Liber gran.*, IX, 301, și Balan, *Sate disp.*, 27). La aceeași dată se hotărea cu satele Berchișești, Corlățești, Stejăreni, Drăgoiești și Capucodrului (*Acta gran.*, IX, 271 – 274).

A) 1785 (Werenka, *Top.*, 216 – 217):

Corlățelele (vale).

B) 1783 (*Acta gran.*, IX, 271 – 274):

Crâșma Corlății, Culmea Corlății Drumul Carelor (numit și Drumul Săpat), La Vadul Rău, Opcina Capucodrului, Opcina Drăgoieștilor, Pârăul Goga, Pârăul Runcu, Pârăul Stejăroaia.

C) 1786 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Goga, Imaș, Runcu.

2. *Alte numiri*: Drumul Carelor (numit și Drumul Săpat), La Vadul Rău (spre Berchișești), „Movilla in Dialu Korlati“, Pârăul Corlata, Pârăul Goga, Pârăul Runcu, Poiana Stejăroaia.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Dumbrava, Goga, La Mălini, La Pârăul Merelor (= Merilor?), „La Szenuscha“ (= Cenușa?).

2. *Alte numiri*: Livada („Lewady“), Pădurea Mestecăniș, Pârăul „Kortez“, Pârăul Merelor (= Merilor?).

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Țarini*: Dumbrava, Goga, Stejar, Stejăroaia.

2. *Poduri*: Podul Corlății.

CORLĂTEȘTI

Numele vechi al satului Brăiești.

CORNU-LUNCEI

La 1775, satul Stanilești, numit și Stelenești, a fost tăiat în două de noua linie de hotar. Partea rămasă în Bucovina a fost numită de austrieci Cornuluncii (Balan, *Sate disp.*, 28–29). La 1892, *Șem. Mitrop. Buc.* notează: Cornu Luncii vel Stănilești.

*** COROVIA**

La 1783, se hotărea cu satele Cuciurul Mare, Voloca, Ceahor, Molodia (*harta cad.*).

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: „Intre Perei“, La Cruce („la Krucze“), Lunca, Spre Ceahor, Stânca, Toloaca.

2. *Alte numiri*: Fânațele „Domalinskie“, Fânațul „Winna“, Pârăul Corovia, Pârăul Plosca, Pârăul Tatarcina, Toloaca Dumbravă.

*** COSMINUL**

La 1488, Ștefan cel Mare dăruiește mănăstirii Putna satul domnesc Cosminul (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 336). La 1742, era săliște fără oameni (Bogdan, *Sămile*, 223). La 1779 e amintit Cosminul, „care acuma se numește Mologhia“, (Dan, *Putna*, 100). La 1782, egumenul Putnei declară în fața Comisiei austriece de delimitare, că satele Ceahor și Mologhia sânt situate pe hotarul satului Cosminul, toate trei alcătuind un singur sat (Balan, *Doc. buc.*, VI, 88).

- A) **1488** (Bogdan *Doc. Șt.*, I, 337–338 și Acad. *Doc. sec. XV, Mold.*, II, 92, hotarnica satului):
 Apa Derluiuului, Cornul, Drumul cel Mare de la Lucovița, Drumul cel Mic, Drumul Mare de la Cernăuți, Făgetul, Heleșteul lui Iurie, Heleșteul mănăstirii, Iablonăuții de lângă Cuciur, În Zăpodii, La Lozii, La Măr, Pe Obrejie, Pârăul Soloneț, Prisaca lui Pliucico, Ruda Coziei (Baia Caprii), Șanțul Heleșteului, Valea Adâncă (= Hliboca), Valea Corovei (și pârău), Valea Pereem (Valea Ruptura).
- B) **1782** (*Acta gran.*, II, 39, în hotarnica Pustiei):
 Movila Curățita („Movila Kurazita“)
1782 (Balan, *Doc. buc.*, V, 202, hotarnica Cosminului și a „Pustiei“):
 Dealul Gropilor, Dumbrava, Fântâna Tălharilor, Movila Curățita, Opcina, Pârăul Cotovățul, Pârăul Hmelevie, Pârăul Hrabova, Pârăul Nevalnița, Poiana Chindina, Poiana Hrabova, „Un loc, zis Pustia“.
- C) **1785** (*Harta cad.*):

Molodia

1. *Părți de hotar*: Bucovina, Despre Bainschi („Disprie Bainski“), Despre Ostrița („Dispri Ostrica“), La Capul Codrului, „La Karpina“, La Ocopu, „Niewolnicza“, Pustia.
2. *Alte numiri*: Pârăul Coroviei („Korozii“).

- D) **Sec. XIX** (Insp. cad.):
 Balta, Carpănul („Karpin“), Dealul La Peri („Dialo la Peri“), „Kienuga“, Nevolnița, Palanca, Racovăț (deal și pădure), Valea Spânului, Vadul Verii („Wadu Verii“).

COȘNA

- D) **1939** (Pref. jud Câmpulung):
1. *Părți de sat*: Bancu, Dealul Coșnei, Poiana Coșnei, Tebeleauca.
 2. *Drumuri*: Drumul Rodnei, Plaiul Măgurii, Teșna.
 3. *Pâraie*: Bancu, Coșna, Pârăul Burcutului, Pârăul Zleamănului, Teșna.
 4. *Văi*: Valea Bancului, Valea Teșnei, Valea Vinului.
 5. *Dealuri*: Căprării, Ciungi, Dealul Coșnii, Dealul lui Andrieș, Dealul

lui Vârlan, Dealul Niculi, Livigioara, Măgura, Opcina Măgurii, Piciorul lui Nicolai, Prihoade, Pripor, Strunga Popii, Ulmu.

6. *Râpi*: Râpa Morii.

7. *Munți*: Bancu, Dieci, Munceii, Paluta, Panasuri, Perșa, Suhard, Vâlfă Mare, Vâlfă Mică, Vârful Omului, Zâmbroaia.

* COSTEȘTI

La 1783, se hotărea cu satele Stănești pe Ceremuș, Călinești pe Ceremuș, Bărbești, Dracineț, Căbești și Comarești (*Acta gran.*, VI, 68–75).

A) 1762 (*Acta gran.*, VI, 85 – 86):

„Iaholnik“, Pârăul Cabina, Săliștea Veche.

B) 1783 (*Acta gran.*, VI, 68 – 75):

Dealul Blisnița, Dealul Breslaveț, Fântâna Putredă, În gura Trestianetului („Pene în gura Trestianetzului“), Opcina, „Pe skursura Trestianetzului în schosi“, „Pereu Putrida“, Pârăul Breslaveț, Pârăul Cabina sau Cabinul, Pârăul Costești, Pârăul Trestianetului, Poiana Andreichi, Scursura.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: „Czintina“, Pădurea lui Costin („Bukowina Kostinska“), Trestianetului.

2. *Alte numiri*: „Cintine (= Țintina?)“, Dealul „Zalis“, „Djalu Bucium“ („Bucsum“), Fântâna, „Mescheliska“, Moara lui Vasile Bantaș („Bendasch“), „Pereu Putrida“, „Pereu Trestianetzului“, Pârăul Breslaveț, Pârăul Cabina, Pârăul Lopeniș, Pârăul Maximeț, Poiana după Bliznița („Polana la dupe Plisnica“), „Skursura Maximetz“, „Skursura Schach“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bliznița, Brusenca, Bucium, Maximeț, Paharnic, Pohar, Sapehora, Soloneț, Strâmtura, Topilneț.

2. *Pâraie*: Breslaveț, Trestianet.

3. *Alte numiri*: Ruptura.

b. 1939 (Pref. jud. Storojineț și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Brusenca, Cătunul Ars, Dealul Ars, Sub Dealul Odihnei.

2. *Țarini*: Bucium, Fântâna Albă, Fântânele, Maximeț, Țarina Lupilor.
3. *Pâraie*: Brusenca, Cabina, Pârăul Lupilor.
4. *Văi*: Fântâna Albă, Valea lui Luca, Valea Lupilor.
5. *Dealuri*: Dealul Ars, Dealul Ascuțit, Dealul Drept, Dealul Gemenilor, Dealul Înalt, Odihna.

COSTIȘA

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Hlimețul (= Hlinețul?), Horaița, Lanul Mitoc, Lanul Tolozii, Tahanău.
2. *Părți de sat*: Drumul Mare, Iaz, Pârău.
3. *Țarini*: Cea la Deal, Ciurgău, Câmpul Mare, Cuila, Hârtop, Horai (= Horaiț?), Rujana, Tahanău.
4. *Lunci*: Fundul Luncii, Lunca Morii Costișa, Mitoc, Prisacariu.
5. *Fântâni*: Fântâna lui Capră, Fântâna din Hârtop, Pascariu.
6. *Pâraie*: Climăuți, Pârăul Rusului.
7. *Păduri*: Berina.
8. *Dealuri*: Costișa, Humărie, Măgheruș.

COSTÂNA

La 1490, Ștefan cel Mare întărește episcopiei de Rădăuți 50 biserici cu popii lor, între care și „biserica cu popă la Costina, la Dragomir Juratu”⁶⁷ (Acad. Doc. sec. XV, Mold., II, 132 și Bogdan, Doc. Șt., I, 411). La 1546, Petru Rareș dăruiește unei mănăstiri jumătatea satului Costâna, partea de jos, cu mori, „care parte de jos a satului a fost a noastră din veci” (Acad., Doc. sec. XVI, Mold., I, 477).

A) a. 1507 (Balan, Doc. buc., I, 1):
Apa Costinii

⁶⁷ La Bogdan, Doc. Șt., I, 411: Juratii (n.a.).

b. 1768 (*ibidem*, III, 25):

Pârăul Ilișasca⁶⁸

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Cătune*: Berindești.

2. *Țarini*: Berindești, Dealu Mic („Dialomik“), Dumbrava, Fântâna Ciocoiului, Fundoaie („Fundowi“), „Kiharec“, „Krihora“, „La Pierinki“, La Portar, Staniște.

3. *Alte numiri*: Dealul Mic, Pădurea Fundoaie, Pârăul Ilișasca, Pârăul Morii, Pârăul Solonețul, Pârăul Stirliveț („Sterlevec“).

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Drumuri*: Drumul Crihorei, Drumul Staniștei.

2. *Fântâni*: Fântâna Ciocoiului, În Ciritei, La Cruce, La Troci.

3. *Pâraie*: Ilișasca.

4. *Păduri*: Ciritei, Mănăstioara, Poarta Popii.

5. *Dealuri*: Bereznic, Dealul Mare, Dealul Tomei.

* COȘULIUCA (*Coșeliuca*)

Cătun al Banilei pe Siret.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Pâraie*: Solonețul Mic.

2. *Dealuri*: Bendas, Leorda, Tarnița.

3. *Munți*: Chicera Mică, Slatina.

COTUL BAINSCHI

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Cărătura („Karatura“), Cordon.

2. *Dealuri*: Fundoaia, Trifoi.

⁶⁸ Acest pârău se unește cu pârăul Balaceana, numindu-se apoi Pârăul Balaceana; în cursul său pe teritoriul satului Costâna, pârăul se numește Pârăul Costânei (n.a.).

* COTUL OSTRİȚEI⁶⁹

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Balan, Fălci, Putrida, Sânie.

* COTUL VÂNĂTORII

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Pâraie*: Babin, „Manasterski“, Storojineț.
2. *Păduri*: Sapihora, Seredna Hora, Țarina („Carina“).
3. *Dealuri*: „Babczeha“, „Sappi-Hora“.

* COȚMANI (*Cosmeni*)

Numit în secolele XV și XVI Coțmanul Mare. La 1413 Alexandru cel Bun dăruiește soacrei sale Anastasia, Coțmanul Mare „cu cătunele ce țin de el“, anume: Suhoverhul, Hlivișcea și Davidăuți, până sub satul Valeva (Costăchescu, *Doc.*, I, 101). Prin același document de donație, Alexandru cel Bun hotărăște că, după moartea soacrei sale, Coțmanul Mare cu cătunele lui va trece în stăpânirea Episcopiei de Rădăuți. La 1503, Ștefan cel Mare întărește acestei episcopii Coțmanul Mare cu toate cătunele lui, anume: Hovrilăuții, Hlivișcea, Davidăuții, Sadcăul, Clivodinul, Bludna, Suhoverhul, Ciaplinții și Valeva (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 225): La 1782, Comisia austriacă de delimitare, hotărnicind satele Episcopiei de Rădăuți, constată că în Coțmani se află cinci sate într-un hotar, care nicidecum n-au fost delimitate unul de altul (Dan, *Cron. episc. Răd.*, 243). Aceste cinci sate erau: Coțmanii, Laștiuca, Suhoverca, Clivodinul și Davideștii.

A) 1413 (Costăchescu, *Doc.*, I, 101):

Pădurea Dumbrava

B) 1782 (*Acta gran.*):

Aria Săvescului, Drumul Dubăuților, Fântâna Putredă, La Buruieni (loc), Prisaca Mazurului Pavel.

⁶⁹ Vezi Mahala și Ostrița (n.e.).

C) 1787 (Harta cad.):

Țarini: Lanul Neamțului, La Prisaca lui Cantemir, Țiganca.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini:* După Moară, Iordache, „Skabora“, Stavila Arsă, „Svarkii“, Țiganca, Valea lui Moși, Valea Popii, Valea Vornicului.

2. *Alte numiri:* Pârăul Sovița.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Părți de târg:* Cutul în sus, Cutul din vale, Lehuceni, Sereliuca, Sub Pădure.

2. *Țarini:* Bursucărie, După Grădini, La Conac, Isvoare, La Iaz, La Prăpastie, Lanul, La Răchiți, Mlaștina, Neculcea, Pe Deal, Scabura, Sub Gârlă, Șaiba, Valea lui Moșcu.

3. *Pâraie:* Iar, Șovița.

4. *Păduri:* Hașcea, Pădurea Cucoșului.

5. *Dealuri:* Ceahor, Movila.

COZĂNEȘTI

D) 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Drumuri:* Drumul Rodnei, Plaiul Prislopului.

2. *Fântâni:* Fântâna Ialoviței, La Apa Rece.

3. *Iazuri:* Bârnar.

4. *Pâraie:* Ariniș, Ortoaia.

5. *Păduri:* Coacăz, Doda, Scoruș.

6. *Dealuri:* Arinul, Ortoaia, Pietrosu.

* COZUȘNA

La 1741, Grigore Ghica Voievod, dăruiește mănăstirii Barnovschi satul Jucica, cu săliștile de pe lângă el, anume: Deniseuca, Lențești, Cozușna și Berhomete (Balan, *Doc. buc.*, IV, 183). Satul era situat lângă Jucica. Astăzi săliștea și numele nu mai sânt cunoscute.

* CRASNA

Până în secolul al XVIII-lea a fost un singur sat. La jumătatea secolului al XVIII-lea, o jumătate de sat era a mănăstirii Putna, iar cealaltă jumătate a lui Alexandru Ilschi. Cele două jumătăți s-au dezvoltat apoi ca sate deosebite: Crasna Putnei sau Putna de Sus și Crasna Ilschi. La 1761 e menționat satul „Crasna pe apa Sirișului”: „această moșie fiind între munți... și având opcinile de munți mari despre înbe părțile împrejur, nu s-au mai însemnat cu alte sâmbni, fiind hotărâtă cu opcinile munților“ (Balan, *Doc. buc.*, VI, 40).

A) a. 1522 (Costăchescu, *Doc. Șt.*, 378):

Hruzca (un loc de prisacă la obârșia Crasnei), Pârăul Crasna.

b. 1761 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 40 – 41, hotarnică):

Munții Vicovelor, Opcina Prislop, Pâraiele Căcaciei, Pârăul Corbului, Poiana sub Pogorul Crasniei, Poiana Slatina („în munți, despre Vicove“), Râul Sireșel, Săliștea, Toplița.

D) 1939 (Insp. școl.):

1) Crasna de Jos:

1. *Părți de sat*: Arșița, Leorda, Unghiul Mare, Zubrăvița.
2. *Țarini*: Arșița, Sub Fagi, Unghiul Mare.
3. *Pâraie*: Zubrăvița.
4. *Văi*: Valea Corbului.

2) Crasna de Sus:

1. *Cătune*: Bilei, Crasna Putnei, Crăsnioara Veche, Dealul Curții, Huta Ilschi sau Huta boierului, Lunca Frumoasă, Runc, Slatina Trăgian(?) (= Troian?), Valea.
2. *Țarini*: Arșița, Arțăria, Bejeneasa, Carpeni, Căcecea, Cărligata, Căcana, Dealul Brujii, Dealul Curții, Dumbrava, Frasin, Fundul Trăgeanului, Grădini (Pomete), Gruieșul Lat, Iezer, La Cruci, Lunca, Merișor, Mălituri, Muncel, Olariu, Păltinei, Pârăul Adânc, Prislop, Poiana Buculei, Rotăria, Runc, Slatina, Surduc, Țarina Bilei, Vălecuța.
3. *Cărări*: Cărarea Crăcanii, La Cușuia, La Iezer, La Șicova.

4. *Fântâni*: În Tolocuță, În vârful Dealului, La Mori, La Păltinei, Pe Arșiță.

5. *Râuri*: Sirețelul.

6. *Pâraie*: Arsura, Bilca, Buhaș, Căcaci, Cârligata, Iezărul, Pârăul Adânc, Pârăul Corbului, Pârăul lui Ștefănuță, Slatina, Solonecior, Soloneț, Surduc, Trăigan (?) (= Troian?), Țolan, Zănoși, Zubrăvița.

7. *Văi și lunci*: Lunca Frumoasă, Lunca Morii, Valea Runcului.

8. *Păduri*: Arsura, Bradul, Căcaci, Ciungu, Cârligăț, Crucile, Iezer, Mestecăniș, Paltinel, Petrușca, Runcu, Sâhla, Solanecior, Surduc, Tarnița, Traianul (?), Țancu, Valea Runcului, Veșcăria, Zănoși, Zubrăvița.

9. *Poieni*: Căcaci, Păltinei, Poiana lui Buculei, Poiana lui Jireadă, Zănoage.

10. *Dealuri*: Arsura, Blidăria, Cicirele, Cracana, Dealul Brujei, Dealul Buculei, Dealul Capelei, Dealul Cruci, Dealul Curții, Dealul Zănoși, Gruiețul, Mestecăniș, Mintici, Opcina la Bilei, Păltinei, Petrușca, Poiana Jireade, Slatina, Tarnița, Țancu, Vejul.

11. *Munți*: Iezerul, Muncelul, Runcul, Slatina, Tarnița, Vechiul (=Vejul?).

3) Crăsnioara Nouă (Cătun al Ciudeiului):

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Pâraie și văi: „Bierda“, Ciudeiu, Tinoasa („Tonosa“), Valecuța („Valeuca“), Zubrăvița.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Ciudei*):

1. *Pâraie*: Ciudiel, Frasin, Valecuța.

2. *Păduri*: Crăsnioara Nouă.

3. *Poiene*: Balaceana, Cârligata, Frasin.

4) Crăsnioara Veche:

D) a. 1912 (*Harta Ocol. silv. Ciudei*):

1. *Pâraie*: Bejenarca, Pârăul Berdi, Pârăul Crețului.

2. *Păduri*: Crăsnioara Veche.

3. *Poiene*: Prislop, Veju.

b. 1939 (Pref. jud. Storojineț și Insp. școl.):

1. *Părți de sat*: Bejenarca, Surduc.

2. *Țarini*: Arșița, Bejenarca, Merișor, Muncel, Obcina, Valecuța, Zubravița.

3. *Pâraie*: Valecuța, Zubrăvița.

4. *Munți și dealuri*: Dealul Capelei, Muncel, Surduc, Vej.

5) Crasna - Traian:

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Cătune*: Slatina.

2. *Țarini*: Slatina.

3. *Pâraie*: Cârligata, Iezerul, Sirețel, Solonețul, Trăgeanul.

4. *Poieni*: Benejarca, Dumbrava, Poiana Arsurii, Poiana Iezerului, Poiana lui Iliuț, Poiana lui Iordache, Poiana Traianului, Poiana Țancului.

6. *Pasuri*: Pasul Iezerului, Pasul Runcului, Slatina.

CRĂINICEȘTI

Numele vechi al satului Grănicești.

*** CRIȘCEATEC**

La 1768 nu exista satul. Locul ținea de hotarul satului Răpujineț: „pe moșia Repujinița, la izvorul despre Zalișcec, pe stâncă care se cheamă Hrișciatec“ se află un schit – schitul Hrișceatec (Balan, *Doc. buc.*, VI, 203).

A) 1768 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 204, hotarnica locului dăruit mănăstirii Crișceatec din hotarul satului Răpujineț):

Movila Horoșova (la Costea, *Schiturile*: Horoșovca), Pârăul Cernetinului (Ceretinului), Pârăul Pujilince (la Costea, *Schiturile*, 142: Puziliuc), Pârăul Zăpodie.

* CUCIURUL MARE

La 1422 se menționează satul Cuciurul, unde a fost vătăman Gherman (Costăchescu, *Doc.*, I, 157). La 1575, Petru Șchiopul întărește mănăstirii Putna, „un sat... anume Cuciurul, cu toate pricaturile sale și cu morile“ (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold*, III, 47).

A) a. 1575 (Balan, *Doc. buc.*, I, 72 – 73, hotarnică):

Criva, Fântâna Limpede, Horodiștea domnească (a lui Doman)⁷⁰, Iabluneveț, Iazul lui Buhuș, La Bursa⁷¹, La Poiană, La Prisacă, La Strâmbul, La Tei, Movila Săpată, Pârăul Camenei, Pârăul Derehlui, Pârăul Voloca, Prisaca lui Ardanov, Stâncă Camenei, Trestiianeț, Vârful Hlobaca.

Aceeași hotarnică, după Wickenhauser, *Woronetz-Putna*, I, 2, 194–95: Bursucărie („Bursukei“), Dealul Ascuțit („Ostri Dial“) Borodoceu, Dumbrava Rotundă, Fântâna Limpede, Horodiștea, Iazul lui Buhuș, La Tei, Movila Săpată, Pârăul Camena (Petros), Pârăul Derelui, Pârăul Iablonăuțul („Abfolterbach“), Pârăul Prisăcii, Pârăul Voloca, Poiana lui Duman, Poiana Strâmbă, Prisaca Ardanestilor, Strâmbul, Trestianeuțul, Unghiul Furului („Diebswinkel“), Țarina (ogorul) Popii, „Zum tiefen Stein“.

b. 1594 (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, IV, 108):

„Drumul lu Dupnăa“ (?)

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Bucovina „Czahow“ (= Ceahor?), Dealul „Schapkiu“, La Iablonăuți, Rudca, Toloaca Ruvna, Toloaca Vășcăuți, Valea.

2. *Alte numiri*: Dumbrava, Fânațele Bursucului, Fânațele „Domalinskie“ (= Fânațele lui Doman?), Fânațele Sadovăț, Pădurea Bucovina, Pădurea Stâncă, Pârăul Bursucului, Pârăul Corovia, Pârăul Derelui, Pârăul Hadilu, Pârăul Hlibicioc, Pârăul Iablonăuți, Pârăul „Mohricza“, Pârăul

⁷⁰ Cf. Poiana lui Duman, Pârăul lui Duman din hotarnica satului Mihalcea, din 1783 (*Acta gran.*, VI, 534) (n.a.).

⁷¹ Corect: La Bursuci sau Bursucărie (n.a.).

Tisăuți, Pârăul Țiganca, Poiana Criva, Poiana „Fichorului (= Ficiorului?) Hrasko“, Poiana Hlibicioc, Poiana Hribilor, Poiana Stâncă (Stynika), Poiana Tatarcina, Poiana Ursului, „Poiana Nikiti“, Tufișul Berezina, Tufișul Trestiei.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Criva, Iablonăuți, Lisoc (= Pădurice), Luca, „Okruhy“, Palanca, „Plai Panțir“, Șerebreșce, Taboriște, Tatarcina, Tisăuți, Torluc, „Wemos“, „Winne“.

2. *Păduri*: „Rachierskie“ (= Racova).

3. *Dealuri*: „Hadyla“, Hlibicioc, Iablonăuți, Palanca, Taboriște.

b. 1908 (Grigorovitza, Dicț. geogr. Buc., 91):

Cătune: Dumanisca.

c. 1913 (Harta Ocol silv. Cuciurul Mare):

1. *Pârăie*: Criva, Humărie, Pârăul Tisei.

2. *Păduri*: Brusturiș, („Brusturisch“), Bursuci, Criva, Dealul Camenei, Dumbrava, Hlibicioc, Opcina Săliștei (Opcina Seliștiului), Pârăul Tisei, Priban, Saca, Soloneț, Tăbărăștea de Jos, Tăbărăștea de Sus.

*** CUCIURUL MIC**

La 1782, se hotăra cu satele Vaslăuți, Valeva, Zastavna, Verbăuți și Boianciuc (*Acta gran.*, IV, 449-455).

A) a. 1602 (Balan, Doc. buc., II, 57):

Calea Găunoasă, Fânațele Pustii, Iazul Pustiu, Movila Sprâncenată sau Brovesa, Pârăul Bursucului, Valea Adâncă.

b. 1797 (*ibidem*, IV, 251):

Drumul Sobarilor^{72a}, Movila Oncii (= Onciului?), Prisaca Oncii.

B) 1782 (*Acta gran.*, IV, 449-455):

Dealul Cruliac, Dealul Săvescului („Soveskului“), Drumul Sobarilor, Drumul Stejarului, Iazul „Kutschurului“, Movila „Busina“, „Movila Kutschurului“, Movila „Rosbita“, Movila Scurtă, Pârăul Cuciurul Mic.

^{72a} Drumul Sobarilor se menționează și în hotărârea satului Cepelăuți, din ținutul Hotinului, la 1793 (Ghibănescu, *Sur.*, XI, 35) (n.a.).

C) 1783 (Harta cad.):

1. *Părți de hotar*: Ciglău („Czigleu“), Cruglac, Dealul „Strumky“, Fântâna Putridă („Fontina Butritta“, „Fontina Putrida“), „Iaswina“, Movila, Pădurea Berdo, Pârăul Iazurilor („Pereu Jesury“).
2. *Părți de pădure*: Ciungi („Czunze“), Dealul Pădurii.
3. *Alte numiri*: Dealul Cruglac, Șovița (mlaștini întinse), Țigla.

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Ruptura (imaș).

*** CULEUȚI**

La 1588 se menționează săliștea Culiuței pe Nistru (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 433).

A) a. 1589 (Balan, *Fam. Onciul*, 16, hotarnică):

Dealul Vasileuț, Dumbrava, Sohodul (= Sohodolul) dinspre Răpujniță.

b. 1715 (Balan, *Doc. buc.*, III, 177):

Ciritei, Dumbrava, Fântâna Grabouca, La Loziile Negre, Pomătul lui Andronic, Șliahul Sobarilor.

c. 1771 (*ibidem*, VI, 220):

Borodco, Ciritei, Hârtopul Chetros, Movila Babca, Valea Suhodolului (lângă Răpujineț).

C) 1782 (Harta cad.):

Părți de hotar: Hârtopul Sec („Szuhi Verteb“), Partea familiei Moțoc și Cateș, Partea lui Simon Turcul, Toloaca.

D) a. Sec. XIX (Harta cad.):

Țarini: Ceahor, „Cobor“.

b. 1939 (Insp. școl.):

Stânca lui Moțoc (vale).

*** CUPCA**

La 1429, Alexandru cel Bun întărește lui Ivan Cupcici satul Cupca, „unde este casa lui“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 252). La 1503, Ștefan cel Mare întărește mănăstirii Putna printre altele, satul Cupca pe Siret

(Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 218). Satul fusese dăruit mănăstirii Putna de Iurii Cupcici.

A) a. 1761 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 210):

Movila Găunoasă, Opcina, Poiana Cazacului.

b. 1785 (Werenka, *Top.*, 234 – 235):

„Sorodosina“ (un mic cătun, nu departe de Cupca).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Pâraie: Arjaveț („Arzaveț“), Bohorodici, Corceasca, Perjav („Perzav“), Tomescul.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Bohorodici, cu: Marginea Mare, Coasta, Arjavețul; Dumbrava, cu: Săliștea, Perjavul, Șesul; Pariștea, cu: Tomescul; Vatra Satului.

2. *Țarini*: Arini, Bahna, Calul Cârstei, Cotul Roșu, Făgețel, La Iaz, Olărești, Runc.

3. *Fântâni*: Fântâna Ciobanului, Fântâna de la Făgețel.

4. *Pâraie*: Arjovăț, Bohordici, Corceasca, Perjav.

5. *Râuri*: Siretul Mic.

6. *Văi*: Pietrosul.

7. *Poduri*: La Scăldători.

8. *Lunci*: Olărești.

9. *Poieni*: Plaiu.

10. *Dealuri*: Bejanca, Bocoginca, Plaiu, Poieni.

11. *Râpi*: Bodnaria.

CUTUL

În secolul al XVIII-lea și la începutul secolului al XIX-lea era o mică localitate situată chiar lângă târgul Sucevii, în spre sud-vest. La 1775 avea, împreună cu Lisaura, 11 țarini (Polek, *Ort.*, 36). La 1784 Cutul și Lisaura formau o parohie (Werenka, *Top.*, 192). La 1811, e amintit chiar un vornic de Cut, Toader Bordeian (Parohia Mitrop. Vechi a Sucevii, *Cronica născușilor*, 36). La începutul secolului al XIX-lea se numea Cutul Mitropoliei, iar pe la 1855 Cutul Sucevii. Pe la jumătatea secolului

al XIX-lea, mica localitate a fost înglobată în cuprinsul oraşului Suceava. Astăzi partea sud-vestică a oraşului Suceava se numeşte Cut. În secolul trecut locuiau în Cut vestiţii lăutari ai Sucevei.

DANILA

La 1783, se numea Dănileşti şi constituia o parte a satului Mărăţei: „Merezei, so theils auch Danilest heisset“ (*Acta gran.*, IV, 276). La 1785 se hotăra cu Iacobeşti, Părâuţi, Mărăţei, Călineşti (*Harta cad.*)^{72b}

A) 1783 (*Acta gran.*, IV, 276):

Opcina Dănileştilor

Pârăul Danila („care curge prin Dănileşti“).

C) 1785 (*Harta cad.*):

Dumbrava, Fânaţele Racovăţului, Imaşul Dănilei sub pădure, Lunca Dănilei lângă Suceava, Pădurea Danilei, Pădurea lângă Suceava, Pârăul Danila, Țarina Racovăţului.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Dumbrava, Izvorul, Lunca Cosmii, Lunca Teslovanului („Tyslovanoy“), „Schessu Bahny“.

2. *Alte numiri*: Imaşul, Pârăul Danila.

b. 1955 (Secţia reg. înv. Suceava):

1. *Părţile satului*: Cotul, Dealul, Valea.

2. *Fântâni*: La Cruce, Răstoaca.

3. *Dealuri*: Dealul Teslovanului.

DÂRMOXA

Cătun al satului Păltiniş.

D) 1939 (Insp. şcol.):

1. *Iazuri*: La Gura Bradului.

2. *Pâraie*: Dârmoxa, Păltiniş, Pârăul Bradului, Pârăul Sihăstriei, Pârăul Svărcenilor, Pârăul Teplicioarei, Urzicăria.

^{72b} Vezi Victor Nicolae Cossaris, *op. cit.*, p. 18 (n.e.).

3. *Lunci*: Lunca Bradului.
4. *Păduri*: Dealul Măgurei, Fața Buzei, Fața Hârlei, Fundul Sihăstriei, Pădurea Bradului.
5. *Dealuri*: Dealul lui Ciubuc, Dealul Omului, Dealul Vânăț.
6. *Râpi*: Jghiabul Crucii.
7. *Munți*: Bradul, Buza, Dârmoxa, Măgura.

* DAVIDENI

La 1785 nu era încă sat, ci numai un loc („eine Gegend“) pe hotarul Băniliei, numit așa după numele proprietarului (Werenka, *Top.*, 205).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Pâraie: Crivăț, Dunavăț, Iasinovăț.

b. 1939 (Pref. jud. Storojineț și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Runc, Zrub Nou, Zrub Vechi.
2. *Părți de sat*: Bahna, Centru, Reforma.
3. *Țarini*: Bahna Neagră, Crivățul, Fundoaia, Imașul (Toloaca), Mlaca, Poiana Țiganului, Provaratic, Săliște, Zharul.
4. *Fântâni*: Crivăț, Dunavăț, Pârăul Heleșteului, Racovăț.
6. *Râuri*: Sirețelul.
7. *Lunci*: Lunca Sirețelului.
8. *Păduri*: Marghioala.
9. *Dealuri*: Capeleuca, Dealul Țiganilor, Galița (= Golița?), Lisa, Poiana Nicului, Pripor, Zahon.

* DAVIDEȘTI

La 1413, e amintit satul Coțmanul Mare, cu cătunele Suhoverhul, Hlivișcea, Davidăuți (Costăchescu, *Doc.*, I, 101). La 1783 se hotărau cu Ivancăuții, Stăucenii, Clivodinul și Suhoverca (*Harta cad.*).

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Dumbrava, „Mohila Rosbita“, Movila Popii, Țarina la Iaz, Valea lui Palie, Valea Cosmei.
2. *Alte numiri*: Pădurea Dumbrava.

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Criclivăț, Dealul Cucului, Dumbrava, După Valea Popii, Sovița, Valea Babicova, Valea Cucului, Valea lui Cosma, Valea lui Costachi, Valea Popii.

DĂRMĂNEȘTI

La 1499, Ștefan cel Mare întărește nepoatelor lui Stoian, fiul lui Dărman, stăpânirea peste trei sate dintre care „un sat pe Suceava, anume Dărmăneștii“ (Acad., *Doc. sec. XV, Mold.*, II, 283). Dărmăneștii și Hatna au fost până în secolul al XIX-lea sate deosebite, situate în imediată vecinătate. La 1776, Dărmăneștii erau sat deosebit, iar Hatna apare ca aparținând satului Mărăței (Werenka, *Top.*, 133 și Polek, *Ort.*, 36). La 1785, Comisia austriacă de delimitare face confuzie între cele două sate și le consideră drept un singur sat cu două nume (Werenka, *Top.*, 206–209), așa cum apare și în lista posturilor austriece de pază la frontieră, din 1787 (*Rev. Arh.*, VI, 2, p. 235), sau într-un zapis de vânzare din 1824 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 253). Ambele sate și-au continuat existența lor deosebită și la începutul secolului al XIX-lea. La 1784, Hatna constituia o parohie aparte, iar Dărmăneștii formau o parohie împreună cu Mărăței (Werenka, *Top.*, 194). La 1842 Hatna și Dărmăneștii constituiau împreună o parohie (*Șem. Episc. Buc.*, 1842). În secolul al XIX-lea, administrația austriacă a unit cele două localități într-un singur sat, numit Hatna^{72c}.

A) 1708 (Balan, *Doc. buc.*, III, 139):

Pârăul Hatna.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini:* „Kaskavarya“, La Cruce, La Groapa lui Dolenciuc, Livezi, Odaie, „Pomirki“, Solomia.

2. *Alte numiri:* Belencina (deal și pădure), Gropi (vale), Pârăul Bradulin (Pârăul Bradului), Pârăul Hatna, Pârăul Racovăț, „Zamcysk“ (punct trigonometric).

^{72c} Vezi id., *op. cit.*, p. 13 – 15 (n.e.).

b. 1955 (Secția reg. inv. Suceava):

1. *Cătune*: Racovăț.
2. *Țarini*: Chilibancena, La Racovăț, Sub Deal.
3. *Pâraie*: Hatnuța, Pârăul Bradului.
4. *Dealuri*: Racovățul.

DEALUL FLORENILOR

Cătun al satului Dorna Candrenilor

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părți de sat (cătune)*: Bancu, Podul Coșnii.
2. *Pâraie*: Bancu, Izvorul Alb.
3. *Dealuri*: Dealul Florenilor, Dealul Runcului, Făgețel, Suhard, Tofla.
4. *Păduri*: Pădurea Bancului.

DEIA (*Dea*)

Sat mai nou. Nu se întâlnește în tabelul localităților bucovinene de la 1776. În trecut, muntele Fața Câmpulungului s-a numit și Deia (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 63).

C) 1787 (*Harta cad.*):

„A Bojerului“ (imaș), În Gura Deii („On gura Dei“), În Tei („On Tjiei“), Pârăul Deia, Prelucile, Râul Moldovița, Runcul Deia, Runcurile Deii, Tomnatecul.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

1. *Pâraie*: Deița, Vasile.
2. *Lunci*: Butnarescu.
3. *Păduri*: „Skawojelli“.
4. *Poieni*: Afiniș, Ferede, Niga, Pârăul Furciturilor.
5. *Dealuri*: Dealul Negureștilor, Făget („Fadzid“), Runcul Deia, Soci.
6. *Munți*: Tomnatec.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Vama*):

1. *Păduri*: Coasta Cireșului, Deia după sat, Dragușca, Făget Deia,

Furciturile, Măgura, Pădurea Negureștilor, Șesul Deia, Sihla, Țabre, Zdrob.

2. *Alte numiri*: Dealul Deia, Măgura Deia, Pârăul Deia, Pârăul Deia, Pârăul Dragușca, Poiana Niga, Râul Moldovița.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Părți de sat*: Deia, Deia.

2. *Țarini*: Măgura, Soci.

3. *Pâraie*: Bordei, Borș, Deia, Drăgușca, Drob, Izvor, Măgura, Pârăul Poienii, Pârăul Sandului, Pârăul Sâhlei, Țabre, Vasile, Vasâi.

4. *Lunci*: Luncile Măgurei, Podirei.

5. *Păduri*: Coasta Cireș, Fântânele, Hambara, Lutul Roșu, Miclăuș, Piciorul Lung, Pârăul Săpat, Topile.

6. *Dealuri*: Afișiș, Deia, Podireie, Poiana Andrii, Pojar, Priluci, Runcul, Runcul Sandului.

DELENII

Moșie, fostă proprietate a mănăstirii Solca. La 1766, în hotarnica Crăiniceștilor, Pârlișenilor și Ivancicăuțului, sate ale mănăstirii Solca, se arată că hotărnicirea a început la Fântâna Rece, în capătul moșiei Crăinicești, care se află sub deal, către asfințit spre râul Suceava, unde se întâlnește hotarul Crăiniceștilor al mănăstirii Solca, cu moșia Romanești și hotarul Milișăuțului, tot o moșie a mănăstirii Solca, cu hotarul Delenilor, al aceleiași mănăstiri (Costea, *Solca*, 271, și *Acta fundat.*, V, 214).

* **DELENII** (*lângă Nepolocăuți*)

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Izvor, La Nepolocăuți.

2. *Pâraie*: Sovița.

b. 1939 (Insp. cad.):

1. *Părți de sat*: Bolechiv, Valea.

2. *Pâraie*: Lipnic, Sovița.

3. *Dealuri*: Dealul Bârladului.

DELENII (*lângă Pârtești*)

Cătun al satului Pârtești de Jos (*An. Mitrop. Buc.*, 1922, 36).

* **DELENII** (*lângă Prisăcăreni*)

Cătun al satului Prisăcăreni (*An. Mitrop. Buc.*, 1922, 45).

* **DENISEUCA** (*Denisiuca, Gheneseuca, Denisăuca*)

Sat dispărut. La 1627, Miron Barnovschi întărește stăpânirea asupra unui sat mic, anume Denisiuca, cu heleștee și cu toate veniturile de pe fânațele de la Jucica (Balan, *Doc. buc.*, I, 197). La 1634, Vasile Lupu Voievod dă poruncă pentru hotărnicirea satului Deniseuca al lui Gavrilaş vornicul, în urma plângerii șoltuzului că Matiaș „le-au împresurat niște fânațe din jos de oraș“. Matiaș arată întărituri „despre un sat mic anume Deniseuca, care a fost lângă aceste fânațe“ (Balan, *Fam. Onciul*, 34). La 1620 și 1759 Rohozna și Lențeștii se hotărau cu Deniseuca (Balan, *Doc. buc.*, I, 176 și V, 192). La 1741, Grigore Ghica dăruiește mănăstirii Barnovschi satul Jucica cu toate săliștele de pe lângă ea și anume: Deniseuca, Lențești, Cozușna și Berhomete (Balan, *Doc. buc.*, IV, 183). La 1782, delegații orașului răspund la întrebarea Comisiunii austriece de delimitare, referitoare la întemeierea târgului, arătând că la început târgul n-a fost pe locul de azi, ci de cealaltă parte a Prutului, „unde se află așa numita Chenscheuka“ (*Acta gran.*, II, 219). Deniseuca a fost situată între Lențești, Rohozna și Jucica. În harta cadastrală a satului Jucica Veche, din secolul al XIX-lea, o țarină e numită Denisiuca; un cătun al satului Lențeștii de Jos e numit astăzi Denesiuca.

A) 1660 (Balan, *Doc. buc.*, II, 168):

Bahna (mai jos de Rohozna, lângă Gheneseuca).

DIEMPOSTA (*Deinposta*)

La 1785, cu ocazia delimitării celor două părți ale moșiei Moiseni, se amintesc proprietățile mănăstirii Putna din vecinătatea Moisenilor, anume: Climăuții, Deimposta, Târnauca și Volcinețul (*Acta gran.*, VII, 73). În harta cadastrală a moșiei Moiseni, din 1786, se indică satele și

moșiile cu care se hotărau Moisenii. Înspre sud-vest se hotărau cu Diemposta. După această hartă cadastrală, Diemposta era situată între Climăuți și Fântâna Albă.

DIENIȘ, SĂLIȘTEA ~ (Curtea sau Dvoriștea lui Dieniș)

La 1415, Alexandru cel Bun dăruiește mănăstirii Humorului „un sat la obârșia Solonțului, unde a fost Tatomir și Pârtea, și seliștea lui Dieniș“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 117). La 1520, Ștefăniță Voievod întărește mănăstirii vechea donație: „... și la obârșia Solonțului, satul anume Pârtești și Curtea lui Dieniș“ (Costăchescu, *Doc. Ștef.*, 232). La 1475, se menționează Curtea lui Dieniș (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 203). La 1704 Mihail Racoviță confirmă mănăstirii Humorului satul Pârteștii și Dienișenii (Bogdan, *Acte mold.*, 49). Într-un tabel al localităților bucovinene nu se mai amintește de săliștea lui Dieniș. Curtea lui Dieniș a fost situată lângă satul Pârtești (cf. și Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 205).

*** DIHTENIȚ (Dihteneț, Dihtineț)**

La 1801, „Dihtenițe“ era un cătun al satului Gura Putilei (Balan, *Doc. buc.*, VI, 222).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Părți de hotar*: „Bessarun“, Chicerca, Dehtere, Greblena, Hliboca, Lipovăț, Ruda, Socole, Tarnecica.
2. *Pâraie*: Dihteniț, Pârăul Șoarecului, Putila.
3. *Alte numiri*: Gruî, Pădurea Bucovina, Poiana Hliboca, Poiana Lipovăț.

b. 1939 (Pref. jud. Storojineț):

1. *Cătune*: Greblina, La Movilă, Lipovăț. Manciuuiu, Ostreva, Pârăul Dihtineț, Pleta, Racova, Socole, Tarnecica.
2. *Pâraie*: Becinschi, Dihtineț, Pârăul Sf. Treimi, Pârăul Șoarecului.
3. *Râuri*: Putila.
4. *Dealuri*: Atachi, Becinschi, Greblina, Lopețu.
5. *Munți*: Bucovăț, Pleta, Racova.

* DIMCA

v. Trestiena.

DOBRE, SĂLIȘTEA LUI ~ (*Săliștea lui Dobrin*)

La 1428, Alexandru cel Bun întărește fiilor lui Oană Vornicul ocina „seliștea lui Dobre, la Humor, unde este mănăstirea lor“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 234). La 1428, se întâlnește o nouă mențiune: Seliștea lui Dobrin (*Acad. Doc. sec. XIV-XV Mold.*, I, 83). Seliștea lui Dobrin se afla pe locul unde astăzi e așezat satul Mănăstirea Humorului. Pe teritoriul acestui sat se află un munte numit Dobrin (Balan, *Sate disp.*, 20). Pe teritoriul târgului Gura Humorului, un deal, un Pârău și o râpă se numesc astăzi Dobrinul.

* DOBRINĂUȚI

La 1632 se menționează satul Dobrinăuți (Karadja, *Doc. moș. Cant.*, 26). La 1782 se hotărau cu Toporăuții, Cernauca, Huroșăuții, Pohorlăuții, Onutul și cu ținutul (raiaua) Hotinului (*Acta gran.*, IV, 60 – 68).

B) 1782 (*Acta gran.*, IV, 60 – 68):

Fântâna Sacă („Fontina Sauka“), „Fontina Putrida“, Movila, Piscul, Pârăul Bahna, Pârăul Hucău, Pârăul Onutului, Valea „Koporova“.

C) 1783 (*Harta cad.*):

Părți de hotar: Câmpul Hreanului („Chrinova Kempu“), Fântâna Sacă („Fontina Sauki“), „Kempu peste Balta“, La Pohorlăuți, Moara Dobronăuțului („Mora Dobronozului“).

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Colopnișce, Coropova, Crinova, Grămești, Ozeriște, Piatra Albă, Pârăul Negru, Scale.

2. *Păduri*: Cociuha, Huchi, Obcina, Savcina, Zahancico.

DORNA CANDRENILOR

La 1785, Dorna-Arșița, Dorna din Josul Stâniei („Dinostenij“), Dorna Candrenilor, Dorna la Popeni și Dorna-Vatra Satului nu constituiau sate

deosebite, ci numai grupuri de case, care toate împreună formau satul Dorna (Werenka, *Top.*, 204 – 205).

A) a. 1752 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 27):

Colibița, Gura Coșnii, Între Pâraie, La Genuna, Oușorul (munte), Piciorul dintre Pâraie, Pârăul Coșna, Pârăul Izvorul Alb, Pârăul Simizi, Poderei, Poiana de Sus, Poiana Frasinul, Runcul (care se cheamă Imașu), Zvoriște.

b. 1755 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 57):

Genune, Hajul, Izvorul Alb, În Cobiliță, În Smizi, Podireiul din Gura Coșnii, Poiana din Măgure.

c. 1765 (*ibidem*, 77, hotarnica Oușorului):

Apa Coșnii, Apa Dornii, Apa Teșni, Fântâna Mucidă, Fântâna Roxandii, Pârăul Făgițelului, Săhla Suhărzălului.

d. 1789 (*ibidem*, 181 – 182):

Dealul Lat, În Smidă, Pârăul Negri (Neagra), Pârăul Roginesc (?) (= Rugina?), Podirei, Putredul, (loc).

e. 1793 (*ibidem*, 232 – 233):

Bâtca, Curmătură, Ioruga cea mare, Jghiabul cel mare al Romaghei, Jghiabul Tărnicioarei, Muntele Chiochina, Muntele Oușorul, Piciorul lui Iacob, Suhărzelul (munte), Văcărie.

f. 1807 (*ibidem*, 330 – 331):

Poiana lui Marcu, Sub Obrejie Săliștii.

g. 1818 (*ibidem*, 368 – 369):

Câmpii Tătăreșului, Dealul lui Frău, Fața Cucuresii (munte), Măgura Calului, Netedul (munte), Pârăul Coșna, Pârăul Cucureasa, Pârăul Teșna Împutită, Runcul Dornii, Șuvărosu (munte).

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

1. *Pâraie*: Bancu, „Bankushora“, Ciotina, Coșna, Faraoane, Făgețel, Haju („Haschu“), Iezerul, Izvorul Alb, Izvorul Gligu („Glidi“), Neagra, Piatra, Pârăul Burcutului, Pârăul Lat, Pârăul Popii, Pârăul „Schrischor“, „Scherischer“, Pârăul Runcului, Pârăul Valea Pântii („Walepunti“), Secu, Strugar, Trestie.

2. *Poieni și preluci*: Poiana Catariga, Poiana La Moara Dracului, Poiana

La Pietriș, Poiana Măgura, Poiana Muncel, Poiana Negri, Preluca Capul Picioरului, Preluca După Peatră, Preluca Haju, Preluca La Bâțca Cofii, Preluca La Bâțca lui Alexandru, Preluca La Bâțca Roșie, Preluca La Burcut, Preluca „La Butczel Munczel“, Preluca La Ciungii Tiperenilor, Preluca La Dealul Negru, Preluca La Dealul Pralenilor, Preluca La Picioरu Muții („Muzi“), Preluca La Roșia, Preluca Lui Ieremie, Preluca Pe deal la Fundul Smizilor, Preluca Prălenilor, Preluca Stegii („Steschi“), Preluca Vânătorului, Prelucile La Picioरul Tenesta (?), Smizi.

3. *Dealuri*: Bâțca Mare, Dealul Candrenilor, Dealul cel Mare, Dealul Lat, Dealul „Vacareilor“, Picioरul Stegii, Piluganii Prălenilor, Tofla, Ulmul.

4. *Munți*: Ascuțita, Bâțca Livezii, Bâțca Mitrofan, Chicera, Dealul Glodului, Drucani, Faraonii, Fundul Negrilesii, Fundul Negrișoarei, Haidan, Haju, Hajuleț, Hârla, Hârla Șerbii, La Buza Șerbii, La Izvor, La Piatra, La Șerba, Măgura, Opcina, Oușor, Piatra Dornei, Picioरul Candrenilor, Picioरul lui Ștefan, Picioरul Mare, Picioरul Pardăilor, Pilugani, Piluganii Tiperenilor, Podul de Piatră, Pripor, Secu, Suhard, Târnișoara, Văcăria.

5. *Alte numiri*: Arșița, Arșița Rea, Arșița Ulm, Bâțca Cozii, Bâțca Pralenilor, Bâțca Scoruj, Fundul Izvorului, Smizile lui Floare, Haidan, La Curmătura Oușorului, La Oușor, La Podul Hajului, La Valea Coșnei, Picioरul Hotarului, Picioरul „Lupei“, Smida Coșnei.

b. 1937 (*Harta Ocol. silv. Dorna Candrenilor*):

1. *Pâraie*: Ascuțiți, Banco, Coșna, Gligu, Neagra, Piatra, Pârăul Pietrelor, Pârăul Pinteii, Pârăul Turcului, Prislop, Roșia, Runc, Secul, Smizi.

2. *Râuri*: Dorna.

3. *Alte numiri*: Ascuțiți (munte), Banco (pădure), Casoaia (loc), Chipereni, Dealul Prajii, Fundul Roșia, Muncel, Negrișoara, Piatra Dornei, Piatra Dornei (pisc), Poiana Dealul Prajii, Poiana Muncelul Mare, Poiana Picioरul Muncel, Roșia, Runcul, Suhard (munte).

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Dealul Florenilor, La Izvor, La Piatra, Pilugani, Piluganii Pralenilor, Podul Coșnei, Poiana Negri, Smizi.

2. *Părțile satului*: Arșița, Ascuțita, Bancu, Podul Alunului, Secul, Vatra Satului.
3. *Pâraie*: Bancu, Ciotina, Coșna, Haju, Izvorul Alb, Izvorul Gligu, Negrișoara, Pârăul Pietrii, Pârăul Trestii, Secu, Valea Pântii.
4. *Poduri*: Podul Alunului, Podul Coșnei, Podul Ferăstrăului.
5. *Păduri*: Bancu, Bâtca Cofii, Ciotina, Faraonii, Gligu, Hajul, Izvorul Alb, Măgura, Neagra, Negrișoara, Pârăul Pietrii, Proporul, Sâhla, Secul, Suhardul, Tofla-Dealul Lat.
6. *Dealuri*: Bâtca Mare, Dealul Lat, Drucanii, Măgura, Moara Dracului, Priporul, Secul, Ulmul.
7. *Râpi*: Beciul lui Pântia.
8. *Munți*: Ascuțitele, Faraonii, Oușorul, Suhardul, Șerba.

DORNEȘTI

La 1490, Ștefan cel Mare supune episcopiei de Rădăuți biserica „La Juga cel Prost“ („Juga Durnyj“) (Bogdan, *Doc. Șt.*, 410). La 1680, într-un act de danie de la Ștefan Petriceicu Voievod, pentru mănăstirea Sf. Onufrei este amintit satul Dornești, „unde este locul strămoșilor noștri“, cu heleșteie (Wickenhauser, *Homor*, 185). La 1786 vechiul sat dispăruse, iar pe hotarul lui administrația austriacă a creat colonia de ciangăi Hadicfalva. Într-un tabel din 1780 al localităților bucovinene se arată că, la acea dată, satul nu mai exista: Dornești, „Felder ohne Häuser“. Partea de sud a Dorneștilor s-a numit, prin secolul al XVII-lea, Zavidăuți (Balan, *Sate disp.*, 17, și *Doc. buc.*, II, 65).

A) 1783 (*Acta gran.*, V, 150):

Drumul Iancului (aici se întâlneau hotarele Ivancicăuților, Pârlișenilor, Pleșiștilor, Dorneștilor („Turnești“), și Bălcăuților).

C) 1785 (*Harta cad. Hadicfalva*):

Părți de hotar: Böenke, Diak Hud, Felső Mesür, Hossu Gniunasch, Hossu Niel (fânațe), Köreck Hold, Loziile Negre („Czerni Losche“, fânațe), Pelișenii („Belleschin“), Ruda, Ruptura, Stânca („Stinka“), Werremök.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Câmpul „Dialu Rotunda“, Dealul Iancului, Fânațele Loza Neagră, Pârăul Ruda, Poiana Ruda, Țarina Cireș.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Părți de sat*: Burdujeni, Magheruș.

2. *Țarini*: Balcău, Garan, Loziile Negre, Magheruș.

3. *Fântâni*: La Cruce, La Izvor.

4. *Pâraie*: Horaiț.

5. *Dealuri*: Magheruș, Peleşeni, Țibeni.

*** DOROȘĂUȚI**

La 1782, se hotărau cu satele Vasilău, Toutri, Iurcăuți, Pohorlăuți și Onut (*Acta gran.*, IV, 15 – 25).

A) 1764 (*Acta gran.*, IV, 8 – 9, hotarnică):

Dealul Stâncii („Stinken“), Pârăul Teutrilor, Scursuri.

B) 1782 (*Acta gran.*, IV, 15 – 25):

Casa lui Marcu, Hârtoape, Movilița, Pârăul Toutri, Valea lui Potlog.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Ceahor, Luca, Rădec, Ungureanca.

b. 1892 (*Șem. Mitrop. Buc.*):

Cătune: Horodiștea.

c. 1939 (Insp. școl.):

Părțile satului: Cotul de Sus, Mareliuca, Șipot, Vihneanca.

Țarini: Ceahor, Horodeșci, Movila, Novana, Ungureanca.

DOROTEIA

La 1785 era un grup de case împrăștiate (Werenka, *Top.*, 204 – 205).

C) 1787 (*Harta cad.*):

Bâtca Doroteii (parte de hotar), Codrul la Bâtca Doroteii („Kodru la Butka Dorothe“), Dealul Brusturoasa Țiganilor („Diel Brusturossa Cigainilor“), Fânațele lui Mardarie, Imașul Dorotea, Pârăul Bucșoița,

Pârăul Dorotea, Poiana Arșița („Arschica“) (a lui Ionică Balan), Poiana Plotonița (a lui Ionică Balan), Poiana Plotonița Mare (a lui Ionică Balan).

D) a. Sec. XIX (Of. cad. jud. Gura Humorului):

1. *Cătune*: La Mardei (= Mordei?), Plotonița.
2. *Țarini*: Gâleleu („Dzieleleu“), La Mordei, Țarna („Cerna“).
3. *Pâraie*: Dorotea, Plotonița Mare, Plotonița Mică, Suha, Șandru.
4. *Fânațe*: Dealul Varatic, Runc.
5. *Păduri*: Bâtca Mare, Brusturoasa, Clădita Mare, Dealul Varaticu.
6. *Poieni*: Arșița, Braniște, Brusturoasa, La Gruï, Padina, Prislopi, Șuvarita.
7. *Dealuri*: Bâtca Mare, Frasin, Varaticul.
8. *Munți*: Clădita Mare, Clădita Mică.

b. 1926 (*Harta Ocol. silv. Frasin*):

Dorotea și Plotonița

1. *Pâraie*: Botei, Braniște, Brusturoasa, Clădita, Doroteia, Păcioci, Slatina, Suha.
2. *Păduri*: Bâtca Imașului, Braniște, Brusturoasa, Ciungătura, Clădita, Doroteia, Gura Opcinei, Păcioci, Pârăul Păcura, Slatina, Șuvarita.
3. *Poieni*: Braniște, Brusturoasa, Ciungitura, Gura Opcinei, La Podeș, Padina, Păcioci.
4. *Dealuri*: Brusturoasa.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Părțile satului*: Braniște, Dealul Frasin, În grădini, Maratori, Pârăul Doroteii, Plotonița (cătun), Tarna.
2. *Țarini*: Bălănești, Braniște, Brusturoasa, Brusturosul, Dealul Frasinului, Fântâna Rece, Girileul, Prislopul, Runcul, Șovârâta (Șuvârâta), Varatecul.
3. *Cărări*: Cărarea Bursucilor, Cărarea Cojoacei, Cărarea Făgetului, Frasin, Prislop, Tarna. Varatec.
4. *Fântâni*: Fântâna Izvoarelor, Fântâna Rece.
5. *Păduri*: Gîrlău, Pădurea Lupului.
6. *Dealuri*: Varatec. Vădurele.
7. *Râpi*: Coasta Imașului, Ghirleul, Pietrișul, Văratecul.

8. *Munți*: Bâta Brusturosului, Bâta Imașului, Clădita, Girilău, Prislop.
 9. *Pâraie*: Braniște, Brusturoasa, Hagii, Piuă Veche, Pârăul Crăciuneștilor, Pârăul Doroteii, Pârăul Lupului, Pârăul Mărdărilor, Pârăul Slatinei, Pârăul Șandrului, Pârăul Varatecului, Suha, Tulnic.

* DRACINEȚ

La 1582, Iancul Vodă dă mănăstirii Pobrata satele Hlinița și Dracineța, supuse înainte ocolului Șipenițului (Iorga, *Șt. și doc.*, V, 395).

- A) 1762 (Balan, *Doc. buc.*, V, 75, hotarnică între Dracineț și Hlinița, după un uric dat de Ștefan cel Mare la 1459, pentru hotarele Hliniței dinspre Drăcineț):

Balta Palatina, Casa lui Travta, Cununa, La Rogoze, Levențe (?), Mănăstirea lui Calmuțchi, Păduricea Lungă, Pârăul Cabinii, Pârăul Hliniței, Pârăul Lăpușna, Pârăul Luceul (?), Pârăul Mesleu, Pârăul Toroșonețul, Pârăul Trostenețul, Podișul, Poiana Spasca, Rudca, Scursura.

- D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Altar, Bucovenca, Buhaina, Dracevschi, Dumbrava, Habula, Hladeș, Ialinschi, Maslova, Palatina, Polani, Stelo, Stâncă, Uhrinceșce (=La Hrincești?).

2. *Pâraie*: Lopatnic.

b. 1939 (Pref. jud. Storjineț și Insp. școl.):

1. *Sate*: Mălinești.

2. *Cătune*: Bucovinca, Dracinețul Nou, Dumbrava, Hladeș, Meslov, Bucova, Mochereț, Paleatin, Panchiu, Rivnea.

3. *Țarini*: Altar (Viltor), Bereze, Bereznic, Berina, Cununschi, Dumbrava, Dumbrăvița, Huciujna, Jalanschi, Jupan, Ostra, Potie, Spasca, Stâncă, Trosteanet, Țarina Popii.

4. *Fântâni*: Fântâna Bucovinca, Fântâna lui Crăciun.

5. *Iazuri*: Balta lui Crăciun.

6. *Dealuri*: Covaliuca, Cununschi, Dealul Dracului, Dealul Pădurii, Dumbrava, Stâncă, Tăpceanul lui Luca, Terebeja.

8. *Păduri*: Berdo, Bereznic (= Mestecănișul), Bucovinca, Dumbrava, Lopatnec, Sub Spasca.

DRAGOMIREȘTI

La 1587, Petru Șchiopul dăruiește diacului Ilie Crimca locul pustiu Ungurașii și satul Dragomireștii, ocine domnești ascultătoare de moșiile domnești de la Suceava (Balan, *Doc. buc.*, I, 95–96). La 1654, Gheorghe Ștefan întărește acest sat mănăstirii Dragomirna (Balan, *Doc. buc.*, II, 139). La 1775, satul învecinat Rușciorii a fost tăiat în două de linia de hotar. Jumătatea de sat rămasă în Bucovina a fost unită de către administrația austriacă cu satul Dragomireștii al mănăstirii Dragomirna (Balan, *Doc. buc.*, II, 142). Din contopirea celor două sate a rezultat satul Mitocul Dragomirnei⁷³.

DRĂGĂNEȘTI

Sat dispărut. La 1615, Ștefan Tomșa dăruiește mănăstirii Solca cinci sate: Bădeuții, Drăgăneștii, Crăiniceștii^{74a}, Invancicăuții și Pârlișenii (Acad., *Doc. sec. XVII, Mold.*, III, 196). În hotarnica din 1709 a satelor Hrinceștii, Bădeuții, Drăgăneștii și Crăiniceștii se precizează că „acestea sate sântu pen pregiurul Meleşeuților“ (Balan, *Doc. buc.*, III, 151). La 1742, catastihul moșiilor mănăstirilor notează că Crăiniceștii și Drăgăneștii, cu oamenii se găsesc tot într-un hotar, la Suceava (Bogdan, *Sămile*, 259). La 1742, hotarnica satului Crăinicești arată că la Fântâna Rece se întâlnesc hotarele Milișăuților, Drăgăneștilor și Româneștilor (Costea, *Solca*, 240). În actele de delimitare ale satelor mănăstirii Solca, din 1782, se dau precizări referitoare la locul de așezare al satului Drăgănești, de care țineau două moșioare, anume Pârlișenii și Ivancicăuții, și pe care s-au așezat coloniști unguri (Costea, *Solca*, 312). În tabloul proprietăților mănăstirilor bucovinene se dă o identificare precisă a fostului sat: Traganestie oder Istenszegits (Werenka, *Top.*, 180).

⁷³ Hotarnica Dragomireștilor din 1783 o vom indica la satul acesta (n.a.).

La Mitocul Dragomirnei lipsește această hotarnică (n.e.).

^{74a} În textul publicat de Academie, greșit: Cărcineștii (n.a.).

Pe hotarul Drăgăneștilor, Pârlișenilor și Ivancicăuților s-a întemeiat satul de coloniști unguri numit de austrieci Istensegits (Țibenii de astăzi).

DRĂGOIEȘTI

La 1462, Ștefan cel Mare întărește lui Lațco satele Dragoești, Lucăcești, Botești și Căcăceni, foste, sub Alexandru cel Bun, ale boierului Dragoi (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 66 și *Acad.*, *Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, I, 327). Mai târziu satele acestea au fost dăruite Mănăstirii Voronețului.

B) 1783 (*Acta gran.*, după Wickenhauser, *Wor.*, I, 2, 133 – 136):

Dealul Ciuciulu („Čučulu“), Dealul Fundoaia, Dealul Mare, Dealul În „Sinoaja“ (= Izenoaia?), Dealul „Stanislaus“, Dealul Țapu, Dealul Vișinilor, Movila Prepeleței, Opcina Capucodrului, Opcina Drăgoieștilor, „Pentoer Wiese“, Pârăul Ciuciulu, Pârăul Drăgoieștilor, Pârăul Măzănăieștilor, Pârăul Negra, Pârăul Sulițașu, Pârăul Șomuzel, Poiana Desdimineața („Deazdemineața“), Valea Drăgoieștilor, Vadul Ursului.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Cordin, „Czuczula“, Dealu Mare, Drăgoiasca, La Căsoae, Șuvar („Szowar“), Valea Neagră.
2. *Alte numiri*: Culmea Corlății sau Opcina Drăgoieștilor, „La Dialu mare“, La obârșia Măzănăiascâi, „La vadu Ursului“, Opcina Capucodrului“, Pârăul Drăgoiasca, Pârăul Măzănăiasca, Pârăul Negra.

D) Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Cătune*: Călugăr, Fora.
2. *Țarini*: Fora, Fundul Ciuciuli („Czinczurle“), Izenoaia („Isenoja“), La Căsoae, Șuvar („Szowar“), „Tennislav“, Valea Neagră.
3. *Imașuri*: Călugăr, La Pârloage („Perlosze“).
4. *Fânețe*: Balta Rotundă, Ciocaneasa („Czokanias“), La „Kordin“, Pădurice („Padoric“).
5. *Pâraie*: Andronachi, „Czenczurle“, Drăgoiasca, Fora, Gârla Morii, „Kabuncestie“, Neagra.
6. *Văi*: Izenoaia.

7. *Păduri*: „Tennislav“.

8. *Dealuri*: Călugăr, Ciocăneasa, La Cordin.

* DRĂGUȘENI (*ținutul Cernăuților*)

La 1608 Constantin Movilă dă mănăstirii Pobrota „șugubina“ din satele ei: Drăgușeni, Dracinițe și jumătate de sat de Costești“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 141). Balan nu poate identifica satul. Din hotarnica satului Bobești din 1648, rezultă că satul acesta se hotăra și cu Drăgușenii și Broscăuții (Balan, *Doc. buc.*, II, 132). Atât documentul de la Constantin Movilă din 1608, cât și hotarnica Bobeștilor din 1648, sânt traduceri românești, făcute de Balan de pe traduceri germane din secolul al XVIII-lea ale documentelor originale. E de presupus că în documentele acestea avem a face cu o greșală de lectură a traducătorului german din secolul al XVIII-lea, care, în loc de Dracineț, a citit Drăgușeni. La 1582, în documentul de donație dat de Iancul Sasul mănăstirii Pobrata (Balan, *Doc. buc.*, I, 84 – 85), nu se menționează satul Drăgușeni, ci numai satele Hlinața și Dracinița. La 1783, în actul de hotărnicie a satului Bobești, de asemenea nu se amintește o localitate Drăgușeni.

DRĂGUȘENI (*lângă Siret*)

La 1437, voievozii Ilie și Ștefan dăruiesc lui Șteful Jumătate satele Vășcăuți pe Siret, Mușineț, Dragoșani și Batcouți (Acad., *Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, I, 141). La 1623 se menționează satul Drăgușanii, pe din sus de târgul Siretului (Balan, *Doc. buc.*, I, 185). La 1767 e amintit satul Drăgușeni, din ținutul Sucevii „care este lângă Sf. Onufri și lângă târgul Sirete“ (Balan, *Doc. buc.*, VI, 180). Pe la 1800, satele Sf. Onofrei și Drăgușeni formau o singură comună, cu o singură pecete sătească având următoarea inscripție: „S. Onofrey u. Dragoschenij“ (Grămadă, *Peceti*, 256). Astăzi e un cătun al satului Mănăstioara (Sf. Onofrei). După harta cadastrală din 1783, Drăgușenii se hotărau cu Banceștii, Sf. Onofrei, Vășcăuții și târgul Siretului^{74b}.

^{74b} Vezi Ion Popescu-Sireteanu, *op.cit.*, p.190–193, cap. *Satul și moșia Drăgușeni* (n.e.).

- A) 1783 (*Acta gran.*, IX, 395 și VIII, 510):
Drumul Iancului, Pârăul cu Plopi, Pârăul Drăgușenilor.
- C) 1783 (*Harta cad.*):
Părți de hotar: „Plaga Brahalului“ (= a lui Braha), „Plaga Iervassin“.

* DUBĂUȚI

La 1464, satul Dubovățul era al lui Andreico Ciortorâischi (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 85). La 1591, Petru Șchiopul dăruiește lui Pepelea diacul un sat pustiu, anume Dobovăț, peste apa Prutului, cu un vad de moară în Pârăul Șipenițului, care sat pustiu, „a fost supt ascultarea Sipinților și pe acest loc pustiu să aibă Dlui a face din nou sat“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 114). La 1782 se hotăra cu Berhometul, Oșehlibul, Șipenițul și Prutul (*Acta gran.*, IV, 38 – 39).

- A) a. 1591 (Balan, *Doc. buc.*, I, 114):
Pârăul Șipenițului.
- b. 1661 (*ibidem*, II, 171, hotarnică):
Balta Rotundă, Balta Uscată, Dealul Lung, Dealul Surpat, Drumul Bârladului, Fântâna Albă, Fântâna Putredă, La Surpătură, Piatra Găurită, Pârăul Mare, Rudca.
- B) 1782 (*Acta gran.*, IV, 38 – 49):
„Balta Putrida“, Drumul Bârladului, Drumul Sniatinului, „Fontina Alba“, „Fontina Putrida“, Iazul Dubăuților, Movila, Movila Lungă, Pârăul Sovița, Râpa („Rippa, ein Graben wo ein fäulendes Wasser ist“).
- D) Sec. XIX (Insp. cad.):
1. *Cătune*: Sovița.
 2. *Țarini*: După Valea lui Heșcu.
 3. *Pâraie*: Sovița.

DUBOVA

În secolele al XVIII-lea și al XIX-lea, era o moșie lângă târgul Siretului, spre nord. La 1760, era proprietatea mănăstirii Putna (Balan, *Doc. buc.*, V, 221), iar la 1780 se afla în stăpânirea vornicului Ioniță

Cantacuzino. La 1804, ținea de satul Rogojești (Balan, *Doc. buc.*, VI, 67).

* DUMBRAVA ROȘIE

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Dumbrava, Săliște.
2. *Pâraie*: Chicerca, Dehtearca.

b. 1939 (Pref. jud. Storojineț):

1. *Părți de sat*: Centru, Dumbrava, Poșta Veche.
2. *Fântâni*: La Fântânele.
3. *Păduri*: Dumbrava.
4. *Țarini*: Dumbrava, Horodiștea, Poșta veche, Țiganca.

FALCĂU

La 1785, exista numai un grup de câteva case (Werenka, *Top.*, 206 – 207).

D) a. 1924 (*Harta Ocol. silv. Falcău*):

Poiana Arșița, Poiana Bodnarului.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Frasin.
2. *Țarini*: Arșița, Ascunsul, Poiana.
3. *Pâraie*: Ascuncelul, Ascunsul, Ciumărnarul, Falcău, Falcăuțul.
4. *Păduri*: Arșița, Ascuncel, Ascunsul, Ciumărnar, Cornul, Polenca.
5. *Dealuri*: Arșița, Ascunsul, Dealul Crucii, Sâga.

FĂGETEL

La 1775 era un cătun al satului Bădeuți (Polec, *Ort.*, I, 35). La 1785, tabelul localităților bucovinene menționează: Foticzello, cu următoarea însemnare a Comisiei austriece de delimitare: Sânt două sau trei case, care se află lângă un Pârău, numit „Fezezeleu“ și care de aceea au același nume (Werenka, *Top.*, 206 – 207).

* FĂRCENI

Numele vechi, înainte de 1785, al satului Prisăcăreni.

* FÂNTÂNA ALBĂ

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Iazul, Târnauca.
2. *Țarini*: Anisimovca, Dumbrava, Moiseni de Sus, Palțo, Târnauca, Varnița.
3. *Izlazuri*: Fundătura, Varnița,
4. *Pâraie*: Iazul, Târnauca.
5. *Dealuri*: Anisimovca, Moiseni de Jos, Moiseni de Sus, Târnauca, Varnița.

* FÂNTÂNIȚA

Alt nume al satului Slobozia Comareștilor (*An. Mitrop. Buc.*, 1865, 61 și 1922, 45).

FLORINȚA

Moșie a mănăstirii Sf. Ilie, situată între satele Stroești și Costâna. La 1725 se menționează „un metoh, cu groape, cu pomăț și cu câteva pământuri, anume Florința“ (Balan, *Doc. buc.*, IV, 57). La 1781, în declarația egumenului mănăstirii Sf. Ilie e amintită moșia Florinta, aproape de satul Costâna (*Acta gran.*, III, 29). La 1908 se cheamă Florința o târlă „cu două case, pendinte de moșia Mihoveni“ (Grigorovitza, *Dicț. geogr. Bucov.*, 96).

FRASIN^{74c}

La 1742 sânt amintiți Frasanii (Bogdan, *Sămile*, 233). La 1785, în harta marelui stat major se întâlnește toponimicul La Fras, cu însemnarea Comisiei de delimitare: „loc („*gegend*“), unde se află case împrăștiate, pe hotarul satului Stulpicani, nu departe de Pârăul Suha“ (Werenska, *Top.*, 218 – 219).

^{74c} Vasile Diacon, *Vechi așezări pe Suha bucovineană*, Iași, 1989, p. 246-271 (n.e.).

A) 1742 (Bogdan, Sămile), 233):
Mărdarii (poiană lângă Frasini).

C) 1787 (Harta cad.):

1. *Părți de hotar*: Codrul din Dealul Frasinului („Kodru Dial Frassin“), Frasin.
2. *Alte numiri*: Bâtca Varatic, Dealul Slatina, Fânațele Câmpul lung, Fânațele „Dolina“, Fânațele „Scucitora“ (= Scuțitoare? Ascuțita?), Imașul Valea Sacă, Pârăul Frasinilor, Pârăul Suha, Pârăul Valea Seacă, Poiana Dealul Frasinului, Poiana Frasin.

D) a. Sec. XIX (Of. cad. jud. Gura Humorului):

1. *Țarini*: Livada, Poiana Frasinului, Poiana Lupului, Poiana Valea Sacă.
2. *Pâraie*: Ascuțita, Suha, Valea Sacă.
3. *Păduri*: Ascuțita Mare („Skuteita Mare“), Bahna, Măgura, Valea Sacă.
4. *Poieni*: Poiana Lupului, Valea Sacă.
5. *Fânațe*: Ascuțita, Valea Sacă.

b. 1913 (Harta Ocol. silv. Frasin):

1. *Pâraie*: Belțag, Bârloage, Cetățuia („Cetațeu“), Dobra, Dobrița, Glodu, Palinic, Pârăul Cotului, Sehelbe, Tocila, Troace, Valea Sacă.
2. *Păduri*: Bahna, Belțag, Bârloage, Cetățuia („Cetațeu“), Cotul, Dealul Frasin, Dobra, Dobrița, Glodu, Măgura, Mirțu („Mirzu“), Poiana Lupului, Scutela Mare, Sehelbe, Tocila, Valea Sacă.
3. *Poieni*: Poiana Lupului, Poiana Tomii, „Rogosa“, Rotunda, Urzica.
4. *Alte numiri*: Dealul Bobeica, Rariștea Afiniș.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Valea Sacă.
2. *Părți de sat*: Frasinul de Sus, Obreja, Prund, Vatra,
3. *Țarini*: Sub Dealul Frasinului, Țarina.
4. *Pâraie*: Bahna, Dealul Frasinului, Suha, Valea Sacă, Palinic.
5. *Păduri*: Arșița, Bahna, Gavan, Prihodiște, Valea Sacă, Zhare.
6. *Dealuri*: Dealul Frasinului, Zhare.
7. *Râpi*: Bâtca, Răsuflătoarea, Răsunătoarea.
8. *Munți*: Ascuțita Mare, Ascuțita Mică, Mierțul.

FRĂTĂUȚI

La 1433, Ștefan Voievod întărește satul Frătăuții lui Danco, feciorul lui Giurgiu de la Frătăuți (Costăchescu, *Doc.*, I, 366). La 1489, Ștefan cel Mare obține prin schimb de sate cu frații Starostici, satul Frătăuții, „unde erau curțile moșului lor Mihul Starostici și ale strămoșului lor Jurj de la Frătăuți“, și-i dăruiește mănăstirii Putnei (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 381). La 1776, satul avea, împreună cu cătunul Varnița, cinci preoți și 130 familii de țărani (Werenka, *Top.*, 133). Totuși, la 1782, delegatul mănăstirii Putna declară în fața Comisiunii austriace, că Frătăuții nu mai sânt sat, ci simplă săliște (Balan, *Doc. buc.*, VI, 87). Ne pare puțin probabilă dispariția satului în curs de numai câțiva ani.

A) 1776 (Werenka, *Top.*, 133):

Varnița (cătun al Frătăuților).

1) Frătăuții Noi

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Câmpul Mare, Costișa, Dealul la Târnauca, Deasupra Costișei, „Dubraze“, Fântâna Albă, Iacobasa, „Kujila“, „Kruhloi“, Loziile Negre, Mitoc, Pârăul Rusului, Ruda, Spre Iacobasa, „Stinzen“, Târnauca, Târnauca deasupra Heleșteului, Țarina Sascăi („Saski“), Țarina Țiganului („Cihaneu“), Unghiul Popii.

2. *Pâraie*: Clinovieț („Klinowiec“), Pârăul Cârstii („Kierstiej“), Pârăul Rusului, Ruda, Șirlivățul, Târnauca, Tremineasa.

3. *Văi*: Loziile Negre.

4. *Păduri*: Berina, Cetate („Czetakie“), Câmpul Mare, Costișa, Hulpărie („Hulpare“), Pentiasca Cârstii, Rozane, Vuliva.

5. *Dealuri*: Câmpul Mare („Kimpomare“), Hulpărie, Pentiasca Cârstii.

6. *Alte numiri*: Fânațele „Chihaneu la Suceava“, Livezi („Lewady“), Toloaca.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Câmpul Mare, Ruda, Vuliva.

2. *Părțile satului*: Sasca. Târnauca, Valea în jos, Valea în sus.

3. *Țarini*: Arșița, Câmpul Mare, Covalca, Horaiț, Iacobasa, Târnauca, Unghiul Popii, Zapodia.

4. *Fântâni*: Cazacu, Fântâna lui Ștreangă Iftemie, Horaiț, Iacobasa, Ivănești, Jităria din Jos, Jităria din Sus, La Cornițeni, Moiscuceni, Târnauca.
5. *Pâraie*: Gârla morii, Pârăul Rusului, Târnauca, Trimineasa.
6. *Târle*: Besnia, Hulpare, Iacobași, Pietroasa, Târnauca, Undi Popii.
7. *Păduri*: Berina, Dragan, Hulpari, Țigănaș.
8. *Dealuri*: Căpreni, Dealul Popii, Iacobasa, Olăreni.

2) Frătăuții Vechi

Numiți mai înainte Frătăuții pe Suceava.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Cătune*: „Androszaner“ (Andrieșeni (?)), Hurjueni.
2. *Țarini*: „Boczker Popi“, Chirășeni („Kiraszeniec“), Covășeni („Kowaczeniec“), Livada, Mălituri („Molitur“), Ogorul Domnesc („Ugordomneska“), Țarina Rusească.
3. *Țarini* (cu nume germane): Baumgewann, Dorfgewann, Eichgewann, Halbgewann, Kasgewann, Langgewann, Schwalgewann.
4. *Alte numiri*: Bahna, Gârla Morii, Grădina, Toloaca.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Tocmitura.
2. *Părțile satului*: Barc, Bideni, Buzileni, Covășeni, Ionești, Maleni.
3. *Țarini*: Bahna, Mălituri, Ogorul domnesc, Prundul Sucevei, Tocmitura, Toloaca de Jos, Toloaca de Sus, Țarina Rusului.
4. *Pâraie*: Pârăul Hambarului, Pozinul, Voitinellul.

c. 1911 (*Harta Ocol. silv. Frătăuți*):

Frătăuții Noi și Vechi

1. *Pâraie*: Berina, Bilca Mare, Camenica, Poiana Liacului, Poiana lui Gavriluță, Poiana Lungă de Jos, Poiana Lungă de Sus, Poiana Puhenilor, Poiana Runcului, Porcăria, Rogotoaia, Runcul iepurelui („Runc epurie“), Strigaria, Țugui.

FRUMOASA

Moșie veche. Există și în secolul al XV-lea. E amintită în hotarnica satului Borghinești din 1456: Crasna⁷⁵, lângă Șomuz (Costăchescu, *Doc.*, II, 583). La 1782 „praedium Formosa“ era al Mitropoliei Moldovei (*Acta gran.*, X, 360). Harta cadastrală a satului Bosanci, din 1782, consideră „praedium Formosa“ drept o parte a teritoriului satului Bosanci, situată în partea nord-vestică, alături de hotarul Litenilor. La Frumoasa se hotărea cu moșia Arenii. Era situată între satele Liteni, Sânt Ilie, Areni, Bosanci și frontiera Moldovei. La 1582, Frumoasa se mai numea și Sâliștea Bulaiului (*Condica morților de la biserica Sf. George din Suceava*, 163). Astăzi un cătun al Bosancilor și un cătun și o țarină a satului Sânt Ilie se numesc *Frumoasa*.

A) a. 1458 (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 16):

1. *Pâraie*: Pârăul Frumoasa (Crasna), Ciolota, Criva, Hului, Petriminiasa, Pârăul Alb, Pârăul Draganului, Rogotești, Tomescul.

2. *Păduri*: Albina, Bâlca, Bohorodici, Calul Ungurului, Fundătura, Fundoaia, Hului, Ilenca, Pârăul Adânc, Pârăul Alb, Tomescul, Varnița, Vuliva.

3. *Poieni*: Cărpiniș, Cireșu, Coniac, Crușina, Grigoriuc, La Criva, „Ocoli“, Picioru Porcului, „Podaleni“, Poiana Cirorului.

b. 1782 (*Acta gran.*, IX, 308):

Iazul Liahul pe Pârăul Frumoasa.

B) 1783 (*Acta gran.*, X, 378 – 382):

Drumul Mare al Câmpulungului: Movila (Dealul) Iazului („Iasului-er Hügel“), Pârăul Frumoasa, Pârăul Șomuz, Valea Frumoasa.

FRUMOSUL

C) 1787 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Cracan, Câmpul Dragoșei, Dealul Brazilor („Dialul Braschilor“), Deia, Frasin, Runcurile Dragoșei sau Bobeica, Șesul Brazilor, Tomnatec.

⁷⁵ *Crasna* în traducerea slavă a toponimicului românesc *Frumoasa* (n.a.).

2. *Alte numiri*: „Arschitza Higu“, Arșicioara (imaș și proprietate a lui St. Chicheriță), Arșița Dragoșei (imaș), Arșițele Frumosului („Arschicella Formosului“), Dealul Bobeica, Dealul Brazilor, Dealul Socilor, „Dialu lui Biltschuk“, „Haku“, „La preluka Bradu“, Livada lui Negură, Măgura, „Miestiekanischu“ [sau] „Niestiekanischu“, Muncel, Obârșia Dragoșei (loc), „Paroii a Dschistruluj“, „Parou luj Botie“, Piciorul Lung sau Tomnatecul (imaș), Piciorul Lupoaii, Pârăul Deia, Pârăul Deița, Pârăul Dragoșa, Pârăul Frasinului, Pârăul Frumoasa, Pârăul lui Cracan, Pârăul lui Lisoii, Pârăul lui Vasile („pereu a lui Wassille“), Pârăul Lupoiaia, Pârăul Prelucii, Pârăul Rece, Pârăul „Todoskaraluj“, „Podrigie“, Poiana Calu, Poiana Fierului („Cherului“) [sau] a lui Lupu Chicheriță, Poiana Lungă, Poiana Lupoiaia, Poiana Mărului, Poiana Negura, Poiana Soci („Sodschi“) (fânaț), „Pojanna Draboi“, Prelucile, Primatarul („Primatuola“, „Primaturla“), Prislopul Popii, Runcul Fusii, Runcul Sandului (fânaț).

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Câmpulung):

1. *Țarini*: După luncă, Dragoșa, Fundul Frumosului.
2. *Pâraie*: Arsura, Arșicioara, Bobeica, Dragoșa, Frumosul, Fusa, Glod, Higa, Lungu, Lupoiaia, Măru, „Mystik“, Pârăul Smizilor, Prislop.
3. *Păduri*: Măcriș.
4. *Poieni*: Arșicioara, Calu, Comarnic, Cracii Dragoșei, Cucureasa, Fusa, Higa, Lupoiaia, Măru, „Mystik“, Paltin, Piciorul Lung, Prislop, Rotunda, Scorșetu, Smizi, Șutu, Zăvoiu Dragoșei.

b. 1912 (Harta Ocol. silv. Vama):

1. *Cătune*: Brazi.
2. *Părți de pădure*: Arșița, Bobeica, Comarnic, Dragoșa, Hâga, Mănăstire, Paltin, Pădurea Mărului, Piciorul Glodului, Piciorul Lung, Piciorul Mare, Pârlitura, Prislop, Rotunda, Scorșet, Smidovatica. [Alte nume] Măcriș, Stănișoara, Sub Preluci.

C) 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Dealul Bradului, Deia, Dragoșa, După Luncă.
2. *Părți de sat*: Fundul Frumosului, Gura Dragoșei.
3. *Țarini*: Bahna, După Luncă, În Tei, Prăure, Șesul Dragoșei.

4. *Pâraie*: Ciolan, Deia, Dragoșă, Frasin, Frumosul, Fundoaia, Fundul Frumosului, Pârăul Higei, Pârăul La Mănăstire, Pârăul Rece, Pârăul Repegiu, Poiana Mărului, Pârăul Bobeicei, Scorușeț.

5. *Râuri*: Moldovița.

6. *Văi*: Bahna.

7. *Lunci*: Luncile Dragoșei.

8. *Păduri*: Arsură, Arșița, Bouăria, Calu, Cucureasa, Fundoaile, Hâga, Imașul, La Mănăstire, Lupoia, Măcriș, Paltin, Piciorul Armencei, Piciorul Lat, Piciorul Lung, Piciorul Mare, Pârăul Bobeica, Poienița Șutului, Rotunda, Sechelbe, Scorușeț, Smidovatic.

9. *Dealuri*: Ciorneni, Cucureasa, Dealul Bradului, Dealul Dragoșei, Dealul Solcanului, Făget, Frășiניș, Fundoaia, Fundoaile, Lupoia, Molodeschi, Runcul Mare, Runcul Sandului, Scăuele, Soci.

10. *Munți*: Arsură, Bobeica, Bobeica Primatarului, Comarnic, Hâga, Poiana Mărului, Poiana Negurești, Prislop, Scorușeț, Tomnatic.

FUNDUL MOLDOVEI

A) a. 1697 (Stefanelli, *Doc. câmp.*, 17):

Dâmbul lui Cujbă, Orata (munte), Poiana Oița, Strâmtura din Gios, Strâmtura din Sus, Strâmtura Oratai.

b. 1736 (*ibidem*, 34):

Oița (munte), Orata Mică (munte).

c. 1748 (*ibidem*, 45 – 46):

Arșița, Botășel, Botășelile (pâraie), Dealul Colacului, Dealul Rău, Iruga⁷⁶. Poiana Paltinului, Preluca Giurgii, Runcurile Rele.

d. 1761 (*ibidem*, 62 – 63):

Bâtca, Lazu lui Cujbă, Moșia Botăș, Piatra Oiții, Piatra Orășii.

e. 1785 (*Acta gran.*, V, 159 – 163):

Bahna Rea, Botușul („Botăsu“), În gura Negrii, Lefile (munte), Moșia

⁷⁶ Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 46, n. 2: "Iurugă sau mai bine irugă se numesc acele adâncituri verticale în corpul muntelui, care sânt rupte de ploii și pe care ploile se scurg la vale, rupând tot mai mult din corpul muntelui" (n.a.)

Heghi, Movila Flămânzilor, Opcina, „Pareul in Kapu Bottoschul“, Pârăul Botășel, Pârăul Chirbi, Pârăul Neagra, Plaiul Moschici.

f. 1787 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 173 – 174):

Fântâna Veche, În Podireu, Între Pietre (loc), Obcioara (munte), Pe sub Obreje, Pârăul Păltinișului, Pârăul Tătârçuța, Stânca Flocoasa.

g. 1792 (*ibidem*, 224 – 225):

Drumul Vechi, Runcul Vacilor, Vadul Răchitișului, Zăpodie.

h. 1793 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 53):

Arșița (țarină), La Ciuhă, La Orăți, Pârăul de la Ciuhă, Pârăul Runculeții, Pârăul Smizi.

i. 1795 (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 252):

Dermocsa (munte).

j. 1801 (*ibidem*, 292):

Gura Plăiuțului, Pârăul Prașcăi, Runcul.

k. 1806 (*ibidem*, 327):

Afinitul cel Mare, Arșicioara, Arșița, Muntele Fășcăresc (al familiei Fășcu), Tătârçuța.

l. 1807 (*ibidem*, 333):

Mănăilă (munte), Opcioara (munte), Sunătoriul⁷⁷ cel Mare (munte și Pârău), Tătarca (munte, Valea Stâniei).

m. 1811 (*ibidem*, 350):

Chimănu - (parte de loc, numită după Pârăul lui Timon, căruia locuitorii îi zic și Pârăul Timului sau Pârăul Chimăn)

n. 1815 (*ibidem*, 362):

La Holuțeni (loc).

o. 1825 (*ibidem*, 389):

Fântâna lui Călbază (parte de loc), Opcina Ursului.

p. 1832 (*ibidem*, 399):

Podireiul

⁷⁷ Numit de asemenea *Sinatoriul* și *Senatorul* (Ștefanelli, *Doc. câmp.*, 335, n.1). *Sunătorul* înseamnă cascadă sau ecou. Cf. Matasă, *Câmpul lui Dragoș*, 45, 48, 62 (n.a.).

r. 1832 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 105):

Arșița Ungurenilor (țarină), Bahna, Corhana, În Zăvoară, Pârăul Smizi.

s. 1840 (*ibidem*, 115):

Pârăul Zătinului, Smida Ungurenilor.

t. 1788 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Arșița („Arschet“), Arșița Arseniasa, Bobeica, Dealul Cailor, Dealul Negru, Dealul Răchitișul, Dealul Rău, Delnița, Flora, Măgurile („Magurela“), Peciște („Pieczyste“), Piatra lui Fășcu („Piatra a lui Fysko), Plaiul lui Moschici („Plai lui Moskic“), Runcurile, Smida Arseniasa.

2. *Alte numiri*: Arșița Hegii, Bobeica (deal), Dadu, Dealul Cailor, Dealul Colacului, Dealul Negru („Negerij“), Dealul Rău, Opcina Ursului, Pârăul Argeloaia („Pereu Ūrgeloja“), Pârăul Arseniasa, Pârăul Bobeicii, Pârăul Bobeicuța, Pârăul Botușelu, Pârăul Cailor, Pârăul Cârlișturii, Pârăul Colacului (Poreu Kulakow), Pârăul Gârbi, Pârăul Izvorul Colacului, Pârăul Leușteanu, Pârăul Lițu („Licu“), Pârăul Prașca („Praschki“), Pârăul Rău, Pârăul Râpii, Pârăul Robului, Pârăul Runcurile, Pârăul Sasului, Pârăul Tătărcuța, Pârăul Timon, Pârăul Țimpăilor, Pârăul Valea Stâniei („Poreu Valia Stini“), Poiana lui Grig. Șalvar din Sadova, Poiana Pinilor, Poiana Priluce, „Poreu Lucului“ (Lițului?), Runculețul (munte), Vadul Negrii („Negerij“), Vârful Răchitiș („Rekodioz“).

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

1. *Cătune*: Ardelloaia, Arseniasa, Arșița Hegi, Arșița „Ploschnici“, Bobeica, „Botuș Braniște“, Chicera, Ciciuli, Cârliștura, Cocoș, Dealul Negru, Dosul Cârlișturii, Frunzi, Holnieni, Pinetul, Pârăul Cailor, Răchitișul Mic, Răchitișul Mare, Runcu, Smida Arseniasa, Teremoxa, Valea Stâniei.

2. *Fânațe*: Arșița Șalvarenilor, „Berkole“, Dealul Colacului, Delnița, Deluț, Lefe, Răchitiș, Răchitișul Mare, Smida Ungurenilor, Sterparu („Stierpa“), Tâmpa.

3. *Pâraie*: Andronic, Ardelloaia, Arseniasa, Botușel, Cârlibaba, Cârliștura, Făgețel, Fântâna Calbazi, Genuni, Gârbu, Leuștean, Moroșan, Neagra, Opcina, Opcioara, Păltiniș, Pârăul Cailor, Pârăul

Pinetului, Pârăul Robului, Pârăul Simizilor, Runc, „Ploschnici“, Runculeț, Sinatoru, Sterpar, Strâmtura, Tatarca, Tătărcuța, Teremoxa, Timon, Tâmpa, Tonigar, Valea Stâniei.

4. *Păduri*: Afinitul cel Mare, Ciungi, Colacul, Dadul, Dealul Negru, Dealul Rău, Fântâna Calbazi, Flora, Glodu, Manailă, Opcina, Opcioara, Pădurea Rea, Păltiniș, Piatra lui Fâșcu, Preluca, Preluci, Râpe („Repa“), Runculeț, Sunătorul („Sinetoru“), Tatarca.

5. *Dealuri*: Bâta Tatarca, Chicera, Dealul Cailor, Dealul Colacului, Dealul Rău, Opcina Arsineasa.

6. *Munți*: Găina, Opcioara.

7. *Alte numiri*: Plaiul Mostici, Plaiul Tatarilor.

b. 1891 (Popovici, *Runc*, 705, 706, 711):

Dealul Runc, Runcul Secarelor, Runcul Secătorelor, Runcul Țimpenilor, Runculeț.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Arseneasa, Botuș-Braniște, Botușel, Ciumuca, Cârliștura, Colacu, Deluț, Dâmbul Colacului, Handal, Holnău, Lefe, Pârăul Cailor, Pârăul Moroșanului, Pârăul Negri, Robul, Secări, Tatarca, Timon (Timăn), Tonigărești, Valea Stânei.

2. *Iazuri*: Bedrulea, Lehaci, Ursescu.

3. *Pâraie*: Amar, Arseneasa, Botușel, Ciumuca, Colacul, Cozarca, Dealul Rău, Delnița, Derimoasa, Gârbe, Gliga, Leuștean, Mândrileni, Neagra, Opcioara, Orata, Păltiniș, Pârăul Cailor, Pârăul Chirilii, Pârăul Cârlișturii, Pârăul Lefilor, Pârăul Moroșanului, Pârăul Pinilor, Prașca, Preluca, Robu, Runc, Runculeț, Tatarca, Tătărcuța, Timăn, Valea Spinului, Valea Stânei.

4. *Văi*: Valea Stânei.

5. *Dealuri*: Ardelaia, Ciungi, Dealul Cailor, Dealul Negru, Dealul Rău, Lefe, Măgurele, Plaiul Mostici, Răchitiș, Runcul, Runculeț, Smida Arseniasa, Smida Ungurenilor.

6. *Munți*: Aluniș, Bâta Rea, Bobeica, Botușul Mare, Dadu, Deluț, Floarea, Frunzi, Glodu, Huhu, Manaila, Obcioara, Obcina Ursului, Oița, Opcina Arseneasa, Opcina Ursului, Orata, Păltiniș, Piatra Fâșcului,

Piciorul Caprei, Runc, Sterparu, Sunători, Tatarca, Tâmpa, Vârful Colacului.

GALANEȘTI (*Gălănești*)

La 1783 era un cătun al Vicovului de Jos. Pe teritoriul satului acestuia, partea de hotar indicată cu *n* IX în harta cadastrală din 1783 e numită Gallinestie. În apropiere era așezat cătunul Galanești.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Hurjuieni.

2. *Țarini*: Bahna, Barc, Bărcuț, Boicu, Brădet, Dealul Prisăcii, Dealul Ungureanului, Dealul Volocei, Gura Voitinelui, Lanul Tocmitură, Locurile nemțești, Maneuți, Mesteceni, Țarina Popii, Unghiul Popii, Voloca.

3. *Drumuri*: Drumul Hergheliei, Drumul Morii, Drumul Prundului, Drumul Țarinei, Drumul Voitinelui.

4. *Pâraie*: Pârăul Cârstenilor, Pârăul Vliajului, Pârăul Voitinelui.

5. *Lunci*: Cornul Luncii, Lunca Prundului Sucevii.

6. *Dealuri*: Dealul Brădețului, Dealul Prisăcii, Dealul Volocei.

7. *Târle*: Mesteceni.

*** GAVRILEȘTI**

La 1445, Ștefan Voievod dăruiește lui Mihail logofătul „un loc din pustie, aproape de granița leșească, anume seliștea Gavrilouții, ca să-și întemeieze sat“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 220). La 1446, același voievod întărește lui Mihail logofătul „satul la graniță, aproape de Sneatin, anume Gavrilouții, ce el însuși l-a întemeiat din pustie“ (*ibidem*, 239).

La 1455: „la graniță, sub Sneatin, Gavrilouții“ (*ibidem* 541).

La 1503 unul dintre cătunele satului Coțmanul Mare se chema Havrilăuți (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 225).

B) 1782 (*Acta gran.*, după Dan. *Cron. Episc. Rădăuți*, 254 – 255):

Dealul Cocoș, Drumul Sniatinului, Drumul Tâlharului, Pârăul Colocin, Pârăul Sovița.

C) 1782 (*Harta cad.*):

Bâtca („Budka“), Călinele, Dealul Călinilor, Dealul Movilii, „Kempu Zarinka“⁷⁸, Mociula (deal și poiană), Ruda, Săliște („Seliska“), Țarina Furilor, Valea Călinilor, Zboinița.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Joliib, Săliște, Sovița.

2. *Țarini*: Cadobii, Calanivca, Dealul Prisăcii, Mociuli, Movila, Ruda, Sovița, Zlodiica^{79a}.

3. *Pâraie*: Bridoc, Ruda, Sovița.

* GĂRBĂUȚI

La 1784 e menționat Gârbovățul (*Werenka, Top.*, 190). La 1495 e amintit boierul Petru Gârbovăț (*Bogdan, Doc. Șt.*, II, 40), dar nu putem ști dacă există o legătură între numele acestui boier și numele satului.

C) 1785 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Clinul, Dumbrava, Molnița, Sub Sinăuți, Sub Tereblecea, Toloaca.

2. *Alte numiri*: Dealul Gărbăuților, Pârăul Gărbăuți.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Țarini*: Dubova, Dumbrava, Huciu, La Cruce, Reditu, Roslovăț.

2. *Pâraie*: Pârăul Roșu.

3. *Dealuri*: Dealul Roșu.

GĂURENI

Până către sfârșitul secolului al XVIII-lea au constituit o parte a satului Românești. Partea de sus a Româneștilor s-a numit cu timpul și Găuleni și s-a dezvoltat ca sat deosebit. Numele acesta apare prima dată în documente la 1802: Găurenii ziși și Românești (*Bălan, Sate disp.*, 28 și *Doc. buc.*, VI, 99):

⁷⁸ Într-o copie a hărții din 1790, în loc de "Kempu Zarinka" apare "Serliwka" (n.a.)
Ucrainizare: *Țarina* > *Zarinca* (Țarinca) > *Serliwka* (n.e.).

^{79a} La 1782: Țarina Furilor (n.a.). Același proces de ucrainizare (n.e.).

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Suceava):

Costișa (Costiș); (deal și lan), Deal (țarină), Livada.

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Țarini*: Găvana, În Brazi, În Desagi, Sub Pădure.
2. *Văi*: Găvana, Valea Coastei, Valea Dumbrăvii, Valea Hleiștei, Valea Părăului, Valea Pânzarului.
3. *Dealuri*: Brazi, Dealul Ciuhei, Dealul Șerbăuților, Desagi.

GEMINEA (Gemene, Gemeni, Gemine)

La 1775, Geminea era un cătun și o poiană, care țineau de satul Stulpicani (Polek, *Ort.*, I, 38 și Werenka, *Top.*, 226–277). La 1742, numele desemna o simplă poiană: „Giumenii“ poiană, alături de Slătioara (Bogdan, *Sămile*, 233).

C) 1785 (Harta cad.):

1. *Părți de hotar*: Codrul la Gemini, Poiana Slatinii, Valea Cheilor.
2. *Alte numiri*: „A lui Diakuli“ (imaș), Arșița lui Filimon, Codrul Dealul Diacului, Dealul Căpățâna, Dealul Măgura, Dealul Muncelul Mare, Diacul (munte și Pârău), „Dial Surtschi“, Fânațele Slatinii, Măgura Gemini, Mestecănișul, Muncelul Mic, Pârăul Gemini, Pârăul Măgurii, Pârăul Muncel, Pârăul Muncelului Mare, Pârăul Slatinii, Poiana Dealul Căpățâna, Poiana Între Muncele, Poiana Măgura Mare, Poiana Măgura Mică, Poiana Muncelul Mic, Poiana Muncelului Mare, Poiana „Silima nova“, Valea Cheilor („Wale Kijilor“) sau Fundoaia (imaș), Valea Chirilului (imaș), Vârful Căpățâniei.

D) a. Sec. XIX (Of. cad. jud. Gura Humorului):

1. *Fânațe*: Mesteceni.
2. *Pâraie*: Botoșan, Gemine, Mesteceni, Ostra, Pârăul Armanului, Slătioara.
3. *Păduri*: Runcul, Urzica.
4. *Poieni*: Arșița Căpățânei, Chicera, Ciungi, Macura, „Makuricza“, Muncelul Mare, Mesteceni, Opalnic, Opcina Paltinului, Opcina „Pantella“, Sturza, Târnicioara.

b. 1931 (*Harta Ocol. silv. Stulpicani*):

1. *Pâraie*: Botușana, Căpățâna, Diacul, Gemeni, Hojda, Mesteceni, Muncel, Pârăul Cheilor, Slatina, Sturza.
2. *Păduri*: Botușana, Gemeni, Hojda, Muncel, Pârăul Cheilor.
3. *Alte numiri*: Căsoaia (loc), Jghiabul lui Anton (fânațe), Măgura Diacul (deal), Poiana Botușana, Poiana Căpățâna, Poiana Grosarului, Poiana Mesteceni, Poiana Muncel, Poiana Muncelul Mare, Poiana Opalnic, Poiana Popii, Poiana Smida, Smida Stânca (loc), Stânca (loc).

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Junci, Mesteceni, Mestișoara, Runcul, Șipote, Urzica.
2. *Părțile satului*: Bahna, Cheile, Hojda, Șipote, Tărnicioara.
3. *Țarini*: Afiniș, Arșița Grosarului, Căpățâna, Chicera, Diacul, Ferescul, Măgura, Mesteceni, Muncel, Obcina, Runcul, Șincari, Urzica.
4. *Izvoare*: Căpățâna, Hrebin, Măgura, Muncel, Obcina.
5. *Pâraie*: Gemenea, Hojda, Muncel, Pârăul Cheilor.
6. *Văi*: Hojda, Hosdeni, Muncel, Valea Cheilor.
7. *Lunci*: Șipote, Toplița.
8. *Păduri*: Arșița Grosarului, Bahna, Căpățâna, Hojda, Hrebin, Măgura, Mesteceni, Muncel, Paltin, Pârăul Adânc, Prislop, Urzica.
9. *Dealuri*: Burleanu.
10. *Munți*: Arșița Rea, Diacul, Hrebin, Măgura, Muncel, Paltin, Pâltru.

GIUMALĂUL, MUNTELE~

La 1584, Petru Șchiopul întărește donația făcută mănăstirii Sucevița de Solomon logofătul și de soția sa, anume a muntelui „cu pădure, ce-i zic Gemălăul“, cu toate pâraiele, izvoarele și poienițele (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, III, 252). Sub Bogdan cel Orb muntele fusese al lui Luca Arbure.

A) a. 1584 (Acad. *Doc. sec. XVI, Mold.*, III, 252, hotarnică):

Bârnarul (munte), Drumul Geminilor, Gura Dornei, Pârăul Cobolta, Pârăul Cobolta de Sus, Pârăul Gemălăului, Pârăul Putnișoara, Rădăcina (munte), Râul Bistrița, Râul Dorna, Râul Moldova.

b. 1732 (*Acta gran.*, V, 117):

Aceeași hotarnică, dar cu unele forme corupte ale numirilor topografice în traducerea germană a documentului. Obirschia Kelini în loc de Obârșia Chilieii; Gura Koboli în loc de Gura Coboltei, muntele Redesinilor pentru muntele Rădăcinilor.

B) 1783 (*Acta gran.*, III, 106–109 și V, 69–73):

Movilele „Marthi“ (la Dan, *Suc.*, 160, Movilele lui Matei), Movilele Sultanei, Obârșia Pârăul Izvor, Opcina, Pârăul Chilia, Pârăul Colbul, Pârăul Izvor, Pârăul Putnișoara, Râul Bistrița, Râul Moldova.

GLOD

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Catrinari, Gura Glodului, Păștinărești.
2. *Țarini*: În Păltiniș, La Chei, Șesul Popii.
3. *Pâraie*: Păștinărești, Pârăul Glodului.
4. *Munți și dealuri*: Dealul Drăgoișei, Piciorul, Surducul.

* GOGOLINA

La 1776 nu era un sat deosebit, ci constituia numai o parte a satului Stroiștii de Sus, pe Prut. După 1780, numele s-a extins cu încetul asupra întregului sat Stroiștii de Sus, înlăturând cu timpul din întrebuințare vechiul nume, care a rămas doar o reminiscență istorică (Werenka, *Top.*, 31). La 1833 e amintit „satul Stroiștii de Sus, ci-i zic și Gogolină“ (Balan, *Doc. buc.*, VI, 434).

GRĂNICEȘTI

Numele vechi al satului, până după jumătatea secolului al XVIII-lea, era *Crainicești*. Satul exista și în secolul al XV-lea, când făcea parte din ocolul Bădeuților (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 416). La 1615, Ștefan Tomșa îl dăruiește mănăstirii Solca (Acad. Doc. sec. XVII, Mold., III, 196). Pe la 1730 era săliște pustie, pe care se întemeiază un mic sat, cu vreo 23 de familii (Balan, *Doc. buc.*, V, 114–115). La 1785, era iarăși săliște:

„Granitschestie ist kein Dorf, sondern nur eine Gegend“ (Werenka, *Top.*, 208–209).

La 1785, se găsea între satele Milisăuți, Istensegits, Românești, Șerbăuți și Calafindești (*Harta cad.*)^{79b}.

A) a. 1709 (Balan, *Doc. buc.*, III, 151, hotarnică):

Capul Ciortării, Fântâna Rece, La Lozii, Prisaca lui Abăza, Ruptura Sucevii, Șesul Sucevii, Valea Nelepcei.

b. 1737 (*ibidem*, IV, 146 și Costea, *Solca*, 235, hotarnică):

Apa Iaslovățului celui Mare, Balta Rotundă, Capul Barcului, Dealul Ascuțit, Dolina, Drumul Mare, Drumul Vechi, Făgețele, Fântâna din Stânca, Fântâna lui Ștefan Vodă, Fântâna Rece, Fântâna Ștepcăi, Gura Zăpodii, Heleșteul Popii, Iazul Strâmbul, Pielele Vechi, Pârăul Horaițul, Poiana Grozii, Poiana Mihului (la Costea, *Solca*, 235: Poiana lui Mihai), Poiana Săcului, Rămnicul, Scurta (mlaștină cu arini), Stejeriș, Zăpodia.

c. 1742 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 147 și Costea, *Solca* 240–241, hotarnică):

Apa Horaițului, Balta Rotundă, Capul Barbicului (la Costea, *Solca*, 240: Creasta lui Barbuc), Dealul Ascuțit, Fântâna Rece, Iazul Strâmbul, „O scursură de Pârău care se cheamă Scurta“, Pârăul Mare.

d. 1766 (Costea, *Solca*, 272, hotarnică):

Casa lui Berae, Casa lui Lazar, Dealul cu Patru Stejari, Drumul Iancului Vodă, Fântâna Rece, Iazul Calafindeștilor, Pârăul cu Arini, Pârăul Horaiț, Pârăul lui Matei, Podișul.

B) 1783 (*Acta gran.*, V, 154–156):

La Muchea cu Trei Stejari („La mutie ku tri Stescheri“) – deal –, Pârăul cu Arini, Pârăul cu Cireși, Pârăul Horaițul, Pârăul Staniște, Șesul Mihalcii.

C) 1785 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Câmpul Iazului, Câmpul între pâraie („Kempo intropore“), Câmpul la Fântâna Țibului, Câmpul Săliștii, Dealul, Fânațul în Sus („Funaz In susz“), Fânațul la Fântâna lui Toader (Funaz la Fontina

^{79b} Vezi Ion Popescu-Sireteanu, *op. cit.*, p. 211 (n.e.).

a la Doder“), Fânațul la Pod („Funaz la Bod“), La Fântână, Pârăul Staniștii („Borostaneste“).

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Burdujeni, Pomete.
2. *Părțile satului*: Cotul Clipeni, Cotul Moroșeni, Pârăul Broaștei.
3. *Țarini*: Cărăscu, Ciomag, Cornet, Dealul Fântânii Țibului, Horaiț, În Luncă, La Rediu, Săliște, Staniște, Țarina de Jos.
4. *Drumuri*: Drumul Iancului, Drumul Horaițului, Gâtlan, Snijec, Țufleică, Bogdan, Drumul Cornetului, Drumul Mierloaicei, Drumul Tolocii, Drumul lui Ciocan, Drumul Morii, Draganca, Deleni, Livadă, Drumul Crucii, Drumul Săliștii.
5. *Dealuri*: Ciuha, Dealul Iancului, Dealul lui Țibu, Dealul Redelui, Deleni, Tiron, Țufleica.
6. *Cărări*: Cărarea Turcului, Ciuha, De la Ruptură, Peleșin.
7. *Pâraie*: Horaiț, Peleșin, Pârăul Adânc, Pârăul Boicului, Pârăul Broaștei, Pârăul Călinei, Pârăul Fântânii, Pârăul Mierloaicei, Pârăul Prisăcăriei, Pârăul Staniștei, Șușurac, Văduț.

GREAȚCA (v. *Hreatca*)

GRECII

Sat dispărut. La 1464, Ștefan cel Mare întărește diacului Toader Prodan satul „Greci pe Siret, lângă târgul Siretului“, cumpărat de la mitropolitul Teoctist cu 300 zloți turcești, dându-i voie să-și facă și moară pe apa Siretului (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 83). La 1488, Ștefan cel Mare obține, prin schimb de sate, satul Grecii și-l dăruiește mănăstirii Putna (*ibidem*, 347–348, și *Acad., Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, II, 96). La 1643, Grecii erau săliște: „Siliștea Grecii, ce iaste în ținutul Suceavei, lângă târg lângă Sireatiu, cu vad de moară și cu sladniță“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 241). La 1741 întâlnim următoarea mențiune: „Grecii și Teliciul pe apa Siretului, iar la Suceava, săliște fără de oameni“ (Bogdan, *Sămile*, I, 222). La 1782, Grecii erau o moșie „care e înglobată la satul Tereblecea și acuma are un hotar cu satul“ (*Acta gran.*, VI, 1047). Harta

cadastrală a satului Tereblecea din 1782 are titlul: „*Planul satului „Teriplesche” și a moșiei Greci, înglobate în hotarul acesta, apoi a celor două terenuri fără stăpân, Turiatca și Poiana*“. Grecii se hotărâu cu Tereblecea, râul Siret, frontiera Moldovei, Rogojeștii, Sinăuții și Gârbăuții.^{79c}

- A) **1488** (Acad., *Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, II, 96 și Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 422):
Drumul cel Mare, Fântâna de Piatră, Livada, Movila Săpată, Țarina.
- C) **1782** (*Harta cad. a satului Tereblecea*):
1. *Părți de hotar*: Odaia Turcului, Sub Târg sau Dubove („Sub Târg vel Dubova“).
2. *Alte numiri*: Pârăul Piskoria“, Pârăul Racovățul.

GROPANA (*Gropeni*)

Până către sfârșitul secolului al XVIII-lea s-a numit Rudești. Câtva timp localitatea s-a numit Rudești și Gropana (Balan, *Doc. buc.*, IV, 156–158). Într-un tabel al localităților bucovinene din 1780 apare numele Slobozia Gropina (Werenka, *Top.*, 176). La 1783, se hotărâ cu fostul teritoriu al orașului Siret, acum Verpole, numit și Negorșina, apoi cu Bălcăuții și Botoșănița (*Acta gran.*, VII, 318–325).

a. **1761** (Balan, *Doc. buc.*, VI, 32):

Pârăul Igrişte.

b. **1778** (*Acta gran.*, VII, 338):

Tufişurile de Clocotici („Klokotics Sträucher“), Dealul Igriş, „Pereu Gropenilor tsel mare“, Pârăul Igriş, Pârăul Negorșina, Valea Gropenii Mari.

C) **1785** (*Harta cad.*):

Părți de hotar: Corneț („Kornec“), Gropana („Kropana“), La trei Movili („La trymisyl“).

^{79c} Vezi id., *op. cit.*, p. 211–212 (n.e.).

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Țarini*: Biserică, Deal, Gavan, Rutuș, Râpă, Sub pădure.
2. *Dealuri*: Ciritei, Cruce.

GROPILE DE LA ZAHAREȘTI

În secolele XVII și XVIII era o moșie situată între satele Zaharești, Liteni și Sânt Ilie⁸⁰. Către sfârșitul secolului al XVIII-lea moșia a început să fie numită și Căldărușa (Balan, *Doc. buc.* VI, 305). V. *Căldărușa*.

GROPILE SUCEVII

La 1765, este menționată „moșia sfintei mănăstiri Sf. Ilie anume Gropile, ce au fost loc domnesc, care loc l-au dat danie ot mănăstire Sint Iliei luminații domni și să începe din hotarul târgului Sucevii“ (Balan, *Doc. buc.*, VI, 141). La 1781, în declarația egumenului mănăstirii Sf. Ilie se vorbește despre moșia Gropile, cu fânațe și câmp arător (*Acta gran.*, III, 29). Gropile Sucevii erau situate între satele Sânt Ilie, Stroiești, Zaharești și Liteni.

A) a. 1765 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 141–142, hotarnică):

Capul iazului, Drumul cel Mare al Câmpulungului, Drumul Ilișeștilor, Fântâna Arenilor, Frumoasa, Valea lui Nastur Armanul, Valea numită Prăpastiea^{81a}.

b. 1783 (*Acta gran.*, VIII, 110, hotarnica satului Stroiești):

Pârăul Pripasna (hotar natural între gropile mănăstirii Sf. Ilie și satul Stroiești).

GURA COȘNEI

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Crăleni, Romanești.

⁸⁰ Vezi Balan, *Doc. buc.*, IV, 148, zapis de vânzare din 1738 pentru moșia "Gropile de Zaharești", care se hotărăște cu Zaharești și cu Liteni (n.a.).

^{81a} E valea numită Pripasna, după pârăul cu același nume (n.a.).

2. *Pâraie*: Pârăul Cralenilor, Teșnița.
3. *Râuri*: Dorna, Teșna.
4. *Păduri*: Pădurea Tătarului, Teșna, Tofla.

GURA COSTINEI

În documentul dat de Ștefan cel Mare la 1490 pentru întărirea celor 50 de biserici ale Episcopiei Rădăuților se amintește satul la Gura Costinei (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 411). Bogdan identifică satul: „lângă Costâna de azi, în districtul Sucevii... din jos de Gura Solcăi, pe apa Sucevii“ (*ibidem*, 417). Satul a dispărut.

GURA HUMORULUI

La 1490, Ștefan cel Mare obține prin schimb și dăruiește mănăstirii Voronețului săliștea Poiana la Gura Humorului (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 435–438). În 1472 este menționată Gura Humorului cu Buorii, alături de Frasini și de poiana Mărdarii (Bogdan, *Sămile*, 233).^{81b}

- A) **1490** (Măzăreanul, *Voroneț*, 28, hotarul Poienii la Gura Humorului)
 Capul Rediului, Fântâna lui Dimitrii, Gura Izvorului, Piatra lui Andonii, Pârăul Humorului, Zăpodia.
- B) **1783** (*Acta gran.*, Wickenhauser, *Homor*, 159–160):
 Dealul Mare, Izvorul Rece, Movila Iepurelui, Pârăul Bouri, Pârăul Bucovățul, Pârăul Citacel, Pârăul Humorului, Poiana la Gura Humorului, Poiana Mărului („Apfolterwiese“).
- C) **1787** (*Harta cad.*):
1. *Părți de hotar*: Arăturile Strugarilor (câmp), Cojoc, Livada (câmp), Pe Bogdăneasa, Ploștina (câmp), Runcul „asupra Satului“, Runcul Ploștinii.
 2. *Alte numiri*: „A Onului Kostan“ (imaș), Arșița (imaș), Codrul (imaș), Curătura lui Chirilă (imaș), Dealul Vârvății („Dialu Vuervuetsi“), Fânațele Între Sat și Toplița, Fânațele Râpa Roșie („Röpparoschia“), Între Drum și Moldova (Öntra Drum schi Moldova) (imaș), La Toplița

^{81b} Vezi Nicolae C. Popescu, *Gura Humorului. Trepte de istorie*, [Galați], Ed. Porto-Franco, 1990 (n.e.).

(imaș), Lângă Vârvata (imaș), Lunca Vârvății, Pârăul Bogdăneasa, Pârăul Bourilor, Pârăul Cetății, Pârăul Humorului, Pârăul lui Cojoc, Pârăul Toplița, Pârăul Vârvata, Poiana Bourilor, Poiana Teilor, Poienile spre Runcul Vârvății, Runcul Cetății („Runku Tschitötsi“) (imaș), Runcurile Vârvății, Sub Runcul Cetății (imaș), Șesul pe lângă Moldova, Tarnița (imaș și poiană), Vârvata (fânațe).

D) a. Sec. XIX (Of. cad. jud. Gura Humorului):

1. *Țarini*: Arșița la Ploștina, Bocancea, Codru, Hamei, La Iaz, Lunca Pinului, Lunca Voronețului, Ploștina, Poiana lângă Humor, Râpa Roșie, Sub Țarină, Țarina Bogdănesei, Velnița, Voronețul Nou.
2. *Fânațe*: Bucovățul, Piciorul Înalt („Tischornald“), Pârăul Bocancea, Vârvata.
3. *Pâraie*: Bucovățul.
4. *Lunci*: Lunca Humorului, Lunca Pinului, Lunca Voronețului.
5. *Păduri*: Arșița la Ploștina, Bucovățul, Măgura, Velnița, Vârvata.
6. *Poieni*: Arșița, Arșița Bâtcei („Botki“), Tarnița.

b. 1926 (Harta Ocol. silv. Gura Humorului):

1. *Pâraie*: Bălcoaia, Bejenar, Bâtca Neagră, Brusturoasa, Gemănar, Isachi, Isvor, Ivalania, Între Craci, Între Sărături („Seratori“), Larga, Maghiernița, Mămuca, Păltiniș, Pârăul Bârnii, Pârăul Morii, Pârăul Poieni, Pârăul Reli, Pârăul Scăldătorii, Slătioara, Varnița, Voroneț.
2. *Păduri*: Ariniș, Bălcoaia, Brusturoasa, Căprăria, Isachi, Ivalania, Isvor, Între Craci, Larga-Pleș, Maghiernița, Mămuca, Obcina Voronețului, Pietra Pinului, Pârăul Bârnii, Slătioara, Sub Tatarca, Voroneț, Zăpodia.
3. *Alte numiri*: Arșița Bălcoaia, Bâtca Neagră, Brusturoasa (munte), Măgura (munte), Obcina Valea Seacă, Poiana Brusturoasa, Poiana Ivalania, Poiana Pleșa Mare, Poiana Pleșuica.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Boureni.
2. *Țarini*: Codru, Hamei, Lunca, Ploștina Prunculeasa.
3. *Pâraie*: Arinișul, Bogdăneasa, Fundoaia, Iezăr, Mesteceni, Pârăul Calului, Pârăul Dobrinului, Pârăul Humorului, Pârăul Irinei, Pârăul Socilor, Poiana Lupului, Ploștina, Vârvata.

4. *Râuri*: Humorul, Moldova.
5. *Lunci*: Lunca Boilor, Lunca Plopilor, Piatra Pinului.
6. *Păduri*: Arinișul, Bogdăneasa, Fundoiaia, Mestecăniș, Ploștina, Vârvata.
7. *Dealuri*: Arșița Boilor, Arșița Oilor, Bâta, Cetatea, Dobrinul, Măgura, Piciorul Înalt, Opcina, Tarnița.
8. *Râpi*: Dobrinul, Franțoaie, Râpa Roșie.
9. *Văi*: Mestecăniș, Valea Piciorului.

* GURA MOLNIȚEI

v. *Călineștii pe Molnița*. La 1784, Gura Molniții și Căndeștii formau o parohie (Werenka, *Top.*, 190). La 1783, în harta cadastrală a satului Căndești este notat drumul de la Rogojești spre Căndești „und bis in das sogenante Gura Molnizi“.

GURA NEGRI

Cătun al târgului Vatra Dornei.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Pâraie*: Neagra, Pârăul Rece, Poiana Runcului (Ulmulu), Vălcelele.
2. *Dealuri*: Arșița, Hulturul, Lazul, Ulmul.

* GURA PUTILEI

C) 1788 (*Harta cad.*):

1. *Cătune și părți de hotar*: Biscău, Bucovina, Camenița, Heciu („Hycza“), Ilena, „Kizie Woloszenitsa“, Mareniceni („Maryniczana“), Medveje, Rosoi, Sulovan.
2. *Alte numiri*: Pârăul Banilii, Pârăul Biscău, Pârăul Rosoș, Pârăul Tovarnița („Towarnica“), Putila (râu), Zhar (munte).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Hliboca (pădure), Pârăul Biscăul Mare, Pârăul Biscăul Mic, Pârăul Ceremuș, Pohar (parte de hotar), Prislop (parte de hotar), Revna (parte de hotar).

b. 1939 (Pref. jud., Insp. școl.):

1. *Cătune*: Biscău, Manciu leni, Pelipcove, Revna, Roșișnei.
2. *Părțile satului*: Ciripenca (Cerepanca), Chizi, Hliboca, Horbe, Pohar, Riji, Toloaca.
3. *Părți de hotar*: Bucovăț, Costișinca, Heciu, Hâncul, Hliboca, Pahar.
4. *Pâraie*: Biscău, Cerepanca, Chizi, Putila.
5. *Păduri*: Chizie, Heciu, Hâncul, Hliboca.
6. *Dealuri*: Afiniș („Afenec“), Chicera, Dealul lui Vasile, Târnicioara.
7. *Munți*: Chizi, Heciu, Pohar, Riji. Roșișnei.

GURA PUTNEI

Numită, înainte de 1918, Karlsberg. Era un sat de coloniști germani, întemeiat la 1797, cu ocazia construirii unei fabrici de sticlă (Grigorovitza, *Dicț. geog., Buc.*, 125).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

„Schunka Mare“ (Pârău, deal și pădure), Dealul „Humori“, Pădurea „Humori“, Pârăul Putna.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Huta.
2. *Țarini*: Putna, Straja, Vicov.
3. *Fântâni*: Izvorul, Ocna (cu apă sărată).
4. *Pâraie*: Putna.
5. *Râuri*: Suceava.
6. *Păduri*: Pădurea comunală, Toloaca, Valea Humorei.
7. *Dealuri*: Dealul Hutei, Scorbură.

GURA SOLCII

La 1490, Ștefan cel Mare întărește Episcopiei de Rădăuți „biserica la Gura Solcâi“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 411 și 417). Satul e situat la nord de Părhăuți, acolo unde Pârăul Solca se varsă în Suceava.

GURA SOLONEȚULUI

Sat dispărut. Era situat la răsărit de satul Costâna. La 1490, Ștefan cel Mare, constituind teritoriul Episcopiei de Rădăuți cu 50 de biserici, îi întărește și bisericile cu popii lor din satele La Gura Solonețului, La Gura Solcăi și la Gura Costinei (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 411 și 417).

* HARASEUCA

Hotarnica dintre satele Hlinața și Dracineț, din 1762, cuprinde informația că de teritoriul satului Dracineț ținea și satul Haraseuca (Balan, *Doc. buc.*, V, 75). E singura mențiune documentară a satului acestuia. Nici nomenclatura topică actuală a Dracinețului nu păstrează vreo urmă despre existența acestei localități.

* HATEINȚI

Sat dispărut, amintit în documente o singură dată ca săliște. La 1452, Alexandrel Voievod confirmă lui Mihail logofătul cumpărarea „seliștelor pustii, ce sânt la graniță, anume Ivancouții și Pogorilouții și Hateinții“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 423). La 1445, Petru Voievod îi întărește lui Mihail logofătul satele lui, între care și satele „la graniță, sub Sneatin, Gavrilouții^{81c} și mai jos de acesta Ivancouți și Pogorilouții „ (*ibidem*, 541). Documentul din 1455 indică deci iarăși trei sate la graniță, dar în loc de Hateinții din documentul din 1452 e amintit satul Gavrilouții. În ambele documente de întărire se menționează foștii proprietari ai celor trei sate de la graniță, care sânt aceiași și la 1452 și la 1455: Manea Globnicul și fiii lui. Pe baza acestor indicații, Costăchescu se întreabă dacă Hateinții nu sânt identici cu Gavrilouții (*ibidem*, 424), identificare pe care Balan (*Sate disp.*, 5) o consideră nejustificată. Balan crede că Hateinții trebuie să fi fost situați pe lângă Ivancăuți sau Pohorlăuți.

^{81c} Vezi *Gavrileşti* (n.e.).

HATNA

v. Dărmănești

*HELGEA

Sat care ține de comuna Banila Moldovenescă.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părți de sat*: Struhău.
2. *Pârtaie*: Berlanca, Bineasca, Capsaliuca, Cosovățu, Helgea, Hliboca, Marcoșiu, Mocerca, Struhău.
3. *Râuri*: Sirețelul.
4. *Poieni*: Țiganca.
5. *Dealuri*: Bineasca, Cosovăț, Grui, Hliboca, Holețchi Mare, Holețchi Mic, Marcoșiu Mare, Marcoșiu Mic, Popivan, Struhău.

HÂRTOP

Moșie amintită, la 1783, în hotarnica moșiei Răusenii Mici. Între Răusenii Mici și satul Răuseni se aflau Securicenii și moșia Hârtop, ambele în stăpânirea văduvei Ilinca Balș (*Acta gran.*, VII, 359). Astăzi o țarină din hotarul Bosancilor se cheamă Hârtop.

* HLIBOCA

La 1490 Hliboca era un sat cu biserică și cu popă (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 410). La 1493, Ștefan cel Mare întărește fraților Babici sătulețul Hliboca, la obârșia Derehluului, cumpărat de la Pavel Iudca (*Acad., Doc. sec. XV, Mold.*, II, 184).

În anul 1783, se hotăra cu satele Fărceni sau Presăcăreni, Petriceni, Camenca, Berești, Trestiana, Mihuceni și Cuciurul Mare (*Acta gran.*, IV, 103–117).

A) a. 1493 (*Acad., Doc. sec. XV, Mold.*, II, 184):

Pârăul Derehlu.

b. 1762 (*Acta gran.*, IV, 118–123 și Balan, *Doc. buc.*, III, 36):

Beretche, Dealul Bahnei, Fântâna fără Apă, Fântâna Hlibocii, Fântâna

Hlina, Fântâna Putredă, Fântâna Vârpca, Opcina Siliciului, Piscul „Kamina“, Pârăul Derehului, Vorâta.

B) 1783 (*Acta gran.*, IV, 103–117):

Bahna, Casa lui Vasile Adam, Fântâna „Verbo“ (Verba?), Groapa lui Grama („Grapa Grami“), Opcina („Schanzförmige Anhöhe“), Opcina (numită și Opcina Cuciurului, hotar între ținutul Sucevii și cel al Cernăuților), Opcina Siliciului cu piscul Camina, Pârâiașul Berestovăț („Perestowitz“), Pârăul Derehului, Poiana Bursucului („Poyana Pursukoului“), Poiana lui „Hoban“.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Dumbrava, Iablonăuți, Ploșcie, Săliște, Toloaca, Volovăț („Walowez“).
2. *Alte numiri*: Pârăul Berestovăț, Pârăul Volovăț, Poiana „Fataschinsky“, Poiana Hobarului, Poiana Mare, Poiana Savenco.

D) 1939 (Pref. jud. și Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Berestovăț, Bonderia, Cîntea, Cotul Vechi, Dumbrăvioara, Gârla, Poieni, Valovia.
2. *Țarini*: Bahna, Drumul Larg, Ialovăț, Obici Mare, Obici Mic, Părcăria, Putrina.
3. *Pâraie*: Burcut, Derehului, Pârăul Bursucului, Valovia.
4. *Păduri*: Burcut, Coliba, Neaghiu, Zamciste.
5. *Poieni*. Poiana Bursucului, Poiana lui Patruș.
6. *Dealuri*: Cîntea.

*** HLINIȚA**

La 1582, Iancu Saul dăruiește mănăstirii Pobrata satele Hlinița și Dracenița, „care au fost sub ascultarea Sipinților“ (Iorga, *Șt. și doc.*, V, 395).

La 1788 se hotăra cu satele Zeleneu, Revacăuți, Berhomet pe Prut, Dubăuți, Bordei, Revna, Mămăieștii-Noi, Dracineț (*Harta cad.*).

A) a. 1760 (Dan, *Suc.*, 210, hotarnica Revnei):

Poiana Corostova⁸².

b. 1762 (Balan, *Doc. buc.*, V, 75, hotarnică):

Balta Palatina, casa lui Travta, Cununa, Levențe, Mănăstirea lui Calmuțchi, Pârăul Cabinii, Pârăul Hlinița, Pârăul Lăpușna, Pârăul Lucheul, Pârăul Mesleu, Pârăul Toroșenețul, Pârăul Trostenețul, Podișul, Poiana Spasca, Rogoza, Rudca, Scursura, „care se cheamă Păduricea Lungă“.

C) 1788 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Berina, Poiana Spasca (Bojana Szbaska), Stâncă („Stinka“), Zamca (pădure).

2. *Alte numiri*: Poiana Horostovata, Poiana Mesteceni („Mestaka“).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Corostovata, Fundoaia, Rudca, Spasca.

b. 1895 (Romstorfer, in *Jahrb. des Buk. Landes-Mus.*, 1895, 9):

„Dialu Dracului“, Pârăul Hlinița, Pohar (deal), Spasca (deal).

c. 1908 (Grigorovitze, *Dicț. geogr. Buc.*, 147):

„Mozdzirne Zamchi“ (val întărit, construit de Poloni).

d. 1939 (Pref. jud. [Storojineț] și Insp. școl.):

1. *Cătune și părți de sat*: Bahna, Corostovata, Cotul de Sus, Fundoaia, Spasca, Stâncă.

2. *Țarini*: Bârna („Berina“), Cârpeniș, Doberezca, Dumbrava, Lunca, Rudca, Stâncă.

3. *Pâraie*: Hlinița.

4. *Păduri*: Rivna, Vela, Zamca.

5. *Dealuri*: Holmul, Pohar, Turca.

* HMIELOVUL

Localitate dispărută. La 1433, Vladislav regele Poloniei, întărește lui Ștefan, voievodul Moldovei, toate scrisorile date predecesorilor lui și-i

⁸² O poiana Corostova exista la 1546, în satul Micleşti, la obârșia Podragăi (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, I, 537) (n.a.).

dă orașele⁸³ Țețina și Hmelovul , „cu aceste ținuturi și sate, care aparțin lor, care orașe sânt așezate între țara noastră, a Rusiei și Moldova“. Se arată hotarul între aceste orașe și Polonia: râul Colocin, de la acest râu, drept spre câmpia Bolohovului până la râul cel mare, Dnistrul, mai sus de satul Potoc, care sat Potoc aparține Țării Moldovei“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 660–663). La 1473, hotarnica satului Ivancăuți cuprinde informația: „... spre Oșehlib până la dealul Olhovețului, și iarăși până la calea Hmielovului, și de aici... spre drumul Suhoverhului“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 180). După Balan, *Berladnicii*, cetatea Hmielovul a fost la Sipeniț.

* HORECEA

Existau două localități Horecea: Horecea Veche și Horecea Mănăstirii sau Liuzii Horecei.

*HORODIȘTEA (*Gorodiștea*)

La 1466, Ștefan cel Mare întărește Marușcăi, fetei lui Mihail Misici, satele ei de baștină: „Mihailăuții... unde au fost giude Petrincă și Mihucenii pe Trestiana, în gura Rudii, și Horodiște cu toate poienile di supt codru ce se numește Bozleşcoiu“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 107–109). Menționăm: 1518 Horodiștea (Wickenhauser, *Woronetz-Putna*, I, 2, 194); 1792 act dotal: „o jumătate de Mihuceni pe Trestiană, în gura Rujinoasei, ce este împreună cu Horodești și cu poienile sale“ (Balan, *Doc. buc.*, VI, 349), 1908: „Horodiștea, vechi cătun, în care s-au pus bazele comunei rurale de azi, Voloca pe Derehlu“ (Grigorovița, *Dicț. geogr. Buc.*, 111); 1908: „Horodiștea, deal, 515 m, se găsește în apropierea comunelor Voloca și Mihuceni“ (*ibidem*). La Bogdan (*Doc. Șt.*, I, 107–109) e greșită identificarea satelor menționate în documentul din 1466 cu localități din ținutul Orheiului.

⁸³ Țețina și Hmielovul nu erau orașe, ci cetăți întărite (n.a.).

HORODNICUL

La 1530, Petru Rareș întărește cumpărarea satului Horodnicul de Jos, „cu livada mai jos de Osoe“ (Acad. *Doc. sec. XVI, Mold.*, I, 322). La 1577, Ieremia Movilă cumpără și dăruiește mănăstirii Sucevița Horodnicul de Sus și Horodnicul de Jos, „cu iazuri și cu mori pe Pârăul Horodnicul și pe Pârăul Pozinul și cu poiene și curături⁸⁴ într-a lor hotară“ (Dan, *Suc.*, 152 și Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, IV, 174).

La 1785, ambele Horodnice (erau într-un singur hotar, nedespărțite) (Acta gran., III, 116–121, V, 79–85).

A) a. 1530 (Acad., *Doc.*, sec. XVI, *Mold*, I, 322).

b. 1597 (Dan, *Suc.*, 152, și Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, IV, 174):
Pârăul Horodnicul, Pârăul Pozinul.

c. 1778 (Dan., *Suc.*, 152 hotarnică în spre Voitinel):

Brădet (deal), Pârăul Horodnicului, Pârăul Pozinul, Pârăul Voitin, Opcina, Sub Brădet (fânațe).

B) 1783 (Acta gran., III, 116–121 și V, 79–85):

Coliba, Dealul Horodnicului, Dealul Pietros, Dealul Voitinului sau Vițău („Dealul Woytenul oder Wietschu“ (?)), Fântâna Voloca, La Mărul Roșu („La moru roschu“ loc), Mesteceni, Opcina („oder Rücken des Birkenwaldes“), Pădurea Corhana („Gorhana, oder Bergeeinriss“), Piscul Murelor, Pârăul „Boschnyanu“, „Boschianu“, „Bochnianu“, Pârăul Pozinul, Pârăul Valea Sacă, Poiana Haiciunca, Poiana Pietroasă, „Schalkanu“ (fostă pădure), Sub Codru, Traian, Vadul Pietros.

1) Horodnicul de Jos

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bahna, Besa, Brădet, Brădetul Nou, Călugărița, Colnic, Munteanca, Pădurice, Pietroasa, Rediu, „Teceu“, Tocmitura, Toplița, Zăpodie.

2. *Fânațe*: Colnic.

⁸⁴ Acta gran., III, 144 și V, 103, explicarea termenului curături: "im Walde zur Nutzniessung hergestelltes Erdreich (zur Nutzniessung bringender Terrain)" (n.a.).

3. *Pâraie*: Bâtcaciul („Butkacze“, Gârla Morii, Horodnicul, Lozescu, Pozinul.

4. *Păduri*: Cenușoaia, Dealul Horodnicului, Hodor, Lozescu, „Moczira“.

5. *Poieni*: Arșița, Cenușoaia, Horodnic, Lozescu.

b. 1931 (*Harta Ocol. silv. Codrul Voivodesei*):

1. *Pâraie*: Boisa, Toplița.

2. *Păduri*: Fața Lucescul, Frăsiniș, Hodor, Larice, Moșira, Pădurea Babei, Toplița.

c. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Călugărița.

2. *Părțile satului*: Balteți, Braniștea, Brădet, Colnic, Teceu, Vatra, Zăpodie.

3. *Țarini*: Bahna, Brădetul, Călugărița, Munteanca, Pădurice, Pietrosu, Tocmitura, Toplița.

4. *Pâraie*: Bosa, Braniștea, Călugărița, Horodnicul, Lozescu, Pozinul, Puciosul, Toplița.

5. *Păduri*: Cenușoaia, Codrul Voivodesei, Dranița, Frăsiniș, Hodor, Laura, Lozescul, Mocirla, Puciosul, Pietroasa, Toplița.

6. *Poieni*: Laz, Muncel.

7. *Râpi*: Braniștea.

2) Horodnicul de Sus

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bahna, Balțăți („Balcez“), Bapcea („Babcze“), Cealcău („Zcalkeu“), Cerbi, Câmpul Horodnicului, Fântânele, Lunca, Osoi, Peste Osoi, Reditu, Sub Osoi (Orsoi), Tecioara, Valea Sacă.

2. *Pâraie*: Horodnicul, Pozinul, Tecioara, Toplița.

3. *Văi*: Cerbi, Cetate, Valea Sacă.

4. *Dealuri*: Braniștea.

5. *Alte numiri*: Fânațele Braniștea, Livezile în Partea Topliței („Leweezele în parte Toplitz“), Pădurea Osoi, Poiana Pietrișoara, „Toloaca denapoe satului“, Toloaca înaintea satului.

b. 1931 (*Harta Ocol. silv. Codrul Voivodesei*):

1. *Pâraie*: Horodnicul, Lucescul, Puciosul, Teșoara, Toplița, Uliu.

2. *Păduri*: Ciungi, Ciungii Pietrișor, Ciungii Runc, Ciungii Slatinei, Drumul la deal, Puciosul Mare, Puciosul Mic, Runc, Runcul Ariniș, Runcul, Pârăul Tecioara.

c. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Părțile satului*: Balta Veche, Bălțați, Barc, Braniștea, Crușin, Deleni, Fântânele, Groseni, Lungoceni, Osoiu, Rede, Tecioara, Toplița, Vatra satului.

2. *Țarini*: Bălțați, Bapcea, Barc, Braniștea, Cărămidăria, Câmpul Bahna, Câmpul Tecioara, Codrul Voivodesei, Corneț, Fântânele, Jalcău, Luncă, Mălini, Osoiu, Rede, Runc, Toplița, Ulm, Valea Seacă.

3. *Pâraie*: Fântânelele, Horodnicelul, Horodnicul, Jalcău, Puciosul, Redița, Tecioara, Toplița.

4. *Văi*: Valea Boului, Valea Sacă.

5. *Lunci*: Corneț, Lunca de Jos.

6. *Păduri*: Cerbi, Cetatea, Ciungi, Codrul Voivodesei, Horodnicul, Hrinul, Petrișor, Pârăul Portiței, Puciosul, Runc, Slatina.

7. *Dealuri*: Dealul Cucului, Dealul Horodnicului, Osoiu.

8. *Râpi*: Braniștea, Osoiu.

* HOROȘĂUȚI

La 1782, se hotărau cu satele Dobronăuți, Pohorlăuți, Boianciuc, Vaslăuți și Cernauca (*Acta gran.*, IV, 76–85).

A) 1774 (*Acta gran.*, IV, 89–91, hotarnica unui sfert de sat):

Bahna, „Bahna Prihnojuluj“, Fântâna Putredă, Pârăul „Korepova“, Valea Doroftiuca.

B) 1782 (*Acta gran.*, IV, 76–85):

„Fontina lui Mihai“, „Fontina Putrida“, Movila, Pârăul Bahna, Pârăul Horoșăuțului, Poiana Cociuba, Poienița, Valea „Gura Prenoiului“, Valea „Koropova“, Valea lui Doroftei.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Fundoaia, Huțuleni, Maximeni.

2. *Țarini*: Cociuba, Coropova.

HREAȚCA

Sat dispărut, deosebit de satul Hreațca (Greațca), numire dată de popor satului Călineștii lui Ienache. La 1403, Alexandru cel Bun dăruiește mitropoliei Moldovei două sate „Avereștii, care-i la Suceava și alt sat, Hreațca, care-i aproape lângă Târgul Sucevei“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 48). La 1743 într-un act dotal este menționată „Moșia Hriasca pe Șomuzul Mic, în ținutul Sucevii, cu heleșteu, pomăt“ (Balan, *Doc. buc.*, IV, 221). La 1775, noua frontieră a tăiat în două moșia Hreațca. La 1783, „Praedium Chreasca“ se hotăra cu Plavalar, moșia Răusenii Mici, Bosanci și frontiera Moldovei. Astăzi Hreațca e un cătun al Bosancilor.

C) 1783 (*Harta cad.*):

„Djalu Restivanului“ (= Rehtivanului?), Pârăul „Fustikan“, Pârăul Rugina, Pârăul Șomuzul („Samosch“ – hotar în spre Moldova).

D) Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

Țarini: Dumbrava, Hreațca.

HRINCEȘTI

Sat dispărut. La 1588, Gheorghe, episcop de Rădăuți, dăruiește mănăstirii Sucevița satul „Hrinceștii pe apa Solcii și cu mori și cu heleșteu în Solca“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 103). La 1742, Hrinceștii erau „sat cu oameni, la Suceava“, proprietate a mănăstirii Solca (Bogdan, *Sămile*, I, 259) iar la 1782 erau o simplă moșie a aceleiași mănăstiri (*Acta gran.*, V, 130). Moșia Hrincești se hotăra la 1783 cu satele Milișăuți, Iacobești, Părhăuți, Toderești și Cajvana. Pârăul Nelepca forma, în parte, hotarul între Milișăuții de Jos și Hrincești (*Acta gran.*, III, 64). Înspre Iacobești hotarul merge de la dealul Nărușul Mare prin pădure până la Pârăul Solca, apoi peste acest Pârău la drumul ce vine de la Hrincești, în jos, apoi în linie dreaptă spre un cot al Pârăului Neliapca. Aici era triplex confinium Iacobești – Hrincești – Milișăuții de Jos (*Acta gran.*, III, 278). Între Toderești și Hrincești hotarul merge de la Pârăul Hliboca, unde se întâlneau hotarele Todereștilor, Părhăuților și Hrinceștilor prin pădure, pe la obârșia Pârăului Pietroasa, apoi pe acest Pârău până la gura lui, apoi pe deal în jos, la o scursură, ce dă în valea Pârăului Voina. La vărsarea

Scursurii în Voina era triplex confinium Toderești – Hrincești – Cajvana (*Acta gran.*, IX, 349–351). În harta cadastrală a satului Căjvana, din 1783, o parte a hotarului acestui sat e numită Hrincești.

A) a. 1588 (Balan, *Doc. buc.*, I, 103):

Pârăul Solca.

b. 1709 (Costea, *Solca*, 220):

Valea Nelepcei.

B) 1783 (*Acta gran.*):

Coasta, Nâruișul Mare (deal), Pârăul Adânc, Pârăul Hliboca, Pârăul Neliapca, Pârăul Pietroasa, Pârăul Voina, Scursura.

HURJUIENI

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Țarini*: Bahna, Bocico Popii (numită și Barcuț), Cascavan, Voloca.

2. *Fântâni*: Fântâna Cucului, La Priloage.

3. *Pâraie*: Voitinel (numit și Vleoj și Barcuț).

4. *Păduri*: Huciul lui Artemon.

5. *Dealuri*: Dealul Volocei.

* IABLONIȚA (*labloneți*)

La 1785, în hărțile marelui stat major austriac, era numită Iablonița românească („Iabloniz valoski“) (Werenka, *Top.*, 210).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Berdo, Dvoreleț, Hrebenășce, Plaiu.

2. *Alte numiri*: Pădurea Lăpușna, Poiana Staica.

b. 1939

1. *Cătune*: Holoșena, Ialovicioara, Plaiu.

2. *Părți ale satului*: Holoșina, Iablonița, Ogradele, Plaiu, Staica.

3. *Pâraie*: Ceripanca (Ciobanului), Cionnenchi (Negrișor), Dutca, Lăpușna, Lehei (Cascadei), Marenici, Pauc (Păianjenul), Pârăul Muscalilor, Pârăul Rău, Strejenschi (Pițigoilor), Suhei.

4. *Râuri*: Ceremuș

5. *Lunci*: Lunca Ceremuşului, Zăvoiul.

6. *Dealuri*: Cerleneţca (Roşu), Dealul Crevei (Şchiopului), Dealul Lung, Toveleţ.

7. *Munţi*: Berdo, Hrebeneşti, Maximeţ, Medveje (Ursului).

IACOBENI

La 1785, era numai un grup de case împrăştiate, care ţinea de Dorna (Werenka, *Top.*, 210–211). Are numele după familia Iacoban.

A) a. 1751 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 26, hotarnică):

Arşiţa lui Todaşcu (deal), Balta, Bâtca, Capul Hori de Sus, Făgiţâl, Fundul Herul, Opcina Mestecănişului, Ouşorul (munte), Piatra Hăului, Piciorul Hajului, Pietroasa, Pârăul Coşna, Pârăul Făgiţâl, Pârăul Tărnicioarei, Plaiul Dornenilor, Poiana Mare, Sâhla Suhărzăului.

b. 1765 (Ştefanelli, *Doc. câmp.*, 75):

Tolovan (loc)

c. 1793 (Balan, *Noi doc. câmp.*, 55, hotarnica muntelui Ciochina, împărţit în trei părţi):

Bâtca, Capul Piciorului lui Iacob, Ciochina (munte), Curmătura, Jghiabul Mare, Jghiabul Tărnicioarii, La Văcării, Livada, Măgura Mare, Ouşorul, Piatra Mare, Piciorul lui Iacob, Pârăul Coşna, Suhărzălul (munte).

d. 1794 (*ibidem*, 59–60):

Arşiţa de pe Heru (Arşiţa Herului), Breaza, Capul Strâmturii, Fundul Herului (ţarină), Hore, Izvorul Suhărzălului, În Săcătura, La Glod, Pârăul Agiăstrului, Poiana la Hora, Tolovanul, Zvorişte.

e. 1794 (*ibidem*, 62–63):

Balta, Capul Ciuţilor, Capul Piciorului, Capul Poienii, Casa lui Rusu, Coasta Tolovanului, Curăţitura, Gardul Ticşii (al lui Ticşa), Glodul, Livada din Vâţălărie, Mestecănişul, Obârşia Fântâniei, Pârăul Caşimelii, Pârăul cel Răpede, Pârăul Gardului, Pârăul Puciosului, Pârăul Zvoriştii, Poiana Tolovanului, Preluca, Puciosul, Secătura, Valea Putnei.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Câmpulung*):

1. *Pâraie*: Ciotina („Czatina“), Pârăul Fierului, Pucios, Suhărzal.

2. *Poieni*: Oușor, Oușorul Iacobenilor.

3. *Munți*: Arșița Mică, Arșița Rea, Fundu Fierului (Cerului), Munte („Muntic“), Oușorul („Uszor“), Puciosul, Suhărzul, Tolovanul, Văcăria.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Iacobeni*):

1. *Pâraie*: Ciotina, Haju, Oala, Pârăul Fierului, Pârăul Italianilor, Pârăul lui Toader, Pârăul Pietros, Pârăul Rău, Puciosul, Runcu, Tisa, Văcăria.

2. *Păduri*: Arșița, Arșița Mică, Ciotina, Clementi, Clopaci, Dandoaia, Dealul Rău, Fața Băii, Fântânele, Haju, Opcina Mare, Pietroasa, Pârăul Rău, Plaiul Suhard, Poiana Oala, Puciosul, Romaga, Runcul, Suhărzul Mare, Tisa, Tolovan, Ticșa.

c. 1939 (*Pref. jud. Câmpulung și Insp. școl.*):

1. *Cătune*: Ciotina, Haju, Mestecăniș, Puciosul, Valea Putnei.

2. *Părțile satului*: Cărauș, Clopaci, Dandoaia, Haju, Horia, Pârăul Fierului, Pârăul Țiganilor.

3. *Țarini*: Brezuța, Fundul Fierului, Muncelu, Oușorul, Plaiul Suhardului, Runcu, Tolovan, Țarina Văcăriei.

4. *Pâraie*: Ciotina, Fierul Tisei, Haju, Pietroasa, Pârăul Rău, Pârăul Țiganilor, Puciosu.

5. *Dealuri*: Arșița, Clopaci, Fierul, Mestecăniș, Runcu, Tolovan.

6. *Munți*: Oușorul, Suhardul.

IACOBESȚI

La 1700 este menționat satul „Iacobești, la apa Sucevii, ținutul Suceava, la gura Pârăului Horaeț, cu vad de moară pe apa Sucevii și pe Pârăul Horaeț“ (Balan, *Doc. buc.*, III, 109). La 1742 era săliște (Bogdan, *Sămile*, 277). Pe la 1780, administra.... „Pe această fostă moșie Iacobești și pe o parte învecinată din Milișăuții de Jos, care e al mănăstirii Sf. Ilie, se află acuma nou întemeiatul sat, care, ce-i drept, aparține la două stăpâniri din cauza liniei de hotar, dar formează un singur sat, și moldovenește e numit Iacobești, dar de coloniști e numit Fogojd Isten“ (1783, *Acta gran.*, IV, 273, hotarnica Iacobeștilor). La 1774, aveau 27 case, dar „Ungurenii din Iacobești“ la acea dată era săliște, iar în 1779

erau sat cu 63 de familii (Werenka, *Top.*, 176). La 1783, se hotărau cu satele Milișăuții de Jos, Romaneștii, Călineștii, Mărățeii, Părhauții și Hrinceștii (*Acta gran.*, IV, 273–279).

A) 1659 (Balan, *Doc. buc.*, II, 161, hotarnică):

Fântâna lui Băloș, Fântâna Putredă, La Cornișor, Lazul Mangelui, Pârăul Horșeș, Pârăul Racova, Poiana de Jos, „Racoviță care se cheamă Malova“ (Racovățul Mic). ●

B) 1783 (*Acta gran.*, IV, 273–279):

Fântâna lui Baloș, Fântâna Putredă („Sumpf Funtina Putrida“ – mlaștină), Gârla Morii, Năruieș (pisc), Opcina Dănilieștilor, Pârăul Dănila, Pârăul Horașul, Pârăul Lamba, Pârăul Neliapca, Pârăul Racova, Pârăul Racovățului⁸⁵, Pârăul Solca, Poiana Mare, Tăietura Nemților sau Palanca (numită de obicei Piciorul Vulturului; deal).

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Dealul Mare, Lunca Mare, Solca, Sub Deal, Sub Pădure.
2. *Pâraie*: Horașul, Solca.
3. *Păduri*: Greața.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Cătune*: Gura Solcii, Vatra Satului.
2. *Țarini*: Gura Solcii, Lunca Mare, Neleapca, Vatra Satului.
3. *Pâraie*: Horașul, Racova, Racovățul.
4. *Păduri*: Neleapca, Racovățul.
5. *Dealuri*: „Dialu Kruce“, Racova.
6. *Alte numiri*: Livezi („Lewady“).

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Cătune*: Racova.
2. *Părțile satului*: Pe deal, Pe Vale.
3. *Pâraie*: Pârăul Ursului.
4. *Dealuri*: Dealul Viei.

⁸⁵ La Balan, *Doc. buc.*, IV, 134, greșit: Pârăul Racoviței (n.a.).

* IALOVICIOARA

Cătune a trei sate: Iablonița, Plosca pe Putila și Șipotele Sucevei (*An. Arhid. ort. Buc.*, 1922, 32, 33, 34). Cătunul din Șipotele Sucevei are și el cătune: Iarovița și Ialovicioara de Jos.

IASLOVĂȚUL

La 1575 era sat (*Acad. Doc. sec. XVI, Mold.*, III, 55), la 1625 săliște „Săliștea Iaslovățul, pe apa Solcii“, la 1783 iarăși sat (*Balan, Doc. buc.*, I, 104).

B) 1783 (*Acta gran.*, V, 146–148):

Dealul Făgețel („Feschetzel“), Dolina, Gura Zăpodiei, Opcina, Pârăul Făgețel, Pârăul Iaslovățul, Pârăul Pietroasa, Pârăul Suha sau Seaca, Poiana „Grozi“, lui Groza, Valea Făgețel.

C) 1786 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Dealul Cepăria („Dialo Czeperia“), Dialul Prisăcii („Dialo Bresyci“), Dumbrava, Făgețel („Fesecel“), „Gina Hora“, Gura Iaslovățului, În Dealul lui Trif, Muncel, Pârăul Ciobotarului, Pârăul Popii („Bergo Popy“), Rediul Bughii („Rozobugi“), Țarina, Țarina Crivățului, Țarina între Poduri („Czarena intro Bodu“).

2. *Pâraie*: Crivățul, Iaslovățul, Solca.

D) a. Sec. XIX (*Insp. cad.*):

Țarini: Bercu (= Barcu), Câmpul Mare, Dolina, Dumbrava, Serțu Mare, Țarinca, „Undelni-Trup“.

b. 1914 (*Harta Ocol silv. Solca*):

Dealul Bughi

c. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Părțile satului*: Cotul de jos, Cotul de sus.

2. *Țarini*: Bârc (= Barc), Câmpul Mare, Dolina, Șesul Morii, Șuvar, Țarinca, Unghiul lui Trif.

3. *Fântâni*: Budăi, Ciurgău, La Loză.

4. *Iazuri*: Iazul Morii.

5. *Pâraie*: Hondrus, Iaslovăț, Loghin, Pârăul Glodăriei, Săcu, Trei Pâraie.

6. *Lunci*: La Morișcă, La Podul Iaslovățului, Lunca Popii, Moara Cajvanei.

7. *Dealuri*: Movila lui Cioadă.

8. *Râpi*: Râpa Cerbului

* IGEȘTI

La 1428, Alexandru cel Bun dăruiește lui Crâstea și soției sale Maria satul Iujinții (Costăchescu, *Doc.*, I, 211). La 1481 sânt menționați Ijeștii pe dealul Putnei (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 252). La 1783, se hotărau cu: Pătrăuții, Budenițul, Ciudei, Crasna și Branștea Putnei (*Acta gran.*, IV, 211, 219).

A) a. 1428 (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 252):

Dealul Putnei.

b. 1723 (*Acta gran.*, IV, 247):

Pârăul Brustur, Pârăul Crivățul, Pârăul Loziile Negre.

c. 1775 (*Acta gran.*, IV, 228–236):

Bahna, Băhnița, Capătul de jos al „Senivirului“, Dealul Danciului, Dealul „Pogorulue“, Găvan, Piatra lui Savul, Pârăul Brusturilor, Pârăul Hotarului („Hotar“), Pârăul Lupinu, Pârăul Miculici („Mihulics, Mikulicsuluj“), Pârăul Vlădichii („Vladika“), Pârăul Ursoaia, Poiana Frumoasă, Poiana Popii, Poienița Lungă, Prisaca episcopului Calistru, Sirețelul, Toplița (oder warmes Wasser“).

B) 1783 (*Acta gran.* IV, 211–219):

În Buza Piscului (in Busa piskului: auf die Lippe der Anhöhe), „Movila Bordoasa“ („grosse, dreyeckige Movilla“), Opcina, Opcina Adâncă („Opscina ädunka: profunditatis“), Opcina „Vulova“, „Pereu dintra Pojany“, Piscul, Pârăul Bilca, Pârăul Crivățului, Pârăul Frasinul, „Pârăul Gervasul“, Pârăul Leorda, Pârăul Miculici („Mikulitsche“), Pârăul Toplița, Poiana Morii, Poiana Plopilor, Poiana Popii, Siretul Mic, Sirețelul, Zamca („Samka, oder alte Schanțe“), „Zwereha“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Pâraie și văi: Frășiניș, Lupin, Miculici, Sirețel, Toplița, Ursoaia, Valea Costii.

b. 1939 (Pref. jud.):

1. *Părțile satului*: Cotul de Jos, Cotul de Sus, Cotul pe Siret, Dealul Ivașcului, Frăsiniș, Laz, Miculici, Obcina, Pârlitura, Ursoaia, Valea Costei, Vatra satului, Zamca.

2. *Țarini*: Bahna, Miculici, Pe Șes, Robești, Sineviri, Valea Costei, Valea Crucii.

3. *Pâraie*: Frăsiniș, Miculici, Pârlitura, Toplița, Ursoaia, Valea Costei.

4. *Râuri*: Sirețelul.

5. *Văi*: Vivot („Vivus“).

6. *Păduri*: Valea Crucii.

7. *Poieni*: Gruicul Scurt, Poiana lui Ticuț, Poiana Vasilcuței.

8. *Dealuri*: Dealul Crucii, Dealul din Miculici, Dealul Porcăriei, Dealul Vașcului, Obcina, Piciorul Huscului, Zamca.

ILIȘEȘTI

La 1490 sânt menționați Illiașinții (Illiașeștii) (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 410 și 416). În tabelul din 1780 al satelor bucovinene și al locuitorilor sânt trecute satul Ilișești, cu 40 familii în 1774 și cu 46 familii în 1779, apoi Slobozia Ilișeștilor, fără locuitori în 1774, iar în 1779 cu 44 case (Werenka, *Top.*, 177). La 1781, mănăstirea Ilișești stăpânea 3/4 de sat, iar un sfert era stăpânit de familia Calmuțchi. Acest sfert s-a dezvoltat ca sat deosebit și s-a numit Brașca (Balan, *Doc. buc.*, VI, 110).

A) a. 1768 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 108):

Apa Vârvății, Dealul Vizuinilor, Drumul Câmpulungului, Iazul Bovaia, În Glodeț, La Două Movable, La Fântâniță, Piciorul Paltinului, Pârăul Ciutăriei, Pârăul Ilișasca, Poiana Lui Bahrin, Poiana Cetățuii, Poiana lui Ciocan, Poiana Mănăstirii, Poiana Vârvății, Rădiul lui Cimbru, Valea lui Dumitrașcu.

b. 1783 (*Acta gran.*, X, 488):

Opcina Bucovățului, Opcina Paltinului, Poiana Paltinului.

c. 1785 (Werenka, *Top.*, 224–225):

Pașcani (cătun).

C) 1788 (Harta cad.):

1. *Părți de hotar*: Săliștea, Târnauca (pădure), Toloaca, Țarina după Deal (Carina după „Dial“), Valea lui Dumitraș.
2. *Numiri în pădurea Târnauca*: Fântâna Dragomirnei, Gârbovățul, Pârăul Glodoasa, Pârăul Vârvata, Poiana cea Mare („Poiana Sielmare“), Poiana lui „Bahrenn“, Poiana lui Ioan Ghiuță („Ivana Diuz“), Poiana lui Șuhan („Schohan“), Poiana Paltinului (Balltina, Paltina), Poiana Vârvata.
3. *Alte numiri*: Corjan (Pârău și fânațe), Fânațele după Deal, Fânațele Săliștea, „În Gura Drumului“, Pârăul Ilișasca, Pârăul „Helischczuk“, Pârăul lui Dumitraș.

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Suceava):

1. *Țarini*: Bahrina, Cimbrana, Câmpurile Unghiului („Winkelecker“), Corjan („Koszan“), Costișa, Dealul Jităriei, Delnița, După Deal, Glodișor, La Cruce, Lunca, Pe Dealul Morii („Pi Dialu a More“), Salcea, Săliște, Săliștea de Sus, Stroiana, Târnauca, Țarina Brașcanilor, Vârvata.
2. *Fânațe*: Ursoaia („Ursiya“).
3. *Pâraie*: Gârla Morii, Ilișasca, Vârvata.
4. *Păduri*: Baranca, Fântâna Rece, Glodișor, Salce, Vârvata.
5. *Dealuri*: Corjan, Dealul Jităriei, Delnița, Stroiana, Târnauca.

b. 1913 (Harta Ocol. silv. Ilișești):

1. *Țarini*: Bucovăț-Ilișești, Bucovățul în Poiana Anania, Dealul Mare, Drăgoiești, Glodișor, Igoaia, Igoița, Pe cărarea Moroșanului, Pe Pârăul Anania, Pe Pârăul Negrei, Piciorul Bolovanului, Piciorului Șindilei, Strigoaia, Ulmoaia.
2. *Pâraie*: Bucovăț, Bucovățul Negru, Bucoveciorul, Igoaia, Igoița, Linia Mare, Păltinoasa, Pârăul Armanului, Pârăul Butucilor, Pârăul Negru, Pârăul Șindilei, Plopiș, Prisăcăria, Slatina, Țigăneasca, Ursoaia, Vârvata.
3. *Păduri*: Arșița, Baranca, Crucea Roșie, Dealul Socului, La Fântâna lui Vasilică, Măgura pe Pârăul Plopiș, Pe Linia Mare, Pe Pârăul Butucilor, Pe Pârăul Păltinoasa, Pe Pârăul Slatina, Piciorul lui Soroda, Pârăul Armanului, Tarnița, Tarnița pe Drumul la Velniță, Ursoaia, Văria sub Măgură, Vârvata, Vârful Anania.

4. *Poieni*: Anania, Desdemineața, Poiana Luchi, Poiana Pintii, Poiana Pârteștilor.

C) **1955** (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Părțile satului*: Băltoțul, Bâtca, Salcea, Târnauca, Țicla.
2. *Țarini*: Cimbrea, Corjan, Dealul Dubalarului, Dealul Morii, Delnița, După Deal, Laurul, Pârloagele, Salcea, Săliște.
3. *Izlazuri*: Bahna Corinii, Bâtca, Poiana, Țicla.
4. *Pâraie*: Ilișasca, Pârăul Dârțului, Târnauca.
5. *Păduri*: Baranca, Obcina, Salcea, Strigoaia, Ulmoaia, Ursoaia.
6. *Râpi*: Râpa Galbenă, Râpa Neagră.

* IORDĂNEȘTII

Numele vechi al satului, până în secolul al XVIII-lea, era Ardănești. La 1783, se hotărâu cu satele Carapciu pe Siret, Cupca, Ropcea, Cuciurul Mare (*Acta gran.*, IV, 388–396).

A) **1756** (*Act în Muzeul Reg.*):

Drumul Săpat, Obârșiile Hatniului, Pârăul Hatniul, Pârăul Turii (Tura), Săliște.

B) **1783** (*Acta gran.*):

Dumbravă, Drumu Săpat, În Gura Hatniului, Kornu lui Kadoschi, Opcina, Opcina Cuciurului. Pârăul Hatniului, Pârăul Turii, Șesul Siretului.

C) **a. Sec. XIX** (Insp. cad.):

1. *Pâraie*: Hatna.
2. *Dealuri*: Brusturi.

b. 1939 (Pref. jud.):

1. *Cătune*: Pribanul, Slobozia Ropcei.
2. *Părțile satului*: Blându, Bostaneni, Broșteni, Corn, Corneț, Mihalcheni, Opaițeni, Tomiceni.
3. *Țarini*: Bahna, Barc, Broșteni, Corn, Crivăț, Ocrujel, Opaițeni, Poienița.

4. *Pâraie*: Corneț, Crivăț sau Mihalacheni, Turiu.
5. *Dealuri*: Corn, Priban, Ulvia Mare, Ulvia Mică.

IPOTEȘTI

Mențiuni: 1586. Epoteștii (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, III, 331); 1785: Lipotești („Lipoczestie“) (Werenka, *Top.*, 213). La 1786, Ipoteștii se hotărau cu moșiile Tătărăști și Areni și cu satele Lisaura, Tișăuți și Bosanci (*Harta cad.*).

A) 1716 (Balan, *Doc. buc.*, III, 185):

Bahna Sovarul, Culmea Dona, Drumul Bosancilor, Drumul Mare ce vine de la Rus, Drumul Sucevii, Fântâna Armencei, Fântâna Cerchezului (lui Cerchez), Fântâna lui Alecsa, Heleșteul lui Ursachi, Heleșteul Parțacului, La Zănoaga, Podul Nou, Podul Pietrarului⁸⁶, Podul Vechi, Prisaca lui Gavril Hatman, Săliștea Ipoteștilor.

B) 1783 (*Acta gran.*, IX, 264–266):

Iazul Dinului, Podul de Piatră.

C) 1786 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: La Podul de Piatră („La Botu de beatra“), Săliștea din Jos („Selistje de Inschoss“), Toloaca, Țarina Veche, Țarina Veche de Jos, Valea lui Altan.

2. *Alte numiri*: Iazul Dinului, Parțic („Barsik“), Pârăul Șomuzul, Poiana Ipoteștilor („Hipoteștilor Gebüsch“).

D) a. 1817 (*Harta cad.*):

Iazul Dinului, Movila Așezată („Mogila Aschedzata“), Movila „Kruhola“.

b. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Borta, Gura Bahnei, La Arie, La Baltă, La Drumul Rusului, La Iazul Dinului, La Movilă, Parțic, Prisaca, Rediul, Săliște, Soloneț.

2. *Fânațe*: Cotul Boboc, Cotul Calistru, Cotul Fundoaia.

3. *Pâraie*: Ipotești, Rogoaze.

4. *Dealuri*: Rediu.

⁸⁶ Corect: Podul de piatră (n.a.).

- C) 1955 (Secția reg. înv. Suceava):
1. *Cătune*: Bauche, Horb, Lan, Săliște.
2. *Păduri*: Rediu

* **ISPAS**

La 1783, se hotăra cu satele Vijnița, Lucavățul și Milie (*Acta gran.*, IV, 138–147 și VI, 9–16).

- A) 1783 (*Acta gran.*, IV, 162–163, hotarnică între Ispas și Berhomet):
Opcina, Pârăul Mihoderca, Pârăul Saha, Pârăul Sosna.

- B) 1783 (*Acta gran.*, IV, 138–147 și VI, 9–16):
Bahna, „Dial oder Dimbu lui Paladiuk“, „Intra Oberschiile Bereschnitzi“, „Movila intra Drumuri“, Opcina, Pârăul Bereșnița de Mijloc, Pârăul Coritnița, Pârăul lui Costin, Pârăul Medveja, Pârăul Mihoderca, Pârăul Mohodra, Pârăul Saha, Pârăul Scutari, Pârăul Sosna, Pârăul Toplița, Poiana lui Ștefan Sveica, Poienile Pauleștilor.

- D) a. **Sec. XIX** (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bahna, Corețnița, Dumbrava, Grui, Maidan, Verbovăț.
2. *Pâraie*: Mihoderca, Răstoace („Rostoca“), Verbovăț.

b. 1939 (Pref.):

1. *Cătune*: Câmpul Mare, Dumbrava, Maidan, Mihodra.
2. *Pâraie*: Corețnița, Mihoderca, Verbovăț.

IZVOARELE PLOPULUI*

La 1742, este menționată cu acest nume o poiană a mănăstirii Voronețului, lângă Gemeni (Bogdan, *Sămile*, 233).

IZVOARELE SUCEVEI (*Izvorul Sucevei*)*

Șipotele Sucevei, Izvoarele Sucevei și Ialovicioara formau la 1939 o comună.

* Autorul a scris *Izvoarele, Izvorul* (n.e.).

D) a. 1914 (*Harta Ocol. silv. Seletin*):

Păduri: Dvoriștea Veche, Plaiul Moldovenesc.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Cătune*: Aluniș, Arșița, Bobeica, Brodina de Sus, Plaiu.

2. *Părțile satului*: Isvor, Hrobe, Plaiul Moldovei.

3. *Țarini*: Bucoveica.

4. *Pâraie*: Bobeica, Hrobe.

IȚCANI

La 1453, Alexandru Voievod acordă mănăstirii „care este lângă Suceava“, mănăstirii lui Iațcu, dreptul „să-și așeze sat în hotarele mănăstirii, împrejurul mănăstirii, unde-i va plăcea, chemând oameni „ori din țară străină, ori din Țara leșească, ori din țara noastră“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 462). La 1782, după desființarea, în 1776, a mănăstirii de călugărițe, Ițcanii erau un sat cu 15 case (*Acta gran.*, IV, 177).

A) 1796 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 343):

Pomii Comisului Enachi (loc).

B) 1785 (*Acta gran.*, IV, 180–183):

Costișa (deal), Fântâna Frigurilor, Fântâna lui Sarchis Găina, Movila, Poiana lui Șeptelici, Prisaca lui Șeptelici.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Lunca, Prund, Săliștea, Șes, Vatra Morii.

2. *Pâraie*: Dragomirna sau Pârăul Hucului, Pârăul Morii, Rușcilor.

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Părțile satului*: Ițcanii Noi, Ițcanii Vechi cu Broscăria.

2. *Izlazuri*: Izlazul Nemților.

3. *Pâraie*: Pârăul Dragomirnei, Pârăul Lipovenilor.

4. *Dealuri*: Dealul Dragomirnei.

* IUJINEȚ

La 1582 exista un loc, anume Iujinețul, din sus de Stăuceni, lângă iazul cel vechi (Wickenhauser, *Bochotin*, 68). La 1782, se hotăra cu

satele: Melatineț, Șișcăuți, Chisălău și Stăuceni (*Acta gran.*, X, 145–152).

- A) **1660** (Balan, *Doc. buc.*, II, 167):
Radca („până la Radca, la un izvor“).
- B) **1782** (*Acta gran.*, X, 145–152):
Iazul Iujinețului, „Koda Heleschteului Steuczenilor“, Mlaștina „Jasutza!(?)“.
- C) **1782** (*Harta cad.*):
Țarini: La Cruce, La Iaz, Valea Adâncă.
- D) **a. Sec. XIX** (Insp. cad.):
Țarini: Hliboca Dolina.
- b. 1939** (Insp. școl.):
1. *Țarini*: Iujineț.
 2. *Pâraie*: Șovița.

* IURCĂUȚI

La 1668, se amintește satul „Iurcăuți, ce sânt supt codru“ (Balan, *Doc. buc.*, III, 39). La 1782, Iurcăuții se hotărau cu satele Doroșăuți, Pohorlăuți, Boianciuc, Verbăuți și Toutri (*Acta gran.*, IV, 288–295).

- A) **1728** (Balan, *Doc. buc.*, IV, 83, hotarnică):
Drumul Verbăuților, Heleşteul lui Lența, Heleşteul Mic, Heleşteul Vechi, Pârăul Verbăuților.
- B) **1782** (*Acta gran.*, IV, 28–295):
Baba (o piatră înaltă de hotar), Drumul Horodencei numit și „Drumul Chotinului“, Hârtop, Iazul Iurcăuților, „Movila Bakschi“ (deal), Movila Mică, „Turlou Mare“, „Turlou Mik“.
- D) **a. Sec. XIX** (Insp. cad.):
Țarini: Baba, Jorņiște, Tatarca, Turliv.
- b. 1939** (Insp. școl.):
Părți de sat: Sloloneț.

* IVANCĂUȚI

La 1452, Alexandru Voievod întărește lui Mihail logofătul cumpărarea „seliștilor pustii, ce sânt la graniță, anume Ivancouții și Pogorilouții și Hatciinții“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 423). La 1604, este menționat „satul Ivancăuți, ținutul Cernăuți, ce se găsește lângă o mlaștină“ (Balan, *Doc., buc.*, I, 137). La 1782, Ivăncăuții se hotărau cu Coțmanii, Suhoverca, Clivodinul, Davideștii, Stăucenii, Gravrileștii, Orășenii, Nepolocăuții și Oșehlibul (*Acta gran.*, IV, 251–260):

- A) a. 1473** (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 180):
Dealul Volhovățului (Olhovățului), Drumul Hmielovului, Drumul Suhoverhului.
- b. 1665** (Balan, *Doc. buc.* III, 16):
Drumul Hemeiului⁸⁷ (= Drumul Hmielovului), Holeovețul.
- B) 1782** (*Acta gran.*, IV, 251–260):
Drumul Davideștilor (numit de la un loc înainte Drumul Horodencei), Drumul Sniatinului, Pârăul Șovița („numit mai înainte și Pârăul Volhovețului“), Răchita („Rekita“, tufiș), „Zlodiwka“ (= Țarina furilor).
- C) 1783** (*Harta cad.*):
Părți de hotar: „Bauci“, Dealul Stâncilor („Dzialo Stanzilor“), „Dzialo Wulpilor“.
- D) a. Sec. XIX** (Insp. cad.):
1. *Țarini*: Anton, Drașan, Ilinca („Jelınca“), Luca, Pelipovschi, Petran, Stanca (= Stânca?).
 2. *Pâraie*: Șovița.
- b. 1939** (Insp. școl.):
1. *Părți de hotar*: Anton, Bauche, Drăgșan, Ilinca, Ticșa, Valea lui Vlaicu.

⁸⁷ Lectură greșită. Cuvântul *hamei* e un termen impropriu, neobișnuit în toponimie, pentru numirea unui drum. La Dan, *Cron. Episc. Răd.*, 246, găsim *Drumul Hemiculi*. La 1782, Comisia austriacă de delimitare arată că la acea dată drumul era necunoscut, numirea drumului fiind scoasă din hotarnice mai vechi. Corect e: *Drumul Hmielovului*. Și formularea aproape identică a frazei din hotarnica din 1473 ne duce la această concluzie "... spre Oșihlib până la Dealul Olhovețului și până la Drumul Hmielovului" (n.a.).

2. Dealuri: Dealul Strâmt („Strimschi Horb“, „Strimchei Horb“).

IVANCICĂUȚI

Sat dispărut. La 1435, Ilie Voievod dăruiește satele Ivancicăuți și Vanceneștii (Costăchescu, *Doc.*, I, 416). La 1615, Ștefan Tomșa dăruiește mănăstirii Solca satele Bădeuți, Drăgănești, Crăinicesti, Ivancicăuți și Pârlișeni (Balan, *Doc. buc.*, I, 150). Ivancicăuții se hotărau cu Calafindeștii, Pârlișenii și Bălcăuțul. Actele de delimitare de la 1783 ne dau lămuriri precise referitoare la așezarea Ivancicăuților, simplă moșie la acea dată: Ivancicăuți „auch Tsiben genannt, auf welchem das neue hungarische Dorf Istensegits angelegt ist“. Ivancicăuți, Pârlișeni sau Țibeni „sind die untereinander ungetheilten Dörfer oder Praedia des Klosters Solka“ (*Acta gran.*, V, 149). Pe hotarele săliștilor Ciaplinți, Ivancicăuți și Pârlișeni, austriecii au întemeiat satul Istensegits, cu coloniști ceangăi.

A) a. 1766 (*Acta gran.*, IV, 262–263):

Drumul Iancului, Hârtop, Pârăul Horațiul, Poiana, Podiș, Zănoaga.

b. 1783 (*Acta gran.*, IV, 345–346):

Cracul Heleșteului, Drumul Iancului, Pârăul Gârla Morii, Poiana Horațiului.

* JADOVA

La 1783, Jadova se hotăra cu satele Comarești, Stănești, Lucavăț și Banila (*Acta gran.*, VIII, 196–203).

A) a. 1754 (Costea, *Schiturile*, 172):

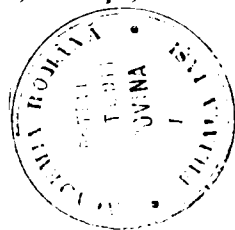
Codrul, Lazul lui Ciolan, Poiana.

b. 1762 (*Acta gran.*, VIII, 212):

Iazul lui Goian, „Toplitză Kosowanului“.

B) 1783 (*Acta gran.*, VIII, 196–203):

Bahna, Dealul Mănăstăriște („Monasterische“), Dumbrava („Eichenwald“), „Fontinitza“, Iazul lui Goian, Opcina, Opcina Stăneștilor, Piscul, Pârăul Bantinurile, Pârăul Bețcău („Beskeu“), Pârăul

Bâlca, Pârăul Cosovanului, Pârăul Jidauca („Schadeuka“), Pârăul Mihodra, Pârăul „Tschurloja“, Pârăul Volcinețul, Poiana Andreichii, Ruptura („oder alter, von dem Austritt des Serethflusses herrührender Graben“), „Skursura Brusnitztzi“.

D) 1939 (Pref. jud. și Insp. școl.):

1) Jadova

1. *Cătune*: America, Bahna, Bețcău, Dumbrava, Jadova de Sus, Jadova Nouă, Macova, Maidan, Movila, Poiana lui Andrei, Săliște, Stejăreni, Sidoreni, Vășcăuți, Vivos.

2. *Părțile satului*: Arsura, Berezina, Hriboc, Mănăsteriște, Mesteceni, Odaia, Voronovăț, Zrub.

3. *Țarini*: Odaia, Săliște, Sihla, Urcătura.

4. *Drumuri*: Drumul Bahnei, Drumul Orbeșilor, Dumbrava.

5. *Pâraie*: Bețcăul, Bâlca, Brusnița, Cosovanca, Costina, Foșciuca, Fundoiaia, Jidoavca (Jidanca), Mihodra.

6. *Văi*: Valea Brusniței, Valea Bursucului, Valea Dracului, Valea Gropii.

7. *Păduri*: America, Bețcău, Macova, Maidan, Sidoreni, Țiganca, Vivos, Voronovăț.

8. *Dealuri*: Dealul Brusniței, Dealul lui Mintici, Grămăgioara, Maidan, Mănăsteriște, Movila, Pahar, Sidoreni, Trei Movile, Vivos.

9. *Râpi*: Râpa Lunecușului, Ruptura.

2) Jadova – Dumbrava

1. *Părțile satului*: Brusnița, Burdușche, Stejăreni, Vivos.

2. *Dealuri*: Dealul Brusniței, Dealul Vivosului, Dvorschi (= Dealul Curții).

3) Jadova Nouă

Părțile satului: Bahna.

*** JUCICA**

La 1741, Grigore Ghica dăruiește mănăstirii Barnovschi satul Jucica „cu toate săliștile de pe lângă ea, anume Deniseuca, Lențiești, Cozușna și Berhomete“ (Balan, *Doc. buc.*, IV, 183).

A) a. 1743 (Wickenhauser, *Bochotin*, I, 112–113, hotarnica Lențești și Rohozna):

Bucovata, „Kudiul“ (pădure), Stânca.

b. 1775 (*Jahrb. des Buk. Landes-Mus.*, 1895, p. 3 și 5 și 1897, p. 23): Stanahora (Pârâu și deal).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1) Jucica Nouă

1. *Țarini*: Bahna, Mocicov.

2. *Păduri*: Cozușna, Mocicov.

2) Jucica Veche

1. *Țarini*: Cărătură („Carature“), Denisiuca, Dubova, Hmorna, Istini, Parijez, Polcioc, Salt.

2. *Dealuri*: Dealul Caprei, Stanihora.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Jucica*):

1) Jucica Nouă

1. *Păduri*: Dealul Caprei, Dealul Pietrii, Fântânele, Valea Caprei.

2. *Pâraie*: „Moszkow“, Țarinca.

2) Jucica Veche

1. *Păduri*: Balta Neagră, Bordei, Cozușna, Dumbrava, Grădini, La Movili, Loziile Negre, Revna.

2. *Alte numiri*: Pârăul Stanihora, Poiana Jucica Veche.

c. Sec. XX.

1) Jucica Nouă:

Cozușna (partea de est a satului)

2) Jucia Veche:

Berhomete (parte de hotar)

*** LAȘCHIUCA** (*Laștiuca*)

Își are numele de la familia de răzești Lastiuca. În trecut s-a numit Sadcău (Sadcov). La 1782, actele Comisiei de delimitare cuprind informația: „Lastiuca, care mai înainte și în scrisori se numește

Sadova⁸⁸ (Dan, *Cron. Episc. Răd.*, 230). În secolul al XV-lea și al XVI-lea satul era considerat drept un cătun al Coțmanului Mare (Bogdan, *Doc. Șt.*, II, 225).

C) 1787 (*Harta cad.*):

Părți de hotar: „Czorilifca“, Gropi („Gropi“), „Skabora“, „Valifca“.

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Țarini*: Dumbrava, Groapa, Lisahora, Movable, Peste Drum, Pârăul Coțmanului, Scabăra, Staniște.

2. *Pâraie*: Sovița.

LAUDONFALVA

Nume dat de administrația austriacă satului Bălcăuți: 1786: „Balcoutz, joze Laudonfalva“ (Werenka, *Top.*, 248).

* LAURENCA

Cătun al Banilei pe Siret

D) 1939 (Insp. școl.):

1. *Pâraie*: Laurenca, Soloneț.

2. *Dealuri*: Slatina, Soloneț, Zrub.

* LĂPUȘNA

La 1785, Lăpușna era alcătuită dintr-un grup de case împrăștiate. Comisia de delimitare n-a putut determina așezarea Lăpușnei la acea dată (Werenka, *Top.*, 219). Astăzi Lăpușna e un cătun al Berhometului pe Siret și al Șipotelor pe Siret (*An. Mitrop. Buc.*, 1922, 17 și 19).

* LEHĂCENI

La 1617 este menționat „jumătate de sat de Lehăceni, partea de jos, la Prut, și cu loc de moară pe Pârăul Răchitnei“ (Balan, *Doc. buc.*, II, 76). La 1790 existau Lehăcenii Boianului și Lehăcenii Tăutului.

⁸⁸ Lectură greșită, în loc de Sadcău sau Sadcov (n.a.).

A) a. 1617 (Balan, *Doc. buc.*, II, 76):

Pârăul Răchitnei.

b. 1726 (*Acta gran.*, II, 194–196, hotarnică):

Doljecul, Pârăul Răchita, „Schakaliuka“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Sărături.

2. *Pâraie*: Răchitna.

* LENȚEȘTI

La 1448, Roman Voievod dăruiește lui Didrih Buceațchi mai multe sate, între care și satul lui Lențovici (Costăchescu, *Doc.*, II, 307). La 1741 era săliște (Balan, *Doc. buc.*, IV, 183). La 1759, jumătate din Lențești aparținea mănăstirii Barnovschi, iar cealaltă jumătate marelui vornic al Țării de Sus, Mihai Sturza (Wickenhauser, *Bochotin*, I, 117). Aceste două jumătăți s-au dezvoltat apoi ca sate deosebite: Lențeștii de Sus și Lențeștii de Jos. În apropierea satului Lențești, în locul unde și astăzi se mai văd valuri de pământ, pârcălabul Boldur i-a învins pe poloni în 1496: „...locul ce se chiamă Lențești satul“ (*Letopisețul Țării Moldovei...*, editat de Const. Giurescu, Buc., 1916, 79). Unele manuscrise ale textului cronicii lui Ureche cuprind și adaosul: „pre hotarul satului sânt ocopuri făcute de leși“.

A) a. 1660 (Balan, *Doc. buc.*, II, 169–170):

Bahna, Bucovata (pe malul drept al Prutului), Dealul Mare, Pârăul Bila, Pârăul Rudca, Stânca de Peatră.

b. 1759 (*ibidem*, V, 192–193 și Wickenhauser, *Bochotin*, I, 117):

Bahna, Bucovata, Drumul cel Mare, Movila Mare, Movila Mică, Pârăul Bila, Pârăul Subranețului, Pârăul Rudca, Stânca.

D) a. 1939 (Insp. cad.):

1) Lențeștii de Jos

1. *Cătune*: Denisiuca.

2. *Țarini*: Bucovata, Denisiuca, Stavișcie.

2) Lențeștii de Sus

Țarini: Bahna, Habalivca, Săliște, Sobița, Stavisca.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Jucica*):

Câmpul Troianului („Schanzfeld“, lângă șoseaua spre Mămăiești), „Pereu Turkuly“ (câmp), Ruginoasa („Ruschinosa“), Serlucva, Toloaca Loziile Negre, „Tolok Turkuli“.

Alte numiri: Lumovatieșul, Pârăul „Haya“, Pârăul Hucăul, Pârăul „Kaij“, Pârăul Ruginoasa („Ruschinosza“), Pârăul „Ruschafka“, Pârăul Voloca, Poiana.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Berezina, Bodnorovca, Cărătura („Calatura“), Ciahri, Cruhelița, Hai, Hrușavca, Lomovate, Palaturca, Rochitna, Toc.

b. 1892 (*Șem. Mitrop. Buc.*):

Cătune: Balan, Cruhlița, Vipceanca.

LEȚCANI

Sat dispărut. La 1760, când se stabilește hotarul între satele Rus și Chilișeni, precum și hotarul satului Chilișeni, Nicolae Știrbăț, proprietarul moșiilor Chilișeni și Lețcani, n-a putut da indicații referitoare la așezarea Lețcanilor: „Iar despre satul Lețcani, despre care au arătat zapise și ispisoaace Știrbeț și Morțun, precum este la apa Sucevii, Știrbeț n-a putut spune unde este, nici n-a putut fi găsit, de aceea nici nu s-a hotărât, ci s-a zis să-l caute și să dovedească că l-a găsit“ (Balan, *Doc. buc.*, V, 208). Probabil că Lețcanii erau situați pe apa Sucevii, între Chilișeni și Rușii Mănăstioarei.

* LIPNIC

La 1628 se amintește „săliștea, anume Lipnic, care se cheamă Pohorlăuții“ (Balan, *Doc. buc.*, II, 93). E singurul document cunoscut în care satul Pohorlăuți e numit și Lipnic.

LIPOVENI PE MOLDOVA

În tabelul localităților bucovinene din 1776, în care sânt trecute și unele sate, rămase în Moldova după fixarea noului hotar, întâlnim și satul Lipoveni vel Stupca, cu 6 familii (Werenka, *Top*, 136). După Polek (*Ort*, 37) satul era așezat pe valea Moldovei, pe lângă Valea Seacă, și a dispărut.

LIPOVENII DRAGOMIRNEI⁸⁹

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: La Grădini, Lanul din Mijloc, Lunca, Ostrov (mlaștină), Prisaca („Prisaki“), Săliște, Sub Prisacă, Țarina Nouă.
2. *Pâraie*: Dragomirna, Iftinești.
3. *Păduri*: Dumbrava, Prisaca.

b. 1939 (Pref. jud. Suceava):

1. *Țarini*: Bahna, Cărătură, Ostrov, Săliște, Sub Prisacă.
2. *Fântâni*: Doroftei, Fântâna Călugărească, Fântâna Vornicesei.
3. *Pâraie*: Dragomirna.
4. *Păduri*: Prisaca.
5. *Dealuri*: Dumbrava.

LISAURA

Mențiuni: „Moșia Tătărașii, carile zic și Lisaura, în stăpânirea Mitropoliei“ (*Planul topografic al moșiilor Arenii, Cutul și Tătărașii*, întocmit de Braun).

A) 1808 (*Planul topografic al moșiilor Arenii, Cutul și Tătărașii*):

Arăturile Tătărășenilor (țarină), Pârăul Tișăuților.

C) 1785 (*Harta cad.*):

Părți de hotar: Poiana, Tătărași, Țarina Cetate („Zarina Tschetatje“).

⁸⁹ După Hostiuc, *Ițcani*, 20, Lipovenii s-ar numi și Sacalinți. N-am aflat în altă parte numele acesta. Grigorovitză, *Dicț. geogr. Buc.*, 129, menționează satul Lipoveni sau Sub-Prisacă (n.a.).

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Suceava):

1. *Țarini*: Imaș, Țarina.
2. *Pâraie*: Pârăul Ipoteștilor.
3. *Păduri*: Lunca Mare.

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Părțile satului*: Lisaura Nouă, Lisaura Veche.
2. *Țarini*: După Țarină, În Cot, În Cumpărătură, În Luncă, În Luncuță, La Bobu, La Cerdac, La Gropană, La Hrubă, La Huci, La Pârău.
3. *Izlazuri*: În Poiană, În Prisacă, La Huci.
4. *Fântâni*: La Fântâna cu Cumpănă.
5. *Dealuri*: Cerdac.

LITENI

La 1429 sânt menționați Litanouții (Costăchescu, *Doc.*, I, 270). La 1782 sânt amintiți Litenii, pe apa Șomuzului, ținutul Sucevii (Balan, *Doc. buc.*, VI, 302). La 1775, o mică parte a satului a rămas în Moldova și a dispărut. Tabelele austriece din 1776 și 1785, cu satele Bucovinei, îi numesc Litenii lui Bogdan și Litenii Mici (Werenka, *Top*, 135, 177 și 218). În 1783 Litenii se hotărau cu Tolva, Zahareștii, St. Ilie, Frumoasa, Borghineștii, Bosancii și frontiera Moldovei (*Acta gran.*, VI, 471–477). La 1789 sânt amintiți Litenii Mici de pe Șomuzul Mare (Balan, *Doc. buc.*, VI, 303).

A) a. 1752 (*Acta gran.*, VI, 479–480):

Dealul Țiganului⁹⁰, Fântâna cu Ghizdele⁹¹, Gura Ruginoasei, Iazul Tovlei, Pârăul Ruginoasa, Pârăul Șomuzul, Pârăul Zahareasca, Scursuri. Valea Căldărușa.

b. 1782 (*ibidem*, 302):

Pârăul Șomuzul.

⁹⁰ La Balan, *Doc. buc.*, VI, 303, lectură greșită: Țiganute (n.a.).

⁹¹ În traducerea germană a hotarniceii din *Acta gran.*, lectură greșită: "Fontina Sihistele" (n.a.).

c. 1789 (*ibidem*, 305):

Pârăul Tolova.

B) 1783 (*Acta gran.*, VI, 471–477):

Fânațele Căldărușei, Iazul Tolvei, La Fântâna cu Ghizdele („La fontine ku Kisdiele“), Movila Țigănașului, Pârăul Căldărușa, Pârăul Rugina, Pârăul „Sacha“, Pârăul Șomuz, Pârăul Zahareștilor, Strunga.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Dealul Frumoasa, Dealul Popii (fânațe), „Groapa Wakalocay“, Iazul lui Scofală, Valea Popii, Zahareasca.

2. *Alte numiri*: Movila Țigănușului, Pârăul Iazul lui Scofală, Pârăul Rugina, Pârăul Stârlivățul, Pârăul Șomuzul, Pârăul Zahareasca, Toloaca Stârlivățul.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Căldărușa, Dealul Izurcan („Dzialo izurkano“), Dealul Rău („Dzialo Rew“), Dealul Șomuzului „Dzialo Sumozoly“, Peste Drum, Peste Pod.

2. *Dealuri*: Căldărușa, Dealul Rău, Dealul Șomuzului („Zumuzli“, „Sumozoli“), Razușca (Rățușca?).

b. 1939 (Pref. jud. Suceava):

1. *Țarini*: Cucu, Dealul Rău Mare, Dealul Rău Mic, Izurcan, Movili.

2. *Drumuri*: Căldărușa, Crucea, Moara, Movili, Staniștea, Stârlivăți.

3. *Pâraie*: Caiarba, Peste Drum, Peste Pod, Stârlivăți, Șomuzul, Zahareasca.

4. *Dealuri*: Dealul Curții, Dealul La Cruce, Dealul Rău, La Iaz.

LIUZII HOMORULUI sau HUMORENI

La 1742, mănăstirea Humorului a cumpărat o jumătate a satului Comănești. Această jumătate s-a dezvoltat ca sat deosebit, numit la 1782 „Ludie – Humorie“. Astăzi Liuzii Humorului, adică oamenii mănăstirii Humorului (Balan, *Sate disp.*, 26). La 1785 „Lude Humorului“ era un grup de case împrăștiate (Werenka, *Top*, 219).

B) 1783 (*Acta gran.*, X, 483–487):

Casa Ungureanului, Fântâna lui Chirilă „Magopatz“, Fântâna lui Dragomir, Opcina Bălăcenilor, Opcina Bucovățului, Opcina Paltinului, Pârăul Gorcea („Gortschie“), Pârăul Solonețului, Pârăul Vârvata, Poiana Paltinului.

C) 1788 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Codrul Trestie, Deasupra Ciungilor („Supra Csunschilor“), „Kempu Mare“, La Cetățuia deasupra Vârvății („La Ceterzell supra Werwata“), La Muncel, Șesul.

2. *Alte numiri*: Dealul Muncel, Fânațele la Câmpul Mare, Fânațele Lângă Botoșana, Fânațele Marginea la Pomăt („Marzina la Pomat)?, Fântâna Tabarcei, La Casa Ungureanului (fânațe), La Poartă, „Pereu Tilie“, Pârăul Glodoasa, Pârăul Muncel, Pârăul Soloneț, Pârăul Vasilenilor, Pârăul Vârvata, Poiana Bariectarului, Poiana Popii.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Pâraie*: „Miheli“, Vârvata.

2. *Dealuri*: Chilie.

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Țarini*: Brădățel, Cioate, Ciretei, Câmpu Mare, Dealul Trestiei, În Carpeni, În Cărare, În Ciungi, În Huci, În Pârău la Nicanor, La Balta lui Tănase, La Cojocari, La Îtovărășire, La Podul Botoșenei, La Turculețeni, Pe Față, Pe Sesie, Săliștea, Sub Pădure, Tinoasa, Tintiu, Țâfleica.

2. *Iazuri*: Heleșteul lui Mihăiță.

3. *Pâraie*: Pârăul Chiliei, Pârăul la Mitric, Pârăul la Nicanor, Solonețul.

4. *Lunci*: Lunca din Jos, Lunca din Sus.

5. *Păduri*: Coasta Cetățelei, Vârvata.

6. *Dealuri*: Dealul cel Mare, Dealul Trestiei, Muncel.

*** LIUZII HORECEI**

La 1782, delegatul mănăstirii Horecea declară în fața Comisiei de delimitare că o parte din teritoriul mănăstirii a fost luată de administrația țării și pe această bucată de loc s-a întemeiat satul Ludi Horecea (Costea, *Schiturile*, 161).

* LUCA

Pe teritoriul satului Zviniace mazilul Tănasi Țintă a întemeiat, la 1742, schitul Luca. Lângă schitul acesta a luat ființă și s-a dezvoltat satul Luca. La 1782, satul se hotăra cu Nistrul, Zviniace, Chisălău, Prelipcea (*Harta cad.*)

C) 1782 (*Harta cad.*):

Părți de hotar: Câmpul Țarina, Câmpurile „Hrebelka“, Câmpurile Nemților („die deutschen Felder“), Câmpurile „Riwna“, Hârtoape („Vertepi“).

D) 1939 (Insp. școl.):

Țarini: Hrebelca, Țarina.

LUCĂCEȘTI

Sat vechi. Sub Alexandru cel Bun era al „marelui boier“ Drăgoi (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 66–67). La 1575 e dăruit mănăstirii Voronețul (Balan, *Doc. buc.*, I, 74). La 1742 era săliște: „Lucăceștii la Suceava, cari pe această seliște șed țiganii mănăstirii“ (Bogdan, *Sămile*, 235). Tot săliște era și la 1781, când, prin trasarea noii frontiere, jumătate din teritoriul satului rămăsese dincolo de cordon (Balan, *Doc. buc.*, V, 163).

B) 1783 (*Acta gran.*, după Wickenhauser, *Woronetz–Putna*, I, 2, 134):

Dealul Țapu, Drumul Baiei, Movila Prepeiței, Pârăul Drăgoieștilor, Pârăul Negru, Pârăul Sulițaș, Pârăul Șomuzel, Șanțul „Scherz-Pestilinie“.

C) 1786 (*Harta cad.*):

Praedium Lakaschestie:

Pârăul Sulițaș („Sulitschascha“), Pârăul Șomuzul Mic.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Sucevei*):

1. *Țarini:* Balta Rotundă, Curte, Săliștea, Sub Stejari („Substezer“; Sub Stejăroaia), Sulițașul, Șipote, Șomuzul Băiașeștilor, Velnița.

2. *Alte numiri:* Fora (Pârău, deal și imaș), Pârăul Șomuzul.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului:* Șomuz, Sulițaș.

2. *Țarini*: Bahna, Coasta Săliștioarei, Cordini, Dealul Viei, Fânaț, Pădurice, Rățicel, Săliște, Sulițaș, Șomuz, Velnița.
3. *Pâraie*: Pârăul Viei, Șomuz, Velnița.
4. *Dealuri*: Dealul Viei, Movila.
5. *Văi*: Groapa Popii.

* LUCAVĂȚUL

La 1428, Alexandru cel Bun întărește fiilor lui Stan Lucaveț și fiilor lui Șerbco două sate, „anume Lucavețul și Pancăuții și cu toate poienile și cu pădurile și cu pâraiele și pe Siret în sus și cu Mihodrea“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 203), menționi: 1699, mărturia unor hotarnici: „Lucavățul este sat vechi din descălecatul țării de la Dragoș vodă“ (Balan, *Doc. buc.*, III, 100). 1783: Lucavățul, „welches seiner sumpfigen Gegend wegen auch Berhomete genannt wird“ (*Acta gran.*, VII, 9–19). La 1783, Lucavățul se hotăra cu Jadova, Banila Moldovenească, Braniștea Putnei, Putna, Răstoacea, Vijnița, Ispas, Milie, Banila Rusească, Vilaucea, Zamostea, Carapciu și Stănești (*Acta gran.*, VII, 9–19).

A) a. 1696 (Balan, *Doc. buc.*, III, 86):

Pârăul Mihodarca.

b. 1699 (*ibidem*, 99):

Poieni și munți:⁹² Ciocălte, Conarca, Ianciulova, Lubovcul, Prislopul, Sagnista, Tovarnițul, Troianul.

c. 1753 (*ibidem*, V, 94–95, hotarnică, după un ispisoc de la Alex. Iliăș Voievod din 1667):

Bahna, Capul Dealului, Cireș („Cereș“), Drumul vechiu al Lucavățului, Iazul lui Goian, La Scursuri, Mănăstiriște, Pârăul Mihodrea, Pârăul Prundișul, Pârăul Sudeleu, Poiana Bosna, Poiana Ciocolta, Poiana Cireșenca, Poiana Ciumârna, Poiana Crucea lui Morcușan, Poiana Cunarsca, Poiana Ianciolov, Poiana Lubocul, Poiana Lungul, Poiana Măgurca, Poiana Mociarca, Poiana Pleșa, Poiana Rătundul, Poiana

⁹² Identificările la Balan, *Doc. buc.*, III, 100 (n.a.).

Sagnesta, Poiana Stanca, Poiana Șerdenul, Poiana Tomnatecul, Poiana Travieanul, Poiana Vantănul, Prisloapele, Prislopul Zobalei.

d. 1755 (*ibidem*, 96, hotarnică):

Cireșenca, Muntele Prislopului Zubalei („ce-i zic și Cereșenca“), Pârăul Mihodrea, Pârăul Prundiș, Pârăul Sudeleu.

B) 1783 (*Acta gran.*, VII, 9–19):

Bahna, Ciocâlte („Tschokiltu“), Cireșenca („Eine kleine Bojanna, auf welcher ein abgedorter Kirschenbaum steht“), Dealul Bucovul, Dealul Chicera Solca, Dealul Lungul, Dealul Mănăstiriște, „Drumu Buldoisky“, Iazul lui Goian, „In mutie oder Kotu Tschokilti“, Obârșiile Falcăului, Opcina, Opcina Ciurmârna, Opcina Corni ⁹³ (?), Opcina „Kinisenka“, Opcina Lungu sau Opcina Salașului, Opcina „Sarscholova“, „Opcina Tschokilta askuzita“, Piscul („oder Anhöhe“), Piscul „Klisini“/“Hlestini“, Pârăul „Birskeu“, Pârăul Biscău, Pârăul Brusnița, Pârăul Bursucău, Pârăul Comarnic, Pârăul Cosovanca, Pârăul Falcău, Pârăul Jadeuca („Schadeuka“), Pârăul Luxacelu (?), Pârăul Lostun, Pârăul Pantinul, Pârăul Putila, Pârăul Putiliuca, Pârăul Rusca, Pârăul Saca („Saha“), Pârăul Sadău, Pârăul „Schubrinitza“, Pârăul Tovarnița, Pârăul Vijenca, Pârăul Volcinețul, Poarta „Wanzina“, Poiana Bucovul, Poiana Ciocâltea, Poiana Lobocu (?), Poiana lui Pelepco, Poiana Lungul, Poiana „Meatschka“/“Matschka“, Poiana Rotundă, Poiana Sagnista, Prislopul, Ruptura („oder alter, von dem Austritte des Flusses herrührender Graben“), Scursura, Scursuri („Abflüsse“), Stâna șătrarului Ilie Cârstea, Troian (poiană), „Wanzina“ (deal și Pârău).

C) 1785 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Ciplienița („Ciplienicz“, „Cipliniecz“), Câmpul Cosovancei („Kempu Kosovance“), Coțcova („Koczkoiva“), „Fontinele“, „Intra Slavacz“, „Intra Toplicza“, „Kempu Mihodri“, „Mokeracz“, „Schiroki“, Sihla („Sychla“), Slatina, Sosna, Tocarnia, Valea lui Isac, „Valie Kruce“, „Valie Popi“, Volcineț.

2. *Alte numiri*: „Bachna Iuscheana“, Bucovul (munte), Cărarea lui Palie,

⁹³ *Opcina Corni* (?) poate fi *Opcina Cornei* (= Opcina lui Cornea) (n.e.).

Drumul „a boului“, „Gârla Ielanka“, „Gârla Ulipok“, Ilenca (luncă), La Margine, Lipni (fânațe), Movilița, „Okkop“ (luncă), „Pereschenska“, Pârăul Caminești („Kaminiestie“), Pârăul Crivăț, Pârăul Hliniețul, Pârăul „Iuschena“, Pârăul Lucavățului, Pârăul lui Boldur („Goldurskei“), Pârăul Mihoderca, Pârăul Mihodra, Pârăul Pervinca, Pârăul „Pilsca“, Pârăul Rinesta (= Renosta?), Pârăul „Slavecz mare“, Pârăul Suha, Pârăul Vahniu, Pârăul Volcineț („Wulschiniecz“), Poiana lui Cosma Păvălaș („Poj. des Gosma Powilasch“), Râușorul Cosovanca, „Rosuschnej“, „Stelnaskova Debruika“ (luncă inundabilă), „Sub Livoki“, „Vadu Moskalului“.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Bahna lui Cosma, Bahna lui Tcaci, Bordei, Cireșenca, Dumbrava, Isari, Lipoveni, Maidan, Maidan Vasilco, Mănăstiriște, Moheret, Opcina, Săliște, Sorojineț, Sub Cosovanca, Teplița, Țarinca, Volcineț.

b. 1908 (Grigorovitza, Dicț. geogr. Buc., 132):

1. *Satele componente:* Lucavățul de Jos, Lucavățul de Sus, Lucavăț-Maidan.

2. *Cătune:* Lipoveni, Mănăstiriște, Volcineț.

*** LUCAVIȚA**

La 1775, jumătate de sat a rămas în Cordon, iar jumătate în Moldova (Balan, *Doc. buc.*, VI, 344). La 1782, Lucavița se hotăra cu Mamornița, Cosminul, Nouăsulița, Moldova (*Acta gran.*, VI, 148–151).

A) 1760 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 163):

Heleșteul Mare

B) 1732 (*Acta gran.*, VI, 148–151):

Dealul Bainschi, Dealul „Lui Lelei“ (?), Fântâna Putredă, „Fontina Dolhani... um“, Opcina, Pârăul Lucavița, Pârăul Prelipca, Pârăul Rutca.

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

Țarini: Stupi.

LUCIU

În secolul al XVIII-lea, existau cu acest nume o moșie și un iaz, proprietăți ale mitropoliei Moldovei, așezate între satul Bosanci și moșia Areni (*Acta gran.*, X, 360). Astăzi Luciu este numele unei țărini pe teritoriul Bosancilor.

* LUDI LUI SAMSON

În 1775 era un mic sat, cu un mazel și 6 case țărănești (Polek, *Deser. Buc.*, 33). La 1780, se afla în stăpânirea lui Samson Flondor. În 1779, „Luti lui Samson“ numărau 16 case (Werenka, *Top.*, 174). Satul era așezat lângă Zeleneu.

* LUJENI

În 1453 este menționat satul „anume Lujani, care sânt mai jos de Râpujiniți, pe Prut“ (Costăchescu, *Doc.*, II, 496 și *Acad.*, *Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, I, 266). La 1782, Lujenii se hotărau cu Sipenitul, Coțmanii, Vitiliuca și Mămăiești (*Acta gran.*, VI, 487–491).

B) 1782 (*Acta gran.*, VI, 487–491):

„Fontina Tschuriliuka“, Sovița (Pârău și mlaștină).

C) 1784 (*Harta cad.*):

Berești („Perestie“), La Drumul de Mijloc, Movili, Rudca.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

Țărini: La Șipeniț, La Vitileanca, Lunca, Rudca, Săliște.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Horb, Ivaniuca, Lunca, Prejinche, Sad, Stavești, Terebij, Tercovișcii.

2. *Țărini*: Colopnișce, Cut, Cutul la Mămăiești, Dealul Lung, Falcii, Jalob, Lan, Loze, Movila, Movili („Mohelche“), Ostriu, Prisaca, Hudca, Săliște, Țarina, Tercovești, Zamca.

MĂCICĂTEȘTI

Sat dispărut. La 1490, Ștefan cel Mare cumpără și dăruiește mănăstirii Putna satul Macicateștii (Macicatovții) „pe Suceavă, și cu morile ce sânt pe Suceavă și mănăstirea satului aceluia“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 426). La 1742, „Măcâteștii“ era săliște, „din gios de Vicove“ (Bogdan, *Sămile*, 222). Hotarnicele din 1783 ale Rădăuților și Satului Mare ne înlesnesc determinarea așezării Măcicâteștilor. Hotarnica Rădăuților arată că la Pârăul Saha „se întâlnesc trei hotare, al Satului Mare, al Rădăuților și al prediului Macicatovțe, proprietatea mănăstirii Putna. Și Rădăuții părăsesc aici hotarul Satului Mare și se suie pe lângă Macicatovțe pe Pârăul Saha în sus până acolo, unde acest Pârău Saha iese din Pârăul Posinul și de aici Pârăul Posinul formează hotarul natural între Macicatovțe și Rădăuți până la Vadul Pietros“ (Dan, *Cron. Episc. Răd.*, 262). Hotarnica Satului Mare arată că la Pârăul Saha se întâlneau cele trei hotare, al Satului Mare, al Rădăuților și al moșiei „Maskatowce“, care aparținea mănăstirii Putna. „Și Satul Mare părăsește la acest Pârău hotarul Rădăuților și merge pe lângă „Maskatowce“ la dreapta, între miază-noapte și răsărit, către râul Suceava, la o movilă ce despărțește Satul Mare de „Maskatowce“, mai jos de o fântână, ce se află în colțul vechiului mal. De la această movilă de hotar, Satul Mare merge alături de „Maskatowce“ în linie dreaptă la râul Suceava, în fața unui drum adânc, drumul săpat. De aici râul Suceava formează hotarul Satului Mare până acolo jos, unde s-a început, la acest râu hotărnicirea Satului Mare spre Bădeuți“ (*Acta gran.*, III, 76–77). Teritoriul moșiei Măcicâteștilor era situat pe râul Suceava, între pâraiele Saha și Pozinul și între Rădăuți și Satul Mare.

B) 1783 (*Acta gran.*):

Drumul Săpat, Pârăul Pozinul, Pârăul Saha, Vadul Pietros.

* MAHALA

Numită Ostrița până după jumătatea secolului al XVIII-lea, fapt confirmat la 1783 de Comisia de delimitare: Ostrița, numită astăzi Mahala, Clișcăuții, numiți astăzi Ostrița (Balan, *Doc. Buc.*, VI, 87). La

1782, pe teritoriul satului, numit mai înainte Ostrița, se găseau satele Mahala și Cotul Ostriței (*ibidem*, 88). La 1472, Ștefan cel Mare cumpără și dăruiește mănăstirii Putna „un sat pe Prut, anume Ostrița și cu loc de moară în apa Prutului“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 169). În 1751 este amintit „satul Ostrița a mănăstirii Putnii, ce se hotărăști pe din gios de satul Boianul“ (Balan, *Doc. buc.*, V, 80).

A) a. 1685 (Wickenhauser, *Horecza*, 4):

Strâmtura (locul îngust de trecere pe lângă Prut).

b. 1737 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 140–141, hotarnică între Mahala și Boian):

Balta „Siunala bolata“, Iavore (vale), Izvorul Hlina („ce să înțelege pe limba noastră Glodoasa“, călugării de la Putna îi zic izvorului acelaia Caminena, adică „Pietroasa“), Lișcic (pădure), Pârăul Hucăul, Săliștea Veche.

c. 1751 (*ibidem*, V, 81–82):

Buda („și prin mijlocul Budii), Drumul cel Mare, Lunca, Pârăul Hucăul, Rediul („ci să numește Lipnic“).

C) 1820 (*Hartă topometrică*):

1. *Țarini*: „Benderley“, „Fontina lui Andoni“, Harbuzăria, La Lipnic, Staniștea („Stanieszty“), Toloaca, „Torsukil“.

2. *Alte numiri*: Pârăul „Kossory“, Pârăul Staniște.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Benderlei, Fântâna lui Andonie, Harbuzărie, Lipnic, „Ramasa“, Schin, Staniște, Truscău, Vâsla.

*** MALATINET**

La 1520 este menționată „o seliște anume Malatinții“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 14). Pe la 1655 se amintește satul Măleatinții (*ibidem*, II, 150). Alte mențiuni 1733: satul Malinteniții (*ibidem*, IV, 112); 1742: satul Malatiniță (*ibidem*, 200); 1755: satul Maliteniții (*ibidem*, V, 119); 1762: satul Maletinițul (*ibidem*, VI, 49). La 1782, se hotăra cu Gavrileștii, Cliveștii, Stăucenii, Șișcăuții, Jujinețul și Galiția. (*Acta gran.*, VI, 602–611).

- A) a. Pe la 1655** (Balan, *Doc. buc.*, II, 151, hotarnică): Dealul Luveni (după cum îmi atrage atenția Al. Conta, este desigur dealul Satului Lujeni), Pohrebiște, Stătiva, Vertebrul.
- b. 1666** (*ibidem*, III, 27, hotarnică): Bohrebești, Coadă Heleşteului, Movila cea Mare.
- c. 1747** (*ibidem*, IV, 201, hotarnică): Groapa Vârtopul, Heleşteul Stăucenilor, La Movilă, Rudca, Vâlceaua Zlodica.
- d. 1749** (*Acta gran.*, VI, 633–639, hotarnică): Balta Ploștei, „Balta Ploszczii“, Coadă Heleşteului, Coadă Heleşteuțului, Iazul Călugărului, Izvorul „Terebushna“, Movila cea Mare, Movilița, Obârșia Văii („Obereschia velj“), „Pareu Sopihori“, „Pareu Stuzovi“, „Pareul Maletinez“, „Pe Podul Dialuluj („auf dem Rücken des Berges“), Piscul, Podișul, „Pohribisteda Fontina“ („Fontina Pohribist“), Valea Ploștei „Valja Ploszczii“, „Valja Supehori in podisch“, Valea Zlodica (= Valea Furilor/„Valje Zledikj“), Vârtopul.
- B) 1782** (*Acta gran.* VI, 601–611): Balta Ploștei („Balta Bloschzi“), Coadă Heleşteuțului, „Fontina Pohribisti“, „Fontina Terepuschna“, Hârtop („oder Erdversinkung“), Iazul Stăucenilor, „Vale supehori en podisch“, Valea Zlodica.
- C) 1784** (*Harta cad.*):
1. *Părți de hotar*: Hârtopul, Hrebla Călugărească, Trebusna (imaș).
 2. *Alte numiri*: Dealul Trebușna, Valea Plosca.
- D) 1939** (Insp. școl.):
1. *Țarini*: Ciahor, Dnistreanca, La Iaz, Rivne, Tibușna, Vârtop.
 2. *Pâraie*: Sovița.
 3. *Păduri*: Dube.

* MALINEȘTI

La 1740 este menționată „o parte de Berbești... ce să chiamă Malinești“ (Balan, *Doc. buc.*, IV, 166). Astăzi satul Malinești se ține de Dracineț.

* MAMORNIȚA

La 1775, noua frontieră a tăiat satul în două, cea mai mare parte rămânând în Moldova. Partea rămasă în Bucovina a continuat să existe ca sat deosebit, cu vechiul nume. Pe baza unor acte de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, Balan (*Sate disp.*, 23) afirmă că partea rămasă în Bucovina a fost numită Țurenii, după familia Țura (cf. Balan, *Doc. buc.*, VI, 374). Dar Mamornița și Țurenii au fost și sânt sate deosebite. La 1782, Mamornița se hotăra cu satele Clișcăuți, Cosminul și Lucavița (*Acta gran.*, VI, 502–503).

- A) a. 1671 (Balan, *Doc. buc.*, III, 65):
Mănăstire, Poiana, Stânca.
- b. 1741 (*Acta gran.*, VI, 509, hotarnică):
Dealul Plosca, Fântâna Putredă, Pârăul Rudca.
- B) 1782 (*Acta gran.*, VI, 502–503):
Pârăul Lucavița, Pârăul Ruda, Pârăul Rudca.
- D) Sec. XIX (Insp. cad.):
1. Țarini: Pe vale.
 2. Dealuri: Între Drumuri.

MANEUȚI

Sat dispărut. Mențiuni: 1433: Mianouți (Costăchescu, *Doc.*, I, 367), 1437: Maneuți la Suceavă (*ibidem*, 507). La 1468, Ștefan cel Mare cumpără jumătate din satul Maneuți pe Suceava și o dăruiește mănăstirii Putna (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 132). În 1487 este menționat satul Maneuți, cu morile de pe Suceava (*ibidem*, 300). La 1742, era săliște și se numea Mineuții (Bogdan, *Sămile*, 222). Bogdan așează Măneuții lângă Horodnic, în hotar cu mănăstirea Suceviței. Balan (*Sate disp.*, 18), spune că Măneuții „Au fost situați către Vicovul de Jos, Voitinel și Horodnicul de Jos“. Astăzi un cătun al satului Frătăuții Vechi e numit Andrieșeni. Denumirea aceasta ne evocă numele fostei colonii de unguri Andreasfalva. De parohia Frătăuților Vechi țin și cătunele Hurjuieni și Măneuți (*An. Arhid. Buc.*, 1923, 35). Anuarul acesta prezintă chiar ca un

fapt cert identitatea Măneștilor cu Andreasfalva. Putem deci admite așezarea vechii localități Maneuți pe locul unde administrația austriacă a întemeiat colonia ungurească Andreasfalva, lângă râul Sucevii, în apropiere de Frătăuții Vechi, la nord de orașul Rădăuți. Și Grigorovitzza (*Dicț. geogr. Buc.*, 2) afirmă că colonia de unguri Andreasfalva s-a întemeiat în anul 1785, pe teritoriul vechiului sat românesc Mănești.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Cut (Iuncă), Dornești, Saha.

2. *Pâraie*: Saha.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Țarini*: Ciuhă, Câmpul Craiului, Câmpul Mare, Huceni, Imaș, La Cruce, La Plop, Mlaștina, Saha, Țarina Dorneștilor.

2. *Fântâni*: Ciotău.

3. *Pâraie*: Pârăul Glodului, Pârăul Sec, Pozinul, Vleoju.

*** MARENICENI**

La 1784 este menționat satul Marenicești (Werenka, *Top.*, 184). La 1785 în însemnarea Comisiei de delimitare găsim însemnarea: „Marenitzey ist kein Dorf, sondern nur eine Gegend im russisch Kampulunger Okoll“ (*ibidem*, 221). În 1801 era un cătun al Putilei (Balan *Doc. buc.*, VI, 222).

C) 1787 (Harta cad.):

1. *Părți de hotar*: Chicera, Dealul.

2. *Pâraie*: Bucovina, Chicera Mică, Solovana Mare, Solovana Mică.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Biscău, Bocicău, Chicera, Chicerca, Luboc, Mocera, Prislop, Rosișnei, Voloșeniste.

2. *Pâraie*: Biscău, Bursucăul Mare, Solovan.

b. 1939

1. *Cătune*: Biscău, Bocicău, Luboc, Rosișnei.

2. *Părți ale satului*: Chicera, Pârăul Alb, Riji, Solovan.

3. *Pâraie*: Biscău, Pârăul Alb, Solovana, Tovarnița.

MARGINEA

S-a numit Prundul (Brundul) până către sfârșitul secolului al XVIII-lea. În 1787 este menționată „Marginea oder Brundul“ (Arh. St. Cern., K.A., Starea Civilă, 1787–1830, extras matricular). La 1776, era un cătun al Volovățului (Werenka, *Top.*, 133).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bahna, Câmpul Horodnicului, Crușin, Delnița, Dumbrăvița, Fodoroaia, Lunca, Poiana Curții, Poiana Fătului, Ocoale, Șuvar.
2. *Pâraie*: Andronache, Floca, Gârla Morii, Havriș, Hârbovăț, Iaslovăț, Mihalescul, „Obadarie“, Pârăul „Totoriki“ (Turturichii?), Pârăul Volovățului, Slatina Rea, Sucevița, Șoarecul Mare, Șoarecul Mic, Tudorachii, Ursoaia Mare, Ursoaia Mică.
3. *Păduri*: Arșița Bună, Arșița Mare, Dealul Porcăriei („Dialu Borkariy“), Floca, „Korczenicz“, Pădurea Ivaneștilor, Pădurea Pinului, Pădurea „Roszky“, Pădurea Rusului, „Piatra Mulieri“, „Piatra Mulierilor“, Pleșa, Plopina, Șoarec.
4. *Alte numiri*: Dealul Ivăneștilor, Fânațele Șoarec, Fânațele Șuvar, Poiana Fătului, Poiana Pleșa, Poiana Trescior („Treszczior“), „Poiana Bilecka“.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Marginea*):

1. *Pâraie*: Chiroașan (= Chirvașan?), Floca, Hașca, Havriș, Iaslovăț, Plop, Șoarec, Ursoaia, Volovăț.
2. *Păduri*: Floca, Hașca, Havriș, Iaslovăț, Slatina Rea, Șoarec, Ursoaia, Volovăț, Vultur.
3. *Alte numiri*: Pietrele Muierilor (spre Solca), Poiana Pietriș, Poiana Treșoara, Slatina (loc).

c. 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Părțile satului*: Bahna de Jos, Bahna de Sus, Crușin, Valea în Jos, Valea în Sus.
2. *Țarini*: Arșița, Cainovăț, Câmpul Horodnicului, Dealul Fătului, Delnița, Dumbrăvița, Fodoroaia, La Stăjărie, Lunca, Ocoale, Pe groapă, Poiana Curții, Poieni, Șoarec, Șuvar.
3. *Fântâni*: Izvorul cu Slatină.

4. *Pâraie*: Crușin, Floca, Hașca, Havriș, Hârbovăț, Horbovățul, Jalomică, Pârăul lui Sârghie, Pârăul Stânei, Pârăul Tocilei, Slatina Rea, Șoarecul, Ursoaia Mare, Ursoaia Mică, Voievodeasa, Volovăț.

5. *Râuri*: Sucevița.

6. *Păduri*: Capul Dealului, Floaca, Hașca, Havriș, Pietrele Muierilor, Pârăul Crișului, Pârăul Păvăloaiei, Pârăul Stânei, Pârăul Tocilei, Runc, Șoarec, Ursoaia Mare, Ursoaia Mică, Vârful Pleșei.

7. *Dealuri*: Capul Dealului, Dealul Arșiței, Dealul Ederei, Dealul Fătului, Dealul Pleșei, Dealul Vulturului, Pietrile Muierilor, Ursoaia Mare, Ursoaia Mică, Vârful Pleșei.

8. *Râpi*: Cainovăț, Gropile lui Săndulean, Jalomică, Râpa Stânei, Volovăț.

* MARTINEȘTI

Martineștii este numele vechi al satului Ocna.

MATEIENI (*Mătieni*)

La 1490, documentul dat de Ștefan cel Mare pentru constituirea teritoriului Episcopiei de Rădăuți menționează „biserica de din jos de Vlad Negrul, unde a fost popa Matii“ (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 411). Vlad Negrul a fost stăpânul satului Soloneț. Mateienii vor fi fost situați pe apa Solonețului, mai jos de satul Soloneț, între satele Soloneț și Păhrăuți, pe locurile unde astăzi se află Todereștii cu Pietroasa (*ibidem*, 417).

* MAZURI

La 1785, „Mazaren“ erau un grup de case⁹⁴. La 1848 formau o parohie împreună cu Berhometul pe Siret, Șipotele pe Siret, Bursuci și Lăpușna (*Șem. Episc. Buc. 1848*, p. 51). Localitatea a dispărut sau și-a schimbat numele.

⁹⁴ Werenka, *Top*, 221: "ist ein Preedium, worauf etliche Leute von gleichen Namen sich befinden" (deci o colonie de mazuri) (n.a.). Accentuat: *Ma-zúri* (n.e.).

MĂGURA

Cătun al Seletinului

MĂGURA HUMORULUI

Munte. La 1594, Aron Tiranul întărește mănăstirii Humorului muntele Măgura, „cu toate poienile și izvoarele care sânt împrejurul lui“ (Acad. Doc. sec. XVI, Mold., IV, 112). La 1783, Măgura Humorului era situată pe teritoriul Câmpulungului.

A) a. 1594 (Acad., Doc. sec. XVI, Mold, IV, 112):

Dealul Negru, Feredeul, Iazer, La Fântâni, La Prag, Obcina, Pârăul Breaza, Prislopul Săcuilor, Râul Moldova.

b. 1663 și 1785 (Balan, Doc. buc., I, 58-59):

Opcina Uscată, Pârăul Breaza, Pârăul Feredeul, Pârăul Neagra, Pârăul Secul, Prislopul Ieculeni (?) (= Prislopul Săcuilor).

B) 1783 (Acta gran., X, 473–476):

Dealul „Donatika“, Izvorul Feredeul, Opcina Runcului, Opcina Uscată, Pârăul Breaza, Pârăul Neagra, Prislopul Săcuilor (munte).

* MĂMĂIEȘTI

La 1656, Ilieș Alexandru Voievod întărește schitul Mare din Polonia satul „Mamaiești, cu 20 case țărănești... cu mori în apa Prutului, cu heleșteie, cu mori în heleștee și cu 4 prisăci“ (Balan, Doc. buc., III, 28).

A) 1667 (Balan, Doc. buc., 35–36, hotarnică):

Bila (poiană cu șanțuri), Drumul Subronețului, Izvorul Hliboca, Pârăul Rivnovo (Rivnovul?; la Dan, Suc., 209, Valea Ruvnioasa), Pârăul Sovița, Rudca (câmp între Șubraneț și Rohozna).

B) 1782 (Acta fundat., V, 251–260):

Fântâna Adâncă („Fontina adunka“), Gropile Bursucilor, Iazul Sovița, Pârăul Ghila (= Bila), Pârăul Revna, Poiana Spasca, Rudca (mlaștină), Sovița (Pârău și mlaștină), Troian („Schanze“).

C) 1785 (*Harta cad.*):

1) Mămăieștii Noi

Părți de hotar: Horodiștea („Horodestza“), Pădurea la Provoroti.

2) Mămăieștii Vechi

Părți de hotar: „Chnila“, Clin, Clinul la Rudca, După Sovița, Fântâna Huțulca, La Iaz, La Cruce, La Curte, La Rudca, Lângă Lencăuți, Rudca.

1) Mămăieștii Noi

D) a. Sec. XIX (*Insp. cad.*):

Țarini: Huțulca, Sovița.

b. 1939 (*Insp. școl.*):

1. *Părțile satului*: Deal, Subtroșcea, Valea.

2. *Țarini*: Bahna, Curdun, Habaliuca, Huțulcă, Ostrov, Săliștea, Troșcea.

3. *Pâraie*: Sovița.

4. *Lunci*: Lunca Loziilor.

2) Mămăieștii Vechi

D) 1939 (*Insp. școl.*):

1. *Părțile satului*: Deal, Rutca, Toloaca, Vale.

2. *Țarini*: Deal, Ostrov, Toloacă, Țelena, Vale.

MĂNĂȘTIOARA⁹⁵

Numită și Sf. Onufrei

A) 1763 (*Costea, Schiturile*, 180):

Dealul Huducina, Drumul Iancului Vodă, Grădina lui Nănescu, Grădinile lui Gori și Neagu, Iazul lui Nănescu, Iazul Mânzați, Pârăuașul Cacaina, Pârăul Cerlovăț, Podul Olarului, Zrubul lui Șipitic.

B) 1783 (*Acta gran.* VIII, 503–504):

Drumul Iancului, Movila cu Gloanțe, Pârăul Cărlivățul, Pârăul Drăgușenilor, Pârăul Popii („Pereuku Popi“), Podul de Peatră.

⁹⁵ Vezi Ion Popescu-Sireteanu, *Siretul...*, p. 169–189 (n.e.).

C) 1785 (Harta cad.):

Părți de hotar: „Kempo la Medziekje“, Plaga Cacainii, „Plaga Domniaska“, Plaga Jitarului („Schitaroloi“), „Plaga Koporoloi“, „Plaga Potuloi“, Plaga Staniștei, „Plaga Vierdie“.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Cătune:* Bancești, Dragoșanca (Drăgușeni).

2. *Țarini:* Bogza, Câmpul Dragoșanca, Câmpul Movila, Câmpul Rede, Câmpul Stejar, Cuila, Dealul Chirei, Dealul Ciuhii, Dealul Cobor, Dealul Crucii, Fântâna Gheorghii, Drumul Iancului, Loziile Negre, Pânzari, Plaga Verde, Poiana Chirei, Sesia Popii, Staniște, Stârlivăț, Țarina, Valea Gropeni.

3. *Pâraie:* Cacaina, Mănăstioara.

MĂNĂSTIREA HUMORULUI

Mănăstirea „care este la Humor“ a fost întemeiată, ceva înainte de 1415, de Oană vornicul, pe teritoriul săliștii lui Dobrin. La 1428, Alexandru cel Bun întărește fiilor lui Ivan vornicul ocina lor, anume „seliștea lui Dobre, la Humor, unde este mănăstirea lor“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 234). La 1491, Ștefan cel Mare confirmă mănăstirii Humorului hotarele sale cele vechi (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 469). La 1600, Ieremia Movilă întărește Mănăstirii Humorului „dreptele și vechile hotare în munți“ după uricul de danie de la Ștefan cel Mare și după ispisocul de întărire de la Petru Voievod (*Acad., Doc. sec. XVI, Mold.*, IV, 277–278). Lângă mănăstire s-a urzit satul Mănăstirea Humorului, proprietate a mănăstirii.

A) a. 1415 (Costăchescu, *Doc.*, I, 116):

Părăul Humor.

b. 1428 (*ibidem*, 235):

Strâmtura.

c. 1491 (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 489):

Bradul Mueriei, Dealul Germanului, Dealul Holmului, Dealul Mare, Dealul Paltinului, Fântâna lui Dragomir, Izvorul Tocilelor, La Brăduleț, La Lozii, La „miedzunia de la trei bradzi“, Oloneț (= Soloneț), Opcina,

Pârăul Humorului, Pârăul Bucovăț, Poiana lui Isac, Poiana Mărului, Poiana Paltinului, Poiana Popii, Prihodiștele, Rădiul Humorului, Râul Moldova, Săcătura lui Bucur, Scărișoara (deal).

d. 1699 (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, IV, 277–278):

Brazii Muierii, Dealul Mare, Dealul Paltinului, Dealul Ulmului, Fântâna lui Dragomir, Izvorul Tocilelor, La Brăduleț, La Lozii, La Miezuri, La Trecătoare, La trei Brazi, Muntele Germănuului⁹⁶, Opcina, Pârăul Bucovăț, Pârăul Humorului, Pârăul Ignat, Pârăul Racova, Pârăul Soloneț, Poiana lui Ilnat, Poiana Merilor, Poiana Paltinului, Poiana Popii, Râul Moldova, Săcătura lui Bucur, Scărișoara (munte).

B) 1783 (*Acta gran.*, X, 477–483):

Mănăstirea Humorului și Gura Humorului

Dealul cel Mare, Dealul German, Dealul lui Ignatie, Dealul Paltinului, Dealul Ulmului, Dohotărie, La Gura Racovei, Matca veche a Bucovățului, Movila Iepurelui, Muntele Izvorului Rece, Obârșia Bucovățului („Oberschia Bukowetzuluij“), Opcina, „Pe Schesu lui Deshermann“, „Pereu Bourilor“, Pietrile Muierilor numite și Brazii Muierii, Pârăul Bucovățul, Pârăul Cetățelul („Tschitatzelul“), Pârăul Humorului, Pârăul „Ignata“, Pârăul Izvor, Pârăul Racova, Pârăul Suha, Pârăul Voronețul, „Poiana lui Ignatie“, Poiana Mărului, Poiana Voronețului, Săcătura lui Bucur („Sekedur Bukurie“).

C) 1785 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: A Mărului („A muerului“), Capul Dobrinului, Câmpul Lăptăriei („Küempu Lopteriji“), Câmpul Mare (Küempu Mare“), Câmpul Țigăncii („Küempu Tsigöntschi“), Dealul lui Ochian, Gura Largii („Gura Lerschy“), Între Pârăul Macoveieștilor și Maghiernița, Poiana Scutarului, Runcurile Lărgii („Runkuri Lördzi“), Țarina de Jos („Tsarina den Zoss“).

2. *Alte numiri*: Asupra Morii (imaș), Chirimiecioara („Kirimietschuora“ – suhat), Dealul Buburuzenilor, Dealul Rafailă, Dobrinul cel Mare (imaș), Dobrinul cel Mic (imaș), Fânațul Bălăceștilor („Fuenatsu

⁹⁶ În ispisocul de întărire a hotarelor mănăstirii, dat de Constantin Movilă la 1610, este trecut greșit Muntele Geamănuului (Acad., *Doc. sec. XVIII, Mold.*, II, 74 (n.a.).

Beletscheschtilor“), Fânațul lui Vasile „Fuenatsu lui Vasölie“), Fânațele lui Ion Moroșan, Frasin (Frassön – suhat), Între Frasin și Poiana Micului – (imaș), Între Pâraie, Maghernița (imaș și Pârâu), „Paröu Kirimietschi“, Pădurea Macoveieștilor („Pădure – și Podierie – Makovieschtilor“), Pârăul Bordeilor, Pârăul cel Rău, Pârăul Dobrin, Pârăul Dulce, Pârăul Frasinilor, Pârăul Humor, Pârăul Izvor, Pârăul Larga, Pârăul Lunga, Pârăul lui Andrieș, Pârăul Macoveieștilor, Pârăul Mărului („Paröu Muorului“), Pârăul Poienii Scutarului, Pârăul Râmelor („Paröu Rümilor“), Pârăul Țiganca, Poiana Afinișul („Afinischiu“), Poiana Chilie, Poiana Mărului, Poiana Micului, Poiana Primaturla sau Bobeica, Poiana Scutarului, Popasul la Isvor (poiană), Rediu (Redie) (imaș), Runcul Câmpul cel Mare (suhat), Runcul Odăii (suhat), Runcul „Redii“ (imaș), Runcul Scutarului (suhat), „Runku Kostandin“/“Runku Koständiyi“ – (suhat), „Runku la Podirieju Lundzi“ – (suhat), Runcuri, Runcurile Savii, Sub Runcul Lungii (fânațe).

D) a. Sec. XIX (Of. cad. jud. Gura Humorului):

1. *Cătune*: Pleșa, Poiana Micului.
2. *Țarini*: Corlata, Gura Isvorului, Hașca, Lăptărie, Pleșa, Runcul Scutarului, Runcul Strâmturii, Târnicioara („Tyrmiczore“), Zăvoaie.
3. *Fânațe*: Dealul Dobrinului, Hașca, Lăptăria, Poiana Mărului, Runcul Andrieș, Runcul Scutarului.
4. *Pâraie*: Humorul, Stoineasa, „Teczeczawa“ (= Trescioara?).
5. *Păduri*: Arșița Largii („Lerschii“), Lunga Bodnarului, Măgura, Solca, Stermina, Tîrnicioara, Zăvoaie.
6. *Runcuri*: Runcul Lungii, Runcul Ochian, Runcul Strâmturii, „Runku Dzial“.
7. *Poieni*: Bahna, Bobeica, Comarnic, Fagu, „Fiszczor Tetailor“ (= Piciorul Tătarilor?), Pleșa, Poiana Rotundă, Stoineasa, Trescioara.
8. *Dealuri*: Dobrinul.

b. 1926 (Harta Ocol. silv. Mănăstirea Humorului):

1. *Pâraie*: Bobeica, Bursunie (?), Chilia, Cireș, Hașca, Humorul, Larga, Magiernița, Oița, Paltin, Pârăul Dulce, Pârăul Lung, Pârăul Mărului,

Pârăul Morii, Pârăul Rău, Pârăul Văcărenilor, Preluca Bobeica, Scorușeț, Stermina, Stoianoasa Mare, Stoianoasa Mică, Trișoara, Țiganca, Vârvata.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Pleșa.

2. *Părțile satului*: Ciungii Bodnarului sau Peste Vale, Corlata, Dobrin, Lunga, Maghiernița, Pârăul lui Miron, Valea Largă.

3. *Țarini*: Câmpul cel Mare, Constandia, Dobrinul, Frasin, Fundul Lungii, Hașca, Lăptăria, Mărul, Podul Izvorului, Podul Mărului, Termicioara, Toacă, Țiganca.

4. *Cărări*: Cărarea Crucii, De la Izvor, De pe Rafaila, Din Lăptărie.

5. *Pâraie*: Andrieș, Boca, Doamna, Dulcea, Frasin, Humorul, Larga, Lunga, Maghiernița, Mărul, Oița, Pârăul Morii, Pârăul Rău, Țiganca, Văcăreni.

6. *Poduri*: Frasin, Podul Mare, Vadul Mare, Vârvata.

7. *Păduri*: Andrieș, Boca, Bahnele, Bâtca, Bâtca Plopilor, Făgetul Popii, Moșneguțul, Piciorul Pietrelor, Plaiul Mare, Poiana Chilia, Șoim, Țiganca.

8. *Dealuri*: Arsura, Crucea, Dealul Mare, Dobrinul, Piciorul Pietrelor, Runcul Cailor, Runcul Lungii, Runcul Scutarului, Săcătura, Staniștea, Stârmina, Șoimi, Terimecea, Vârful Runcului.

9. *Munți*: Bobeica, Pietrele Doamnei, Poiana Mărului, Răgoazele, Scorușețul.

MĂRĂȚEI

La 1783, hotarnica moșiei Iacobești menționează: „Merezey so theils auch Danilest heisset“ (*Acta gran.*, IV, 273). La această dată Mărățeii se hotărau cu Iacobeștii, Calineștii și Dărmăneștii (*Acta gran.*, VII, 37—41).

A) 1761 (Balan, *Doc. buc.*, IV, 242):

Casa lui Pistrugă, Crâșma lui Dobrenchi, Lunca, Pârăul Hatnei, Pârăul Niagul.

B) 1783 (*Acta gran.*, VII, 37—41):

Pârăul Danila, Pârăul Hatna, Pârăul Racovăț, Pârăul Sorbu, „Obserschia pereuli Denilla“, Opcina.

D) a. Sec. XIX (Cad. Trib. Suceava):

1. *Țarini*: Dealul, Dumbrava, Grui, Livada, Lunca, „Meretzeika“, Săliște, Valea.
2. *Pâraie*: Danila, Hatna, Hatnuța.
3. *Păduri*: Bursuci, Dealu.

b. 1955 (Secț. reg. înv. Suceava):

1. *Cătune*: Mărățeia Mică.
2. *Țarini*: Dealul, Dubena, Lunca, Ograda, Săliște, Valea.
3. *Pâraie*: Hatnuța.
4. *Păduri*: Pădurea Obștei, Pădurea Pruncului.
5. *Dealuri*: Dealul Bursucilor, Hlinița. Zapuschi.

MĂZĂNĂIEȘTI

La 1574 era sat (Acad., *Doc. sec. XVI, Mold.*, III, 27). La 1742 „Mădzănăeștii la Suceava“ erau seliște fără de oameni, a mănăstirii Slatina“ (Bogdan, *Sămile*, 237). În 1783, se hotărau cu Drăgoieștii, Lucăceștii, Băișeștii și Stejărenii (*Acta gran.*, III, 195–199).

B) 1783 (Acta gran., III, 195–199):

Balta Sacă sau Balta Stejarului, Drumul Vechi al Baiei, Groapa Rotundă, Obârșia Șomuzelului, Opcina Drăgoieștilor („eine zwischen zwei Thälern herabkommende Anhöhe), Pârăul Măzănăiasca, Poiana „Bentoni“ (?), Scursura, Șanțul lui Schertz sau Linia Ciumei, Vadul Ursului.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Șomuzul, Țarina de la Șanțul Băișeștilor, Țarina din Sus.
2. *Pâraie*: Fora, Șomuzul.

b. 1939 (Insp. școl.):

1. *Țarini*: Arini, Bulătău, Dealul Poștei, După Gard, După Huci, Fundul Imașului, În Delcuță, În Pădurice, La Pai, La Șanț, La Șomuz, Staniște, Stejăreni.
2. *Pâraie*: Pârăul Curții, Pârăul Velniții.
3. *Dealuri*: Dealul spre Lucăcești, Stejăroaie.

MESTECĂNIȘUL, Munte[le] ~

1785 (*Acta gran.*, după Wickenhauser, *Woronetz-Putna*, I, 2, p. 142, hotarnica):

Fântâna lui Scherz, Fruntea Brezei, Grădina Dinului, Muntele Colacul („Kolaka“), Opcina lui Arsenie, Pârăul Breaza, Pârăul Colacului, Pârăul și Poiana Putnișoara, Plaiul Vechi, Puciosul (munte), Scursura.

* MIHAILĂUȚII (*Mihăilești*)

Sat dispărut. Își are numele de la Mihail Misici, stăpânul satului în prima jumătate a secolului al XV-lea. La 1466, Ștefan cel Mare întărește Marușcăi, fata lui Mihail Misici, satul Mihailăuții „unde are să-și facă așezarea și unde a fost jude Petrinca“ (*Acad., Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, I, 348). La 1518, Anușca, fiica Marușcăi, nepoata lui Mihail Misici, dăruiește nepotului ei, lui Gavril vistiernic, două sate, „anume Mihailouții, unde se împreună Siretiurile, unde a fost jude Petrinca“ (*Costăchescu, Doc. Șt.*, 71). Satul Mihăilești sub Codrul Cosminului mai exista încă la 1769 (*Balan, Sate disp.*, 19). Documentul dat de Ștefăniță voievod în 1518 arată așezarea satului: la împreunarea celor două Siretiuri, deci lângă Suceveni și Prisăcăreni, probabil pe locul unde astăzi se află Petriceanca, sat care ar putea fi chiar continuarea vechilor Mihăilăuți. Petriceanca și Petricenii din apropiere ne evocă numele judeului Petrinca, vechiul stăpân și, probabil, întemeietorul satului.

A) 1466 (*Acad. Doc. sec. XIV, XV, Mold.*, I, 348, hotarnică):

Deasupra Morilor, Dumbrava, Fântâna Putredă, La Salce, La Trei Movili, Movila Geamână, Patruzeci de Movili, Pârăul Solonețu, Pârăul Zahorni.

* MIHALCEA

La 1625, se numea Mihalciul (*Balan, Doc. buc.*, II, 85), la 1699, Mihalce (*ibidem*, III, 101). În 1776 este menționat jumătate de sat de Mihalcea, „care se cheamă și Camâna“ (*ibidem*, VI, 259). În 1783, se hotărea cu Cuciurul Mare, Broscăuții, Bobeștii, Dracinețul și Hlinița (*Acta gran.*, VI, 526–535).

A) a. 1733 (*Acta gran.*, VI, 561–563, hotarnică):

Fântâna Luminoasă, Heleşteul lui Buhuş, Horodişte, Iazul Onica, În Podiş, Pârăul Conoviei, Pârăul Firaschi⁹⁷, Pârăul Iablonăuţului, Pârăul Pietros, Pârăul Trestieneţul, Poiana Spasca, Poiana Starostelui („Sterosteni“), Stâncă, Ţeţina, Valea Clipschi.

b. 1768 (*Acta gran.*, VI, 564–569, hotarnică între cele două jumătăţi ale satului):

Cobila (pădure şi deal), „Fântâna Luminoasă“, Pârăul Corojiei („Koroschi“), Pârăul Vâlhovăţ, Podişul Colibei, Podişul „Heischesuta“, Poiana Coliba, Poiana Dubova, Poiana „Duminieska“, Poiana „Pervula“ (=Pârului?), Săliştea Mihalcii, Tufişul Cruhulei, Tufişul „Oneskulu“, Voloca (fâneţe).

c. 1785 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 260):

Movila Borţoasă, Poiana Dubinca, Poiana Dubova, Poiana Hrişata, Poiana Spasca, Poiana Staroştina (= Poiana Starostelui), Poiana Ţarinca.

d. 1794 (*ibidem*, 61):

Poiana Berelisoc, Poiana Hreşceata, Poiana Perleva, Poiana Voloca, Ţarinca.

e. 1819 (*ibidem*, 262, hotarnică spre Broscăuţi):

Codrul Camenei, Dealul Dumanschi, Lazurile lui Ivanovici, Movila de la Cereşinca, Obcina, Obcina Ascuţită, Obcina Aşezată, Obcina Glodoasă, Poiana Criva, Poiana Pricozca, Velniţa lui Dunea.

B) 1783 (*Acta gran.* VI, 526–535):

Cireşenca (loc), Dealul „Dragului“, Dealul Horodişte, Dealul Ţeţina, „Fontina Luminoasă“, Hliniţa Mică (Pârău), Iazul lui Buhuş, Opcina, Opcina „Alătura cu Zezina“ (= Ţeţina), „Pereu Pietros“⁹⁸, „Pisku ku Bouri“ (deal în pădure), Pârăul Corovia, Pârăul Hliniţa Mică, Pârăul

⁹⁷ Evidentă lectură greşită din partea traducătorului german al hotarniceii sau din partea copistului, care a trecut textul hotarniceii în *Acta gran.* În actul de hotarnicire al Comisiei de delimitare din 1783 se află termenul Titarski, şi acesta o corupere a corectului *Tatarschi*, adică *tătărăsc*, *al tătarilor* (n.a.).

⁹⁸ Numit astăzi cu un termen slav: Camena (n.a.).

Humeni („Humini“, numit și „Vemi“), Pârăul lui Duman⁹⁹, Pârăul Iablonăuți („Bach Iablonetzului“), Pârăul Tatarilor (Tâatarski), Pârăul Trestianeuț, Poiana Criva, Poiana lui Duman⁹⁹, Poiana Spasca, Poiana Starostelui (Poiana Starostului), Spasca Mare, Tufișul Rotund, Valea Starostelui (Valea lui Starosta).

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Movila Borțoasă, Ocru.
2. *Dealuri*: Movila Borțoasă, Spasca.

b. 1908 (Grigorovitza, *Dicț. geogr. Buc.*, 140):

Cătune: Dubova, Perleva, Spasca, Târnauca, Vapniarca, Voloca.

c. 1912 (Voronca, *Mihalcea*)

Albinețul (Iablonetuț, Pârăul), Bouri (deal), Cireșel (loc), Codul Mihalcii, Corovia (Pârău), Dealul Dragului, Fântâna Turcească, Leceniț (Pârău), Ocruh (deal), Palance (deal), Pe-a lui Mutencu (moșie și pădure), Săliște (țarină), Trifoi (țarină).

*** MIHODREA**

La 1428, Alexandru cel Bun întărește fiilor lui Stan Lucaveț două sate: Lucavețul și Păncăuții... „și pe Siret în sus, și cu Mihodrea, al căror hotar se alătură de ele“ (Costăchescu, *Doc.*, I, 203). Astăzi Mihodrea e un mic cătun, situat lângă Pârăul Mihoderca, care aparține Berhometului pe Siret.

*** MIHOVA**

C) 1785 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: „Klimy“, Slatina, Volcineț („Wolfschiniecz“).
2. *Alte numiri*: „A lui Stoiansky“ (loc), Bosnic (Basnic?) (loc), Bucovul (munte), Chicera Mihovei (munte), Câmpurile Volocineț („Wulschiniecz“), „Dial mare“, „Iesenestie“ (loc), Mănăsteriște (poiană), Pădurea lui Stoian, Pădurea „Wollosiniestie“, „Pereu mare“, Pârăul

⁹⁹ Cf. Horodiștea domnească (a lui Doman) din hotarnica satului Cuciurul Mare. din 1575 (Balan, *Doc. buc.*, I, 72) (n.a.).

Harbuzului, Pârăul Mihova, Pârăul „Potoczina Babi“, Pârăul Racovăț, Pârăul Șerbaniuca.

D) a. Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Țarini*: Bahna, Chicera, Maidan, Maidan Vasilco, Prislop, Staica, Stojoc Mare, Tarnicioara, Tihanschi.
2. *Pâraie*: Mihoderca, Mihodra, Mihova, Stavici.

MIHOVENI

Numele vechi al satului era Mivoveni. În 1756 este menționată moșia Mivoveni la apa Sucevii (Balan, *Doc. buc.*, V, 148). Mihovenii își trag numele de la familia Mivovan. La 1794, e amintit un răzeș, Sandul Mivovan din Iacobeni (Balan, *Noi doc. câmp.*, 61).

A) 1761 (Balan, *Doc. buc.*, V, 148):

Poiana Comandașului.

B) 1783 (*Acta gran.*, X, 33–37):

Cârșma Mihovenilor, Dealul „Kruhora“ „weil die Anhöhe von allen Seiten ein Thal um sich hat“, Drumul Costânei, Fântâna Popii Ion, Grădina lui Simon Cojoc, În Gura Strungii („în Gura Strunschi“), Movila Iancului (altă movilă), Movila Iancului Vodă, „Pereu lui Mereutz“, Pârăul Bunișilor (numit și Pârăul Săliștei), Pârăul cu Arini, Poiana lui Lelcu („numită astăzi Poiana Costii“).

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Dumbrava, După Deal, Florinta, Groapa lui Baghici (Babici), Țarina Mare.
2. *Păduri*: Poiana Costânei.
3. *Alte numiri*: Corjan.

b. 1912 (*Harta Ocol. silv. Pătrăuți*):

Păduri: Burda, La Troci, Maharuc, Mănăstire, Pomii Popești.

c. 1955 (*Secția reg. inv. Suceava*):

1. *Cătune*: Florinta.
2. *Părțile satului*: Dealul, Valea.

3. *Țarini*: Dumbrava, Florinta, La Fântâna Ursului, Săliște, Teișor, Țarina Mare.

4. *Pâraie*: Pârăul Mihovenilor, Pârăul Popii.

5. *Păduri*: Pădurrea Mihovenilor.

* MIHUCENI

Mențiuni: 1466: Mihucenii pe Trestiana, în gura Rudii (Bogdan, *Doc. Șt.*, I, 108); 1518: satul Mihuceni (Costăchescu, *Doc. Șt.*, 71); 1776: satul Mihulceni, la Pârăul Cotovățul, ținutul Sucevii (Balan, *Doc. buc.*, VI, 259); 1792, satul Mihuceni pe Trestiana, la gura Rujinoasei¹⁰⁰, (*ibidem*, 349). La 1782, se hotărau cu Cosminul, Cuciurul Mare, Hliboca, Trestiana, Tărășeni și Pustia, un teren fără stăpân (*Acta gran.*, VII, 54–58).

A) a. 1466 (Costăchescu, *Bogd.*):

Codrul, Dumbrava, Fântâna cu Cruce, Pârăul Ruda, Pârăul Trestiana.

b. 1518 (Costăchescu, *Doc. Șt.*, 72):

Codrul, Dumbrava, La Fântână, Movila Săpată, Pârăul Cotovăț, Pârăul Derehului, Pârăul Ruda, Pârăul Trestiana, Unghiul Țarinii.

B) 1782 (*Acta gran.*, VII, 54–58):

Dumbrava, „Krako Kotovezului“, „Movila sapata“, „Obserschia Boradaschului“, „Obershia Kotovezului“, Opcina, Pârăul: ... i ... anza („Tziganza?“ = Țigangca?, pe care unii îl numesc Pârăul Mamornița – hotar între Mihuceni și Cuciurul Mare), Pârăul „Borodaczul“, Pârăul „Chmelewa“ (în codru), Pârăul Cotovățul, Pârăul Derehului.

C) 1784 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Cotovățul, Horodiștea, „Kottowecz despre Terescheny“.

2. *Alte numiri*: Chicera (Pârău și loc.).

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Țarini*: Horodiștea, Ogradî, Pomiroc.

¹⁰⁰ Cred că este o transcriere greșită a copistului austriac în loc de: La gura Rudei (n.a.).

2. *Pâraie*: Cotovăț, Derehlu.
3. *Păduri*: Horodiștea, Lozoc.

* MILIE

În 1623 este menționat „satul Milie, care-i pe Cirimuș, cu locuri de mori în Toplița“ (Balan, *Doc. buc.*, I, 185).

A) a. 1623 (Balan, *Doc. buc.*, I, 185):

Pârăul Toplița.

b. 1687 (*ibidem*, IV, 190, hotarnică):

Apa Ceremușului, Ciritei, Dealul lui Batâr, Fântâna Putredă, Hlibicioc, Mănăstirea Berejnița, Opcina, Opcina Mare, Pârăul Berejnița, Pârăul Berejonca, Pârăul Coretnița, Pârăul Costiniur (?), Pârăul Medveja, Ruptură, Șesul Zaberejci, Toplița, Vadul Sobarilor (pe Toplița).

c. 1741 (*ibidem*, 188, hotarul între Milie și Banila):

Apa Ceremușului, Bahna, Fântâna Putredă, Hlina, Ialinschi Vivos, Opcina Mare, Pârăul Berejnița, Pârăul Calinos, Pârăul Căbacul, Pârăul Criva, Pârăul cu Plopi, Pârăul Hatna, Pârăul Mare, Pârăul Polinciuc, Pârăul Toplița, Poiana Dapișchi, Poiana la Groni, Vadul Sobarilor.

C) 1783 (*Harta cad.*):

1. *Părți de hotar*: Berejnița, Pădurea Mare, Țarina din deal.
2. *Pâraie*: Coretnița, Toplița.

D) Sec. XIX (Insp. cad.):

1. *Cătune*: Berejnița, Coritnița, Țarina.
2. *Țarini*: Calinici, Chibec, Lazoc, Medvecea (Medveja?), Polanschi, Scutareva (= a scutarului), Zaberej.

1939 (Pref. jud.):

1. *Părțile satului*: Berejnița, Chibachi, Țarina.
2. *Țarini*: Berejnița, Ghil, Gidluh, Hora, Ograde, Tilceu, Țarina, Zavighe.
3. *Drumuri*: Horișna, Tatarensca.
4. *Pâraie*: Berejnița, Coretnița, Teplița.
5. *Lunci*: Țarinche.
6. *Dealuri*: Obici.

MILIȘĂUȚI

În 1742 sânt menționați Melesăuții pe apa Sucevii, la gura Horaițului (Balan, *Doc. buc.*, IV, 116). În secolul al XVIII-lea partea de sus era a mănăstirii Solca, iar partea de jos aparținea mănăstirii Sf. Ilie. Astfel s-au creat două sate: Milisăuții de sus și Milisăuții de Jos. În descrierea Bucovinei a lui Splény, din 1775, apare localitatea: „Rus zu Padeutz“ (Rușii lângă Bădeuți), pe care Polek o identifică cu Milișăuții (Ort, 35). În *Șem. Mitrop. Buc.* din 1892, și din alți ani, Milișăuții de Jos se numesc Slobozia Pruncului. La 1783, Milișăuții de Jos se hotărau cu Romanăștii, Iacobeștii, Hrințeștii și Milișăuții de Sus (*Acta gran.*, III, 61 și urm.).

La aceeași dată, Milișăuții de Sus se hotărau cu Iaslovățul, Iacobeștii, moșia Milișăuții de Jos, Romanăștii, Crainiceștii, Istensegits și Bădeuții (*Acta gran.*, V, 157–158).

A) a. 1634 (Wickenhauser, *Solka*, 98):

Dealul Horaițul, Dealul Hrințeștilor, Fântâna Putredă, Fântâna Rece, Pârăul Horaițul, Pârăul Morii.

b. 1709 (*Acta fundat.*, V, 222–226, hotarnică):

Balta, Capul Ciortării, Fântâna Chirescului, Fântâna Rece, La Loză, Pârăul Horaetului, Prisaca lui Abaza, Ruptura Sucevii, Șesul Sucevii, „Țărmurile Sucevii nouă care s-au ruptu din Suceava cea veche în vlet 7218 [1710]“, Valea Nelepcei.

B) 1783 (*Acta gran.*, III, 61 și urm.¹⁰¹ și V, 157–158¹⁰²):

1. Milișăuții de Jos

Gârla Morii, Gura Nelepcei, Gura Racovei, Pârăul Horaițul, Pârăul Nelepca, Pârăul Racovei.

2. Milișăuții de Sus:

„Fontina Putridă“, Șanțul Hrințeștilor (numit și Nelepca).

¹⁰¹ Milișăuții de Jos (n.a.).

¹⁰² Milișăuții de Sus (n.a.).

C) 1786 (*Harta cad.*):

1) **Milișăuții de Jos**

Câmpul Horaițului, Câmpul Lunca Popii („Longa Papi“), „Fontyna Gryskuly“, Gura Nelepcei (țarină), Pârăul „Horaitza“, Pârăul Nelepca („Njelapka“), Țarina Milișăuților.

2) **Milișăuții de Sus**

1. *Părți de hotar*: („Ciortoria“)/(Czartoria), Câmpul din Jos sau Câmpul Mare („Cemp d'un Schos“, „Cempo Mare), Câmpul din Sus („Cemp d'un Sous“), Lunca „Mihalcei“ („Lunca Mihalzy“), Șesul din Sus („Șeszu d'un Sous“), Șesul Horaițului.

2. *Alte numiri*: Pârăul Solca.

D) a. **Sec. XIX** (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Câmpul de Sus, Lunca Ciortoriei („Lunga Czartorie“), Lunca Mihalcei.

2. *Alte numiri*: Gârla Morii.

b. 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: Cotul de Jos, Cotul de Sus, Dealul Cioatei, Fântâna lui Chirăscu, Lunca Ciortăriei, Lunca Mihalcea.

2. *Țarini*: Câmpul de Sus, Câmpul Mare Făgețel (Făghețâl), Lunca Ciortăriei, Lunca Mihalcea.

3. *Fântâni*: Cioata, Fântâna lui Chirăscu, Fântâna lui Păsăilă.

4. *Pâraie*: Pârăul Izvoarelor, Pârăul Morii, Solca.

5. *Lunci*: Ciortăria, Mihalcea.

6. *Șesuri*: Varnița.

7. *Dealuri*: Faghișel, Horaiț.

MIRĂUȚI

Suburbie a orașului Suceava. Sucevenii cred că numele îi vine de la un străvechi boier Mirăuț¹⁰³, care ar fi locuit în părțile acestea. Toponimicul

¹⁰³ Cf. Morariu, *Călăuza*, 20: "Cât despre numele Mirăuți, tradiția poporului îl derivă de la a *mirui*, povestindu-ne că pe locul acesta ar fi trăit un pustnic, care miruia pe ciobanii ce veneau la el", "dar astăzi se știe că Mirăuț era numele unei familii boierești,

Mirăuți însă nu vine de la numele de persoană Mirăuț. El face parte din categoria numelor topice în *-uți*, care se întâlnesc în Bucovina și în Moldova de Nord. Mirăuții au fost o așezare veche, anterioară întemeierii orașului Suceava. Când spre sfârșitul secolului al XIII-lea sau începutul secolului al XIV-lea s-a întemeiat târgul Sucevii, pe drumul comercial ce ducea din Galiția în spre Marea Neagră, mai vechea localitate Mirăuții a fost înglobată în orașul nou înființat, rămânând numai o suburbie a acestuia.

* MITCĂU

La 1617 este menționat satul Midcăul pe Nistru, (Ghibănescu, *Sur.*, II, 169). La 1710 satul a fost împărțit în două. Jumătatea de sus a fost dăruită Marelui Schit din Polonia (Balan, *Doc. buc.*, III, 156–157). Această jumătate s-a dezvoltat ca sat deosebit, numit de austrieci Brod, Brodoc. La 1775 se vorbește despre Slobozia Mitcău (Splény, *Desc. Buc.*, 32).

- A) a. 1765 (*Acta gran.*, VI, 956):
Piatra (Stânca) peste „Schownik“ („Der Stein über Schownik“).
- b. 1780 (Dan, *Suc.*, 216):
Suișul Chissa.
- B) 1782 (*Acta gran.*, VI, 566–589):
Izvorul Copanca.
- C) 1782 (*Acta cad.*):
Părți de hotar: Deal, Imașul Mitcăului, Luca, Scolnic.
- D) Sec. XIX (Insp. cad.):
Chiză (Pârău).
- b. 1939 (Insp. școl.):
1. *Părțile satului*: Cănipiște, La Fermă, Lupca, Stânca.
 2. *Țarini*: Între drumuri, La Corciovane, La Pârău, Pidchizea.
 3. *Iazuri*: Ochi de mare.

care locuia în partea locului, de unde s-a luat deci și numele bisericii" (n.a.). Vezi și Iorgu Iordan, *Toponimia*, p. 245, nota 5 (n.e.).

MITOCUL DRAGOMIRNEI

A fost numit Dragomirești până în ultimul sfert al secolului al XVIII-lea. În actele Comisiei de delimitare apare încă vechiul nume. Pe teritoriul satului s-a întemeiat mănăstirea Dragomirna. În hotarul Dragomireștilor a fost înglobată și partea satului Rușciori, rămasă în Bucovina (*Acta gran.*, III, 39 și urm.).

B) 1783 (*Acta gran.*, III, 39 și urm.):

Dealul Duchii („die Anhöhe des Fürsten Duke“), „Drumu Săpat“, Drumul „Miwowenylor“ (acum „drumul Cernăuților“, Drumul Șcheii, Dumbrava, Hârtop („Erdversinkung“), „In Sare Dealului“ („am Rande der immer flächen werdenden Anhöhe“), Izvor, „În mutie Dealului“ („mitten auf der Anhöhe“), „Kostischa Dealului“, Movila, Opcina, Pârăul Dragomirești, Pârăul Hatnei, Pârăul Pătrăuților („moldauisch Petreutschan“), Poiana Prelucii, Pârăul Rușciori, Poiana Clujana („Kluschana“).

C) 1817 (*Harta cad.*):

Costișa Beleilor, Între Gavane (țarină), Pârăul Benia, Pârăul Dragomirna, Pârăul Rușciori, Pârăul Strușnița, „Polanka“.

D) a. Sec. XIX (*Cad. Trib. Suceava*):

1. *Țarini*: Cocârlău, Dealul Morii, Distră, Dragomirna, Fântâna, Ghidion, La Fălci, La Huc, La Schitul Mănăstirii, La Stână, „Podu Pietrerilor“, Podul Paul, Poiana Lazăr, Poiana lui Anton, Săliște, Sărătura, Stratulat, Tinoasa, Toloaca.

2. *Fânațe*: Distră.

3. *Pâraie*: Dragomirna, Rușciori.

4. *Păduri*: Chilia, Crujana, Fântâna Doamnei, Gavan, Hotar, La Izvor, La Mănăstire, La Schit, La Schitul Mănăstirii, Poiana Vlădichii, Prisaca, Ruban.

5. *Dealuri*: Dealul Morii, La Bâlc (Belk).

6. *Poieni*: La Huc, Lazăr, Poiana Vlădichii, Prisaca.

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Sate*: Lipoveni, Mitoc.

2. *Cătune*: Dragomirna.

3. *Părțile satului*: Cotul de Jos, Cotul de Sus, Moldoveni, Napole, Ruși, Țigani.
4. *Țarini*: Capu Câmpului, Cocârlău, Dadu, Deal, Dealul Morii, Deluț, Fălci, Ghidion, Holm, În Brazi, În Săliște, La Călugări, La Cruce, La Fântâna Hriștei, La Fântâniță, La Hotar, La Moară, La Păr, La Podul lui Pavăl, Odaie, Pe Sihlă, Peste Huc, Pe Toloacă, Podul Pietrelor, Poiana Armanului, Săliște, Schit, Strătulat, Sub Prisacă, Suhat, Țarinca, Valea Morii.
5. *Izlazuri*: Bahnă, Bechet, Chetrărie, Fundoaie, La Adăpătoare, La Dumbrevă, Staniște.
6. *Fânațe*: Barbă Lungă, Crujana, Culișer, Gârla Pădurii, La Bahnă, Peste Huc.
7. *Pâraie*: Huc, Pârăul Bradului, Pârăul Dadului, Pârăul Dragomirnei, Schit.
8. *Văi*: Bahna, Culișer, De Vale la biserică, De Vale la Țapu, Fântânița, Fundoaie, La Piatră, Palaghia, Săcătura, Valea Leului, Valea Morii, Valea Șchiopului.
9. *Păduri*: Arsura, Balta cu Arini, Călugări, Căprărie, Chilia, Gavana, Ghidion, Hulubiște, Podul Pietrarului, Pomanoaia, Prisaca, Rușciori, Schit, Trei Meri.
10. *Poieni*: Curătura, La Doi Cocoși, La Pârloage, Poiana Armanului, Poiana Goinesei.
11. *Dealuri*: Cocârlău, Coastă, D. Schitului, D. Romanoaiei, D. Marghioalei, Holm, D. Adâncății.

MOISENI

Fostă săliște. Numele îi vine, probabil, de la boierul Mîsea, stăpânul, sub Ștefan cel Mare, al satului învecinat Târnauca. La 1783, Moisenii erau o moșie, stăpânită jumătatea din apus de mănăstirea Putna, iar jumătatea din răsărit de Antohi Stroici. Pentru a extinde stăpânirea mănăstirii asupra întregii moșii, egumenul Putnei declară în fața Comisiei austriece de delimitare, că Târnauca și Moisenii nu sînt două moșii deosebite, ci numai una singură (*Acta gran.*, VII, 71). „Oamenii bătrâni megieși“ însă mărturisesc că Moisenii sînt o moșie deosebită, din

care bahrineștenii ocupaseră o mare bucată (*ibidem*). Moșia Moiseni se hotărea: la răsărit cu Volcinețul și Bahrineștii, la sud cu Bainețul și Săliștea Climăuții, la sud-vest cu Diemposta, la apus cu Târnauca, la nord cu Camenca. La 1780, în urma încheierii unei învoieli cu mănăstirea Putna, un grup de lipoveni întemeiază satul lipovenesc Climăuții pe moșiile Putnei, anume Târnauca, Moisenii și Climăuții (Balan, *Doc. buc.*, VI, 287–288). Astăzi, Moiseni e numele unei țarini pe teritoriul satelor Baineț, Bahrinești și Climăuți și al unei țarini și a două dealuri pe teritoriul satului Fântâna Albă.

A) 1780 (Balan, *Doc. buc.*, VI, 288):

Fundoaia, Pârăul Șorodoc, Podul Climăuților.

B) 1785 (*Acta gran.*, VII, 73–74):

Bahna Fundăturilor, Dealul „Meghiștenilor“ (?), Dealul „Tomaculij“ (?), Drumul Varniții, Pârăul Lupului, Poiana Boschii („Bojana Boskij“), Vărărie.

C) 1786 (*Harta cad.*):

Fântâna Albă, Fundăturile (fânațe), Loza Neagră, Pârăul Camincel, Pârăul Lupului, „Podu de Lut“, Poiana „Bozkij“, „Valja Kulej“.

MOLDOVA - SULIȚA

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Aluniș, Benia, Cruhla, Dărămoxa, Hroba, Lucina, Plai, Sulița, Tatarca, Tonchi.

2. *Pâraie*: Benia, Dărămoxa, Lucava de Jos, Lucava de sus, Smidești, Sulița, Tatarca.

3. *Dealuri*: Aluniș, Deremoxa, Ferede, Glodul, Răchitiș.

4. *Munți*: Camionca, Chicera Lucinei, Chițcău, Cocoșul, Cornodovata, Găina, Hrebeni, Hrobe, Hrebeneț, Hrobi de Sus, Pașcanu, Plaiul Moldovei, Poraicova, Spentzova, Știrbul, Tatarca, Vejul Mare, Vejul Mic.

MOLID

La 1742 se amintește Molidul, poiană, la Suceava (Bogdan, *Sămile*, 233).

D) 3a. 1913 (*Harta Ocol silv. Frasin*):

Pârăul Belțag, Runcul Porcului.

b. 1955 (Secția reg. înv. Suceava):

1. *Părțile satului*: Belțag, Dobra, Lunci, Molid, Sălătruc, Tocila.

2. *Fânațe*: Arinișul, Bențerie, Bârlogul, Buzău, Herțu, Miculi, Preluca Floarei, Prislop.

3. *Dealuri*: Ariniș, Dealul Mare, Dobra Mare, Dobrița, Miculi, Runcul Porcului.

4. *Munți*: Arșița Caprei, Ascuțita, Banciu, Buzăul, Măgura, Piciorul Vadului, Prislopul.

* MOSORENI (*Mosoriuca*)

S-a numit, până în secolul al XVIII-lea, Toporuciuca. La 1742 e menționat „Toporăuciucul pe Nistru, sat întreg, care acum se cheamă Mosăriuca“ (Balan, *Doc. buc.*, VI, 135), iar la 1768 „Mosoriuca, care în vechile scrisori se cheamă Toporucivca“ (*ibidem*, 136). La 1642 era săliște: „săliștea zisă Toporucivca, pe malul Nistrului, între Onut și Mitcău“ (*ibidem*, I, 231).

A) a. 1642 (Balan, *Doc. buc.*, I, 231):

Drumul cel vechi, Pârăul Rașota (în *Acta gran.*, VII, 85: Reșota), Troian.

b. 1764 (*ibidem*, VI, 133–134):

Balta, Imașul, La Movila, La Șanțuri, Porumbiștea, Tufișul, Vadul Colodinovi, Vihnaca (vadul spre Samușin).

c. 1764 (*Acta gran.*, VII, 83–85):

Porumbiștea, Săliștea, Stâncă („Stinka“).

d. 1768 (*ibidem*, VI, 87–89):

Porumbiștea, Stâncă, Țarinca.

C) 1783 (*Harta cad.*):

Părți de hotar: Ciritei, Dealul, Lângă Nistru, Piscul („Piske“), Valea Vihnanca.

D) sec. XIX (*Insp. cad.*):

Țarini: Vihnanca.

MOVILENI

Sat dispărut. În documente e amintit o singură dată. La 1586, Petru Șchiopul dăruiește mănăstirii Sucevița satul „Sucevița și cu Novoseliță, care este în același hotar, care se cheamă Movileanii“ (Balan, *Doc. buc.*, II, 38).

MUNCEL

La 1775, era un cătun al satului Capucodrului (Splény, *Descr. Buc.*, 37).

* MUNTENI

Sat mic, care la 1848 forma o parohie împreună cu Broscăuții (*Șem. Episc. Buc.*, 1848, p. 48).

MUȘENIȚA

La 1437, se menționează satul Mușineț (Costăchescu, *Doc.*, I, 507). La 1783, se hotărea cu Banceștii, Vășcăuții pe Siret și Bahrineștii (*Acta gran.*, VI, 578–581).

B) 1783 (*Acta gran.*, VI, 578–581):

Drumul Iancului, Dumbrava, Livada, Pârăul Hurjina, Pârăul Lisocu.

C) 1785 (*Harta cad.*):

Țerina Crucei.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți și Insp. școl.):

1. *Părțile satului*: La Deal, La Vale, Pe Horaițe.

2. *Țarini*: Bahnă, Horaiț, Humana, Hurjina, Linie, Lisoc, Poiană, Șes, Țarina.

3. *Drumuri*: Drumul Horaițului, Drumul Iancului.

4. *Pâraie*: Mușenița.

NEAGRA ȘARULUI

D) 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Gura Haitii, Sărișor, Seștina, Țarinele.

2. *Pâraie*: Bânca, Neagra, Pârăul Chirilenilor, Pârăul cu Pești, Pârăul Mare, Pârăul Obcinei, Pârăul Runcului, Pârăul Tulbure, Sărișor.

3. *Poduri*: Bânca, Chibici, Crucian, Macovei, Melinte, Pârla, Runcu.

4. *Păduri*: Tinosul Mare.

5. *Dealuri*: Bâtca, Maganu, Pățeni.

6. *Munți*: Călimanul, Lucaci, Pietrele Roșii, Șerba (= Șerbu?), Tăieturi.

NEGOSTINA

Sat mai nou. La 1747, Ioan Mavrocordat Voievod dăruiește din partea de jos a teritoriului târgului Siretului o bucată mai mare de loc lui Constantin Sturza, care întemeiază aici un sat. Frontiera din 1775 a tăiat satul în două. Partea rămasă în Moldova s-a numit Verpole, iar cea din Bucovina s-a numit Neagușcina (Negurscina, Negursina, Negortschina)¹⁰⁴ sau Slobozia (*Acta gran.*, VIII, 491, și X, 60). În tabelul parohiilor bucovinene din 1784 satul e numit Negrișeni (Werenka, *Top.*, 189).

A) 1747 (*Acta gran.*, X, 77):

Balta Rotundă, Curătura Grosarului, Drumul Iancului, Horaețul (deal), Odaia, Pârăul Neagușcina, Poiana Luca, Poiana Popescului, Râvna.

B) 1783 (*Acta gran.*):

Câmpurile Horaițului, „Dialu asupra Lukavi la fagu tsel Mare“, Drumul Grăniceștilor, Drumul Iancului, „Funtina Putrida“, Iazul Domnesc, Iazul La Lazăr, „Kuretura Grosarului“, Pârăul „Kachina“ (= Cacaina?), Pârăul Neagușcina („Negorstschina“), Pârăul Ruina, Podul lui

¹⁰⁴ Vezi Ion Popescu-Sireteanu, *Siretul...* p. 204–207; idem, în "Analele Bucovinei", I, 1/1994, p. 157–159).

Costaş, Poiana „Luki“, Poiana Popescului, Şesul Horaiţului, Valea Părului („Perului“), Velniţa lui Moises.

C) 1785 (Harta cad.):

1. *Părţi de hotar*: Câmpii Dumbravei, Câmpii Negoiaşului (Kempi Nagowezului), Eva, Gavan (fânaţe), Iazul Domnesc, „Kempi Skurszura“, Movila.

2. *Alte numiri*: „Drum Iankului Vod“, Pârăul „Negurschina“, Valea Neguşcina, Verpole (pădure).

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuţi):

1. *Ţarini*: Podaliţă, Horaiţ, Câmpul Mijlociu, Cornul Şanţului, Spini, Dumbrava, Hârca, Milcova, Gavan, Sesie, La Cruce.

2. *Drumuri*: Drumul Crângului, Drumul Mărului, Drumul Luncii, Drumul Pietrăriei, Drumul Ţarinii, Surugiu.

3. *Fântâni*: Fântâna Dumbravei, Fântâna Ţarinei.

4. *Pâraie*: Negrişeu, Pârăul Popii, Ruina, Zaharia Ungureanu.

5. *Ferme*: Odaie.

6. *Târle*: Ratuş.

7. *Dealuri*: Dealul Pietrăriei, Iancu, Ratuş, Ruina.

8. *Râpi*: Rădăvoi.

NEGRILEASA

La 1742, numele indica o simplă poiană, alături de Molid (Bogdan, *Sămile*, 233). La 1785, Lunca Negrilesei era un cătun care ţinea de satul Stulpicani (Werenka, *Top*, 219).

A) a. 1488 (Bogdan, *Doc. Şt.*, I, 351):

Izvorul Negrileasa.

b. 1742 (Bogdan, *Sămile*, 233):

Chilia (poiană).

C) 1787 (Harta cad.):

1. *Părţi de hotar*: Opcina Măcieşului, Negrileasa, Codrul Clădita, Ţarina Negrilenilor.

2. *Alte numiri*: Arşiţa Gânghii, Bâtca Ionaş (?), Bâtca Runcul, Bâtca

Malai, Clădița Mare (munte), Clădița Mică (munte), Dealul Măcieșului, Fântâna Fundoaia, Fântâna Secătura, Imașul Podireu, „Motiass“ (?), Muntele „Klimi“, „Pereu Moliassa“, „Piczoro Măcieșului“ (imaș), Pârăul Boicului, Pârăul Caselor, Pârăul Gânghii, Pârăul Lupului, Pârăul Negrileasa, Pârăul Negrilenilor, Pârăul Rangu, Pârăul Runcului, Pârăul Secătura, Poiana Clădița Mare, Poiana Clădița Mică, Poiana lui Iacob „vel Lupul Czukla“, Poiana Piciorul Lupului, Poiana Runcul lui „Gargi“, „Poreu Malaju“, Runcul.

D) a. Sec. XIX (Cad. jud. Gura Humorului):

1. *Pâraie*: Negrileasa, Pârăul Boicului, Pârăul Cașilor, Pârăul Popii, Secătura, Târnicioara.
2. *Păduri*: Bour, La Arșița Gânghii, Opcina Măcieșului, Paltin.
3. *Poieni*: Bâțca Mălaiului, Clădița Mare, Clădița Mică, Negrileasa, Poiana Floarei, Poiana Găunoasă, Poiana Iepeii, Smida la Bâțca Malaiului, Smida Mare, Secătura, Vadul Popii.
4. *Alte numiri*: Piciorul „Seca“, Runcul.

b. 1926 (Harta Ocol. silvic Ostra):

Negrileasa și Vadul Negrilesei

1. *Pâraie*: Căzătura, Flurchi (?), Mălai, Negrileasa, Piciuc, Pârăul Boicului, Pârăul Floarei, Pârăul Iepeii, Pârăul Popii, Secătura, Straja.
2. *Alte numiri*: Bâțca Iepeii, Ostra, Poiana Găunoasă, Poiana Rangul, Prislopul.

c. 1939 (Pref. jud. Câmpulung):

1. *Cătune*: Clădița Mică, Podirei, Săcătura, Vadul Negrilesei.
2. *Țarini*: Arșița Gânghii, Clădița Mare, Clădița Mică, Găunoasa, Prislop, Rangul.
3. *Drumuri*: Drumul Negrilesei, Drumul Podireilor, Drumul Flocenilor.
4. *Cărări*: Ariniș, Cărarea Opcinii, Găunoasa, Plaiul Vacilor.
5. *Pâraie*: Corbuț, Negrileasa, Pituc, Pârăul Boicului, Pârăul Coaselor, Pârăul Floarei, Pârăul Mălaiului, Pârăul Opcinei, Pârăul Rangului, Pârăul Săcăturii, Pârăul Străjii.
6. *Văi*: Valea Negrilesei, Valea Trocilor.

7. *Dealuri*: Arșița Gânghii, Bâta Malaiului, Bâta Floarei, Bâta Iepeii, Paltin, Piciorul Cireșului, Straja.

8. *Munți*: Ciumârna, Clădita, Prislop.

NEMERICENI¹⁰⁵ (*Nemerceni, Nemerniceni, Nemirceni, Nimerцени, Nimericeni, Nimirceni*)

Mențiuni: 1609: „satul Nemerniceni de pre Șomuz, din ținutul Sucevii“ (Ghibănescu, *Sur.*, XXII, 126); 1728: jumătate de sat Nimerцени, ținutul Sucevii, la Șomuzul Mic, cu heleșteu în Șomuz..., cu săliște și cu pădure (Balan, *Doc. buc.*, IV, 81); 1729: satul Nimerцениi, cu biserică de piatră (*ibidem*, V, 154).

La 1777 „Niemetschenj“ erau săliște (Werenka, *Top.*, 164). La 1785, Nimerцениii erau înglobați în teritoriul satului Bosanci. Se hotărau cu Moldova, Buneștii, Borghineștii și cu moșia Căldărușa. (*Harta cad. Bosanci*). Astăzi, Nimerцениii sânt un cătun al Bosancilor.

A) a. 1586 (*Acta gran.*, III, 219):

Valea Vlădichii.

b. 1609 (Ghibănescu, *Sur.*, XXII, 126):

Pârăul Șomuz.

B) 1783 (*Acta gran.* X, 382–387):

Căldărușa (vale), Drumul Bosancilor, Pârăul „Kalugera“, Pârăul Rugina (hotar între Nimerцениi și Hreățca), Pârăul Șomuz.

*** NEPOLOCĂUȚI**

Sat vechi. Exista și sub Alexandru cel Bun. La 1782, un sfert din Nepolocăuți era stăpânit de familia Topa și se numea Topani (Balan, *Doc. buc.*, VI, 382). Restul satului era stăpânit de Mihalache Tăutul, Iordache Ghițescul („Dieceski“) și Costache Tăutul (*Harta cad.*). La aceeași dată, Nepolocăuții se hotărau cu Orășenii, Ivancăuții, Oșehlibul și Piedecăuții.

¹⁰⁵ Pentru nume, cf. boierul *Nemirca* de la 1431 (Costăchescu, *Doc.*, I, 318) (n.a.).

A) 1795 (*Acta gran.* VII, 107–109):

Drumul Furilor, La Cruce (țarină), La Izvoară (țarină), Păharnă, Pe Podiș (țarină), Pârăul Camene, Pârăul Vărbouților, Săliște, Sub Deal (țarină), Șanțul Țarinii, Toloaca.

B) 1782 (*Acta gran.*, VII, 97–101):

Fântâna Moșului („Bronn Moschului“), Paharul, Pârăul Alb, Pârăul Vâlhovățul („Welehowcze, Welehowetz“, în spre Oșehlib și Piedecăuți), Valea Vărbouților.

C) 1782 (*Harta cad.*):

1. *Țarini*: Camene, Izvoare („Iswara“, La „Browaru“ (= Bräuhaus?¹⁰⁶), Săliște, Vărbouți sau Crucea.

D) 1939 (Insp.școl.):

1. *Părți de sat*: Bravari.

2. *Țarini*: Jolib, Săliște, Sesia, Verbineț.

*** NIHORENI**

Prin trasarea frontierei la 1775, partea cea mai mare a Nihorenilor a rămas în Moldova. Partea rămasă în cordon, stăpânită de Vasile Nihoran (*Acta gran.*, II, 45), se hotăra la 1782 cu Prevorochi, Stăneștii, Pustia și Moldova. Mai târziu, moșia Nihoreni a fost înglobată în teritoriul Stăneștilor.

B) 1782 (*Acta gran.*, VII, 135–139):

Dumbrava, Fântâna Putredă, „Funtina Talharilor“, „Koasta Nihorenij“, Opcina, Pârăul Molnița.

NISIPITUL (*Näsipitul*)

La 1785 era un grup de case izolate (Werenka, *Top*, 223).

C) 1787 (*Harta cad.*):

1. *Cătune*: Elma, Iesin, Paltin, Rusca, Sadău.

¹⁰⁶ Cf. la 1782, *Acta gran.*, VII, 97: La Paharul "oder dem alten Bräuhausceim Teiche nächst dem Dorf" (n.a.). Vezi *Bravari* mai jos (n.e.).

2. *Părți de hotar*: Cornu, „Krasna Dju“, Sacalus („Sakalesch“), Tomnatec.
3. *Alte numiri*: „A lui Pelepko“ (poiană), „Bugg“, „Cornowa Mare“, „Cornova Mică“, Cornu (poiană), „Czusba“, Dealul Rusca, Dâmbuța („Dimbuca“) (poiană), Dognatica, Iavoreț (Iaworecz“), Lungul (munte), Mașca (poiană), Piatra lui Beșină („Pietra lu Beschin“, poiană), Pârăul Crasna, Pârăul Falcăului, Pârăul Rusca, Pârăul „Tschumurnare“, „Czemirna“, Pârăul „Vale Flem“ (= Prislopul lui Ciornei) („Prislop Czornies“), „Rogosa“ (poiană), Rotundul Mare (munte), Rotundul Mic (munte), „Rososzne“ (poiană), „Vale Krasna“, Valea Sadău.

D) 1939 (Pref. jud. Rădăuți):

1. *Cătune*: Cheriște, Paltin, Ploșci.
2. *Țarini*: Alexandirca, Săcălești.
3. *Pâraie*: Mlaca, Nisipitul, Tinosul.
4. *Păduri*: Alexanderca, Mlaca, Scorușnei, Tinosul.
5. *Dealuri*: Alexanderca, Săcălești, Tolta.

*** NOUĂSULIȚA** (*Novoselița*)

Sat dispărut, deosebit de Nouăsulița de astăzi. Documentul de întărire dat de Eustratie Dabija la 1664 pentru cumpărarea satului „Novoselița, ce s-au chemat mai demult Urvicolesă“, ne dă unele lămuriri referitoare la așezarea acestui sat: „Iar hotarul acestui sat, a Novoseliței, să înceape în seamne din ceput despre Godinești și despre Lucovița, merge drept spre un piscu, iară de acolo spre Plosca..., iară de aici codru până la hotarul Stroieștilor“ (Balan, *Doc. buc.*, III, 12). Actul de alegere a unor părți din Nouăsulița, din 1765, precizează că Stroieștii (Stroinții) se numeau atunci Buda (*ibidem*, 14). La 1775, satul a rămas în Moldova, iar o parte a teritoriului satului „s-a tras dincoace, peste cordon, în acest district al Bucovinei“ (*Acta gran.*, VII, 111 și 113). Moșia Nouăsulița din Bucovina era situată între satul Cosmin și teritoriul numit Pustia și Moldova. Lângă Pârăul și Poiana Hrabova („Chrabova“) se întâlneau hotarele Cosminului, Nouăsuliței („Novosilitzei“) și Pustiei (*Acta gran.*, VII, 113, și II, 40).

A) a. 1664 (Balan, *Doc. buc.*, III, 12):

Movile Gropilor, Poiana lui Beleaiu, Troian.

b. 1775 (*ibidem*, 13–14):

Dealul Crutighiu, Drumul Lucoviței, Movila Gropilor, Pârăul Hatnaia, Poiana lui Belei, Pârăul Plăsca, Pomățul Scripii, Troian, Valea Călușcăi.

B) 1782 (*Acta gran.*, VII, 113–115):

Movila Hog, Poiana Hrabova („Chrabova“), Poiana lui Belei (triplex confinium Lucavița-Cosmin-Nouasulița).

* NOUĂSULIȚA DE LÂNGĂ BASARABIA

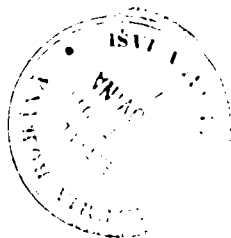
Acest sat s-a numit Stroiștii de Jos până către sfârșitul sec. XVIII. Astfel la 1790 se numește Strojeste de dzos oder Nowoselica (Arh. St. Cernăuți, *Summarischer Ausweis*). La 1821 sânt menționați Stroiștii de Jos, „care acuma se chiamă Novoselița“ (Balan, *Doc. buc.*, VI, 212). Afirmația din *Acta gran.*, VII, 130, că Șișcăuții, „welches bei dem Pruth liegt“, s-ar fi numit la 1782 „Noosiliza“, pare să se explice prin faptul că Novoselița a rezultat prin contopirea satelor Șișcăuți și Stroiști¹⁰⁷.

B) 1782 (*Acta gran.*, VII, 127):

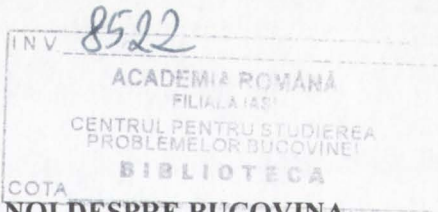
Pârăul Răchitna.

NOUĂSULIȚA DE LÂNGĂ SUCEVIȚA

E amintită în documente o singură dată. La 1586, Petru Șchiopul dăruiește mănăstirii Sucevița „satul Sucevița și cu Novoselița, care este în același hotar, care se chiamă Movileanii“ (Balan, *Doc. buc.*, II, 38). Satul a dispărut sau a fost înglobat în satul Sucevița.

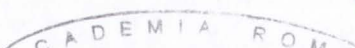

¹⁰⁷ N. Costăchescu, *Mihail de la Dorohoi*, și Gh. Ghibănescu, *Dorohoiul și Pomârla*, afirmă că Noua Sulița este așezat numai pe hotarul fostului sat Șișcăuți (n.a.).

LUCRĂRI NOI DESPRE BUCOVINA

- Ion Nistor, *Istoria Bucovinei*, Ediție studiu bio-bibliografic de Stelian Neagoe, București, Humanitas, 1991.
- Mihai Iacobescu, *Din istoria Bucovinei. Vol. I (1724–1862)*, București, Editura Academiei Române, 1993.
- Mircea Grigoroviță, *Învățământul în Nordul Bucovinei (1774–1944)*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1993.
- Mircea Grigoroviță, *Din istoria culturii în Bucovina (1775–1944)*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1994.
- Hannes Hofbauer și Viorel Roman, *Bukowina, Bessarabien Moldawien. Vergessens Land Zwischen Westeuropa, Russland und der Türkei*, Viena, Promedia, 1993. Traducere în limba română de Toma Paul Dordea, *Bucovina, Basarabia, Moldova (O țară uitată între Europa de Vest, Rusia și Turcia)*, București, Ed. Tehnică, 1995.
- Emanuel Turczynski, *Geschichte der Bukowina in der Neuzert zur Sozial- und Kultgeschichte einer Mitteleuropäisch geprägten Landschaft*, Wiesbaden, Harrasowitz Verlag, 1993.
- Rudolf Wagner, *Vom Halbmond zum Doppeladler*, Augsburg, Verlag "Der Südostdeutsche", 1996.

Nicolai Grămadă în mijlocul familiei sale din satul Zaharești

Centrul de studii
„Bucovina“
de la Rădăuți
scote la lumină această
lucrare fundamentală
peste care
s-a așternut uitarea mai
multe decenii
și face
un act de dreptate, fie și
postum,
pentru savant și opera sa
științifică.

editura anima
ISBN 9073-9053-26-2

Munții și Țara de Jos, în care
orându-l în jurul grupului
care are sau suferențele
în documente. (B) Marea
austriece de delimitare a sa
Nu în țările cuprinse în
intermedii de Austriei în 1867-1918
partea sec. XX și în anul 1939, pentru
teritoriul castrat regional în
statutele locale în zilele de
marea și în anul 1939 ca
zările par să jure în

Înțelegerea, la față locale
tate astăzi în care
de către un singur om de
toponimie am apelat în
județele bucovinene și la cel
el în viața marelui și
în viața marelui și a
ecelestăle de așezării
precare sat. Opaste
și mai puțin firește
utilizați și material toponimic
fără de mare în țările